

ฤทธิ์เดชแห่งฟื้นเทคอสต์

The Power of Pentecost

โดย

ดร. จอห์น อาร์. ไรซ์

ฤทธิ์เดชแห่งเพนเทคอสต์หรือ การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ

บทนำ

การตรากตรำกับหนังสือเล่มเดียวนานสิบเจ็ดปีบัดนี้มาถึงจุดสิ้นสุดแล้ว และสำเนาต้นฉบับนี้ก็พร้อมแล้วสำหรับโรงพิมพ์! ในปี 1932 ผมได้เขียนสำเนาต้นฉบับขนาดหนังสือเล่มหนึ่งเกี่ยวกับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณเป็นครั้งแรก ตอนนั้นผมรู้สึกแน่ใจเกี่ยวกับหลักคำสอนที่สำคัญ ๆ แต่ตอนนั้นผมก็รู้สึกไม่แน่ใจเกี่ยวกับตัวเองว่าเหมาะที่จะเขียนเกี่ยวกับใจความที่บริสุทธิ์ขนาดนั้นหรือไม่ ตอนนั้นผมรู้สึก และตอนนี้ผมก็รู้สึกว่าผมต้องการเวลายาวนานหลายปีในการรอคอยพระเจ้าและทดสอบพระองค์ และทดสอบว่าสิ่งเหล่านี้เป็นเช่นนั้นจริง ๆ หรือไม่โดยการได้เห็นชายและหญิงจำนวนมากถูกนำมาถึงพระคริสต์ ไม่มีหนังสือเล่มอื่นที่ผมเคยเขียนซึ่งต้องใช้แรงกายและการศึกษาค้นคว้าและการอธิษฐานและการตรวจค้นใจเทียบได้กับที่ผมใช้ไปกับหนังสือเล่มนี้ ด้วยเหตุนี้ผมจึงขอแนะนำหนังสือเล่มนี้ด้วยความตัวสั่นและความหวังใญ่ยิ่งนักและพร้อมกับคำอธิษฐานอย่างจริงจัง โอ ขอให้ลมหายใจแห่งสวรรค์มาอยู่บนคำพยานและคำสอนของมันด้วยเถิด!

ถ้าหลักคำสอนที่ถูกสอนในหนังสือเล่มนี้ดูเหมือนแปลก-หลักคำสอนที่ว่าฤทธิ์เดชแห่งเพนเทคอสต์มีพร้อมให้แก่คริสเตียนทั้งหลายวันนี้ ที่ว่าการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณนำมาซึ่งฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณเป็นหลัก ที่ว่าฤทธิ์เดชนี้สามารถมีได้โดยการอธิษฐานแบบไม่ลดละ ที่ว่ามันต้องมีหลักฐานเป็นการพูดภาษาต่าง ๆ และที่ว่ามันไม่เหมือนกับการชำระให้บริสุทธิ์หรือการถอนรากถอนโคนธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนัง-หลักคำสอนนี้ไม่ใช่เรื่องใหม่เลย ดังที่คุณจะเห็นต่อไปโดยคำพยานที่ชัดเจนของพวกเขาเอง, Spurgeon, Moody, Finney, Torrey, Chapman, Billy Sunday, L. R. Scarborough และอีกหลายคน ล้วนเชื่อสิ่งเดียวกันกับที่ถูกสอนในหนังสือเล่มนี้เกี่ยวกับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อการชนะจิตวิญญาณ คำสอนแบบเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งของ Darby, กลุ่ม Plymouth Brethren, และ “พวกครูสอนพระคัมภีร์” ได้เพิ่มมากขึ้นแล้วเหมือนเป็นกระแสหนึ่งในหมู่คริสเตียนที่เน้นรากฐานจำนวนมาก และได้แทนที่คำสอนของ Moody, Torrey และ Spurgeon แต่เราควรหมายเหตุไว้ว่าชายเหล่านั้นที่เชื่อว่าการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณมาในฐานะเป็นการกระทำกิจที่เป็นสิทธิ์ขาดของพระเจ้าเท่านั้น ที่ว่าไม่มีใครควรแสวงหาฤทธิ์เดชแห่งเพนเทคอสต์และไม่ควรอธิษฐานขอการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ พวกเขาก็ไม่ปฏิบัติตามคำสอนซึ่งเป็นที่รู้จักดีของผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้น ผมเชื่อว่านี่เป็นกระแสหนึ่งที่จะผ่านพ้นไปถึงอย่างไรแล้ว “ครูสอนพระคัมภีร์” เหล่านี้ที่ใช้พระคัมภีร์น้อยกว่าพวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐเหล่านั้น ที่ไม่เคยจัดงานฟื้นฟูใหญ่ ๆ ก็ไม่ได้กำลังหลุดจากประสบการณ์ของตัวเองเหมือนอย่าง Spurgeon, Moody, Torrey, Chapman, Billy Sunday และคนแบบเดียวกับคนเหล่านี้ หลักคำสอนในหนังสือเล่มนี้ไม่ใช่ของใหม่ คุณอาจชอบของใหม่มากกว่า แต่จำไว้ว่าคำสอนที่ให้ไว้ในเล่มนี้เป็นหลักคำสอนเก่าแก่ของเหล่าผู้ชนะจิต

และขอให้ผม ซึ่งเป็นผู้เล็กน้อยที่สุดในเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณของพระเจ้า กล่าวคำพยานอันถ่อมใจ
ของผมหน่อย ผมรู้ว่าฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้มาสถิตอยู่บนตัวผม ผมได้เห็นการอัศจรรย์หลาย
อย่างของพระองค์ที่เปลี่ยนแปลงหลายชีวิตและหลายชุมชนแล้ว ผมทราบว่าผมได้เห็นพวกข้าเมาถูกทำให้หาย
เมา พวกหญิงโสเภณีถูกทำให้บริสุทธิ์ พวกคนไม่เชื่อถูกเปลี่ยนเป็นผู้เชื่อ เหล่าคนบาปถูกเปลี่ยนเป็นวิสุทธิชน
พวกเขาหลายร้อยคน ไซ้แล้ว หลายพันคน ได้ถูกเปลี่ยนแปลงแล้วอย่างน่าอัศจรรย์ ผมคงเป็นคนชั่วและ
ทำบาปยิ่งนักหากผมไม่ยอมรับว่าสิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าในพระเมตตาของพระองค์ได้ทรงกระทำผ่านทางงานรับ
ใช้ที่ไม่ได้เรื่องของผมนั้นได้ถูกกระทำการผ่านการทรงเจิมพิเศษและการประกอบด้วยฤทธิ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์
ผมกล่าวน้อยกว่านั้นไม่ได้ ผมไม่กล้าปฏิเสธการอัศจรรย์เหล่านั้นแห่งพระคุณที่ผมได้เห็นเกิดขึ้นแล้วผ่านทาง
งานรับใช้ของผม แบบตัวต่อตัวและต่อหน้าชุมชนุมชน ทั้งใหญ่และเล็ก ผมทำบาปต่อพระเจ้าไปมากมายจริง ๆ
ในการไม่รอคอยพระองค์มากกว่านี้และการไม่พึ่งพาพระองค์พร้อมกับการละทิ้งมากกว่านี้เพื่อจะทำการงาน
อันทรงฤทธิ์ของพระองค์ในงานรับใช้ของผม!

ผมขอถ่อมใจส่งมอบให้แก่พี่น้องของผมทุกคนในงานรับใช้ว่าสิ่งที่ผมกำลังกล่าวถึงในที่นี้เป็นยาแก้พิษ
เดียวเท่านั้นที่ใช้รักษาการทำตามอย่างโลกซึ่งไหลบ่าเข้ามาดูจนน้ำท่วมแล้ว มันเป็นยาแก้พิษเดียวสำหรับ
แนวความคิดสมัยใหม่ การกบฏอันชั่วนั้นต่อพระคริสต์และพระวาระของพระองค์ การนอกใจนั้นในธรรมาสน์และ
ม้านั่งยาวซึ่งแพร่หลายเหลือเกินสมัยนี้ สิ่งที่เราต้องการไม่ใช่แค่ข้อโต้แย้งต่าง ๆ ของมนุษย์ แม้กระทั่งของ
มนุษย์ที่เก่งกาจที่สุดและฉลาดที่สุด สิ่งที่เราต้องการคือการสำแดงแห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่อยู่บนเหล่าผู้รับ
ใช้ของพระองค์และเหล่าพยานของพระองค์ โอ ขอพระเจ้าทรงโปรดประทานมันให้แก่เราทุกคน! หลายคนโหย
หาการฟื้นฟูและอธิษฐานขอการฟื้นฟู ผมขอรับรู้อย่างจริงจังว่าไม่อาจมีการฟื้นฟูครั้งใหญ่ใด ๆ ได้เลย
นอกจากโดยการนำพาอันทรงฤทธิ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อผู้คนของพระเจ้าแสวงหาฤทธิ์เดชของพระองค์
และเผ่าคอยพระองค์เพื่อรับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน และผมเชื่อว่าการฟื้นฟูเป็นความหวังเดียว
ในการอยู่รอดสำหรับความเชื่อแบบคริสเตียนในคริสตจักรทั้งหลาย โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอโปรดส่งฤทธิ์เดชแห่ง
เพ็นเทคอสต์มาบนเราเพื่อที่เราจะได้เห็นการฟื้นฟูนั้นซึ่งเราได้อธิษฐานขอมานานและที่เราโหยหาด้วยความ
ยำเกรงตอนนี้!

พี่น้องที่รักของผมบางคนที่พูดภาษาแปลก ๆ อาจเป็นทุกข์ใจที่ผมไม่พบคำสอนใดในพระคัมภีร์เลย
ว่าการพูดภาษาแปลก ๆ เป็นหลักฐานที่จำเป็นของการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผมเขียนด้วยความ
รักและการร่วมสามัคคีธรรมสำหรับพี่น้องเหล่านี้ และขอให้เราทุกคนแน่ใจว่าไม่มีใครในพวกเราเลยวิจารณ์คน
เหล่านั้นที่เชื่อในฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์และแสวงหาฤทธิ์เดชนี้ เพราะความแตกต่างที่เล็กน้อย
บางประการ หากตัวเราเองไม่กระตือรือร้นเท่ากับพวกเขาในการอยากรับการเต็มเปี่ยมของพระเจ้า เขามีสิทธิ์
อะไรหากเขาไม่เคยอธิษฐานขอการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า ไม่เคยสอนคริสเตียนทั้งหลายให้
แสวงหาฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้า-เขามีสิทธิ์อะไรที่จะวิจารณ์คนเหล่านั้นที่โหยหาการเต็มเปี่ยมของพระเจ้า
เพราะคนเหล่านั้นอาจพูดภาษาแปลก ๆ หรืออยากให้ธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังถูกถอนรากถอนโคนออกไป? ผม
อยากเรียกตัวเองว่าเป็นพี่น้องคนหนึ่ง ซึ่งเป็นหนึ่งเดียวกันในความหวังและคำอธิษฐานและน้ำตาและความมุ่ง

หมาย กับคนเหล่านั้นทุกคนที่แสวงหาการเต็มเปี่ยมแห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้า หากผมดูเหมือนขอวิจารณ์ในหนังสือเล่มนี้ ผมก็หวังว่าพี่น้องเหล่านั้นที่เห็นต่างกับผมจะจดจำไว้ว่าผมกำลังก่อกำแพงและไม่ใช้ทำลาย ผมขอรับว่าคริสเตียนทุกคนในทุกแห่งหนให้อำมรดกของตนและได้รับฤทธิ์เดชแห่งพื้นเทออสต์สำหรับตัวเอง ผมเป็นมิตร ไม่ใช่ศัตรู ของคนเหล่านั้นที่แสวงหาฤทธิ์เดชของพระเจ้า ไม่ว่าพวกเขาจะเรียกฤทธิ์เดชนี้ว่าบัพติศมาหนึ่งหรือการเต็มเปี่ยมหนึ่งหรือของประทานหนึ่งหรือการทรงเจิมหรือการชำระให้บริสุทธิ์หรือ “พระพรที่สอง” ผมไม่ขอเห็นด้วยกับพวกเขาในรายละเอียดบางเรื่อง แต่ผมยืนยันจริงๆ ว่าเราที่เป็นคริสเตียนต้องการมากกว่าสิ่งอื่นใดในโลกนี้ ฤทธิ์เดชของพระเจ้าบนตัวเราเพื่อทำงานของพระเจ้า ผู้อ่านทั้งหลายที่เห็นต่างจะยังนับว่าผมเป็นเพื่อนคนหนึ่งและช่วยผมได้ไหมที่จะสอนคริสเตียนทั้งหลายในทุกแห่งหนให้กอบกู้ความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่คืนแก่โลกโดยการมีฤทธิ์เดชแห่งพื้นเทออสต์เพื่อกระทำตามพระมหาบัญชา?

ผมขอหนุนใจผู้อ่านทุกท่านให้อ่านหนังสือเล่มนี้ด้วยการอธิษฐานและการเฝ้าคอยพระเจ้าเยอะ ๆ ผู้เขียนและหลายสิ่งที่เขากล่าวอาจไม่ควรค่า แต่หัวข้อนี้ก็ควรค่ากับใจที่ซื่อตรงที่สุด การเผชิญหน้าปัญหานี้ด้วยความจริงจังที่สุด และขณะที่คุณอธิษฐาน จงแน่ใจว่าคุณยอมให้พระเจ้าได้ตามวิธีของพระองค์และว่าขณะที่คุณอ่านหนังสือเล่มนี้จนจบ พระเจ้าจะทรงกระทำกิจผ่านคุณและทำให้คุณเป็นแบบที่พระองค์ทรงอยากให้คุณเป็น เมื่อจบหนังสือเล่มนี้ผมขออธิษฐานให้ผู้อ่านไม่ใช่แค่เชื่อเฉย ๆ แต่จะเชื่ออย่างสุดใจ ผมขออธิษฐานให้คุณไม่เพียงถือตามหลักคำสอนนั้นแต่จะลุกโชนด้วยฤทธิ์เดช ขอให้ผมไม่เพียงวางหนังสือเล่มนี้ด้วยคำสรรเสริญแต่ด้วยแรงปรารถนาและฤทธิ์เดช ผมปรารถนาให้หนังสือเล่มนี้จะไม่สร้างเหล่าวิสุทธิชนที่คอยรับอย่างเดียวแต่จะสร้างผู้ชนะจิตวิญญาณที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช จำไว้ในหนังสือเล่มนี้คุณต้องมาเผชิญหน้า ไม่ใช่กับหลักคำสอนหรือข้อเชื่อทางศาสนศาสตร์เป็นหลัก แต่กับปัญหานั้นแห่งชีวิตของคุณและการที่มันอาจขาดสิ่งใดก็ตามในความปรารถนาที่จะช่วยจิตวิญญาณให้รอดและในการเต็มเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้า

ในพระนามที่เหนือทุกนามในสวรรค์และแผ่นดินโลก

และขอให้ได้รับฤทธิ์เดชเพื่อที่จะทำงานของพระองค์

จอห์น อาร์. ไรซ์

มีนาคม 1949

เคล็ดลับที่หายไป-ฤทธิ์เดช

“และคุณเกิด เราจะส่งพระสัญญาแห่งพระบิดาของเรามาเหนือท่านทั้งหลาย แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน”-ลูกา 24:49

“แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก”- กิจการ 1:8

“และด้วยฤทธิ์เดชใหญ่ยิ่งพวกอัครทูตได้ให้คำพยานเรื่องการคืนพระชนม์ของพระเยซูเจ้า และพระคุณอันใหญ่ยิ่งได้อยู่บนพวกเขาทุกคน”- กิจการ 4:33

I. ความไร้ผลในยุคปัจจุบันของคริสตจักร

มันเป็นในช่วงหน้าร้อนของปี 1928 ที่ผมขับรถไปตามทางหลวงสายหนึ่งในรัฐเท็กซัสตะวันตกไปยังเมืองเล็ก ๆ ที่ชื่อว่าพีค็อก ผมได้รับเชิญให้ไปร่วมการประชุมฟื้นฟูศิษยาภิบาลผู้นั้นได้เขียนมาบอกผมว่าภัยแล้งอันเลวร้ายได้เกาะกุมแผ่นดินนั้น ฝนไม่ตกเลยมานานสี่เดือนแล้ว แสงอาทิตย์ก็แผดเผาอย่างไร้ความปราณี สถานการณ์นั้นเป็นเหมือนที่ถูกพรณนาโดย Dr. B. H. Carroll ในคำพยานของเขาเรื่อง “การนอกใจของข้าพเจ้าและผลที่ตามมา”:

ผมได้เห็นภัยแล้งครั้งหนึ่งในรัฐเท็กซัส แผ่นดินเป็นเหมือนเหล็กและผืนฟ้าเหมือนทองสัมฤทธิ์ ผุนคละคลุ้งบนถนนหนทางและทำให้เหล่านักเดินทางสำคัญ ทางน้ำหลายสายแห้งเหือด หญ้าไหม้เกรียมและแห้งกรอบ ใบข้าวโพดหักงอและเหี่ยวแห้ง ปศุสัตว์ตายรอบน้ำหลุมสุดท้าย ผืนดินแตกเป็นช่อง ๆ และเสียงซบซ่านของพวกนกก็จางหายไปในลำคอที่แห้งผาก ผู้คนหมดหวัง ทั้งแผ่นดินร้องขอว่า: “ฝน, ฝน, ฝน! โอ ฟ้าสวรรค์ โปรดส่งฝนมาที!” ทันใดนั้นเมฆก้อนหนึ่งก็โผล่ขึ้นเหนือขอบฟ้าและลอยมาให้เห็นจุดจุดสวรรค์องค์หนึ่งแห่งความหวัง มันแผ่ร่มเงาเย็นสบายเหนือแผ่นดินที่ลุกไหม้และลุกโชน ความคาดหวังให้ความปรารถนามีชีวิต ผงสัตว์ที่คอคดขวางหน้าขึ้นมอง ดอกไม้ที่เหี่ยวแห้งเปิดดอกน้อย ๆ ของพวกมัน ใบข้าวโพดหายหงิกและสิ้นระริกด้วยความดีใจ และทันทีที่ชีวิตทั้งมวลที่วางใจและทนทุกข์เปิดใจรับคำสัญญาแห่งความบรรเทา เมฆก้อนนั้น เจ้าเมฆซีโงกก้อนนั้น ดุจหญิงยั่วสวาทไร้หัวใจ หยิบผ้ามาคลุมรอบตัวนางและลอยหนีไปอย่างเย้ยหยัน ปล่อยให้ดวงอาทิตย์ที่แสนกริ้วโกรธยิงไฟแห่งความมรณาของมันเข้าไปดวงใจที่เปิดรับของทุกชีวิตที่ทนทุกข์

ฉะนั้นมันจึงเป็นวันหน้าร้อนนั้นตอนที่ผมขับรถเข้าไปในเท็กซัสตะวันตกเพื่อเริ่มงานประชุมฟื้นฟู ขณะที่เราเข้าสู่พื้นที่ ๆ ประสบภัยแล้ง หลายสัญญาที่แสดงถึงความทุกข์ใจก็เริ่มปรากฏ แม้กระทั่งในหลายปีที่มีปริมาณน้ำฝนเยอะ แผ่นดินนั้นก็แห้งเกินไปสำหรับข้าวโพด บัดนี้ข้าวเกาเหลียงที่นำมาปลูกทดแทนก็ถูกเผาและไหม้เกรียมและแห้งเหี่ยวจนสูงพันพื้นดินแค่นี้ แม้ว่ามันยังเป็นกลางหน้าร้อน ทุ่งหญ้าหลายส่วน

ก็ไร้หญ้าพอ ๆ กับถนนที่รลิ่ง หญ้าไคที่ปรากฏก็มีสีน้ำตาลพอ ๆ กับหญ้าตายในฤดูหนาว แม้ว่าตอนนั้นเราอยู่
กลางฤดูร้อนก็ตาม

ขณะที่เราขับรถไป รถมุกของเราก็ถูกจู่โจมมากกว่าหนึ่งหนด้วยกลิ่นเหม็นเน่าของวัวหรือม้าตัวหนึ่งที่
อดตายอยู่ริมถนน เราผ่านไร่นาผืนแล้วผืนเล่าที่ถูกทิ้งร้างซึ่งมีไม้กระดานตอกตะปุดติดไว้เหนือประตูและ
หน้าต่าง ยุ่งฉางและทุ่งหญ้าที่ว่างเปล่า เหล่าชาวนาและครอบครัวของพวกเขาย้ายไปหากินที่อื่นแล้วโดยการ
ใช้แรงงาน ตลอดเดือนที่ขมขื่นเหล่านี้ ในเมืองเล็ก ๆ นั้นที่ผมมาเพื่อนำในการประชุมฟื้นฟู เราได้พบว่าน้ำดื่ม
ต้องถูกส่งมาในหลายแท่งค้ำทรงรถไฟ ความเป็นอยู่ สุขภาพ ความสุข วิถีชีวิตของผู้คนหลายพันถูกรังควานโดย
ภัยแล้งที่น่าสะพรึงกลัวนั้น โอ เมื่อไรฝนจะมา!

หลังจากได้ฟังคำเทศนาที่จริงจังหลายวัน คนกลุ่มหนึ่งที่มีใจซอกซำและสำนึกผิดก็พร้อมแล้วที่จะมา
ประชุมกันพร้อมกับการอธิษฐานอันร้อนรนเพื่อขอฝน พวกเขาสารภาพการรักโลกของตน บาปทั้งหลายของ
พวกเขาซึ่งได้นำพระพิโรธของพระเจ้ามาสู่พวกเขา เพราะเรารู้สึกว่าต้องการมากจริง ๆ เราจึงรอคอยพระเจ้า
วิงวอนพระองค์ให้ส่งฝนมารดแผ่นดิน และขอบคุณพระเจ้า ในไม่ถึงยี่สิบสี่ชั่วโมงฝนก็ตกมาท่าใหญ่

แต่รอบตัวเราคริสเตียนทั้งหลายเห็นและประสบกับภัยแล้งที่เลวร้ายยิ่งกว่านั้น มีความอดอยากแต่
ไม่ใช่อดอยากอาหาร ความกันดารอยู่รอบตัวเรา แต่มีการเตือนภัยน้อยจริง ๆ ภาระใจน้อยจริง ๆ การร้องทูล
ต่อพระเจ้าน้อยจริง ๆ เพื่อขอฝนแห่งการฟื้นฟู

เสมือนประจำคริสตจักรของที่ประชุมใหญ่แห่งหนึ่งได้คุยกับผมเมื่อวันก่อนเกี่ยวกับสถิติของปีที่แล้ว
มันเป็นปีที่ประชุมใหญ่ที่สุดในเมืองของมัน มันถูกอ้างว่าเป็นทั้งคริสตจักรที่แข็งแกร่งที่สุดและยึดความเชื่อเดิมมาก
ที่สุดในพื้นที่นั้น มันส่งมิชชันนารีออกไปโหลหนึ่งหรือสองโหลและสนับสนุนพวกเขา ศิษยาภิบาลของมันเป็น
นักเทศน์พระคัมภีร์ที่เข้มแข็ง เน้นการประกาศข่าวประเสริฐ มีความเป็นนักวิชาการ มีใจที่อบอุ่น มันมีเหล่า
คริสเตียนที่ทุ่มเทและรักษาตัวให้สะอาดคิดเป็นเปอร์เซ็นต์มากกว่าคริสตจักรใหญ่ใด ๆ ที่ผมรู้จัก คริสตจักรนั้น
มีสัดส่วนที่สูงไม่ธรรมดาของเหล่าผู้รับใช้และมิชชันนารีในเหล่าสมาชิกของมัน กระนั้นเสมือนประจำคริสตจักร
นั้นก็กล่าวว่าปีที่แล้วมีผู้เชื่อใหม่แค่สี่คนที่ขอรับบัพติศมาและสี่คนนั้นเป็นเด็กเล็กมาก ๆ จากหลายครอบครัว
คริสเตียนที่ทุ่มเท จากนั้นเสมือนประจำคริสตจักรนั้นก็กล่าวด้วยริมฝีปากที่สิ้นท้าวว่า “ดูเหมือนไม่มีใครคิดเลย
ว่านั่นเป็นสถิติที่แย่มาก ๆ!”

คริสตจักรนั้นเป็นตัวแทนของคริสตจักรอื่น ๆ นับพันแห่งที่หลัก ๆ แล้วมีหลักคำสอนที่ถูกต้อง-คริสต
จักรทั้งหลายที่มีเหล่าศิษยาภิบาลที่เดินตามทางของพระเจ้าและยึดคำสอนเดิม คริสตจักรทั้งหลายที่มีเหล่า
คริสเตียนที่จริงใจ กระนั้นนั่นก็เป็นคริสตจักรทั้งหลายที่ปราศจากฤทธิ์เดชของพระเจ้า!

โอ คริสตจักรของพระเยซูคริสต์ได้สูญเสียสง่าราศีของเธอไปเสียแล้ว! อีคาโบด, “สง่าราศีนั้นจากไป
แล้ว” ถูกเขียนเหนือประตูของสถานนมัสการที่ตงามหลายแห่งของเรา คริสตจักรทั้งหลายของเรา ในภาษา
นั้นของพระคัมภีร์ มี ‘ครรรภ์ที่แท้จริงและถันที่แท้จริง’ เหล่านักเทศน์ส่วนใหญ่กลายเป็นพวกพูดน้ำท่วมทุ่งที่
เอาใจผู้คนและไม่ใช้เหล่าผู้พยากรณ์ที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช

ผู้รับใช้หัวหงอกคนหนึ่งที่ได้รับขนธรรมาสน์นานยี่สิบห้าปีบอกผมว่าเขาไม่เคยขณะจิตวิญญาณสักดวง

มาถึงพระคริสต์ในการสนทนาส่วนตัวเลย! “คุณคิดหรือว่าพระเจ้าทรงเจตนาให้เราทุกคนวิงวอนกับผู้คนเป็นรายตัว? ผมคงไม่รู้ว่าจะเริ่มต้นยังไงเลย!” เขากล่าว

ที่ประชุมหลายพันแห่งจริง ๆ เมื่อปีที่แล้วไม่มีคนกลับใจเชื่อเลยสักคน ผู้รับใช้หลายพันคนในอเมริกาไม่ได้ชนะจิตวิญญาณเลยสักดวง หลายนิยายไม่ได้ชนะผู้คนมากพอเพื่อชดเชยสมาชิกที่เสียไปเพราะความตายภัยแล้งแห่งความตายมาอยู่บนประเทศของเรา อยู่บนคริสตจักรทั้งหลายของเรา อยู่บนงานรับใช้ของเรา อยู่บนเหล่าคริสเตียนเป็นรายตัว น้อยคนนักที่จะทราบเรื่องนี้ ยิ่งน้อยคนไปใหญ่ที่ใส่ใจพอที่จะเฝ้ารอพระเจ้าและวอนขอฤทธิ์เดชของพระองค์

มีกล่าววาทั้งแต่สงครามนั้นน้อยกว่าหนึ่งเปอร์เซ็นต์ของคนหนุ่มสาวชาวอังกฤษมีการติดต่อสัมพันธ์ใด ๆ กับคริสตจักรเหล่านั้น ในอเมริกาเราเผชิญหน้าความสูญเสียหนึ่งที่คล้ายกันมากขึ้นเรื่อย ๆ ทุกด้านของชีวิตและความคิดของผู้คนแทบไม่ได้รับอิทธิพลเลยจากคริสตจักร พวกคริสเตียนได้ก่อตั้งและสนับสนุนมหาวิทยาลัยที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นในประเทศของเรา การศึกษาภาครัฐของเราเคยได้รับอิทธิพลอย่างชัดเจนโดยหลักการต่าง ๆ ของคริสเตียน บัดนี้หนึ่งในร้อยคนแทบจะเอ่ยบัญญัติสิบประการนั้นไม่ได้ ซึ่งเป็นพื้นฐานแห่งความมีศีลธรรมทั้งปวง ผู้คนไม่รู้จักพรอันเปี่ยมสุขเหล่านั้น ไม่รู้จักคำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้า ไม่รู้จักยอห์น 3:16 ด้วยซ้ำ ผู้คนจำนวนมหาศาลในอเมริกาไม่รู้เลยว่าอะไรคือข่าวประเสริฐ อะไรเป็นแผนการแห่งความรอดของพระเจ้า! บันชิตที่จบการศึกษาจากมหาวิทยาลัยของเราอย่างน้อยหนึ่งในสี่เป็นพวกไม่เชื่อพระเจ้า หากไม่ใช่พวกอเทวนิยม ความไม่เคารพกฎหมายเพิ่มทวีขึ้นทุกปี โดยเฉพาะในหมู่คนหนุ่มสาว ชีวิตคู่สองในห้าสิ้นสุดในการหย่าร้าง และอัตรานั้นก็กำลังเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว ความเป็นพรหมจรรย์ถูกหัวเราะเยาะไปทั่วเกือบพอ ๆ กับความเชื่อแบบคริสเตียน

ประเทศของเราเป็นประชาชาติที่ไม่นับถือพระเจ้า คำร้อยละของคริสเตียนที่บังเกิดใหม่กำลังลดลงอย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่การฟื้นฟูครั้งใหญ่ในปีที่เริ่มต้นกับ Charles G. Finney ไม่เคยมีคำร้อยละของคริสเตียนที่ต่ำขนาดนี้เลย คริสตจักรทั้งหลายถอยทัพออกไปอย่างต่อเนื่อง เราไม่สามารถชนะแม้กระทั่งลูก ๆ ของคริสเตียน คนเหล่านั้นที่เติบโตในบ้านของคริสเตียนและในชั้นเรียนรวี

II. ปัญหาของเรา-เราขาดฤทธิ์เดชของพระเจ้า

ปัญหานั้นก็คือเราไม่มีฤทธิ์เดชของพระเจ้า!

เราเก็บรักษาพวกคริสเตียนไว้ไม่ได้ และพวกเราหลายคนไม่สามารถรักษาตัวให้พ้นจากการรักโลกที่เสื่อมถอยซึ่งอยู่รอบตัวเราได้ พวกเราทุกคนช่างน่าละอายซึ่งได้ชื่อว่าเป็นผู้คนของคริสตจักรซึ่งดื่มเหล้าและพูดสบถและเติมความคิดของเราให้เต็มด้วยความลามกของภาพยนตร์และขยะแห่งนิยายและนิตยสารสกปรก ผู้ซึ่งดื่มคำศีลธรรมแห่งคำหยาบจากเพื่อนฝูงของพวกเขาและจากอิทธิพลแห่งอารยธรรมที่แปดเปื้อนและไม่เอาพระเจ้าของอเมริกา มันเป็นเพราะว่าเราไม่มีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่บนตัวเรา

เราสูญเสียฤทธิ์เดชของพระเจ้าไปแล้ว เราจึงไม่สามารถเก็บรักษาคนเหล่านั้นที่อยู่ภายใต้การดูแลของเราให้พ้นจากสิ่งทำลายที่ทำให้ฉิบหาย ความไม่เชื่อ และการคาดเดาจอมปลอมของพวกนักวิทยาศาสตร์ปลอม ๆ ในโรงเรียนและมหาวิทยาลัยและสถานที่หลายแห่งซึ่งมีอิทธิพลต่อผู้คน

เราสูญเสียฤทธิ์เดชของพระเจ้าไปแล้ว เราจึงไม่สามารถเก็บรักษาเหล่าผู้เชื่อของเราให้พ้นจากการถูกชักจูงให้หลงผิดไปสู่ลัทธิต่าง ๆ ของมนุษย์และอะไร ๆ ที่ต่อท้ายด้วย ‘นิยม’ ซึ่งผิดแผกอย่างสิ้นเชิงไปจากความเชื่อแบบคริสเตียนตามพระคัมภีร์-พวกคริสเตียนวิทยาศาสตร์, พวกพยานพระยะโฮวา, กลุ่มยูนิต์, กลุ่มกระแส “I AM”, พวกทรงเจ้าเข้าผี, กลุ่ม theosophy หรือแม้กระทั่งกลุ่ม “Father Divine’s”

เราไม่มีฤทธิ์เดช ดังนั้น ในนิยายทั้งหลายของเราเราจึงไม่สามารถเปลี่ยนความเชื่อ หรือลงคะแนนเสียงมากกว่าหรือขับออกพวกคนไม่เชื่อ พวกที่ไม่ยอมรับความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ พวกเยาะเย้ยเรื่อง การประสูติจากหญิงพรหมจารี, พระโลหิตที่ไถ่โทษ, การคืนพระชนม์ฝ่ายร่างกาย, พระคัมภีร์ที่ได้รับการดลใจ

สิ่งแรกที่เราต้องการไม่ใช่ความเป็นหนึ่งเดียวกันของคริสตจักร ลูกสูบลีบสองอันในรถคันหนึ่งก็ไม่ได้ดีกว่าสี่อันหากไม่มีประกายไฟจากแบตเตอรี่หรือไม่มีน้ำมันอยู่ในถัง!

สิ่งแรกที่คริสตจักรต้องการไม่ใช่ความเป็นที่นิยมและความโปรดปรานของมนุษย์ พวกเราส่วนใหญ่ตอนนี้ แม้หากว่าโลกรักเราและยอมฟังเรา ไม่มีฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่จะชนะพวกเขาถึงพระคริสต์เลย

สิ่งแรกที่คริสเตียนทั้งหลายวันนี้ต้องการไม่ใช่การฝึกฝน เรามีมันสมอง มีวัฒนธรรม บุคลิกภาพในธรรมาสันทั้งหลายแห่งแผ่นดินของเรา แต่เหล่าคนบาปไม่ตัวสั่นและกลับใจใหม่ เหล่าวิสุทธิชนไม่คุกเข่าสรวลและไม่ถวายตัวใหม่ต่อพระพักตร์พระเจ้า พวกขึ้นมาไม่ถูกทำให้หายนะ พวกหญิงโสเภณีไม่ถูกทำให้บริสุทธิ์ พวกไม่เชื่อไม่ถูกเปลี่ยนเป็นผู้เชื่อ มันไม่ใช่การฝึกฝนแต่เป็นฤทธิ์เดชที่เราขาดและต้องการ!

เรามีวารสารคริสเตียนหลายร้อยฉบับ หนังสือคริสเตียนหลายเล่มถูกผลิตจากแท่นพิมพ์อย่างต่อเนื่อง วิทยุทั้งหลายป่าวประกาศข่าวประเสริฐไปยังทุกส่วนของเมือง ทุกกระท่อมหรือบ้านไร่ตามหมู่บ้านในอเมริกา ไม่ว่าจะเป็นทุ่งหญ้ามีน้ำท่วมแห่งฟลอริดา ทะเลทรายที่ร้อนระอุของรัฐแอริโซนา หรือในแถบรกร้างผู้คนของอลาสก้า ไม่มีที่ใดเลยหนีพ้นจากข่าวประเสริฐทางวิทยุ ใบบลิฏถูกแจกจ่ายเป็นหลายล้านฉบับ กระนั้นมีการฟื้นฟูเพียงน้อยนิด การเทศนาส่วนใหญ่ของเรา การร้องเพลงส่วนใหญ่ของเรา คำพยานส่วนใหญ่ของเรา การอธิษฐานส่วนใหญ่ของเรา การดำเนินชีวิตส่วนใหญ่ของเราขาดซึ่งฤทธิ์เดช เราไม่มีลมหายใจของพระเจ้าอยู่บนตัวเรา สวรรค์ถูกปิดกั้นจนมีฝ่ายวิญญาณตกมาน้อยจริง ๆ พระเจ้าทรงหันพระพักตร์ไปเสียจากเราแล้ว! โอ ความละอายและความบาปและความพ่ายแพ้และความย่อยยับและความตายแห่งชีวิตที่ไร้ฤทธิ์เดชของเรา ร้องอยู่!

เมื่อท่าฝนแห่งการฟื้นฟูตกลงมาในพื้นที่หลายส่วนที่ห่างไกลผู้คน มันก็เป็นปรากฏการณ์ที่แปลกในสายตาของชาวโลกวันนี้ พวกสมัยใหม่นิยมเย้ยหยันการฟื้นฟูว่าเป็นความเพ้อคลั่งหมู่ซึ่งจะเลือนหายไปหมดสิ้นในผู้คนที่ตาสว่างแล้ว พวกเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งเขียนเรียงความที่ดูฉลาดว่าเหตุใดการฟื้นฟูเหล่านั้นที่ถูกรายงานน่าจะเป็นเรื่องหลอกลวง ผู้ประกาศข่าวประเสริฐเหล่านั้นเป็นพวกต้มตุ๋น พวกที่กลับใจเชื่อนั้นเป็นพวกหน้าซื่อใจคด และคริสเตียนทั้งหลายที่มีใจหิวโหยแทบไม่ยอมเชื่อสิ่งที่ตาตัวเองเห็นและใจตัวเองรู้สึก!

ทั่วอเมริกาคนรุ่นหนึ่งทั้งรุ่นเติบโตขึ้นมา ผู้คนที่ไม่เคยเห็นการฟื้นฟูครั้งใหญ่เลย ในเมืองบัฟฟาโล่ รัฐนิวยอร์ก หลังจากงานฟื้นฟูครั้งใหญ่ของเรา ผู้รับใช้คนหนึ่งบอกผมด้วยใบหน้าที่มีสง่าราศี ท่ามกลางน้ำตา: “ผมได้เห็นสิ่งที่ผมไม่เคยหวังว่าจะได้เห็นในโลกนี้เลย! นานหลายปีผมได้อธิษฐานขอการฟื้นฟู และจากนั้นผมก็

เลิกหวังไปแล้ว ผมเคยคิดว่าผมคงจะไม่ได้เห็นวันที่คนบาปที่ใจแข็งกระด้างหลายร้อยคนหันมาหาพระคริสต์ในงานฟื้นฟูครั้งใหญ่และชีวิตของพวกเขาถูกเปลี่ยนแปลงอย่างสิ้นเชิง ยอมรับพระคริสต์อย่างเปิดเผยและตั้งใจที่จะมีชีวิตอยู่เพื่อพระองค์”

ในเมืองเดอร์แฮม รัฐนอร์ท แคโรไลนา ศิษยาภิบาลคนหนึ่งที่ร่วมงานในการฟื้นฟูนั้น หลังจากได้เห็นคนประมาณสามสิบคนกลับใจเชื่อพระคริสต์อย่างแสนวิเศษในการประชุมหนึ่งและเห็นภาพเหตุการณ์ที่คล้ายกันคืนแล้วคืนเล่า กล่าวอะไรประมาณนี้ในที่ประชุม: “ผมขอบคุณพระเจ้าสำหรับงานฟื้นฟูนี้ ไม่ใช่แค่เพราะคนเหล่านี้ที่รับความรอด แต่ที่ผู้คนในคริสตจักรของผมจะได้เห็นการสำแดงอีกแห่งฤทธิ์เดชของข่าวประเสริฐและฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผ่านไปชั่วอายุหนึ่งแล้วตั้งแต่เมืองของเราได้เห็นการฟื้นฟูเช่นนี้” เมื่อพระเจ้าในพระเมตตาของพระองค์ทรงส่งลมหายใจแห่งการฟื้นฟูมา ภัยแล้งฝ่ายวิญญาณครั้งใหญ่ในทุกแห่งหนก็ยิ่งถูกทำให้ปรากฏชัดแจ้งเข้าไปใหญ่

ผมขอต่อพระเจ้าที่คริสเตียนทุกคนในอเมริกาจะตื่นขึ้นมองเห็นความเลวร้ายของสภาพที่ไร้ฤทธิ์เดชของเรา พระเจ้าทรงหันหลังให้ผู้คนของพระองค์แล้วเพราะบาปของเรา! ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ถูกสำแดงในคริสตจักรส่วนใหญ่ของเรา บนนักเทศน์ส่วนใหญ่ของเรา บนคริสเตียนส่วนใหญ่ของเรา โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอโปรดส่งการฟื้นฟูของฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์มาด้วยเถิด!

เราเหล่าคนงานคริสเตียนเป็นเหมือนศิษย์ของผู้พยากรณ์ เขายืมขวานมาเล่มหนึ่ง และอนิจจา ขณะที่เขาใช้ขวานฟัน หัวขวานก็หลุดและจมในลำธาร งานรับใช้ของเราก็ถูกยืมมาเช่นกัน “ข้าไม่มีสิ่งใดเลยนอกจากสิ่งที่ข้าได้รับมา” แต่เราเสียหัวขวานนั้นไปแล้ว ฤทธิ์เดชนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ คมที่ฟันขวานนั้นของพระวจนะที่ถูกเทศนา ตอนนั้นศิษย์หนุ่มคนนั้นของผู้พยากรณ์ก็กลัวและหันไปร้องไห้ต่อเอลีซา ตอนนั้นผู้พยากรณ์นั้นของพระเจ้ารู้ว่าเขาจะเอาหัวขวานที่หายไปนั้นกลับคืนมาได้อย่างไร วันนี้ เราต้องกล่าวด้วยความละอายใจว่า พวกเราส่วนใหญ่พยายามใช้ด้ามขวานฟันแต่ไม่มีหัวขวานแห่งฤทธิ์เดชนั้น และพวกเราส่วนใหญ่ไม่รู้จักคนอย่างเอลีซา คนของพระเจ้าที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์ซึ่งเราจะหันไปขอความช่วยเหลือได้ โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอทรงยกชูเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ได้รับการทรงเจิมเพื่อแสดงให้เห็นเหล่าคริสเตียนชาวอเมริกันมองเห็นความต้องการของตนและเรียกเรากลับคืนสู่การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยเถิด!

III. ความไร้ฤทธิ์เดชของเราซึ่งตรงข้ามกับ

พระสัญญาทั้งหลายของพระคริสต์

ความเป็นหมั่นอันจี๊ดจ๊าดนี้ ความไร้ฤทธิ์เดชและความไร้ผลนี้-พระเจ้าทรงมีแค่นั้นให้ผู้คนของพระองค์หรือ? คริสเตียนทั้งหลายต้องเป็นเหมือนประทีปที่ถูกซ่อนไว้ใต้ถังหรือ เหมือนเกลือที่หมดรสเค็มแล้วหรือ? ไม่เลย! พระเจ้าไม่เคยประสงคิให้ลูก ๆ ของพระองค์เป็นผู้ที่ไร้ผลและเป็นหมั่น ความเชื่อแบบคริสเตียนที่ไร้ฤทธิ์เดชไม่ใช่ความเชื่อแบบคริสเตียนที่ปกติ คริสเตียนไม่ต้องออกไปโดยไม่ชนะจิตวิญญาณ พระคริสต์เองทรงเป็นผู้รับประกันเราว่าเราทุกคนสามารถมีการเต็มเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชเพื่อชนะจิตวิญญาณ

พระเยซูเองทรงเป็นผู้ที่ประทานฤทธิ์เดชเพื่อชนะจิตวิญญาณ และพระองค์ประทานพระสัญญาอันยิ่งใหญ่และมีค่ามากมายประการให้แก่เราแล้วเกี่ยวกับความช่วยเหลือจากพระเจ้าสำหรับงานที่บริสุทธิ์นี้

ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาประกาศว่า “แท้จริง ข้าพเจ้าให้ท่านทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่จะมีพระองค์ผู้หนึ่งที่ทรงมีฤทธิ์ยิ่งกว่าข้าพเจ้าเสด็จมา ผู้ซึ่งข้าพเจ้าไม่คู่ควรที่จะแก้สายรัดรองเท้าของพระองค์ พระองค์นั้นจะทรงให้ท่านทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ” (ลูกา 3:16) พระเยซูทรงเป็นผู้ที่รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ที่ทรงส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาในฤทธิ์เดชบนผู้คนของพระองค์ เปโตรบอกเราว่าการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณมาตอนพื้นเทคอสต์ได้อย่างไร “พระเยซูนี้พระเจ้าได้ทรงบันดาลให้คืนพระชนม์แล้ว พวกเราทุกคนเป็นพยานถึงเรื่องนี้ เหตุฉะนั้น เมื่อทรงถูกยกชูให้อยู่เบื้องขวา พระหัตถ์ของพระเจ้า และทรงได้รับพระสัญญาแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์จากพระบิดาแล้ว พระองค์จึงทรงเทฤทธิ์เดชนี้ลงมา ซึ่งบัดนี้พวกท่านเห็นและได้ยินแล้ว” (กิจการ 2:32,33)

พระเยซูเจ้าทรงให้พระสัญญาพิเศษหลายต่อหลายครั้งจริง ๆ แก่เหล่าสาวกของพระองค์เกี่ยวกับฤทธิ์เดชนั้นจากสวรรค์ ในบทที่สิบของลูกาเราพบบันทึกเกี่ยวกับว่าพระองค์ทรงส่งเจ็ดสิบคนนั้นล่วงหน้าพระองค์ไปเพื่อเป็นพยานและเตรียมทางไว้สำหรับการเสด็จมาของพระองค์ยังหลายเมืองใหญ่เมืองเล็ก ถ้อยคำของพวกเขามีน้ำหนักมากเสียจนกระทั่งผู้เชื่อใหม่เหล่านี้ เมื่อออกจากเมืองใดที่ไม่ยอมฟังพวกเขา ควรสะบัดฝุ่นของเมืองนั้นออกเสียจากเท้าของพวกเขา พระเยซูทรงประกาศว่าในวันพิพากษาโทษของเมืองโสโดมก็จะเป็นโทษของเมืองใดที่ไม่ยอมฟังการเป็นพยานซึ่งประกอบด้วยฤทธิ์เดชของลูกแกะเจ็ดสิบตัวนั้นที่ถูกส่งไปท่ามกลางฝูงสุนัขป่า เจ็ดสิบคนนั้นไป พระพรแสวงพิเศษหลายประการเกิดขึ้นร่วมกับงานรับใช้ของพวกเขา และเราถูกบอกเมื่อพวกเขากลับมา:

“และสาวกเจ็ดสิบคนนั้นก็กลับมาอีกด้วยความปิติยินดี โดยทูลว่า “พระองค์เจ้าข้า แม้แต่ผีทั้งหลายก็อยู่ใต้บังคับของพวกข้าพระองค์โดยพระนามของพระองค์”

“และพระองค์ตรัสกับเขาทั้งหลายว่า “เราได้เห็นซาตานตกลงมาจากสวรรค์เหมือนฟ้าแลบ

“ดูเถิด เราให้พวกท่านมีฤทธิ์อำนาจที่จะเหยียบบรรดาจูร้ายและแมงป่องทั้งหลาย และเหนืออำนาจทั้งสิ้นของศัตรูนั้น และไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจะทำอันตรายแก่พวกท่านด้วยวิธีใด ๆ ได้เลย”-ลูกา 10:17-19

เหล่านี้เป็นพระสัญญาที่แสวงพิเศษ ผู้เชื่อใหม่เหล่านี้ ซึ่งถูกส่งออกไปเพื่อเป็นเหล่าพยาน จะสามารถเหยียบงูและแมงป่องและเหนืออำนาจทั้งสิ้นของศัตรูนั้น และพวกเขาขับพวกผีออกจากเหล่าคนบาป

คุณเชื่อหรือว่าพระเยซูเจ้าจะประทานพระสัญญาเหล่านั้นและฤทธิ์เดชเช่นนั้นบนคนเหล่านั้นที่ทำตามที่พระองค์ตรัสสั่งในตอนนั้นและปล่อยทิ้งพวกเรา ลูก ๆ ของพระองค์ที่ตอนนี้ทำงานของพระองค์ โดยปราศจากฤทธิ์เดชและการสถิตอยู่ด้วยของพระองค์? ไม่อย่างแน่นอน! พระองค์ได้ประทานพระสัญญาหลายประการแก่พวกสาวกและแก่พวกเราว่าจะทรงอยู่ด้วยกับเราเสมอและฤทธิ์เดชสำหรับคนเหล่านั้นที่ได้กระทำตามน้ำพระทัยของพระองค์

ในยอห์น 7:37,38 พระเยซูประทานพระสัญญาที่แสวงพิเศษ:

“ในวันสุดท้าย วันใหญ่แห่งเทศกาลเลี้ยงนั้น พระเยซูทรงยืนและร้อง โดยตรัสว่า “ถ้าผู้ใดกระหาย จงให้ผู้นั้นมาหาเราและดื่ม ผู้ที่เชื่อในเรา ตามที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้แล้วว่า ‘จากภายในผู้นั้น บรรดาแม่น้ำแห่งน้ำประกอบด้วยชีวิตจะไหลออกมา’”

นี่เป็นพระสัญญาหนึ่งสำหรับเวลาที่ยังมาไม่ถึงตอนนั้น หลังจากที่พระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตายแล้ว เหล่าสาวกของพระองค์ และไม่ใช่แค่คนเหล่านั้นที่เป็นสาวกของพระองค์ในตอนนั้นแต่ทุกคนที่จะเชื่อในพระองค์ด้วย มีพระสัญญาเรื่องแหล่งแห่งฤทธิ์เดชที่ไม่มีใครสิ้นสุดและไม่ขาดตอน “ผู้ที่เชื่อในเรา ตามที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้แล้วว่า ‘จากภายในผู้นั้น [ตัวตนส่วนในสุดของเขา] บรรดาแม่น้ำแห่งน้ำประกอบด้วยชีวิตจะไหลออกมา’” และแม่น้ำที่วุ่นวายธารนี้ที่ชีวิตที่ไหลออกมาจากใจและชีวิตของคริสเตียนคนใด พระเยซูทรงหมายถึงการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ถ้าเราเป็นเพียงบ่อเก็บน้ำที่ว่างเปล่า หรือถ้าเราเป็นสระที่น้ำไม่ไหลออกไปไหน เราก็ไม่มีสิ่งที่พระเยซูทรงสัญญากับเราไว้! เราไม่ได้รับสิทธิโดยกำเนิดของเราอย่างเต็มที่! เราไม่ได้ใช้ชีวิตให้สมกับบอสิทธิของเรา! คริสเตียนทุกคนควรเป็นน้ำพุที่มีชีวิตซึ่งมีน้ำแห่งชีวิต พระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งอยู่ในเราและไหลออกจากตัวเรา ควรนำชีวิตไปสู่คนเหล่านั้นที่อยู่รอบตัวเรา เหมือนกับบ่อน้ำใต้ดินที่นำชีวิตมาสู่ทะเลทราย พระเยซูทรงสัญญาเช่นนั้นไว้แก่คนเหล่านั้นที่จะเชื่อในพระองค์ มันเป็นพระสัญญาหนึ่งสำหรับคริสเตียนทุกคน พระสัญญาเรื่องการเติมเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช

คืนนั้นก่อนพระเยซูถูกตรึงกางเขน แทนที่จะทูลขอการปลอบประโลมใจสำหรับพระองค์เอง พระองค์ทรงปลอบประโลมใจพวกสาวก หลังจากบอกพวกเขาว่า “อย่าให้ใจของท่านทั้งหลายวิตกเลย” พระเยซูทรงให้คำสัญญาที่ยิ่งใหญ่และมีค่ายิ่งหลายประการแก่พวกเขา พระเยซูตรัสว่า “แต่จริงแล้วเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่เชื่อในเรา การงานเหล่านั้นซึ่งเรากระทำนั้น เขาก็จะกระทำเช่นกัน และเขาจะกระทำการงานทั้งหลายที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีก เพราะว่าเราจะไปยังพระบิดาของเรา” (ยอห์น 14:12)

นี่เป็นพระสัญญาหนึ่งที่ยิ่งใหญ่เสียจนน้อยคนจะยอมเชื่อมั่น พระเยซูเองได้ทรงกระทำการงานอันทรงฤทธิ์ทั้งหมดของพระองค์ในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ บัดนี้พระองค์ทรงบอกพวกสาวกว่าพวกเขาสามารถทำการงานแบบเดียวกับที่พระองค์ได้ทรงกระทำ พระองค์ไม่ทรงมีข้อยกเว้นเลยสักข้อเดียว พระองค์ไม่ได้ตรัสเลยว่า การอัศจรรย์บางอย่างของพระองค์ใหญ่โตเกินกว่าที่มือของผู้อื่นจะทำได้ พระองค์ไม่ได้ตรัสว่าการทำให้คนตายเป็นขึ้นหรือการรักษาคนป่วยให้หายหรือการรักษาคนโรคเรื้อนให้สะอาดหรือการทำให้คนซีเมาเป็นและหญิงโสเภณีและคนไม่เชื่อกลับใจเชื่อเป็นเรื่องที่ยากเกินไปสำหรับสาวกเหล่านี้ ไม่เลย พระองค์ตรัสชัดเจนว่า “ผู้ที่เชื่อในเรา การงานเหล่านั้นซึ่งเรากระทำนั้น เขาก็จะกระทำเช่นกัน” และจากนั้นพระองค์ตรัสเสริมว่าพวกเขาจะทำการงานที่ยิ่งใหญ่กว่าด้วยซ้ำ เนื่องจากชีวิตของพระองค์ถูกตัดตอนและงานรับใช้ปวงชนของพระองค์ได้สิ้นสุดลงที่การตรึงกางเขนนั่น

นี่เป็นคำสอนหนึ่งที่น่าตกใจ แต่มันเป็นความจริง พระเยซูทรงสัญญาไว้ว่าการมหัศจรรย์เหล่านั้น ฤทธิ์เดชนั้น การอัศจรรย์แห่งงานรับใช้ของพระองค์เกิดขึ้นซ้ำได้อีกในชีวิตของผู้คนมากมายที่เชื่อในพระองค์ พระเยซูไม่เคยไร้ผลเลย พระองค์ไม่เคยไร้ฤทธิ์เดชเลย พระองค์ไม่เคยพ่ายแพ้เลย พระองค์ไม่เคยท้อแท้เพราะรูปการณ์เหล่านั้นเลย มีความมหัศจรรย์ที่เปลี่ยนแปลงชีวิตในคำตรัสของพระองค์ ในทุกการติดต่อสัมพันธ์ของพระองค์ ฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้าพระบิดา ผ่านพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้เทออกตลอดชีวิตของพระองค์ ทุกสัมผัสแห่งพระหัตถ์ของพระองค์ ทุกน้ำเสียงของพระองค์ล้วนเติมเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์

และฤทธิ์เดชอัศจรรย์นั้นสามารถเกิดขึ้นซ้ำได้ พระองค์ทรงสัญญาไว้ ในชีวิตของเหล่าสาวกของพระองค์!

แน่นอนว่าพระเยซูไม่เคยประสงค์ให้ใครอื่นต้องตายบนกางเขนนั้นและไถ่โทษบาปของมนุษย์ เหมือนที่พระองค์ได้กระทำ ไม่มีใครอื่นเคยเป็นพระผู้ช่วยให้รอดที่ประสูติจากหญิงพรหมจารีนั้น พระเจ้าผู้ทรงรับสภาพมนุษย์ หนึ่งเดียวกับพระบิดา เหมือนที่พระองค์เป็น แต่พระองค์ทรงสัญญาไว้อย่างชัดเจนว่าฤทธิ์เดชเดียวกันนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ไปด้วยกันกับอย่างก้าวและคำตรัสและงานรับใช้ของพระองค์วันแล้ววันเล่าสามารถไปด้วยกันกับงานรับใช้และคำพยานของคนอื่น ๆ ที่ติดตามพระองค์และเชื่อในพระองค์ โอคริสเตียนเอ๋ย จงเชื่อพระสัญญานี้เถิด! พระเจ้าทรงมีพระพรหลายประการไว้สำหรับคุณซึ่งคุณไม่เคยขอรับเลย ฤทธิ์เดชที่คุณไม่เคยใช้ การประกอบด้วยฤทธิ์ที่คุณไม่เคยเสาะหาและพบเลย!

และเกรงว่าใครจะคิดว่าพระสัญญานี้มีไว้สำหรับสิบสองคนนั้นเท่านั้น หรือสำหรับคริสเตียนเหล่านั้น ในสมัยอัครทูตเท่านั้น พระเยซูตรัสพระสัญญานั้นชัดเจน มันมีไว้แก่ผู้ “ที่เชื่อในเรา” ที่พระเยซูทรงสัญญาไว้ว่า “การงานเหล่านั้นซึ่งเรากระทำนั้น เขาก็จะกระทำเช่นกัน” คนเหล่านั้นที่วางใจในพระคริสต์ก็สามารถมีการเต็มเปี่ยมด้วยฤทธิ์ของพระองค์ได้และสามารถทำซ้ำการมหัศจรรย์บางอย่างเหล่านั้นแห่งฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณของพระองค์ได้

เช่นกัน คืบเดียวกันนั้นที่พระเยซูทรงถูกทรยศ พระองค์ประทานพระสัญญานั้นของยอห์น 15:5 แก่พวกสาวก: “เราเป็นเถาองุ่น ท่านทั้งหลายเป็นบรรดากิ่ง ผู้ที่เข้าสนิทอยู่ในเรา และเราเข้าสนิทอยู่ในเขา ผู้ที่นั้นเองก็เกิดผลมาก เพราะแยกจากเราแล้ว ท่านทั้งหลายทำอะไรไม่ได้เลย”

คุณกำลังเกิดผลมากไหม? คุณกำลังชนะจิตวิญญาณหลายดวงไหม? ถ้าไม่ นั่นคุณก็พลาดพระพรที่ทรงสัญญาไว้ในที่นี้สำหรับทุกคนที่เข้าสนิทในพระคริสต์อย่างแน่นอน!

หลังจากพระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตายแล้ว พระองค์ทรงทวนซ้ำพระสัญญานี้เรื่องฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณสำหรับเหล่าสาวกของพระองค์ และคราวนี้พระสัญญานี้ก็ชัดเจนมากกว่าที่เคยเป็น: พระองค์กำลังสัญญาเรื่องการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อที่เหล่าสาวกของพระองค์จะกระทำตามพระมหาบัญชา นั้นและชนะจิตวิญญาณ

พระสัญญาอันเปี่ยมสุขนี้ถูกประทานให้ก่อนพระเยซูทรงลอยขึ้นสู่สวรรค์ในลูกา 24:46-49:

“และตรัสแก่พวกเขาว่า “มีเขียนไว้อย่างนั้น และดังนั้นพระคริสต์จึงต้องทนทุกข์ และเป็นขึ้นมาจากความตายในวันที่สาม และว่าการกลับใจเสียใหม่ และการทรงยกบาปทั้งหลาย ต้องถูกประกาศในพระนามของพระองค์ทั่วทุกประเทศ เริ่มต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม และท่านทั้งหลายเป็นเหล่าพยานของสิ่งเหล่านี้ และดูเถิด เรา จะส่งพระสัญญาแห่งพระบิดาของเรามาเหนือท่านทั้งหลาย แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน”

ข่าวสารข่าวประเสริฐที่ว่ามนุษย์ควรกลับใจใหม่และรับการยกโทษบาปทั้งหลายของตนนั้นต้องถูกประกาศในทุกประชาชาติ พระเยซูตรัส สาวกพวกเดิมเหล่านี้ต้องเป็นเหล่าพยานเกี่ยวกับชีวิตและงานรับใช้ของพระองค์และการสิ้นพระชนม์และการคืนพระชนม์ ฉะนั้นพวกเขาจึงต้องเริ่มต้นนำข่าวประเสริฐไปถึงมนุษย์ทุกคน

“แต่ รอดี๋ยก่อน!” พระเยซูตรัส พวกเขาต้องไม่ออกไปโดยไร้ซึ่งฤทธิ์เดช พวกเขาต้องไม่ไปแบบว่างเปล่า พวกเขาไม่กล้าฟังการเรียนรู้ของมนุษย์หรือพรสวรรค์หรือบุคลิกภาพเพื่อให้ข่าวสารของพวกเขาสัมฤทธิ์ผล พวกเขาต้องเฝ้าคอยในกรุงเยรูซาเล็มจนกว่าพวกเขาจะ “ประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน”!

หลังจากข่าวประเสริฐของลูกาถูกเขียนเสร็จ ลูกาก็หยิบปากกาของตนขึ้นมาอีกเพื่อบอกเล่าเรื่องราวเกี่ยวกับงานรับใช้ที่มหัศจรรย์และเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพวกสาวกและผู้เชื่อบางคนของพวกเขา ในหนังสือกิจการ พระวิญญาณของพระเจ้าประทานถ้อยคำให้แก่เขาอีก และงานเขียนของเขาเป็นพระคัมภีร์บริสุทธิ์ พระวจนะของพระเจ้า และสิ่งแรกที่เข่าบันทึกคือพระสัญญาและคำบัญชาอันของพระเยซู:

“และเมื่อพระองค์ได้ทรงชุมนุมกันกับพวกเขา จึงกำชับพวกเขาว่า พวกเขาไม่ควรออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม แต่ให้คอยรับตามพระสัญญาของพระบิดา ซึ่งพระองค์ตรัสว่า “ตามที่ท่านทั้งหลายได้ยินจากเรานั้นแหละ เพราะว่ายอห์นได้ให้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกไม่กีวันนับจากนี้” -กิจการ 1:4,5

จากนั้นพระเยซูตรัสพระสัญญานั้นในถ้อยคำที่ชัดเจนและไม่มีทางเข้าใจผิดได้, “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก” (กิจการ 1:8) ฤทธิ์เดชที่ทรงสัญญาไว้นั้นคือการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาสถิตบนพวกเขาอย่างชัดเจน ผลลัพธ์ของมันจะต้องชัดเจน จนไม่อาจโต้แย้งได้ พวกเขาจะต้องเป็นเหล่าพยานที่ชนะจิตวิญญาณเพื่อพระคริสต์เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะลงมาบนพวกเขา และทรงนำฤทธิ์เดชมหันต์ของพระองค์มาด้วย

ในมัทธิว 28:19,20 พระเยซูทรงสัญญาแก่สาวกทุกคนของพระองค์ที่กระทำตามพระมหาบัญชาอันอย่างสัตย์ซื่อว่า “ดูเถิด เราอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป แม้กระทั่งถึงการสิ้นสุดของโลกนี้” พระสัญญานั้นไม่ได้มีไว้กับแค่สิบสองคนนั้นแต่กับผู้เชื่อทุกคนทั่วโลกและไปจนถึงการสิ้นสุดของยุคนี้ พระสัญญานั้นมีให้แก่คริสเตียนทุกคนที่เชื่อฟังพระคริสต์ในการนำข่าวประเสริฐไปถึงมนุษย์ทุกคนและการสอนผู้เชื่อเหล่านั้นให้เชื่อฟังพระคริสต์ แต่เมื่อพิจารณาคำตรัสอื่น ๆ ของพระคริสต์เกี่ยวกับเรื่องเดิมนี เราทราบความหมายของพระสัญญานั้นที่ว่าพระคริสต์จะทรงอยู่กับผู้คนของพระองค์ เพื่ออะไร? เพื่อที่จะปลอบประโลมใจพวกเขาหรือ? ใช่ แต่นั่นไม่ใช่เหตุผลแรก เพื่อประทานสติปัญญาแก่พวกเขาหรือ? ใช่ แต่นั่นไม่ใช่เรื่องสำคัญที่สุด พระองค์จะทรงอยู่กับพวกเขา โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ เพื่อนำทางพวกเขาไปสู่ความจริงทั้งมวลหรือ? ใช่ นั่นมีสัญญาไว้ แต่นั่นไม่ใช่พระสัญญาหลักที่พระเยซูตรัสตรงนี้ พระคริสต์ทรงสัญญาไว้ว่า “ดูเถิด เราอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป” ซึ่งมีความหมายหลักว่าโดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ พระองค์จะทรงอยู่กับพวกสาวกในฤทธิ์เดชมหันต์เพื่อกระทำตามพระมหาบัญชาของพระองค์

เมื่อเราเห็นพระสัญญาอันแสนดีของพระคริสต์และการเต็มเปี่ยมที่พระองค์ทรงยื่นเสนอให้อย่างเต็มที่แก่ผู้คนของพระองค์ที่เฝ้าคอยพระองค์ เพื่อที่จะประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน มันก็เป็นเรื่องที่น่าละอายจริง ๆ บาปหนาจริง ๆ และไม่จำเป็นเลยจริง ๆ ที่ผู้คนของพระองค์วันนี้ต้องเป็นหมั่นและไร้ผลและไร้ฤทธิ์เดช!

เมื่อเห็นถึงพระสัญญาเหล่านั้นของพระคริสต์ คริสเตียนคนใดที่พอใจกับการไม่มีฤทธิ์เดชที่ชนะจิต วิญญาณของพระวิญญาณบริสุทธิ์บนตัวเขา ก็ใช้ชีวิตอย่างขมขื่นในบาป โดยที่พระพักตร์ของพระเจ้าหันไปเสียจากเขาแล้ว

ขอพระเจ้าทรงโปรดประทานให้แก่ทุกคนที่อ่านข้อความนี้ ความไม่สงบสุขอันบริสุทธิ์ ความว้าวุ่นของจิตวิญญาณ ความกระหายที่ไม่รู้ดับที่อยากรับฤทธิ์เดชของพระเจ้า เพราะพระเจ้าทรงสัญญาไว้ว่า “เพราะเราจะเทน้ำลงบนผู้ที่กระหาย และน้ำทั้งหลายลงบนดินแห้ง เราจะเทวิญญาณของเราบนเชื้อสายของเจ้า และพรของเราบนลูกหลานของเจ้า” (อสย. 44:3)

IV. ความเชื่อแบบคริสเตียนสมัยใหม่ช่างแตกต่างเสียจริง

จากความเชื่อของยุคอัครทูต!

ความเชื่อแบบคริสเตียนเป็นศาสนาหนึ่งตามพระคัมภีร์ มันได้ไปถึงการเปิดเผยและพัฒนาการที่ครบถ้วนที่สุดของมันแล้วในภาคพันธสัญญาใหม่ ความเชื่อแบบคริสเตียนไม่ใช่ความเชื่อแบบคริสเตียนที่แท้จริง ไม่ใช่ความเชื่อแบบคริสเตียนที่ครบถ้วน หากมันไม่เกิดผลซ้ำเป็นความรอด ความสิ้นบาป ฤทธิ์เดชและชัยชนะเหนือบาป ความก้าวหน้าและการสร้างเหล่าผู้เชื่อแบบสมัยภาคพันธสัญญาใหม่

คงไม่มีคริสเตียนที่เชื่อพระคัมภีร์คนใดคิดที่จะปฏิเสธสิ่งที่ผมกำลังกล่าวนี้ ดูเหมือนมันเป็นเรื่องที่ไม่ต้องกล่าวซ้ำตรงนี้เลย แต่แน่นอนว่าเราต้องกลับมาและเผชิญหน้ากับประเด็นที่จริงจังนี้: เราควรทำให้ความเชื่อแบบคริสเตียนตามพระคัมภีร์เกิดขึ้นซ้ำอีกในชีวิตของเรา เราควรเห็นในยุคสมัยนี้ผลลัพธ์แบบเดียวกันกับความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่เคยสร้างขึ้นแล้ว

ศาสนาใดที่ไม่มีพื้นฐานอยู่บนภาคพันธสัญญาใหม่ก็ไม่ใช่ความเชื่อแบบคริสเตียน ศาสนาใดที่ไม่ยกชูพระคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดองค์เดิมนั้น ไม่เรียกร้องการบังเกิดใหม่เดิมนั้นบนเงื่อนไขเรื่องความเชื่อที่สำคัญผิดเดิมนั้น ก็ไม่ใช่ความเชื่อแบบคริสเตียนอย่างแน่นอน ฉะนั้นเราจึงต้องสรุปอย่างถูกต้องว่าหลังจากที่ผู้ใดเชื่อวางใจในพระคริสต์แล้ว หลังจากที่ผู้ใดมีพระผู้ช่วยให้รอดองค์เดิมนั้นแล้ว การบังเกิดใหม่เดิมนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สถิตอยู่ภายในองค์เดิมนั้น และกลายเป็นผู้ที่ถูกสร้างใหม่เหมือนเหล่าผู้เชื่อในสมัยภาคพันธสัญญาใหม่แน่นอนว่าคน ๆ นั้นควรสำแดงฤทธิ์เดชเดียวกันกับที่พวกคริสเตียนสมัยภาคพันธสัญญาใหม่เคยสำแดงเป็นแบบอย่าง!

ถ้าหลักคำสอนใดผิดแผกไปจากหลักคำสอนของภาคพันธสัญญาใหม่ มันก็สี่เพี้ยน มันก็ไม่ดีพอ และแน่นอนว่ามันไม่ใช่ตัวแทนของความเชื่อแบบคริสเตียนที่แท้จริง และในทำนองเดียวกัน ชีวิตที่ไม่มีฤทธิ์เดชที่พวกคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่เคยมีก็เป็นความเชื่อแบบคริสเตียนที่สี่เพี้ยนและไม่ดีพอ งานรับใช้แห่งข่าวประเสริฐซึ่งไม่มีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่บนมันเหมือนอย่างนักเทศน์มากมายเหลือเกินเคยมีในสมัยพระคัมภีร์ก็ไม่ใช่การเทศนาแบบภาคพันธสัญญาใหม่

โอ การแสดงให้เห็นความเชื่อแบบคริสเตียนสมัยศตวรรษแรกในศตวรรษที่ยี่สิบนี้! โอ การได้เห็นฤทธิ์เดชที่มีชีวิตชีวา ที่แสนสิ้นบาปและเหนือธรรมชาติแบบเดิมนั้นอีกในชีวิตของคริสเตียนทั้งหลาย! โอ การได้เห็นผู้คนมากมายกลับใจเชื่อ การได้เห็นผู้คนทั้งชุมชน ทั้งจักรวรรดิถูกเปลี่ยนแปลงโดยการฟื้นฟูที่เปี่ยมชัยชนะ

และพิชิตเหล่านั้นที่เคยเกิดขึ้นภายใต้การเทศนาของเปโตรและเปาโลและบาร์นาบัสและคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่คนอื่น ๆ!

มันเป็นแนวคิดสมัยใหม่นิยมแบบหนึ่ง การนอกใจแบบหนึ่ง ที่ปฏิเสธหลักคำสอนของภาคพันธสัญญาใหม่ ช่างบาปหนา ช่างร้ายกาจ ช่างเป็นหมัน ช่างเต็มเปี่ยมด้วยพิษแห่งนรกเสียจริง กับความไม่เชื่อแบบคนชู้ นั่นที่ปฏิเสธสิทธิอำนาจของพระคัมภีร์ ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ ความรอดโดยพระโลหิต! แต่เราควรกล่าวตรง ๆ ว่ามันเป็นความนอกใจอีกชนิดหนึ่ง และอาจทำให้ถึงตายได้พอ ๆ กันด้วย ซึ่งปากพูดยกย่องหลักคำสอนเหล่านั้นของภาคพันธสัญญาใหม่ แต่ไม่ผลิตซ้ำชีวิตและฤทธิ์เดชและการเกิดผลมากของความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่! มันสำคัญตรงไหนว่าผู้คนไปนรกหรือไม่เพราะพวกสมัยใหม่นิยมทำให้พวกเขาหมดความเชื่อมั่นใด ๆ ในพระคัมภีร์ หรือว่าพวกเขาไปนรกหรือไม่เพราะบรรดาคนที่พวกเขารักไม่มีฤทธิ์เดช ไม่มีอิทธิพลที่เหนือธรรมชาติ ไม่มีการทรงเจิมจากพระเจ้าเพื่อชนะจิตวิญญาณ เพื่อเปลี่ยนแปลงหลายชีวิต เพื่อชักนำผู้ที่ยังไม่รอดมาถึงพระคริสต์! ผลลัพธ์เหล่านั้นก็เหมือนเดิม บาปเหล่านั้นที่ทำให้เกิดผลลัพธ์เดิมเหล่านั้นก็ไม่ห่างไกลเลยในเรื่องความชู้!

จงพิจารณาสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วที่เฟินเทคอสต์

“คนเหล่านี้ทุกคนอยู่พร้อมใจกันต่อเนื่องในการอธิษฐานและการอ้อนวอน” (กิจการ 1:14) ช่างน่าแปลก ช่างไม่เหมือนกันเลยกับคริสตจักรทั้งหลายในสมัยปัจจุบัน!

“ฝูงชนก็มารวมตัวกัน และรู้สึกสับสน” (กิจการ 2:6) ฝูงชนหมู่ใหญ่ที่ได้ยินข่าวประเสริฐซึ่งมีความหวังกังวลยิ่งนัก! ช่างแตกต่างเสียจริงจากคริสตจักรทั้งหลายที่วางเปล่าของเราและความเฉยเมยและความขยะแขยงซึ่งผู้คนมากมายรู้สึกเกี่ยวกับคริสตจักรและงานรับใช้ของมัน!

“บัดนี้ เมื่อคนทั้งหลายได้ยินข้อความนี้ พวกเขาก็รู้สึกเจ็บแปลบในใจของตน และกล่าวแก่เปโตรและแก่พวกอัครทูตที่เหลือ ว่า “พวกท่านและพี่น้องทั้งหลาย พวกเราจะทำอะไรดี” (กิจการ 2:37) การฟ่องใจ! ใจหลายดวงที่แตกสลาย! การไต่ถามเรื่องทางแห่งความรอด!

“แล้วคนทั้งหลายที่รับคำของเปโตรด้วยความยินดีแล้วก็รับบัพติศมา และในวันเดียวกันนั้นมีคนเพิ่มเข้ากับพวกเขาประมาณสามพันคน” (กิจการ 2:41) สามพันคนรับความรอดและรับบัพติศมาในวันเดียว! วันนี้ในนิคายส่วนใหญ่ในอเมริกาที่เน้นประกาศข่าวประเสริฐ ต้องใช้คนประมาณยี่สิบคนต่อปีในการชนะจิตวิญญาณสักดวง ในหลากหลายนิคายมีการสูญเสียสมาชิกทุกปี และในที่ประชุมหลายพันแห่งไม่มีผู้เชื่อใหม่ถูกชนะมาถึงพระคริสต์เลยสักคนในหนึ่งปี! นี่เป็นความเชื่อแบบคริสเตียนตามพระคัมภีร์ไหม? คุณประหลาดใจไหมที่ชาวโลกที่ปฏิเสธไม่สนใจเลยในคริสตจักรทั้งหลายของเรา ในงานรับใช้ของเรา ในการยอมรับว่าเป็นคริสเตียนของเราเมื่อสิ่งเหล่านี้ช่างไร้ผลเสียจริงเมื่อเทียบกับความเชื่อแบบคริสเตียนสมัยพระคัมภีร์?

จงพิจารณางานรับใช้ของเปโตรและยอห์น ชายง่อยคนนั้นได้รับการรักษาให้หายที่ประตูของพระวิหาร-ได้รับการรักษาให้หายอย่างแสนวิเศษและแสนอัศจรรย์! (กิจการ 3:1-11) การเทศนาพระวจนะของพระเจ้าด้วยฤทธิ์เดชแก่ผู้คนมากมายที่ชุมนุมกันในงานพระวิหารและท้องถนน! การถูกจำคุก การถูกทุบตี แต่ก็ ‘ทำให้เยรูซาเล็มเต็ม’ ไปด้วยหลักคำสอนของพวกเขาและการกล่าวหาว่าพวกผู้นำยิวมีความผิดเรื่องโลหิตของ

พระเยซูคริสต์! พวกผู้นำของกรุงนั้นซึ่งประหลาดใจกับความกล้าของเปโตรและยอห์น โดยดูออกว่าพวกเขา เป็นพวกไม่ได้รำเรียนและไม่รู้เรื่องราว! เปโตรและยอห์นที่อธิษฐานกับคริสเตียนเหล่านั้นจนกระทั่ง “สถานที่ ซึ่งพวกเขาประชุมอยู่นั้นได้หวั่นไหว และพวกเขาทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกเขาว่า พระวามะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ” ผู้คนมากมายที่เชื่อ พวกบุโรหิตใหญ่ที่กลับใจเชื่อ! การข่มเหงที่ลุกลาม ขึ้นท่ามกลางการฟื้นฟูนั้น แต่ผู้คนหลายพันคนที่กำลังรับความรอด! งานรับใช้ของเปโตรและยอห์นเป็นเช่นนั้น แหะละ

จงพิจารณาฟิลิป ผู้ช่วยศิษยาภิบาลคนหนึ่ง ที่ลงไปยังเมืองสะมาเรียและจัดงานฟื้นฟูที่นั่นซึ่งเขาย่าง เมืองนั้น “ประชาชนก็พร้อมใจกันตั้งใจฟังสิ่งเหล่านั้นที่ฟิลิปกล่าว โดยได้ยินและได้เห็นการอัศจรรย์ทั้งหลายซึ่ง ท่านได้กระทำ” โดยที่พวกผีโสโครกถูกขับออก คนป่วยและคนง่อยได้รับการรักษาให้หาย และความชื่นบาน ใหญ่โตเกิดขึ้นในทั้งเมืองนั้น! (กิจการ 8:5-8)

จงพิจารณาสะเทเฟน ซึ่งเทศนาด้วยฤทธิ์เดชแบบที่พวกบุโรหิตใหญ่ไม่อาจต่อต้านสติปัญญาที่นั่นและ พระวิญญาณซึ่งทำให้เขาพูด จงพิจารณาการเผชิญหน้ากับผู้คนมากมายของเขา โดยที่เขาเต็มเปี่ยมด้วยพระ วิญญาณบริสุทธิ์ และรู่ว่านั้นหมายถึงความตายของเขา แต่ก็เทศนาด้วยใจกล้าว่า “ท่านทั้งหลาย คนดีอัน คอแข็ง และไม่เข้าสู่หน้จิตใจและหูเอ๋ย ท่านทั้งหลายต่อต้านพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่เสมอ บรรพบุรุษของพวก ท่านทำอะไร พวกท่านก็ทำอย่างนั้น!” (กิจการ 7:51) จงพิจารณาว่าสะเทเฟนเทศนาอย่างไรจน “พวกเขาก็ รู้สึกแหว่งใจ” ถูกฟ้องใจจนคลั่งเรื่องบาปของตนจนพวกเขากรูกันเข้าหาเขา ขบเขี้ยวเคี้ยวฟันใส่เขา และขับไล่ เขาออกไปนอกกรุงอย่างเกรี้ยวกราดเพื่อจะเอาหินขว้างเขา บัดนี้จึงดูใบหน้าของสะเทเฟนซึ่งทอแสงเหมือน ใบหน้าของทูตสวรรค์องค์หนึ่งขณะที่ก้อนหินเหล่านั้นทุบกะโหลกของเขาและกระแทกใส่เขาจนเลือดนองถนน ขณะที่เขาแหงนหน้าและเห็นพระเยซูและยิม! จำไว้ว่าเขาโลผู้ทำให้โลหิตนองไม่อาจหนีพ้นไปจากใบหน้าของส เทเฟนที่ใกล้ตายจนกระทั่งเขาได้กลับใจเชื่อ

และจงพิจารณาผลลัพธ์เหล่านั้นที่ติดตามงานรับใช้ของเปาโล อย่าสนภยันตราย การข่มเหง การถูก หินขว้าง การโบยตี ภัยเรือแตก การต่อสู้กับพวกสัตว์ป่า อย่าสนภยันตรายทั้งหลายในทะเลลึก ภัยทั้งหลายของเพื่อน ร่วมชาติของเขา โอ คนเหล่านั้นอยู่ที่ไหนวันนี้ ที่งานรับใช้ของพวกเขาจุดไฟลามทุ่งกระทั่งในการนับถือพระอื่น ในทุกชุมชนที่พวกเขาแวะไปเทศนา! โอ ขอให้มิชยาสักคนหรือสองคนเหมือนอย่างเปาโลและบาร์นาบัสหรือ เปาโลและสิลาสที่จะทำเพื่ออเมริกาหรือรัสเซียหรือจีนหรืออินเดียสิ่งที่เปาโลเคยทำเพื่อจักรวรรดิโรม! เพื่อน ผู้รับใช้ทั้งหลายเอ๋ย คุณกับผมจะขอรับสิทธิ์ที่จะทำซ้ำฤทธิ์เดชนั้นแห่งความเชื่อแบบคริสเตียนสมัยภาคพันธ สัญญาใหม่ การเกิดผลนั้น หลักฐานที่เหนือธรรมชาตินั้นของหลายชีวิตและใจหลายดวงและหลายบ้านหลาย เมืองที่ถูกเปลี่ยนแปลงซึ่งได้เกิดขึ้นตามหลังคนเหล่านั้นของพระเจ้าในสมัยพระคัมภีร์? เราตกต่ำมาไกลมาก จริง ๆ!

ชายเหล่านี้กล่าวด้วยทัศนคติที่เปี่ยมชัยชนะจริง ๆ แน่ใจในพระพรจริง ๆ มีความเชื่อมั่นอันทรงฤทธิ์ จริง ๆ ว่าข่าวประเสริฐไม่มีทางล้มเหลว จงฟังถ้อยคำที่ได้รับการตลใจจากพระเจ้าของเปาโล: “ข้าพเจ้ากระทำ ทุกสิ่งได้โดยพระคริสต์ผู้ทรงเสริมกำลังข้าพเจ้า” (ฟป. 4:13) ความแน่ใจเรื่องฤทธิ์เดช! ความกล้าว่าพระเจ้าจะ

ทรงช่วย พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงเจิม! พระเจ้าทรงทำงานร่วมกับเหล่านักเทศน์ภาคพันธสัญญาใหม่อย่าง เปาโล!

เมื่อเปาโลวางแผนจะไปที่กรุงโรม ศูนย์กลางของโลก ที่ตั้งของจักรวรรดินั้น เขาไม่ได้ตัวสัน เขาไม่รู้สักว่าตัวเองมีปมด้อย เขาไม่สงสัยเรื่องผลลัพธ์ เมื่อเขียนไปถึงคนเหล่านั้นที่กรุงโรม เขากล่าวว่า “ข้าพเจ้าแน่ใจว่าเมื่อข้าพเจ้ามาหาพวกท่านนั้น ข้าพเจ้าจะมาในความเต็มเปี่ยมด้วยพระพรแห่งข่าวประเสริฐของพระคริสต์” (รม. 15:29) โอ ขอพระเจ้าทรงโปรดประทานให้แก่แก่นักเทศน์ทั้งหลายที่อ่านหน้านี้ ไม่ว่าจะต้องแลกด้วยการอธิษฐานและน้ำตาและการตรึงตัวเองที่กางเขนและการปฏิวัติใดก็ตามในชีวิตของพวกเขา ที่จะมี ความมั่นใจอันบริสุทธิ์ ความแน่ใจจากพระเจ้าเกี่ยวกับฤทธิ์เดชแบบที่เปาโลเคยมีเมื่อเขาเผชิญหน้ากรุงโรม! เปาโลแน่ใจว่าตนจะมา “ในความเต็มเปี่ยมด้วยพระพรแห่งข่าวประเสริฐของพระคริสต์” ความแน่ใจเช่นนั้นเป็นเครื่องหมายกำกับงานรับใช้ของคุณและของผมไหม? ถ้าไม่ ก็มีการขาดที่แสนน่ากลัว ความเสื่อมถอย ความเสื่อมทรามที่ควรทำให้เราชบหน้าด้วยความละอายจนกว่าความกล้าและฤทธิ์เดชและความเกิดผลแห่งความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ถูกผลิตซ้ำในชีวิตและงานรับใช้ของเรา!

จงฟังความเห็นที่เป็นแบบฉบับนั้น ความเห็นหนึ่งที่ได้รับการตลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เองและตอนนี้ถูกแยกตั้งไว้สำหรับเราในฐานะพระคัมภีร์บริสุทธิ์ พระวาระของพระเจ้า: “บัดนี้การขอบพระคุณจงมีแด่พระเจ้า ผู้ทรงทำให้พวกเราได้รับชัยชนะในพระคริสต์เสมอ และโปรดประทานกลิ่นหอมแห่งความรู้ของพระองค์ให้ปรากฏโดยพวกเราในทุกแห่งหน” (2 คร. 2:14) เปาโลขอบพระคุณพระเจ้าเพราะว่าพระองค์ “ทรงทำให้พวกเราได้รับชัยชนะในพระคริสต์เสมอ” ทุกแห่งหนที่เปาโลไปมีชัยชนะ ความมีชัย! มันไม่ใช่เรื่องสำคัญและไม่ส่งผลเลยที่เปาโลติดคุกบ่อย ๆ ที่มีไซตรวนติดอยู่ที่มือหรือเท้าของเขา ที่เขาถูกหินขว้างและปล่อยทิ้งให้ตายหรือหิวโหยหรือเหน็ดเหนื่อยหรือโดนเกลียดชังและถูกใส่ร้ายและถูกรังเกียจ อย่าสนใจสิ่งเหล่านั้นเลย เพราะเปาโลเองไม่ได้คิดว่าเรื่องเหล่านั้นส่งผลอันใด แต่ไม่ว่าสิ่งไม่สำคัญเหล่านั้นอย่างการถูกข่มเหงและความยากจนและความเจ็บปวดใดก็ตามอาจเกิดขึ้น เปาโลก็แน่ใจเสมอเกี่ยวกับสิ่งหนึ่ง: เขาจะมีชัยชนะเสมอ ทุกคราวไป!

และเปาโลไม่ได้หมายความว่าเขายากทนทุกข์กับการเป็นผู้พลีชีพและเป็นสุขใจ ชัยชนะนั้นที่เปาโลพูดถึงก็คือ ที่คนบาปทั้งหลายจะถูกทิ่มแทงใจ ที่ผู้คนในที่สูงและที่ต่ำถูกพิชิตเพื่อพระเยซูคริสต์ ไม่ว่าจะ เป็นทาสสาวที่เป็นหมอดูที่เมืองฟิลิปปี หรือโอเนสิมัสทาสที่หลบหนีมา ซึ่งเปาโลขณะในกรุงโรม หรือผู้ว่าเสอร์จัส เปาโลบนเกาะไซปรัส ซึ่งกลับใจเชื่อภายใต้การเทศนาของเปาโล หรือพวกทหารแห่งศาลปริโทเตรียมผู้ซึ่งเปาโลขณะในคุกไต้ดินในวังของซีซาร์ในกรุงโรม (“คนเหล่านั้นที่อยู่ในคร้วเรือนของซีซาร์”) หรือจะเป็นเฟลิกส์ผู้ว่าราชการที่ตัวสันเมื่อเปาโลยืนอยู่ต่อหน้าเขา หรือกษัตริย์อากริปาผู้กล่าวว่า “เจ้าเกือบชักชวนเราให้เป็นคริสเตียน” มันก็เหมือนกัน: ผู้คนถูกทิ่มแทงและถูกเผาไหม้และได้รับความรอดหรือถูกลงพระอาญาโดยคำเทศนาของเปาโล! มีลมหายใจนั้นแห่งสวรรค์ มีพระแสงนั้นของพระเจ้า มีการอัศจรรย์ที่ทำให้บังเกิดใหม่ในทุกคำเทศนาที่เปาโลเทศนา ในทุกการติดต่อสัมพันธ์ที่เปาโลมี!

น่าเศร้าพอที่พวกเราส่วนใหญ่ไม่ยอมรับฤทธิ์เดชนั้น เราไม่เกิดซ้ำการสำแดงเหล่านั้น การเกิดผลนั้น

ของความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่! เราไม่อยากจะฟื้นฟูและการช่วยจิตวิญญาณหลายดวงให้รอดแบบที่พวกคริสเตียนสมัยพระคัมภีร์อยากได้การฟื้นฟูและการช่วยจิตวิญญาณทั้งหลายให้รอด ด้วยเหตุนี้เราจึงไม่จ่ายราคาของพระเจ้าและไม่มีเกิดการเกิดผลนั้นของความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่

นี่เป็นภูมิหลังของหลายลัทธิส่วนใหญ่ของเรา นี่เป็นข้ออ้างสำหรับความแตกแยกออกเป็นหลายนิกายของเรา กลุ่มเมธอดิสต์ได้ออกมาจากนิกายเอพิสโคปัลและก่อตั้งอีกนิกาย สิ่งที่เขาต้องการจริง ๆ นั้นไม่ใช่ นิกายใหม่แต่ฤทธิ์เดชใหม่ ขอขอบคุณพระเจ้าที่พวกเขาได้ฤทธิ์เดชนั้น พวกเขาไม่ได้เปลี่ยนแปลงไปมากนักในเรื่องหลักคำสอนจากภูมิหลังคริสตจักรแห่งอังกฤษ

วันนี้ในอเมริกาพวกเมธอดิสต์ที่ตามเวสลีย์ พวกพรีเมธอดิสต์ และพวกนาซารีนได้ออกมาจากแนวคิดเมธอดิสต์เพื่อก่อตั้งนิกายใหม่ ๆ พวกเขาไม่ได้เปลี่ยนแปลงมากนักในเรื่องหลักคำสอน แน่ทีเดียว พวกเขาใกล้เคียงกับหลักคำสอนของเวสลีย์และคริสตจักรเมธอดิสต์ยุคต้นมากกว่าคริสตจักรเมธอดิสต์สมัยใหม่เองเสียอีก แต่พวกเขาออกมาแล้วเพราะพวกเขารู้สึกถึงแรงกระตุ้นที่ทรงพลังมากกว่าซึ่งอยากได้รับการมาเยือนครั้งใหม่แห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้า!

คนเหล่านั้นที่ไปตามกระแสของพวกเพนเทคอสต์และกระแสกลุ่ม Holiness จะเห็นพ้องตรงกัน (ผมคิด) ว่าการเน้นรูปแบบ ความเย็นชา ความไร้ผลและความตายด้านของนิกายเก่าแก่เหล่านั้นเป็นเหตุให้ผู้คนมากมายหันไปเสียจากพวกเขาเหมือนจากโรคร้าย เหมือนจากกาฬโรค ไปสู่นิกายทั้งหลายที่ใหม่กว่าและแปลกกว่า ผู้คนมักตระหนักถึงความคลั่งศาสนาบางอย่างในกระแสใหม่ ๆ เหล่านั้น แต่ความคลั่งศาสนาก็ดีกว่าความตาย ความเป็นหมัน ของคริสตจักรทั้งหลายซึ่งไม่มีการฟื้นฟูต่าง ๆ อีกต่อไปแล้ว!

แม้กระทั่งลัทธิเทียมเท็จเหล่านั้นที่แย่งที่สุดท้ายก็ยังมีฤทธิ์เดชของพวกมันหลัก ๆ แล้วเพราะนิกายเก่ากว่าเหล่านั้นซึ่งหมดความรื้อร้นของตนไปแล้ว หมดเสน่ห์ดึงดูดที่บริสุทธิ์ของพวกมันไปแล้ว หมดฤทธิ์เดชที่ก่อผลของพวกมันไปแล้ว

หลายพันคนได้หลงไปสู่กลุ่มที่เรียกว่าคริสเตียนวิทยาศาสตร์ หรือพวกพยานพระยะโฮวา หรือลัทธิเทียมเท็จอื่น ๆ เพราะใจของพวกเขาไม่เคยอิมเมมแลยกกับการสำแดงใด ๆ ของฤทธิ์เดชภาคพันธสัญญาใหม่ในคริสตจักรที่เก่าแก่กว่าเหล่านั้นซึ่งปกติแล้วพวกเขาน่าจะถูกดึงดูดเข้าไปหาถ้าสิ่งอื่น ๆ เท่าเทียมกัน

แม้แต่แนวคิดสมัยใหม่นิยม-บาปนั้นที่ร้ายกาจและชั่วและไร้อย่างอายุซึ่งปฏิเสธพระคริสต์และไม่ยอมรับพระคัมภีร์ ที่มีแต่ความหลอกลวงแบบเจตนาและจงใจเท่านั้นเรียกตัวมันเองว่าความเชื่อแบบคริสเตียน-แนวคิดสมัยใหม่นิยมนั้นซึ่งได้ขโมยอำนาจควบคุมของนิกายส่วนใหญ่เหล่านั้นในอเมริกาไปแล้ว เกิดขึ้นได้เพราะความเสื่อมถอยในฤทธิ์เดช เพราะการหมดความรื้อร้นและความกระตือรือร้นและฤทธิ์เดชของความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ โอ เราต้องการคำสอนตามพระคัมภีร์ที่ชัดเจน เราต้องการเหล่าผู้กล่าวปกป้องเพื่อพิสูจน์ว่าความเชื่อแบบคริสเตียนและพระคัมภีร์เป็นความจริง เราควรตั้งใจ 'ปกป้องความเชื่อนั้น' ตามที่พระคัมภีร์บัญชา เราควรเปิดโปงความไร้ศีลธรรมอย่างสิ้นเชิงของคนเหล่านั้นที่แสวงหาเงินเดือนและเกียรติยศของงานรับใช้คริสเตียนเมื่อพวกเขาเป็นพวกไม่เชื่อที่ปฏิเสธพระคริสต์ในใจของตน แต่ข้อโต้แย้งหมดทั้งโลกก็ไม่อาจช่วยเราป้องกันไม่ให้ผู้คนหมดศรัทธาและความมั่นใจได้หากว่าเราไม่มีฤทธิ์เดชของพระเจ้า ยา

ด้านพิษที่ตีที่สุดสำหรับแนวคิดสมัยใหม่คือการฟื้นฟูครั้งใหญ่ D. L. Moody ยับยั้งความไม่สัจซื่อได้มากกว่าตอบคำสอนนอกรีตที่อ้างตัวว่าเป็นวิทยาศาสตร์ได้มากกว่า หันเหล่านักศึกษามหาวิทยาลัยมาจนถึงพระคริสต์ได้มากกว่าพวกนักวิทยาศาสตร์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดที่มีปริญญาเอกที่เคยมีชีวิตอยู่ ยาต้านพิษสำหรับแนวคิดสมัยใหม่คือฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่อยู่บนเหล่าคริสเตียน ฤทธิ์เดชแห่งการฟื้นฟูครั้งใหญ่ ฤทธิ์เดชที่ช่วยจิตวิญญาณให้รอดที่เปลี่ยนแปลงชีวิต ที่แพร่สะพัดไปทั่วกรุงแห่งการฟื้นฟูครั้งใหญ่!

พวกสมัยใหม่นิยมไม่ยอมรับหลักคำสอนเหล่านั้นของความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ แต่พวกสมัยใหม่นิยมก็ไม่ถูกฟุ้งงมงายนักเกี่ยวกับการหลอกลวงอันน่าละอายของตัวเองตราบใดที่พวกเน้นรากฐานไม่ผลิตซ้ำฤทธิ์เดชและผลลัพธ์เหล่านั้นของความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่

V. ความเชื่อแบบคริสเตียนสมัยปัจจุบันช่างแตกต่างเสียจริง จากความเชื่อนั้นของการฟื้นฟูครั้งใหญ่เหล่านั้น!

เช้าวันพุธที่ 13 สิงหาคม 1727 พวก Moravian Brethren ได้มาร่วมประชุมกันที่เมือง Herrnhut ประเทศออสเตรีย บนที่ดินของ Count Zinzendorf ผู้ยังหนุ่ม ฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้มาอยู่บนที่ประชุมนั้น Count Zinzendorf อายุเพียงยี่สิบเจ็ด และคนอื่น ๆ ส่วนใหญ่มีอายุเฉลี่ยประมาณนั้น แต่จากที่ประชุมเล็ก ๆ นั้นที่เป็นฆราวาสได้เกิดเหล่าผู้รับใช้และมิชชันนารี ผู้ช่วยศิษยาภิบาล ผู้ปกครองและผู้ดูแลหลายคน และนั่นเป็นจุดเริ่มต้นของกระแสงานมิชชันของพวกโมราเวียน Dr. Warneck นักประวัติศาสตร์ชาวเยอรมันแห่งงานมิชชันโปรเตสแตนต์ กล่าวว่า “คริสตจักรเล็ก ๆ แห่งนี้ได้เรียกให้ผู้คนมาทำงานมิชชันในเวลาที่ยี่สิบปีได้มากกว่าคริสตจักรกลุ่มอิวานเจลิคัลทั้งหมดได้กระทำในสองร้อยปี” ผ่านทางกลุ่ม Moravian Brethren พระเจ้าทรงฟ่องใจ John Wesley ก่อนใครว่าเขายังไม่รอด จากนั้น Peter Bohler ของกลุ่ม Moravian Brethren แสดงให้ John Wesley เห็นก่อนว่าจะรับความรอดโดยความเชื่อในพระคริสต์ได้อย่างไร และทำเช่นนั้นกับ Charles Wesley ด้วย ฤทธิ์เดชที่เกิดผลได้ถูกสำแดงในการฟื้นฟูของกลุ่มโมราเวียน

มันเป็นเช่นนั้นด้วยในการฟื้นฟูของเวสลีย์ การฟื้นฟูของเวสลีย์ได้ช่วยประเทศอังกฤษให้รอดพ้นจากการปฏิบัติแบบที่เกิดในประเทศฝรั่งเศส อิสราเอลนั้น วัฒนธรรมนั้น ความกรุณาปราณีเหล่านั้น แม้แต่รัฐบาลทั้งหลายและการศึกษาของเราและประเพณีต่าง ๆ ของเราในประเทศอังกฤษและอเมริกาส่วนใหญ่แล้วถูกแต่งแต้มสีสรรโดยการฟื้นฟูครั้งใหญ่ของเวสลีย์ ถ้าผู้ใดสงสัยเรื่องนั้น เขาแค่ต้องอ่านข้อพิสูจนในหนังสือที่ยอดเยี่ยมเล่มนั้น, *This Freedom-Whence?* โดย Dr. John Wesley Bready (American Tract Society) ในประเทศอังกฤษ ซึ่งเป็นที่ ๆ พวกสงฆ์ในคริสตจักรที่ถูกก่อตั้งไม่ได้เชื่อพระคัมภีร์ ที่ซึ่งอาชญากรรม ความสามะเลเทเมา ความทุจริตในรัฐบาลและบ้านและธุรกิจตกตื้นในทุกด้าน การฟื้นฟูของเวสลีย์ได้หันประชาชาตินั้นกลับมาหาพระเจ้า และมันส่งผลกระทบแบบเดียวกันในอเมริกา เหตุใดคริสตจักรทั้งหลายของเราและเหล่านักเทศน์ของเราและชีวิตของเราถึงไม่สำแดงฤทธิ์เดชแบบเดียวกันนั้นวันนี้?

ฤทธิ์เดชนั้นที่ได้ส่ง David Brainerd ออกไปชนะพวกชนอินเดียนพื้นเมืองนั้นอยู่ที่ไหน? เคยมีสมัยที่เขาอธิษฐานทั้งวันตามลำพังในป่าที่หิมะตกหนักของฤดูหนาว และนำฤทธิ์เดชของพระเจ้าลงมาจนบางครั้งเมื่อ

มีแค่คำมขี้เมาคนเดียวที่ช่วยแปลได้ ฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้าก็ลงมาและหลายหมู่บ้านได้กลับใจเชื่อพระคริสต์

ฤทธิ์เดชนั้นที่ไปทุกแห่งหนกับ Charles G. Finney อยู่ที่ไหน? ในอัตชีวประวัติของเขา (หน้า 183) ฟินนีย์เล่าเกี่ยวกับการไปยังสถานที่แห่งหนึ่งที่เรียกว่า New York Mills และเดินเข้าไปในโรงงานนั้นขณะที่ผู้คนกำลังง่วนอยู่กับการปั่นด้ายของตน หรือดูแลเครื่องปั่นฝ้ายและอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ใช้ในการทำงาน เขาเล่าว่าคนงานเหล่านั้นสังเกตเห็นเขาและเริ่มกระสับกระส่าย ถูกพ้องใจอย่างไร:

พวกเขาเห็นผมเข้าไป และเห็นได้ชัดว่าพวกเขารู้สึกตื่นเต้นมาก คนหนึ่งในพวกเขา กำลังพยายามซ่อมด้ายเส้นหนึ่งที่ขาด และผมสังเกตเห็นว่ามีมือของเธอสั่นเทาจนเธอซ่อมด้ายนั้นไม่ได้ ผมเดินเข้าไปอย่างช้า ๆ มองไปที่แต่ละด้านของเครื่องจักรนั้น ขณะที่ผมผ่านไป แต่ผมสังเกตเห็นว่าเด็กสาวคนนั้นเริ่มกระสับกระส่ายมากขึ้นเรื่อย ๆ และทำงานของเธอต่อไปไม่ได้ เมื่อผมเข้าไป ในระยะแปดหรือสิบฟุตจากตัวเธอ ผมก็มองไปที่เธออย่างจริงจัง เธอสังเกตเห็นว่าผมทำเช่นนั้น และค่อนข้างยอมจำนน และคอดก และน้ำตาแตก อากาหรนั้นแพร่ไปเกือบเหมือนผงฟุ้งกระจาย และในไม่กี่วินาทีเกือบทุกคนในห้องนั้นก็ร้องไห้ ความรู้สึกนี้แพร่ไปทั่วโรงงานนั้น Mr. W _____ เจ้าของสถานประกอบการนั้น อยู่ที่นั่น และเมื่อเห็นสภาพของสิ่งต่าง ๆ เขาก็กล่าวกับผู้ดูแลว่า “หยุดเครื่องจักรซะ และให้คนพวกนี้จัดการเรื่องศาสนา ก่อน เพราะว่าการให้จิตวิญญาณของเราอดก็สำคัญมากกว่าการให้โรงงานนี้ทำงานต่อ” ประตูโรงงานถูกปิดลงทันที และโรงงานนั้นก็หยุด แต่เราจะประชุมกันที่ไหนดี? ผู้ดูแลนั้นเสนอแนะว่าห้องเครื่องปั่นฝ้ายนั้นมีขนาดใหญ่ เครื่องปั่นฝ้ายเหล่านั้นถูกเก็บ เราประชุมกันที่นั่นได้ เราทำเช่นนั้น และผมแทบไม่เคยร่วมการประชุมที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชเช่นนั้นมาก่อนเลย มันเกิดขึ้นต่อพร้อมกับฤทธิ์เดชมหาศาล อาคารนั้นมีขนาดใหญ่ และมีผู้คนมากมายอยู่ในนั้น ตั้งแต่ชั้นบนสุดไปจนถึงห้องใต้ดิน การฟื้นฟูนั้นเกิดขึ้นไปทั่วโรงงานนั้นพร้อมกับฤทธิ์เดชอันน่าทึ่ง และในช่วงเวลาไม่กี่วันคนเกือบทั้งโรงงานนั้นก็กลับใจเชื่ออย่างเปี่ยมความหวัง

แต่ผลลัพธ์แบบเดียวกันนั้นได้ถูกแสดงให้เห็นกับพวกทนายความในเมือง Rochester เช่นเดียวกับพวกคนงานโรงงานที่ต่ำต้อย ทุกแห่งหนมีฤทธิ์เดชที่พ้องใจ ซ้ำบาบ เปลี่ยนชีวิต และช่วยจิตวิญญาณให้รอดบน Charles G. Finney หลังจากวันนั้นที่เขาได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างแสนวิเศษ ฤทธิ์เดชเช่นนั้นอยู่ที่ไหนแล้วตอนนี้?

ผมขอเตือนใจคุณอีกเกี่ยวกับฤทธิ์เดชของ D. L. Moody มูดีไม่ใช่คนที่รำเรียนมา เขาไม่เคยเรียนจบสิ่งที่เราเรียกว่าเป็นการศึกษาของโรงเรียนไวยากรณ์ แต่ โอ ลมหายใจนั้นแห่งสวรรค์ที่มาอยู่บนเขาในวอลสตรีท นิวยอร์ก วันหนึ่ง! โอ ผลลัพธ์ที่ทรงฤทธิ์เหล่านั้นขณะที่เขา ‘ยกชูสองทวีปไปถึงพระเจ้า’ และชนะจิตวิญญาณนับล้านมาถึงพระคริสต์! ใครเล่าจะสามารถสรุปย่ออิทธิพลอันทรงฤทธิ์ของ D. L. Moody อิทธิพลของเขาที่มีต่อโรงเรียนพระคัมภีร์เหล่านั้น ที่มีต่องานมิชชันหลายแห่ง ที่มีต่อศิษยาภิบาล มิชชันนารีและผู้ประกาศข่าวประเสริฐหลายพันคนผู้ซึ่งออกไปถวายชีวิตของตนในงานรับใช้ที่ชนะจิตวิญญาณเพราะตัวเขา!

ฤทธิ์เดชนั้นซึ่ง D. L. Moody ได้สำแดงอยู่ที่ไหนในคริสตจักรสมัยใหม่ทั้งหลายของเรา?

ฤทธิ์เดชนั้นอยู่ที่ไหนซึ่งเคยอยู่บน Torrey ในงานนมรงค์ครั้งใหญ่เหล่านั้นของเขาในประเทศอเมริกา ในประเทศออสเตรเลีย ในประเทศอังกฤษและทั่วโลก? ฤทธิ์เดชนั้นอยู่ที่ไหนซึ่งเคยอยู่บน Charlie Alexander และ J. Wilbur Chapman? ฤทธิ์เดชนั้นอยู่ที่ไหนซึ่งเคยอยู่บน Billy Sunday จนเมืองใหญ่ ๆ เหล่านั้นสิ้นสะเทือนในงานนมรงค์ทั้งหลายของเขา? เราตกต่ำแล้ว! เราตกต่ำแล้ว! ปัญหาที่เกิดกับความเชื่อแบบคริสเตียนสมัยใหม่ก็คือ มันขาดลมหายใจนั้นแห่งสวรรค์ ฤทธิ์เดชนั้นของพระเจ้า การทรงเจิมอันบริสุทธิ์นั้น การช่วยให้สามารถที่เหนือธรรมชาตินั้น ที่เป็นเครื่องหมายกำกับของความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่!

VI. คริสเตียนทั้งหลายสมัยปัจจุบันเป็นเหมือนบางคน

สมัยพระคัมภีร์ที่ขาดฤทธิ์เดช

ในปฐมกาล บทที่ 32 เราถูกบอกว่ายาโคบเริ่มไปพบกับเอซาว พี่ชายของตนผู้ซึ่งได้สาบานว่าจะฆ่าเขา เอซาวกำลังจะมาพบกับเขาพร้อมกับชายถืออาวุธสี่ร้อยคน พร้อมกับความเกลียดชังที่ลุกไหม้อยู่ในใจของตน เพราะความผิดของจริงเหล่านั้นที่เขาทนทุกข์ด้วยน้ำมือของยาโคบนานมาแล้ว แต่ยาโคบรู้ว่าตนช่วยเหลือตัวเองไม่ได้และไร้ฤทธิ์เดช เขาไม่กล้าไปพบหน้าเอซาวจนกว่าเขาได้รอคอยพันลำธารยับบอกไปและปล้ำสู้ทั้งคืนกับทูตสวรรค์นั้นของพระเจ้า โอ ขอให้ผู้คนวันนี้รู้ตัวเถิดว่าพวกเขาช่วยเหลือตัวเองไม่ได้และไร้ฤทธิ์เดชขนาดไหน!

มันเป็นเช่นนั้นกับโลทในเมืองโสโดม แม้ว่าเมืองนั้นจะถูกทำลายเมื่ออย่างรุ่ง เมื่อโลทไปที่บ้านของพวกลูกเขยของตน “เขาดูเหมือนคนหนึ่งทีพุดเล่นในสายตาดูบุตรเขยเหล่านั้นของเขา” คนเหล่านั้นไม่เชื่อข่าวสารของเขา พวกเขาไม่ประทับใจกับความเชื่อของเขา พวกเขาไม่รู้สึกรู้ถึงการนำพาของฤทธิ์เดชที่มาจากพระเจ้าในคำวิงวอนของเขา พวกเขาอยู่ต่อไปในบ้านของตนและถูกเผาผลาญด้วยไฟและกำมะถันจากสวรรค์! และเช่นนั้นแหละ พวกเราหลายคนพบว่าเรามีเลือดเปื้อนมือของเรา ผู้คนที่เรารักเหยียดหยันความเชื่อแบบคริสเตียนของเราเพราะว่าเราไม่มีฤทธิ์เดชที่จะชักจูงพวกเขาและทำให้พวกเขากลับใจเชื่อ

แซมสัน ผู้วินิจฉัยนั้นแห่งอิสราเอล รู้สึกถึงฤทธิ์เดชมหัศจรรย์แห่งพระวิญญาณของพระเจ้าอยู่บนตัวเขา ด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เขาสามารถฆ่าชายพันคนได้ด้วยขวากกรรไกรลาตัวหนึ่งหรือยกประตูเมืองทั้งสองนั้นและแบกพวกมันไปบนยอดเขาได้! ไม่มีใครผูกมัดเขาได้ ไม่มีใครพิชิตเขาได้ แต่เมื่อแซมสันนอนหนุนตักเดลีลาห์ การหอมชอมและบาปของเขาก็ทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เสียพระทัยและจากไปในที่สุด และเมื่อแซมสันเปิดเผยแก่เดลีลาห์ถึงเคล็ดลับแห่งพลังกำลังของตน ว่าปอยผมแบบนาศีร์ของเขาเป็นเครื่องหมายภายนอกที่แสดงถึงการยอมจำนนต่อพระเจ้าของเขา ปอยผมทั้งเจ็ดนี้ของเขาก็ถูกตัดทิ้ง และเขาก็หมดฤทธิ์ พวกเขาคัดตาของเขาออกและจับเขาไปทำงานของลาตัวหนึ่ง นั่นคือ ลากหินไม้ และสุดท้ายก็ให้เขาแสดงการละเล่นในวิหารแห่งพระของพวกเขา! พวกเราก็คนวันนี้ถูกทำให้ตาบอดและถูกผูกมัดและถูกล้อเลียนโดยชาวโลกที่มองไม่เห็นการสำแดงอันเหนือธรรมชาติใด ๆ ในชีวิตของเราอีกต่อไปแล้ว! พวกเราหลายคน เช่นเดียวกับแซมสัน สูญเสียฤทธิ์เดชของพระเจ้าไปแล้ว แซมสัน ซึ่งตื่นมาตอนแรกบนตักของเดลีลาห์พร้อมกับเส้นผมของตนที่ถูกตัดทิ้งแล้ว “ไม่รู้ตัวว่าพระเยโฮวาห์ได้จากท่านไปแล้ว” พวกเราก็เป็นเหมือนกัน! เราหลายคนไม่เผชิญ

หน้าบาปของเรา ความน่าละอายของเรา ความยากจนของเรา ความเป็นหมั่นของเรา! เราหลายคนกระหึ่มยั้ม
ย่องเกินไป พอใจแบบอาชญากรเกินไปจนเราไม่ชนะจิตวิญญาณ ไม่เปลี่ยนแปลงชีวิตผู้ใด ไม่สำแดงฤทธิ์เดช
ของพระเจ้าเลย!

เมื่อพระเยซูทรงลงมาจากภูเขาแห่งการจำแลงพระกายนั้น พระองค์ทรงพบผู้คนที่แตกตื่นวุ่นวาย พ่อคน
หนึ่งพาลูกชายที่ถูกผีสิงของตนมาหาสาวกเก้าคนนั้นที่ไม่ได้ไปที่ภูเขาแห่งการจำแลงพระกายนั้น พวกเขารักษา
เด็กนั้นไม่ได้ และคุณพ่อที่นำสงสารนั้น ซึ่งท้อใจเพราะความไร้ฤทธิ์เดชของพวกเขา ทูลต่อพระเยซูว่า “ถ้า
ท่านสามารถเชื่อได้ สิ่งสารพัดก็เป็นไปได้แก่ผู้ที่เชื่อ” (มาระโก 9:22) พระเยซูทรงรักษาบุตรชายนั้นของบิดาที่
สงสัย ตัวสั้น ร้องไห้และมีใจเชื่อให้หาย และจากนั้นเมื่อพระองค์ทรงอยู่ตามลำพังกับพวกเขา พระองค์ต้อง
เผชิญหน้าพวกเขาด้วยความไร้ฤทธิ์เดชของพวกเขา “ทำไมพวกข้าพระองค์ขับผีนั้นออกไม่ได้” พวกเขาทูลถาม
พวกเขาดูเหมือนจะรู้ว่าพวกเขาทำให้ผู้คนเข้าใจพระเยซูคริสต์แบบผิด ๆ ว่าความไร้ฤทธิ์เดชของพวกเขาได้
ทำให้ผู้คนเกิดความสงสัยเกี่ยวกับฤทธิ์เดชของพระคริสต์เอง! โอ เราเองก็น่าจะรู้สึกถึงการขาดของเราและถูก
ฟ้องใจและละอายใจกับความไร้ฤทธิ์เดชของเราและมาหาพระคริสต์เพื่อจะพบกับเคล็ดลับของเรื่องนี้! และ
พระองค์คงจะบอกเราเหมือนกัน อย่างไม่ต้องสงสัย ว่า “ผีชนิดนี้ไม่สามารถออกมาได้เลย เว้นแต่โดยการ
อธิษฐานและการอดอาหาร” ไม่ว่าจะยังไง เราแน่ใจได้ว่าถ้าเราไม่มีฤทธิ์เดชที่ทำการอัศจรรย์ ที่เหนือธรรมชาติ
นั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่บนเรา เราก็ทำงานของพระคริสต์ไม่ได้และเป็นตัวแทนพระคริสต์อย่างแท้จริง
ไม่ได้

โอ เคล็ดลับที่สูญหายไปนั้น! โอ คริสตจักรทั้งหลายที่เป็นหมั่น! โอ บ้านช่องที่แตกแยก คริสเตียนทั้ง
หลายที่เอกเขนก คนบาปทั้งหลายที่ไม่ถูกฟ้องใจและด้านชาและหยิ่งยะโส! สิ่งที่เราทุกคนต้องการเหนือสิ่งอื่น
ใดภายใต้ฟ้าสวรรค์คือ การมาเยือนของฤทธิ์เดชของพระเจ้า!

ขอให้ฤทธิ์เดชแห่งฟื้นเทคอสด์มาอยู่บนคริสตจักรทั้งหลายของเรา ขอให้มันมาอยู่บนผู้รับใช้ที่จริงจัง
ทุกคน ขอให้มันมาอยู่บนคริสเตียนทุกคนที่เชื่อพระคัมภีร์ ผู้ซึ่งมีหลายคนที่ตนรักซึ่งยังไม่รอด ขอพระเจ้าทรง
โปรดฟื้นฟูฤทธิ์เดชที่หายไปนั้นเหมือนที่เอลีซานาหัวขวานที่หายไปนั้นกลับคืนมาให้แก่พวกศิษย์ของผู้พยากรณ์
เหล่านั้น! ขอพระเจ้าทรงโปรดนำเคล็ดลับที่หายไปนั้นกลับคืนมาสู่เรา เคล็ดลับของฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ
นั้นแห่งฟื้นเทคอสด์!

**การทำงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์
งานรับใช้อื่น ๆ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งถูกกระทำเพื่อ
คริสเตียนทุกคน ที่ไม่รวมการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ
การทรงเจิมหรือการประกอบด้วยฤทธิ์เดช
เพื่อการชนะจิตวิญญาณ**

“และเราจะทูลขอพระบิดา และพระองค์จะประทานผู้ปลอบประโลมใจอีกผู้หนึ่งให้แก่ท่านทั้งหลาย เพื่อพระองค์จะได้สถิตอยู่กับท่านทั้งหลายตลอดไป คือพระวิญญาณแห่งความจริง ผู้ซึ่งโลกไม่สามารถรับได้ เพราะว่าโลกมองไม่เห็นพระองค์และไม่รู้จักพระองค์ แต่ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายและจะประทับอยู่ในท่านทั้งหลาย”-ยอห์น 14:16,17

“เพราะว่าโดยพระวิญญาณองค์เดียวพวกเราทุกคนได้รับบัพติศมาเข้าเป็นกายเดียว ไม่ว่าพวกเราเป็นพวกยิวหรือพวกคนต่างชาติ ไม่ว่าพวกเราเป็นทาสหรือไท และทุกคนถูกทำให้เต็มเข้าในพระวิญญาณองค์เดียวแล้ว”- 1 คร. 12:13

บทอื่น ๆ ในหนังสือเล่มนี้พูดถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่พิเศษเพื่อการเป็นพยานที่ชนะจิตวิญญาณแบบที่พวกสาวกได้รับเมื่อพวกเขาเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่พื้นเทคอสต์ บทอื่น ๆ ที่เหลือกล่าวถึงกิจการที่พิเศษเหนือธรรมดาของพระวิญญาณ ความเติมเปี่ยมนี้ การเติมเปี่ยมนี้ของพระวิญญาณ หรือของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือการทรงเจิมของพระวิญญาณ ซึ่งบางครั้งถูกเรียกว่าบัพติศมาของพระวิญญาณ งานรับใช้ที่พิเศษเกินปกติและไม่ธรรมดาและพิเศษนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ซึ่งช่วยให้คน ๆ หนึ่งสามารถทำงานนั้นเพื่อพระคริสต์ได้อย่างอัศจรรย์ซึ่งเขาได้รับคำบัญชาให้กระทำในการเป็นพยานด้วยฤทธิ์เดชและการเกิดผลเพื่อพระคริสต์) เป็นไปได้สำหรับคริสเตียนทุกคนและถูกบัญชาไว้สำหรับคริสเตียนทุกคน แต่เราต้องยอมรับว่ามันไม่ธรรมดา มีคริสเตียนจำนวนไม่มากที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าเหมือนพวกสาวกภาคพันธสัญญาใหม่เคยเป็นที่พื้นเทคอสต์ เหมือนเปโตรและยอห์น และเปาโลและฟีลิปและบารนาบัสและผู้ชนะจิตวิญญาณที่ทรงฤทธิ์เช่นนั้นเคยเป็นในสมัยพระคัมภีร์ มีคริสเตียนไม่เยอะที่มีฤทธิ์เดชแบบที่ Finney และ Moody เคยมี หนังสือเล่มนี้กล่าวถึงฤทธิ์เดชแห่งพื้นเทคอสต์หรือการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์

I. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ใด?

แต่ก่อนอื่น ขอให้เราทำความเข้าใจกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ขอให้เราเรียนรู้เกี่ยวกับการงานปกติและธรรมดาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งคริสเตียนทุกคนประสบในบางระดับ และคริสเตียนทุกคนควรประสบในระดับที่ใหญ่โตมากขึ้น งานรับใช้ที่ปกติและธรรมดาเหล่านี้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ คริสเตียนทุกคนควรทำให้เกิดขึ้นจริงในแบบที่ใหญ่โตมากกว่าปกติ ก่อนที่เราจะรู้จักการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มหัศจรรย์ที่มาจากเบื้องบน ซึ่งถูกกระทำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อพระองค์ทรงอยู่เต็มเราและให้เรามีฤทธิ์เพื่อการชนะจิตวิญญาณ เราต้อง

ทราบว่าเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ใดและพระองค์ทรงทำอะไร

1. ความสำคัญของงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์

บ่งบอกว่าพระองค์ทรงเป็นผู้ใด

เราตระหนักน้อยจริง ๆ ถึงความสำคัญอันทรงฤทธิ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์!

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีส่วนในการเนรมิตสร้างจักรวาล: “และพระวิญญาณของพระเจ้าทรงเคลื่อนไหวอยู่เหนือผิวน้ำนั้น” (ปฐมก. 1:2)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้แต่งตั้งตัวจริงของพระคัมภีร์ ด้วยว่า “พวกผู้บริสุทธิ์ของพระเจ้าได้กล่าวตามที่พวกเขาถูกนำพาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (2 ปต. 1:21) และ “พระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้ทรงสถิตอยู่ในพวกเขา...ได้ทรงเป็นพยานล่วงหน้าถึงความทุกข์ทรมานต่าง ๆ ของพระคริสต์ และถึงสง่าราศีที่จะตามมา” (1 ปต. 1:11)

ช่างน่าอัศจรรย์ที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีส่วนมากจริง ๆ กับการรับสภาพมนุษย์และงานรับใช้ของพระคริสต์

ทูตสวรรค์กาเบรียลบอกมารีย์ว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเสด็จลงมาบนเธอ และฤทธิ์เดชของผู้สูงสุดจะปกคลุมเธอ เหตุฉะนั้นองค์บริสุทธิ์ซึ่งจะบังเกิดมาจากเธอด้วยจะถูกเรียกว่า พระบุตรของพระเจ้า” (ลูกา 1:35) ฉะนั้นเหมือนที่ Apostle’s Creed ประกาศ พระคริสต์ “ทรงถูกปฏิสนธิโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมาอยู่บนพระคริสต์เมื่อพระองค์รับบัพติศมาในรูปกายของนกเขาและทำให้พระองค์ประกอบด้วยฤทธิ์เดชสำหรับงานรับใช้ ไม่เคยมีการอัศจรรย์ ไม่เคยมีการรักษาให้หาย ไม่เคยมีคำเทศนา ไม่เคยมีจิตวิญญาณสักดวงได้รับความรอดโดยงานรับใช้โดยตรงของพระเยซูคริสต์จนกระทั่งพระองค์ทรงประกอบด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อพระองค์อายุประมาณสามสิบปี! (ลูกา 3:21-23) และพระเยซูทรง “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ทรง “ถูกนำโดยพระวิญญาณ” “เสด็จกลับไปในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณเข้าในแคว้นกาลิลี” พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้มาอยู่บนพระคริสต์ และพระเยซูตรัสว่า “พระองค์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวประเสริฐ” (ลูกา 4:1,14,18)

พระเยซูทรงขับพวกผีออกโดยพระวิญญาณของพระเจ้า (มธ. 12:28)

โดย “พระวิญญาณนิรันดร์” พระเยซูได้ถวายพระองค์เองโดยปราศจากตำหนิแต่พระเจ้า (ฮบ. 9:14)

พระคริสต์ทรงถูกทำให้เป็นขึ้นจากตายแล้วโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (รม. 8:11)

หลังจากการคืนพระชนม์ของพระองค์จากตาย พระองค์ได้ประทานคำบัญชาหลายประการแก่เหล่าสาวกของพระองค์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (กิจการ 1:2)

เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมายังแผ่นดินโลกเพื่อจะครอบครองในฐานะกษัตริย์จากธรรมาภิบาลของดาวิด พระองค์จะทรงครอบครองในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์! (อสย. 11:1-3)

น่าตกใจจริง ๆ กับการได้ตระหนักถึงการงานนั้นที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำเพื่อมนุษย์คนหนึ่ง พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ที่ฟ่องใจคนบาป พระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นที่ทรงทำให้ผู้ที่วางใจในพระคริสต์ได้บังเกิดใหม่ พระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นที่ทรงทำให้เขากลายเป็นผู้ถูกสร้างใหม่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ที่

ปลอบประโลมใจคริสเตียน ผู้ทรงนำคำพยานและความมั่นใจเรื่องความรอดเข้ามาสู่ใจของเขา พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ที่ช่วยเหลือคริสเตียนให้เข้าใจพระคัมภีร์ ช่วยเหลือคริสเตียนให้อธิษฐาน ทำให้เขาระลึกถึงพระบัญชาเหล่านั้นของพระคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำกิจออกมาและพัฒนาและผลิตผลนั้นของพระวิญญาณ พระคุณเหล่านั้นของคริสเตียน ในชีวิตของคริสเตียนคนนั้น: “ความรัก ความปลอบปลื้มใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความอ่อนโยน ความดี ความเชื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน” (กท. 5:22,23)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงถูกเรียกด้วยหลายชื่อ และผู้ใดที่อ่านพระคัมภีร์ควรเข้าใจชื่อเรียกเหล่านี้และทราบว่าคุณเรียกเหล่านั้นอ้างอิงถึงบุคคลผู้เดียว นั่นคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือพระวิญญาณของพระเจ้า บางครั้งพระองค์ทรงถูกเรียกว่า Holy Spirit บางครั้งก็ Holy Ghost ทั้งสองชื่อเรียกนั้นหมายความแบบเดียวกัน

พระองค์ทรงถูกเรียกว่า “พระวิญญาณของพระเจ้า” พระองค์ทรงถูกเรียกว่า “พระวิญญาณของพระคริสต์”

พระองค์ทรงถูกเรียกว่า “พระวิญญาณนิรันดร์”

พระองค์ทรงถูกเรียกว่า “พระวิญญาณแห่งความจริง”

พระองค์ทรงถูกเรียกว่า “พระวิญญาณแห่งสง่าราศีและของพระเจ้า”

พระองค์ทรงถูกเรียกว่า “ผู้ปลอบประโลมใจ”

พระองค์ทรงถูกเรียกว่า “พระวิญญาณแห่งการรับเป็นบุตร”

และทั้งหมดนี้และชื่อเรียกอันเปี่ยมสุขอีกหลายชื่อหรือชื่อเรียกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ต้องมีไว้เพื่อบอกเล่าถึงงานอันแสนวิเศษและที่เป็นแบบพระเจ้าอันสมบูรณ์แบบของพระองค์ แต่คริสเตียนทุกคนควรคุ้นเคยกับชื่อเรียกเหล่านี้ และในการอ่านพระคัมภีร์ เขาควรตั้งใจแสวงหาที่จะสังเกตทุกชื่อเรียกที่ถูกใช้เกี่ยวกับพระวิญญาณผู้เปี่ยมสุขนั้นของพระเจ้า นั่นคือพระวิญญาณบริสุทธิ์

2. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นบุคคลผู้หนึ่งจริง ๆ

Dr. R. A. Torrey ในหนังสือที่ยอดเยี่ยมของเขา, *The Holy Spirit-Who He Is, and What He Does*, กล่าวว่าเครื่องหมายกำกับที่โดดเด่นหรือลักษณะเฉพาะตัวเหล่านั้นของความเป็นบุคคลของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือ ความรู้, ความรู้สึก และเจตจำนง

พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ทรงมีร่างกายหนึ่ง ยกเว้นขณะที่พระองค์ทรงสถิตอยู่ในร่างกายที่จับต้องได้ของเรา แต่พระองค์ก็ทรงเป็นบุคคลผู้หนึ่งอยู่ดี เป็นบุคคลหนึ่งอย่างแน่นอนและจริง ๆ เหมือนที่พระคริสต์ทรงเป็นบุคคลผู้หนึ่ง พระคัมภีร์หลายตอนบอกเราว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีความรู้และความรู้สึกและเจตจำนง ยกตัวอย่างเช่น 1 โครินธ์ 2:11 กล่าวว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีความรู้ 1 โครินธ์ 12:11 กล่าวว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงแบ่งของประทานต่าง ๆ ของพระองค์แก่ผู้คน, “แก่ทุกคนตามที่พระองค์ทรงประสงค์” โรม 8:27 พูดถึง “พระดำริของพระวิญญาณ” และกล่าวว่า “พระองค์ทรงอธิษฐานขอเพื่อบรรดาวิสุทธิชนตามน้ำพระทัยของพระเจ้า” พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีพระดำริ และพระองค์ทรงทูลขอเพื่อเรา โรม 15:30 พูดถึง “ความรัก

ของพระวิญญาณ” พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรักเรา รักในฐานะบุคคลผู้หนึ่ง เนหะมีย์ 9:20 กล่าวว่า “พระองค์ได้ประทานพระวิญญาณอันประเสริฐของพระองค์เพื่อสั่งสอนพวกเขาด้วย” พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประเสริฐ และพระองค์ทรงสั่งสอนผู้คน

เอเฟซัส 4:30 กล่าวว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงถูกทำให้เสียพระทัยได้ อิสยาห์ 63:10 แสดงให้เห็นว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์อาจถูกทำให้ขุ่นเคืองได้ กิจการ 7:51 กล่าวว่าพระองค์อาจถูกต่อต้านได้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำกิจที่มีแต่บุคคลผู้หนึ่งเท่านั้นสามารถกระทำได้ ยกตัวอย่างเช่น เราถูกบอกว่าเป็นพระองค์ทรงสอนเหล่าคริสเตียน (ยอห์น 14:26) ว่าพระองค์ทรงนำทางเราเข้าสู่ความจริง (ยอห์น 16:13) ว่าพระองค์ทรงช่วยเหลือความอ่อนแอต่าง ๆ ของเรา (รม. 8:26) ว่าพระองค์ทรงตรวจค้นสิ่งสารพัด (1 คร. 2:10,11)

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรู้และทรงประสงค์และทรงรู้สึกและทรงกระทำกิจในฐานะบุคคลหนึ่ง และดังนั้นพระองค์จึงทรงเป็นบุคคลผู้หนึ่ง

ผู้คนมากมายพูดถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไม่รู้จักคิดโดยเรียกพระองค์ว่า “มัน” บางทีเมื่อมีใครพูดเรื่องนี้กับพวกเขา พวกเขา ก็กล่าวว่า “อ้อ ฉันรู้ดีกว่านะ” เอาละ ในหัวสมองของคน ๆ หนึ่งเขาอาจรู้ดีกว่า แต่อันที่จริงแล้วเขายังไม่ตระหนักเลยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นบุคคลผู้หนึ่งที่เปี่ยมสุข และน่ารักจนจริง ๆ หากเขาพูดถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยใช้คำสรรพนามกลาง ๆ ที่ไม่ใช่บุคคลว่า “มัน” ไม่มีภรรยาคนไหนที่รักสามีของตนเคยเรียกเขาว่า “มัน” เพราะว่าเธอไม่รู้จักแบบนั้นเกี่ยวกับเขา เธอรู้จักเขาในฐานะบุคคลผู้หนึ่งที่มีชีวิตอยู่ ที่มีความรัก และจึงเรียกเขาโดยใช้คำสรรพนามเพศชาย และคริสเตียนทั้งหลายในทุกแห่งหนที่เรียนรู้ที่จะรู้จักพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างสนิทสนมก็พูดถึงพระองค์และพูดกับพระองค์ด้วยความเคารพยำเกรงยิ่งนัก และด้วยคำสรรพนามเพศชาย เหมือนอย่างที่เราเรียกพระเจ้าพระบิดาและเหมือนที่เราเรียกพระเยซูคริสต์พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา พระบุตรของพระเจ้า พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นบุคคลผู้หนึ่งที่เปี่ยมสุขและแสนวิเศษ ซึ่งคริสเตียนควรทำความรู้จักอย่างสนิทสนมให้มาก ๆ

อันที่จริง พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นบุคคลผู้เดียวที่หนึ่งของตรีเอกานุภาพซึ่งคริสเตียนมีการติดต่อสัมพันธ์ทุกวันแบบใกล้ชิดมากที่สุด เพราะว่าพระคริสต์ พร้อมกับพระกายที่ได้รับส่งาราคีและเป็นขึ้นจากตายแล้ว ทรงอยู่ในสวรรค์ ประทับอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระบิดา ทรงทูลขอเผื่อเราอยู่ แต่พระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอาศัยอยู่ในร่างกายของคริสเตียนแต่ละคนจริง ๆ ทรงอยู่กับเขาตลอดเวลาและทรงเป็นตัวแทนพระบิดาและทรงเป็นตัวแทนพระเยซูคริสต์

3. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระเจ้า พระภาคหนึ่งของตรีเอกานุภาพบริสุทธิ์นั้น

ผมกล่าวแล้วในย่อหน้าข้างบนไปใหม่ว่า “พระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์”? ใช่แล้ว และพระองค์ทรงเป็นเช่นนั้นจริง ๆ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระเจ้า เหมือนที่พระเยซูพระบุตรของพระเจ้าทรงเป็นพระเจ้า และเหมือนที่พระเจ้าพระบิดาทรงเป็นพระเจ้า

พระเยซูทรงเป็นพระเจ้า เพราะพระองค์ตรัสว่า “เรากับพระบิดาของเราเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน” (ยอห์น 10:30) แต่พระเยซูทรงประกาศว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีความเป็นหนึ่งเดียวแบบเดียวกันนี้กับพระบิดาและกับพระคริสต์เอง พระเยซูทรงปลอบประโลมใจพวกสาวก โดยบอกพวกเขาว่าเป็นการดีที่พระองค์ควร

จากไปเพื่อที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะได้เสด็จมา (ยอห์น 16:7) และพระองค์ตรัสว่าเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรง
มาแล้ว ทั้งพระเยซูและพระบิดาก็จะทรงมา โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ และมาสถิตอยู่กับคริสเตียนคนนั้น
(ยอห์น 14:23)

ชื่อเรียกเหล่านั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ระบุชัดเจนว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้า พระองค์ทรงเป็น
พระวิญญาณของพระเจ้า พระองค์ทรงเป็นพระวิญญาณของพระคริสต์ พระองค์คือพระวิญญาณบริสุทธิ์
พระองค์ทรงเป็นพระวิญญาณนิรันดร์ ชื่อเรียกเช่นนั้นคงไม่เข้ากับบุคคลใดนอกจากพระเจ้า

ข้อพระคัมภีร์หลายตอนระบุชัดเจนว่ามีสามพระภาคในตรีเอกานุภาพนั้น

ยอห์น 14:16 กล่าวถึงทั้งสามพระภาคในข้อเดียว พระเยซูตรัสว่า “และเราจะทูลขอพระบิดา และ
พระองค์จะประทานผู้พลอบประโลมใจอีกผู้หนึ่งให้แก่ท่านทั้งหลาย เพื่อพระองค์จะได้สถิตอยู่กับท่านทั้งหลาย
ตลอดไป”

กิจการ 10:38 เอยถึงทั้งสามอีก ในฐานะบุคคลที่แยกจากกัน แม้รวมเป็นหนึ่งอย่างสมบูรณ์ ในถ้อยคำ
เหล่านี้: “ว่าพระเจ้าได้ทรงเจิมพระเยซูแห่งนาซาเร็ธด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธิ์อำนาจอย่างไร ผู้ซึ่ง
ได้เสด็จไปทั่วกระทำดี และรักษาบรรดาคนที่ถูกกดขี่โดยพญามาร ด้วยว่าพระเจ้าได้ทรงสถิตอยู่กับพระองค์”
พระเจ้า พระเยซู และพระวิญญาณบริสุทธิ์ล้วนถูกกล่าวถึงในพระคำข้อนี้

แต่หลายครั้งพระคัมภีร์พูดถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฐานะพระเจ้า ที่หนึ่งคือในกิจการ 10:38 ที่ถูก
กล่าวถึงด้านบน “พระเจ้าได้ทรงเจิมพระเยซูแห่งนาซาเร็ธด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” พระคำตอนนี้กล่าว และ
จากนั้นพระเยซู “ได้เสด็จไปทั่วกระทำดี และรักษาบรรดาคนที่ถูกกดขี่โดยพญามาร ด้วยว่าพระเจ้าได้ทรงสถิต
อยู่กับพระองค์” ใครสถิตอยู่กับพระเยซู? พระวิญญาณบริสุทธิ์ ส่วนต้นของพระคำข้อนี้กล่าว แต่ส่วนท้าย
กล่าวว่า “...ด้วยว่าพระเจ้าได้ทรงสถิตอยู่กับพระองค์” พระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอยู่กับพระเยซูขณะที่
พระองค์เสด็จไปทั่วกระทำการดี

ในกิจการ 10:40 พระคำตอนนี้กล่าวว่าพระเจ้าทรงให้พระเยซูเป็นขึ้นจากตาย “ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ทรง
ให้คืนพระชนม์ในวันที่สาม และทรงให้พระองค์ปรากฏอย่างเปิดเผย” และในกิจการ 2:32 เปโตรกล่าวใน
ทำนองเดียวกันว่า “พระเยซูนี้พระเจ้าได้ทรงบันดาลให้คืนพระชนม์แล้ว พวกเราทุกคนเป็นพยานถึงเรื่องนี้”
และพระคัมภีร์อีกหลายตอนกล่าวว่าพระเจ้าทรงทำให้พระคริสต์เป็นขึ้นแล้ว แต่ 1 เปโตร 3:18 กล่าวว่าพระ
คริสต์ทรง “ถูกทำให้ถึงแก่ความตายในเนื้อหนัง แต่ทรงถูกทำให้มีชีวิตขึ้นโดยพระวิญญาณ” พระวิญญาณ
บริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ที่ทำให้มีชีวิตหรือนำพระเยซูคริสต์กลับคืนชีวิตอีก และโรม 8:11 บอกเราอีกว่าพระเจ้าทรง
ทำให้พระเยซูเป็นขึ้นแล้ว แต่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ คุณเห็นแล้วว่า พระเจ้าพระบิดาและพระเจ้าพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำงานร่วมกันในการทำให้พระคริสต์เป็นขึ้นจากตาย พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นพระเจ้า

แน่นอนว่าไม่มีใครในพวกเราสามารถเข้าใจข้อถกเถียงที่แสนมหัศจรรย์เกี่ยวกับตรีเอกานุภาพได้ แต่
ภาพประกอบหนึ่งจะช่วยให้

ชายคนหนึ่งกับภรรยาของเขาถูกกล่าวว่าเป็น “เนื้อหนังเดียว” กฎหมายมักถือว่าชายคนหนึ่งกับ
ภรรยาของเขาเป็นคนเดียวกันและตัดสินใจว่าทรัพย์สินของฝ่ายหนึ่งเป็นของอีกฝ่ายและหน้าที่รับผิดชอบทั้ง

หลายของฝ่ายหนึ่งเป็นหน้าที่รับผิดชอบของอีกฝ่ายด้วย อันที่จริง ไม่มีสามภรรยาคูใดเป็นหนึ่งเดียวกันอย่างสมบูรณ์เลย พวกเขาเป็นบุคคลที่แตกต่างและเป็นบุคคลที่ไม่สมบูรณ์แบบ แต่ละคนออกจะเห็นแก่ตัว เนื่องจากพวกเขาเป็นมนุษย์ธรรมดา และดังนั้นพวกเขาจึงไม่เคยผนวกรวมเป็นหนึ่งและเห็นพ้องตรงกันอย่างสมบูรณ์ แต่จงถวายสรรเสริญแด่พระบิดา พระบุตรและพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทั้งสามพระภาคของตรีเอกานุภาพนั้นทรงเห็นพ้องตรงกันอย่างสมบูรณ์ พระภาคหนึ่งอยากได้สิ่งใด อีกสองพระภาคที่เหลือก็อยากได้เช่นกัน พระภาคหนึ่งทรงทำอะไร อีกสองพระภาคทรงช่วยทำด้วย ด้วยเหตุนี้มันจึงเหมาะสมอย่างสมบูรณ์แบบที่จะอธิษฐานต่อพระบิดาหรืออธิษฐานต่อพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา พระบุตรนั้น หรืออธิษฐานต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ บางคนพยายามแบ่งแยกพระราชกิจแห่งความรอดและกล่าวเป็นต้นว่า พระคริสต์ทรงทำการไถ่โทษเพื่อเหล่าคนบาป พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ที่ทำให้เกิดการสร้างใหม่ในใจของผู้เชื่อ และพระเจ้าพระบิดาทรงเป็นผู้ที่ยกโทษให้และนับให้เป็นผู้ชอบธรรม แต่จริง ๆ แล้วพระเยซูเองตรัสถึงการยกโทษบ่อย ๆ และอ้างว่าพระองค์ทรงมี “อำนาจบนแผ่นดินโลกที่จะยกโทษบาป” และพระองค์ตรัสชัดเจนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นตัวแทนทั้งพระบิดาและพระบุตร ผู้เชื่อที่ถ่อมใจไม่ต้องว่าวุ่นเลยหากบางครั้งเขากล่าวคำอธิษฐานของเขาต่อพระเจ้าพระบิดาและบางครั้งต่อพระบุตร ถ้าหนึ่งในสามพระภาคนี้ทรงสถับฟัง อีกสองพระภาคก็ทรงสถับฟัง ถ้าหนึ่งในสามนี้ทรงพอพระทัย ที่เหลือก็ทรงพอพระทัย ถ้าหนึ่งในสามนี้ทรงกระทำกิจ ที่เหลือก็ทรงกระทำกิจ ทั้งสามทรงเป็นหนึ่งและองค์หนึ่งทรงเป็นทั้งสาม ผมไม่เข้าใจเรื่องนี้อย่างถ่องแท้ แต่ผมเชื่อมั่นได้เนื่องจากมันถูกสอนในพระวจนะของพระเจ้า

II. งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ใน

การบังเกิดใหม่และความรอด

พระคริสต์ทรงเป็นผู้ที่ได้กลายเป็นมนุษย์ ทรงดำเนินชีวิตที่ไร้บาปท่ามกลางมนุษย์และจากนั้นก็ตายบนกางเขนนั้นเพื่อไถ่โทษบาปของมนุษยชาติ พระคริสต์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเรา แต่ในงานนั้นของการช่วยเหล่าคนบาปให้รอด พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นตัวแทนพระคริสต์และกระทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ ช่างน่าอัศจรรย์ใจที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำหลายสิ่งจริง ๆ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการช่วยคนบาปให้รอด และทั้งหมดนี้เป็นงานปกติของพระวิญญาณบริสุทธิ์ สิ่งซึ่งเกิดขึ้นประมาณหนึ่งในทุกคนที่รับความรอด

1. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ที่ฟ่องใจคนบาป

และนำเขาให้หันมาหาพระเจ้า

พระเยซูตรัสถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า “เมื่อพระองค์นั้นเสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงดำเนินโลกเรื่องบาป และเรื่องความชอบธรรม และเรื่องการศึกษา” (ยอห์น 16:8) ไม่มีคนบาปใดจะรับความรอดได้เลยหากพระวิญญาณของพระเจ้าไม่ทรงนำพาใจของเขาและทำให้เขาตระหนักว่าเขาเป็นคนบาป พระเยซูตรัสว่า “ไม่มีผู้ใดสามารถมาถึงเราได้ นอกจากพระบิดาผู้ซึ่งทรงส่งเรามาแล้วนั้นจะทรงชักนำเขามา” (ยอห์น 6:44) และพระบิดาทรงชักนำเหล่าคนบาปผ่านงานอันเปี่ยมสุขนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์

จำไว้ว่าพระเจ้าทรงใช้พระวจนะเพื่อฟ่องใจเหล่าคนบาป แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์และพระวจนะของพระเจ้าทรงทำงานร่วมกัน อันที่จริงพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้แต่งพระคัมภีร์ และพระวจนะของพระเจ้า

เป็น “ดาบของพระวิญญาณ”

ปฐมกาล 6:3 แสดงให้เราเห็นว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงวิงวอนกับมนุษย์ แต่ว่าพระองค์จะไม่ทรงวิงวอนตลอดไป มีหลายตัวอย่างดี ๆ ในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการป้องกันที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำให้เกิดขึ้นในใจของเหล่าคนบาป เมื่อพระเยชูตรัสจากสวรรค์แก่เขาโลแห่งทารซัสบนถนนไปเมืองดามัสกัสและตรัสว่า “เป็นการยากที่เจ้าจะถีบประทัด” (กิจการ 9:5) พระองค์ทรงหมายความว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงป้องกันเปาโลมาตลอดและทรงทีมแหงจิตสำนึกของเขาอยู่ตลอด แสดงให้เห็นบาปของเขา ว่าเขาต้องการความรอด นายคุณันท์ “มาโดยตัวสั้น และกราบลงต่อหน้าเปาโลกับสิลาส และพาท่านทั้งสองออกมา และกล่าวว่า “ท่านทั้งหลายเจ้าข้า ข้าพเจ้าจะต้องทำอะไรจึงจะรอดได้” (กิจการ 16:29,30) ถูกพระวิญญาณบริสุทธิ์ป้องกันอย่างรุนแรง เมื่อเปาโลยืนอยู่ต่อหน้าเฟลิกส์และ “ให้เหตุผลเรื่องความชอบธรรม ความอดกลั้นใจทางศีลธรรม และการพิพากษาที่จะมาถึงนั้น เฟลิกส์ก็ตัวสั้น” (กิจการ 24:25) การตัวสั้นของเฟลิกส์เป็นการตัวสั้นเพราะถูกป้องกัน พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าตรัสแก่ใจของเขาผ่านทาง การเทศนาพระวจนะโดยเปาโล

จากตัวอย่างสุดท้ายนั้นเห็นได้ชัดว่าคนมากมายถูกป้องกันซึ่งไม่เคยรับความรอดเลย ไม่มีบันทึกเลยว่าเฟลิกส์เคยหันมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อขอการยกโทษ แต่เขาถูกพระวิญญาณของพระเจ้าป้องกันอย่างถาวร

ทุกคนที่รับความรอดก็ถูกพระวิญญาณของเจ้านำพาให้แสวงหาการยกโทษ ให้เห็นบาปทั้งหลายของตนและเห็นว่าตนต้องการความรอด นั่นเป็นส่วนหนึ่งของพระราชกิจของพระวิญญาณของพระเจ้าในการช่วยให้รอด และมันเป็นงานปกติของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในความหมายที่ว่าไม่มีใครเคยรับความรอดเลยที่ไม่ถูกป้องกันในระดับหนึ่งโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

2. การบังเกิดใหม่เป็นการอัศจรรย์หนึ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำ

คน ๆ หนึ่งเป็นคริสเตียนได้อย่างไร? ทางฝั่งของมนุษย์ คน ๆ หนึ่งกลับใจใหม่และวางใจในพระคริสต์เพื่อรับการยกโทษและความรอด แต่ทางฝั่งของพระเจ้า พระองค์ประทานใจใหม่ จากนั้นคนบาปนั้นได้บังเกิดใหม่ เหมือนที่พระเยชูทรงยืนยันกรานแกนีโคเดิมส์ว่าผู้หนึ่งต้องบังเกิดใหม่ถึงจะให้เห็นอาณาจักรของพระเจ้า (ยอห์น 3:3,5) ฉะนั้นคนทั้งหลายที่รับความรอด โดยการอัศจรรย์หนึ่ง จึงกลายเป็น “ผู้เข้าส่วนแห่งสภาพของพระเจ้า” (2 ปต. 1:4) คน ๆ หนึ่งมีธรรมชาติใหม่จริง ๆ ธรรมชาติที่เหมือนของพระเจ้า บังเกิดจากพระเจ้า เมื่อเขาได้รับความรอด

ใครทำให้เกิดการอัศจรรย์นี้แห่งการบังเกิดใหม่ในใจของผู้ที่มาเชื่อวางใจพระคริสต์? พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้กระทำ! ฉะนั้นคนที่บังเกิดใหม่จึง “บังเกิด...จากพระวิญญาณ” ตามที่พระเยชูตรัสในยอห์น 3:5 ทิตัส 3:5 กล่าวว่า “มิใช่โดยบรรดาการงานแห่งความชอบธรรมซึ่งพวกเราได้กระทำ แต่ตามพระเมตตาของพระองค์ พระองค์ได้ทรงช่วยพวกเราให้รอด โดยการล้างชำระแห่งการบังเกิดใหม่ และการทรงสร้างขึ้นมาใหม่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์” พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำให้เกิดผู้หนึ่งที่ถูกสร้างใหม่จากผู้ใดที่รับความรอด

เราควรจดจำไว้ว่าพระคริสต์เองได้ถูกปฏิสนธิโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในครรภ์ของมารีย์หญิงพรหมจารีนั้น (ลูกา 1:35) โดยการอัศจรรย์หนึ่งพระวิญญาณของพระเจ้าทรงทำให้เกิดการสร้างร่างกายของมนุษย์พระเจ้าองค์นั้น และโดยการอัศจรรย์ที่คล้ายกันแห่งพระคุณ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสร้างธรรมชาติ

ใหม่ให้แก่คนบาปคนใดที่น่าสังเวช เป็นคนชั่ว และหมดสภาพ และธรรมชาติใหม่นี้เป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติของพระเจ้า แม้ว่าคริสเตียนคนหนึ่งยังเป็นมนุษย์ที่อ่อนแอไม่ได้เรื่อง ที่มีรอยเปื้อนและแนวโน้มที่จะทำบาปอยู่ในตัวเขา เขาก็มีเมล็ดของพระเจ้าอยู่ในตัวเขาแล้ว และธรรมชาติใหม่นี้ไม่ทำบาป ด้วยว่า “ผู้ใดก็ตามที่บังเกิดจากพระเจ้า ก็ไม่กระทำบาป เพราะว่าเมล็ดของพระองค์ดำรงอยู่ในผู้นั้น และเขากระทำบาปไม่ได้ เพราะเขาบังเกิดจากพระเจ้า” (1 ยอห์น 3:9)

เราจะไม่อภิปรายความหมายโดยนัยทั้งหมดของพระคำต่อนั้น แต่ผมกำลังกล่าวว่าคริสเตียนทุกคนกลายเป็นผู้เข้าส่วนในสภาพของพระเจ้าแล้วและเมล็ดของพระเจ้าอยู่ในตัวเขา ซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำให้เกิดขึ้นที่นั่นอย่างอัศจรรย์เมื่อผู้นั้นบังเกิดใหม่

3. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำให้ร่างกายของคริสเตียน เป็นวิหารของพระองค์และทรงสถิตอยู่ใน

บางครั้งเราพูดว่า “ฉันยอมให้พระเยซูเข้ามาในใจของฉัน” นั่นเป็นความจริงในความหมายหนึ่งที่เป็นของจริงมาก ๆ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงไปที่ไหน พระเยซูก็ทรงไปด้วย พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสำแดงทั้งพระบิดาและพระบุตร ตามที่พระเยซูตรัสไว้ชัดเจนในยอห์น บทที่ 14 แต่จริง ๆ แล้วพระเยซูทรงมีร่างกายแบบมนุษย์ และพระเยซูทรงอยู่ในสวรรค์ตอนนี้ ประทับอยู่ข้างพระบิดาบนพระที่นั่งของพระองค์ (วิว. 3:21) พระเยซูทรงเป็น “มหาบุรุษผู้ยิ่งใหญ่ที่เสด็จไปในฟ้าสวรรค์ทั้งหลายแล้ว” (ฮบ. 4:14) และพระองค์ทรงอยู่ที่นั่น ณ เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้าตอนนี้ ทรงทูลขอเพื่อเราอยู่เสมอ ฉะนั้นมันจึงไม่เป็นความจริงตามตัวอักษรที่ว่าพระเยซูทรงเข้ามาในใจของเรา แต่มันเป็นความจริงตามตัวอักษรที่ว่าพระวิญญาณของพระเจ้า ซึ่งเป็นตัวแทนทั้งพระบิดาและพระบุตร ได้เข้ามาในร่างกายของเราแล้วเมื่อเราได้รับความรอดและทรงทำให้ร่างกายของเราเป็นวิหารของพระองค์และทรงสถิตอยู่ที่นั่นตลอดไป ดูเหมือนว่ามีความแตกต่างเล็กน้อยในวิธีที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในร่างกายของเรากับวิธีที่พระองค์เคยปฏิบัติกับพวกคริสเตียนในภาคพันธสัญญาเดิม แน่แน่นอนว่าทุกคนที่ได้รับความรอดแล้วก็ได้รับความรอดวิธีเดียวกัน และทุกคนที่ได้บังเกิดใหม่แล้วก็ถูกทำให้บังเกิดใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่อย่างน้อยเราก็แน่ใจได้ว่าเนื่องจากพระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตายแล้วและทรงระบายนมหายใจบนเหล่าสาวกของพระองค์และตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด” (ยอห์น 20:22) คริสเตียนทุกคนตอนนี้จึงมีพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ในตัวพวกเขา พระเยซูทรงบอกพวกสาวกตรง ๆ คือนั่นก่อนพระองค์ถูกตรึงกางเขนว่า “และเราจะทูลขอพระบิดา และพระองค์จะประทานผู้พลอบประโลมใจอีกผู้หนึ่งให้แก่ท่านทั้งหลาย เพื่อพระองค์จะได้สถิตอยู่กับท่านทั้งหลายตลอดไป คือพระวิญญาณแห่งความจริง ผู้ซึ่งโลกไม่สามารถรับได้ เพราะว่าโลกมองไม่เห็นพระองค์และไม่รู้จักพระองค์ แต่ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายและจะประทับอยู่ในท่านทั้งหลาย” (ยอห์น 14:16,17) ผู้พลอบประโลมใจที่เปี่ยมสุขนั้นผู้ทรงประทับอยู่กับพวกคริสเตียนตลอดไป และดียิ่งไปกว่านั้น ทรงสถิตอยู่ในตัวคริสเตียนนั้น! ยิ่งกว่านั้น ความสุขมีแก่คริสเตียนผู้นั้นที่มีผู้อาศัยจากสวรรค์เช่นนั้น! ร่างกายนั้นช่างเป็นสุขจริง ๆ ซึ่งเป็นวิหารของพระเจ้าพระวิญญาณ!

เพราะเหตุนี้เอง 1 โครินธ์ 6:19,20 จึงกล่าวว่า: “อะไรกัน พวกท่านไม่ทราบหรือว่า ร่างกายของพวก

ท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งสถิตอยู่ในพวกท่าน ซึ่งพวกท่านได้รับจากพระเจ้า และพวกท่านไม่ใช่เจ้าของตัวพวกท่านเอง เพราะว่าพวกท่านถูกซื้อไว้แล้วตามราคา เหตุฉะนั้นจงถวายสง่าราศีแด่พระเจ้าในร่างกายของพวกท่าน และในจิตวิญญาณของพวกท่าน ซึ่งเป็นของพระเจ้า”

คุณจึงเห็นแล้วว่าร่างกายของคริสเตียนทุกคนเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ โรม 8:9 กล่าวสิ่งเดียวกันอีก และ 1 โครินธ์ 3:16,17 ก็เช่นกัน และนี่เป็นงานที่ปกติและธรรมดาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในความหมายที่ว่าคริสเตียนทุกคนที่ได้กลับใจเชื่อแล้วมีพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ในร่างกายของตน

4. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้บังเกิดจิตวิญญาณคริสเตียนทุกคนเข้าในพระกาย

ของพระคริสต์ ทำให้เขาเป็นส่วนหนึ่งของคริสตจักร

ฝ่ายวิญญาณนั้นของบุตรหัวปี

นี่เป็นความจริงอันเปี่ยมสุขประการหนึ่งที่ถูกละสอนใน 1 โครินธ์ 12:13: “เพราะว่าโดยพระวิญญาณองค์เดียวพวกเราทุกคนได้รับบังเกิดมาเข้าเป็นกายเดียว ไม่ว่าพวกเราเป็นพวกยิวหรือพวกคนต่างชาติ ไม่ว่าพวกเราเป็นทาสหรือไท และทุกคนถูกทำให้เต็มเข้าในพระวิญญาณองค์เดียวแล้ว” คริสเตียนทุกคนได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้ามาในร่างกายของตนแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำมากกว่านี้อีก ผู้เชื่อใหม่นั้นถูกทำให้เป็นอวัยวะหนึ่งแห่งพระกายของพระคริสต์ เมื่อพระเยซูเสด็จมาอีกที “ที่ชุมนุมอันใหญ่และคริสตจักรของบุตรหัวปี ผู้ซึ่งมีชื่อจารึกไว้ในสวรรค์แล้ว” จะถูกชุมนุมในฟ้าอากาศ จากนั้นในเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์ (1 ธส. 4:17; ฮบ. 12:22,23) นั่นคือ ทุกคนที่เป็นลูกของพระเจ้าจะมีร่างกายของตนที่เป็นขึ้นใหม่ และวิญญาณของเขาจะกลับมารวมเข้ากับร่างกายที่ได้รับสง่าราศีและจะถูกรับขึ้นไปด้วยกัน คริสเตียนที่ตายไปแล้วจะถูกทำให้เป็นขึ้น คริสเตียนที่มีชีวิตอยู่จะถูกเปลี่ยนแปลง และทั้งสองพวกเขาจะชุมนุมร่วมกัน ที่ชุมนุมที่ถูกเรียกออกไปนั้นจะเป็นคริสตจักรหนึ่งอย่างเหมาะสม ในภาษาของภาคพันธสัญญาใหม่ ทันทที่ที่คน ๆ หนึ่งรับความรอด พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงใช้วิธีหนึ่งทีกลับในการทำให้แน่ใจว่าผู้เชื่อใหม่นั้นเป็นส่วนหนึ่งของพระกายนี้แล้วและถูกลิขิตไว้สำหรับการรับขึ้นอันเปี่ยมสง่าราศีนั้นเมื่อพระเยซูเสด็จมา

เมื่อหินก้อนหนึ่งถูกวางในกำแพงของอาคารหลังหนึ่งและจากนั้นถูกปิดทับด้วยปูนและหินก้อนอื่น ๆ มันก็จมหรือถูกฝังหรือถูกปกปิดในกำแพงนั้นแล้ว มัน “ได้รับบังเกิดมา” เข้าในกำแพงนั้นแล้ว ในความหมายนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้บังเกิดมาผู้เชื่อใหม่ทุกคนเข้าในพระกายของพระคริสต์ ทรงทำให้เขาเป็นส่วนหนึ่งของกายนี้ คริสเตียนกลุ่มนั้นที่จะถูกเรียกออกไปเมื่อพระเยซูเสด็จมา

หลายคนสับสนเรื่องนี้กับการรับบังเกิดมาหรือถูกท่วมทับด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์พร้อมกับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชและการทรงเจิมนั้นที่เคยมาสู่พวกสาวกที่เพ็นเทคอสต์ แต่เราเชื่อว่าพวกเขาเข้าใจผิดอย่างแย่มาก การถูกให้บังเกิดมาเข้าในพระกายของพระคริสต์หมายความว่าคน ๆ หนึ่งถูกทำให้บังเกิดใหม่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีพระวิญญาณบริสุทธิ์อาศัยอยู่ในร่างกายของตน และตอนนี้ถูกลิขิตให้ถูกเรียกออกไปเมื่อการรับขึ้นนั้นมาถึงซึ่งเป็นที่ชุมนุมอันใหญ่และคริสตจักรของบุตรหัวปี เมื่อพระเยซูเสด็จมารับผู้คนของพระองค์ การเต็มเปี่ยมและถูกปกคลุมหรือถูกให้บังเกิดมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์สำหรับการรับใช้ก็เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ดังที่เราจะพิสูจน์ให้เห็นในที่อื่น แต่การถูกฝัง ถูกให้บังเกิดมาเข้าในพระกายของพระคริสต์ เป็นงาน

ปกติธรรมดาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งพระองค์ทรงทำเพื่อทุกคนที่ได้กลับใจเชื่อแล้ว การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณเป็นคนละเรื่องซึ่งคริสเตียนจำนวนมากไม่เคยได้รับเลย แม้ว่าพวกเขาควรได้รับก็ตาม คริสเตียนทุกคนถูกใส่ไว้ในพระกายของพระคริสต์แล้วโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

5. พระวิญญาณบริสุทธิ์เองทรงเป็นตราประทับแห่งความรอดของเรา

เราเห็นแล้วว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ที่พองใจคนบาป ทรงทำให้คน ๆ หนึ่งบังเกิดใหม่เมื่อเขาเชื่อในพระคริสต์ ทรงทำให้ร่างกายของผู้เชื่อคนนั้นเป็นวิหารของพระองค์และทรงสถิตอยู่ภายใน และทรงทำให้ผู้เชื่อใหม่คนนั้นเป็นส่วนหนึ่ง อวัยวะหนึ่ง ของพระกายของพระคริสต์ กล่าวอีกนัยหนึ่ง งานแห่งการช่วยให้รอดถูกกระทำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

และจากนั้นพระคัมภีร์ก็กล่าวชัดเจนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เองทรงเป็นตราประทับแห่งความรอดของเรา

2 โครินธ์ 1:21,22 กล่าวความจริงที่แสนงดงามนี้: “บัดนี้ผู้ซึ่งทรงตั้งพวกเราพร้อมกับพวกท่านไว้ในพระคริสต์ และได้ทรงเจิมพวกเราไว้ นั่นก็คือพระเจ้า ผู้ทรงประทับตราพวกเราไว้ และประทานคำมัดจำของพระวิญญาณไว้ในใจทั้งหลายของพวกเราด้วย” คุณเห็นแล้วว่า พระเจ้าทรงประทับตราเราแล้วและประทานคำมัดจำแห่งพระวิญญาณไว้ในใจของเรา นั่นคือ พระวิญญาณบริสุทธิ์เองทรงเป็นผลแรกแห่งความรอด หรือมัดจำแห่งความรอด ยังมีเยาะกว่านี้อีก เรายังไม่ได้รับร่างกายที่มีสง่าราศีของเรา เรายังไม่ให้อภัยบาปและการรบกวนของบาปถูกเอาออกไปจนหมด เรายังไม่ให้ความอ่อนแอทั้งหลายของเราถูกพิชิต ธรรมชาติของเราถูกทำให้ชอบธรรมและสมบูรณ์แบบและร่างกายของเราได้รับสง่าราศี ซึ่งเราจะได้รับเมื่อพระเยซูเสด็จมา แต่เรามีส่วนหนึ่งของการเปลี่ยนแปลงนั้นแล้ว ส่วนหนึ่งของการทำให้มีสง่าราศีนั้น ขอขอบคุณพระเจ้า เรามีพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ในใจของเราและในร่างกายของเรา! พระองค์ทรงเป็นตราประทับ ผลแรก พยานหลักฐาน เครื่องหมายแห่งการชำระค่าแห่งการไถ่ชั้วนิรันดร์และเปี่ยมสง่าราศีของเรา! และเอเฟซัส 4:30 กล่าวเช่นนั้นว่า “และอย่าทำให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าเสียพระทัย ซึ่งโดยพระวิญญาณนั้นพวกท่านได้ถูกประทับตราไว้จนถึงวันแห่งการไถ่ถอน” เอเฟซัส 1:13 พูดถึงพระคริสต์ว่า “ในพระองค์นั้น ท่านทั้งหลายก็ได้วางใจเช่นเดียวกัน หลังจากที่พวกท่านได้ฟังพระวจนะแห่งความจริง คือข่าวประเสริฐแห่งความรอดของพวกท่าน ในพระองค์นั้น หลังจากที่พวกท่านได้เชื่อแล้วด้วย พวกท่านก็ได้รับการประทับตราไว้ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นแห่งพระสัญญา” เมื่อผู้ใดเชื่อในพระคริสต์ เขาก็ถูกประทับตราให้เป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้าโดยการถ่ายเทพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงมาอยู่กับคริสเตียนผู้นั้นและสถิตอยู่กับเขาและในตัวเขาตลอดไป

ความจริงอันเปี่ยมสุขนี้ถูกสอนเพิ่มเติมในโรม 8:23 ซึ่งกล่าวว่า “แต่พวกเราเองด้วย ซึ่งได้รับบรรดาผลแรกของพระวิญญาณ แม้แต่พวกเราเองก็ยังคงคร่ำครวญภายในตัวเราเอง โดยรอคอยการทรงรับเป็นบุตร คือการทรงไถ่ร่างกายของพวกเรา” พระวิญญาณบริสุทธิ์เองทรงเป็นตราประทับนั้น มัดจำนั้น ผลแรกนั้นของความรอด จงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้า จะมีมากมายกว่านี้เยาะสำหรับลูกของพระเจ้า

แต่สิ่งเหล่านี้ทั้งหมดถูกกระทำในคริสเตียนทุกคนในโลก พวกมันไม่ใช่เรื่องเกี่ยวกับการประพฤติของเราแต่เป็นเรื่องของพระคุณ และสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงกระทำเพื่อทุกคนที่รับความรอด

แล้ว ณ เวลาที่เขาได้รับความรอด เขาถูกฟ่องใจ ถูกสร้างใหม่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตภายในร่างกายของเขา พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้บังเกิดมาเขาเข้าในพระกายของพระคริสต์ ทรงทำให้เขาเป็นส่วนหนึ่งของพระกายแห่งสวรรค์นี้ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นตราประทับแห่งความรอด

III. งานประจำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ใน

ชีวิตของคริสเตียนทุกคน

งานทั้งหมดของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ถูกกล่าวถึงข้างบนเกิดขึ้นในทันทีเมื่อคนบาปคนใดเชื่อวางใจพระคริสต์เพื่อได้รับความรอด และสิ่งเหล่านี้ถูกกระทำทั้งหมดอย่างครบถ้วน และเป็นเรื่องของพระคุณ เป็นส่วนหนึ่งของความรอด สำหรับจิตวิญญาณทุกคนที่ได้รับความรอดแล้ว

แต่มีงานอื่น ๆ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตประจำวันของคริสเตียน งานรับใช้อื่น ๆ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ต่อจากความรอด พระองค์ทรงเป็นพระวิญญาณองค์เดิมนั้น แต่พระองค์ทรงมีงานรับใช้หลายอย่างในชีวิตของผู้เชื่อ งานรับใช้เหล่านี้ต่อเนื่องไปตลอดชีวิตของคริสเตียนคนหนึ่ง และพวกมันผิดแผกกันบ้างในแง่ของระดับ

ไม่มีการผิดแผกใด ๆ เลยในวิธีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำให้บังเกิดใหม่ วิธีที่พระองค์ทรงสถิตอยู่ในร่างกายของคริสเตียนคนหนึ่ง วิธีที่พระองค์ทรงใส่ผู้เชื่อคนหนึ่งไว้ในพระกายของพระคริสต์และทำให้เขาเป็นอวัยวะหนึ่งของพระกายนั้น ไม่มีความแตกต่างในวิธีที่พระองค์ทรงเป็นตราประทับแห่งการไถ่ถอนนั้น แต่เมื่อชีวิตคริสเตียนนั้นดำเนินต่อไป พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงกระทำมากขึ้นเพื่อคริสเตียนคนนั้น-มากเท่าที่คริสเตียนคนนั้นอนุญาต เราอาจกล่าวได้ว่าคริสเตียนทุกคนไปโรงเรียนเดียวกัน แต่บางคนเรียนรู้อีกมากกว่าคนอื่น ๆ จากครูคนเดียวกัน และสิ่งเหล่านั้นที่ถูกพูดถึงตรงนี้ก็ยังคงเป็นงานปกติและงานประจำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของคริสเตียนทุกคนเหมือนเดิม

1. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ปลอบประโลมใจ

ในวิธีหนึ่งที่เป็นจริงมาก ๆ พระวิญญาณบริสุทธิ์ตอนนี้ทรงแทนที่พระเยซูคริสต์ ทรงอยู่ด้วยกับผู้เชื่อทุกคนจริง ๆ พระเยซูดูเหมือนจะสอนว่าการที่คริสเตียนคนหนึ่งมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ประทับอยู่ในตัวของเขา และทรงอยู่ด้วยเพื่อปลอบประโลมใจเขา ก็มีความสุขมากกว่าการมีพระเยซูคริสต์เองอยู่ด้วยในโลกนี้! เพราะว่ในยอห์น 16:7 พระเยซูตรัสว่า “แต่อย่างไรก็ตามเราบอกความจริงแก่ท่านทั้งหลาย เป็นประโยชน์สำหรับท่านทั้งหลายที่เราจะจากไป เพราะถ้าเราไม่จากไป ผู้ปลอบประโลมใจก็จะไม่เสด็จมายังท่านทั้งหลาย แต่ถ้าเราจากไปแล้ว เราก็จะส่งพระองค์มายังท่านทั้งหลาย”

ในยอห์น 14:16,17 พระเยซูตรัสว่า “และเราจะทูลขอพระบิดา และพระองค์จะประทานผู้ปลอบประโลมใจอีกผู้หนึ่งให้แก่ท่านทั้งหลาย เพื่อพระองค์จะได้สถิตอยู่กับท่านทั้งหลายตลอดไป คือพระวิญญาณแห่งความจริง ผู้ซึ่งโลกไม่สามารถรับได้ เพราะว่าโลกมองไม่เห็นพระองค์และไม่รู้จักพระองค์ แต่ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายและจะประทับอยู่ในท่านทั้งหลาย” พระเยซูเองทรงเป็นผู้ปลอบประโลมใจองค์หนึ่ง พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ปลอบประโลมใจอีกองค์, พาราคลีตอส, ผู้เสนอความ, ผู้หนึ่งที่ถูกเรียกให้มาอยู่เคียงข้างเพื่อช่วยเหลือ โอ การปลอบประโลมใจนั้น การร่วมสามัคคีธรรม

นั่น การเป็นเพื่อนคู่คิดนั้นของพระวิญญาณผู้เปี่ยมสุขของพระเจ้าช่างแสนชื่นใจ! คริสเตียนทุกคนมีการร่วมสามัคคีธรรมและการปลอบประโลมใจอันเปี่ยมสุขนี้บ้างแล้ว คริสเตียนทุกคนสามารถมีงานรับใช้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้มากกว่าเดิมเยอะโดยไม่ต้องสงสัย

2. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้นำทางและผู้สอน

และผู้เตือนความจำของคริสเตียน

คืนสุดท้ายนั้นก่อนพระเยซูทรงถูกตรึงกางเขน พระองค์ทรงรับเราพวกสาวกให้มีสันติสุข เมื่อเล็งเห็นถึงงานอันเปี่ยมสุขนั้นที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงกระทำในพวกเขา และพระเยซูตรัสในยอห์น 14:26: “แต่ผู้ปลอบประโลมใจนั้น ซึ่งเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ซึ่งพระบิดาจะทรงส่งมาในนามของเรา พระองค์นั้นจะทรงสอนท่านทั้งหลายสิ่งสารพัด และจะนำสิ่งสารพัดมาสู่ความทรงจำของท่านทั้งหลาย คือสิ่งใดก็ตามที่เราได้กล่าวไว้แก่ท่านทั้งหลายแล้ว”

คืนเดียวกันนั้นพระเยซูตรัสอีก ในยอห์น 16:12-14:

“เรายังมีอีกหลายสิ่งที่จะกล่าวแก่ท่านทั้งหลาย แต่เดี๋ยวนี้ท่านทั้งหลายยังไม่สามารถรับสิ่งเหล่านั้นได้ แต่เมื่อพระองค์ พระวิญญาณแห่งความจริง เสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทั้งหมด เพราะพระองค์จะไม่ตรัสโดยพระองค์เอง แต่สิ่งใดก็ตามที่พระองค์จะทรงได้ยิน พระองค์จะตรัสสิ่งนั้น และพระองค์จะทรงแสดงให้เห็นว่าท่านทั้งหลายทราบถึงสิ่งเหล่านั้นที่จะมา พระองค์จะทรงให้เราได้รับสง่าราศี เพราะว่าพระองค์จะทรงรับสิ่งที่เราเป็นของเรา และจะแสดงสิ่งนั้นแก่ท่านทั้งหลาย”

คราวนี้จึงพิจารณาพระคำทั้งสองตอนนั้น ผู้ปลอบประโลมใจนั้น, พระวิญญาณบริสุทธิ์, “จะทรงสอนท่านทั้งหลายสิ่งสารพัด และจะนำสิ่งสารพัดมาสู่ความทรงจำของท่านทั้งหลาย คือสิ่งใดก็ตามที่เราได้กล่าวไว้แก่ท่านทั้งหลายแล้ว” และ “พระองค์จะทรงนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทั้งหมด” เพราะพระองค์ทรงเป็นพระวิญญาณแห่งความจริง

ผู้ใดที่ยังไม่ได้รับความรอดก็ไม่สามารถเข้าใจบทเรียนฝ่ายวิญญาณเหล่านั้นของพระคัมภีร์ได้ดี “แต่มนุษย์ธรรมดาไม่รับเอาสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นของพระวิญญาณของพระเจ้า เพราะสิ่งเหล่านั้นเป็นความโง่เขลาสำหรับเขา และเขาไม่สามารถทราบสิ่งเหล่านั้นได้ เพราะว่าสิ่งเหล่านั้นต้องสังเกตโดยจิตวิญญาณ” (1 คร. 2:14) แต่คริสเตียนมีครูผู้หนึ่ง พระวิญญาณของพระเจ้าเอง เพื่อให้ความสว่างแก่ความคิดของเขา พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเขียนพระคัมภีร์แล้ว และคริสเตียนทุกคนมีพระวิญญาณบริสุทธิ์องค์เดียวกันนี้ประทับอยู่ภายในตัวเพื่อสอนเขาขณะที่เขาอ่านพระคัมภีร์ เรามักลืมนึกว่าเราอ่านอะไรไป แต่ถ้าเรายอมมอบต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์จะทรงทำให้เราระลึกถึงสิ่งเหล่านั้นที่พระเยซูตรัสแล้ว ครูสอนพระคัมภีร์ที่ดีที่สุดในโลกคือพระวิญญาณบริสุทธิ์ คริสเตียนทุกคน ทุกครั้งที่เขาเปิดพระคัมภีร์ ควรหมั่นอธิษฐานทูลขอพระวิญญาณของพระเจ้าที่จะทรงแสดงให้เห็นชัดเจนว่าพระองค์อยากตรัสสิ่งใดผ่านทางพระวจนะของพระเจ้า พระวิญญาณทรงทำให้ความจริงฝ่ายวิญญาณปรากฏชัดเจนแก่ใจที่เปิดรับและชอกช้ำ

คุณอยากทราบมากขึ้นเกี่ยวกับพระเยซูหรือ? ฉะนั้นจงแน่ใจว่าคุณยอมจำนนต่ออิทธิพลของพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อคุณอ่านพระคัมภีร์และเมื่อคุณอธิษฐาน เพราะพระองค์จะทรงรับสิ่งเหล่านั้นของพระเยซู

ตามที่ประทานให้แก่พระองค์และสำแดงสิ่งเหล่านั้นแก่เรา (ยอห์น 16:14)

นักเทศน์บางคนไม่เทศนาสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ บางคนไม่มีการทรงเจิมพิเศษใด ๆ เลยของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกเขาอาจขายหน้าที่จะพูดถึงพระองค์ ผู้คนเช่นนั้นตีความ ยอห์น 16:13 แบบผิด ๆ พระเยซูตรัสว่า “แต่เมื่อพระองค์ พระวิญญาณแห่งความจริง เสด็จมาแล้ว พระองค์ จะทรงนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทั้งหมด เพราะพระองค์จะไม่ตรัสโดยพระองค์เอง แต่สิ่งใดก็ตามที่ พระองค์จะทรงได้ยิน พระองค์จะตรัสสิ่งนั้น และพระองค์จะทรงแสดงให้ท่านทั้งหลายทราบถึงสิ่งเหล่านั้นที่จะ มา” พวกเขา กล่าวว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เคยตรัสถึงพระองค์เองเลย” ราวกับว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรง ถ่อมใจจนถึงขนาดที่พระองค์ไม่ยอมเปิดเผยความจริงใด ๆ เลยเกี่ยวกับพระองค์เอง! แต่นั่นไม่ใช่ความหมาย ของพระคำตอนนั้นและมันไม่ได้กล่าวเช่นนั้น สิ่งที่มีนกล่าความจริง ๆ ก็คือว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ทรงกระทำกิจ อย่างเป็นอิสระจากพระเยซูและพระบิดา พระองค์ตรัสสิ่งที่ถูกประทานให้พระองค์ตรัส

นักศึกษาพระคัมภีร์คนใดจะพบว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ได้ทรงนำพาใจของคนเหล่านั้นที่เขียนมัน พระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงเป็นผู้แต่งจริง ๆ ของพระคัมภีร์ ได้ทรงเขียนไว้มากมายเกี่ยวกับพระองค์เอง แต่ทุก สิ่งที่พระองค์ทรงเขียนไว้ พระองค์ได้ทรงเขียนเพราะพระบิดาและพระบุตรทรงเห็นพ้องกับพระองค์ว่ามันควร ถูกเขียนไว้ พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ทรงกระทำกิจอย่างเป็นอิสระจากพระคริสต์และพระบิดา พระองค์ตรัสเกี่ยว กับพระองค์เองและเกี่ยวกับพระเยซูและเกี่ยวกับพระบิดา แต่พระองค์ทรงทำเช่นนั้นเมื่อทั้งสามทรงเห็นพ้อง ตรงกันอย่างสมบูรณ์ และพระองค์ทรงเป็นตัวแทนอีกสองพระภาคมากพอ ๆ กับพระองค์เอง พระเยซูตรัสไว้ ฉะนั้นเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำทางผู้ใดในการเข้าใจพระคัมภีร์ เขาก็สามารถทราบได้มากพอ ๆ ราวกับ ว่าเขาได้นั่งลงกับพระเยซูและได้ยินพระผู้ช่วยให้รอดเองอธิบายพระวจนะของพระเจ้า เพราะว่าพระวิญญาณ บริสุทธิ์ทรงบอกเราถึงสิ่งที่พระเยซูจะทรงบอกเรา พระองค์ทรงเป็นครูและผู้นำทางของเรา!

3. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ช่วยอธิษฐานของเรา

บทเรียนหนึ่งที่แสนงดงามถูกมอบไว้แก่เราในโรม 8:26,27:

“เช่นเดียวกัน พระวิญญาณก็ทรงช่วยความอ่อนแอต่าง ๆ ของพวกเราด้วย เพราะพวกเราไม่ทราบว่ พวกเราควรจะทำอธิษฐานขอสิ่งใดตามที่พวกเราควรขอ แต่พระวิญญาณเองทรงช่วยขอเพื่อพวกเราด้วยความ คร่ำครวญทั้งหลายซึ่งไม่อาจเอ่ยเป็นคำพูดได้ และพระองค์ผู้ทรงตรววจค้นใจทั้งหลาย ก็ทรงทราบพระดำริของ พระวิญญาณ เพราะว่าพระองค์ทรงอธิษฐานขอเพื่อบรรดาวิสุทธิชนตามน้ำพระทัยของพระเจ้า”

เราช่างอ่อนแอเสียจริงในเรื่องของการอธิษฐาน! เราไม่ทราบด้วยซ้ำว่าเราควรอธิษฐานขออะไร ความ อ่อนกำลังแห่งเนื้อหนังของเรา ความเย็นชาของเรา ความสองจิตสองใจของเรา ความไม่เชื่อของเรา ทั้งหมดขัด ขวางเราในการอธิษฐาน แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้เปี่ยมสุขทรงช่วยความอ่อนแอทั้งหลายของเรา ขณะที่เรา “ไม่ทราบว่พวกเราควรจะทำอธิษฐานขอสิ่งใดตามที่พวกเราควรขอ” แต่ “พระวิญญาณเองทรงช่วยขอเพื่อพวก เราด้วยความคร่ำครวญทั้งหลายซึ่งไม่อาจเอ่ยเป็นคำพูดได้” พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เพียงช่วยเราอธิษฐาน แต่ พระองค์ทรงอธิษฐานเพื่อเราและทรงทูลขอเผื่อเรา ช่างเป็นความคิดที่แสนวิเศษจริง ๆ ที่พระเยซูในสวรรค์ กำลังอธิษฐานเผื่อเราและพระวิญญาณบริสุทธิ์บนโลกที่อาศัยอยู่ในร่างกายของเรา กำลังอธิษฐานเผื่อเรา! เรา

ควรมีใจกล้าจริง ๆ ในการอธิษฐาน! ความเชื่อของเราควรเข้มแข็งจริง ๆ! และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทราบเสมอว่าสิ่งใดถูกต้อง สิ่งใดจะทำให้พระเจ้าพอพระทัย และควรอธิษฐานอย่างไรตามน้ำพระทัยของพระบิดา

เมื่อคิดเช่นนี้ เอเฟซัส 6:18 บัญชาเราว่า “โดยอธิษฐานอยู่เสมอด้วยบรรดาคำอธิษฐานและคำวิงวอนในพระวิญญาณ” เราควรระวังที่จะเดินตามการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการอธิษฐาน เราควรจริงจังในการอธิษฐานเมื่อพระวิญญาณทรงนำพาใจของเราให้อธิษฐาน และช่างเปี่ยมสุขเสียจริงเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงเป็น “วิญญาณแห่งพระคุณและแห่งการวิงวอนทั้งหลาย” (ศคย. 12:10) ทรงกระทำงานอันเปี่ยมสุขของพระองค์ในการทำให้เราปรารถนาที่จะรอคอยพระเจ้าในการอธิษฐานที่ไม่ย่อท้อ!

4. พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานความมั่นใจเรื่องความรอด

งานอีกประการซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำในบางขนาดเพื่อคริสเตียนทุกคน และทรงปรารถนาที่จะทำอย่างสมบูรณ์มากขึ้น คือการให้ความมั่นใจเรื่องความรอด ในโรม 8:15,16 เราถูกบอกว่า:

“ เพราะพวกเขาทำไม่ได้รับวิญญาณแห่งการเป็นทาสอีกซึ่งนำไปสู่ความกลัว แต่พวกเขาได้รับพระวิญญาณแห่งการทรงรับเป็นบุตร ซึ่งโดยพระวิญญาณนี้พวกเราถือว่า “อับบา” คือพระบิดา พระวิญญาณนั่นเองทรงเป็นพยานร่วมกับจิตวิญญาณของพวกเราว่า พวกเราเป็นลูกทั้งหลายของพระเจ้า”

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงชอบที่จะทำให้ผู้เชื่อแน่ใจว่าพระเจ้าทรงเป็นพระบิดาที่รักของเขานั่นเอง พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงชอบที่จะให้ความมั่นใจแก่ลูกของพระเจ้าว่าบาปทั้งหลายของเขาได้รับการยกโทษแล้ว งานอันเปี่ยมสุขนี้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผิดแผกกันไป ในกรณีของผมนั้น เมื่อผมได้เชื่อวางใจพระคริสต์ตอนอายุเก้าขวบ วันนั้นเองความมั่นใจอันหวานชื่นได้มาสู่ใจของผมว่าผมเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้าแล้ว ต่อมาผมรู้สึกท้อใจ ผมล้มในบาป ผมไม่รู้พระคัมภีร์ และมีช่วงสามปีที่ผมคิดบ่อย ๆ ว่าผมยังไม่รอด แต่ตลอดสามปีนั้นผมมีพยานนั้นอยู่ในตัวผมว่าผมรักพระเจ้าและอยากทำให้พระองค์พอพระทัย แม้ว่าผมไม่แน่ใจเสมอไปว่าผมเป็นที่ชอบพระทัยในตอนนั้น จากนั้นวันหนึ่งผมได้พบพระสัญญาอันเปี่ยมสุขนั้นในยอห์น 5:24 และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำให้ผมเห็นชัดเจนครั้งเดียวและตลอดไปว่าผมเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้าแล้วและจะไม่เข้าสู่การปรับโทษเลย

และช่วงขณะนี้ ขณะที่ผมเขียน ผมมีการรับประกันอันแสนชื่นใจ พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ตรัสในใจของผม ว่าผมเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้า

คริสเตียนทุกคนที่เต็มใจเชื่อพระวาทะของพระเจ้า (พระวาทะซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้แต่ง) และที่ยอมติดตามการทรงนำของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตประจำวันเพื่อที่เขาจะสามารถได้ยินว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ตรัสอะไร จะได้รับการรับประกันอันแสนชื่นใจว่าบาปทั้งหลายของเขาได้รับการยกโทษแล้ว จิตวิญญาณของเขาได้รับความรอดแล้ว

5. พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำงานในคริสเตียนให้เกิด

ผลของพระวิญญาณ, พระคุณเหล่านั้นของคริสเตียน

คริสเตียนทุกคนมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ประทับอยู่ในตัว และพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้เปี่ยมสุข ในบางขนาด เมื่อเรายอมให้พระองค์ได้ตามทางของพระองค์ ทรงเป็นผู้ปลอบประโลมใจและผู้นำทางและผู้ช่วยอธิษฐานของคริสเตียนทุกคน บัดนี้พระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ประทับอยู่ทรงทำให้พระองค์ใด ๆ ของคริสเตียนเติบโตในคริสเตียนคนนั้นไหม? การเกี่ยวพันอยู่เสมอนี้กับพระวิญญาณบริสุทธิ์มีผลอันเปี่ยมสุขในชีวิตคริสเตียนนั้นมีใช่หรือ? ใช่แล้ว! ในกาลาเทีย 5:22,23 ผลของพระวิญญาณถูกบอกชื่อดังต่อไปนี้: “แต่ผลของพระวิญญาณนั้นคือ ความรัก ความปลอบปล้ำใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความอ่อนโยน ความดี ความเชื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน เรื่องเหล่านี้ไม่มีพระราชบัญญัติห้ามไว้เลย”

ผู้คนที่ไม่กลับใจเชื่อโดยธรรมชาติแล้วมักเอนเอียงไปทางการงานเหล่านั้นของเนื้อหนังซึ่งถูกระบุชื่อไว้ในบทที่ห้าเดียวกันนั้นของหนังสือกาลาเทีย อันได้แก่ “การเล่นชู้ การล่วงประเวณี การโสโครก การลามก การนับถือรูปเคารพ การใช้เวทมนตร์ การเกลียดชังกัน การวิวาทกัน การอิจฉาริษยา การโกรธกัน การพุ่มเสียงกัน การไม่ลงรอยกัน การถือความเห็นของตนเป็นใหญ่ การอิจฉากัน การฆาตกรรม การเมาเหล้า การสำมะเลเทเมา และการอื่น ๆ ในทำนองนี้” (กท. 5:19-21) เมื่อผู้ที่ไม่กลับใจเชื่อคนใดทำบาป มันก็เป็นเรื่องธรรมดาามากที่สุดในโลก แต่ขอขอบคุณพระเจ้า คริสเตียนคนหนึ่งมีธรรมชาติใหม่ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ประทับอยู่จะทรงทำให้พระองค์อันเปี่ยมสุขเหล่านี้ของคริสเตียนเติบโตขึ้นในคริสเตียนคนนั้น-ความรัก ความปลอบปล้ำใจ สันติสุข ความอดกลั้นใจ ความอ่อนโยน ความดี ความเชื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน

แน่นอนว่ามีความผิดแผกในพัฒนาการของคริสเตียนทั้งหลาย คริสเตียนบางคนเติบโตในพระองค์มากกว่าคริสเตียนคนอื่น ๆ คริสเตียนบางคนแสดงออกถึงหลักฐานภายนอกเหล่านี้ของงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์มากกว่าคริสเตียนคนอื่น ๆ แต่ในบางระดับพระพรเหล่านี้ถูกประทานให้แก่คริสเตียนทุกคน และผลลัพธ์เหล่านี้ถูกทำให้เกิดขึ้นในชีวิตของคริสเตียนทุกคน เหล่านี้เป็นผลภายในของพระวิญญาณ

โปรดหมายเหตุว่านี่เป็นงานรับใช้ปกติอย่างหนึ่งของพระวิญญาณบริสุทธิ์และว่าในบางระดับผลลัพธ์เหล่านี้ถูกสำแดงออกมาในชีวิตของคริสเตียนทุกคน ในทุกคนที่บังเกิดใหม่แล้ว เหล่านี้เป็นคนละอย่างกับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ การประกอบด้วยฤทธิ์เดชพิเศษจากเบื้องบน เหล่านี้เป็นเพียงพระคุณปกติเหล่านั้นของคริสเตียนซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์สามารถทำให้คริสเตียนคนหนึ่งพิเศษเหนือธรรมดาตรงข้ามกับผู้ที่ยังไม่รอด แต่เราต้องจดจำไว้ว่าพระคุณเหล่านี้ของคริสเตียนที่เป็นอุปนิสัยยังไม่ใช่การงานสูงสุดของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเยซูทรงมีพระคุณพิเศษเหล่านี้ทั้งหมดของคริสเตียนก่อนที่พระองค์เสด็จไปที่แม่น้ำจอร์แดนเพื่อจะรับบัพติศมาจากยอห์นและก่อนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงลงมาบนพระองค์ในรูปกายที่มองเห็นได้เหมือนนกเขาตัวหนึ่ง พระเยซูทรงมีพระคุณเหล่านี้ทั้งหมดของคริสเตียนก่อนที่พระองค์ทรงถูกเจิมให้ประกาศข่าวประเสริฐ

มีเหตุผลอันดีที่จะเชื่อว่าสาวกสิบเอ็ดคนนั้น และคริสเตียนคนอื่น ๆ ที่อยู่与他们พวกเขา มีพระคุณเหล่านี้ของคริสเตียนในขนาดมหาศาสนาขณะที่พวกเขาเฝ้ารอและอธิษฐาน รอคอยฤทธิ์มหันต์นั้นของพระเจ้าซึ่งมาแล้วที่เพ็นเทคอสต์

ทุกสิ่งในบทนี้ที่เกี่ยวข้อกับการงานปกติของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ถูกกระทำแล้วในชีวิตของคนเหล่านั้นที่ได้รับบัญชาให้เฝ้ารอจนกระทั่งพวกเขาได้ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนนั้น พวกเขามีความรักแล้ว พวกเขามีความปลาบปลื้มใจแล้ว พวกเขามีสันติสุขแล้ว พวกเขาเต็มใจที่จะทนทุกข์เพื่อพระเยซูแล้วและได้รับการฟื้นฟูและชูกำลังอย่างมหัศจรรย์แล้วหลังจากการคืนพระชนม์ของพระองค์ โดยที่พระองค์ทรงสั่งสอนและให้ความสว่างถึงสี่สิบวัน พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงกระทำกิจอันเป็นพระพรปกติทั้งหมดนี้แล้วซึ่งพระองค์ทรงประทานให้แก่คริสเตียนทุกคน ในบางระดับ ในชีวิตของคนเหล่านั้นทุกคนที่ได้เฝ้ารอในท้องถิ่นบนนั้นเพื่อรับพระพรที่ไม่ธรรมดาและพิเศษเกินปกตินั้น การเต็มเปี่ยมนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์

มันจะช่วยได้อย่างมากในการเข้าใจฤทธิ์เดชนั้นแห่งเพนเทคอสต์ การเต็มเปี่ยมนั้นของพระวิญญาณ หากเราแยกแยะงานรับใช้ปกติและธรรมดาเหล่านี้ของพระวิญญาณซึ่งพระองค์ทรงกระทำในชีวิตคริสเตียนทุกคน เราต้องจดจำไว้ว่านี่เป็นคนละส่วนกับฤทธิ์เดชที่ไม่ธรรมดา เหนือธรรมชาติและอัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อการชนะจิตวิญญาณ ซึ่งพระองค์ได้ประทานให้แก่พวกอัครทูตและคนอื่น ๆ ที่เพนเทคอสต์ และตอนนี้ทรงเสนอให้แก่คริสเตียนทั้งหลายผู้ซึ่งเต็มใจที่จะจ่ายราคานั้นเพื่อให้ได้ฤทธิ์เดชนี้ คริสเตียนทุกคนมีพระพรเหล่านั้นที่ถูกกล่าวถึงในบทนี้อยู่บ้างแล้ว เราควรให้ความสำคัญกับงานรับใช้เหล่านี้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์และยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ครอบครองชีวิตของเราอย่างสมบูรณ์และเปลี่ยนแปลงอุปนิสัยของเราและทำให้ใจเราชื่นบานและยกภาระของเราออกไปและนำทางอย่างก้าวของเราและประทานชัยชนะแก่เราในการอธิษฐาน เราควรยอมให้พระองค์ทำให้ผลอันบริบูรณ์นั้นของพระวิญญาณเติบโตในตัวเรา นั่นคือ พระคุณเหล่านั้นของคริสเตียน แต่เราต้องจดจำไว้ว่าเรายังไม่เหมาะที่จะทำงานเพื่อพระคริสต์ ไม่เหมาะที่จะกระทำตามพระมหาบัญชาของพระองค์ และไม่สามารถชนะจิตวิญญาณได้หากพระองค์ไม่ประทานฤทธิ์เดชเหนือธรรมชาติให้แก่เรา งานที่ไม่ธรรมดาและพิเศษเกินปกตินั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งคริสเตียนทุกคนสามารถมีได้ แต่น่าเศร้าที่บางคนไม่เคยมีเลย

พระเยซูทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์

“พระดำรัสนั้น ข้าพเจ้ากล่าวว่า ท่านทั้งหลายก็ทราบอยู่แล้ว ซึ่งได้ถูกประกาศตลอดทั่วแคว้นยูเดีย และตั้งต้นจากแคว้นกาลิลี หลังจากการให้รับบัพติศมาซึ่งยอห์นได้ประกาศนั้น ว่าพระเจ้าได้ทรงเจิมพระเยซู แห่งนาซาเร็ธด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์และด้วยฤทธานุภาพอย่างไร ผู้ซึ่งได้เสด็จไปทั่วกระทำดี และรักษา บรรดาคนที่ถูกกดขี่โดยพญามาร ด้วยว่าพระเจ้าได้ทรงสถิตอยู่กับพระองค์” - กิจการ 10:37,38

พระเยซูเจ้าเองทรงมีฤทธิ์เดชมหัศจรรย์แห่งฟื้นเทออสต์! ข้อพระคำด้านบน, กิจการ 10:37,38 บอก เราว่าพระวิญญานบริสุทธิ์ทรงลงมาบนพระองค์ หลังจากพระองค์ได้รับบัพติศมาจากยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา แล้ว: “ว่าพระเจ้าได้ทรงเจิมพระเยซูแห่งนาซาเร็ธด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์และด้วยฤทธานุภาพอย่างไร” พระเยซูทรงกระทำงานรับใช้ทั้งหมดของพระองค์ การเทศนาทั้งหมดของพระองค์ การรักษาโรคทั้งหมดของ พระองค์ การอัศจรรย์ทั้งหมดของพระองค์ การชนะจิตวิญญาณทั้งหมดของพระองค์ ในฤทธิ์เดชนั้นของพระ วิญญานบริสุทธิ์!

ช่วงเป็นการลดตัวเสียจริง ๆ ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าแห่งสง่าราศีทรงกลายเป็นมนุษย์คนหนึ่งและทรง สมัครพระทัยรับความต่ำต้อยและความอ่อนแอและการทดลองทั้งหลายของมนุษยชาติไว้บนพระองค์เอง! ปีลิป ปี 2:5-8 กล่าวว่า:

“จงให้ความคิดนี้มีอยู่ในพวกท่าน เหมือนอย่างที่ได้มีอยู่ในพระเยซูคริสต์เช่นกัน พระองค์ผู้ทรงอยู่ใน สภาพของพระเจ้า มิได้ทรงคิดว่าการเท่าเทียมกับพระเจ้านั้นเป็นการแย่งชิงเอาไปเสีย แต่ได้ทรงกระทำ พระองค์เองให้ไม่มีชื่อเสียงใด ๆ และได้ทรงรับสภาพของผู้รับใช้คนหนึ่ง และได้ทรงถือกำเนิดในลักษณะของ มนุษย์ และเมื่อทรงปรากฏในสภาพของมนุษย์คนหนึ่งแล้ว พระองค์ได้ทรงถ่อมพระองค์ลง และยอมเชื่อฟัง จนถึงความมรณา กระทั่งความมรณาแห่งกางเขนนั่น”

ในสวรรค์พระเยซูเจ้าที่รักเคยอยู่ในสภาพของพระเจ้าและทรงเท่าเทียมกับพระเจ้า ความโอ้อ่า ตระการของพระองค์ได้ถูกสำแดงให้เห็นเล็กน้อยบนภูเขาแห่งการจำแลงพระกายนั้นเมื่อพระองค์ทรงจำแลง พระกายต่อหน้าพวกสาวก นานแล้วหลังจากพระคริสต์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ ยอห์นผู้เป็นที่รัก บนเกาะเปโตรอส ได้ เห็นพระเยซู “และในท่ามกลางคันประทีปทั้งเจ็ดคันนั้น มีผู้หนึ่งเหมือนกับบุตรมนุษย์ ทรงสวมเสื้อผ้ากรอม พระบาท และทรงคาดผ้ารัดประคดทองคำที่พระอุระ พระเศียรของพระองค์และพระเกศาของพระองค์ขาว เหมือนขนแกะ ขาวเหมือนหิมะ และพระเนตรของพระองค์เหมือนเปลวเพลิง และพระบาทของพระองค์ เหมือนทองเหลืองงาม ราวกับว่าพระบาทนั้นได้ถูกห่อหุ้มในเตาไฟ และพระสุรเสียงของพระองค์เหมือน เสียงของน้ำมากหลาย และพระองค์ทรงถือดวงดาวเจ็ดดวงไว้ในพระหัตถ์ขวาของพระองค์ และมีพระแสงสอง คมที่คมกริบออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ และสี่พระพักตร์พระองค์เหมือนดวงอาทิตย์ที่ฉายแสงด้วย กำลังของดวงอาทิตย์นั้น” (วิว. 1:13-16) ยอห์นทักทายพระผู้ช่วยให้รอดอย่างไร พระผู้ช่วยให้รอดองค์เดิมนั้น ที่เขาเคยเอาศิระชิงแนบพระทรวงอย่างคุ้นเคย? ยอห์นบอกเรา: “และเมื่อข้าพเจ้าได้เห็นพระองค์ ข้าพเจ้าก็ ล้มลงแทบพระบาทของพระองค์เหมือนกับคนที่ตายแล้ว และพระองค์ทรงวางพระหัตถ์ขวาของพระองค์บนตัว ข้าพเจ้า โดยตรัสแก่ข้าพเจ้าว่า “อย่ากลัวเลย เราเป็นเบื้องต้นและเป็นเบื้องปลาย เราเป็นผู้ที่ดำรงชีวิตอยู่ และ

ได้ตายแล้ว และดูเถิด เราก็ยังดำรงชีวิตอยู่ตลอดไปเป็นนิรันดร์ เอเมน และถือลูกกุญแจเหล่านั้นแห่งนรกและแห่งความตาย” (วว. 1:17,18)

ช่างตรงข้ามจริง ๆ ระหว่างพระผู้ช่วยให้รอดในสง่าราศีของพระองค์ในสวรรค์ กับพระผู้ช่วยให้รอดบนแผ่นดินโลกเมื่อพระองค์ทรงถอดวางเสื้อผ้าแห่งสง่าราศีของพระองค์และทรงรับสภาพของผู้รับใช้คนหนึ่งบนพระองค์เอง! ฤทธิ์เดชนั้นที่พระเยซูเจ้าทรงใช้สร้างจักรวาล พระองค์ไม่ได้สำแดงให้ประจักษ์บนแผ่นดินโลก พระองค์ทรงทำให้ตัวเองไม่มีชื่อเสียงใด ๆ และทรงรับสภาพของผู้รับใช้คนหนึ่งบนพระองค์เองและทรงถูกทำให้มีลักษณะของมนุษย์ ในกิจการอันแสนมหัศจรรย์ทั้งหมดที่พระเยซูได้ทรงกระทำ พระองค์ไม่ได้ทรงทำสักอย่างเลยในฤทธิ์เดชของพระองค์ในฐานะพระเจ้า ฤทธิ์เดชของพระองค์ในฐานะพระบุตรของพระเจ้า กิจการเหล่านี้ล้วนถูกกระทำในฐานะมนุษย์คนหนึ่งที่ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ! พวกมันถูกกระทำในฤทธิ์เดชของพระภาคที่สามของตรีเอกานุภาพ ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แบบที่มนุษย์คนอื่น ๆ สามารถมีได้ ไม่ใช่ในฤทธิ์เดชของพระภาคที่สองของตรีเอกานุภาพ พระเยซูเจ้าทรงทิ้งฤทธิ์เดชที่พระองค์ทรงมีอยู่แล้วและการสำแดงแห่งสง่าราศีของพระองค์ไว้ในสวรรค์ ฤทธิ์เดชนั้นที่พระองค์ทรงสำแดงเป็นฤทธิ์เดชเดียวกันกับที่มนุษย์คนอื่น ๆ สามารถมีได้ ฤทธิ์เดชนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ฉะนั้น “พระเจ้าได้ทรงเจิมพระเยซูแห่งนาซาเร็ธด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธานุภาพอย่างไร ผู้ซึ่งได้เสด็จไปทั่วกระทำดี และรักษาบรรดาคนที่ถูกกดขี่โดยพญามาร ด้วยว่าพระเจ้าได้ทรงสถิตอยู่กับพระองค์” พระคำตอนนั้นบอกเรา

I. พระคัมภีร์หลายตอนสอนอย่างชัดเจนว่าพระเยซู ทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และ ทรงกระทำงานรับใช้ทั้งหมดของพระองค์ ในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ

น่าแปลกใจจริง ๆ ที่พระคัมภีร์กล่าวหลายครั้งว่าพระเยซูเจ้า พระผู้ช่วยให้รอดของเรา ทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีหลักคำสอนหนึ่งที่ถูกสอนอย่างชัดเจนมาก ๆ ในทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและใหม่ว่า พระผู้ช่วยให้รอดในการเทศนาและการสั่งสอนและการอัศจรรย์ทั้งหลายของพระองค์ทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และว่ากิจการทั้งหมดของพระองค์ถูกกระทำในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์

1. ศาสดาพยากรณ์อิสยาห์กล่าวถึงสามครั้งว่า พระเยซูจะทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

อิสยาห์ 42:1-4 กล่าวถึงพระคริสต์ ผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ ว่าทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์:

“ดูเถิด ผู้รับใช้ของเรา ผู้ซึ่งเราเชิดชู ผู้เลือกสรรของเรา ผู้ซึ่งจิตใจของเราชื่นชมยินดี เราได้เอาวิญญาณของเราสวมท่านไว้ ท่านจะนำการพิพากษาออกมาสู่พวกคนต่างชาติ ท่านจะไม่ร้อง หรือเปล่งเสียง หรือกระทำให้เสียงของท่านถูกได้ยินตามถนน ไม่อ้อซ่าแล้วท่านจะไม่หัก และใส่ตะเกียงเป็นค้อนแล้วท่านจะไม่ดับ ท่านจะนำการพิพากษาออกมาสู่ความจริง ท่านจะไม่ล้มเหลวหรือท้อแท้ จนกว่าท่านได้สถาปนาการ

พิพากษาไว้ในแผ่นดินโลกแล้ว และเกาะทั้งหลายจะรอคอยพระราชบัญญัติของท่าน”

งานรับใช้ทั้งหมดของพระเยซูเจ้าบนแผ่นดินโลกและการเสด็จกลับมาและการครอบครองในภายหลังของพระองค์ดูเหมือนจะถูกรวมไว้ในพระสัญญาตรึงนี้ด้วย พระเจ้าตรัสว่า “เราได้เอาวิญญาณของเราสวมท่านไว้”

อิสยาห์ 61:1,2 กล่าวถึงการเทออกเดียวกันนี้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาบนพระคริสต์สำหรับงานรับใช้ปวงชนของพระองค์:

“พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่ผู้ที่ถ่อมใจ พระองค์ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามาให้รักษาคนที่ชอกช้ำระกำใจ ให้ร้องประกาศอิสรภาพแก่บรรดาเชลย และการเปิดคุกออกให้แก่คนทั้งหลายที่ถูกจองจำ เพื่อประกาศปีแห่งความโปรดปรานของพระเยโฮวาห์ และวันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้าของพวกเรา เพื่อปลอบประโลมใจบรรดาคนที่ไว้ทุกข์”

เราควรหมายเหตุไว้ว่าพระเยซูเจ้าทรงพบพระคำตอนนี้และอ่านมันในธรรมศาลาที่เมืองนาซาเร็ธ แคว้นกาลิลีหลังจากที่พระองค์ทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อพระองค์ทรงรับบัพติศมาจากยอห์นในแม่น้ำจอร์แดนและจากนั้นเสด็จกลับไปเมืองนาซาเร็ธแล้ว

ลูกา 4:16-21 บอกเราว่าพระเยซูทรงอ่านพระคำตอนนี้ในธรรมศาลาและตรัสแก่เหล่าผู้ฟังของพระองค์: “ในวันนี้พระคัมภีร์ตอนนี้ก็สำเร็จในหูของท่านทั้งหลาย!” แต่เราควรหมายเหตุว่าพระเยซูทรงหยุดการยกข้อความนั้นตรงกลางอิสยาห์ 61:2 และไม่ได้อ่านครึ่งหลังของพระคำข้อนั้น “วันแห่งการแก้แค้นของพระเจ้าของพวกเรา” ยังไม่มา แต่พระเยซูทรงถูก “เจิมตั้ง...ให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนยากจน” แล้ว ตามที่ลูกา 4:18 ยกพระคำตอนนี้มาจากอิสยาห์

พระคำตอนนี้สอนอย่างชัดเจนว่าฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงอยู่บนพระเยซู ไม่เพียงในงานรับใช้ส่วนตัวของพระองค์ขณะที่พระองค์ทรงอยู่บนแผ่นดินโลก แต่ในภายหลังเช่นกันเมื่อพระองค์เสด็จกลับมาและทรงพิพากษาบรรดาประชาชาติและทรงครอบครอง

ในอิสยาห์ 11:1-3 เรามีคำสอนนี้ที่ชัดเจนมาก ๆ อีก ว่าเมื่อพระคริสต์เสด็จกลับมาเพื่อครอบครองบนแผ่นดินโลก พระองค์จะทรงครอบครองในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระคำตอนนี้กล่าวว่า:

“และจะมีหน่อแตกออกมาจากตอแห่งเจสซี และมีกิ่งงอกออกมาจากรากทั้งหลายของเขา และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์จะสถิตอยู่บนท่านนั้น คือวิญญาณแห่งสติปัญญาและความเข้าใจ วิญญาณแห่งการปรึกษาและอำนาจ วิญญาณแห่งความรู้และความยำเกรงพระเยโฮวาห์ และจะทำให้ท่านมีความเข้าใจอย่างรอบรู้ในความยำเกรงพระเยโฮวาห์ และท่านจะไม่พิพากษาตามซึ่งตาของท่านเห็น หรือดำเนินตามซึ่งหูของท่านได้ยิน”

พระคริสต์เองทรงเป็นหน่อหนึ่งที่แตกออกมาจากตอแห่งต้นของเจสซีและกิ่งนั้นที่งอกออกมาจากวงศ์กษัตริย์นั้น ซึ่งถูกตัดออกชั่วคราวจากพระที่นั่งของดาวิด พระคำตอนนี้กล่าวว่า “พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์จะสถิตอยู่บนท่านนั้น คือวิญญาณแห่งสติปัญญาและความเข้าใจ วิญญาณแห่งการปรึกษาและอำนาจ

วิญญาณแห่งความรู้และความยำเกรงพระเยโฮวาห์” โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์นี้เอง พระคริสต์จะทรงครอบครองอย่างสมบูรณ์และอย่างเปี่ยมสง่าราศีบนแผ่นดินโลกในอาณาจักรยุคพันปีนั้น

แต่การทรงเจิมนั้นของพระเยซู หรือการเทออกนั้นของพระวิญญาณมาบนพระองค์ ได้เกิดขึ้นเมื่อพระองค์ทรงอธิษฐาน ขณะยืนอยู่ในแม่น้ำจอร์แดนหลังจากทรงรับบัพติศมาจากยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา

2. ภาพเล็งต่าง ๆ ของภาคพันธสัญญาเดิมสอนอย่างชัดเจนว่า

พระเมสสิยาห์ที่จะเสด็จมานั้นจะทรงทำงานของพระองค์

ในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระเยซูเจ้าทรงถูกแสดงภาพอย่างแสนงดงามในบรรดาเครื่องใช้ในพลับพลาและของถวายแห่งบัพติศมาด้านพิธีการของภาคพันธสัญญาเดิม เราจำได้ว่าพระเจ้าได้ทรงทำให้เบซาเลเอล “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า ในสติปัญญา ในความเข้าใจ และในความรู้ และในงานแห่งฝีมือทุกอย่าง” เขาจึงสามารถจัดเตรียมข้าวของเครื่องใช้ในพลับพลาเพื่อแสดงภาพพระเมสสิยาห์นั้น พระผู้ช่วยให้รอดนั้น ได้อย่างเหมาะสม (อพย. 35:30-35)

อพยพ 37:17-24 บอกเล่าเกี่ยวกับการทำ “คันประทีป” ทองคำแห่งพลับพลา นั้น เมื่อผู้ใดเข้าไปในสถานบริสุทธิ์นั้น ห้องชั้นนอกของพลับพลา ทางซ้ายมือมี “คันประทีป” ทองคำนี้ ทางขวาคือโต๊ะขนมปังหน้าพระพักตร์ ทั้งคู่เป็นตัวแทนพระคริสต์ “คันประทีป” นั้นเป็นตัวแทนพระคริสต์ ผู้ทรงเป็นความสว่างของโลก ขนมปังหน้าพระพักตร์นั้นเป็นตัวแทนพระคริสต์ในฐานะอาหารแห่งชีวิต

แต่จริง ๆ แล้ว “คันประทีป” นั้นไม่ใช่เชิงเทียนเลยสักนิด- มันเป็นเชิงตะเกียง! แทนที่จะเผาเทียนหลายเล่ม มันเผา น้ำมันมะกอกในตะเกียงเจ็ดอัน ตะเกียงเหล่านี้ถูกเติมด้วยน้ำมันมะกอกอยู่เสมอ และแสงของเชิงตะเกียงทองคำนี้ก็ไม่เคยดับเลย

เชิงตะเกียงนี้เป็นภาพที่แสนงดงามของพระผู้ช่วยให้รอดมิใช่หรือ? เลขเจ็ดแสดงภาพความสมบูรณ์แบบในฐานะพระเจ้าของพระเยซูคริสต์ มันทำมาจากทองคำบริสุทธิ์หนึ่งตะลันต์ และทองคำถูกใช้หลายครั้งเพื่อแสดงภาพความเป็นพระเจ้า เหมือนกับที่ไม่ถูกใช้บ่อย ๆ เพื่อหมายถึงความเป็นมนุษย์ แต่น้ำมันนั้นแสดงภาพพระวิญญาณบริสุทธิ์ เหมือนอย่างที่พวกปุโรหิตและเหล่ากษัตริย์แห่งภาคพันธสัญญาเดิมถูกเจิมด้วยน้ำมันเพื่อเป็นเครื่องหมายแสดงว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงมาอยู่บนพวกเขาเพื่อทำงานรับใช้ของพระเจ้า น้ำมันในที่นี้จึงหมายถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ ฉะนั้นพระคริสต์ ความสว่างนั้นของโลก ในงานรับใช้บนโลกนี้ของพระองค์จึงทรงส่องแสงโดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์!

เช่นเคย ของถวายบางอย่างในสมัยภาคพันธสัญญาเดิมแสดงภาพพระคริสต์ว่าทรงถูกเจิมโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ของถวายทั้งหมดนั้นแสดงภาพพระคริสต์ ลูกแกะปีศาจแสดงภาพพระคริสต์ 1 โครินธ์ 5:7 กล่าวว่า “แม้แต่พระคริสต์ผู้ทรงเป็นปีศาจของพวกเรา ทรงถูกถวายเป็นเครื่องบูชาเพื่อพวกเราแล้ว” ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมากล่าวว่า “จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ซึ่งทรงนำบาปของโลกไปเสีย” (ยอห์น 1:29) อับราฮัมบอกอิสอัคบุตรชายของตนว่า “ลูกของพ่อเอ๋ย พระเจ้าจะทรงจัดเตรียมลูกแกะไว้สำหรับพระองค์เองเพื่อเป็นเครื่องเผาบูชา” (ปฐมก. 22:8) และแน่นอนว่าเขาหมายถึงพระเยซูเจ้าที่นั่น วัวผู้ที่ถูกถวายเป็นเครื่องสัตว์

บูชาเป็นตัวแทนพระคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดที่ทรงแบกรับภาระ แปะรับบาปนั้นแสดงภาพพระคริสต์ที่แบก
บาปของเราและความเหยียดหยามและความน่าละอายของเราไปจากพระพักตร์ของพระเจ้า นักพิราบสีขาว
เหล่านั้นแสดงภาพพระองค์ผู้ที่บริสุทธิ์และไร้บาปที่ทรงตายเพื่อผู้มีความผิด และนกเขาที่ร้องครวญนั้นแสดง
ภาพพระคริสต์ในฐานะบุรุษแห่งความเศร้าโศกและคุ้นเคยกับความระทมทุกข์ เครื่องสัตว์บูชาทั้งหมดนั้นแสดง
ภาพพระเยซูคริสต์อย่างแน่นอน

เลวีนิติ 2:4-7 บอกเล่าเกี่ยวกับเครื่องธัญญาบูชานั้น:

“และถ้าเจ้านำเครื่องธัญญาบูชาเป็นขนมอบในเตาอบมาถวายเป็นเครื่องบูชา เครื่องบูชานั้นต้องเป็น
ขนมไร้เชื้อทำด้วยแป้งละเอียดคลุกเคล้าด้วยน้ำมัน หรือขนมแผ่นไร้เชื้อทำด้วยน้ำมัน และถ้าเครื่องบูชาของ
เจ้าเป็นเครื่องธัญญาบูชาปิ้งในกระทะเหล็ก เครื่องบูชานั้นต้องทำด้วยแป้งละเอียดไร้เชื้อ คลุกเคล้าด้วยน้ำมัน
เจ้าจึงแบ่งเครื่องธัญญาบูชานั้นออกเป็นชิ้น ๆ และเทน้ำมันบนเครื่องบูชานั้น มันเป็นเครื่องธัญญาบูชา และถ้า
เครื่องบูชาของเจ้าเป็นเครื่องธัญญาบูชาทอดในกระทะ เครื่องธัญญาบูชานั้นต้องทำด้วยแป้งละเอียดคลุกเคล้า
ด้วยน้ำมัน”

ในของถวายนี้แป้งละเอียดนั้นแสดงภาพพระคริสต์ พระผู้ช่วยให้รอดที่ทรงถูกบดขยี้ ฟกซ้ำและถูก
ทุบตีเพื่อเรา ขนมปังเหล่านั้นถูกทำจากแป้งไร้เชื้อ เพราะว่าเชื่อเป็นภาพ ๆ หนึ่งของบาป และพระเยซูไม่ทรงมี
บาปเลย แต่แป้งละเอียดนั้นถูกเจือด้วยน้ำมัน และขนมปังไร้เชื้อเหล่านั้นถูกเจิมด้วยน้ำมัน เพราะแม้แต่พระผู้
ช่วยให้รอดที่บริสุทธิ์นั้นได้ทรงทำให้พระองค์เองว่างจากการสำแดงฤทธิ์เดชและสง่าราศีของพระองค์ พระองค์
จึงไม่สามารถทำงานของพระบิดาได้อย่างชอบพระทัย นอกจากโดยทางการเจิมพิเศษนั้นของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์

ในบทเดียวกันนั้น ข้อ 14-16 บอกเล่าเกี่ยวกับผลแรกเหล่านั้นของข้าวหรือธัญพืชที่ถูกบดจากรวง:

“และถ้าเจ้าถวายเครื่องธัญญาบูชาแห่งผลแรกทั้งหลายของเจ้าแด่พระเยโฮวาห์ เจ้าจงถวายสำหรับ
เครื่องธัญญาบูชาแห่งผลแรกทั้งหลายของเจ้าเป็นบรรดารวงข้าวใหม่ ย่างไฟให้แห้ง คือข้าวที่เด็ดออกจากรวง
แล้วบดให้ละเอียด และเจ้าจงใส่น้ำมันบนนั้น และวางกำยานไว้บนนั้น มันเป็นเครื่องธัญญาบูชา และปุโรหิตต้อง
เผาส่วนที่ระลิกของมัน ส่วนของข้าวที่บดละเอียดนั้น และส่วนของน้ำมันนั้น พร้อมกับกำยานทั้งหมดนั้น มัน
เป็นเครื่องบูชาด้วยไฟถวายแด่พระเยโฮวาห์”

มันเป็นภาพที่แสนงดงามและแสนอ่อนโยนจริง ๆ ที่ได้เห็นว่าข้าวที่ข้านั้นแสดงภาพพระเยซูอย่างไร
พระองค์ทรงถูกมอบไว้กับการทนทุกข์และการย่ำยีทั้งหมดนั้นที่บาปสมควรได้รับ พระองค์ทรงเป็นข้าวที่ฟกซ้ำ
นั้น พระองค์ทรงเป็นแป้งที่ถูกบดจนละเอียด แต่พระเมฆโปดกของพระเจ้าที่บริสุทธิ์และแสนงดงามนั้น
ต้องการน้ำมันเจิมนั้น นั่นคือ พระองค์ทรงต้องการพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้ามานบนพระองค์ กำยานนั้น
ในของถวายนี้ ซึ่งเป็นกำยานที่ถวายแด่พระเจ้า มาพร้อมกับน้ำมันนั้นซึ่งแสดงภาพพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระผู้
ช่วยให้รอดทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าที่ไร้บาปและสมบูรณ์แบบ พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าในรูปกายมนุษย์
แต่พระองค์ทรงทำงานของพระองค์ในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ มันจึงถูกบอกไว้ล่วงหน้าอย่างชัดเจน
แล้วในภาคพันธสัญญาเดิมว่าพระเยซูเจ้าจะทรงทำงานรับใช้ของพระองค์ให้สำเร็จลุล่วงในฤทธิ์เดชของพระ

วิญญาณบริสุทธิ์ เราไม่ยอมให้ผู้ใดเข้าใจผิดว่าพระเยซูทรงเป็นน้อยกว่าพระเจ้า “นามของท่านจะถูกเรียกว่า “ผู้ที่มีหัตถ์สร้าง ที่ปรึกษา พระเจ้าผู้ทรงมหิทธิฤทธิ์ พระบิดาในสวรรค์” (อสย. 9:6) แต่ความไร้บาปของพระองค์ ถูกแสดงให้เห็นในของถวายนี้ เพราะว่าขนมปังนั้นเป็นขนมปังไร้เชื้อ พระองค์ทรงถูกแสดงให้เห็นว่าไร้โทษบาปของเราในเตาไฟร้อนจัดนั้นแห่งพระพิโรธของพระเจ้าที่มีต่อบาป ซึ่งพระคริสต์ได้ทรงทนทุกข์เพื่อเราบนกางเขนนั้น พระองค์ทรงเป็นแป้งละเอียดนั้น ถูกบดและถูกทุบและถูกตีจนเป็นอนุภาคละเอียดที่สุด มันแสดงภาพพระผู้ช่วยให้รอดนั้นผู้ซึ่งไม่มีเจตจำนงของพระองค์เองแต่ได้ถวายพระองค์เองเพื่อทำตามน้ำพระทัยของพระบิดาอย่างเต็มที่และเพื่อรับโทษแทนมนุษย์ ในการแบกรับบาปของเราและการลงโทษของเรา แต่พระผู้ช่วยให้รอดที่บริสุทธิ์และไร้บาปองค์นี้ไม่สามารถรับใช้พระบิดาในสวรรค์ได้อย่างเหมาะสม ยกเว้นในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์! ช่างเป็นบทเรียนสำหรับเราที่ไม่ได้เรื่อง ผู้มีใจเยือกแข็งและมั่นใจในตัวเอง!

แต่เช่นเคย เราจำได้ว่าชายเหล่านั้นที่เป็นภาพเงาของพระเมสสิยาห์ที่จะมา พวกเขาเองก็ถูกเจิมด้วยน้ำมันมะกอก เหมือนอย่างที่พระคริสต์จะทรงถูกเจิมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

อาโรน มหาบุโรहितของชนชาติอิสราเอล ได้ถูกเจิมด้วยน้ำมันบริสุทธิ์ ในเลวีนิติ 8:12 เราถูกบอกไว้ว่า โมเสสหยิบน้ำมันเจิมนั้น “และท่านเทจากน้ำมันเจิมลงบนศีรษะของอาโรน และเจิมเขาไว้ เพื่อชำระเขาให้บริสุทธิ์” ความหมายที่ชัดเจนนั้นก็คือว่า อาโรนจะต้องกระทำกิจแทนพระเจ้าและต้องเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า แต่อาโรนเป็นภาพเงาในความหมายบางนัยของมหาบุโรहितของเรา นั่นคือ พระเยซูคริสต์เจ้าผู้ทรงถูกเจิมแล้วด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ซามูเอลถูกพระเจ้าส่งไปเพื่อเจิมตั้งดาวิดให้เป็นกษัตริย์ หลังจากที่ซาอูลไม่เชื่อฟัง “แล้วซามูเอลได้เอาเขาสัตว์ที่มีน้ำมัน และเจิมตั้งเขาไว้ท่ามกลางพวกพี่น้องของเขา และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์เสด็จมาสถิตบนดาวิดตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป” (1 ซมอ. 16:13) ดาวิดถูกเจิมให้รับใช้พระเจ้า และเครื่องหมายภายนอกของน้ำมันมะกอกบนศีรษะของเขาก็เป็นตัวแทนการเจิมหนึ่งที่สำคัญมากยิ่งขึ้น นั่นคือ การเทออกของพระวิญญาณของพระเจ้ามาบนดาวิดซึ่งมาในเวลาเดียวกันนั้นและไม่เคยจากเขาไปเลย!

แต่พระคริสต์ทรงเป็น “เชื้อสายของดาวิด” พระคริสต์ทรงเป็น “กษัตริย์ของพวกยิว” พระคริสต์เองทรงเป็นดาวิดผู้เป็นใหญ่กว่านั้น ซึ่งถูกกล่าวถึงในเอเสเคียล 34:23,24 มันดูเหมือนเป็นเช่นนั้นในความคิดของผู้ตีความพระคัมภีร์หลายท่าน น้ำมันเจิมนั้นที่อยู่บนดาวิด และการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่มาบนดาวิดสำหรับงานรับใช้ของเขา เป็นเพียงการชิมลางหน้าของการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งจะมาอยู่บนพระเยซูคริสต์เจ้า ผู้เป็นหลานชายที่ยิ่งใหญ่กว่าของดาวิด!

3. พระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาใหม่อ้างอิงซ้ำ ๆ ถึง

ข้อเท็จจริงที่ว่าพระเยซูเจ้าทรงกระทำการงานอัน

ทรงฤทธิ์ของพระองค์ในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เราอยากยกพระคำตอนนั้นอีกทีซึ่งเราได้เริ่มต้นบทนี้: “ว่าพระเจ้าได้ทรงเจิมพระเยซูแห่งนาซาเร็ธด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธานุภาพอย่างไร ผู้ซึ่งได้เสด็จไปทั่วกระทำดี และรักษาบรรดาคนที่ถูกกดขี่โดยพญามาร ด้วยว่าพระเจ้าได้ทรงสถิตอยู่กับพระองค์” (กิจการ 10:38) ในที่นี้ทั้งสามพระภาคของตรีเอกานุภาพ

ถูกกล่าวถึง พระเจ้าพระบิดาทรงเจิมพระเยซู ผู้ทรงเป็นพระภาคที่สองของตรีเอกานุภาพ ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ทรงเป็นพระภาคที่สามของตรีเอกานุภาพ พระเยซูทรงเที่ยวไปกระทำการดี เพราะว่าพระเจ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอยู่กับพระองค์ และนี่เกิดขึ้นหลังจากที่ยอห์นให้บัพติศมาพระองค์ในแม่น้ำจอร์แดน ตามที่พระเจ้าบอกก่อนหน้าบอกเรา

ฮีบรู 9:14 บอกเราว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเผชิญหน้ากางเขนนั่นโดยไม่สะทกสะท้าน ข้อนี้บอกเราว่าพระคริสต์ “โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงถวายพระองค์เองโดยปราศจากจุดต่างพร้อยแต่พระเจ้า” ถ้ามนุษย์คนใดเคยประสบความลำบากในการเผชิญหน้าการตรึงกางเขนตัวเองทุกวันและการสละทิ้งความปรารถนาหลายอย่างที่ตนรักที่สุด เคยประสบความลำบากในการเผชิญหน้าการข่มเหงที่ทารุณที่สุด เขาก็ต้องจดจำไว้ว่าพระเจ้าได้ทรงเผชิญหน้าความลำบากของพระองค์โดยทางพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้น-นั่นคือ โดยทางฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้ทรงเต็มเปี่ยมพระองค์

ในกิจการ 1:2 เราถูกบอกว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงถูกรับขึ้นสู่สวรรค์ “หลังจากที่พระองค์โดยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้ตรัสคำบัญชาทั้งหลายแก่พวกอัครทูต ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงเลือกไว้แล้วนั้น” พระเยซูเจ้า แม้แต่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ทรงคืนพระชนม์นั้น พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่ทรงรับสง่าราศีนั้น ประทานคำบัญชาทั้งหลายโดยทางฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่พวกอัครทูตผู้ซึ่งพระองค์ได้เลือกสรรไว้!

ช่างเป็นคำสอนที่แปลกจริง ๆ ในความคิดของผมเมื่อผมค้นพบมันเป็นครั้งแรกในพระคัมภีร์! ผมอัศจรรย์ใจที่ได้พบว่าในงานรับใช้ทั้งหมดของพระองค์บนแผ่นดินโลก พระเยซูไม่เคยชนะจิตวิญญาณเลยสักดวง ไม่เคยทำการอัศจรรย์เลยสักหน ไม่เคยเทศนาคำเทศนาเลยสักเรื่อง ยกเว้นในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์! พระองค์ทรงเผชิญหน้าการตรึงกางเขนนั่นในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ พระองค์ประทานคำบัญชาหลายประการแก่พวกอัครทูตของพระองค์หลังจากการคืนพระชนม์ของพระองค์ในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ! เมื่อพระเยซูเสด็จกลับมาเพื่อครอบครองบนแผ่นดินโลก พระองค์จะทรงครอบครองในฤทธิ์เดชมหันต์นั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์!

4. การเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฤทธิ์เดชบน พระเยซูเมื่อพระองค์ทรงรับบัพติศมาถูกพรรณนาไว้ชัดเจน

พระเจ้าทรงให้ความสำคัญอย่างมากกับข้อเท็จจริงที่ว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะทรงถูกทำให้เป็นที่รู้จักแก่สาธารณชนโดยการเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในรูปกายที่มองเห็นได้มาบนพระองค์ มันค่อนข้างน่าแปลกที่ยอห์นผู้ให้บัพติศมาไม่ทราบในตอนนั้นว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นพระเมสสิยาห์ จำไว้ว่ามารดาของยอห์นและมารดาของพระเยซูเป็นญาติกัน มารดาของยอห์น, นางเอลิซาเบธ, ได้รับการเปิดเผยจากพระเจ้าว่าทารกที่มารีย์คลอดจะเป็นพระเมสสิยาห์นั้น แต่ยอห์นผู้ให้บัพติศมาเห็นได้ชัดว่าไม่ทราบเรื่องนี้ เขาบอกเราว่าเขาไม่รู้ว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจนกระทั่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพระองค์ต่อหน้ายอห์นเหมือนนกเขาตัวหนึ่ง เพื่อจะมาสถิตบนพระองค์เสมอไป นั่นเป็นคำพยานที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้กับยอห์นผู้ให้บัพติศมาซึ่งทำให้เขาทราบว่าผู้ใดเป็นพระเมสสิยาห์ ที่เขาเป็นผู้เบิกทางของพระองค์

เรื่องราวส่วนนี้ถูกบอกเล่าในยอห์น 1:29-34 ดังต่อไปนี้:

“วันต่อมา ยอห์นเห็นพระเยซูกำลังเสด็จมาหาท่าน และกล่าวว่า “จงดูพระเมษโปดกของพระเจ้า ผู้ซึ่งทรงนำบาปของโลกไปเสีย พระองค์นี้แหละเป็นผู้ที่ข้าพเจ้าได้กล่าวว่า ‘ภายหลังข้าพเจ้าจะมีผู้หนึ่งเสด็จมาเป็นใหญ่กว่าข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ทรงดำรงอยู่ก่อนข้าพเจ้า’ และข้าพเจ้าก็ไม่ได้รู้จักพระองค์ แต่เพื่อให้พระองค์ทรงเป็นที่ประจักษ์แก่คนอิสราเอล ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงได้มาให้บัพติศมาด้วยน้ำ” และยอห์นเป็นพยานโดยกล่าวว่า “ข้าพเจ้าเห็นพระวิญญาณเสด็จลงมาจากสวรรค์เหมือนนกเขา และพระวิญญาณนั้นทรงสถิตอยู่บนพระองค์ และข้าพเจ้าก็ไม่ได้รู้จักพระองค์ แต่พระองค์ผู้ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามาเพื่อให้บัพติศมาด้วยน้ำ พระองค์นั่นเองได้ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘เมื่อเจ้าจะเห็นพระวิญญาณเสด็จลงมาและสถิตอยู่บนผู้ใด ผู้นั้นเองเป็นผู้ซึ่งให้บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์’ และข้าพเจ้าก็ได้เห็นแล้ว และได้เป็นพยานว่า พระองค์นี้แหละ เป็นพระบุตรของพระเจ้า”

ยอห์นบอกเล่ามาตลอดเกี่ยวกับพระองค์ผู้หนึ่งที่จะมาภายหลังเขาซึ่งเชื่อกฎทรงเท่าของพระองค์ ยอห์นก็ไม่ควรค่าที่จะแก้ เขาบอกเล่ามาตลอดเกี่ยวกับพระเมษโปดกที่แสนวิเศษนี้ของพระเจ้าผู้จะทรงรับบาปของโลกไปเสีย แต่เมื่อพระเยซูทรงมาเพื่อรับบัพติศมา ยอห์นก็รู้สึกไม่คู่ควรที่จะให้บัพติศมาพระองค์ แม้ว่าเขาไม่ทราบในตอนนั้นว่าพระเยซูทรงเป็นพระเมสสิยาห์ เขาก็น่าจะทราบว่าพระเยซูทรงบริสุทธิ์และไร้ที่ติขนาดไหน มัทธิว 3:13-15 บอกเรา: “แล้วพระเยซูเสด็จจากแคว้นกาลิลีมาหายอห์นที่แม่น้ำจอร์แดน เพื่อจะรับบัพติศมาจากท่าน แต่ยอห์นทูลห้ามพระองค์ โดยกล่าวว่า “ข้าพระองค์ต้องการจะรับบัพติศมาจากพระองค์ และพระองค์เสด็จมาหาข้าพระองค์หรือ” และพระเยซูตรัสตอบท่านว่า “จงยอมให้เป็นเช่นนั้นเถิดตอนนี้ เพราะสมควรที่พวกเราจะทำให้ความชอบธรรมทั้งสิ้นสำเร็จ” แล้วท่านก็ยอมทำตามพระองค์” ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาทราบว่าพระเยซูเป็นญาติของตน เป็นชายที่บริสุทธิ์และดีงามที่สุดที่เขาเคยรู้จัก ชายผู้เดียวที่เขารู้จักซึ่งไม่มีร่องรอยของบาปเลย ยอห์นรู้สึกที่ตัวเองไม่คู่ควรที่จะให้บัพติศมาพระเยซู แต่ตอนนี้ โดยคำบัญชาของพระเยซู ยอห์นให้บัพติศมาพระองค์ จากนั้นพระวิญญาณของพระเจ้าทรงมาอยู่บนพระองค์ในรูปร่างที่มองเห็นได้เหมือนนกเขาตัวหนึ่ง และยอห์นประกาศว่านี่คือพระเมสสิยาห์จริง ๆ! นี่คือพระองค์ผู้หนึ่งที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ว่าจะส่งมา! นี่คือพระองค์ผู้หนึ่งที่จะทำให้ผู้อื่นเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนอย่างที่เราเองทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณตอนนี้!

แต่เพื่อจุดประสงค์หลายประการของเราตอนนี้ เรื่องราวเกี่ยวกับการที่พระเยซูทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกแสดงให้เห็นชัดเจนมากที่สุดในลูกา 3:21-23:

“บัดนี้เมื่อบรรดาคนทั้งหลายรับบัพติศมาแล้ว ต่อมา พระเยซูก็ทรงรับบัพติศมาด้วย และเมื่อทรงอธิษฐานอยู่ ฟ้าสวรรค์ก็แหวกออก และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรูปสี่เหลี่ยมคางหมูเสด็จลงมาบนพระองค์ และมีเสียงหนึ่งมาจากสวรรค์ ซึ่งตรัสว่า “ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา เราโปรดปรานท่านมาก” และพระเยซูเองทรงเริ่มมีพระชนมายุประมาณสามสิบพรรษา โดยทรงเป็น (ตามที่ถูกคิดกันในตอนนั้น) บุตรชายของโยเซฟ ซึ่งเป็นบุตรชายของเฮลี”

พระเยซูทรงรับบัพติศมาและอธิษฐาน และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงลงมาบนพระองค์แบบมองเห็นได้ เสียงของพระเจ้าจากสวรรค์ตรัสว่า “ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา เราโปรดปรานท่านมาก”

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นกับพระเยซูตอนพระองค์อายุเท่าไร? เมื่อพระองค์ทรง “มีพระชนมายุประมาณ สามสิบพรรษา”

ตอนนี้พระเยซูอายุสามสิบปี พระองค์ทรงดำเนินชีวิตที่สมบูรณ์และไร้บาปมาตลอดก่อนหน้านี้ พระองค์ไม่เคยทำให้พระบิดาทูกษ์พระทัยเลย ไม่เลยสักครั้งเดียว พระองค์ทรงไร้ที่ติในแบบที่ไม่มีมนุษย์คนใด เคยดำเนินชีวิตแบบไร้ที่ติเลย พระเยซูเจ้าทรงรักพระวาระของพระเจ้า พระองค์ทรงเข้าประชุมในธรรมศาลา ความสัมพันธ์ส่วนตัวของพระองค์กับผู้อื่นไม่มีอะไรขาด ไม่มีความล้มเหลว ไม่มีบาปใด ๆ เลย ไม่มีความคิดใดเลยของพระองค์ที่ทำให้พระบิดาผู้สถิตในสวรรค์เศร้าพระทัย พระองค์ทรงบริสุทธิ์และดีงามและไร้บาปในช่วง สามสิบปีแรกนั้นแห่งชีวิตของพระองค์พอ ๆ กับพระเจ้าพระบิดาในสวรรค์ทรงไร้บาปและสมบูรณ์แบบ กระนั้นพระเยซูก็ไม่เคยเทศนาคำเทศนาใดเลย ไม่เคยทำการอัศจรรย์เลย ไม่เคยชนะจิตวิญญาณผู้ใดเลย! ทั้งหมดนี้รอคอยจนกระทั่งพระเยซูทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์! หลังจากพระองค์รับบัพติศมา พระองค์ก็เสด็จกลับไปยังแคว้นกาลิลี และที่นั่นที่บ้านคานาแห่งแคว้นกาลิลี ตามที่บันทึกไว้ในบทที่สองของ ยอห์น พระเยซูทรงกระทำ “การเริ่มต้นแห่งการอัศจรรย์ทั้งหลายนี้”

การทรงเจิมพระเยซูด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ใช่สิ่งหนึ่งที่มาแล้วก็ไป พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาบนพระองค์ “เสด็จลงมาจากสวรรค์เหมือนนกเขา และพระวิญญาณนั้นทรงสถิตอยู่บนพระองค์” (ยอห์น 1:32) พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เคยไปจากพระเยซูเจ้าเลย

ทันทีหลังจากพระคำตอนนั้นที่เล่าว่าพระเยซูทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไรในลูกา 3:21,22 เรามีวงศ์ตระกูลของพระเยซู จากนั้นบทที่สี่ขึ้นต้นด้วยถ้อยคำเหล่านี้, “และพระเยซูซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้เสด็จกลับไปจากแม่น้ำจอร์แดน และทรงถูกนำโดยพระวิญญาณเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร”

หลังจากการถูกทดลองของพระองค์สิ้นสุดลง เราถูกบอกว่า “และพระเยซูได้เสด็จกลับไปในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณมายังแคว้นกาลิลี” (ลูกา 4:14)

จากนั้นพระเยซูทรงเข้ามาในธรรมศาลานั้นที่เมืองนาซาเร็ธซึ่งเป็นที่ ๆ พระองค์ทรงเติบโตมาและตามธรรมเนียมของพระองค์ พระองค์เสด็จเข้าไปในธรรมศาลานั้นในวันสะบาโตและยืนขึ้นเพื่ออ่านพระวาระของพระเจ้าซึ่งพระองค์ทรงรักมากยิ่ง พวกเขาเย็นม้วนหนังสือนั้นให้แก่พระองค์ซึ่งมีข้อเขียนของศาสดาพยากรณ์อิสยาห์ และพระองค์ทรงมองจนกระทั่งพระองค์พบอิสยาห์ 61:1,2 และทรงอ่าน:

“พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนยากจน พระองค์ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามาให้รักษาคนที่ชอกช้ำระกำใจ ให้ร้องประกาศการช่วยให้พ้นแก่บรรดาเชลย และการได้รับการมองเห็นคืนมาแก่คนตาบอด ให้ปล่อยคนทั้งหลายที่ฟกช้ำให้ได้รับเสรีภาพ เพื่อประกาศปีแห่งความโปรดปรานขององค์พระผู้เป็นเจ้า” -ลูกา 4:18,19

จากนั้นพระเยซูทรงเปิดหนังสือนั้นและนั่งลง, “และพระองค์จึงเริ่มตรัสแก่พวกเขาว่า “ในวันนี้พระคัมภีร์ตอนนี้ก็สำเร็จในหูของท่านทั้งหลาย”

พระผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นที่รู้จักดีต่อผู้คนเหล่านี้ที่เมืองนาซาเร็ธ มันเป็นธรรมเนียมประจำของ

พระองค์ที่จะเข้าร่วมประชุมที่ธรรมศาลา เพื่ออ่านพระคัมภีร์ พระองค์ทรงทำงานในร้านช่างไม้และทรงได้ชื่อว่าเป็นช่างไม้คนหนึ่ง เท่าที่เราราบ พระองค์ทรงหาเลี้ยงครอบครัวหรือทรงช่วยหาเลี้ยงครอบครัว เนื่องจากเห็นได้ชัดว่าโยเซฟเสียชีวิตแล้ว แต่พระเยซูไม่เคยเป็นแบบนี้มาก่อน! ก่อนหน้านั้นพระองค์ทรงบริสุทธิ์และไร้ตำหนิและดิงาม แต่พระองค์ไม่เคยตรัสด้วยฤทธิ์เดชเช่นนั้น ด้วยข่าวสารเช่นนั้นจากพระเจ้า! ผู้คนไม่เคยถูกฟ่องใจเรื่องบาปของตนเมื่อพวกเขาได้ยินพระเยซูตรัส ไม่เลยก่อนหน้านี้ พวกเขาไม่เคยรู้สึกเลยว่าตัวเองต้องการความรอด พระวิญญานของพระเจ้าไม่เคยปลุกเร้าใจของพวกเขาเลยก่อนหน้านี้ แต่บัดนี้ “ทุกคนเป็นพยานรับรองพระองค์ และประหลาดใจด้วยบรรดาคำอันประกอบด้วยพระคุณซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระองค์ และเขาทั้งหลายกล่าวว่า “คนนี้เป็นบุตรชายของโยเซฟมิใช่หรือ” (ลูกา 4:22)

ฉะนั้นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจึงทรงเริ่มต้นงานรับใช้ที่เปี่ยมพระวิญญานของพระองค์ ทุกสิ่งที่พระเยซูทรงกระทำ พระองค์ทรงกระทำในฤทธิ์เดชมหัศจรรย์แห่งพระวิญญานของพระเจ้า

ยอห์น 3:34 บอกเราว่าพระเยซูทรงได้รับพระวิญญานบริสุทธิ์แบบไร้ขีดจำกัด: “...เพราะพระเจ้าไม่ประทานพระวิญญานอย่างจำกัดแก่พระองค์”

II. พระเยซูเจ้าทรงเป็นต้นแบบที่สมบูรณ์แบบสำหรับ คริสเตียนทั้งหลายในการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาน

พระเยซูเจ้าทรงเป็นต้นแบบที่สมบูรณ์แบบสำหรับพวกคริสเตียนในทุกสิ่ง ในเรื่องนี้ของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ ฤทธิ์เดชมหัศจรรย์นั้นของพระเจ้า พระองค์ก็ทรงเป็นต้นแบบของเราด้วย

แน่นอนว่าไม่มีผู้ใดที่ยังไม่ได้กลับใจเชื่อจะมีฤทธิ์เดชที่จะติดตามพระเยซูและเป็นเหมือนพระเยซูและเลียนแบบพระเยซูได้ ก่อนที่ผู้ใดจะเอาพระเยซูเป็นแบบอย่าง เขาต้องรับพระองค์ให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของตน ผู้คนต้องการการช่วยให้รอดก่อนที่พวกเขาต้องการคำสั่งสอน ผู้คนต้องการบังเกิดใหม่ก่อนที่พวกเขาจะตั้งใจดำเนินชีวิตเพื่อพระเจ้า ผู้คนต้องการความรอดก่อนที่พวกเขาต้องการการถวายตัว ผู้คนติดตามพระเยซูในการชนะจิตวิญญานไม่ได้จนกว่าพวกเขาเองถูกชนะจิตวิญญานเสียก่อน ฉะนั้นพวกสมัชชานิยมจึงผิดถนัดเมื่อพวกเขาสอนผู้คนที่หลงหายซึ่งยังไม่ได้กลับใจเชื่อและมีใจที่ยังไม่ได้บังเกิดใหม่ให้พยายามดำเนินชีวิตตาม “ทางพระเยซู” ไม่มีใครสามารถดำเนินชีวิตตามแบบพระเยซูได้จนกว่าเขาเริ่มเป็นเหมือนพระเยซูในใจของตน โดยการกระทำกิจที่เหนือธรรมชาติแห่งพระคุณของพระเจ้า คน ๆ หนึ่งต้องถูกทำให้เป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้าก่อนที่เขาจะมีสิทธิอันใดที่จะทำตามแบบแผนของพระเยซูได้ ผู้ทรงเป็นพระบุตรที่บังเกิดมาองค์เดียวของพระเจ้า ผู้ทรงเป็นพี่ชายของเรา กระนั้นมันก็เป็นความจริงอย่างแน่นอนที่ว่าคริสเตียนทุกคน ทุกคนที่ได้บังเกิดเข้าในครอบครัวของพระเจ้าแล้ว ควรตั้งใจที่จะติดตามพระเยซูและทำตามแบบอย่างของพระองค์ เราควรอยากได้สิ่งที่พระเยซูทรงอยากได้ ทำงานแบบที่พระองค์ทรงทำงาน อธิษฐานแบบที่พระองค์ทรงอธิษฐาน และมีฤทธิ์เดชนั้นซึ่งพระองค์ทรงสำแดง

1. การรับสภาพมนุษย์นั้นมีเจตนาที่จะให้พระเยซู เป็นเหมือนมนุษย์ มนุษย์ที่สมบูรณ์แบบนั้น

เมื่อพระเยซูทรงถูกโยบตีและทรงยืนอยู่ต่อหน้าผู้ว่าราชการชาวโรมันนั้น พร้อมกับมงกุฎหนามและเส้นคลุมสีม่วง ปีลาตไม่ได้กล่าวว่า “จงดูพระเจ้าองค์นี้สิ” พระคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเป็นพระเจ้าที่รับสภาพมนุษย์ ปีลาตคงจะพูดหากเขาได้กล่าวว่า “ดูพระเจ้าสิ!” แต่แทนที่จะกล่าวเช่นนั้น ปีลาตกล่าวว่า “จงดูชายคนนี่สิ!” (ยอห์น 19:5) เพราะว่าพระเยซูทรงเป็นอิมมานูเอลจริง ๆ “พระเจ้าทรงอยู่กับเรา” พระเยซูทรงเป็นมนุษย์คนหนึ่ง

พระคำตอนนี้กล่าวชัดเจนจริง ๆ! พระเยซูทรงเกิดมาจากมารดาคนหนึ่งที่เป็นมนุษย์ ได้รับการอุ้มชูที่ถันของมารดาคนหนึ่ง พระองค์ทรงเติบโตในบ้านหนึ่งที่มีความยากจนแบบมนุษย์ นำแปลกที่เดียวที่เราถูกบอกว่าเป็นพระเยซูทรง “จำเริญขึ้นในด้านสติปัญญา และในด้านความสูง และเป็นที่ยอมรับกับพระเจ้าและมนุษย์” (ลูกา 2:52) พระเยซูทรงปิตินิตีที่จะถูกเรียกว่า “บุตรมนุษย์” และแทบทุกครั้งพระองค์ทรงเรียกพระองค์เองโดยชื่อเรียกนั้น พระองค์ไม่ลังเลที่จะประกาศว่าพระองค์กับพระบิดาทรงเป็นหนึ่งเดียวกัน (ยอห์น 10:30) พระองค์ไม่ลังเลที่จะประกาศว่าการพิพากษาทั้งสิ้นถูกมอบไว้กับพระบุตรและว่าพระองค์ทรงมาจากสวรรค์ กระนั้นพระองค์ทรงเน้นข้อเท็จจริงนี้อยู่ตลอดว่าพระองค์ทรงเป็นมนุษย์ ว่าพระองค์ทรงเป็นบุตรมนุษย์ ในการรับสภาพเนื้อหนังของพระองค์ พระเยซูเจ้าทรงรับสภาพของมนุษย์คนหนึ่งไว้บนพระองค์เอง พระองค์ได้ทรงกลายเป็นเนื้อหนังเหมือนที่เราเป็นเนื้อหนัง พระองค์ “ได้ทรงถูกทดลองเหมือนอย่างพวกเราในทุกประการ ถึงกระนั้นก็ยังปราศจากบาป” (ฮบ. 4:15) พระเยซูทรงเป็นมนุษย์อย่างแท้จริงเหมือนที่พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าอย่างแท้จริง พระองค์ทรงเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบนั้น

เราได้รับคำบัญชาบ่อยครั้งจริง ๆ ให้เป็นเหมือนพระองค์! “จงให้ความคิดนี้มีอยู่ในพวกท่าน เหมือนอย่างที่ได้มีอยู่ในพระเยซูคริสต์เช่นกัน” (ฟป. 2:5) เราได้รับคำบัญชาว่า “จงดำเนินในความรักเหมือนอย่างที่เราได้ทรงรักพวกเราด้วย” (อฟ. 5:2)

ฮีบรู 12:1,2 บอกเราว่าเราจะต้องวิ่งในการวิ่งแข่งของเราด้วยความอดทน โดยวางบาปแห่งความไม่เชื่อนั้นไว้ต่างหาก ซึ่งเล่นงานเราได้อย่างง่ายดายขนาดนั้นจริง ๆ “โดยจับจ้องที่พระเยซู ผู้ให้กำเนิดความเชื่อของพวกเราและผู้ทรงทำให้ความเชื่อของพวกเราสำเร็จ ผู้ซึ่งเพราะเห็นแก่ความปิตินิตีที่ทรงตั้งไว้ต่อพระพักตร์พระองค์นั้น ได้ทรงทนเอากางเขน โดยทรงเหยียดหยามความละอายนั้น และประทับเบื้องขวาพระที่นั่งของพระเจ้าแล้ว” นำแปลกจริง ๆ ที่เราต้องวิ่งในการวิ่งแข่งของเราเหมือนที่พระเยซูเคยวิ่งในการวิ่งแข่งของพระองค์ เราจะต้องมีความเชื่อเหมือนที่พระเยซูเคยมีความเชื่อ เราจะต้องมองไปที่บาปบาปในอนาคตเหมือนที่พระเยซูเคยมอง! 1 ยอห์น 4:17 กล่าวสิ่งหนึ่งที่น่าแปลกและแสนมหัศจรรย์: “ในสิ่งนี้แหละความรักของพวกเราก็ถูกทำให้สมบูรณ์ เพื่อพวกเราจะได้มีใจกล้าในวันแห่งการพิพากษา เพราะว่าพระองค์ทรงเป็นอย่างไร พวกเราก็เป็นเช่นนั้นในโลกนี้” พระเยซูทรงเป็นเช่นไร เราก็เป็นเช่นนั้น กระทั่งในโลกปัจจุบันนี้!

นี่เป็นความหมายของการรับสภาพเนื้อหนังของพระเยซู พระองค์ได้ทรงกลายเป็นมนุษย์เพื่อที่พระองค์จะสามารถเป็นพระผู้ช่วยให้รอดที่เหมาะสมและต้นแบบที่เหมาะสมสำหรับมนุษย์ เราเคยล้มเหลวตรงไหน พระเยซูไม่เคยล้มเหลวเลย เราเคยทำบาปตรงไหน พระองค์ก็ทรงไร้บาป แต่บัดนี้ที่พระองค์ทรงแทนที่ของเราแล้วและทรงแบกรับบาปทั้งหลายของเราไป พระองค์ก็ทรงช่วยเราให้สามารถเป็นเหมือนพระองค์เอง

ได้

เราถูกบอกด้วยซ้ำว่าแผนการสุดท้ายของพระเจ้าคืออะไร ในการยอมให้พระเยซูเข้ามาในโลกและเป็นมนุษย์คนหนึ่งและตายอย่างมนุษย์คนหนึ่งเพราะบาปทั้งหลายของเรา จุดประสงค์ของพระองค์ก็คือ เพื่อที่ในที่สุดเราทุกคนจะได้ “เป็นตามลักษณะพระฉายของพระบุตรของพระองค์ด้วย เพื่อพระบุตรนั้นจะได้เป็นบุตรหัวปีท่ามกลางพวกพี่น้องเป็นอันมาก” (รม. 8:29) พระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า และเราก็เป็นบุตรทั้งหลายของพระเจ้าเช่นกัน พระเยซูทรงถูกปฏิสนธิโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเราก็ได้รับการบังเกิดจากพระวิญญาณเช่นกันและถูกทำให้เป็นผู้เข้าส่วนในสภาพของพระเจ้าแล้ว บัดนี้พระเยซูทรงมีร่างกายที่เป็นขึ้นจากตายและได้รับสง่าราศีแล้ว แต่เราถูกสอนให้ “รอคอยพระผู้ช่วยให้รอดด้วย คือพระเยซูคริสต์เจ้า พระองค์ผู้จะทรงเปลี่ยนแปลงร่างกายอันต่ำต้อยของพวกเรา เพื่อให้ร่างกายนั้นมีลักษณะเหมือนอย่างพระกายอันทรงสง่าราศีของพระองค์” (ฟป. 3:20,21) โอ วันเปี่ยมสง่าราศีนั้นเมื่อพระเยซูเสด็จมาเพื่อทำให้เราเป็นเหมือนพระองค์เองอย่างสมบูรณ์แบบและอย่างแสนงดงาม บุตรเหล่านั้นที่ไร้บาปของพระเจ้า!

2. เมื่อพระองค์รับบัพติศมา พระเยซูทรงประกาศพระองค์เองต่อหน้าผู้คน

ว่าทรงเป็นแบบอย่างและต้นแบบของคริสเตียนทั้งหลาย

พระเยซูทรงมาเพื่อเป็นต้นแบบของผม แต่แน่นอนว่าผมเกิดมาพร้อมกับธรรมชาติที่ผิดบาปและพระเยซูไม่ได้เกิดมาเช่นนี้ ผมต้องกลับใจและพระเยซูไม่ต้องกลับใจ ผมต้องบังเกิดใหม่และพระเยซูไม่ต้อง ฉะนั้นไม่มีสิ่งใดที่ผมได้กระทำหรือกระทำได้ก่อนผมบังเกิดใหม่จะเป็นการติดตามพระเยซูได้เลย ก็ต่อเมื่อผมได้เชื่อวางใจพระคริสต์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของผมและเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสร้างผมให้เป็นคนใหม่และทรงทำให้ผมเป็นผู้เข้าส่วนในสภาพของพระเจ้าแล้วเท่านั้น ผมถึงสามารถทำตามแบบอย่างของพระเยซูได้

นี่ถูกแสดงให้เห็นชัดเจนในบัพติศมาของพระเยซู หน้าที่แรกของคริสเตียนคนหนึ่งหลังจากยอมรับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดก็คือ กล่าวยอมรับพระองค์อย่างเปิดเผยและรับบัพติศมา นั่นเป็นวิธีตามแบบที่กล่าวไว้ในพระมหากาพย์ชาวนั้น “เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปและสั่งสอนชนทุกชาติ ให้บัพติศมาพวกเขา...” (มธ. 28:19) “ผู้ที่เชื่อและรับบัพติศมา” (มาระโก 16:16) เป็นลำดับก่อนหลังจากพระเจ้า ในภาคพันธสัญญาใหม่ มันถูกคาดหวังว่าคนทั้งหลายที่เชื่อวางใจพระคริสต์เพื่อรับความรอดควรรับบัพติศมาในการประกาศตัวต่อหน้าผู้คนเกี่ยวกับความเชื่อของตน และทำเช่นนั้นในทันที แบบอย่างเหล่านั้นของพวกคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ช่างโดดเด่นในวิธีที่พวกเขาทำตามต้นแบบนี้ ผู้คนจะรับความรอดและจากนั้นก็อยากที่จะรับบัพติศมาในทันที

ฉะนั้นเมื่อพระเยซูทรงมีอายุสามสิบปี พร้อมทั้งจะเริ่มงานรับใช้ของพระองค์ทันทีที่พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จมาบนพระองค์ในฤทธิ์เดชมหาศาล พระองค์ก็เสด็จมาที่แม่น้ำจอร์แดนซึ่งเป็นที่ ๆ ยอห์นกำลังให้บัพติศมาคนอื่น ๆ และทรงอยากรับบัพติศมาที่นั่น

“แล้วพระเยซูเสด็จจากแคว้นกาลิลีมาหาจอห์นที่แม่น้ำจอร์แดน เพื่อจะรับบัพติศมาจากท่าน แต่ยอห์นทูลห้ามพระองค์ โดยกล่าวว่า “ข้าพระองค์ต้องการจะรับบัพติศมาจากพระองค์ และพระองค์เสด็จมาหาข้าพระองค์หรือ” และพระเยซูตรัสตอบท่านว่า “จงยอมให้เป็นอย่างนั้นเถิดตอนนี้ เพราะสมควรที่พวกเรา

ทำให้ความชอบธรรมทั้งสิ้นสำเร็จ” แล้วท่านก็ยอมทำตามพระองค์”-มธ. 3:13-15

จงหมายเหตุคำเล็ก ๆ คำนั้นในมัทธิว 3:15 พระเยซูตรัสว่า “สมควรที่พวกเราจะทำให้ความชอบธรรมทั้งสิ้นสำเร็จ” พระเยซูทรงหมายถึงใครในการใช้คำสรรพนามพหูพจน์ “พวกเรา” นั้น? ผมเชื่อว่าพระเยซูทรงหมายถึงพระองค์เองและผู้กลับใจเชื่อทุกคน ทุกคนที่จะรับพระองค์เป็นพระผู้ช่วยให้รอด มันเหมาะสมสำหรับพระเยซูที่จะรับบัพติศมาเพื่อเป็นการป่าวประกาศแก่ปวงชนเรื่องการสิ้นพระชนม์ การถูกฝัง และการคืนพระชนม์ที่จะมานั้นของพระองค์ ความชอบธรรมทั้งสิ้นของพระเจ้าจะถูกทำให้สำเร็จจริงโดยพระเยซูคริสต์เจ้า ทุกข้อเรียกร้องของพระราชบัญญัติจะถูกสนอง บาปทั้งหมดของมนุษย์จะถูกชดใช้ ฉะนั้นบัพติศมานั้นของพระเยซู ซึ่งบอกล่วงหน้าถึงการสิ้นพระชนม์ การถูกฝังและการคืนพระชนม์ของพระองค์ ในบางนัยก็เป็นภาพเล็งถึงความชอบธรรมทั้งสิ้น

แต่มันไม่ใช่สำหรับพระเยซูผู้เดียว พิธีที่แสนงดงามนี้! มันมีไว้สำหรับ “พวกเรา”! มันมีไว้สำหรับพระเยซูและคนอื่น ๆ ฉะนั้นคริสเตียนทุกคนจึงควรเริ่มต้นด้วยบัพติศมาของตน และจากนั้นตลอดชีวิตที่เหลือของตน ควรดำเนินตามแบบอย่างของพระเยซูเจ้าผู้ทรงเป็นต้นแบบของเรา

เราควรรับบัพติศมาเหมือนที่พระเยซูทรงรับบัพติศมา ดำเนินตามแบบอย่างของพระองค์ จากนั้นเราควรที่จะมีการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่บนเราเหมือนที่พระเยซูเคยมี และดำเนินชีวิตเหมือนที่พระเยซูเคยดำเนินชีวิต และทำงานเหมือนที่พระเยซูเคยทำงาน ผมรู้ว่าพระองค์ทรงสมบูรณ์แบบและเราไม่สมบูรณ์แบบ ผมรู้ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเมษโปดกที่รับบาปของพระเจ้าและเราเป็นมนุษย์เดินดินที่ทำบาปและไม่ได้เรื่อง กระนั้นก็มีคำสอนหนึ่งที่ชัดเจนของพระคัมภีร์ว่าคริสเตียนทุกคนควรตั้งใจที่จะเดินตามพระเยซู ควรนับว่าตัวเองตายไปแล้วเพราะว่าพระเยซูได้สิ้นพระชนม์ และมีชีวิตอยู่เพราะว่าพระเยซูทรงมีชีวิตอยู่ และนับว่าตัวเองในทุกนัยที่เป็นไปได้มีพันธะในการเดินตามรอยพระบาทของพระเยซู

3. พระเยซูทรงเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อทำให้พระองค์เองเป็นต้นแบบที่สมบูรณ์แบบมากขึ้นสำหรับผู้คนของพระองค์

ผู้คนมากมายจริง ๆ ปีติยินดีที่จะกล่าวว่าพระเยซูได้พิสูจน์พระองค์เองว่าเป็นพระบุตรของพระเจ้าโดยบรรดาการอัศจรรย์ของพระองค์! แต่พวกเขาเข้าใจผิด ถ้าการอัศจรรย์จะพิสูจน์ว่าพระเยซูทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า ว่าพระองค์ทรงเป็นพระเจ้าที่รับสภาพมนุษย์ ฉะนั้นการอัศจรรย์ก็คงพิสูจน์ว่าเอลียาห์และเอลีซาและเปาโลและเปโตรและสเทเฟนเป็นพระเจ้าที่รับสภาพมนุษย์เช่นเดียวกัน เพราะว่าพวกเขาเองก็ทำการอัศจรรย์หลายอย่าง! ในงานรับใช้ปวงชนของพระเยซู การอัศจรรย์เหล่านั้นไม่ได้โดดเด่น (ผมกล้าพูด) มากกว่าการอัศจรรย์เหล่านั้นที่เคยเกิดขึ้นในชีวิตของโมเสสเลย เป็นความจริงที่ว่าพระเยซูทรงทำให้คนโรคเรื้อนหายสะอาด แต่เอลีซาก็เคยรักษานาอามานชาวซีเรียนั้นให้หายเช่นกัน เป็นความจริงที่พระเยซูเคยห้ามลมพายุบนทะเลกาลิลี แต่ไม่มีใครกล่าวได้นั้นเป็นการอัศจรรย์ที่ใหญ่โตกว่าการที่โยชูวาทำให้ดวงอาทิตย์หยุดนิ่งในความสัมพันธ์ของมันกับโลก! พระเยซูทรงทำให้บุตรชายของหญิงม่ายแห่งเมืองนาอินเป็นขึ้นจากตายและเด็กสาววัยสิบสองคนหนึ่งด้วย แต่เปโตรก็เคยถูกพระเจ้าใช้เพื่อทำให้โดโรคัสเป็นขึ้นจากตายเช่นกัน (กิจการ 9:40) การอัศจรรย์ทั้งหลายพิสูจน์อย่างแน่นอนว่าพระเจ้าทรงอยู่กับผู้พยากรณ์เหล่านี้ แต่มันไม่ได้พิสูจน์ว่าพวกเขา

เป็นพระเจ้าที่รับสภาพมนุษย์เหมือนอย่างที่พระเยซูเป็น

การอัศจรรย์เหล่านั้นของพระเยซูไม่ได้ถูกประทานให้เพื่อพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า พวกมันพิสูจน์จริง ๆ ว่าพระเจ้าทรงอยู่กับพระองค์ แต่พระองค์เองทรงยื่นกรานบ่อย ๆ ว่าการอัศจรรย์เหล่านั้นไม่ควรถูกบอกต่อ พระองค์ประทานหมายสำคัญเดียวเท่านั้นที่จะเป็นสัญญาณบอที่ชัดเจนเกี่ยวกับความเป็นพระเจ้าของพระองค์ นั่นคือการคืนพระชนม์จากตายของพระองค์ พวกธรรมจารย์และพวกฟาริสีมาหาพระเยซู ร้องขอหมายสำคัญประการหนึ่ง:

“แต่พระองค์ทรงตอบและตรัสแก่พวกเขาว่า “คนชั่วอายุที่ชั่วร้ายและเล่นซู้แสวงหาหมายสำคัญ และจะไม่โปรดให้หมายสำคัญแก่ฉันเลย เว้นไว้แต่หมายสำคัญของโยนาห์ศาสดาพยากรณ์ ด้วยว่า ‘โยนาห์ได้อยู่ในท้องปลาสามวันและสามคืน’ ฉะนั้น บุตรมนุษย์จะอยู่ในท้องแผ่นดินโลกสามวันและสามคืนฉันนั้น” - มธ. 12:39,40

ผมคิดว่าเราทำถูกในการสรุปว่าพระเยซูทรงตั้งใจให้เราไม่นับสิ่งอื่นใดเลยว่าเป็นหมายสำคัญที่แสดงถึงความเป็นพระเจ้าของพระองค์นอกจากการที่พระองค์ทรงคืนพระชนม์จากตาย ซึ่งทำให้คำพยากรณ์ทุกข้อสำเร็จจริงและพิสูจน์พระองค์ว่าทรงเป็นอย่างที่พระองค์ทรงอ้างว่าเป็น-พระบุตรของพระเจ้าเองที่มาในเนื้อหนังแบบมนุษย์

ความจริงก็คือว่าพระคริสต์ไม่ได้กระทำการอัศจรรย์เหล่านั้นในฤทธิ์เดชของพระองค์ในฐานะพระเจ้า จำไว้ว่าพระเยซูทรงเป็นพระเจ้า เมื่อพระองค์ยังอยู่บนโลกพระองค์ก็ทรงเป็นพระเจ้าในรูปร่างมนุษย์ แต่พระองค์ได้ทรงสละทิ้งการสำแดงแห่งสง่าราศีของพระองค์ไว้ในสวรรค์ พระองค์ได้ทรงรับสภาพของผู้รับใช้คนหนึ่งไว้บนพระองค์เอง พระเยซูได้ทรงทำให้พระองค์เองว่างเปล่าเช่นนั้นตลอดสามสิบปีที่พระองค์ทรงมีชีวิตอยู่บนแผ่นดินโลกโดยไม่ทำการอัศจรรย์ใดเลย ไม่ได้รักษาคนโรคเรื้อนเลยสักคนหรือเปิดตาคนตาบอดหรือเทศนาคำเทศนาเลยสักเรื่องหรือชนะจิตวิญญาณเลยสักดวง! เพราะพระเยซูทรงตั้งใจแน่วแน่ว่าจะมาในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง เพื่อจะเป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์แบบคนหนึ่ง และเพื่อจะเป็นแบบอย่างสำหรับทุกคนที่จะเชื่อวางใจพระองค์ ดังนั้น พระองค์จึงต้องสละทิ้งความได้เปรียบซึ่งพระองค์เคยมีเหนือเราและรับเอาความอ่อนแอของเราและรับเอาขีดจำกัดทั้งหลายของเรา ถ้าพระเยซูจะต้องเป็นแบบอย่างของเรา นั้นพระองค์ต้องใช้เฉพาะฤทธิ์เดชที่เรามีได้ และพระองค์ต้องชนะโดยพึ่งสื่อกลางต่าง ๆ ซึ่งเราเองก็ใช้ได้เหมือนกัน เหตุฉะนั้นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจึงได้สละทิ้งการใช้ฤทธิ์อำนาจของพระองค์ในฐานะพระบุตรของพระเจ้า ฤทธิ์เดชมหันต์นั้นซึ่งพระองค์ทรงใช้สร้างจักรวาลและผดุงดวงดาวเหล่านั้นไว้ในวงโคจรของพวกมันในท้องฟ้า พระองค์ทรงพอพระทัยที่จะใช้เฉพาะฤทธิ์เดชนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ อย่างที่เราต้องใช้ ฉะนั้นเราจึงถูกบอกในกิจการ 10:38 ว่า “ว่าพระเจ้าได้ทรงเจิมพระเยซูแห่งนาซาเร็ธด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธิ์านุภาพอย่างไร ผู้ซึ่งได้เสด็จไปทั่วกระทำให้ และรักษาบรรดาคนที่ถูกกดขี่โดยพญามาร ด้วยว่าพระเจ้าได้ทรงสถิตอยู่กับพระองค์”

ผมถูกทดลองบ่อย ๆ ซาตานเป็นศัตรูแห่งจิตวิญญาณของผม มันพยายามอยู่เสมอที่จะเอาชนะผม มันไม่ยากให้ผมดำเนินชีวิตคริสเตียน มันอยากให้ความคิดต่าง ๆ ของผมเป็นมลทิน จุดประสงค์ต่าง ๆ ของผมเห็นแก่ตัว แผนการต่าง ๆ ของผมโง่เขลา มันอยากให้งานของผมเพื่อพระคริสต์หมดสิ้นฤทธิ์เดช โอ ผมจะ

เอาชนะศัตรูนี้แห่งจิตวิญญาณของผมได้อย่างไร? ผมจะทำให้ซาตานพ่ายแพ้ได้อย่างไร? คริสเตียนทุกคนเผชิญปัญหานี้เกี่ยวกับพญามารซึ่งเป็นบุคคลผู้หนึ่งจริง ๆ

เอะละ ขอขอบคุณพระเจ้า พระเยซูเคยเผชิญปัญหานี้เพื่อผมมาก่อนและทรงแสดงให้เห็นแล้วว่าจะรับมือกับมันยังไง สิ่งแรกหลังจากที่พระเยซูทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราถูกบอกว่า “และพระเยซูซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้เสด็จกลับไปจากแม่น้ำจอร์แดน และทรงถูกนำโดยพระวิญญาณเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร ทรงถูกทดลองโดยพญามารเป็นเวลาสี่สิบวัน และในวันเหล่านั้นพระองค์ไม่ได้เสวยอะไรเลย และเมื่อสิ้นสี่สิบวันแล้ว หลังจากนั้นพระองค์ทรงหิว” (ลูกา 4:1,2) ผมรู้สึกอึ้งอัมมใจจริง ๆ ที่ได้รู้สึกว่าการที่พระเยซูอาจตรัสกับพระองค์เองก็ได้ว่า “จอร์ห์น ไรซ์ก็จะมาทางนี้สักหน เขาจะเผชิญหน้าซาตาน ซาตานอาจโจมตีเขาเมื่อเขาหิว หรือเมื่อเขาป่วย หรือเมื่อเขาอ่อนแอ ฉะนั้นเราจะอดอาหารนานสี่สิบวันและกลายเป็นคนอ่อนแอได้มากเท่ากับที่มนุษย์คนใดจะต้องอ่อนแอเมื่อเขาเผชิญหน้าซาตาน” ฉะนั้นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ หลังจากที่เราอดอาหารเพื่อที่พระองค์จะทรงมีความต้องการและช่วยเหลือตัวเองไม่ได้พอ ๆ กับที่มนุษย์คนใดจะเป็นได้ ทรงพบกับซาตานและทรงทำให้มันพ่ายแพ้ไป

การทดลองแรกนั้นเกี่ยวกับขนมปัง เพราะพระเยซูทรงหิวโหยยิ่งนัก แต่พระเยซูทรงเตือนใจตัวเองให้ตอบซาตานด้วยพระคัมภีร์ และพระองค์ไม่ได้พยายามหาพระคำสักตอนให้เจอซึ่งจะเข้ากับพระองค์ในฐานะพระบุตรของพระเจ้าเท่านั้น แต่พระองค์ทรงหาพระคำสักตอนที่ใช้ได้กับพระเยซูและผมและคริสเตียนคนอื่น ๆ ทุกคนเหมือน ๆ กัน พระองค์ตรัสว่า “มีเขียนไว้แล้วว่า ‘มนุษย์จะมีชีวิตอยู่โดยอาหารอย่างเดียวไม่ได้ แต่โดยพระวจนะทุกคำซึ่งออกมาจากพระโอษฐ์ของพระเจ้า’” (มธ. 4:4) พระเยซูกำลังยกข้อความจากพระราชบัญญัติ 8:3 ขอขอบคุณพระเจ้า พระองค์ทรงทำให้ซาตานพ่ายแพ้ไปโดยใช้พระคัมภีร์ตอนหนึ่งซึ่งใช้ได้ดีสำหรับผมพอ ๆ กับที่มันใช้ได้ดีสำหรับคนอื่นด้วย! พระเยซูทรงทำให้พระองค์เองมาอยู่ระดับเดียวกับมนุษย์ที่เปราะบางและไม่ได้เรื่อง และทรงแสดงให้เห็นว่าด้วยพระวจนะของพระเจ้าและฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ คน ๆ หนึ่งสามารถทำให้ศัตรูแห่งจิตวิญญาณของเราพ่ายแพ้ไปได้อย่างไร

พระเยซูทรงทำงานมากมายของผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนหนึ่ง แต่เมื่อพระเจ้าทรงเรียกผมให้ทำงานของพระองค์ ผมคงจะช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ที่น่าสงสารจริง ๆ หากผมต้องทำงานหนึ่งซึ่งมีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่ทำได้ เนื่องจากผมเป็นเพียงมนุษย์ที่อ่อนแอคนหนึ่ง ถ้าในฤทธิ์อำนาจและความเป็นพระเจ้าของพระองค์ พระเยซูทรงมีฤทธิ์เดชที่ผมไม่มีและไม่สามรถมีได้ ถ้าพระเยซูในฐานะพระบุตรของพระเจ้า ผมขอกล่าวว่า ในฤทธิ์เดชของพระองค์เองในฐานะพระเจ้า ทรงเทศนาคำเทศนาต่าง ๆ และทรงจัดการกับเหล่าคนบาปและทรงชนะพวกเขา และจากนั้นทรงบอกผมว่าผมต้องทำสิ่งเดียวกันนั้นในฤทธิ์เดชแบบมนุษย์ของผม ผมก็คงขยาด ผมก็คงตัวสั่น ผมก็คงสิ้นหวัง ผมคงมีสิทธิ์ที่จะพูดว่า “ไม่ยุติธรรมเลย! พระเจ้าทรงขอให้ผมทำสิ่งที่ไปไม่ได้! ผมที่เป็นมนุษย์จะสามารถทำสิ่งที่มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่ทำได้ ได้อย่างไร?” แต่ ขอขอบคุณพระเจ้า พระเยซูทรงแสดงให้เห็นแล้วว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้เปี่ยมสุขทรงทำให้พระองค์มีฤทธิ์เดชเพื่อที่พระองค์จะสามารถทำสิ่งที่มนุษย์คงทำไม่ได้ และเราสามารถมีฤทธิ์เดชเดียวกันนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์สำหรับงานแบบเดียวกันนั้นได้

คุณเห็นแล้วมิใช่หรือว่าพระเยซูทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และไม่ได้ทรงกระทำสิ่งใดเลย ในงานรับใช้ปวงชนของพระองค์โดยปราศจากการประกอบด้วยฤทธิ์เดชอันบริสุทธิ์นี้จากเบื้องบน? เพื่อที่จะ ทรงเป็นต้นแบบของเรา แบบอย่างของเรา พระเยซูต้องมีความอ่อนแออันของมนุษย์คนหนึ่ง แต่ทรงประกอบด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าอย่างแสนมหัศจรรย์ ซึ่งฤทธิ์เดชนั้นเราก็มีได้เช่นกันเพื่อจุด ประสงค์เดียวกันนั้น

ขอให้เราเผชิญหน้าเรื่องนี้โดยตรงไปตรงมา: พระเยซูเจ้าทรงบัญชาเราแล้วให้ทำงานแบบเดียวกันกับ ที่พระองค์เคยทำบนแผ่นดินโลก! ไม่มีทางเลยที่จะหลีกเลี่ยงข้อเท็จจริงที่ชัดเจนนั้น

ในยอห์น 14:12 พระเยซูตรัสว่า “แท้จริงแล้วเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่เชื่อในเรา การงานเหล่านั้นซึ่งเรากระทำนั้น เขาก็จะกระทำเช่นกัน และเขาจะกระทำการงานทั้งหลายที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีก เพราะว่าเราจะไปยังพระบิดาของเรา” การงานเหล่านั้นที่พระเยซูเคยกระทำ เราที่เชื่อในพระองค์จะต้องกระทำเช่นกัน และเนื่องจากพระเยซูทรงมีการรับใช้ของพระองค์ที่ถูกตัดทอนโดยความตายหลังจากช่วงสามปีครึ่งสั้น ๆ เราผู้ ซึ่งมีอายุยืนกว่าจึงควรทำการงานที่ยิ่งใหญ่กว่าที่พระองค์ได้กระทำ! คำกล่าวนั้นของพระวาระของพระเจ้าก็ ชัดเจนจริง ๆ

พระเยซูในคำอธิษฐานแบบมหาบุโรหิตของพระองค์ในยอห์น 17:18 ทูลต่อพระบิดาว่า “พระองค์ทรง ส่งข้าพระองค์เข้ามาในโลกแล้วฉันใด ข้าพระองค์ก็ส่งพวกเขาเข้าไปในโลกแล้วฉันนั้น” พระบิดาทรงส่งพระ เยซูเข้ามาในโลกเพื่อทำให้เกิดทางสำหรับความรอดของเหล่าคนบาปและจากนั้นเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ และชนะพวกเขา แต่พระเยซูทรงส่งพวกเขาเข้าไปในโลกในแบบเดียวกันเปียบ!

เมื่อพระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตาย พระองค์ก็ทรงมอบหน้าที่นี้ไว้กับพวกสาวก พระองค์ทรงพบกับพวกเขาและทรงให้พวกเขาดูพระหัตถ์และพระบาทของพระองค์ พระองค์ทรงทำให้ใจของพวกเขาชื่นชมยินดีและ ทรงเอาความสงสัยและความกลัวของพวกเขาไปเสีย “แล้วพระเยซูจึงตรัสกับพวกเขาอีกว่า “สันติสุขจงดำรง อยู่กับท่านทั้งหลายเถิด พระบิดาของเราทรงส่งเรามาแล้วฉันใด เราก็ส่งท่านทั้งหลายไปฉันนั้น” และเมื่อ พระองค์ได้ตรัสสิ่งนี้แล้ว พระองค์ทรงระบายลมหายใจออกบนพวกเขา และตรัสกับพวกเขาว่า “ท่านทั้งหลาย จงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด” (ยอห์น 20:21,22) พระบิดาทรงส่งพระเยซูมาฉันใด พระเยซูก็ทรงส่งพวก สาวกไปฉันนั้น และพระองค์ทรงส่งเราไปวันนี้เช่นกัน พระองค์ทรงระบายลมหายใจบนพวกสาวก และพระ วิญญาณบริสุทธิ์ทรงเข้ามาอยู่ในร่างกายของพวกเขาแล้ว นี่เป็นเพียงการลี้มรสล่วงหน้าของฤทธิ์เดชที่แสน มหัศจรรย์นั้นแห่งพื้นเทออสต์ที่จะตกเป็นของพวกเขา พระเยซูทรงมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่บนพระองค์ เรา สามารถมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่บนเราได้ พระเยซูทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และทรงกระทำการ งานอันทรงฤทธิ์ของพระองค์ในการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่แสนมหัศจรรย์และเปี่ยมปาฏิหาริย์นั้น เราสามารถ เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เช่นกันและสามารถทำการงานแบบเดียวกับที่พระเยซูได้ทรงกระทำ

ใช่แล้ว ผมตัวสั่น แบบที่ผมหวังว่าคุณคงตัวสั่นเมื่อคุณเผชิญหน้าข้อเท็จจริงนี้ ผมช่างอ่อนแอ ช่างไม่ คู่ควร และช่างห่างไกลจากต้นแบบนั้นเสียจริง ๆ กระนั้นเราไม่กล้าปฏิเสธว่าพระเยซูทรงบัญชาเราแล้วให้ ทำงานนั้นที่พระองค์ได้ทรงกระทำ

พระคำข้อแรกในหนังสือกิจการกล่าวถึงสิ่งหนึ่งที่น่าแปลก: “ข้าพเจ้าได้เขียนหนังสือก่อนหน้าแล้ว โอทานเอโอฟีลัส เกี่ยวกับบรรดาสิ่งซึ่งพระเยซูได้ทรงตั้งต้นกระทำและสั่งสอน” ลูกา ผู้เขียนชาวประเสริฐของลูกาและส่งมันไปถึงเอโอฟีลัส เขียนหนังสือกิจการส่งไปถึงคริสเตียนคนเดิมนี่ ผู้หนึ่งที่รักพระเจ้า และเขากล่าวว่า “หนังสือก่อนหน้า” นั่นคือชาวประเสริฐของลูกา ได้บอกเล่า “เกี่ยวกับบรรดาสิ่งซึ่งพระเยซูได้ทรงตั้งต้นกระทำและสั่งสอน จนถึงวันนั้นที่พระองค์ทรงถูกรับขึ้นไป” บัดนี้ถ้าชาวประเสริฐของลูกาบอกเล่าว่าพระเยซูได้ทรงเริ่มต้นอย่างไร หนังสือกิจการบอกเล่าเรื่องอะไร?

Dr. A. T. Pierson กล่าวไว้ว่าพระเยซูได้ทรงเริ่มต้นการงานนั้นในชาวประเสริฐทั้งสี่เล่มและว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสานต่อการทำงานนั้นในหนังสือกิจการ แต่ผมคิดว่าเขาพลาดประเด็นของสิ่งที่พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังตรัสแก่เราตรงนี้ สิ่งซึ่งพระเจ้ากำลังบอกเราตรงนี้ผ่านทางปลายปากกาของลูกาก็คือว่า หนังสือกิจการบอกเล่าเกี่ยวกับการงานที่แสนวิเศษนั้นที่พระเจ้าช่วยให้รอดองค์หนึ่งที่ทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณได้ทรงกระทำไว้ พระเยซูได้ทรงเริ่มต้นการงานนั้นในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ บัดนี้หนังสือกิจการบอกเล่าว่าเหล่าสาวกของพระองค์ได้ทำการงานแบบเดียวกันนั้นเปียบ เทศนาค่าเทศนาชนิดเดียวกันเหล่านั้น ได้เห็นการกลับใจเชื่ออันแสนวิเศษทั้งหลายแบบเดียวกับที่พระเยซูเคยได้เห็น ในฤทธิ์เดชเดียวกันนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์องค์เดียวกัน พระเยซูได้ทรงเริ่มต้นการงานของพระองค์ในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกอัครทูตได้สานต่องานรับใช้แบบเดียวกันนั้นในการสำแดงแบบเดียวกันนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราถูกคาดหวังโดยพระคุณของพระเจ้าที่จะสานต่อตามขบวนของพวกเขาและเดินตามรอยเท้าของพวกเขาและรอยพระบาทของพระเยซู ในฤทธิ์เดชเดียวกันนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์!

ฉะนั้นคุณเห็นไหมว่าเหตุใดพระเยซูถึงทรงเลือกที่จะทิ้งฤทธิ์เดชอันเปี่ยมสง่าราศีของพระองค์ในฐานะพระผู้สร้างไว้ในสวรรค์ และการสำแดงทั้งหมดนั้นแห่งสง่าราศีและฤทธานุภาพของพระองค์ และถ่อมพระองค์ลงและทำให้พระองค์เองว่างเปล่าและทรงรับสภาพของมนุษย์คนหนึ่งไว้บนพระองค์เอง? คุณเห็นไหมว่าพระองค์ทรงทำสิ่งเหล่านี้ทั้งหมดเพื่อที่การงานทั้งหมดของพระองค์จะถูกกระทำได้ในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์และพระองค์จะทรงเป็นต้นแบบสำหรับเราได้? เหมือนอย่างที่เราเคยเห็นที่พระเยซูทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และทรงรับใช้พระบิดาของพระองค์ เราก็สามารถ และเราควรเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อที่จะทำงานนั้นที่พระองค์ทรงฝากไว้ให้เราทำ

III. บทเรียนแสนวิเศษหลายประการสำหรับเราใน

ฤทธิ์เดชแห่งพื้นเทคอสต์ที่อยู่บนพระเยซู

เนื่องจากพระเยซูเจ้าทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และทรงทำงานรับใช้ทั้งหมดของพระองค์ในฤทธิ์เดชมหันต์และการสำแดงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ นั้นมีบทเรียนที่ยิ่งใหญ่บางประการที่ประทับใจเราอย่างมากในการเชื่อมโยงนี้ ผมขอรับเร้าคุณด้วยใจอธิษฐานอย่างมากและด้วยความรักให้คุณตรวจค้นใจของคุณและทูลขอพระวิญญาณของพระเจ้าให้ทรงสอนคุณขณะที่เราใคร่ครวญสักครู่เกี่ยวกับบทเรียนเหล่านี้

1. การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณที่อยู่บนพระเยซูทำให้เห็นชัดเจน

ว่าการประกอบด้วยฤทธิ์แบบเหนือธรรมชาตินี้มีลักษณะอย่างไร

คุณอยากรู้ไหมว่าผู้คนจะทำอะไรหากพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์? จั๊นจงไปดูว่าพระเยซูทรงทำอะไร คุณอยากรู้ไหมว่าพวกเขาจะทำตัวอย่างไร? จั๊นจงไปดูว่าพระเยซูทรงทำตัวอย่างไร คุณอยากรู้ไหมต้องมีการแสดงออกภายนอกอย่างไรบ้างเมื่อคน ๆ หนึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์? จั๊นจงดูว่ามี การสำแดงใดบ้างที่มาพร้อมกับการเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงบนพระเยซู และอย่าขอการสำแดงอื่นใดที่ไม่ถูกสำแดงที่นั่น

ก่อนอื่น การเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้หมายความว่าทำให้ธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังถูกถอนรากถอนโคน มันไม่ได้หมายถึงการชำระให้สะอาดจากบาป มันไม่ได้หมายถึงการชำระให้บริสุทธิ์ พระเยซูเจ้าที่รักไม่ทรงมีบาปเลย พระองค์ไม่มีความชั่วให้ต้องเผาทิ้งไป พระองค์ไม่ต้องการการชำระให้สะอาดใด ๆ ฉะนั้นการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณจึงไม่ได้หมายถึงการชำระให้สะอาด ไม่ได้หมายถึงการทำให้บริสุทธิ์ ไม่ได้หมายถึงการชำระแยกตั้งให้บริสุทธิ์ ผู้คนของพระเจ้าต้องการการชำระให้สะอาดจริง ๆ และสามารถมีมันได้ แต่การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณเป็นสิ่งที่อื่น พระเยซูทรงเป็นต้นแบบของเราในเรื่องนี้ และการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณไม่ได้หมายความว่าพระเยซูทรงถูกชำระให้สะอาดหรือถูกทำให้บริสุทธิ์หรือถูกแยกตั้งไว้โดยประสพการณ์นี้ การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณหมายถึงสิ่งอื่น

เมื่อพระเยซูทรงเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ไม่ได้พูดด้วยภาษาต่าง ๆ เพื่อเป็นการสำแดงให้ปรากฏภายนอก ไม่มีเสียงลมพายุ ลมพัดแรงกล้า เหมือนที่เพ็นเทคอสต์ ไม่มีลิ้นที่ปรากฏแก่ตาเหมือนไฟมาอยู่บนพระองค์ ทำไมพระเยซูถึงต้องพูดด้วยภาษาต่าง ๆ เล่า? คนเหล่านี้ทุกคนเป็นยิว ทุกคนเข้าใจภาษาเดียวกัน และพระเยซูไม่ได้พูดในภาษาต่างประเทศใดเลยและไม่จำเป็นต้องพูด นั่นไม่ได้ถูกให้ไว้ในพระคัมภีร์เลยเพื่อเป็นหมายสำคัญที่แสดงถึงการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และถ้าพระเยซูไม่ต้องการหลักฐานนั้น พวกเราที่ได้รับคำบัญชาให้ดำเนินตามแบบอย่างของพระองค์ก็ไม่ต้องการเช่นกัน

พระเจ้าช่วยให้รอดไม่ได้มีพระวิญญาณบริสุทธิ์มาสถิตอยู่บนพระองค์แค่เพื่อให้เกิดความเคลิบเคลิ้ม เพื่อความสนุกสนานส่วนตัวของพระองค์เอง ผมแน่ใจว่าพระองค์ทรงดีพระทัย ผมแน่ใจว่าพระองค์ทรงพอพระทัยที่ได้ยินเสียงของพระบิดาจากสวรรค์ที่ชมเชยพระองค์ แต่เสียงนั้นจากสวรรค์โดยหลักแล้วมีไว้เพื่อคนเหล่านั้นที่เฝ้าดู การสำแดงที่ปรากฏให้เห็นนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เหมือนนกเขาตัวหนึ่งที่มาเกาะอยู่บนพระองค์ มีไว้เพื่อยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาและเพื่อคนอื่น ๆ ที่เห็นมัน พระเยซูทรงทราบอย่างแน่นอน โดยไม่ต้องฟังหมายสำคัญภายนอกนั้น ว่าพระวิญญาณของพระเจ้าได้มาอยู่บนพระองค์แล้วและว่าพระบิดาทรงพอพระทัยกับพระองค์ ผมไม่ได้กล่าวว่าไม่มีความชื่นบานในการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เอเฟซัส 5:18-20 บัญชาเราให้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและให้สร้างท่วงทำนองในใจของเราถวายแด่องค์พระผู้เป็นเจ้า ถวายคำขอบพระคุณแด่พระเจ้า มีความชื่นบานอยู่เสมอในการอยู่ที่ใจกลางแห่งน้ำพระทัยของพระเจ้า ในการมีฤทธิ์เดชของพระเจ้า ในการทำงานของพระองค์ และในการเห็นผลอันเปี่ยมสุขแห่งข่าวประเสริฐของพระองค์ แต่คุณแน่ใจได้เลยว่าไม่มีจุดประสงค์อันเห็นแก่ตัวเลยในพระดำริของพระเยซูเจ้าเมื่อพระองค์ทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ไม่ได้แค่กำลังแสวงหา “ประสพการณ์หนึ่ง” พระองค์ไม่ได้แค่อยากได้บางสิ่งเพื่อไปคุยโม้อวด โดยกล่าวว่า “ฉันทูกชำระให้บริสุทธิ์แล้ว” หรือ “ตอนนี้ฉันมีบัพติศมาของฉันแล้ว” พระเยซูแค่

เพียงประกอบด้วยฤทธิ์เดชเพื่อจะทำงานนั้นที่พระบิดาทรงมีให้พระองค์กระทำ และเราควรเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานเช่นกันเพื่อจุดประสงค์อันเรียบง่ายเดียวกันนั้น

2. พระเยซูเจ้าทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์

เพื่อจุดประสงค์ในการชนะจิตวิญญาน

แน่นอนว่าทุกคนที่อ่านข้อความนี้ทราบว่าคุณจุดประสงค์ของพระเจ้าในการส่งพระเยซูเข้ามาในโลกก็คือเพื่อช่วยบรรดาคนบาปให้รอด “นี่เป็นถ้อยคำสัตย์ซื่อและสมควรที่คนทั้งปวงจะรับไว้ ว่าพระเยซูคริสต์ได้เสด็จเข้ามาในโลกเพื่อจะทรงช่วยคนบาปทั้งหลายให้รอด ในพวกนั้นข้าพเจ้าเป็นตัวเอก” เปาโลกล่าว (1 ทธ. 1:15) พระเยซูเองตรัสว่า “เพราะว่าบุตรมนุษย์ได้เสด็จมาเพื่อจะแสวงหาและช่วยผู้ซึ่งหลงหายไปนั้นให้รอด” (ลูกา 19:10) แม้กระทั่งตอนนี้ เราก็กฎบอกว่า “จะมีความปีติยินดีในสวรรค์เพราะคนบาปคนเดียวที่กลับใจเสียใหม่มากกว่าคนชอบธรรมเก้าสิบเก้าคนซึ่งไม่ต้องการกลับใจเสียใหม่” (ลูกา 15:7) เราทราบว่าสิ่งใดอยู่ในพระดำริของพระเยซูเจ้าเมื่อพระองค์ทรงเข้ามาในโลกนี้ พระองค์ทรงมาเพื่อช่วยเหลือคนบาปให้รอด! การทรงเจิมของพระองค์มีไว้เพื่อจุดประสงค์นี้ พระองค์ทรงได้รับการประทานความสามารถจากพระเจ้า การประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากพระเจ้าสำหรับงานนั้นที่พระเจ้าได้ประทานให้พระองค์กระทำ พระเยซูเจ้าทรงได้รับพระพรเดียวกันกับที่พวกสาวกได้รับที่เพ็นเทคอสต์ พวกเขาเฝ้ารอจนกระทั่งพวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนเพื่อจะประกาศข่าวประเสริฐ พวกเขาอ้างพระสัญญาอันนั้น, “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญานบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก” (กิจการ 1:8) โอ จงคิดถึงสิ่งเหล่านั้นอยู่เสมอ! พระเยซูทรงอยากช่วยเหลือคนบาปให้รอด และนั่นเป็นจุดประสงค์ของการประกอบด้วยฤทธิ์อันบริสุทธิ์นั้นของพระองค์

3. ถ้าพระเยซูเจ้าทรงต้องเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์

พวกเรา ก็ยังต้องเต็มเปี่ยมมากกว่าสักเพียงใด!

ผมคิดว่าพระเยซูทรงรอคอยนานถึงสามสิบปี ทรงคิดถึงบ้านในสวรรค์ แต่พระองค์ไม่เคยได้เริ่มต้นการฟื้นฟูไม่เคยเทศนาเลยสักเรื่อง ไม่เคยเริ่มต้นทำงานนั้นซึ่งเป็นจุดประสงค์ที่พระองค์ทรงเข้ามาในโลกนี้ จนกระทั่งพระองค์ทรงได้รับการเจิมสำหรับงานนั้น จากนั้นพระเยซูทรงเข้าไปในธรรมศาลานั้นที่เมืองนาซาเร็ธซึ่งเป็นที่ ๆ พระองค์เคยร่วมประชุมมาหลายครั้งแล้วในช่วงสามสิบปีที่ผ่านมานี้และอ่านพระคัมภีร์ตอนนี้ให้พวกเขาฟัง:

“พระวิญญานขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนยากจน พระองค์ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามาให้รักษาคนที่ชอกช้ำระกำใจ ให้ร้องประกาศการช่วยให้พ้นแก่บรรดาเชลย และการได้รับการมองเห็นคืนมาแก่คนตาบอด ให้ปล่อยคนทั้งหลายที่ฟกช้ำให้ได้รับเสรีภาพ”-ลูกา 4:18

พระพักตร์ของพระองค์คงทอแสงและพระเนตรของพระองค์คงเปล่งประกายจริง ๆ ขณะที่พระองค์ตรัสว่า “ในวันนี้พระคัมภีร์ตอนนี้ก็สำเร็จในหูของท่านทั้งหลาย!” (ลูกา 4:21) พระเยซูคงจะไม่เทศนาจนกว่า

พระองค์ทรงได้รับการเจิมให้เทศนา! พระเยซูไม่เคยพอพระทัยที่จะพยายามทำงานที่เหนือธรรมชาติเลย โดยปราศจากฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติ

ถ้าพระเยซูผู้ทรงบริสุทธิ์และดั่งงามนั้นทรงต้องเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและไม่ทรงเหมาะสมที่จะเทศนา ไม่พร้อมที่จะเทศนา จนกระทั่งพระองค์ทรงได้รับการเจิมอันบริสุทธิ์จากพระเจ้า โอ เราทุกคนที่เอาเท้าที่เป็นมลทินของเราก้าวขึ้นไปเหยียบบนธรรมาสน์และยืนต่อหน้าที่ประชุมเพื่อจะเทศนาความไพบลูย์ของพระคริสต์โดยปราศจากการทรงเจิมจากสวรรค์ก็ช่างบังอาจเสียจริง! ผมสงสัยจริง ๆ ที่พระเจ้าไม่ทรงฆ่าบางคน เหมือนที่พระองค์เคยฆ่านาคับและอาปีฮู บุตรชายทั้งสองของอาโรนที่นำไฟผิดรูปแบบเข้าไปในพลับพลาแทนที่จะยอมให้พระเจ้าประทานไฟที่อัศจรรย์นั้นจากสวรรค์

ผมไม่ได้กล่าวว่าผู้ใดควรหยุดพยายามที่จะประกาศข่าวประเสริฐ ผมคงจะไม่ขัดขวางครูสอนรวีคนใดในการพยายามวันอาทิตย์หน้าที่จะชนะจิตวิญญาณมาถึงพระคริสต์ ผมคงจะไม่ขัดขวางคนงานที่ทำงานเป็นรายตัวคนใดในการพยายามอย่างจริงจังที่จะนำมิตรสหายและคนที่พวกเขารักมาสู่การตัดสินใจรับเชื่อพระคริสต์ ไม่ว่าคุณจะมีฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาตินั้นที่คุณรู้ว่าคุณควรที่จะมีหรือไม่ โอ แต่ผมอยากไปพร้อมกับเสียงร้องทูลเช่นนั้นและภาระเช่นนั้นในจิตวิญญาณของผมที่พระเจ้าจะไม่ทรงปล่อยผมให้ไปตามลำพัง โดยปราศจากฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระองค์! ผมเชื่อว่าพระเจ้าไม่เคยเรียกร้องให้คริสเตียนคนใดทำอะไรโดยที่พระองค์จะไม่ประทานฤทธิ์เดชสำหรับสิ่งนั้น หากเราเฝ้ารอพระองค์และจ่ายราคาของพระองค์ และถ้าพระเยซูทรงต้องเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ใจของเราก็คงซู้และบังอาจเสียจริง ๆ ต่อพระพักตร์พระเจ้าเมื่อเราไม่มีภาระใจเรื่องการเต็มเปี่ยมของพระเจ้าเลย เมื่อเราไปวันแล้ววันเล่าในกิจวัตรปกติที่ไร้ฤทธิ์เดชของ “งานรับใช้คริสเตียน” ตามที่เขาเรียกกัน โดยไม่มีผลที่เหนือธรรมชาติเหล่านั้น ไม่มีการนำพาอันทรงฤทธิ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่มีจิตวิญญาณที่ถูกฉวยออกมาจากไฟที่ลุกไหม้ ถ้าพระเยซูคริสต์ต้องเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ จันคริสเตียนทุกคนที่รับใช้พระเจ้านี้ต้องการการทรงเจิมอันเปี่ยมสุขของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฤทธิ์เดชอย่างแน่นอน

4. เงื่อนไขเหล่านี้ที่พระเยซูทรงทำตามเพื่อจะมีฤทธิ์เดชแห่งฟื้นเทออสต์

เป็นเงื่อนไขเดียวกันที่เราต้องทำตามเสมอ

อะไรเป็นเงื่อนไขเหล่านี้เมื่อพระเยซูทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์? “บัดนี้เมื่อบรรดาคนทั้งหลายรับบัพติศมาแล้ว ต่อมา พระเยซูก็ทรงรับบัพติศมาด้วย และเมื่อทรงอธิษฐานอยู่ ฟ้าสวรรค์ก็แหวกออก และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรูปสัณฐานคนจนเขาเสด็จลงมาบนพระองค์” (ลูกา 3:21,22) ตอนแรกพระเยซูทรงรับบัพติศมา และจากนั้นพระองค์ทรงอธิษฐาน สองสิ่งนั้นบ่งชี้เงื่อนไขที่ยิ่งใหญ่สองประการนั้นที่ต้องทำตามเพื่อจะได้รับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เงื่อนไขเหล่านี้ที่พระเจ้าทรงกำหนดเราจะพูดถึงอย่างละเอียดในที่อื่น ในที่นี้เราแค่บ่งชี้ได้อย่างย่อ ๆ ว่าพระเยซูทรงกระทำตามเงื่อนไขเดียวกันเหล่านี้แล้ว ประการแรก พระองค์ได้ประทานพระองค์เอง ยอมเชื่อฟังจนถึงความตาย เพื่อจะช่วยเหลือคนบาปให้รอด ในกิจการ 5:32 เปโตรบอกเราว่า “และพวกเราเป็นเหล่าพยานของพระองค์ถึงสิ่งเหล่านี้ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้เช่นกัน ผู้ซึ่งพระเจ้าได้

ประทานแก่คนทั้งหลายที่เชื่อฟังพระองค์” พวกเขาทราวก่อนหน้าพื้นเทคอสต์ได้รับคำบัญชาให้เฝ้ารอจนกระทั่งพวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน เพื่อจะนำข่าวประเสริฐไปถึงคนทั่วโลก พวกเขาได้ถวายตัวสำหรับงานนี้ที่พระเจ้าทรงบัญชาพวกเขาแล้ว พวกเขาเต็มใจที่จะมีชีวิตอยู่หรือตายเพื่อชนะจิตวิญญาณ และความเชื่อฟังนี้ของหัวใจต่อแผนการชนะจิตวิญญาณของพระเจ้าได้เตรียมพวกเขาให้เฝ้ารอจนกระทั่งพวกเขาได้ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน

ฉะนั้น เมื่อพระเยซูทรงรับบัพติศมา พระองค์ได้สละพระองค์เองเพื่อจะสิ้นพระชนม์สำหรับการช่วยจิตวิญญาณให้รอด เมื่อพระองค์ทรงเข้ามาในโลก พระองค์ทรงทูลต่อพระบิดาว่า “ดูเถิด ข้าพระองค์มาแล้ว...เพื่อจะกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์ โอ พระเจ้าข้า” (ฮบ. 10:5-7) พระเยซูเจ้า เมื่อพระองค์ทรงรับบัพติศมา ได้ทรงถวายพระองค์เองเพื่อจะตายและเพื่อจะมีชีวิตอยู่สำหรับการช่วยจิตวิญญาณให้รอด พระองค์ได้ถวายพระองค์เองสำหรับงานนี้ พระองค์จึงทรงมีสิทธิ์ที่จะทูลขอพระบิดาให้ประทานฤทธิ์เดชนั้นซึ่งพระองค์ต้องการเพื่อที่จะทำงานนี้ให้สำเร็จครบถ้วน

จากนั้นเมื่อพระเยซูทรงรับบัพติศมา ซึ่งบ่งบอกถึงการแยกตัวอย่างสมบูรณ์แบบของพระองค์ให้แก่ข้าพเจ้า พระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้า การถวายตัวของพระองค์เพื่อจะกระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า พระองค์ก็ทรงอธิษฐาน คำอธิษฐานเป็นข้อกำหนดที่สองเพื่อที่จะได้รับการเติมเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในลูกา 11:13 พระเยซูตรัสว่า “ฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลาย ผู้เป็นคนชั่วร้าย ยังรู้ว่าจะให้ของกำนัลดี ๆ แก่บุตรทั้งหลายของตนอย่างไร พระบิดาของท่านทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่คนเหล่านั้นที่ขอร้องจากพระองค์มากยิ่งขึ้นกว่าสักเท่าใด” พระเจ้าประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในการเติมเต็มเปี่ยมของพระองค์ที่ชนะจิตวิญญาณ แก่คนเหล่านั้นที่ทูลขอต่อพระองค์ นั่นคือ แก่คนเหล่านั้นที่ขอต่อไปเรื่อย ๆ เพราะคำว่า “ขอ” ถูกใช้ในรูปกาลที่บ่งบอกถึงการขออย่างต่อเนื่อง พระเยซูทรงอธิษฐานขอการเติมเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณและฤทธิ์เดชมหันต์นั้นของพระวิญญาณมาสถิตอยู่บนพระองค์

พระเยซูไม่ต้องอธิษฐานนานเท่ากับที่พวกเขาอธิษฐาน โดยรอคอยอยู่ในห้องชั้นบนนั้นก่อนถึงพื้นเทคอสต์ คุณเห็นแล้วว่กับพระเยซูนั้นไม่มีความลังเล ไม่มีแรงจูงใจที่สอ่งจิตสอ่งใจเลย ดังนั้นพระองค์จึงไม่ต้องอธิษฐานนานเท่ากับที่เราต้องอธิษฐานบ่อย ๆ แน่แน่นอนว่าครั้งหนึ่งพระเยซูทรงไปในภูเขาสูงหนึ่งและทรงอธิษฐานทั้งคืน (ลูกา 6:12) ในสวนเกทเสมีนี่ พระองค์ทรงอธิษฐานสามหน ตรัสถ้อยคำเดิม อ้อนวอนให้ถ้ายนั้นเลื่อนผ่านไปจนถึงวันพรุ่งนี้ ซึ่งเป็นเวลาอันเหมาะสมสำหรับความมรณาของพระองค์ และเราทราบว่พระองค์ทรงได้รับการสดับฟัง เมื่อพระเยซูทรงอธิษฐานตอนที่รับบัพติศมาเพื่อขอการเติมเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราก็สันนิษฐานได้ว่าพระทัยของพระองค์ได้ร้องขอให้การเติมเต็มนี้แห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้ามาสถิตอยู่บนพระองค์โดยตลอดแล้ว

เราต้องเฝ้ารอต่อพระพักตร์พระเจ้านานเท่าใดเพื่อที่จะเติมเต็มด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์? เอาละ พระเยซูทรงบอกพวกเขาว่า “จงคอยอยู่...จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” (ลูกา 24:49) ฉะนั้นเราจึงควรเฝ้ารอและอ้อนวอนและอธิษฐานนานเท่าที่จำเป็น กับพระเยซูในกรณีนี้มันไม่ได้ใช้เวลานานเลย

และพระเยซูไม่เคยล้มเหลวเลยในการเติมเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่อยู่บนพระองค์ พระองค์ทรงเติมเปี่ยมแบบไร้ขีดจำกัดตั้งแต่วินาทีนั้นเป็นต้นมา

ผมคิดบ่อย ๆ เกี่ยวกับถังเก็บน้ำฝนถังหนึ่งที่วางอยู่ตรงมุมบ้านของเราในเวสต์เท็กซัส มันเป็นพื้นที่ ๆ แห้งแล้ง สมัยก่อนไม่มีบ่อน้ำสำหรับไว้ตักน้ำ ถังหรือสระที่ทำจากดินเก็บสะสมน้ำ และจากนั้นเราก็ไปตักมาไว้ในบ่อเก็บน้ำของเรา แต่พวกผู้หญิงกระวนกระวายใจเสมอที่จะมีน้ำฝนไว้สำหรับสระผมและซักผ้า แต่เมื่อฝนมา บางครั้งหลังจากภัยแล้งนานหลายเดือน ถังเก็บน้ำฝนใบเก่านั้นก็ชอบมีรอยปริใหญ่ ๆ น้ำส่วนใหญ่ก็ชอบรั่วออกมาก่อนที่ไม่ไอ้คของถังก่อนนั้นชุ่มน้ำมากพอที่จะปิดตัวเองและหยุดการรั่วซึมเหล่านั้น พวกเราที่เป็นคริสเตียนที่อ่อนแอไม่ได้เรื่องก็มีรูรั่วเยอะจริง ๆ! เราไม่ได้เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณไปตลอด ผมควรที่จะกล่าวอย่างเหมาะสมมากกว่าว่าเราไม่มีการไหลอย่างต่อเนื่องของพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้าสู่ชีวิตของเรา และเราจึงไม่เติมเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์ไปตลอด แต่พระเยซูทรงเติมเปี่ยม! พระเยซูทรงเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเสมอ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

ถ้าพระเยซูต้องอธิษฐานเพื่อที่จะเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ เราเองก็ควรอธิษฐานอย่างแน่นอน!

บัดนี้ขอให้พระเจ้าพระบิดาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงโปรดสอนเราที่จะเดินตามรอยพระบาทของพระองค์ ขอให้เราเรียนรู้ที่จะเดินตามรอยพระบาทของพระผู้ช่วยให้รอดในการแสวงหาการเติมเปี่ยมของพระเจ้าและการมีฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่บนตัวเราเหมือนที่พระผู้ช่วยให้รอดของเราเคยมี

เพ็นเทคอสต์ที่ถูกเข้าใจผิด

“และว่าการกลับใจเสียใหม่ และการทรงยกบาปทั้งหลาย ต้องถูกประกาศในพระนามของพระองค์ทั่วทุกประเทศ...แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน”-ลูกา 24:47-49

“แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก”-กิจการ 1:8

“และพวกเขาทุกคนก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และตั้งต้นพูด”

“...และในวันเดียวกันนั้นมีคนเพิ่มเข้ากับพวกเขาประมาณสามพันคน”-กิจการ 2:4,41

จงอ่านข้อพระคำตอนบนนี้อีกที! จงอ่านข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ที่ถูกยกมาด้านบนอีกที และคุณจะเห็นว่าที่เพ็นเทคอสต์สิ่งที่ได้เกิดขึ้นจริง ๆ ก็คือว่า ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาบนพวกสาวกเพื่อที่พวกเขาจะสามารถกระทำตามพระมหาบัญชาที่พระเจ้าทรงบัญชาพวกเขาไว้แล้วให้กระทำ นั่นเป็นความหมายที่แท้จริงของเพ็นเทคอสต์ มันเป็นวาระหนึ่งเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าลงมาในฤทธิ์เดชบนพวกคริสเตียนที่โยหาที่จะสามารถทำงานนั้นที่พระเจ้าทรงบัญชาพวกเขาแล้วให้กระทำ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงลงมาบนพวกเขาและประทานความสามารถให้พวกเขา สามพันคนมาถึงพระคริสต์วันนั้น และรับบัพติศมา และเพ็นเทคอสต์เป็นการเริ่มต้นของความสันสะเทือนที่เขย่าโลก ในฝ่ายวิญญาณ ซึ่งแพร่กระจายไปทั่วโลกในเวลาหนึ่งร้อยปี

I. กุญแจดอกเดียวที่อธิบายเพ็นเทคอสต์

เพื่อนของผมคนหนึ่งมีรูปตุ๊กตุ่นเล็ก ๆ ที่เป็นสุนัขตัวหนึ่งซึ่งทำจากพลาสติกหลายชิ้น ซึ่งเมื่อนำมาติดเข้าด้วยกันโดยใช้วิธีหนึ่ง พวกมันก็พักรวมกันเป็นชิ้นเดียวและเกิดเป็นรูปทรงสุนัขพันธุ์สก๊อตติชเทอร์เรียตัวหนึ่งสำหรับติดประดับนาฬิกาข้อมือเรือนหนึ่ง เคล็ดลับทั้งหมดนั้นอยู่ในชิ้นเดียว ถ้าชิ้นเดียวถูกดึงออกจากที่รูปทรงพลาสติกเล็ก ๆ นั้นก็กระจายเป็นหลายชิ้นหมด และทุกชิ้นส่วนของมันก็เป็นที่น่าสนใจ เมื่อนำมาติดกลับเข้าด้วยกัน ชิ้นส่วนเดียวนี้ที่นำมาติดเข้าที่ก็ยึดรูปสุนัขนั้นในรูปทรงที่เหมาะสมของมัน ในทำนองเดียวกัน ชิ้นส่วนเหล่านั้นของเพ็นเทคอสต์ล้วนสอดรับเข้าด้วยกันและถูกยึดไว้ด้วยกันโดยชิ้นส่วนเดียวที่สำคัญ มีกุญแจดอกเดียวเท่านั้นที่ไขสู่ความเข้าใจเกี่ยวกับเหตุการณ์แสนวิเศษเหล่านั้นที่เพ็นเทคอสต์ กุญแจดอกนั้นคือข้อเท็จจริงที่ว่าพวกสาวกแค่เฝ้ารอพระเจ้าจนกระทั่งพวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนเพื่อที่จะเป็นพยานที่ชนะจิตวิญญาณเพื่อพระองค์ พวกเขาได้รับคำบัญชานั้นแล้ว บัดนี้พวกเขาได้เฝ้ารอฤทธิ์เดชเพื่อที่จะกระทำตามคำบัญชานั้น และพวกเขาได้รับฤทธิ์เดชนั้นแล้ว มีผู้คนมากมายที่รับความรอดแล้วและเริ่มต้นการประกาศข่าวประเสริฐของพวกเขาไปทั่วโลก ไม่มีใครสามารถเข้าใจความหมายของเพ็นเทคอสต์ได้หากเขาไม่ใช่ข้อเท็จจริงที่เป็นกุญแจนี้ ซึ่งถูกระบุไว้อย่างชัดเจนในพระคัมภีร์

แต่เหล่าครูสอนพระคัมภีร์และพวกผู้นำคริสเตียนเชื่อตามบันทึกเหตุการณ์ตอนนี้ในพระคัมภีร์ใหม่ และถือว่าเพ็นเทคอสต์เป็นการเทออกของฤทธิ์เดชของพระเจ้ามาบนคนเหล่านั้นที่ยอมทำตามน้ำพระทัยของ

พระองค์ในการชนะจิตวิญญาณ? แน่نونพวกเขาส่วนใหญ่ไม่เชื่อเช่นนั้น! อาจไม่มีส่วนใดในพระคัมภีร์ที่เหล่าผู้คนที่น่านับถือ เป็นคนดีและมีความเชื่อเห็นต่างกันมากขนาดนี้

นี่ทำให้เรานึกถึงนักธุรกิจชายคนหนึ่งที่มีโฆษณาเด็กประจำสำนักงาน ผู้สมัครหลายคนปรากฏ และเขานั่งลงกับเด็กหนุ่มเหล่านั้นและเล่าเรื่องหนึ่งให้พวกเขาฟังประมาณนี้:

“หนุ่ม ๆ ทั้งหลาย ฉันจะเล่าเรื่องหนึ่งให้พวกเธอฟัง เมื่อฉันเล่าจบ เธอสามารถถามคำถามอะไรก็ได้ที่อยากถามกับฉัน จากนั้นฉันจะพยายามเลือกคนหนึ่งในพวกเธอให้มาเป็นเด็กประจำสำนักงานของฉัน

“ครั้งหนึ่งชวานาคคนหนึ่งเป็นทุกข์ใจมากกับการสูญเสียไก่ของตนไปหลายตัว ทุกคืนมีสัตว์ป่าชนิดหนึ่งเข้าไปในบ้านไก่ของเขาที่อยู่กลางแจ้ง ฆ่าไก่ตัวหนึ่ง และคาบมันไปด้วย ชวานานั้นตั้งใจแน่วแน่ว่าจะจับผู้บุกรุกนั้นให้ได้ ฉะนั้นเมื่อเอากระสุนใส่ปืนลูกซองของเขาและจุดตะเกียงของเขา เขาก็รอในยามค่ำคืนเพื่อจะได้ยินเสียงร้องแรกของไก่สักตัวที่ตกใจกลัว เมื่อเสียงนั้นดังขึ้น เขาก็รีบไปที่บ้านไก่อ้นั้นพร้อมตะเกียงและปืนลูกซอง แต่เขาประสบปัญหา ประการแรก ไฟในตะเกียงนั้นดับไปในสายลม เขาเอาตะเกียงมาซุกไว้ในเสื้อคลุมของตนและจุดมันติดในที่สุด หลังจากพยายามหลายหน หม่าของเขาก็เห่าอย่างเกรี้ยวกราด เมื่อรีบวิ่งไปที่เสียงอีกทีที่บ้านไก่อ้นั้น ชวานาก็สะดุดหมูที่เลี้ยงไว้และหน้าคว่ำลงกับดิน! เมื่อคว่ำตะเกียงกลับมาได้ เขาก็นึกหัวเข้าไปดูในประตูทางเข้าบ้านไก่และจุดตะเกียงนั้นขึ้นสูง ไก่ผู้ตัวหนึ่งที่ตกใจกลัวส่งเสียงร้องและกระโจนใส่ศีรษะที่ไร้ผลของชวานาและหายออกไปในความมืด แต่ในแสงตะเกียงนั้นชวานาได้เห็นผู้บุกรุกยามวิกาลนั้น นกฮูกตัวใหญ่ตัวหนึ่งใช้กรงเล็บและจงอยปากของมันยึดไก่ตัวหนึ่งของเขาไว้ พอวางตะเกียงนั้นลง ชวานาก็ใช้ปืนลูกซองของตนกระหน่ำยิง บังเอิญเขาเหนี่ยวไกปืนทั้งสองนั้น และทั้งสองลำกล้องก็ยิงออกไปพร้อมกัน เขาถูกแรงปืนถีบกระแทกหงายหลัง ความรุนแรงของการยิงนั้นฆ่าไก่ไปสามตัวและทำให้เกิดรู ๆ หนึ่งในด้านข้างของบ้านไก่อ้นั้น หม่าของชวานาเห่าอย่างตื่นเต้น และเหล่าเพื่อนบ้านจากทุกด้านเริ่มมาดูว่าเกิดอะไรขึ้น

“นั่นเป็นตอนจบของเรื่อง เอาล่ะหนุ่ม ๆ มีคำถามอะไรบ้างใหม่ที่พวกเธออยากจะถาม?”

เด็กหนุ่มคนหนึ่งถาม “ไก่พวกนั้นเป็นไก่พันธุ์เล็กฮอนสีขาวยุโรปไหมครับ?”

อีกคนถาม “เจ้าหม่าของชวานาที่เห่าอยู่ตัวนั้นชื่ออะไรครับ?”

คนอื่น ๆ ก็ถามเกี่ยวกับเพื่อนบ้านเหล่านั้น เกี่ยวกับว่าตอนนั้นเป็นช่วงเวลาโมง เกี่ยวกับชื่อของชวานาคคนนั้น และขณะที่พวกเขาถามหลายคำถาม เด็กหนุ่มคนหนึ่งก็เริ่มเป็นกังวลมากขึ้นเรื่อย ๆ สุดท้ายเขาก็โพล่งขึ้นด้วยคำถามนี้ว่า: “คุณครับ! เขายังโดนเจ้านกฮูกนั้นไหม? นั่นเป็นสิ่งที่เขาเริ่มต้นทำนี่ครับ คุณครับตกลงเขายังโดนเจ้านกฮูกตัวนั้นไหม?”

น่าแปลกและน่าเศร้า ที่ผู้อ่านบทที่สองที่แสนอัศจรรย์ของหนังสือกิจการและให้ความคิดของพวกเขาหมกมุ่นอยู่กับการพูดในภาษาต่าง ๆ กับต้นกำเนิดของคริสตจักร กับสิ่งที่พวกเขาเชื่อว่าเป็นสมัยประทานใหม่ กับทฤษฎีบางอย่างเรื่องการชำระให้บริสุทธิ์ หรือเรื่องอื่น ๆ ที่มีความสำคัญน้อยกว่าหากเทียบกันแล้ว โดยหลายครั้งพวกเขาไม่สังเกตเลยว่าสาวกเหล่านั้นได้รับสิ่งที่พวกเขาเฝ้ารอที่จะรับจากพระเจ้าหรือไม่-ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อที่จะช่วยพวกเขาให้กระทำตามพระมหาบัญชา! และว่ากันว่านักธุรกิจชายผู้นั้นจ้างเด็กประจำสำนักงานคนนั้นที่สามารถเอาใจจดจ่ออยู่กับธุระหลักที่อยู่ตรงหน้าและมองหาผลลัพธ์ที่

สำคัญนั้น ช่างน่าเศร้าจริง ๆ ที่ผู้คนของพระเจ้าแตกแยกกันด้วยเรื่องรอมมากมายและพลาดประเด็นสำคัญที่ยิ่งใหญ่นั้นที่พระเจ้าทรงมีไว้ให้เราในเหตุการณ์เหล่านั้นของแผ่นดินคอสต์!

หนึ่งในเหตุการณ์น่าสลดที่สุดที่เคยเกิดขึ้นในหลักคำสอนทั้งหมดของคริสเตียนก็คือ ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับความหมายของแผ่นดินคอสต์ซึ่งแพร่หลายมากเหลือเกินในหมู่คริสเตียนวันนี้ นักวิชาการพระคัมภีร์เกือบทุกคนจะเห็นพ้องตรงกันว่าบทที่สองของกิจการเป็นบทที่สำคัญที่สุดในหนังสือกิจการ แผ่นดินคอสต์เองเป็นเหตุการณ์ที่สำคัญที่สุดในช่วงเวลาหนึ่งพันเก้าร้อยกว่าปีตั้งแต่พระเยซูคริสต์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์ แผ่นดินคอสต์เป็นการสำเร็จจริงเบื้องต้นของคำพยากรณ์ที่ยิ่งใหญ่ของโยเอล ที่ว่า “ในวันสุดท้าย พระเจ้าตรัสว่า เราจะเทพระวิญญาณของเรามาบนเนื้อหนังทั้งสิ้น และบุตรชายบุตรสาวของพวกเจ้าจะพยากรณ์ และ... ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด” (กิจการ 2:17,21 จากโยเอล 2:28,32) เปโตร ซึ่งได้รับการดลใจจากพระเจ้า กล่าวอย่างตรงไปตรงมาว่า “สิ่งนี้เป็นสิ่งซึ่งถูกกล่าวไว้โดยศาสดาพยากรณ์โยเอล” และยกคำพยากรณ์นี้มา ฉะนั้นแผ่นดินคอสต์จึงเป็นการเริ่มต้นของ “วันสุดท้ายเหล่านั้น” ซึ่งชาวประเสริฐควรถูกประกาศในฤทธิ์เดชไปทั่วโลกเพื่อที่คนทั้งปวงที่ยอมเชื่อในพระคริสต์จะได้รับความรอด

พระเยซูเอง หลังจากประทานพระมหาบัญชานั้นก็ให้แก่พวกสาวก ให้ประกาศข่าวประเสริฐในทุกประชาชาติและไปจนสุดปลายแผ่นดินโลก ทรงบัญชาพวกสาวกให้เฝ้ารอและไม่เริ่มต้นงานนั้นแห่งพระมหาบัญชาจนกว่าฤทธิ์เดชแห่งแผ่นดินคอสต์จะมาอยู่บนพวกเขา และเห็นได้ชัดจากบันทึกนี้ว่าไม่มีการเทศนา ไม่มีการช่วยจิตวิญญาณให้รอด ไม่มีการเริ่มนำข่าวประเสริฐไปจนสุดปลายแผ่นดินโลกเลยหลังจากการคืนพระชนม์ของพระคริสต์ จนกว่าจะถึงแผ่นดินคอสต์ ในกิจการ 11:15 เปโตรซึ่งบอกเล่าเกี่ยวกับการกลับใจเชื่อของโครเนลิอัสและผู้คนในบ้านเขา ซึ่งเป็นเวลาประมาณแปดปีหลังจากแผ่นดินคอสต์ เรียกแผ่นดินคอสต์ตรง ๆ ว่า “ในตอนต้นนั้น” นั่นคือ การเริ่มต้นของยุคยิ่งใหญ่ของการนำข่าวประเสริฐไปสู่คนทั้งโลก

แผ่นดินคอสต์เป็นครั้งแรกที่ความเชื่อแบบคริสเตียนได้ที่มั่นอันเข้มแข็งบนแผ่นดินโลกนี้ ผู้คนมากมายได้ยินยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเทศนา และเราเชื่อได้ว่าผู้คนมากมายได้กลับใจเชื่อมาถึงพระคริสต์อย่างแท้จริง เชื่อวางใจพระองค์เพื่อรับความรอดและกลับใจจากบาปทั้งหลายของตนแล้ว แต่งานรับใช้ของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเริ่มแผ่วไปแล้ว ตัวเขาเองถูกจำคุกและจากนั้นถูกตัดศีรษะ พระเยซูเจ้าทรงเทศนาแก่ผู้คนมากมาย แต่ไม่เข้าผู้คนเหล่านั้นก็หันไปเสียและไม่ติดตามพระองค์อีกต่อไป “พวกท่านก็จะจากไปด้วยหรือ” พระเยซูตรัสถามเหล่าสาวกของพระองค์ จากนั้นเกิดเหตุการณ์หลายอย่างที่นำไปสู่การตรึงกางเขน เมื่อยูดาสทรยศพระองค์ เปโตรปฏิเสธพระองค์ และสาวกทุกคนเหล่านั้นทอดทิ้งพระองค์และหนีไป มีเพียงหนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้นที่อยู่ในการประชุมอธิษฐานก่อนถึงแผ่นดินคอสต์ เมื่อสิ้นสุดสิบวันนั้น กิจการ 1:13 และ 14 บ่งชี้ว่ามีอยู่แค่อยี่สิบหรือยี่สิบห้าคนที่ตอนต้นของการประชุมอธิษฐานนั้น แต่ที่แผ่นดินคอสต์ “คนทั้งหลายที่รับคำของเปโตรด้วยความยินดีแล้วก็รับบัพติศมา และในวันเดียวกันนั้นมีคนเพิ่มเข้ากับพวกเขาประมาณสามพันคน” (กิจการ 2:41) แต่ละวันมีหลายพันคนรับความรอดและเพิ่มเข้ากับชุมนุมชนเหล่านั้นของพวกคริสเตียน ในไม่ช้าจักรวรรดิโรมก็ถูกจุดให้สว่างไสวหลายพันแห่งโดยคำพยานเรื่องข่าวประเสริฐและหลายแสนคนได้บังเกิดเข้าในอาณาจักรของพระเจ้า แผ่นดินคอสต์เป็นการเริ่มต้นแห่งชัยชนะของข่าวประเสริฐของพระคริสต์และเป็น

เหตุการณ์ที่สำคัญที่สุดหนึ่งเดียวในประวัติศาสตร์ทั้งหมดของคริสตจักรหลังจากพระเยซูคริสต์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์

บัดนี้กลับกลายเป็นว่ามีความคิดเห็นที่แตกต่างมากมายเหลือเกินเกี่ยวกับความหมายของเพ็นเทคอสต์จนนักเทศน์หลายคนไม่เคยพูดถึงมันเลย บทที่สองของกิจการไม่ถูกพูดถึงบ่อยนักในหลายกลุ่มส่วนใหญ่ของพวกคริสเตียน และหลักคำสอนเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้เปี่ยมสุขเองและฤทธิ์เดชของพระองค์และสิ่งที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อพวกคริสเตียนที่เพ็นเทคอสต์ก็ถูกนับว่าเป็นหลักคำสอนหนึ่งที่ทำให้เกิดข้อพิพาทและเป็นหัวข้อที่ต้องห้ามในที่ประชุมส่วนใหญ่! ความกลัวโดยไม่มีเหตุและความเข้าใจผิดเกี่ยวกับพระพรแสนวิเศษที่เกิดขึ้นที่เพ็นเทคอสต์ช่างน่าเศร้าจริง ๆ!

มันคงเป็นพระพรที่แสนวิเศษที่สุดอย่างหนึ่งที่สามารถเกิดขึ้นได้สำหรับคริสเตียนทุกคนหากเขาจะตั้งใจใคร่ครวญทั้งกลางวันและกลางคืนสักกระยะหนึ่งเกี่ยวกับบทที่สองนี้ของกิจการและยอมให้คำสอนที่แสนมหัศจรรย์ที่นั่นเกาะกุมจิตวิญญาณของเขา ผมได้ค้นพบบทที่แสนวิเศษนี้ตอนผมอายุสิบห้าในบ้านของผมในเมืองเล็ชวู้เล็ก ๆ ที่ถูกละเลยฝ่ายวิญญาณในเวสต์เท็กซัส ผมได้อ่านบทที่แสนวิเศษนั้นซ้ำแล้วซ้ำอีก และใจของผมก็ขึ้นบาน นานหลายวันผมได้เห็นนิมิตหลายอย่างเหมือนพวกคนหนุ่มที่โยเอลได้เขียนถึง ผมรู้สึกเป็นส่วนหนึ่งของการนำพาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งอยู่บนใจของผมในวันเหล่านั้นยังอยู่ในงานรับใช้ของผมตอนนี้ ผมคิดในตอนนั้น และผมคิดอย่างจริงจังในตอนนี ว่าสิ่งที่ประมาทที่สุดที่เคยเกิดขึ้นในโลกนี้ได้คือ การฟื้นฟูแบบที่พระเจ้าประทานให้ที่เพ็นเทคอสต์ เมื่อฤทธิ์เดชของพระเจ้าลงมาอยู่บนผู้คนของพระเจ้าเพื่อที่พวกเขาจะสามารถพูดตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พูดเพื่อที่จะชนะจิตวิญญาณสามพันดวงในวันเดียว! และจนถึงวันนี้ผมก็ไม่เห็นว่ามีผู้ใดเป็นห่วงมากขนาดนั้นเกี่ยวกับเรื่องไม่สำคัญทั้งหลายที่เพ็นเทคอสต์-การประกาศข่าวประเสริฐในหลายภาษาแก่ผู้คนที่ได้ยินและเข้าใจคริสเตียนเหล่านั้นที่พูดในภาษาของพวกเขาเองตามที่พวกเขาเกิดมา, เสียงของลมพายุ, หรือความเป็นไปได้เชิงนามธรรมของสมัยประทานใหม่หรือต้นกำเนิดของคริสตจักร-เมื่อจิตวิญญาณสามพันดวงได้รับความรอด ผมไม่เห็นเลยว่าจะมีใครคิดว่าเรื่องรองและเป็นนามธรรมและไม่สำคัญเหล่านี้จะมีความสำคัญเทียบได้กับความรอดของจิตวิญญาณสามพันดวงที่ถูกกีดกันให้พ้นจากนรกเป็นนิรันดร์ ! ผมเชื่อมั่นว่าถ้าเราได้มูมองของพระเยซูคริสต์เกี่ยวกับคุณค่าของจิตวิญญาณดวงหนึ่ง เราก็จะสามารถวัดค่าได้อย่างเที่ยงตรงมากขึ้นถึงความหมายของเพ็นเทคอสต์เมื่อพิจารณาจากพระคัมภีร์ ผมแน่ใจว่าความรอดของจิตวิญญาณใดสักดวงที่เพ็นเทคอสต์มีความสำคัญมากกว่าสิ่งอื่นใดที่เกิดขึ้นที่นั่นนอกเหนือจากการช่วยจิตวิญญาณดวงอื่น ๆ ให้อรอด

เมื่อนึกถึงความสำคัญของเพ็นเทคอสต์ ผมก็รู้สึกว่าจะจำเป็นต้องอธิบายความเข้าใจผิดบางประการเหล่านั้นเกี่ยวกับความหมายของเพ็นเทคอสต์ เพื่อที่เหล่าผู้เชื่อในพระคริสต์จะเริ่มมองเห็นว่าพระเยซูทรงคิดถึงสิ่งใดในการให้พวกสาวกรอคอยการเทออกอันเปี่ยมสุขนั้นแห่งพระวิญญาณของพระองค์ซึ่งมาที่นั่น และที่จะเห็นว่าพวกเราเอง เช่นเดียวกับพวกเขา สามารถถูกระเตรียมให้พร้อมสำหรับงานรับใช้ที่ชนะจิตวิญญาณที่แสนมหัศจรรย์นั้นซึ่งพระองค์ทรงดำริไว้สำหรับพวกเราเหมือนที่พระองค์ทรงดำริไว้สำหรับพวกเขา

ผมเชื่อว่าความเข้าใจผิดเกี่ยวกับการเน้นของพระคัมภีร์เรื่องเพ็นเทคอสต์เกิดจากสิ่งต่อไปนี้:

ประการแรก การเน้นมากเกินไปเรื่องการพูดด้วยภาษาต่าง ๆ และการต่อต้านคำสอนนี้

ประการที่สอง การเน้นมากเกินไปและคำสอนที่เข้าใจผิดเกี่ยวกับสมัยประทานใหม่ซึ่งถูกเชื่อว่าเริ่มต้นแล้วที่เฟินเทคอสต์

ประการที่สาม คำสอนที่ว่าเฟินเทคอสต์เป็นวันเกิดของคริสตจักร ซึ่งบดบังการเน้นของพระคัมภีร์เรื่องฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ

ประการที่สี่ คำสอนที่ว่าที่เฟินเทคอสต์พวกสาวกได้ถูกชำระให้บริสุทธิ์ พร้อมกับการถอนรากถอนโคนธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังที่ผิดบาป

II. การพูดในภาษาต่าง ๆ ที่เฟินเทคอสต์เป็นเหตุการณ์เสริม

เป็นเรื่องรอง ไม่สำคัญเลยสำหรับความหมายหลัก

ของเฟินเทคอสต์

การอัศจรรย์ที่น่าตกใจสามประการได้เกิดขึ้นที่เฟินเทคอสต์ในการเชื่อมโยงกับการเติมเปี่ยมอันแสนวิเศษนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งได้ลงมาบนผู้คนที่รอคอยของพระเจ้า การอัศจรรย์เหล่านั้นได้แก่: ประการแรก, “เสียงหนึ่งมาจากฟ้าสวรรค์เหมือนอย่างเสียงลมแรงกล้า และเสียงนั้นก้องสนั่นทั่วบ้านหลังที่พวกเขากำลังนั่งอยู่นั้น”; ประการที่สอง “มีบรรดาลิ้นหลายแฉกเหมือนอย่างเปลวไฟปรากฏแก่พวกเขา และเปลวไฟนั้นมาอยู่บนพวกเขาแต่ละคน”; ประการที่สาม คนเหล่านั้นที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ “ตั้งต้นพูดด้วยภาษาอื่น ๆ ตามที่พระวิญญาณโปรดให้พวกเขาพูด” ทั้งหมดนี้เป็นการอัศจรรย์ ล้วนเป็นการสำแดงภายนอกที่แสนวิเศษ อย่างไรก็ตาม ทั้งหมดนี้เป็นเรื่องรองและเป็นเหตุการณ์เสริมเข้ากับพระพรยิ่งใหญ่หนึ่งเดียวที่ทรงสัญญาไว้ นั่นคือ ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อทำให้พวกสาวกสามารถชนะจิตวิญญาณและกระทำตามพระมหาบัญชาที่พระเยซูประทานพวกเขาไว้

มันเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติมนุษย์ที่อ่อนแอและแปดเปื้อนของเราที่เราฉวยเอาสิ่งไม่สำคัญแทนที่จะฉวยเอาสิ่งสำคัญ ที่เราพะวงอยู่กับรูปแบบภายนอกมากกว่าฤทธิ์เดชภายใน เป็นธรรมดาที่มนุษย์จะเน้นพิธีบัพติศมา หรือมิสซา หรือศีลยืนยัน หรือการสารภาพต่อบาปหลงแทนที่จะเน้นเรื่องการกลับใจใหม่มาถึงพระเจ้าและความเชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้าของเรา ฉะนั้นในการศึกษาเกี่ยวกับเฟินเทคอสต์ ผู้คนที่มิใช่กระตือรือร้นนับพันคนได้ฉวยเอาการสำแดงเหล่านั้นที่ไม่สำคัญและเป็นเรื่องรอง พวกเขาจึงบดบังและพลาดความหมายอันเปี่ยมพระพรนั้นของเฟินเทคอสต์ไปเสีย เป็นการยากที่จะทำให้เกิดเสียงพายุหมุนอีกรอบ ฉะนั้นเหล่าผู้เชื่อที่กระตือรือร้นจึงไม่อ้างว่านั่นเป็นความหมายของเฟินเทคอสต์ เนื่องจากกลิ่นที่ปรากฏแก่ตาที่เหมือนไฟมาอยู่บนศีรษะและหัวไหล่ของผู้คนไม่สามารถลอกเลียนแบบได้ง่าย ผู้คนจึงให้ความสำคัญน้อยมากกับกลิ่นไฟเหล่านั้นซึ่งมาตอนที่พวกสาวกเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เฟินเทคอสต์ แต่การพูดในภาษาต่าง ๆ ได้ถูกรับไปแล้วโดยผู้คนหลายกลุ่มราวกับว่ามันเป็นสิ่งสำคัญหลักที่เกิดขึ้นที่เฟินเทคอสต์ ผู้คนอีกมากมายที่มีใจหิวโหยการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์และที่เน้นอย่างเหมาะสมถึงความจำเป็นของการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า การต้องเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า แต่ทำให้การพูดด้วยภาษาต่าง ๆ เป็นสิ่งจำเป็นที่ขาดไม่ได้สำหรับพระพรแห่งเฟินเทคอสต์นี้ และโดยการเรียกการพูดด้วยภาษาต่าง ๆ นี้ว่า “หลักฐานเบื้องต้นของการรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ผู้คนเช่นนี้ก็เน้นความสนใจไปที่การพูดใน

ภาษาต่าง ๆ ไม่ใช่ฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ ฉะนั้นในความคิดของผู้คนหลายล้าน คำว่า “แนวคิดแบบเพนเทคอสต์” จึงกลายเป็นหมายถึงการพูดด้วยภาษาต่าง ๆ ไม่ใช่การชนะจิตวิญญาณ

ผมขอกล่าวตรงนี้อย่างจริงจังมาก ๆ ว่าผู้คนบางกลุ่มที่มีชื่อว่าพวกเพนเทคอสต์ได้ทำให้หลายนิกายต้องอับอายเพราะความพยายามอันซื่อตรงของพวกเขาที่จะปฏิบัติตามพระคัมภีร์อย่างครบถ้วน ที่จะดำเนินตามแบบแผนของชีวิตคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ ที่จะให้ตัวเองได้รับสิ่งที่พวกอัครทูตและคริสเตียนคนอื่น ๆ เคยได้รับที่เพนเทคอสต์ ในเรื่องนั้นพวกเขาทำได้ดี และพวกเราอีกหลายคนก็ทำได้เยี่ยมมาก ผมคิดว่าพระเยซูเจ้าน่าจะพอพระทัยกับคนที่แสวงหาด้วยสิ้นสุดใจที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แม้จะมีความเข้าใจผิดอยู่บ้างเกี่ยวกับรายละเอียดของคำสอนในพระคัมภีร์เกี่ยวกับการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งดีกว่าการที่จะไม่สนใจเกี่ยวกับเรื่องนี้เลย ผมขอกล่าวด้วยความรักฉันท์พี่น้องว่าผมไม่เห็นด้วยกับพี่น้องของผมที่อยู่ภายในกระแสของพวกเพนเทคอสต์ที่ว่า การพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานเบื้องต้นตามพระคัมภีร์ของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ผมเห็นด้วยจริง ๆ กับพวกเขาที่ว่า คริสเตียนทุกคนต้องเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และว่าการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนซึ่งเปลี่ยนแปลงชีวิตอย่างแสนวิเศษนี้เป็นอภิสิทธิ์ของคริสเตียนทุกคน และมันเป็นความเชื่อมั่นของผม ลึกล้าพอ ๆ กับจิตวิญญาณของผม ว่ามันเป็นบาปที่แสนน่ากลัวอย่างหนึ่งกับการที่คริสเตียนทั้งหลายไม่แยแสเกี่ยวกับเรื่องของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์นี้ ผมเชื่อว่าคนเหล่านั้นที่คิดผิดเกี่ยวกับเรื่องภาษาต่าง ๆ ก็ไม่คิดผิดมากเท่ากับคนเหล่านั้นที่คิดผิดเกี่ยวกับความจำเป็นและความห่วงใยในการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ด้วยเหตุนี้ อย่าให้ผู้ใดคิดว่าถ้อยคำเหล่านี้มีไว้เพื่อโจมตีผู้คนที่รักเหล่านั้นซึ่งอาจเห็นต่างไปจากผมเกี่ยวกับคำถามเรื่องการพูดด้วยภาษาต่าง ๆ ใจที่ร้อนรนซึ่งคิดผิดเกี่ยวกับเรื่องภาษาต่าง ๆ ก็ไม่แยเท่ากับใจที่เย็นชาซึ่งคิดถูกเกี่ยวกับการพูดด้วยภาษาต่าง ๆ แต่คิดผิดเกี่ยวกับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และถ้าผมดูเหมือนจะวิจารณ์มิตรสหายกลุ่มเพนเทคอสต์ของผมเกี่ยวกับเรื่องการพูดในภาษาต่าง ๆ นี้ ผมก็ขอกล่าวอย่างจริงจังว่าถ้าพวกเขาคิดผิดทั้งหมดเกี่ยวกับเรื่องนี้ พวกเขา ก็ไม่มีอะไรที่จะต้องขอโทษมากเท่ากับนิกายทั้งหลายพร้อมกับผู้นำมากมายที่ไม่เชื่อว่าพระคัมภีร์เป็นความจริง ที่ไม่เชื่อเรื่องพระโลหิตของพระคริสต์ ที่ไม่เชื่อเรื่องการอัศจรรย์ต่าง ๆ ที่ไม่เชื่อในการพยายามที่จะผลิตซ้ำความเชื่อแบบคริสเตียนสมัยภาคพันธสัญญาใหม่โดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตผู้คนวันนี้ การเชื่อผิดเกี่ยวกับการพูดด้วยภาษาต่าง ๆ ก็ไม่แยเท่ากับการเชื่อผิดเกี่ยวกับอีกหลายสิ่ง ผมคิดว่าภยันตรายใหญ่หลวงของเราไม่ใช่ “ไฟป่า” แต่เป็น “ไม่มีไฟ”

อย่างไรก็ตาม ผมต้องกล่าวว่าผมเชื่อว่าการเน้นของผู้คนดี ๆ มากมายเรื่องการพูดด้วยภาษาต่าง ๆ ในบทที่สองของกิจการได้บดบังประเด็นที่แท้จริงนั้นไปเสีย ได้ขัดขวางผู้คนไม่ให้เข้าใจเพนเทคอสต์ และส่งผลเสียมากมายต่ออุดมการณ์ของพระคริสต์ เมื่อคิดเช่นนั้น ขอให้เราพิจารณาข้อเท็จจริงบางประการแบบย่อ ๆ เกี่ยวกับการพูดในภาษาต่าง ๆ ซึ่งถูกกล่าวถึงในบทที่สองของกิจการว่า ได้เกิดขึ้นที่เพนเทคอสต์ และคุณจะเห็นว่ามันเป็นเรื่องเสริมและเป็นเรื่องรอง ไม่ใช่เรื่องหลักเลยสักนิดเดียว

1. การพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นเพียงสื่อกลาง

ไปสู่เป้าหมายใหญ่ที่เพนเทคอสต์

คริสเตียนจำนวนมากได้แนวคิดที่ว่าในสมัยพระคัมภีร์ของประธานแห่งภาษาต่าง ๆ ได้เปิดโอกาสให้คริสเตียนคนหนึ่งที่จะพูดในภาษาหนึ่งที่ไม่รู้จัก ไม่เป็นที่รู้จักเลยในท่ามกลางมนุษย์ และเขาพูดเพื่อความปิติของตัวเอง โดยไม่มีการใช้งานเชิงปฏิบัติเลย แม้กระทั่ง G. Campbell Morgan ผู้โดดเด่น แม้ว่าเขาต่อต้านกระแสของการพูดภาษาต่าง ๆ ก็ถูกชักนำให้เข้าใจผิดเกี่ยวกับความหมายของภาษาต่าง ๆ โดยคิดว่าการพูดเช่นนั้นเป็นเรื่องของ “ความปิติและความเคลิบเคลิ้ม” เสมอ เขากล่าวว่า “เสียงเหล่านี้ ภาษาเหล่านี้ เป็นการเอื้อนเอ่ยแห่งความดีใจยามเคลิบเคลิ้ม ในการเทศน์และการสรรเสริญ” เขากล่าวต่อไปว่า “ภาษาต่าง ๆ ถูกประธานให้แล้ว และพวกมันต้องถูกใช้เวลาพูดกับพระเจ้า” เราจะเจาะลึกเรื่องนี้อย่างเต็มที่ในตอนที่อื่น แต่ในที่นี้มันเพียงพอแล้วที่จะกล่าวว่าคำกรีก กลอสซา ซึ่งตรงนี้แปลเป็น “ภาษาต่าง ๆ” ถูกใช้ห้าสิบครั้งในภาคพันธสัญญาใหม่ มันถูกใช้ซ้ำ ๆ เพื่อหมายถึงภาษาต่าง ๆ ของมนุษย์ ยกตัวอย่างเช่น คำนั้นถูกใช้เพื่อหมายถึงลิ้นของเศรุซันนั้นในนรก หมายถึงลิ้นของชายคนนั้นที่พูดไม่ได้จนกระทั่งพระเยซูทรงแตะลิ้นของเขา มันถูกใช้ซ้ำ ๆ เพื่อหมายถึงภาษาต่างประเทศทั้งหลาย มันไม่เคยถูกใช้ในภาคพันธสัญญาใหม่ทั้งหมดเพื่อหมายถึงภาษาเคลิบเคลิ้มบางภาษาที่ใช้พูดกับพระเจ้าแต่ผู้เดียว นั่นเป็นความคิดโง่เขลาที่ไม่ได้เอามาจากบทที่สองของกิจการเลยสักนิดเดียว แต่มีพื้นฐานอยู่บนความเข้าใจผิดเกี่ยวกับ 1 โครินธ์ 14 ดังที่เราจะแสดงให้เห็นในภายหลัง

เหตุใดพวกคริสเตียนที่พื้นเทศออสต์ถึงได้รับฤทธิ์เดชที่จะพูดในภาษาต่าง ๆ? นั่นถูกอธิบายแล้วอย่างเรียบง่ายมาก ๆ ในพระคำต่อนั่นเอง “และมีพวกยิวที่กำลังพักอาศัยอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม เหล่าคนที่เกรงกลัวพระเจ้า ออกมาจากทุกประชาชาติได้ฟ้าสวรรค์” (กิจการ 2:5) พวกยิวเหล่านี้ ซึ่งมาจากอีกหลายประเทศ พูดหลากหลายภาษา ฉะนั้นพระเจ้าจึงได้ประธานให้คริสเตียนเหล่านี้ที่พื้นเทศออสต์มีฤทธิ์เดชที่จะพูดในภาษาเหล่านั้นของ “ชาวปารเธีย และชาวมีเดีย และชาวเอลาม และบรรดาคนที่อาศัยอยู่ในเขตแดนเมโสโปเตเมีย และในแคว้นยูเดีย และแคว้นคัปปาโดเซีย ในแคว้นปอนทัสและเอเชีย แคว้นฟรีเจีย และแคว้นบิซัยเซีย ในประเทศอียิปต์ และในแคว้นเมืองลิเบียซึ่งขึ้นกับนครไซริน และคนแปลกหน้าของกรุงโรม พวกยิวกับคนเข้าจารีตยิวทั้งหลาย ชาวเกาะครีตและชาวอาระเบีย” (กิจการ 2:9-11) และผู้คนเหล่านี้ เมื่อพวกเขาได้ยินข่าวประเสริฐ จึงกล่าวว่า “พวกเราได้ยินคนเหล่านี้พูดในภาษาของพวกเราถึงพระราชกิจต่าง ๆ อันมหัศจรรย์ของพระเจ้า” พวกเขากล่าวด้วยว่า “และเหตุไฉนพวกเราได้ยินพวกเขาทุกคนพูดในภาษาของพวกเราเอง จากที่ซึ่งพวกเราได้บังเกิดมา” (กิจการ 2:8) พวกคริสเตียนที่พื้นเทศออสต์ซึ่งพูดกับชาวปารเธียเหล่านั้นก็พูดกับพวกเขาในภาษาของพวกเขามากตามทีพวกเขาเกิดมา คนเหล่านั้นที่พูดกับชาวมีเดียก็พูดกับพวกเขาในภาษาของพวกเขามากตามทีพวกเขาเกิดมา มันเป็นเช่นนั้นด้วยกับพวกโรมที่เข้าใจภาษาลาติน พวกอาหรับที่เข้าใจภาษาอาหรับ ฯลฯ ไม่มีการบอกใบ้ตรงนี้เลยเกี่ยวกับภาษาเคลิบเคลิ้มบางชนิดซึ่งถูกให้เพื่อความเพลิดเพลินของคนเหล่านั้นที่พูด ซึ่งไม่ได้มันสการพระเจ้าและมนุษย์ไม่เข้าใจ ไม่มีเลยสักนิด!

ถ้าคนจีนคนหนึ่งอยู่ตรงหน้าผมพร้อมทั้งใจที่หิวโหยและพระเจ้าทรงบอกผมให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่เขา ผมต้องทำอย่างไร? สมมติว่าไม่มีใครที่จะแปลเป็นภาษาจีนและคนจีนคนนั้นไม่เข้าใจภาษาอังกฤษเลย ถ้าพระเจ้าจะประธานให้ผมมีฤทธิ์เดชที่จะประกาศข่าวประเสริฐแก่เขาในภาษาของเขาเองตามที่เขาเกิดมา และ

ถ้าเขาจะได้ยินมันและเข้าใจมันและกลับใจมาหาพระเจ้า นั่นก็คงเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นที่พื้นเทคอสต์เปียบ

สิ่งสำคัญไม่ใช่ว่าพวกเขาพูดในภาษาของชาวปารเธียหรือชาวมีเดียหรือชาวเกาะครีตหรือชาวอาหรับหรือคนอื่น ๆ สิ่งสำคัญก็คือว่าพวกเขาพูดในฤทธิ์เดชของพระเจ้าแก่เหล่าคนบาปผู้หลงหายและบอกพวกเขาเกี่ยวกับพระราชกิจที่แสนอัศจรรย์ของพระเจ้าในการสิ้นพระชนม์และการคืนพระชนม์ของพระบุตรของพระองค์ เพื่อช่วยเหล่าคนบาปให้รอด ผู้อ่านที่ชื่อตรงทุกท่านสามารถมองเห็นได้อย่างแน่นอนว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นเพียงสื่อกลางไปสู่เป้าหมายหนึ่ง การพูดในภาษาต่าง ๆ ไม่ใช่สิ่งหลัก

2. พระผู้ช่วยให้รอดไม่ได้ตรัสอะไรเลยเกี่ยวกับการพูดในภาษาต่าง ๆ

ตอนที่พระองค์ทรงบัญชาพวกสาวกให้รอดคอยจนกระทั่ง

พวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน

การเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างแสนวิเศษ หรือบังเกิดมาด้วยพระวิญญาณ หรือการเทออกของพระวิญญาณ หรือของประทานของพระวิญญาณซึ่งมาแล้วที่พื้นเทคอสต์ (คำเรียกทั้งหมดนี้ในพระคัมภีร์ถูกใช้เพื่อหมายถึงพระพรเดียวกันนั้น) ได้ถูกบอกไว้ล่วงหน้าแล้ว มันสำคัญตรงที่ว่าในข่าวประเสริฐทั้งสี่เล่ม ถ้อยคำของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาถูกยกมา ซึ่งกล่าวว่า “แท้จริง เราให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยน้ำอันแสดงถึงการกลับใจเสียใหม่ แต่พระองค์ผู้ที่เสด็จมาภายหลังเรา...จะทรงให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (มธ. 3:11; และดู มาระโก 1:8; ลูกา 3:16; ยอห์น 1:26,33) เห็นได้ชัดว่ายอห์นกล่าวว่าคำพูดนี้ หรือคำพูดที่คล้ายกัน หลายครั้ง และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้เหล่าผู้เขียนของข่าวประเสริฐทั้งสี่เล่มบันทึกคำพูดนี้ลงไปเพื่อเป็นเรื่องที่สำคัญมาก

ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาไม่เคยกล่าวหรือบอกเป็นนัยเลยสักหนในกรณีเหล่านี้ว่าการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณต้องมีการพูดด้วยภาษาต่าง ๆ ด้วย การพูดด้วยภาษาต่าง ๆ พร้อมกับเสียงลมพัดแรงกล้าและพร้อม กับลิ้นที่ปรากรฎแก่ตาซึ่งเหมือนเปลวไฟ ล้วนเป็นการอัศจรรย์ที่เกิดขึ้นเสริมและเป็นเรื่องรองซึ่งไม่สำคัญเลยต่อพระพรของจริงนั้นที่พวกเขาแสวงหา

ในลูกา 24:49 พระเยซูตรัสว่า: “และดูเถิด เราจะส่งพระสัญญาแห่งพระบิดาของเรามาเหนือท่านทั้งหลาย แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” แต่พระเยซูมิได้ตรัสอะไรเลยกับพวกเขาเกี่ยวกับการคาดหวังที่จะพูดด้วยภาษาต่าง ๆ พระองค์ไม่ได้บอกพวกเขาว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานที่แสดงถึงการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ทรงเมินเฉยเรื่องนั้น เหมือนกับที่พระองค์ทรงเมินเฉยสิ่งเสริมอื่น ๆ ที่เหลือซึ่งจะเกิดขึ้นที่พื้นเทคอสต์

กิจการ 1:4,5 บอกเราอีกเกี่ยวกับคำบัญชาและพระสัญญาของพระเยซูเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์:

“และเมื่อพระองค์ได้ทรงชุมนุมกันกับพวกเขา [พระเยซู] จึงกำชับพวกเขาว่า พวกเขาไม่ควรออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม แต่ให้คอยรับตามพระสัญญาของพระบิดา ซึ่งพระองค์ตรัสว่า “ตามที่ท่านทั้งหลายได้ยินจากเรานั้นแหละ เพราะว่ายอห์นได้ให้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกไม่กัวันนับจากนี้”

การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณเป็นเรื่องหนึ่งที่ทรงสัญญาไว้มานาน, “พระสัญญาของพระบิดา” ที่ถูก

ตรัสถึงบ่อย ๆ บัดนี้พระเยซูทรงบอกพวกเขา ในอีกไม่กี่วันสาวกเหล่านี้ “จะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” กระนั้นไม่มีกล่าวเลยสักคำเกี่ยวกับการพูดด้วยภาษาต่าง ๆ หรือการอัศจรรย์เสริมอื่น ๆ นั้นที่จะเกิดขึ้นที่เฟ็นเทคอสต์ พวกมันไม่ใช่สิ่งสำคัญ พวกสาวกไม่ต้องรอคอยสิ่งเหล่านั้น พวกสาวกไม่ต้องเน้นสิ่งเหล่านั้น พวกเขาจะต้องรอคอยจนกว่าพวกเขาได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

แต่พวกสาวกจะทราบได้อย่างไรว่าพวกเขาได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว? อะไรจะเป็นหลักฐาน? เป็นธรรมดาที่พวกเขาซักถามเพิ่มเติมเกี่ยวกับความหมายนั้น และพระเยซูทรงอธิบายเพิ่มเติมเองในกิจการ 1:8 นี่เป็นหลักฐานที่ทรงสัญญาไว้กับพวกเขา: “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก”

ฉะนั้น คุณเห็นแล้วมิใช่หรือ ว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ ที่เฟ็นเทคอสต์เป็นเรื่องเล็กน้อยและเป็นเหตุการณ์เสริม เป็นแค่สื่อกลางหนึ่งเพื่อนำไปสู่เป้าหมายหนึ่ง? สิ่งสำคัญก็คือว่า พวกเขาจะต้องมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่บนพวกเขาและจะต้องเป็นเหล่าพยานของพระเจ้าในการชนะจิตวิญญาณ ช่างเป็นความผิดพลาดจริง ๆ หากเราจะเอาเกวียนไปไว้หน้าม้า เน้นเรื่องเล็กให้เป็นเรื่องใหญ่ ปลอ่ยให้ทางกระดิกหมา ในการตีความของเราเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นที่เฟ็นเทคอสต์!

3. เราถูกบอกชัดเจนในที่อื่นว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ

เป็นเรื่องเสริมและเป็นเรื่องรอง

เป็นของประทานที่ด้อยกว่า

เราไม่มีพื้นที่ตรงนี้จะตอบทุกคำถามที่ปรากฏเกี่ยวกับการพูดด้วยภาษาต่าง ๆ ผมไม่สามารถกล่าวทุกสิ่งที่จะต้องกล่าวในพื้นที่สั้น ๆ ของบทนี้เกี่ยวกับการพูดด้วยภาษาต่าง ๆ นั้นจะมาในบทหนึ่งภายหลัง แต่มีหลักการบางประการที่ถูกระบุไว้ชัดเจนซึ่งจะช่วยให้ทราบว่า การพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นส่วนเสริมและไม่มีส่วนสำคัญในความหมายของเฟ็นเทคอสต์

ประการแรก พระเจ้าทรงให้การพูดในภาษาต่าง ๆ อยู่ท้ายสุดของของประทานเหล่านั้นที่ถูกกล่าวถึงใน 1 โครินธ์ 12:28: “และพระเจ้าได้โปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร ที่หนึ่งคือพวกอัครทูต รองลงมาคือบรรดาผู้พยากรณ์ ที่สามครูบาอาจารย์ทั้งหลาย ต่อจากนั้นการอัศจรรย์ต่าง ๆ แล้วบรรดาของประทานแห่งการรักษาทั้งหลาย การช่วยเหลือต่าง ๆ การครอบครองทั้งหลาย การพูดภาษาต่าง ๆ” พระวณะทุกคำของพระเจ้านั้นบริสุทธิ์ พระคัมภีร์ทุกตอนนั้นถูกต้องจริง ๆ พระเจ้าทรงวางภาษาต่าง ๆ ไว้ท้ายสุดและสำคัญน้อยที่สุดในของประทานเหล่านั้น เช่นเดียวกับที่ของประทานแห่งอัครทูต ซึ่งถูกให้อันดับหนึ่ง มีความสำคัญมากที่สุด

ประการที่สอง พระคัมภีร์บอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าทุกคนไม่พูดด้วยภาษาต่าง ๆ และไม่ควรถูกพูด 1 โครินธ์ 12:30 กล่าวว่า “ทุกคนมีบรรดาของประทานแห่งการรักษาหรือ ทุกคนพูดภาษาต่าง ๆ หรือ ทุกคนสามารถแปลได้หรือ” คำตอบที่เจตนาไว้อย่างชัดเจนก็คือไม่ การพูดในภาษาต่าง ๆ ไม่ได้ถูกเจตนาไว้สำหรับคริสเตียนทุกคน

ประการที่สาม เปาโลเอง ซึ่งได้รับการตลใจจากพระเจ้า กล่าวชัดเจนว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ มีความ

สำคัญน้อยกว่าการกล่าวคำพยานที่ชัดเจนเพื่อพระเยซู ใน 1 โครินธ์ 14:19 เปาโลกล่าวว่า: “ถึงอย่างนั้นในคริสตจักร ข้าพเจ้าขอเลือกที่จะพูดสักห้าคำด้วยความเข้าใจของข้าพเจ้า เพื่อว่าโดยเสียงของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้สั่งสอนคนอื่นด้วย ดีกว่าที่จะพูดหนึ่งหมื่นคำในภาษาที่ไม่รู้จัก”

คำสอนเพิ่มเติมเกี่ยวกับหัวข้อที่สำคัญนี้จะมาในภายหลัง แต่แน่นอนว่านี่เพียงพอแล้วที่จะแสดงให้เห็นเหล่าคริสเตียนที่เชื่อตรงทุกแห่งเห็นว่าการพูดห้าคำด้วยความเข้าใจก็ดีกว่าหมื่นคำในภาษาที่ไม่รู้จัก และคนที่เน้นเยอะจริง ๆ เรื่องการพูดด้วยภาษาต่าง ๆ ก็พลาดความหมายที่แสนวิเศษนี้ที่พระเจ้าทรงมีไว้สำหรับเรา ในพื้นที่คออสต์ไปแล้วอย่างแน่นอน และความหมายนั้นก็คือว่าผู้คนของพระเจ้าแค่เฝ้ารอที่นั่นพร้อมกับการอธิษฐานและอ้อนวอนจนกระทั่งพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และมีฤทธิ์เดชเพื่อพระองค์ในกรุงเยรูซาเล็ม ในทั่วแคว้นยูเดีย ในแคว้นสะมาเรีย และไปจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก และเราเองก็สามารถมีฤทธิ์เดชเดียวกันกับพวกคริสเตียนเหล่านี้เคยมีใน “วันตัวอย่าง” นั้น ตามที่ D. L. Moody เรียกมัน ซึ่งเป็นวันตัวอย่างของการฟื้นฟูที่พื้นที่คออสต์

4. เหล่าครูสอนพระคัมภีร์ที่ถอยหนีไปต่อหน้ากระแสของการพูดภาษาต่าง ๆ ยกเหตุผลไม่ดีพอเกี่ยวกับพื้นที่คออสต์และพลาดความหมายอันเปี่ยมพระพรของมันไป

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าความคลั่งศาสนาของกระแสพูดภาษาต่าง ๆ และการยืนกรานตามอำเภอใจของผู้คนมากมายที่หลงผิดว่าคริสเตียนทุกคนควรพูดในภาษาต่าง ๆ และการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานที่แสดงถึงบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้ส่งผลเสียอย่างมหาศาลและนำพาผู้คนให้ตีความผิดเรื่องความหมายของพื้นที่คออสต์ แต่เราต้องกล่าวเช่นกันว่าคำสอนมากมายของพระคัมภีร์เกี่ยวกับเรื่องพื้นที่คออสต์และฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในปีหลัง ๆ ได้ถูกแต่งแต้มสีสรรแบบเกินควรโดยการถอยหนีไปต่อหน้าพวกเขาคนที่พูดภาษาแปลก ๆ ครูสอนพระคัมภีร์จำนวนมากไม่เต็มใจที่จะเผชิญหน้าความหมายโดยนัยเหล่านี้ของพื้นที่คออสต์ พวกเขาเองหลายคนไม่มีฤทธิ์เดชแห่งพื้นที่คออสต์ แบบซึ่งเคยมาสถิตบนผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลาย-Charles G. Finney, D. L. Moody, R. A. Torrey, J. Wilbur Chapman และคนอื่น ๆ กระนั้นผู้คนกลุ่มพื้นที่คออสต์และผู้ที่พูดภาษาแปลก ๆ ก็คาดคั้นเรื่องนี้อยู่ตลอดเวลา ความรู้สึกกระอักกระอ่วนได้เกิดขึ้นในหมู่ผู้นำที่มีความคิดแบบคริสเตียน และมันเริ่มเป็นที่นิยมที่จะยกเหตุผลไม่ดีพอเพื่ออธิบายพื้นที่คออสต์ ผู้คนกล่าวแล้วว่าพื้นที่คออสต์เป็นการเริ่มต้นในทางเทคนิคของสมัยประทานใหม่ ด้วยเหตุนี้พื้นที่คออสต์จึงไม่มีทางเกิดขึ้นซ้ำได้อีก มันเป็นเพียงต้นกำเนิดของคริสตจักรของคริสเตียน เราทุกคนได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ไปแล้ว อย่างน้อยก็ในเชิงศักยภาพ และด้วยเหตุนี้เราจึงไม่ต้องแสวงหาที่จะมีมากกว่านี้ มันถูกเน้นโดยผู้เขียนและนักเทศน์นับพันคนว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เคยตรัสถึงพระองค์เอง” ซึ่งเป็นความเข้าใจผิดและการบิดเบือนอย่างรุนแรงของยอห์น 16:13 ซึ่งพระเยซูตรัสว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะตรัสเฉพาะสิ่งที่พระองค์ทรงได้รับให้ตรัสจากพระบิดา คริสเตียนทั้งหลายถูกสอนไปแล้วว่ามันเป็นเรื่องโง่เขลาที่จะรอคอยต่อพระพักตร์พระเจ้าและอธิษฐานขอการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ พวกครูสอนพระคัมภีร์ที่ฉลาดในทางโลกเหล่านี้ กล่าวว่าตั้งแต่พื้นที่คออสต์ นั้นไม่เคยต้องกระทำเลย คำสอนเหล่านั้นของ Darby ถูก

นำมาแทนที่จุดยืนด้านหลักคำสอนที่ยิ่งใหญ่ของ D. L. Moody และ R. A. Torrey ครูสอนพระคัมภีร์เหล่านั้นที่ไม่เคยมีการฟื้นฟูเลย ไม่เคยรู้จักฤทธิ์เดชแห่งฟื้นเทคอสดด้วยตัวเองและแทบจะไม่ชนะจิตวิญญาณเลย ได้กลายเป็นโฆษกในด้านหลักคำสอนในที ๆ ครั้งหนึ่งเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณ- Spurgeon, Wesley, Whitefield, Finney, Moody, Torrey- เคยมีผู้ฟัง กระแสธารแห่งการฟื้นฟูได้ถดถอยไปเมื่อผู้คนหยุดอ่อนน้อมและหยุดคาดหวังฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไปเสียแล้ว เพื่อที่จะหนีไปให้พ้นจากคำสอนของพวกเขาฟื้นเทคอสด ผู้คนจึงได้ถดถอยหนีไปจากคำสอนใด ๆ เกี่ยวกับฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์

โอ ความแห้งแล้ง ความอดอยาก ความทรมานการฝ่ายวิญญาณ ความไร้ฤทธิ์เดชที่เป็นผลมาจากการถดถอยหนีไปจากคำสอนที่ชัดเจนของพระคัมภีร์นี้เกี่ยวกับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์!

ท่านผู้อ่านที่รัก สมมติว่าใครสักคนเน้นเรื่องการพูดในภาษาต่าง ๆ จนเกินพอดีหรือเหมาะสม แน่ใจว่ามันแยกว่าเสียอีกกับการที่เราเพิกเฉยคำสอนที่ชัดเจนนั้นแห่งพระวจนะของพระเจ้าเกี่ยวกับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์! แน่ใจว่า ถ้าพวกที่พูดภาษาแปลก ๆ เข้าใจผิดเกี่ยวกับฟื้นเทคอสด นั่นก็ไม่ทำให้เรามีข้ออ้างที่จะไม่เชื่อฟังและละเลยคำบัญชาที่ชัดเจนเหล่านั้นของพระคัมภีร์ที่ให้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

โดยพระคุณของพระเจ้า ผมจะไม่ยอมสละทิ้งสิ่งใดเลยที่ทรงสัญญาไว้แก่เหล่าคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่! ถ้าบางคนสอนว่าบัพติศมาจำเป็นสำหรับความรอด ผมก็จะไม่ไปกับพวกเขา แต่ผมจะยังสอนผู้คนให้รับบัพติศมาเหมือนกับที่พระเยซูและเปาโลเคยสอน ถ้าบางคนทำให้พิธีระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้ากลายเป็นพิธีมิสซาและนการยกโทษไปใส่ไว้ในมือของบาทหลวง ผมก็จะไม่ไปกับพวกเขา แต่ผมจะยังสอนคริสเตียนทั้งหลายเหมือนเดิมว่าพระเยซูตรัสว่า “จงทำสิ่งนี้ให้เป็นที่ระลึกถึงเรา” ผมไม่สามารถโยนทิ้งส่วนใดของพระคัมภีร์ไปเพราะใครบางคนตีความมันผิด! ฉะนั้นผมจึงไม่สามารถ ผมต้องไม่หันหลังให้กับคำสอนที่แสนมหัศจรรย์นั้นเกี่ยวกับฟื้นเทคอสด ที่ว่าคริสเตียนทั้งหลายต้องเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์หากพวกเขาอยากทำงานของพระเจ้าได้อย่างชอบพระทัย แม้ว่าบางคนไปแบบสุดโต่งเหมือนคนคลั่งศาสนาแล้วก็ตามเกี่ยวกับหลักคำสอนเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์

III. ฟื้นเทคอสดไม่ใช้การเริ่มต้นของสมัยประทานใหม่

นักเทศน์และอาจารย์หลายท่าน ซึ่งรวมถึงตัวผู้แต่งนี้ด้วย บางครั้งเคยพูดถึง “สมัยประทานนี้แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์” นั่นเป็นคำกล่าวที่ชวนให้เข้าใจผิด จริง ๆ แล้ว ไม่มีสมัยประทานใหม่เริ่มต้นที่ฟื้นเทคอสดเลย และเหตุผลที่ทำให้นี่เป็นความผิดพลาดที่เป็นอันตรายก็คือว่า มันนำผู้คนให้หลงไปจากการเข้าใจความหมายของฟื้นเทคอสด ผู้คนที่คิดถึงฟื้นเทคอสดว่าเป็นเพียงการเริ่มต้นทางเทคนิคของสมัยประทานใหม่ก็พลาดบทเรียนนั้นที่พระเจ้าประทานให้เราที่นั่น พวกเขาคิดว่า เหตุการณ์หนึ่งเกี่ยวกับสมัยประทาน ซึ่งผ่านพ้นไปนานแล้ว ไม่มีข่าวสารพิเศษสำหรับเรา ดังนั้นพวกเขาจึงไม่เรียนรู้ที่จะรอคอยพระเจ้าเพื่อจะรับฤทธิ์เดชที่ฟื้นฟูและชนะจิตวิญญาณเหมือนที่พวกอัครทูตและคนอื่น ๆ ก่อนถึงวันฟื้นเทคอสดได้กระทำ เพราะหมกมุ่นอยู่กับความหมายอันเป็นเท็จเกี่ยวกับฟื้นเทคอสด พวกเขาจึงพลาดความหมายที่แท้จริงนั้นไป

มันเป็นความจริงที่ว่าฟื้นเทคอสดเป็นการเริ่มต้นสำเร็จจริงของคำพยากรณ์ของโยเอล:

“และต่อมาในวันสุดท้าย พระเจ้าตรัสว่า เราจะเทพระวิญญาณของเราบนเนื้อหนังทั้งสิ้น และบุตร

ชายบุตรสาวของพวกเขาจะพยากรณ์ และพวกคนหนุ่มของพวกเขาจะเห็นนิมิตทั้งหลาย และพวกคนชราของพวกเขาจะฝันความฝันต่าง ๆ และในวันเหล่านั้นเราจะเทพระวิญญาณของเราบนเหล่าผู้รับใช้ของเราและบนเหล่าสาวใช้ของเรา และพวกเขาจะพยากรณ์ และเราจะสำแดงการมหัศจรรย์ทั้งหลายในฟ้าอากาศเบื้องบน และหมายสำคัญต่าง ๆ ในแผ่นดินโลกเบื้องล่าง คือเลือด และไฟ และไอควีน ดวงอาทิตย์จะถูกเปลี่ยนให้เป็นความมืด และดวงจันทร์ให้เป็นเลือด ก่อนวันใหญ่ยิ่งและเกรียงไกรนั้นขององค์พระผู้เป็นเจ้ามาถึง และจะเป็นเช่นนี้ว่า ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด’ - กิจการ 2:17-21

เปโตรกล่าวว่า “แต่สิ่งนี้เป็นสิ่งซึ่งถูกกล่าวไว้โดยศาสดาพยากรณ์โยเอล” และยกข้อพระคำตอนต้นด้านบนมา มันเป็นความจริงในนัยหนึ่งที่ว่าช่วงเวลาอันยิ่งใหญ่ของการเผยแผ่ข่าวประเสริฐไปทั่วโลกได้เริ่มต้นที่เพ็นเทคอสต์ แต่มันไม่เป็นความจริงที่ว่าที่เพ็นเทคอสต์ สมัยประทานใหม่ได้เริ่มต้นขึ้น วิธีใหม่ของการกระทำกิจโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์

1. เพ็นเทคอสต์ไม่ใช่ครั้งแรกที่พวกคริสเตียน เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ที่เพ็นเทคอสต์ “พวกเขาทุกคนก็เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” กิจการ 2:4 กล่าว และตลอดหนังสือกิจการ เรามีคำกล่าวซ้ำ ๆ ว่าพวกคริสเตียนเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ดู กิจการ 4:8, กิจการ 4:31, กิจการ 6:5, กิจการ 7:55, กิจการ 9:17, กิจการ 11:24) เมื่อคิดเช่นนี้ Dr. A. T. Pierson ผู้ได้รับความนับถือจึงได้แสดงออกถึงความรู้สึกของคนเป็นอันมากเมื่อเขาออกความเห็นเกี่ยวกับพระคำข้อแรกนั้นในหนังสือกิจการ ตรานั้นลูกากล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้เขียนหนังสือก่อนหน้านี้แล้ว โอ ท่านเอโอฟิลัส เกี่ยวกับบรรดาสิ่งซึ่งพระเยซูได้ทรงตั้งต้นกระทำและสั่งสอน” และ Dr. Pierson กล่าวว่าในข่าวประเสริฐทั้งสิ้นเล่มพระเยซูทรงเริ่มต้นงานนั้น; ในหนังสือกิจการพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสานต่องานนั้น แต่เขาพลาดประเด็นของพระคำตอนนั้นไป คำสอนที่ชัดเจนของบริบทและของพระคำตอนอื่น ๆ ก็คือว่าพระเยซูทรงทำการงานทั้งสิ้นของพระองค์โดยอาศัยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์และว่าเมื่อพระองค์ทรงถูกรับไป พวกสาวกก็สามารถทำงานชนิดเดียวกันนั้นได้โดยอาศัยฤทธิ์เดชเดียวกันนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเยซูตรัสไว้ในยอห์น 14:12 ว่า “ผู้ที่เชื่อในเรา การงานเหล่านั้นซึ่งเรากระทำนั้น เขาก็จะกระทำเช่นกัน และเขาจะกระทำการงานทั้งหลายที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีก เพราะว่าเราจะไปยังพระบิดาของเรา” ถ้าคุณเคยคิดว่าผู้คนไม่ได้เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก่อนหน้าเพ็นเทคอสต์ คุณก็ควรจำลูกา 1:15 ไว้ซึ่งทูตสวรรค์นั้นกล่าวว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมาจะ “เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งแต่ครรภ์มารดาของเขา” และจุดประสงค์นั้นก็จะเป็นแบบเดียวกันเปรียบกับจุดประสงค์ของเพ็นเทคอสต์ เพราะพระคำข้อที่ตามมากล่าวไว้ว่า “และลูกหลานของอิสราเอลหลายคน เขาจะนำให้หันกลับมาห่องค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเขาทั้งหลาย” งานรับใช้ของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมามีฤทธิ์เดชแบบเดียวกันเปรียบกับงานรับใช้ของเปโตรและงานรับใช้ของคนอื่น ๆ ในภายหลังที่เพ็นเทคอสต์

ในลูกา 1:41 เราถูกบอกว่า “เอลีซาเบธก็เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” และในลูกา 1:67 เราถูกบอกว่า “เศคาริยาห์ ก็เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ในลูกา 3:22 เราถูกบอกว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรูปสัณฐานคนจนกเขาเสด็จลงมา” บนพระเยซูเมื่อพระองค์ทรงรับบัพติศมา ลูกา 4:1 กล่าวว่า “และ

พระเยซูซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้เสด็จกลับไปจากแม่น้ำจอร์แดน” ลูคา 4:14 กล่าวว่า “และพระเยซูได้เสด็จกลับไปในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณมายังแคว้นกาลิลี” พระเยซูทรงเทศนาในธรรมศาลาจากข้อความในอิสยาห์ 61:1 ซึ่งกล่าวว่า “พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศ...” และจากนั้นตรัสว่า “ในวันนี้พระคัมภีร์ตอนนี้ก็สำเร็จในหูของท่านทั้งหลาย” (ลูคา 4:16-21)

เห็นได้ชัดจากข้อพระคัมภีร์เหล่านี้ว่าการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณมาอยู่บนยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาอยู่บนเอลีซาเบธ อยู่บนเศคาริยาห์ และอยู่บนพระเยซูในช่วงวันเหล่านั้นก่อนถึงพื้นเทคอสต์

แต่ในพระคำตอนเดียวกันนั้นที่บอกเราว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมาจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งแต่ครรภ์มารดาของเขาและว่าเขาจะหันลูกหลานมากมายของอิสราเอลมายังองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของพวกเขา พระคำข้อถัดไปบอกเราว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมามีพระวิญญาณองค์เดียวกันเปี่ยมและฤทธิ์เดชเหมือนเอลียาห์: “และเขาจะนำหน้าพระองค์ในจิตวิญญาณและฤทธิ์เดชของเอลียาห์ เพื่อหันใจของพ่อทั้งหลายให้เข้าหาลูก ๆ และคนที่ไม่เชื่อฟังให้เข้าหาสติปัญญาของคนชอบธรรม เพื่อจัดเตรียมชนชาติหนึ่งไว้ให้สมแก่องค์พระผู้เป็นเจ้า” (ลูคา 1:17) เอลียาห์และเหล่าศาสตพยากรณ์ภาคพันธสัญญาเดิมเคยเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์นานแล้วก่อนถึงพื้นเทคอสต์ และเราถูกบอกอย่างชัดเจนในอพยพ 35:30,31: “ดูเถิดพระเยโฮวาห์ได้ทรงเรียกเบซาเลเอลตามชื่อ บุตรชายของอูรี บุตรชายของเฮอร์ ของเผ่ายูดาทา และพระองค์ได้ทรงให้เขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า” ฉะนั้นการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ ซึ่งพวกสาวกที่รออยู่นั้นได้รับที่พื้นเทคอสต์ ไม่ได้เริ่มต้นสมัยประทานใหม่ในความหมายนั้น ผู้คนเคยเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์หลายครั้งแล้วก่อนหน้านั้น การเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในตอนนั้นไม่ใช่สิ่งใหม่เลยในโลก

พื้นเทคอสต์ได้เริ่มต้นยุคสมัยอันยิ่งใหญ่แห่งการฟื้นฟูทั้งหลาย แต่เคยมีการฟื้นฟูมาหลายครั้งแล้วก่อนหน้านั้น เช่นการฟื้นฟูกับเอลียาห์บนภูเขาคารเมล ของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาที่แม่น้ำจอร์แดน เช่นการฟื้นฟูเหล่านั้นภายใต้เอสราและโยสิยาห์

มันเป็นความจริงที่ว่าพื้นเทคอสต์เป็นการเริ่มต้นแห่งวันสุดท้ายเหล่านั้นเมื่อ “ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะรอด” ตามคำพยากรณ์ของโยเอล แต่เราต้องไม่คิดว่าไม่มีใครเคยรับความรอดเลยก่อนหน้านั้น แม้กระทั่งในเรื่องการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณและฤทธิ์เดชเพื่อการชนะจิตวิญญาณ พื้นเทคอสต์ก็ไม่ได้เริ่มต้นสมัยประทานใหม่ มันเป็นเพียงช่วงเวลาหนึ่งเมื่อผู้คนของพระเจ้ารอคอยพระองค์จนกระทั่งพระองค์ทรงโปรดกรุณาให้พวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชเพื่อที่จะกระทำตามคำบัญชาของพระองค์ เรื่องการชนะจิตวิญญาณ

2. พื้นเทคอสต์ไม่ใช่การเริ่มต้นของการสถิตอยู่ภายใน ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในร่างกายของคริสเตียนทั้งหลาย

มีความเชื่ออันแพร่หลายที่ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ลงมาที่พื้นเทคอสต์และที่นั่นทรงย้ายมาอยู่ในร่างกายของพวกคริสเตียนและว่าด้วยเหตุนี้สมัยประทานใหม่ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงได้เริ่มต้นที่พื้นเทคอสต์ แต่นี้เป็นความเข้าใจผิด ดังที่ผมเชื่อว่าคุณจะได้เห็นได้อย่างง่ายดายจากพระคัมภีร์

มันเป็นความจริงที่ว่าครั้งหนึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เคยอยู่กับเหล่าคริสเตียนและว่าตอนนี้พระองค์ทรงอยู่ในพวกคริสเตียน นั่นเป็นสิ่งที่พระเยซูตรัสเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในยอห์น 14:16,17:

“และเราจะทูลขอพระบิดา และพระองค์จะประทานผู้พลอบประโลมใจอีกผู้หนึ่งให้แก่ท่านทั้งหลาย เพื่อพระองค์จะได้สถิตอยู่กับท่านทั้งหลายตลอดไป คือพระวิญญาณแห่งความจริง ผู้ซึ่งโลกไม่สามารถรับได้ เพราะว่าโลกมองไม่เห็นพระองค์และไม่รู้จักพระองค์ แต่ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายและจะประทับอยู่ในท่านทั้งหลาย”

ในขณะนั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประทับอยู่กับพวกสาวก และพระเยซูตรัสว่าในภายหลังพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงอยู่ในพวกสาวก เมื่อถึงเวลาหนึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เสด็จเข้ามาประทับในร่างกายของคริสเตียนทั้งหลายแล้ว

นี่เป็นความจริงอันเปี่ยมสุขที่คริสเตียนทั้งหลายไม่ควรลืมเด็ดขาด 1 โครินธ์ 6:19,20 กล่าวว่า:

“อะไรกัน พวกท่านไม่ทราบหรือว่า ร่างกายของพวกท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งสถิตอยู่ในพวกท่าน ซึ่งพวกท่านได้รับจากพระเจ้า และพวกท่านไม่ใช่เจ้าของตัวพวกท่านเอง เพราะว่าพวกท่านถูกซื้อไว้แล้วตามราคา เหตุฉะนั้นจงถวายสง่าราศีแด่พระเจ้าในร่างกายของพวกท่าน และในจิตวิญญาณของพวกท่าน ซึ่งเป็นของพระเจ้า”

2 โครินธ์ 6:16 กล่าวว่า “และวิหารของพระเจ้ามีการเห็นพ้องอะไรกับเหล่ารูปเคารพ เพราะว่าพวกท่านเป็นวิหารของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่”

1 โครินธ์ 3:16 กล่าวว่า “พวกท่านไม่ทราบหรือว่า พวกท่านเป็นวิหารของพระเจ้า และว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในพวกท่าน”

และโรม 8:9,10 มีคำกล่าวที่แสนงดงาม:

“แต่พวกท่านไม่ได้อยู่ในเนื้อหนัง แต่ในพระวิญญาณ ถ้าหากว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในพวกท่าน บัดนี้ถ้าผู้ใดไม่มีพระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้นั้นก็ไม่ใช่ของพระองค์ และถ้าพระคริสต์ทรงสถิตอยู่ในพวกท่านแล้ว ร่างกายก็ตายไปเพราะเหตุบาป แต่จิตวิญญาณก็มีชีวิตเพราะเหตุความชอบธรรม”

เราขอบพระคุณพระเจ้าได้สำหรับความจริงที่แสนวิเศษนี้ ที่ว่าบัดนี้พระวิญญาณของพระเจ้าประทับอยู่ในร่างกายของคริสเตียนทุกคน แต่การเปลี่ยนแปลงด้านสมัยประทานนี้ไม่ได้เริ่มต้นที่เพ็นเทคอสต์!

คำสอนที่ชัดเจนของพระวจนะของพระเจ้านี้ก็คือว่าสมัยประทานใหม่นี้ (เมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าจะสถิตอยู่ในร่างกายของผู้เชื่อทุกคน) ได้เริ่มต้นในวันที่พระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตาย พระเยซูเองทรงสัญญาเรื่องนี้ไว้ในยอห์น 7:37-39:

“ในวันสุดท้าย วันใหญ่แห่งเทศกาลเลี้ยงนั้น พระเยซูทรงยืนและร้อง โดยตรัสว่า “ถ้าผู้ใดกระหาย จงให้ผู้นั้นมาหาเราและดื่ม ผู้ที่เชื่อในเรา ตามที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้แล้วว่า ‘จากภายในผู้นั้น บรรดาแม่น้ำแห่งน้ำประกอบด้วยชีวิตจะไหลออกมา’” (แต่พระองค์ตรัสสิ่งนี้เรื่องพระวิญญาณ ซึ่งคนทั้งหลายที่เชื่อในพระองค์จะได้รับ ด้วยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังไม่ถูกประทานให้ เพราะพระเยซูยังมิได้รับสง่าราศี)”

พระวิญญาณบริสุทธิ์ต้องเข้ามาอยู่ในร่างกายของผู้คนและทรงมีฐานบัญชาการของพระองค์ที่นั่น

พระองค์ต้องไหลออกในความเต็มเปี่ยมของพระองค์จากตัวตนที่อยู่ในสุดของคริสเตียนทั้งหลายดุจสายธารแห่งน้ำที่ดับกระหาย แต่การประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในความหมายที่เป็นการสถิตอยู่ภายในของพระองค์ ใน การที่พระองค์ทรงมีฐานบัญชาการของพระองค์ในร่างกายมนุษย์และทรงกระทำกิจออกมาจากร่างกายมนุษย์ ได้ถูกชะลอไว้ “ด้วยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังไม่ถูกประทานให้ เพราะพระเยซูยังมีได้รับสง่าราศี” เมื่อพระเยซู เจ้าทรงได้รับสง่าราศีแล้ว-นั่นคือ ทรงถูกทำให้เป็นขึ้นจากตายแล้วในพระกายที่มีสง่าราศี-เมื่อนั้นพระวิญญาณ บริสุทธิ์จะทรงถูกประทานให้เพื่อเข้ามาอาศัยในร่างกายของคริสเตียนทั้งหลาย

ข่าวประเสริฐของยอห์นบันทึกพระสัญญาไว้ว่าในวันใด ข่าวประเสริฐเล่มเดียวกันกับบันทึกการสำเร็จจริง ของมันไว้ฉนั้น ในยอห์น 20:19-22 เราถูกบอกว่า วันที่พระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตาย พระองค์ทรงปรากฏแก่ พวกสาวกและทรงระบายลมหายใจบนพวกเขาและตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด” พระ เยชูทรงระบายลมหายใจบนพวกเขาที่นั่น และพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว

ในพระคัมภีร์ จำไว้ว่าคำกรีกที่หมายถึง พระวิญญาณ และคำที่หมายถึงสายลมหรือลมหายใจเป็นคำ เดียวกัน พระเยซูทรงระบายพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าบนสาวกเหล่านี้แล้วจริง ๆ พวกเขาได้รับพระองค์ แล้ว และพระองค์ พระภาคที่สามของตรีเอกานุภาพ ทรงเข้ามาในร่างกายของพวกเขาแล้วเพื่อจะอยู่อาศัย

ฉะนั้น มันจึงค่อนข้างชัดเจนว่าการเปลี่ยนแปลงด้านสมัยประทาน เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ แทนที่จะ ทรงอยู่กับพวกคริสเตียน ได้มาอาศัยอยู่ในพวกคริสเตียนแล้ว เกิดขึ้นแล้ววันนั้นที่พระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตาย เมื่อพวกสาวกได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์มาอาศัยอยู่ในร่างกายของตน มันเป็นแค่สี่วันหลังจากที่พระเยซูทรง สัญญาไว้ในยอห์น 14 ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะมาสถิตอยู่ในพวกเขา ว่า “พระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่านทั้ง หลายและจะประทับอยู่ในท่านทั้งหลาย” (ยอห์น 14:16,17) เราอาจเข้าใจได้อย่างเหมาะสมว่าเมื่อพระ วิญญาณบริสุทธิ์ทรงเข้ามาในร่างกายของอัครทูตเหล่านี้แล้วเพื่อจะอาศัย พระองค์ก็เข้ามาในร่างกายของ คริสเตียนคนอื่น ๆ ทุกคนในโลกแล้ว และจากวันนั้นมาจนถึงวันนี้ เมื่อผู้ใดกลับใจเชื่อ บังเกิดใหม่ ร่างกายของ เขาก็กลายเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวิญญาณบริสุทธิ์องค์เดียวกันนี้ผู้ทรงทำให้จิตวิญญาณบังเกิด ใหม่ทรงย้ายเข้ามาและทำให้ร่างกายนั้นเป็นที่อยู่อาศัยของพระองค์ วิหารของพระองค์ แต่การเปลี่ยนแปลง ด้านสมัยประทานนั้นได้เกิดขึ้นแล้ววันนั้นที่พระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตาย และไม่ใช่ว่าที่เพ็นเทคอสต์!

เมื่อพระเยซูทรงบอกพวกสาวกว่า “และดูเถิด เราจะส่งพระสัญญาแห่งพระบิดาของเรามาเหนือท่าน ทั้งหลาย แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจาก เบื้องบน” (ลูกา 24:49) พระองค์ก็ไม่ได้หมายความว่าพวกเขาจะต้องรอคอยการเข้ามาสถิตอยู่ภายในของพระ วิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ประทับอยู่ในร่างกายของพวกเขาแล้ว พระเยซูทรงระบายลมหายใจบนพวกเขาแล้ว และตรัสแล้วว่า “ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด” พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอยู่กับพวกเขาแล้ว เพื่อจะปลอบประโลมใจพวกเขา เพื่อนำทางพวกเขาเข้าสู่ความจริงนั้น พระองค์ทรงเป็นบุคคลผู้หนึ่งที่เข้าสนิท อยู่ อาศัยอยู่ในร่างกายของพวกเขา แต่พวกเขายังต้องรอคอยการเต็มเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช ฤทธิ์เดชที่จะทำให้ พวกเขาเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ ฤทธิ์เดชสำหรับการฟื้นฟู ฤทธิ์เดชที่จะกระทำตามคำบัญชาของพระมหาบัญชา นั้นที่พระเยซูประทานให้พวกเขาแล้ว

มันเป็นความผิดพลาดมหาศาลที่จะปิดบังเห็นเทคอสต์ว่าเป็นเพียงการเริ่มต้นของสมัยประธานใหม่ มันไม่ใช่แบบนั้นเลย มันเป็นการฟื้นฟูครั้งใหญ่เมื่อผู้คนของพระเจ้าประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนเพื่อที่จะชนะจิตวิญญาณ

เมื่อสาวกสิบเอ็ดคนนั้น หลิงเหล่านั้ที่ได้อยู่กับพระเยซู มารดาของพระองค์และพวกน้อง ๆ ร่วม มารดาของพระองค์ได้เฝ้ารอในห้องชั้นบนนั้นก่อนถึงเห็นเทคอสต์ มีกล่าวไว้ว่า “คนเหล่านั้ทุกคนอยู่พร้อมใจกันต่อเนื่องในการอธิษฐานและการอ้อนวอน” (กิจการ 1:14) แต่พวกเขาไม่ได้กำลังรอคอยให้สมัยประธานใหม่เริ่มต้น! พวกเขาไม่ได้กำลังรอคอยการเปลี่ยนแปลงเชิงเทคนิคบางอย่างในวิธีที่พระเจ้าทรงกระทำกิจกับมนุษย์ พวกเขากำลังรอคอยฤทธิ์เดช-ฤทธิ์เดชที่จะทำให้พวกเขาเป็นเหล่าพยานในกรุงเยรูซาเล็ม ในทั่วแคว้นยูเดีย และในแคว้นสะมาเรีย และไปจนถึงที่สุดปลายของแผ่นดินโลก-เพื่อทำให้พวกเขาเป็นเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่สัมผัสผล

IV. คำสอนที่ว่า “เห็นเทคอสต์เป็นวันเกิดของคริสตจักร”

ทำให้เข้าใจผิดความหมายของเห็นเทคอสต์ทั้งหมด

คริสเตียนหลายพันคนถูกสอนแล้วว่า “เห็นเทคอสต์เป็นวันเกิดของคริสตจักร” พวกเขาถูกสอนแล้วว่าที่เห็นเทคอสต์คริสเตียนกลุ่มหนึ่งได้ถูกขยารวมให้เป็นหน่วยเดียว องค์คาพยพเดียว และคริสตจักรนั้น พระกายฝ่ายวิญญาณนั้นของพระคริสต์ ได้เริ่มต้นขึ้น คราวนี้วันที่สำหรับการเริ่มต้นของคริสตจักรไม่ถูกให้ไว้ในพระคัมภีร์และมันอาจไม่ใช่เรื่องที่สำคัญมากนัก แน่แน่นอนว่าผมคงจะไม่หาเรื่องทะเลาะกับพี่น้องของผมที่เห็นเรื่องนี้ต่างไปจากผม ผมคงจะไม่โต้เถียงเรื่องนี้ด้วยซ้ำหากไม่ใช่เพราะผลเสียที่ร้ายแรงมาก ๆ ที่เกิดขึ้นแล้วอันเป็นผลจากคำสอนเทียมเท็จนี้ เพราะว่าเมื่อผู้คนคิดถึงเกี่ยวกับเห็นเทคอสต์ พวกเขาก็คิดถึงมันเป็นเพียงการเริ่มต้นทางเทคนิคของพระกายนั้นของพระคริสต์ นั่นคือคริสตจักร ถ้าคริสตจักรถูกเริ่มต้นแล้ว มันก็จะไม่มีทางถือกำเนิดอีก และพวกเขาจึงคิดว่าพระพรนั้นของเห็นเทคอสต์ไม่มีทางเกิดขึ้นซ้ำได้อีก พวกเขาจึงพลาดคำสอนนั้นของพระคัมภีร์ไปทั้งหมด ที่ว่าเห็นเทคอสต์เป็นการฟื้นฟูต้นแบบ (D. L. Moody เรียกมันว่า “การฟื้นฟูตัวอย่าง”) ซึ่งตอนนั้นผู้คนของพระเจ้า ณ การเริ่มต้นของยุคสมัยอันยิ่งใหญ่นี้ของการประกาศข่าวประเสริฐไปทั่วโลก ได้เฝ้ารอพระเจ้าจนกระทั่งพวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนและจากนั้นด้วยฤทธิ์เดชนั้นพวกเขาชนะจิตวิญญาณสามพันดวงในวันเดียว ผมทุกขใจไม่ใช่แค่เพราะผู้คนคิดว่าคริสตจักรได้เริ่มต้นที่เห็นเทคอสต์ ผมทุกขใจเพราะพวกเขาพลาดคำสอนที่ชัดเจนนั้นแห่งพระวจนะของพระเจ้าที่ว่าเป็นไปไม่ได้เลยที่คริสเตียนคนใดจะชนะจิตวิญญาณทั้งหลายโดยปราศจากฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ บทเรียนนั้นของเห็นเทคอสต์ที่ว่าลูก ๆ ของพระเจ้าสามารถรอคอยพระองค์และรับฤทธิ์เดชของพระองค์ ถูกพลาดไปเพราะผู้คนเห็นสิ่งอื่น ๆ ในเหตุการณ์เหล่านั้ที่เห็นเทคอสต์มากกว่าสิ่งเหล่านั้ที่พระคัมภีร์เองเน้นหนัก แต่ผมเชื่อว่าข้อเท็จจริงหลายประการที่ถูกเผชิญหน้าอย่างชัดตรงและด้วยใจอธิษฐานจะแสดงให้เห็นเหล่าคริสเตียนที่เปิดใจรับมองเห็นว่าการพูดถึงเห็นเทคอสต์ว่าเป็นวันเกิดของคริสตจักรก็เป็นการพลาดประเด็นนั้นของพระคัมภีร์ไปเสียหมด

1. พระคัมภีร์ไม่กล่าวตรงไหนเลยว่าคริสตจักร

ได้เริ่มต้นที่เห็นเทคอสต์

สมมติว่าคริสเตียนที่ชื่อตรงบางท่านไม่ยอมเชื่อว่าคริสตจักรไม่ได้เริ่มต้นที่เพ็นเทคอสต์ ไม่ใช่ไร อย่าให้เราทะเลาะกันเกี่ยวกับเรื่องนั้นเลย ถ้าคุณยืนยันที่จะเชื่อว่าคริสตจักรได้เริ่มต้นที่เพ็นเทคอสต์ ผมก็จะไม่ทุกข์ร้อนอะไร ขอเพียงคุณถือตามทัศนคติของพระคัมภีร์เกี่ยวกับเรื่องนั้นและไม่กล่าวอะไรเกี่ยวกับมัน ในการอภิปรายทั้งหมดเกี่ยวกับเพ็นเทคอสต์-เมื่อยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาบอกล่วงหน้าถึงมัน เมื่อพระเยซูทรงบัญชาพวกสาวกให้เฝ้าคอยมัน เมื่อการประชุมอธิษฐานนั้นเองถูกพรรณนา และต่อมาเมื่อเพ็นเทคอสต์มาถึงแล้วจริง ๆ และเหตุการณ์แสนอัศจรรย์หลายประการเกิดขึ้น-ไม่มีสักข้อเดียวในพระคัมภีร์ที่กล่าวว่าเพ็นเทคอสต์จะเป็นวันเกิดของคริสตจักร เมื่อยอห์นผู้ให้รับบัพติศมากล่าวว่า ‘พระองค์ผู้หนึ่งจะมาภายหลังข้าพเจ้า ผู้จะทรงให้บัพติศมาพวกท่านด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์’ เขาก็ไม่ได้กล่าวอะไรเลยเกี่ยวกับต้นกำเนิดของคริสตจักร เมื่อพระเยซูตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” พระองค์ก็ได้ตรัสอะไรเลยเกี่ยวกับต้นกำเนิดแห่งพระกายนั้นของพระคริสต์ ในบทแรกของกิจการเมื่อคำบัญชาของพระคริสต์และพระมหาบัญชาอันถูกทวนซ้ำอีก ไม่มีกล่าวเลยสักคำเพื่อเตือนพวกเขาว่าคริสตจักรจะเริ่มต้นแล้วนะ ตรงกันข้าม พระเยซูทรงบัญชาพวกเขาให้ “คอยรับตามพระสัญญาของพระบิดา ซึ่งพระองค์ตรัสว่า “ตามที่ท่านทั้งหลายได้ยินจากเรานั้นแหละ เพราะว่ายอห์นได้ให้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกไม่กีวันนับจากนี้” (กิจการ 1:4, 5) และพระองค์ตรัสอีก: “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก” (กิจการ 1:8)

บทที่สองของกิจการพรรณนาถึงเหตุการณ์เหล่านั้นที่เพ็นเทคอสต์-ความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันอันเปี่ยมสุขของพวกสาวก ลึนเหมือนไฟเหล่านั้นที่มาเกาะอยู่บนพวกเขา ของประธานแสนอัศจรรย์นั้นที่เปิดโอกาสให้พวกเขาได้พูดแก่คนสืบหกสัญชาติในภาษาเหล่านั้นของผู้คนที่อยู่ที่นั่นจนพวกเขาได้ยินการงานอันแสนวิเศษของพระเจ้าในภาษาของพวกเขาเอง บทนั้นเล่าถึงคำเทศนาของเปโตร คำเตือนของเขาที่ว่าผู้คนควรกลับใจใหม่ คำสัญญาของเขาว่าของประธานเดียวกันนี้มีให้ ‘แก่คนทั้งหลายที่อยู่ห่างไกลออกไป คือทุกคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเราจะทรงเรียกนั้น’ บทนั้นบอกเราถึงผลลัพธ์อันเปี่ยมสุขเหล่านั้น พร้อมกับสามพันคนที่เข้าร่วมกับคริสเตียนเหล่านั้นวันนั้นและรับบัพติศมา บทนั้นบอกเราถึงการร่วมสามัคคีธรรมอันแสนชื่นบานและพระพรที่ต่อเนื่อง แต่ไม่มีกล่าวเลยสักคำเกี่ยวกับว่าคริสตจักรได้ถูกให้กำเนิดที่เพ็นเทคอสต์!

ไปตลอดส่วนที่เหลือของภาคพันธสัญญาใหม่ มีการอ้างอิงหลายหนถึงเพ็นเทคอสต์ หรือสมัยต้น ๆ นั้นของคริสตจักร แต่ไม่มีกล่าวเลยสักคำเกี่ยวกับว่าคริสตจักรได้เริ่มต้นวันนั้น

คราวนี้วิธีที่เข้าท่าสำหรับคริสเตียนคนใดที่จะปฏิบัติเกี่ยวกับเรื่องนั้นก็คือ เน้นตรงจุดที่พระคัมภีร์เน้น ถ้าพระคัมภีร์ไม่พูดถึงเพ็นเทคอสต์ว่าเป็นวันเกิดของคริสตจักร มันก็เป็นการเน้นที่เท็จ การประยุกต์ใช้พระคัมภีร์แบบผิด ๆ และจะบดบังความหมายของสิ่งที่พระเจ้าตรัสแล้วอย่างแน่นอน หากเราพูดเยาะเกี่ยวกับว่าคริสตจักรหนึ่งได้ถือกำเนิดที่เพ็นเทคอสต์ ในเมื่อพระคัมภีร์เองไม่กล่าวอะไรเลยเกี่ยวกับมัน

เปาโลมีอะไรที่จะกล่าวเยาะเย้ยเกี่ยวกับคริสตจักรในจดหมายฝากหลายฉบับของเขา เปาโลเคยกล่าว

ตรงไหนที่คริสตจักรได้เริ่มต้นที่เพ็นเทคอสต์? เขาไม่กล่าวเรื่องนั้นเลย! ฉะนั้นสมมติว่าเราถือตามเปาโลในการเน้นและวิธีการต่าง ๆ ของเรา-เราทุกคนที่เป็นคริสเตียน-และพูดถึงสิ่งเดียวกันเหล่านั้นที่เขาพูดถึงเมื่อเราอภิปรายเรื่องคริสตจักรและเพ็นเทคอสต์! พระคัมภีร์ไม่เคย (ในพระคำสักขี) กล่าวหรือกระทั่งบอกเป็นนัยอย่างชัดเจนว่าคริสตจักรได้เริ่มต้นที่เพ็นเทคอสต์ ในทางปฏิบัติแล้วคำพูดทุกอย่างของพระคัมภีร์เกี่ยวกับเพ็นเทคอสต์ก็กล่าวถึงการมาของฤทธิ์เดชเพื่อชนะจิตวิญญาณและผลลัพธ์อันมีค่าประเสริฐและเปี่ยมสง่าราศีของฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณนั้นที่มาอยู่บนคำพยานของคริสเตียนทั้งหลายที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ขอให้เรานั้นตรงที่พระคัมภีร์เน้นเถิด! ถ้าพระคัมภีร์ไม่พูดถึงคริสตจักรว่าเริ่มต้นที่เพ็นเทคอสต์ ขอให้เราหลีกเลี่ยงคำพูดแบบนี้เช่นกัน

2. “รับบัพติศมาเข้าเป็นกายเดียว” ใน 1 โครินธ์ 12:12,13

ไม่ได้หมายถึงเพ็นเทคอสต์และต้นกำเนิดของคริสตจักรเลย

กลุ่ม Plymouth Brethren มีส่วนอย่างมากในการกระตุ้นให้เกิดการศึกษาพระคัมภีร์ Darby และผู้นำคนอื่น ๆ ในท่ามกลางนิยายนี้ (ซึ่งไม่ชอบที่จะถูกเรียกว่าเป็นนิยายหนึ่ง) ได้เห็นผู้คนเป็นอันมากมาสู่การศึกษาพระวจนะของพระเจ้า สำหรับเรื่องนี้เราขอบคุณพระเจ้า พวกเขาเน้นหนักอย่างมากเรื่องความจริงที่ว่าผู้ที่รอดแล้วทุกคนอยู่ในพระกายของพระคริสต์และการเป็นสมาชิกในนิยายใดบนโลกหรือองค์กรใดของมนุษย์ไม่ช่วยให้อุด และไม่มีส่วนในการช่วยให้อุด แต่มันก็ยุติธรรมที่จะกล่าวว่าผู้คนที่รักเหล่านี้ได้กระตุ้นให้เกิดทัศนะแบบเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งและว่าคำสอนของพวกเขามีแนวโน้มไปสู่ความแตกแยกและไปสู่การเน้นความจริงบางเรื่องแบบเกินพอดีจนละเลยความจริงอื่น ๆ เท่าที่ผมเข้าใจคำสอนเหล่านั้นของ Darby และกลุ่ม Plymouth Brethren ผู้คนที่รักเหล่านี้ได้เน้นอย่างแพร่หลายเรื่องคำสอนที่ว่าคริสตจักรได้เริ่มต้นที่เพ็นเทคอสต์ ที่ว่าคริสตจักรเป็นสิ่งใหม่ทั้งหมด ไม่เคยเป็นที่รู้จักมาก่อนเวลานั้นเลย ที่ว่าคริสตจักรเป็นข้อลึกลับหนึ่งที่ถูกเปิดเผยแก่เปาโลเพียงผู้เดียวในหมู่ผู้เขียนภาคพันธสัญญาใหม่ และแนวโน้มนี้สำหรับที่ประชุมทั้งหลายของกลุ่ม Brethren ก็คือ การโต้แย้งว่าที่ประชุมทั้งหลายของพวกเขาเท่านั้นเป็นตัวแทนคริสตจักรของพระเยซูคริสต์บนแผ่นดินโลกได้ดีพอ

คำสอนนี้ที่ว่าคริสตจักรได้เริ่มต้นที่เพ็นเทคอสต์มีพื้นฐานอยู่บน 1 โครินธ์ 12:12,13 ซึ่งอ่านดังต่อไปนี้:

“เพราะว่าร่างกายนั้นเป็นกายเดียว และมีอวัยวะหลายส่วน และอวัยวะทุกส่วนของกายเดียวนั้น ซึ่งเป็นหลายส่วนก็ยังเป็นกายเดียวกันฉันใด พระคริสต์ก็ทรงเป็นฉันนั้น เพราะว่าโดยพระวิญญาณองค์เดียวพวกเราทุกคนได้รับบัพติศมาเข้าเป็นกายเดียว ไม่ว่าพวกเราเป็นพวกยิวหรือพวกคนต่างชาติ ไม่ว่าพวกเราเป็นทาสหรือไท และทุกคนถูกทำให้ดื่มเข้าในพระวิญญาณองค์เดียวแล้ว”

แน่นอนว่าร่างกายนั้นมีหนึ่งเดียว คริสเตียนทุกคนเป็นอวัยวะแห่งพระกายฝ่ายวิญญาณนั้นของพระคริสต์ ผู้ใดที่รับความรอดแล้วก็กลายเป็นอวัยวะหนึ่งแห่งพระกายนั้นของพระคริสต์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ที่ทำให้ผู้เชื่อใหม่คนนั้นเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้า ทรงถ่ายทอดสภาพของพระเจ้าให้ ทรงทำให้เขาเป็นส่วนหนึ่งแห่งพระกายฝ่ายวิญญาณนั้นของพระคริสต์ ซึ่งจะถูกรับขึ้นไปพบกับพระผู้ช่วยให้รอดเมื่อพระองค์

เสด็จมา ทั้งหมดนี้ถูกสอนหรือถูกบอกเป็นนัยในข้อพระคำเหล่านี้

แต่พระคำตอนนี้พูดถึงต้นกำเนิดแห่งพระกายของพระคริสต์ใหม่? ผมขอยืนยันกรานว่ามันไม่พูด พระคำตอนนี้สอนว่าพระกายนั้นได้เริ่มต้นที่เพ็นเทคอสต์ใหม่? การถามคำถามนั้นก็เกือบเป็นการตอบมันแล้ว ผมขอยืนยันกรานว่ามันไม่สอนเช่นนั้น

จงสังเกตบางส่วนของข้อ 13: “เพราะว่าโดยพระวิญญาณองค์เดียวพวกเราทุกคนได้รับบัพติศมาเข้าเป็นกายเดียว” การเชื่อมโยงเดียวนั้นระหว่างพระคำตอนนี้กับเพ็นเทคอสต์ก็คือว่า คำสำคัญสองคำถูกใช้ตรงนี้นั้นคือ “ได้รับบัพติศมา” และ “พระวิญญาณ” ซึ่งถูกใช้เช่นกันในการพูดถึงเพ็นเทคอสต์ ในที่นี้ผู้คนที่ได้รับบัพติศมาโดยพระวิญญาณเข้าเป็นกายเดียว ที่เพ็นเทคอสต์ กิจการ 1:5 บอกเราว่า พวกเขาได้รับบัพติศมาเข้าในพระวิญญาณเอง (ตรงนั้นตรงถูกเรียกว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์)

จงเปรียบเทียบ กิจการ 1:5 กับ 1 โครินธ์ 12:13 และคุณจะเห็นว่าการได้รับบัพติศมาเข้าในพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เพ็นเทคอสต์กับการรับบัพติศมาโดยพระวิญญาณเข้าในพระกายของพระคริสต์เป็นสองบัพติศมาที่ต่างกัน

กิจการ 1:5 กล่าวว่า “... แต่ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกไม่กี่วันนับจากนี้” นี่หมายถึงการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณเพื่อฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณที่เพ็นเทคอสต์ พวกเขาในตอนนั้นจะถูกท่วมทับ ถูกปกคลุมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และจึงได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่เพ็นเทคอสต์

1 โครินธ์ 12:13: “เพราะว่าโดยพระวิญญาณองค์เดียวพวกเราทุกคนได้รับบัพติศมาเข้าเป็นกายเดียว”

ทั้งสองวลีนั้นคล้ายกันมาก: “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” และ “โดยพระวิญญาณองค์เดียว...ได้รับบัพติศมาเข้าเป็นกายเดียว” ในภาคพันธสัญญาใหม่ภาษากรีก ตามที่เขียนในตอนแรกนั้น วลีทั้งสองยังคงคล้ายกันเข้าไปใหญ่ เพราะคำบุพบทในทั้งสองวลีนั้น “ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” และ “โดยพระวิญญาณองค์เดียว” ในแต่ละกรณีเป็นคำกรีก เอ็น ฉะนั้นเหล่าครูสอนพระคัมภีร์กลุ่ม Plymouth Brethren และอีกหลายคนติดตามพวกเขาจึงคิดว่า 1 โครินธ์ 12:13 พูดถึงบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์เดียวกันกับกิจการ 1:5 พวกเขาคิดว่าทั้งสองบัพติศมานั้นที่ถูกกล่าวถึงในกิจการ 1:5 และ 1 โครินธ์ 12:13 เป็นบัพติศมาเดียวกัน แต่ผมเชื่อว่าเราสามารถแสดงให้เห็นได้ว่าพวกเขาคิดผิดด้วยเหตุผลหลายประการ:

1. ประการแรก เหล่าผู้แปลของพระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์คิดว่าทั้งสองวลีควรถูกแปลให้ต่างกัน กิจการ 1:5 คือ “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” 1 โครินธ์ 12:13 แปลมันว่า “โดยพระวิญญาณองค์เดียวพวกเราทุกคนได้รับบัพติศมาเข้าเป็นกายเดียว” คนที่รับปัญญาคงจะหัวเราะเยาะการเห็นพ้องตรงกันของบุรุษที่ไม่นับถือและเป็นนักวิชาการเหล่านั้นผู้ซึ่งทำให้เกิดพระคัมภีร์ฉบับแปลของคิงเจมส์

2. ฉบับแปลที่ใหม่กว่า ซึ่งส่วนใหญ่แล้วถูกแปลโดยพวกสมัยใหม่นิยม เช่น Revised Standard Version ตอนนีกล่าวว่า “โดยพระวิญญาณองค์เดียว” ใน 1 โครินธ์ 12:13 แรงกดดันของความคิดเห็นก็มหาศาลเสียจนในฉบับ American Standard Revision คำแปลนั้นถูกเปลี่ยนแล้วให้เป็น “ด้วยว่าในพระ

วิญญาณองค์เดียวเราทุกคนได้รับบัพติศมาเข้าไปในกายเดียว” ฉะนั้นครูสอนพระคัมภีร์หลายท่าน โดยเฉพาะเหล่าผู้ติดตามของ J. N. Darby และ Bullinger ผู้ซึ่งไม่เชื่อเรื่องการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่ชัดเจนเพื่อการชนะจิตวิญญาณและกระวนกระวายเป็นพิเศษที่จะต่อสู้กับกระแสพื้นเทคอสต์และคำสอนเท็จเรื่องภาษาแปลก ๆ ได้ยืนยันกันว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ใน 1 โครินธ์ 12:13 ไม่ได้ถูกกล่าวถึงว่าเป็นผู้ที่ทรงใส่พวกคริสเตียนไว้ในพระกายของพระคริสต์ แต่ว่าพระคำข้อนั้นแค่พูดถึงการได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนที่พื้นเทคอสต์ ฉะนั้นพวกเขาจึงเชื่อว่าในความหมายเชิงศักยภาพ คริสเตียนทุกคนในอนาคตได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วที่พื้นเทคอสต์และว่าไม่ต้องแสวงหาการประกอบด้วยฤทธิ์เดชเช่นนั้นแล้วตอนนี้ พวกเขา กล่าวว่าคำแปลนั้น “ได้รับบัพติศมาโดยพระวิญญาณองค์เดียว” ใน 1 โครินธ์ 12:13 แบบในฉบับคิงเจมส์ ไม่ใช่คำแปลที่เหมาะสม

เราไม่ขอแนะนำให้ใช้ฉบับ Revised Standard Version เราไม่ไว้ใจผู้คนที่ยังไม่กลับใจเชื่อ พวกสมัยใหม่นิยม ที่จะแปลข้อพระคำบางตอนอย่างถูกต้องซึ่งเป็นที่กังขาโดยเหล่าผู้ไม่เชื่อ แต่เราเชื่อว่าเหล่าผู้แปลของฉบับ RSV ไม่ได้มีอคติในการแปล 1 โครินธ์ 12:12,13 จากคำกรีก เอ็น ให้เป็น “โดย” ในภาษาอังกฤษ และในการแปลใหม่นี้ เหล่านักวิชาการที่โดดเด่นเปลี่ยนการใช้คำของ 1 โครินธ์ 12:13 กลับเป็นคำที่ใช้ในฉบับคิงเจมส์ ในเรื่องที่เกี่ยวข้องกันนี้ การแปลใหม่นี้อ่านว่า “เพราะว่าโดยพระวิญญาณองค์เดียว” กล่าวอีกนัยหนึ่ง 1 โครินธ์ กล่าวจริง ๆ และหมายความจริง ๆ ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ที่ทำการฝังผู้เชื่อใหม่แต่ละคนเข้าไปในพระกายของพระคริสต์ ทรงทำให้เขาเป็นส่วนหนึ่งของพระกายนั้น

และตอนนี้นักวิชาการพระคัมภีร์ที่โดดเด่นที่สุดของโลกส่วนใหญ่เห็นพ้องตรงกัน ร่วมกับเหล่าผู้แปลของฉบับคิงเจมส์ ว่าใน 1 โครินธ์ 12:13 พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงถูกกล่าวถึงว่าเป็นผู้ที่ให้บัพติศมาเข้าไปในพระกายของพระคริสต์ ขณะที่ในกิจการ 1:5 พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นองค์ประกอบนั้นที่พระคริสต์ทรงจุ่มคริสเตียนคนนั้น ๆ ลงไปและปกคลุมคริสเตียนคนนั้น ๆ ด้วยฤทธิ์เดชเพื่อการชนะจิตวิญญาณ บัพติศมาโดยพระวิญญาณเข้าไปในพระกายของพระคริสต์ ซึ่งถูกกล่าวถึงใน 1 โครินธ์ 12:13 ไม่ใช่บัพติศมาในพระวิญญาณซึ่งเกิดขึ้นแล้วที่พื้นเทคอสต์

3. เหล่าผู้รู้ภาษากรีกที่มีชื่อเสียง ยึดถืออย่างชัดเจนว่าคำบุพบทกรีก เอ็น ถูกแปลอย่างเหมาะสมบ่อย ๆ ให้เป็น “โดย” THAYER'S *Greek-English Lexicon of the New Testament* ซึ่งเป็นเล่มที่ยอดเยี่ยที่สุด ให้นิยาม เอ็น ดังนี้: “เอ็น, คำบุพบทหนึ่งที่ต้องมีกรรมตามหลัง...ความหมาย ได้แก่ ใน, บน, ที่, กับ, โดย, ท่ามกลาง” Thayer มีการอธิบายยืดยาวเกี่ยวกับคำนี้และกล่าวว่า “การใช้ที่ใกล้เคียงกับมัน...หมายถึงเครื่องมือหรือสื่อกลางซึ่งทำให้สิ่งหนึ่งสิ่งใดสำเร็จลุล่วง...เหมือนที่เราบอกว่า ด้วย, โดยการใช้, โดย (ผ่านทาง)” ตัวอย่างมากมายจากคำกรีกในภาคพันธสัญญาใหม่ถูกให้ไว้เพื่อพิสูจน์ประเด็นที่ว่า เอ็น น่าจะถูกแปลอย่างเหมาะสมเพื่อเชื่อมกับเครื่องมือ, สื่อกลาง หรือผู้กระทำ

Dr. A. T. Robertson นักวิชาการภาษากรีกผู้มีชื่อเสียง ในไวยากรณ์กรีกที่เป็นอนุสาวรีย์ของเขา ให้หลายตัวอย่างของการใช้คำบุพบท เอ็น ในภาษากรีก ซึ่งเขากล่าวว่า “เทียบเท่ากับกรณีที่เป็นเครื่องมือล้วน ๆ” จากนั้นเขากล่าวว่า “แต่มีหลายกรณีจริง ๆ ที่มากพอ” และเขาก็ให้หลายตัวอย่าง

Donnegan *Greek-English Lexicon* ของผม ซึ่งมีอายุเกินร้อยปี กล่าวว่า “เอ็น หมายถึง ‘ผ่านทาง’ ‘โดยอาศัย’ หรือ ‘ด้วย’ เมื่อมีการบอกว่าใช้สื่อกลางใดหรือใครเป็นผู้กระทำ”

ฉะนั้นเหล่าผู้แปลของฉบับคิงเจมส์ เหล่าผู้แปลของ Revised Standard Version ฉบับใหม่ล่าสุด พร้อมกับเหล่าผู้รู้ภาษากรีกชั้นนำอีกหลายท่าน แสดงให้เห็นว่ามันเหมาะสมที่จะแปล 1 โครินธ์ 12:13 ว่า กล่าวว่า “โดยพระวิญญาณองค์เดียว” พระวิญญาณบริสุทธิ์ในข้อนี้ทรงเป็นผู้ที่ฝังคริสเตียนแต่ละคนไว้ในพระกายของพระคริสต์ ทรงทำให้เขาเป็นส่วนหนึ่งของพระกายนั้นซึ่งจะถูกเรียกออกไปเมื่อถึงการรับขึ้น

4. การศึกษาอย่างตั้งใจเกี่ยวกับวิธีที่คำบุพบทกรีก เอ็น ถูกใช้ในภาคพันธสัญญาใหม่ แสดงให้เห็นว่า มันต้องถูกแปลเป็น “โดย” ในหลายกรณี มันเป็นคำบุพบทที่พุดถึงสื่อกลาง หลายตัวอย่างในพระคัมภีร์ก็ สำคัญกว่าความคิดเห็นของใคร ๆ

ยกตัวอย่างเช่น ในมัทธิว 12:24 พวกพาริสีกล่าวว่า “คนนี้ได้ขับพวกผีออก ยกเว้นโดยอาศัยเบเอลเซบูบเจ้านายของพวกผีเหล่านั้น” “โดย” ตรงนี้เป็นคำแปลหนึ่งคำกรีก เอ็น

ในมัทธิว 12:27 พระเยซูทรงตอบว่า “และถ้าเราโดยอาศัยเบเอลเซบูบขับผีทั้งหลายออก ลูก ๆ ของท่านทั้งหลายขับพวกมันออกโดยอาศัยใครเล่า” คำว่า “โดย” ในทั้งสองกรณีในข้อนี้เป็นคำแปลหนึ่งของ เอ็น คำว่า “โดย” ในมัทธิว 12:28 ก็ถูกใช้ในลักษณะเดียวกัน

ในมาระโก 3:22 เอ็น ถูกแปลเป็น “โดย” ในเรื่องของการขับพวกผีออก

มีอีกหลายตัวอย่าง:

มัทธิว 17:21: “แต่ผีชนิดนี้จะไม่ยอมออก เว้นแต่โดยการอธิษฐานและการอดอาหาร”

มาระโก 12:36: “ดาวิดเองได้กล่าวโดยเดชพระวิญญาณบริสุทธิ์...”

ลูกา 4:1 ซึ่งพุดถึงพระเยซู กล่าวว่าพระองค์ “ทรงถูกนำโดยพระวิญญาณเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร”

ในกิจการ 13:39 พระคำต่อนั้นกล่าวว่า “และโดยพระองค์นั้น ทุกคนที่เชื่อก็ถูกนับว่าชอบธรรมจากสิ่งสารพัด ซึ่งจากสิ่งเหล่านั้นพวกท่านไม่สามารถถูกนับว่าชอบธรรมได้โดยพระราชบัญญัติของโมเสส” เหล่าคนบาปที่เชื่อก็ถูกนับว่าชอบธรรมโดยพระเยซูคริสต์

กาลาเทีย 3:11: “แต่ที่ว่าไม่มีมนุษย์คนใดเป็นผู้ชอบธรรมโดยพระราชบัญญัติในสายพระเนตรของพระเจ้า...”

เอเฟซัส 3:5: “...เหมือนอย่างบัดนี้ซึ่งโปรดเปิดเผยแก่พวกอัครทูตผู้บริสุทธิ์ และพวกผู้พยากรณ์ของพระองค์โดยพระวิญญาณ”

ในทุกข้อพระคำที่ถูกยกมาข้างบน คำว่า “โดย” เป็นคำแปลหนึ่งของคำบุพบทกรีก เอ็น

Young’s *Analytical Concordance* ในการระบุรายการ 142 ครั้งที่คำบุพบทเอ็นถูกแปลเป็น “โดย” ในฉบับคิงเจมส์ ให้ความหมายต่อไปนี้สำหรับคำกรีกเอ็น: “ใน, โดย, ด้วย”

สามสิบเจ็ดครั้งในพระคัมภีร์ของเรา คำบุพบทกรีก เอ็น ถูกแปลเป็น “โดยทาง” ในที่นี้ Young’s *Analytical Concordance* ให้นิยามคำกรีก เอ็น นี้อีกว่าเป็น “ใน, โดย, ด้วย, ท่ามกลาง” และคำแปลเหล่านี้ “โดยทาง” ปกติแล้วหมายถึง “โดย” หรือ “โดยอาศัย” ดู “โดยทาง” ในมัทธิว 9:34, ลูกา 10:17, ลูกา

11:15, ลูกา 11:18 ดู “ขอโปรดชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์โดยทางความจริงของพระองค์” ในยอห์น 17:17 ดู “เมื่อมีความเชื่อแล้ว ท่านทั้งหลายก็จะมีชีวิตโดยทางพระนามของพระองค์” ในยอห์น 20:31 ดู “ประกาศโดยทางพระเยซูเรื่องการเป็นขึ้นมาจากความตาย” ในกิจการ 4:2 ดู “ดำรงชีวิตอยู่ต่อพระเจ้า โดยทางพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา” ในโรม 6:11

คุณเห็นแล้วว่า มันเหมาะสมอย่างแน่นอนที่จะแปลคำกรีก เอ็น เป็น “โดย” หรือ “โดยทาง” เมื่อคิดเช่นนั้น คุณเห็นว่าทำไมเหล่าผู้แปลของพระคัมภีร์ฉบับคิงเจมส์ได้แปลเช่นนั้น: “เพราะว่าโดยพระวิญญาณองค์เดียวพวกเราทุกคนได้รับบัพติศมาเข้าเป็นกายเดียว”

ใน 1 โครินธ์ 12:13 เราถูกบอกว่าคริสเตียนทุกคนถูกใส่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้าไปในพระกายของพระคริสต์แล้ว แต่ที่เฟ็นเทคอสต์ พระเยซูตรัสในกิจการ 1:5 พวกสาวกควรได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์-นั่นคือ ถูกปกคลุม ถูกท่วมทับด้วยการประกอบด้วยฤทธิ์เดชมหันต์ของพระองค์

แต่เราเห็นในไม่ช้าโดยการเปรียบเทียบว่าพระคำทั้งสองตอนนั้นไม่ได้กำลังพูดถึงสิ่งเดียวกัน ความคล้ายคลึงกันในชื่อเรียกอาจถูกเข้าใจผิดได้หากเราไม่ใส่ใจเรื่องการใช้คำที่แน่ชัด

ในมาระโก 1:8 ยอห์นกล่าวถึงพระเยซูว่า “แท้จริง เราได้ให้ท่านทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่พระองค์นั้นจะทรงให้ท่านทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ในกิจการ 1:5 พระเยซูตรัสว่า “เพราะว่ายอห์นได้ให้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกไม่กีวันนับจากนี้” 1 โครินธ์ 12:13 กล่าวว่า “เพราะว่าโดยพระวิญญาณองค์เดียวพวกเราทุกคนได้รับบัพติศมาเข้าเป็นกายเดียว” พระคำสองข้อพูดถึงบัพติศมาสองแบบ อีกข้อที่เหลือพูดถึงบัพติศมาอีกแบบ ในที่นี้มีบัพติศมาสามชนิดถูกแสดงภาพ:

- (a) ยอห์นให้บัพติศมาเหล่าผู้เชื่อในน้ำ
- (b) พระเยซูทรงให้บัพติศมาเหล่าสาวกในพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เฟ็นเทคอสต์
- (c) พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้บัพติศมาคริสเตียนเหล่านั้นที่เมืองโครินธ์เข้าไปในพระกายของพระคริสต์แล้ว

ในบัพติศมาสามแบบนี้ มีอยู่สามบุคคลที่ให้บัพติศมานั้น: ใน (a) ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเป็นผู้ที่ให้บัพติศมานั้น ใน (b) พระเยซูทรงเป็นผู้ที่ให้บัพติศมานั้น ใน (c) พระวิญญาณบริสุทธิ์เองทรงเป็นผู้ที่รับลูกแรกเกิดของพระเจ้าไปใส่ไว้ในพระกายของพระคริสต์

การถูกจุ่มมิด หรือถูกปกคลุม หรือถูกฝัง หรือถูกท่วมทับในน้ำ ในฝ่ายร่างกายถือว่าเป็นบัพติศมาแบบหนึ่ง การถูกจุ่มมิด หรือถูกฝัง หรือถูกปกคลุม หรือถูกท่วมทับด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงถูกเทออกมาบนคริสเตียนคนหนึ่งก็เป็นบัพติศมาอีกแบบหนึ่ง การถูกจุ่มมิด หรือถูกปกคลุม หรือถูกฝังเข้าไปในพระกายของพระคริสต์ โดยกลายเป็นส่วนหนึ่งของพระกายนั้น ไม่มีวันถูกเอาออกไปเลย ก็เป็นบัพติศมาอีกแบบหนึ่ง คุณเห็นแล้วว่าการรับบัพติศมาเข้าไปในพระกายของพระคริสต์ไม่ได้เกิดขึ้นที่เฟ็นเทคอสต์ยกเว้นคนเหล่านั้นที่รับความรอดวันนั้น มันไม่ใช่อย่างเดียวกันกับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์

1 เปโตร 2:5 กล่าวว่า “พวกท่านเช่นกัน ดุจบรรดาศิลาที่มีชีวิตอยู่ ก็ถูกก่อขึ้นเป็นพระนิเวศน์ฝ่ายจิต

วิญญาณ เป็นพวกปุโรหิตอันบริสุทธิ์” พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังก่อสร้างนิเวศหลังหนึ่งออกจากศิลาทั้งหลายที่มีชีวิตอยู่ นิเวศหลังนั้นคือพระกายฝ่ายวิญญาณของพระคริสต์ นั่นคือคริสตจักร มันถูกก่อสร้างขณะที่เหล่าผู้กลับใจเชื่อ ผู้คนที่บังเกิดใหม่แล้ว บังเกิดจากพระวิญญาณแล้ว กำลังถูกทำให้เป็นผู้เข้าส่วนในสภาพของพระเจ้า ผู้เชื่อใหม่ทุกคนเหล่านี้ พันทีที่เขารับความรอด ก็ถูกก่อเข้าในกำแพงนั้น ถูกล้อมรอบ ถูกปกคลุม นั่นคือ ได้รับบัพติศมาเข้าในกำแพงนั้น คริสเตียนทุกคนถูกใส่เข้าในพระกายของพระคริสต์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ นั่นไม่ได้หมายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วที่เฟ้นเทคอสต์ มันแค่หมายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับคนบาปทุกคนที่กลับใจใหม่เมื่อเขาได้บังเกิดใหม่และถูกทำให้เป็นส่วนหนึ่งของพระกายของพระคริสต์โดยพระราชกิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ จงสังเกตความแตกต่างนี้: พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ที่ทำให้คนบาปคนหนึ่งบังเกิดใหม่ และทรงทำให้เขาเป็นส่วนหนึ่งของพระกายของพระคริสต์เมื่อเขาได้บังเกิดใหม่นั้น แต่ว่าพระคริสต์ทรงเป็นผู้ที่ได้เทพระวิญญาณบริสุทธิ์ออกมาบนผู้คนของพระองค์ที่เฟ้นเทคอสต์ เต็มเปี่ยมพวกเขา ไหลล้นออกจากพวกเขา ปกคลุมพวกเขาในพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อให้พวกเขามีฤทธิ์เดชสำหรับงานรับใช้ มันเป็นความผิดพลาดอันร้ายแรงที่จะสับสนสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วที่เฟ้นเทคอสต์ เมื่อพระคริสต์ทรงให้บัพติศมาผู้คนแล้วด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ กับสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วกับเหล่าผู้เชื่อชาวโครินธ์ตามที่พรรณนาไว้ใน 1 โครินธ์ 12:12,13 เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำให้เกิดคริสเตียนทั้งหลายและทรงใส่พวกเขาไว้ในพระกายของพระคริสต์ ทรงทำให้พวกเขาเป็นส่วนหนึ่งของนิเวศที่มีชีวิตนี้ พระกายฝ่ายวิญญาณนี้ของพระคริสต์

นอกเหนือจากข้อเท็จจริงที่ว่าพระคัมภีร์กำลังกล่าวใน 1 โครินธ์ 12:12, 13 ถึงบัพติศมาหนึ่งที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากสิ่งที่ได้เกิดขึ้นที่เฟ้นเทคอสต์ ผู้คนเหล่านั้นที่ถูกเขียนถึงและเวลาที่ถูกล่ามถึงเห็นได้ชัดว่าไม่ได้หมายถึงเฟ้นเทคอสต์เลย 1 โครินธ์ ถูกเขียนไปถึง “คริสตจักรของพระเจ้าซึ่งอยู่ที่เมืองโครินธ์” (1 คร. 1:2) เท่าที่เราทราบ ไม่มีคริสเตียนเหล่านี้เลยสักคนได้อยู่ที่เฟ้นเทคอสต์ ซึ่งเกิดขึ้นไปแล้วเมื่อประมาณยี่สิบห้าปีก่อนหน้า-ก่อนพวกเขาได้กลับใจเชื่อด้วยซ้ำ ก่อนอัครทูตเปาโลเองรับความรอดด้วยซ้ำ ซึ่งเขาเป็นผู้ที่ได้ก่อตั้งคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ในตอนแรกนั้นและขณะจิตวิญญาณหลายดวงที่นั่น ฉะนั้นเมื่อเปาโลกล่าวว่า “เพราะว่าโดยพระวิญญาณองค์เดียวพวกเราทุกคนได้รับบัพติศมาเข้าเป็นกายเดียว” เขาก็ไม่ได้พูดถึงสิ่งใดที่เกิดขึ้นที่เฟ้นเทคอสต์เลย ไม่มีใครเลยในคนเหล่านี้ได้อยู่ที่เฟ้นเทคอสต์ และเราทั้งหลายซึ่งได้รับจดหมายฝากฉบับนี้เช่นกัน ก็ไม่ได้อยู่ที่เฟ้นเทคอสต์ เราทุกคนที่รับความรอดก็ได้รับบัพติศมาเข้าในพระกายของพระคริสต์แล้ว แต่สำหรับผมมันไม่ได้เกิดขึ้นที่เฟ้นเทคอสต์ สำหรับผู้อ่านมันไม่ได้เกิดขึ้นที่เฟ้นเทคอสต์ เหมือนกับที่สำหรับคริสเตียนที่เมืองโครินธ์มันไม่ได้เกิดขึ้นที่เฟ้นเทคอสต์

ใครบางคนกล่าวไว้ว่า “ในเชิงศักยภาพ คริสเตียนทุกคนได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณที่เฟ้นเทคอสต์แล้ว” นั่นเป็นหลักคำสอนที่ไม่ได้ถูกล่ามตรงไหนเลยในพระคัมภีร์และแน่นอนว่าไม่ได้กล่าวไว้ใน 1 โครินธ์ 12:13 อันตรายของคำสอนเช่นนั้นก็คือ มันทำให้เรารู้สึกว่าสิ่งใดก็ตามที่เฟ้นเทคอสต์หมายถึง เราก็ได้รับประโยชน์ทั้งหมดนั้นแล้วจากมันที่เราจะรับได้-เราไม่สามารถมีพระพรนั้นที่คริสเตียนเหล่านั้นเคยมีได้เพราะพระพรนั้นแห่งเฟ้นเทคอสต์ไม่สามารถเกิดขึ้นซ้ำได้อีก หลักคำสอนที่ว่าคริสเตียนทุกคนได้รับบัพติศมาเชิงศักยภาพเข้าในพระกายของพระคริสต์แล้วที่เฟ้นเทคอสต์ นานแล้วก่อนพวกเขาเกิด ปล้นพระพรนั้นไปจากเรา

ที่เราสามารถรับจากพระคัมภีร์ได้และทำให้เราพลาดประเด็นนั้นที่พระเยซูเองทรงเน้น ก่อนเริ่มต้นการประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน พวกเขาต้องรอคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มจนกว่าพวกเขาจะได้รับฤทธิ์เดชจากเบื้องบน นั่นเป็นสิ่งที่พระเยซูตรัสไว้ชัดเจนในลูกา 24:46-49 พวกเขาจะได้รับฤทธิ์เดชเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงลงมาบนพวกเขา และพวกเขาจะต้องเป็นเหล่าพยานถึงพระองค์ในกรุงเยรูซาเล็ม ในทั่วแคว้นยูเดีย และไปจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก นั่นเป็นสิ่งที่พระเยซูเองทรงสัญญาไว้ชัดเจนในกิจการ 1:8 เมื่อฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมาแล้วที่เพ็นเทคอสต์ เราก็ถูกบอกชัดเจนว่าจากนั้นสาวกเหล่านี้ที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณก็พูดเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าตามที่พระวิญญาณประทานให้พวกเขาพูด (ไม่ว่าภาษานั้นจะเป็นภาษาใดก็ตาม) และสามารถค้นได้กลับใจเชื่อ และงานรับใช้ขณะจิตวิญญาณไปทั่วโลกที่ยิ่งใหญ่นั้นของคริสตจักรจึงถูกเริ่มต้นอย่างเป็นทางการ ช่างโง่เขลา ช่างส่งผลเสีย และผมขอกล่าวว่าช่างไร้ข้อแก้ตัวจริง ๆ หากเราจะพลาดคำสอนที่ชัดเจนนั้นที่พระเยซูประทานให้เกี่ยวกับความหมายของเพ็นเทคอสต์ ขณะพยายามที่จะสนับสนุนข้อเท็จจริงที่ว่าคริสตจักรได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณทั้งหมดแล้วในเชิงศักยภาพและว่าคริสตจักรจึงได้ถูกก่อตั้งและก่อตั้งหรือถือกำเนิดที่เพ็นเทคอสต์! อันที่จริง พระคัมภีร์ไม่กล่าวอะไรแบบนี้เลย พระคัมภีร์ไม่กล่าวว่ คริสตจักรได้ถือกำเนิดที่เพ็นเทคอสต์ พระคัมภีร์กล่าวชัดเจนจริง ๆ ว่าพวกเขาที่นั่นได้รับฤทธิ์เดชที่ขณะจิตวิญญาณ

3. คริสตจักรไม่ใช่ “สิ่งใหม่เอี่ยม”

ไม่ใช่ข้อลึกลับนั้นที่ถูกเปิดเผยแก่เปาโล

มันจึงไม่ได้ถูกเริ่มต้นที่เพ็นเทคอสต์

Scotfield Reference Bible เป็นพระคัมภีร์ฉบับอ้างอิงที่ดีเยี่ยมที่สุดในโลก ผมใช้มันตลอด ผมได้รับความช่วยเหลืออย่างมากจากหมายเหตุเหล่านั้น อย่างไรก็ตาม เกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมเชื่อว่า Scotfield Reference Bible มีข้อผิดพลาด โดยเดินตามคำสอนเหล่านั้นของ Darby เอเฟซัส บทที่ 3 ใน Scotfield Bible ถูกใส่หัวชื่อว่า “คริสตจักร ข้อลึกลับที่ถูกปิดซ่อนไว้จากหลายยุคก่อน” และจากนั้นตรงส่วนล่างของหน้านั้นมีหมายเหตุเกี่ยวกับเอเฟซัส 3:6 ซึ่งกล่าวว่า:

“ที่ว่าพวกต่างชาติจะได้รับความรอดนั้นไม่ใช่ข้อลึกลับเลย (รม. 9:24-33; 10:19-21) ข้อลึกลับที่ ‘ถูกซ่อนในพระเจ้า’ คือพระประสงค์ที่จะสร้างจากยิวและคนต่างชาติให้เกิดสิ่งใหม่เอี่ยม- ‘คริสตจักร ซึ่งเป็นพระกายของพระองค์ [ของพระคริสต์]’ ซึ่งถูกสร้างขึ้นโดยบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ (1 คร. 12:12,13) และในบัพติศมานั้นการแบ่งแยกฝ่ายโลกนั้นระหว่างยิวกับต่างชาติก็หายไป (อพ. 2:14,15; คส. 3:10,11) การเปิดเผยข้อลึกลับนั้น ซึ่งได้ถูกบอกล่วงหน้าไว้แต่ไม่ได้ถูกอธิบายโดยพระคริสต์ (มธ. 16:18) ถูกมอบไว้แล้วกับเปาโล ในงานเขียนต่าง ๆ ของเขาเท่านั้นเราพบหลักคำสอน จุดยืน การเดิน และลิขิตของคริสตจักร”

แต่คริสตจักรเป็นสิ่งใหม่เอี่ยมหรือ? มันไม่เคยถูกเปิดเผยก่อนหน้าเปาโลเลยหรือ? มันไม่เคยถูกเริ่มต้นก่อนหน้าเพ็นเทคอสต์เลยหรือ? ด้วยความถ่อมใจผมขอร้องให้ผู้คนที่นั่นที่ผมเห็นต่างด้วยโปรดอดทน ผมคิดว่าผมสามารถแสดงให้เห็นว่าหมายเหตุเหล่านี้ ซึ่งดำเนินตามคำสอนเหล่านั้นของ Darby และกลุ่ม Plymouth Brethren มีความเข้าใจผิด

เอเฟซัส บทที่ 3 กล่าวถึงข้อลึกลับหนึ่งจริง ๆ มันคืออะไร? อ่านข้อ 1 ถึง 6:

“เพราะเหตุนี้ข้าพเจ้าเปาโล ผู้เป็นนักโทษของพระเยซูคริสต์เพื่อพวกท่านซึ่งเป็นคนต่างชาติ ถ้าท่านทั้งหลายได้ยินถึงการแจกจ่ายพระคุณของพระเจ้า ซึ่งโปรดประทานแก่ข้าพเจ้ามายังท่านทั้งหลายแล้ว ว่าโดยการเปิดเผยพระองค์ได้ทรงให้ข้าพเจ้าทราบข้อลึกลับนั้น (ตามที่ข้าพเจ้าได้เขียนไว้แล้วในไม่กี่คำ ซึ่งโดยคำเหล่านั้น เมื่อพวกท่านอ่านแล้ว พวกท่านก็จะเข้าใจถึงความรู้ของข้าพเจ้าในเรื่องข้อลึกลับของพระคริสต์) ซึ่งในสมัยอื่น ๆ ไม่ได้โปรดแจ้งให้บุตรทั้งหลายของมนุษย์ทราบ เหมือนอย่างบัดนี้ซึ่งโปรดเปิดเผยแก่พวกอัครทูตผู้บริสุทธิ์ และพวกผู้พยากรณ์ของพระองค์โดยพระวิญญาณ ว่าพวกคนต่างชาติจะเป็นผู้รับมรดกร่วมกัน และเป็นของกายอันเดียวกัน และเป็นผู้มีส่วนในพระสัญญาของพระองค์ในพระคริสต์โดยข่าวประเสริฐนั้น”

จงอ่านข้อเหล่านี้อย่างระมัดระวัง ข้อ 2 กล่าวว่า การแจกจ่ายแห่งพระคุณของพระเจ้าได้ถูกมอบไว้กับเปาโลเพื่อประกาศ ว่าพระเจ้าประทานการเปิดเผยหนึ่งให้แก่เปาโลและทรงทำให้เขาทราบข้อลึกลับหนึ่งซึ่งในหลายยุคสมัยที่ผ่านมาไม่ได้ถูกเปิดเผยแต่บัดนี้ถูกเปิดเผยแล้ว อย่างไรก็ตาม จงหมายเหตุว่าข้อลึกลับนี้ไม่ได้ถูกเปิดเผยแก่เปาโลเพียงผู้เดียว “บัดนี้ซึ่งโปรดเปิดเผยแก่พวกอัครทูตผู้บริสุทธิ์ และพวกผู้พยากรณ์ของพระองค์โดยพระวิญญาณ” ข้อ 5 กล่าว ไม่ใช่แค่เปาโล แต่อัครทูตทั้งสิบสองคน ผู้พยากรณ์ทุกคนแห่งสมัยภาคพันธสัญญาใหม่ ทุกคนเหล่านั้นที่ได้ยินพระคริสต์อธิบายพระคัมภีร์ เข้าใจข้อลึกลับนั้นซึ่งเปาโลได้รับเพื่อจะเทศนาและสั่งสอนที่เมืองเอเฟซัส เนื่องจากเขาเป็นผู้แรกที่นำข่าวประเสริฐไปที่นั่นและเป็นอัครทูตไปยังพวกต่างชาติ

และข้อลึกลับนั้นคืออะไร? ข้อลึกลับนั้นเป็น “สิ่งใหม่เอี่ยม- ‘คริสตจักร ซึ่งเป็นพระกายของพระองค์ [ของพระคริสต์]’” ตามที่หมายเหตุใน Scofield Bible กล่าวหรือ? ไม่ใช่ นั่นไม่ใช่สิ่งที่พระคำตอนนั้นกล่าวเลย ข้อลึกลับนั้นถูกพรรณนาในเอเฟซัส 3:6 ดังต่อไปนี้: “ว่าพวกคนต่างชาติจะเป็นผู้รับมรดกร่วมกัน และเป็นของกายอันเดียวกัน และเป็นผู้มีส่วนในพระสัญญาของพระองค์ในพระคริสต์โดยข่าวประเสริฐนั้น”

ไม่มีข้อลึกลับเลยที่ว่าจะมีผู้คนกลุ่มหนึ่งที่รับความรอด ซึ่งประกอบด้วยผู้คนของพระคริสต์และสุดท้ายแล้วถูกพระคริสต์รับขึ้นไปอยู่กับพระองค์ตลอดไป (นั่นคือความหมายของคริสตจักร) นั่นไม่ใช่ข้อลึกลับเลย ข้อลึกลับนั้นก็คือ “ว่าพวกคนต่างชาติจะเป็นผู้รับมรดกร่วมกัน และเป็นของกายอันเดียวกัน” กับพวกยิว “เป็นผู้มีส่วนในพระสัญญาของพระองค์ในพระคริสต์โดยข่าวประเสริฐนั้น” เป็นความจริงที่ว่าคนต่างชาติบางคนได้รับความรอดแล้วในสมัยภาคพันธสัญญาเดิม เป็นความจริงที่ว่าเหล่าศาสตาศาพยากรณ์สมัยภาคพันธสัญญาเดิมกล่าวชัดเจนว่าทั้งพิภพสุดท้ายแล้วจะเต็มไปด้วยความรู้เกี่ยวกับองค์พระผู้เป็นเจ้าและว่าพวกต่างชาติจะหันมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่มันก็ชัดเจนพอ ๆ กันว่าพวกยิวไม่เคยเข้าใจเรื่องนี้และไม่เคยเชื่อว่าพวกต่างชาติจะถูกรับเข้าในการร่วมสามัคคีธรรมของพระคริสต์บนพื้นฐานเดียวกันกับพวกยิวเปียบ ข้อลึกลับนั้นก็คือน่าแปลกใจที่ต่างชาติจะกลับใจเชื่อและอยู่บนสถานะเดียวกันเปียบกับพวกยิวและว่าในพระคริสต์จะไม่มีทั้งชายและหญิง ทาสและไท ยิวและต่างชาติ

และเนื่องจากเปาโลเป็นอัครทูตไปถึงพวกต่างชาติ เขาจึงได้รับเป็นหลักให้สอนข้อเท็จจริงนี้ ที่ว่าพวกต่างชาติถูกรับแล้วบนพื้นฐานเดียวกันเปียบกับพวกยิวและถูกทำให้เป็นผู้มีส่วนในพระสัญญาเดียวกันนั้นแห่ง

ข่าวประเสริฐซึ่งอัครทูตทุกคนทราบเกี่ยวกับมันแล้ว ซึ่งศาสดาพยากรณ์ทุกคนแห่งสมัยภาคพันธสัญญาเดิมทราบเกี่ยวกับมันแล้ว

สิ่งซึ่งถูกเปิดเผยชัดเจนแล้วในภาคพันธสัญญาเดิมก็คือว่า พระคริสต์จะทรงเป็นกษัตริย์ของพวกยิวสักวันหนึ่งและทรงครอบครองที่กรุงเยรูซาเล็มและว่าอาณาจักรของพระองค์จะครอบคลุมทั้งแผ่นดินโลก แต่มีหลักฐานมากมายว่าอาณาจักรนั้นส่วนใหญ่แล้วจะเป็นอาณาจักรของพวกยิว พระคริสต์ ผู้ทรงเป็นเชื้อสายของดาวิด จะประทับบนพระที่นั่งของดาวิดที่กรุงเยรูซาเล็ม อัครทูตทั้งสิบสองคนนั้นจะนั่งบนบัลลังก์สิบสองที่พิพากษาชนอิสราเอลสิบสองเผ่า (มธ. 19:28) เมื่อนั้น “พระราชบัญญัติจะออกมาจากศิโยน และพระวาทะของพระเยโฮวาห์จากกรุงเยรูซาเล็ม” (มีคาห์ 4:2) มันไม่ได้ถูกเปิดเผยชัดเจนในภาคพันธสัญญาเดิมว่าจะมีช่วงว่างเว้นยาวนานก่อนพระคริสต์เสด็จกลับมาเพื่อครอบครอง หลังจากการเสด็จมาครั้งแรกของพระองค์ มันไม่ได้ถูกเปิดเผยชัดเจนมากนักว่าพวกวิสุทธิชนจะถูกรับออกไปเพื่อพบกับพระคริสต์ในฟ้าอากาศ ฉะนั้นสภาพของสิ่งต่าง ๆ ในระหว่างยุคสมัยนี้ทั้งหมดเมื่อพระคริสต์ทรงถูกชาวโลกปฏิเสธและสภาพของสิ่งต่าง ๆ เมื่อเราถูกขึ้นไปในอากาศเพื่อพบกับพระองค์-ที่ว่าพวกต่างชาติเท่าเทียมกับพวกยิวเมื่อกลับใจเชื่อและทุกคนเป็นเหมือนกันในพระกายเดียวกันนั้นของพระคริสต์ นั่นคือคริสตจักร-นั้นเป็นข้อลึกลับที่ไม่ได้ถูกเปิดเผยในกาลก่อนแต่ถูกเปิดเผยในภาคพันธสัญญาใหม่แก่อัครทูตและผู้พยากรณ์ทุกคนโดยพระเยซูคริสต์ พวกต่างชาติบัดนี้จะต้องได้ยินข่าวประเสริฐเช่นเดียวกับพวกยิว อยู่ในกายเดียวกันนั้น นั่นเป็นข้อลึกลับหนึ่งที่บัดนี้ไปโลกล้างอธิบายแก่เหล่าผู้เชื่อของเขาที่เมืองเอเฟซัส พวกเขาเป็นอวัยวะแห่งพระกายนั้นของพระคริสต์ เช่นเดียวกับพวกยิวที่กลับใจเชื่อ

ฉะนั้น จึงไม่มีหลักฐานเลยว่าคริสตจักรได้เริ่มต้นที่พื้นเทคอสตีในฐานะสิ่งใหม่

ในจดหมายถึงชาวเอเฟซัส เปาโลมีอะไรกล่าวละเอียดเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่แสนงดงามและน่าตื่นตื่นที่ว่าพวกต่างชาติซึ่งครั้งหนึ่งเคยอยู่ห่างไกลบัดนี้ถูกทำให้เข้ามาใกล้แล้วโดยพระโลหิตของพระคริสต์ แต่จงอ่านเอเฟซัส 2:11-22 ตรงนั้นอัครทูตเปาโลซึ่งได้รับการตลใจจากพระเจ้า กำลังพูดถึงคริสตจักรอย่างชัดเจนพอ ๆ กับในบทที่สามที่ตามมา และตรงนั้นพระคัมภีร์กล่าวความหมายของเขาชัดเจน ข้อ 12 กล่าวว่าพวกต่างชาติแต่ก่อนนั้น “เคยอยู่นอกพระคริสต์ เป็นพวกที่อยู่ห่างเหินจากการเป็นพลเมืองของอิสราเอล และเป็นบรรดาคนแปลกหน้าจากพันธสัญญาเหล่านั้นแห่งพระสัญญา ไม้มีความหวัง และอยู่ปราศจากพระเจ้าในโลก” พระคำตอนนั้นไม่ได้กล่าวว่าไม่มีใครเลยก่อนหน้านั้นที่ได้อยู่ในพระกายของพระคริสต์ ถูกนำมาใกล้ชิดกับพระทัยของพระองค์ ถือครองชีวิตของพระองค์ พระกายนั้นซึ่งมีพระองค์เป็นศีรษะ ไม่ใช่เลย! เอเฟซัส 2:12 แต่กำลังกล่าวมาก่อนหน้านั้นไม่เคยมีการเปิดเผยชัดเจนว่าพวกต่างชาติ-พวกต่างชาติที่นับถือพระอื่น ที่เป็นทั้งรังเกียจ-บัดนี้จะต้องถูกทำให้เข้ามาใกล้พอ ๆ กับพวกยิวซึ่งเป็นที่รัก ผู้ถูกเลือกสรรเหล่านั้นของพระเจ้า ข้อ 13 กล่าวว่า “แต่บัดนี้ในพระเยซูคริสต์ ท่านทั้งหลายผู้ซึ่งเมื่อก่อนเคยอยู่ห่างไกลได้ถูกนำเข้ามาใกล้แล้วโดยพระโลหิตของพระคริสต์”

เอเฟซัส 2:16-18 กล่าวว่า:

“และเพื่อพระองค์จะทรงกระทำให้ทั้งสองฝ่ายคืนดีกันกับพระเจ้าในกายเดียวโดยทางเขานั้น โดยได้

ประหารความเป็นศัตรูกันนั้นเสียโดยทางเขนนั่น และได้เสด็จมาและประกาศสันติสุขแก่ท่านทั้งหลายซึ่งเคยอยู่ไกล และแก่คนเหล่านั้นที่เคยอยู่ใกล้ เพราะว่าโดยทางพระองค์นั้น เราทั้งสองพวกมีทางเข้าเฝ้าพระบิดา โดยพระวิญญาณองค์เดียว”

บทเรียนใหม่ที่ยิ่งใหญ่ตรงนี้ไม่ใช่ว่ามีกายหนึ่ง แต่ชาวแชนซีนบานที่ยิ่งใหญ่นั้นก็คือว่า พวกต่างชาติที่เชื่อวางใจในพระคริสต์บัดนี้ถูกนำเข้ามาใกล้แล้วและความเป็นศัตรูระหว่างพวกยิวกับพวกต่างชาติถูกสังหารแล้วโดยทางเขนนั่น พวกต่างชาติซึ่งครั้งหนึ่งเคยอยู่ห่างไกลและพวกยิวที่อยู่ใกล้จึงถูกทำให้เป็นหนึ่งเดียวกัน เมื่อพวกเขามาถึงพระบิดาโดยพระวิญญาณองค์เดียว ทั้งสองพวกอยู่ร่วมกันในกายเดียวกันนั้น นั่นเป็นข้อลึกลับที่บัดนี้ถูกเปิดเผยชัดเจนแล้ว: พวกต่างชาติตอนนี้อยู่ในกายเดียวกันนั้นแล้วซึ่งแต่ก่อนถูกคิดว่าเป็นกายของพวกยิว

ที่เพ็นเทคอสต์คนมากมายได้รับความรอด แต่มันไม่ได้ถูกเปิดเผยชัดเจนเป็นพิเศษที่นั่นว่าพวกต่างชาติมีอภิสิทธิ์แบบเดียวกัน ยืนอยู่บนสถานะเดียวกันกับพวกยิว นั่นไม่ใช่ประเด็นที่เพ็นเทคอสต์ อันที่จริง ต้องผ่านไปอีกหลายปี เมื่อเปโตรไปหาโครเนลิอัส (และเกือบถูกโห่ไล่ออกจากคริสตจักรที่เยรูซาเล็มเพราะการคิดเองทำเอง จนกระทั่งเขาได้อธิบายว่าพระเจ้าทรงบังคับเขาให้นำชาวประเสริฐไปถึงพวกต่างชาติ) เรื่องนี้จึงถูกเปิดเผยชัดเจน ว่าพวกต่างชาติได้อยู่ในคริสตจักรนั้นแล้วเหมือนกับพวกยิวเปียบ การกล่าวว่เพ็นเทคอสต์เป็น “วันเกิดของคริสตจักร” ไม่ได้อธิบายสิ่งที่ได้เกิดขึ้นที่นั่นเลยสักนิด และในความเห็นอันถ่อมใจของผม ไม่มีข้อพระคัมภีร์ใดเลยที่สนับสนุนคำกล่าวเช่นนั้น

4. คริสตจักร พระกายนั้นของพระคริสต์ ประกอบด้วย

ทุกคนเหล่านั้นที่ได้รับความรอด ทั้งวิสุทธิชน

ภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่

และเริ่มต้นนานแล้วก่อนเพ็นเทคอสต์

จากพระคัมภีร์ด้านบน แน่แน่นอนว่าคุณเห็นแล้วว่าพระกายของพระคริสต์ไม่ได้เป็นแค่สิ่งใหม่ที่ถูกเปิดเผยเป็นครั้งแรกแก่เปาโล ไม่ใช่แค่สิ่งใหม่ซึ่งได้เริ่มต้นที่เพ็นเทคอสต์ หนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้นที่อยู่ในห้องชั้นบนเมื่อพระพรอันยิ่งใหญ่แห่งเพ็นเทคอสต์มาก็เป็นคนของพระคริสต์แล้ว พวกเขาเป็นของพระองค์ตลอดไปแล้ว พวกเขาเป็นวิหารเหล่านั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว พวกเขาพร้อมใจกันเป็นหนึ่งแล้ว “พร้อมใจกัน” แล้ว ตามที่พระคัมภีร์กล่าวหลายหน (กิจการ 1:14; กิจการ 2:1; กิจการ 2:46 ฯลฯ) มันดูค่อนข้างโง่เขลาที่จะอ้างว่าถ้าสาวกคนใดเหล่านี้ ที่รออยู่ในห้องชั้นบนนั้นตามที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบัญชา ซึ่งอธิษฐานอ้อนวอนต่อเนื่องกับคนอื่น ๆ เกิดตายไปวันนั้นก่อนถึงเพ็นเทคอสต์ เขาก็คงจะไม่ได้อยู่ในคริสตจักร พระกายนั้นของพระคริสต์ คริสเตียนคนใดที่ได้รับความรอดแล้วตอนนั้นก็รอดก่อนเพ็นเทคอสต์มากพอ ๆ กับหลังเพ็นเทคอสต์ คนใดที่ได้รับความรอดในภาคพันธสัญญาเดิมก็รอดวิธีเดียวกันกับในภาคพันธสัญญาใหม่ เปโตรในกิจการ 10:43 กล่าวชัดเจนว่าผู้คนที่ได้รับความรอดในลักษณะเดียวกันในทุกยุคสมัยและในทุกชั่วอายุคนและว่าศาสดาพยากรณ์ทุกคนเห็นพ้องตรงกันเกี่ยวกับเรื่องนี้ “บรรดาศาสดาพยากรณ์เป็นพยานถึงพระองค์ว่า โดยพระนามของพระองค์ ผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระองค์นั้นจะได้รับการทรงยกบาปทั้งหลาย”

“คริสตจักร” หมายถึงอะไร? คำว่า คริสตจักร เป็นคำแปลหนึ่งของคำกรีก เอ็คคลีเซีย คำนี้หมายถึง ชุมชนหนึ่งที่ถูกเรียกออกมา ยกตัวอย่างเช่น ประชาชาติอิสราเอล ซึ่งถูกเรียกออกมาจากอียิปต์และชุมนุมกันในถิ่นทุรกันดารที่ภูเขาซีนาย ถูกเรียกว่า “คริสตจักรนั้นในถิ่นทุรกันดาร” ในกิจการ 7:38 ประชาชาติอิสราเอล ชุมชนหนึ่งที่ถูกเรียกออกมา เป็นคริสตจักรหนึ่งจริง ๆ

ที่ประชุมเหล่านั้นของพวกคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่-นั่นคือ ซึ่งถูกเรียกออกมาจากบ้านเรือนของ พวกเขา และในความหมายเชิงเปรียบเทียบ ซึ่งถูกเรียกออกมาจากโลกและมาชุมนุมด้วยกัน-ถูกเรียกว่า “คริสตจักรทั้งหลาย” ในภาคพันธสัญญาใหม่

ในกิจการ 19 มีการใช้ที่น่าตกใจสามแบบของคำกรีกนี้ เอ็คคลีเซีย ซึ่งในทุกแห่งที่เหลือในภาคพันธสัญญาใหม่ถูกแปลเป็น “คริสตจักร” แต่ตรงนั้น ในกิจการ 19:32,39,41 คำที่แปลเป็น “ที่ประชุม” และในสามกรณีนี้หมายถึงฝูงชนที่รวมตัวกันเพื่อจะฆ่าอัครทูตเปาโลและมิตรสหายของเขา! ฝูงชนนั้นไม่ได้ประกอบด้วยพวกคริสเตียน แต่พวกเขาเป็นชุมนุมชนหนึ่งที่ถูกเรียกออกมา ฉะนั้นพวกเขาจึงถูกเรียกโดยคำกรีกนี้ เอ็คคลีเซีย ซึ่งหมายถึงชุมนุมชนหนึ่งที่ถูกเรียกออกมา

คำว่า เอ็คคลีเซีย ซึ่งในทุกกรณีที่เหลือในภาคพันธสัญญาใหม่ถูกแปลเป็น “คริสตจักร” ไม่ได้หมายถึงชุมนุมชนหนึ่งของคนกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ ประชาชาติอิสราเอลที่ภูเขาซีนายเป็นคริสตจักรหนึ่ง แม้ว่ามันรวมทั้งผู้คนที่รอดและหลงหาย ดีและเลว แต่พวกเขาเป็นคนกลุ่มหนึ่งที่ถูกเรียกออกมาและชุมนุมกัน ชุมชนนั้น หรือฝูงชนนั้นที่ถูกเรียกออกมาที่เมืองเอเฟซัสเพื่อจะฆ่าเหล่าผู้นำคริสเตียนเพราะพวกเขาเทศนากล่าวโทษการบูชาเทพีไดอาน่า ซึ่งศาลเจ้าทั้งหลายของนางพวกช่างเงินที่นั่นได้ทำขึ้นมา-คนกลุ่มนั้นก็ถูกเรียกว่าชุมนุมชนหนึ่งที่ถูกเรียกออกมาเช่นกัน คุณเห็นแล้วว่า คำว่า คริสตจักร แค่มหมายถึงชุมนุมชนหนึ่งที่ถูกเรียกออกมา

เราควรจดจำไว้ว่าคำว่า คริสตจักร ในพระคัมภีร์ไม่เคยหมายถึงนิยามหนึ่งเลย คำเรียกนี้ถูกใช้เสมอเพื่อหมายถึงชุมนุมชนหนึ่งประจำท้องถิ่น ยกเว้นเมื่อมันหมายถึงชุมนุมชนใหญ่นั้นในอนาคตซึ่งจะถูกเรียกออกไป ซึ่งรวมวิสุทธิชนทุกคนที่จะถูกเรียกออกไปพบกับพระคริสต์เมื่อการรับขึ้นมาถึง เมื่อพระเยซูเจ้าทรงเรียกทุกคนที่เป็นของพระองค์ขึ้นไปในฟ้าอากาศเพื่อพบกับพระองค์เมื่อพระองค์เสด็จมา เมื่อนั้นมันจะเป็นชุมนุมชนหนึ่งที่ถูกเรียกออกไป และฉะนั้นพระคัมภีร์จึงพูดถึงคนกลุ่มนี้ ซึ่งรวมบรรดาผู้ที่รอดแล้วทุกคนแห่งทุกยุคสมัยอดีตและปัจจุบันและอนาคต ว่าเป็นคริสตจักรหนึ่ง

ฮีบรู 12:22-24 พูดถึงอย่างละเอียดเกี่ยวกับชุมนุมชนหนึ่งที่จะถูกเรียกออกไปนี้ คนเหล่านั้นที่จะไปพบด้วยกันกับพระเยซูในฟ้าอากาศและถูกรับไปกับพระองค์เข้าสู่สง่าราศี หลังจากกล่าวว่าผู้เชื่อไม่มาถึงภูเขาซีนายและไม่อยู่ภายใต้พระราชบัญญัติ พระคำตอนนี้กล่าวว่า:

“แต่พวกท่านได้มาถึงภูเขาไซโยน และมาถึงนครของพระเจ้าผู้ทรงพระชนม์อยู่ คือกรุงเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์ และมาถึงที่ชุมนุมของทูตสวรรค์มากมายเหลือที่จะนับได้ และมาถึงที่ชุมนุมอันใหญ่และคริสตจักรของบุตรหัวปี ผู้ซึ่งมีชื่อจารึกไว้ในสวรรค์แล้ว และมาถึงพระเจ้าผู้ทรงพิพากษาคนทั้งปวง และมาถึงเหล่าจิตวิญญาณของบรรดาคนชอบธรรมซึ่งถึงความสมบูรณ์แล้ว และมาถึงพระเยซูผู้เป็นศูนย์กลางแห่งพันธสัญญาใหม่ และมาถึงพระโลหิตแห่งการประพรมที่พูดสิ่งต่าง ๆ ที่ดีกว่าโลหิตของอาเบล”

จงสังเกตว่าคริสเตียนทั้งหลายจะมา “ถึงที่ชุมนุมอันใหญ่และคริสตจักรของบุตรหัวปี ผู้ซึ่งมีชื่อจาริกไว้ในสวรรค์แล้ว และมาถึงพระเจ้าผู้ทรงพิพากษาคนทั้งปวง และมาถึงเหล่าจิตวิญญาณของบรรดาคนชอบธรรมซึ่งถึงความสมบูรณ์แล้ว และมาถึงพระเยซูผู้เป็นคนกลางแห่งพันธสัญญาใหม่ และมาถึงพระโลหิตแห่งการประพรมที่พูดสิ่งต่าง ๆ ที่ดีกว่าโลหิตของอาเบล” เห็นได้ชัดว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสถึงชุมนุมชนทั้งหมดนั้นที่จะรวมตัวกันในสวรรค์ เนื่องจากพวกเขาจะถูกเรียกออกไปจากโลกนี้และชุมนุมกันที่นั่น พวกเขาจึงถูกเรียกอย่างเหมาะสมว่า “ที่ชุมนุมอันใหญ่และคริสตจักรของบุตรหัวปี” และนี่คือกลุ่มนั้น “ผู้ซึ่งมีชื่อจาริกไว้ในสวรรค์แล้ว” นี่คือกลุ่มนั้นซึ่งรวม “เหล่าจิตวิญญาณของบรรดาคนชอบธรรมซึ่งถึงความสมบูรณ์แล้ว” พระคำตอนนั้นกล่าว

แน่นอนว่าชุมนุมชนเช่นนั้นจะรวมวิสุทธิชนทุกคนของพระเจ้าไว้ ทุกคนเหล่านั้นที่ได้เชื่อวางใจในพระโลหิตแล้ว ที่นี่จะมีอาเบลผู้ชอบธรรมนั้นซึ่งโดยความเชื่อได้ถวายเครื่องบูชาที่ดีเลิศกว่า อาเบลทราบเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดนั้นและเชื่อวางใจพระองค์และรับความรอดแล้ว เขาเป็นหนึ่งใน “เหล่าจิตวิญญาณของบรรดาคนชอบธรรมซึ่งถึงความสมบูรณ์แล้ว” เขาเป็นหนึ่งในคนเหล่านั้น “ผู้ซึ่งมีชื่อจาริกไว้ในสวรรค์แล้ว” เอโนคจะอยู่ที่นั่น ผู้เคยเดินกับพระเจ้าและพระเจ้าทรงรับเขาไปแล้ว โนอาห์ก็จะอยู่ที่นั่นเช่นเดียวกับคนเหล่านั้นที่รอดกับเขาในเรือโนอัน อับราฮัม ผู้ได้เห็นวันของพระคริสต์แล้วและดีใจ จะอยู่ที่นั่นเช่นกัน โมเสสจะอยู่ที่นั่น ดาวิดจะอยู่ที่นั่น เอลียาห์และเอลีชาจะอยู่ที่นั่นอย่างแน่นอน ทุกคนที่ได้เชื่อวางใจในพระเมสสิยาห์ผู้จะมาที่นี่หรือในพระผู้ช่วยให้รอดองค์หนึ่งที่มาแล้วจะอยู่ที่นั่น-ทุกคนที่มีชื่อของตนถูกจดไว้ในสวรรค์แล้ว

เมื่อพระเยซูเจ้าเสด็จมา “คนทั้งปวงที่ตายแล้วในพระคริสต์จะเป็นขึ้นมาก่อน” 1 เธสะโลนิกา 4:16 กล่าว แน่แน่นอนว่านั่นจะรวมถึงเหล่าวิสุทธิชนภาคพันธสัญญาเดิมเช่นเดียวกับเหล่าวิสุทธิชนภาคพันธสัญญาใหม่ เมื่อนั้นพวกเราคริสเตียนที่มีชีวิตอยู่และเหลืออยู่จะถูกรับขึ้นไปด้วยกันกับพวกเขาเพื่อพบกับองค์พระผู้เป็นเจ้าในฟ้าอากาศ และชุมนุมชนหมู่ใหญ่นี้ที่ถูกเรียกออกไปซึ่งจะรวมตัวกันในกรุงเยรูซาเล็มใหม่ในสวรรค์ถูกเรียกว่า “คริสตจักรของบุตรหัวปี” นี่คือพระกายนั้นของพระคริสต์ และมันไม่ได้เริ่มต้นที่เพ็นเทคอสต์ แน่แน่นอนว่ามันได้เริ่มต้นครั้งแรกเมื่อจิตวิญญาณดวงหนึ่งเชื่อวางใจในพระเจ้าเพื่อรับการยกโทษและความรอดและถูกทำให้เป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้าแล้ว ถูกทำให้เป็นคนใหม่แล้วและถูกลิขิตให้ไปพบกับพวกเราในสวรรค์แล้ว

พระเยซูเองทรงสร้างคริสตจักรนั้นแล้วใช่ไหม? ในมัทธิว 16:18 เรามีคำตรัสที่รู้จักกันดีนี้โดยพระผู้ช่วยให้รอด: “และเรากล่าวแก่ท่านด้วยว่า ท่านคือเปโตร และบนศิลานี้เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้ และประตูทั้งหลายแห่งนรกจะไม่มีชัยชนะต่อคริสตจักรนั้นเลย” แน่แน่นอนว่าพระเยซูเจ้าไม่ได้ทรงคิดตรงนี้เลยที่จะสัญญาว่าพระองค์จะทรงสร้างนิกายหนึ่งของมนุษย์ ซึ่งรวมทั้งบางคนที่ยอด บางคนที่ยอดหาย ผู้เชื่อบางคน และพวกไม่เชื่อที่ถือแนวคิดสมัยใหม่นิยมบางคน ซึ่งสวมใส่ชื่อของบางคณะโดยเฉพาะ ไม่ใช่เลย! พระเยซูทรงหมายถึงพระกายนี้ ซึ่งรวมวิสุทธิชนทุกคนเข้าไว้แล้ว ผู้เชื่อทุกคนแห่งทุกยุคสมัย

แล้วเหตุใดพระเยซูถึงตรัสได้ว่า “เราจะสร้างคริสตจักรของเราไว้”? นั่นหมายความว่าคริสตจักรเป็นเรื่องในอนาคตตอนที่พระเยซูทรงบอกเปโตรว่าพระองค์, พระคริสต์, จะทรงสร้างคริสตจักรหนึ่งบนพระองค์เองหรือ?

แทนที่จะเป็นความหมายใหม่ทั้งหมด สิ่งที่พระเยซูตรัสจริง ๆ ก็คือว่า “เราจะสร้างคริสตจักรของเราต่อไป” นั่นคือ ทีละเล็กทีละน้อย เพิ่มผู้เชื่อคนหนึ่งเข้าไปและอีกคนเข้าไป พระเยซูเจ้าจะทรงสร้างคริสตจักรของพระองค์ต่อไป คำนั้นที่พระเยซูทรงใช้ตรงนั้นในมัทธิว 16:18, “เราจะสร้าง” คือ ออยคอดอเมโอ ซึ่งหมายความว่า “สร้างบ้านหลังหนึ่ง” (Young’s Analytical Concordance) และถูกใช้หลายหนในภาคพันธสัญญาใหม่เพื่อหมายถึงการสร้างบ้านหลังหนึ่ง เมือง ๆ หนึ่ง หอคอยหลังหนึ่ง อุโมงค์ฝังศพหนึ่ง และมันหมายถึงกระบวนการที่ช้าและยากลำบากของการก่อหินก้อนหนึ่งบนหินอีกก้อน ก้อนหนึ่งบนอีกก้อน คำเรียกนี้ไม่เคยถูกใช้เพื่อหมายถึงเรื่องที่เกิดขึ้นฉับพลันทันทีแบบการเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เพ็นเทคอสต์ คำกริยานี้ต้องบ่งบอกถึงกระบวนการหนึ่ง และฉะนั้น ทีละเล็กทีละน้อย พระคริสต์กำลังก่อสร้างคริสตจักรของพระองค์ขณะที่ผู้เชื่อใหม่ทั้งหลายถูกเพิ่มเข้ากับมัน ก่อนหน้านั้นนานแล้ว คนอื่น ๆ ได้ก่อขึ้นบนรากฐานเดียวกันแล้ว พระเยซูคริสต์ทรงเป็นศิลารากฐานและศิลามุมเอกนั้น (ผู้จะทรงเป็นหินยอดบนสุดด้วย) ก่อนหน้านี้ ผู้คนได้ถูกทำให้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชนชนใหญ่และคริสตจักรของบุตรหัวปีที่มีชื่อจดไว้ในสวรรค์แล้วซึ่งจะรวมตัวกันในเยรูซาเล็มแห่งสวรรค์เมื่อวิสุทธิชนเหล่านั้นถูกรับขึ้นไป และบัดนี้พระเยซูกำลังตรัสว่าคนเหล่านั้นทุกคนที่ควรรับความรอด พระองค์ก็จะทรงก่อขึ้นบนพระองค์เองต่อไปให้กลายเป็นวิหารบริสุทธิ์หลังหนึ่ง ร่างกายหนึ่ง คริสตจักรหนึ่ง

การก่อขึ้นแบบทีละหนึ่งคนนี่ของคริสตจักร พระกายนั้นของพระคริสต์ คนกลุ่มนั้นซึ่งจะถูกเรียกออกไปกลายเป็นชุมชนชนที่แสนวิเศษนั้นในสวรรค์ ถูกกล่าวถึงในเอเฟซัส 2:19-22 จงอ่านข้อเหล่านั้นอย่างตั้งใจ:

“เหตุฉะนั้นบัดนี้ พวกท่านจึงไม่ใช่บรรดาคนแปลกหน้าและคนต่างชาติอีกต่อไป แต่เป็นพลเมืองร่วมกับพวกวิสุทธิชน และเป็นของครอบครัวของพระเจ้า และได้ถูกสร้างขึ้นบนรากฐานของพวกอัครทูตและพวกผู้พยากรณ์ พระเยซูคริสต์เองทรงเป็นศิลามุมเอก ในพระองค์นั้น ทุกส่วนของโครงสร้างซึ่งถูกต่อกันสนิทจึงเจริญขึ้นเป็นวิหารอันบริสุทธิ์ในองค์พระผู้เป็นเจ้า ในพระองค์นั้น พวกท่านก็กำลังถูกสร้างขึ้นด้วยกันให้เป็นที่สถิตของพระเจ้าโดยทางพระวิญญาณด้วย”

คุณเห็นแล้วว่าเราถูกก่อขึ้น “บนรากฐานของพวกอัครทูตและพวกผู้พยากรณ์” คนอื่น ๆ ได้อยู่ในพระกายนั้นของพระคริสต์ก่อนหน้าพวกเราที่เป็นคนต่างชาติแล้ว และผู้พยากรณ์เหล่านี้-พวกเขาคือพวกศาสดาพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิมและเหล่าผู้นำเพื่อพระเจ้ามิใช่หรือ?

แต่จงสังเกตเป็นพิเศษว่าอาคารนี้เติบโตต่อไปเรื่อย ๆ “พระเยซูคริสต์เองทรงเป็นศิลามุมเอก ในพระองค์นั้น ทุกส่วนของโครงสร้างซึ่งถูกต่อกันสนิทจึงเจริญขึ้นเป็นวิหารอันบริสุทธิ์ในองค์พระผู้เป็นเจ้า” ทุกครั้งที่จิตวิญญาณดวงหนึ่งรับความรอด พระกายนั้นของพระคริสต์ก็เจริญเติบโต วิหารนั้นเติบโต อาคารนั้นจำเจริญขึ้นและเติบโต และพวกเรามาคริสเตียนทุกคน “กำลังถูกสร้างขึ้นด้วยกันให้เป็นที่สถิตของพระเจ้าโดยทางพระวิญญาณ”

การเจริญเติบโตอยู่ตลอดนี้ของพระกายของพระคริสต์, คริสตจักรของพระองค์, ถูกสอนอย่างชัดเจนใน 1 เปโตร 2:5 ซึ่งถูกกล่าวถึงไปก่อนหน้านี้: “พวกท่านเช่นกัน จงบรรดาศิลาที่มีชีวิตอยู่ ก็ถูกก่อขึ้นเป็นพระนิเวศน์ฝ่ายจิตวิญญาณ เป็นพวกปุโรหิตอันบริสุทธิ์ เพื่อถวายบรรดาเครื่องบูชาฝ่ายจิตวิญญาณ เป็นที่ขอบ

พระทัยต่อพระเจ้าโดยพระเยซูคริสต์” คุณเห็นแล้วว่าอาคารนี้ยังเติบโตต่อไป และตรงนี้ใน Scofield Bible ของผมมีหมายเหตุตรงขอบ สำหรับ “ถูกก่อสร้าง” หมายเหตุตรงขอบนั้นให้ “กำลังถูกก่อสร้าง” และนั่นยืนยันวิธีที่ผมได้อธิบายคำตรัสของพระเยซูในมัทธิว 16:18, “เราจะสร้างคริสตจักรของเราต่อไป”

เราควรสังเกตเช่นกันว่าอัครทูตเปโตรเขียน “ความจริงเกี่ยวกับคริสตจักร” นี้ เช่นเดียวกับผู้แต่งหนังสือฮีบรูและอัครทูตเปาโล

ใน 1 โครินธ์ 12:12,13 เมื่อเปาโลบอกผู้คนที่เมืองโครินธ์ว่าพวกเขาทุกคนได้รับบัพติศมาโดยพระวิญญาณองค์เดียวเข้าไปในกายเดียวแล้ว เขาก็แค่หมายความว่าเมื่อพวกเขากลับใจเชื่อ แต่ละคนก็ถูกก่อสร้างในกำแพงนั้นแห่งอาคารที่กำลังเติบโตนี้แล้ว แต่ละคนเป็นศิลาก้อนหนึ่งที่มีชีวิต ถูกใส่เข้าไปในกำแพงนั้นแล้ว จึงถูกจุ่มมิดที่นั่น ถูกปกคลุม ถูกฝังกับคนอื่น ๆ ในการกลายเป็นส่วนหนึ่งของวิหารบริสุทธิ์นี้ซึ่งพระเจ้ากำลังก่อสร้างพระนิเวศนี้ของพระเจ้าโดยทางพระวิญญาณ กายนี้ซึ่งมีพระองค์เป็นศิระษะ คริสตจักรของพระองค์ เมื่อพวกเขากลับใจเชื่อ พวกเขาถูกทำให้เป็นส่วนหนึ่งของชุมชนขนาดใหญ่โตนี้ซึ่งจะถูกเรียกออกไปเมื่อถึงการรับขึ้นและชุมนุมกันในสวรรค์

คุณจึงเห็นใช่ไหมใหม่ว่าทุกคนที่รับความรอดในทุกยุคสมัยจะต้องถูกเรียกออกไปด้วยกันและชุมนุมกันในสวรรค์ด้วยกันและเป็นส่วนหนึ่งร่วมกันของ “คริสตจักรนั้น ซึ่งเป็นพระกายของพระองค์” “ที่ชุมนุมอันใหญ่และคริสตจักรของบุตรหัวปี ผู้ซึ่งมีชื่อจารึกไว้ในสวรรค์แล้ว” และถ้าวิสุทธิชนสมัยพันธสัญญาเดิมทุกคนจะต้องอยู่ในชุมนุมที่ถูกเรียกออกไปนี้ จันอาคารนี้จึงได้ถูกเริ่มต้นในตอนแรกนั้นเมื่อจิตวิญญาณดวงแรกนั้นได้รับความรอด ทุกคนที่ได้มารู้จักการยกโทษและการบังเกิดใหม่และความรอด ทุกคนที่ได้ถูกทำให้เป็นผู้เข้าส่วนในสภาพของพระเจ้าและกลายเป็นขององค์พระผู้เป็นเจ้าแล้ว ในตอนนั้นและที่นั่นเขาได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของพระกายนี้แล้วซึ่งพระคริสต์กำลังสร้างอยู่ต่อไป

เห็นได้ชัดว่าทำไมพระคัมภีร์ถึงไม่เคยพูดถึง “ต้นกำเนิดของคริสตจักร” เลย มันไม่ใช่เหตุการณ์ยิ่งใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับสมัยประทาน มันไม่ได้เกิดขึ้นที่เฟ้นเทคอสต์ ต้นกำเนิดของคริสตจักรจริง ๆ แล้วเป็นการเริ่มต้นแห่งความรอดของเหล่าคนบาป เราไม่สามารถแยกข้อเท็จจริงเรื่องความรอดกับข้อเท็จจริงเรื่องการเป็นอวัยวะในพระกายของพระคริสต์ออกจากกันได้ ทุกคนที่รับความรอดจะถูกสร้างขึ้นไป “พวกเราจะไม่ล่วงหลับหมดทุกคน แต่พวกเราทุกคนจะถูกเปลี่ยนแปลงใหม่ ในช่วงระยะเวลาเดียว ในพริบตาเดียว” (1 คร. 15:51,52) ทุกคนที่เป็นของพระเจ้าจะถูกทำให้เป็นขึ้นและถูกเปลี่ยนแปลงและถูกรวบรวมไปในขณะเดียวกัน จะไม่มีการแบ่งแยกระหว่างเหล่าวิสุทธิชนภาคพันธสัญญาเดิมและเหล่าวิสุทธิชนภาคพันธสัญญาใหม่ในการรับขึ้นนั้น ทุกคนจะถูกชุมนุมด้วยกันในสวรรค์เมื่อพระเยซูเสด็จมา และชุมนุมชนนั้นทั้งหมดถูกเรียกว่า “คริสตจักรของบุตรหัวปี” พวกเขาทุกคนเป็นชุมนุมชนเดียวกันนั้นที่ถูกเรียกออกไป และชุมนุมชนนั้น คริสตจักรนั้น พระกายนั้นของพระคริสต์ ไม่ได้เริ่มต้นที่เฟ้นเทคอสต์

ผมคงไม่ให้ความสำคัญเป็นพิเศษเกี่ยวกับเรื่องที่ว่าคริสตจักรได้เริ่มต้นที่เฟ้นเทคอสต์หรือไม่ นอกจากว่าผู้คนที่ถูกความเข้าใจผิดเกี่ยวกับเฟ้นเทคอสต์นี้บังตาจนมองไม่เห็นคำสอนที่ชัดเจนของพระคัมภีร์ที่ว่าที่เฟ้นเทคอสต์ พวกคริสเตียนแค่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และพร้อมที่จะชนะจิตวิญญาณตามที่พระเยซูได้

บัญชาพวกเขาให้กระทำและว่าพระพรนั้นแห่งเพ็นเทคอสต์เป็นแบบอย่างที่เราที่เหลือสามารถมีประสบการณ์และทำตามได้ เราเองก็ต้องเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า และเมื่อมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าเราก็จะต้องเป็นพยานในกรุงเยรูซาเล็มของเรา ในทั่วแคว้นยูเดียของเรา ในแคว้นสะมาเรียและไปจนถึงที่สุดปลายของโลก ช่างน่าเสียใจ ช่างน่าเศร้าใจกับการพลาดความหมายของเพ็นเทคอสต์โดยการคิดถึง การเปลี่ยนแปลงบางอย่างในทางเทคนิค ทางทฤษฎี ทางสมัยประทานที่ถูกสอนโดย Darby และกลุ่ม Plymouth Brethren และพวกเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่ง ช่างน่าเศร้าใจกับการพลาดฤทธิ์เดชแห่งเพ็นเทคอสต์และบทเรียนของเพ็นเทคอสต์ซึ่งคริสเตียนยุคนี้พลาดไปเยอะจริง ๆ และต้องการมากจริง ๆ!

**V. พระพรนั้นแห่งเพ็นเทคอสต์ไม่ใช่สิ่งที่เรียกกันว่า
“การชำระให้บริสุทธิ์”, ไม่ใช่ “ความสมบูรณ์แบบของ
คริสเตียน” ไม่ใช่การถอนรากถอนโคนธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนัง**

ผู้คนที่ดี ๆ บางพวกให้ความสำคัญมากจริง ๆ กับประสบการณ์หนึ่งซึ่งพวกเขาเรียกว่าการชำระให้บริสุทธิ์ ซึ่งในการนั้นพวกเขาคิดว่าธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังถูกถอนรากถอนโคน หลักการบาปถูกทำลายและถูกเผาไหม้ไป พวกเขาเรียกประสบการณ์นี้บ่อย ๆ ตามคำเรียกของ John Wesley ว่า “Christian perfection” พวกเขามักอ้างตัวว่าไร้บาปแล้ว คนเหล่านั้นบ่อยครั้งเป็นคนดี ๆ ที่จริงจังและยำเกรงพระเจ้า และเราไม่มีเรื่องต้องทะเลาะกับพวกเขาเลย มีการชำระให้บริสุทธิ์แบบหนึ่งตามพระคัมภีร์ มีความบริสุทธิ์ตามพระคัมภีร์ซึ่งคริสเตียนทุกคนควรดำเนินตาม เราไม่เชื่อว่าพระคัมภีร์จะสอนว่าโดยประสบการณ์สำคัญครั้งหนึ่งก่อนพระคริสต์เสด็จกลับมาหรือก่อนที่คน ๆ หนึ่งจะเสียชีวิต เขาจะสมบูรณ์แบบได้ ในความหมายของคริสเตียน ถึงกระนั้นเราเชื่อเรื่องการดำเนินชีวิตให้บริสุทธิ์ เราเชื่อเรื่องชัยชนะและความชื่นบานประจำวัน และเราคงไม่ดูแลจนแม้สักชั่วขณะเดียวกับความปรารถนาอย่างจริงจังของผู้คนที่อยากเป็นที่พอพระทัยพระเยซูคริสต์ในทุกสิ่ง ผมรู้ว่าตัวผมเองปรารถนาอย่างไม่หยุดหย่อนที่จะเป็นที่ชอบพระทัยพระองค์และที่จะเป็นสารพัดที่พระองค์ทรงอยากให้ผมเป็น และผมทราบว่าผมชอบคุณพระองค์ได้สำหรับพระคุณในแต่ละวัน ชัยชนะอันแสนวิเศษในแต่ละวันและการชำระให้สะอาดในแต่ละวันเมื่อผมเชื่อฟังพระองค์ในการสารภาพและละทิ้งบาปทั้งหลายของผมในแต่ละวัน เราไม่มีเรื่องต้องทะเลาะเลยกับคนเหล่านั้นที่พากเพียรเพื่อความบริสุทธิ์ ชอบคุณพระเจ้าสำหรับจิตวิญญาณทุกดวงที่ปรารถนาที่จะเป็นคนบริสุทธิ์และดีงาม นั่นควรเป็นทัศนคติของเราทุกคนอย่างแน่นอน ไม่มีใครเลยในพวกเราที่ควรแก้ตัวเรื่องบาป ไม่มีใครเลยในพวกเราที่ควรยอมใจเกี่ยวกับความล้มเหลวต่าง ๆ และหลายด้านที่เราขาดจากสง่าราศีของพระเจ้า

แต่มีอยู่แนวคิดหนึ่งที่แพร่หลายไปทั่วกับคนดี ๆ จำนวนมากที่ว่า ที่เพ็นเทคอสต์พวกเขาได้มีประสบการณ์ส่วนตัวของการชำระให้บริสุทธิ์ ว่าที่เพ็นเทคอสต์พวกเขาถูกชำระให้บริสุทธิ์แล้วและธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังถูกเผาไหม้และถูกทำลายแล้ว รากเหง้าและหลักการของบาปถูกกำจัดทิ้งแล้ว บางคนเชื่อเช่นนั้น แต่การศึกษาพระวจนะของพระเจ้าจะพิสูจน์ว่าพวกเขาเข้าใจผิด นั่นไม่ใช่สิ่งที่ได้เกิดขึ้นที่เพ็นเทคอสต์

พระเยซูมิได้ตรัสแก่พวกอัครทูตว่า “พวกท่านจงรออยู่ในกรุงเยรูซาเล็มจนกว่าพวกเขาท่านถูกชำระให้บริสุทธิ์” พระองค์กลับตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วย

ฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” และพระองค์ตรัสเจ้จ้งว่ามันจะเป็นฤทธิ์เดชเพื่อจะเป็นเหล่าพยานเพื่อพระองค์-
นั่นคือ เพื่อจะประกาศการกลับใจใหม่และการยกบาปในพระนามของพระองค์ในท่ามกลางประชาชาติทั้งปวง
(ลูกา 24:47-49) พวกเราที่เป็นคริสเตียนตามพระคัมภีร์สอนสิ่งที่พระเยซูทรงสอนไว้ พระองค์มิได้ตรัสว่าที่พื้น
เทคอสต์พวกสาวกจะถูกชำระให้บริสุทธิ์

เรื่องนี้ถูกยกขึ้นมาอีกในกิจการ 1:4,5 พระเยซู “ได้ทรงชุมนุมกันกับพวกเขา จึงกำชับพวกเขาว่า พวกเขา
ไม่ควรออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม แต่ให้คอยรับตามพระสัญญาของพระบิดา ซึ่งพระองค์ตรัสว่า “ตามที่ท่าน
ทั้งหลายได้ยินจากเรานั้นแหละ เพราะว่ายอห์นได้ให้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมา
ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกไม่กีวันนับจากนี้” จงหมายเหตุให้ตีว่าไม่มีการกล่าวถึงตรงนี้เลยเกี่ยวกับการชำระ
ให้บริสุทธิ์หรือการถอนรากถอนโคนธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนัง

ตอนนั้นพวกสาวกอยากทราบว่าจะพระเยซูทรงหมายถึงอะไร และพระองค์จึงทรงอธิบายมันในกิจการ
1:8 ที่ตามมา: “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน
และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และ
จนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก”

พวกสาวกจะได้รับสิ่งใดเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมาอยู่บนพวกเขา? พวกเขาจะได้รับฤทธิ์เดช!
ฤทธิ์เดชที่จะทำให้พวกเขาเป็นเหล่าพยานในกรุงเยรูซาเล็ม แคว้นยูเดีย แคว้นสะมาเรีย และในทั่วโลก! ไม่มี
กล่าวอะไรตรงนี้เลยเกี่ยวกับการชำระให้บริสุทธิ์หรือเกี่ยวกับประสบการณ์พิเศษใดของการชำระให้สะอาดและ
การทำให้ตัวพวกเขาเองบริสุทธิ์หมดจด

บัดนี้จึงศึกษาบันทึกเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นที่พื้นเทคอสต์ ตามที่ทรงให้ไว้ในบทที่สองของกิจการ “และ
พวกเขาทุกคนก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และตั้งต้นพูดด้วยภาษาอื่น ๆ [ภาษาทั้งหลายที่ใช้ประจำ
ของผู้คนสัญชาติอื่น ๆ] ตามที่พระวิญญาณโปรดให้พวกเขาพูด” พวกเขาบอกเล่าข่าวประเสริฐในภาษาเหล่า
นั้นของชาวปารเธีย ชาวมีเดีย ชาวเอลาม ฯลฯ ทั้งหมดของผู้คนกว่าสิบหกสัญชาติ และพวกเขาทุกคนได้ยิน
ข่าวประเสริฐในภาษาของตัวเองในที่ ๆ ตนเกิดมา จากนั้นเปโตรเทศนาคำเทศนาหนึ่งซึ่งอธิบายว่าเกิดอะไรขึ้น
ที่พื้นเทคอสต์ และสามพันคนได้รับความรอด และเขาไม่ได้กล่าวเลยสักคำเกี่ยวกับว่าคริสเตียนเหล่านี้ถูกแยก
ตั้งไว้หรือถูกชำระให้บริสุทธิ์หรือบาปถูกถอนรากถอนโคนที่พื้นเทคอสต์แล้ว มันไม่ได้เกิดขึ้นที่นั่นเลย มันไม่
เคยถูกกล่าวถึงในการเชื่อมโยงกับพื้นเทคอสต์ในพระคัมภีร์เลย

พระคัมภีร์กล่าวถึงบ่อย ๆ เกี่ยวกับผู้คนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราอ่านว่ายอห์นผู้ให้รับ
บัพติศมา “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งแต่ครรภ์มารดาของเขา” (ลูกา 1:15) แต่ไม่มีกล่าวอะไรเลย
เกี่ยวกับการชำระให้บริสุทธิ์ของเขา เราอ่านว่าผู้คนเป็นกลุ่มเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์หลังจากพื้นเท
คอสต์ ในกิจการ 4:31 แต่ไม่มีกล่าวถึงการชำระให้บริสุทธิ์หรือการทำให้หมดจดแบบพิเศษเลย กิจการบทที่ 6
บอกเล่าเกี่ยวกับพวกผู้ช่วยที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ กิจการ 9:17 เล่าว่าเปาโลเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ
บริสุทธิ์อย่างไร กิจการ 11:24 พูดถึงบารนาบัสว่าเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ กระนั้นไม่มีพระคำเหล่านี้
เลยสักตอนที่บอกไว้ว่าการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์มักถูกเรียกว่าการชำระให้บริสุทธิ์หรือการถอน

รากถอนโคนธรรมชาติที่ผิดบาป นั้นไม่ได้เกิดขึ้นที่พื้นเทคอสต์เลย พื้นเทคอสต์หมายถึงสิ่งอื่น ไม่ใช่การชำระให้บริสุทธิ์

พระเยซูเจ้าเองทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ตอนที่พระองค์รับบัพติศมา ตามที่เขียนไว้ในลูกา 3:21,22 มีผู้อ่านท่านใดที่เชื่อว่าพระเยซูจนถึงเวลานั้นทรงมีความผิดบาปและว่าพระองค์ทรงถูกชำระให้บริสุทธิ์และถูกชะล้างและธรรมชาติบาปถูกถอนรากถอนโคน? แน่ใจว่าไม่มีใครจะเชื่อแบบนั้นได้เกี่ยวกับพระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงไร้บาปและไร้มลทิน ฉะนั้นการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานจึงไม่ได้หมายถึงการชำระให้บริสุทธิ์ มันไม่ได้หมายถึงการถอนรากถอนโคนธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนัง

ครั้งหนึ่งขณะที่ผมกำลังเทศนาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ชายคนหนึ่งเรียกให้ผมดูกิจการ 15:8,9 ซึ่งพระคำตอนนั้นกล่าวว่า “และพระเจ้า ผู้ซึ่งทรงทราบใจเหล่านั้น ได้ทรงเป็นพยานรับรองพวกเขา โดยประทานพระวิญญานบริสุทธิ์แก่พวกเขา เหมือนอย่างที่ได้ประทานแก่พวกเรา และไม่ทรงถือว่ามีความแตกต่างกันระหว่างพวกเรากับพวกเขา โดยทรงชำระใจของพวกเขาให้บริสุทธิ์โดยความเชื่อ”

แต่ผมสังเกตเห็นในตอนนั้น อย่างที่คุณจะสังเกตเห็นโดยอ่านข้อพระคำเหล่านั้นอีกที ว่า “ทรงชำระใจของพวกเขาให้บริสุทธิ์โดยความเชื่อ” หมายถึงความรอดนั้นซึ่งมาถึงคนต่างชาติเหล่านั้นแล้ว ในข้อ 11 ที่ตามมา เปโตรกล่าวว่า “แต่พวกเราเชื่อว่า โดยทางพระคุณของพระเยซูคริสต์เจ้า พวกเราจะรอด เหมือนอย่างพวกเขา” การชำระใจให้บริสุทธิ์เมื่อผู้หนึ่งบังเกิดใหม่เป็นเรื่องหนึ่ง และการถอนรากถอนโคนธรรมชาติบาปจนหมดสิ้น จนคน ๆ นั้นไม่มีหลักการบาปในตัวอีกเลย ไม่มีรอยเปื้อนแห่งบาปของอาดัมแล้ว เป็นคนละเรื่องกันเลย

ฉะนั้นขอให้เรายอมรับข้อเท็จจริงที่พระคัมภีร์กล่าวชัดเจนแล้วเถิด ที่พื้นเทคอสต์พวกสาวกไม่ได้ “ถูกชำระให้บริสุทธิ์” พวกเขาไม่ได้ถูกทำให้สมบูรณ์แบบ พวกเขาไม่ได้ถูกทำให้ไร้บาป พวกเขาไม่ได้ให้ธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังถูกถอนรากถอนโคน นั้นไม่ใช่สิ่งที่ทรงสัญญาไว้ นั้นไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาได้รับ นั้นไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาเฝ้ารอและไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาได้รับ พวกเขาได้รับคำทรงสัญญาเรื่องฤทธิ์เดชของพระวิญญานบริสุทธิ์ พวกเขาเฝ้ารอพระเจ้าจนกระทั่งพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานและมีฤทธิ์เดชที่ทรงสัญญาไว้ จากนั้นพวกเขาได้เป็นพยานเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า และสามพันคนได้รับความรอด นั้นแหละความหมายของพื้นเทคอสต์

และผมคิดว่าผมควรที่จะกล่าวตรงนี้ว่าพระพรอื่น ๆ ทุกประการที่พระวิญญานของพระเจ้าจะประทานให้แก่คริสเตียนคนใดได้ หลังจากได้รับความรอดแล้ว ก็ด้อยกว่าพระพรที่ยิ่งใหญ่หนึ่งเดียวนี้ พระวิญญานของพระเจ้าทรงฟ่องใจเหล่าคนบาป จากนั้นเมื่อเหล่าคนบาปกลับใจใหม่และเชื่อวางใจพระคริสต์ พระวิญญานบริสุทธิ์ก็ทรงทำให้พวกเขาบังเกิดใหม่ ทรงสร้างพวกเขาให้เป็นคนใหม่ พวกเขาจึง “บังเกิด...จากพระวิญญาน” (ยอห์น 3:5) พวกเขา มีพระวิญญานบริสุทธิ์ประทับอยู่ภายในตัวแล้ว ทรงสถิตอยู่ในร่างกายของพวกเขา พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ปลอบประโลมใจเช่นกัน พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงนำทางพวกคริสเตียนเข้าสู่ความจริงด้วย พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงช่วยเราอธิษฐานด้วยการคร่ำครวญที่ไม่อาจเอ่ยเป็นคำพูดได้เช่นกัน พระวิญญานบริสุทธิ์ทรงทำงานในอุปนิสัยของคริสเตียน เมื่อเขาดำเนินในพระองค์และเข้าสนิทในพระคริสต์ นั่นคือพระคุณทั้งหลายของคริสเตียน-ผลนั้นของพระวิญญาน: “ความรัก ความปลาบปลื้มใจ สันติสุข

ความอดกลั้นใจ ความอ่อนโยน ความดี ความเชื่อ ความสุภาพอ่อนน้อม การรู้จักบังคับตน” (กท. 5:22,23) แต่ทั้งหมดนี้ก็แตกต่างจากสิ่งที่มาแล้วที่พื้นเทคอสต์ ที่พื้นเทคอสต์นั้นพวกคริสเตียนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และได้รับฤทธิ์เดชเพื่อจะกระทำตามพระบัญชาเหล่านั้นของพระเยซูในพระมหาบัญชา นั้น พวกเขาถูกระเตรียมให้เป็นเหล่าพยาน-พวกพยานที่เต็มเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชในการชนะจิตวิญญาณเพื่อพระคริสต์

คริสเตียนจำนวนมากพูดถึงการถวายตัว เราเห็นดีด้วย

คริสเตียนจำนวนมากพูดถึงการแยกออก เราเชื่อเรื่องนั้น-นั่นคือ ในการระมัดระวังหลีกเลี่ยงสิ่งต่าง ๆ ของโลกที่ทำให้พระวิญญาณของพระเจ้าเสียพระทัยและขัดขวางคำพยานของคริสเตียน

คริสเตียนหลายคนพูดถึง “ชีวิตที่ล้าลึกกว่าเดิม” เราก็มองเห็นดีด้วยกับเรื่องนั้น

เหล่าครูสอนพระคัมภีร์มักพูดถึง “ชีวิตที่ถูกตรึงกางเขน” เราเชื่อว่าคริสเตียนทุกคนควรที่จะตายทุกวันและถูกตรึงกับพระคริสต์

คริสเตียนหลายคนพูดถึงความบริสุทธิ์ พวกเขาพูดถึงการชำระให้บริสุทธิ์ พวกเขาพูดถึงบังเกิดใหม่ในพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราเห็นดีด้วยกับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด หากคุณจะยอมให้พวกเราใช้ชื่อเรียกเหล่านี้ตามความหมายที่เราเชื่อว่าเป็นความหมายตามพระคัมภีร์ แต่เราเชื่อว่าการที่คริสเตียนคนใดจะอ้างว่ามีพระพรเหล่านี้ในเมื่อเขาไม่เต็มใจที่จะจ่ายราคาของพระเจ้าเพื่อจะมีฤทธิ์เดชในการชนะจิตวิญญาณ นั่นก็เป็นความอดสูที่บาปยิ่งนัก เราเชื่อว่าคำกล่าวอ้างของคริสเตียนผู้นั้นเป็นความเท็จ เราเชื่อว่าเขาพลาดพระพรที่ยิ่งใหญ่นั้นแห่งพื้นเทคอสต์ไปอย่างสิ้นเชิงซึ่งให้ฤทธิ์เดชเพื่อชนะจิตวิญญาณ

VI. พื้นเทคอสต์ไม่ได้เป็นแค่การเติบโต

ในพระคุณของคริสเตียน

เรากล่าวไปแล้วว่ามันเป็นความผิดพลาดที่จะสอนว่าพื้นเทคอสต์เป็นเพียงการเริ่มต้นของสมัยประทานใหม่ สมัยประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์

เรากล่าวไปแล้วว่ามันเป็นความเข้าใจผิดเกี่ยวกับความหมายของพื้นเทคอสต์ที่จะกล่าวว่าวันนั้นเป็นวันเกิดของคริสตจักร

เรากล่าวไปแล้วว่าพระพรที่ยิ่งใหญ่นั้นซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงนำมาให้ที่พื้นเทคอสต์ไม่ใช่การชำระให้บริสุทธิ์หรือการถอนรากถอนโคนธรรมชาติบาป

คราวนี้เราอยากให้คุณเห็นบางสิ่งอื่น ๆ ที่ไม่ได้เกิดขึ้นเป็นพิเศษที่พื้นเทคอสต์

เราแสดงให้เห็นไปแล้วว่าการเปลี่ยนแปลงด้านสมัยประทานนั้นเกิดขึ้นแล้วในวันที่พระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตาย ตอนนั้นพระองค์ในพระกายที่ได้รับสง่าราศีแล้ว ทรงปรากฏแก่พวกสาวกและทรงระบายลมหายใจบนพวกเขาและตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด” นั่นเป็นการสำเร็จจริงของสิ่งที่พระองค์ทรงสัญญาพวกเขาไว้ในยอห์น 7:37-39 ฉะนั้นก่อนที่พระเยซูทรงบัญชาพวกสาวกให้คอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มจนกระทั่งพวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน พวกเขาก็มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ประทับอยู่ในร่างกายของพวกเขาแล้ว คุณเห็นแล้วว่าการสถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์และการประทานฤทธิ์เดชพิเศษของพระวิญญาณบริสุทธิ์-การเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเพื่อการชนะจิตวิญญาณ-เป็นงานรับใช้ที่ต่างกันของพระ

วิญญาณองค์เดียวกัน

ยอห์น 14:16,17 กล่าวชัดเจนว่าการปลอบประโลมใจของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาสู่เหล่าสาวกนานแล้วก่อนฟื้นเทคอสต์ คือนั่นก่อนพระองค์ทรงถูกตรึงกางเขน พระเยซูตรัสว่า:

“ และเราจะทูลขอพระบิดา และพระองค์จะประทานผู้ปลอบประโลมใจอีกผู้หนึ่งให้แก่ท่านทั้งหลาย เพื่อพระองค์จะได้สถิตอยู่กับท่านทั้งหลายตลอดไป คือพระวิญญาณแห่งความจริง ผู้ซึ่งโลกไม่สามารถรับได้ เพราะว่าโลกมองไม่เห็นพระองค์และไม่รู้จักพระองค์ แต่ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายและจะประทับอยู่ในท่านทั้งหลาย”

พระวิญญาณบริสุทธิ์องค์เดียวกันนี้ซึ่งในขณะนั้นอยู่กับพวกเขา และต่อมาก็คงต้องประทับอยู่ในพวกเขา จะทรงสถิตกับพวกเขาในฐานะผู้ปลอบประโลมใจ

ยอห์น 14:26 ในการพูดถึงเรื่องเดิมโดยพระผู้ช่วยให้รอด บอกเราว่า: “แต่ผู้ปลอบประโลมใจนั้น ซึ่งเป็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ซึ่งพระบิดาจะทรงส่งมาในนามของเรา พระองค์นั้นจะทรงสอนท่านทั้งหลายสิ่งสารพัด และจะนำสิ่งสารพัดมาสู่ความทรงจำของท่านทั้งหลาย คือสิ่งใดก็ตามที่เราได้กล่าวไว้แก่ท่านทั้งหลายแล้ว” งานรับใช้ด้านการสอนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่ทำให้ถ้อยคำทั้งหลายของพระเจ้าและน้ำพระทัยของพระคริสต์ปรากฏชัดเจน ได้มาสู่พวกสาวกแล้วเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเข้ามาสถิตอยู่ในฐานะผู้ปลอบประโลมใจที่เข้าสนิทและมีชีวิตอยู่ของพวกเขา ทั้งหมดนี้เกิดขึ้นแล้วก่อนถึงฟื้นเทคอสต์ ในยอห์น 16:13 พระเยซูทรงสัญญาสาวกเหล่านั้นนี้ว่า: “แต่เมื่อพระองค์ พระวิญญาณแห่งความจริง เสด็จมาแล้ว พระองค์จะทรงนำท่านทั้งหลายไปสู่ความจริงทั้งหมด เพราะพระองค์จะไม่ตรัสโดยพระองค์เอง แต่สิ่งใดก็ตามที่พระองค์จะทรงได้ยิน พระองค์จะตรัสสิ่งนั้น และพระองค์จะทรงแสดงให้ท่านทั้งหลายทราบถึงสิ่งเหล่านั้นที่จะมา” คุณเห็นแล้วว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้ทรงนำทางเข้าสู่ความจริง ทรงประทับอยู่ในสาวกเหล่านั้นแล้ว ก่อนถึงฟื้นเทคอสต์

ให้เราย้อนกลับไปยังการพบปะเพื่ออำลานั้นของพระเยซูกับเหล่าสาวกตามที่บ้านที่กัวในลูกา 24 ก่อนที่พระเยซูทรงลอยขึ้นสู่สวรรค์ ในบทเดียวกันนั้นในข้อ 49 พระองค์ทรงบัญชาพวกเขาให้เฝ้าคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มจนกว่าพวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน “แล้วพระองค์ทรงบันดาลให้ความเข้าใจของพวกเขาถูกเปิดออก เพื่อพวกเขาจะได้เข้าใจพระคัมภีร์” (ข้อ 45) ก่อนที่พระองค์ทรงบัญชาพวกเขาให้คอยอยู่ที่เยรูซาเล็มเพื่อจะรับฤทธิ์เดช พระองค์ทรงเปิดความเข้าใจของพวกเขาแล้วจนพวกเขาเข้าใจสิ่งสารพัดเหล่านั้น “ซึ่งถูกเขียนไว้ในพระราชบัญญัติของโมเสส และในพวกศาสดาพยากรณ์ และในหนังสือสดุดี” ที่กล่าวถึงพระองค์เอง (ข้อ 44) ผู้คนเหล่านี้ที่คอยอยู่ที่เยรูซาเล็มเพื่อจะรับพระพรนั้นแห่งฟื้นเทคอสต์เข้าใจพระคัมภีร์แล้ว พวกเขามีการทรงนำและการสั่งสอนและคำพยานของพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ในใจของตนแล้ว พวกเขาไม่ได้กำลังรอคอยการสถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณหรือการปลอบประโลมใจของพระองค์หรือการสั่งสอนของพระองค์หรือการนำพาของพระองค์ พวกเขากำลังรอคอยการเติมเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์เพื่อจะทำให้พวกเขาเป็นเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณ

คราวนี้ให้เราย้อนกลับไปยังวันนั้นที่พระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตายและทรงระบายลมหายใจบนพวกเขา

สาวกและพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในร่างกายของพวกเขาแล้ว ในยอห์น 20:19-23 เรื่องราวนี้ถูกให้ไว้:

“แล้ววันเดียวกันนั้นเวลาค่ำ ซึ่งเป็นวันแรกของสัปดาห์ เมื่อประตูเหล่านั้นปิดอยู่ในที่ซึ่งพวกสาวกชุมนุมกันอยู่แล้วเพราะกลัวพวกยิว พระเยซูได้เสด็จมาและประทับยืนอยู่ท่ามกลางพวกเขา และตรัสกับพวกเขาว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” และเมื่อพระองค์ตรัสอย่างนั้นแล้ว พระองค์ทรงสำแดงให้พวกเขาเห็นพระหัตถ์ของพระองค์และสีข้างของพระองค์ แล้วพวกสาวกจึงมีความยินดี เมื่อพวกเขาเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วพระเยซูจึงตรัสกับพวกเขาอีกว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด พระบิดาของเราทรงส่งเรามาแล้วฉันใด เราก็ส่งท่านทั้งหลายไปฉันนั้น” และเมื่อพระองค์ได้ตรัสสิ่งนี้แล้ว พระองค์ทรงระบายลมหายใจออกบนพวกเขา และตรัสกับพวกเขาว่า “ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด บาปต่าง ๆ ของผู้ใดก็ตามที่ท่านทั้งหลายยกให้ บาปเหล่านั้นก็จะถูกยกเสียให้แก่คนเหล่านั้น และบาปของผู้ใดก็ตามที่ท่านทั้งหลายไม่ยกให้ บาปเหล่านั้นก็ยังอยู่กับผู้นั้น”

ตอนแรกนั้นเป็นคริสเตียนกลุ่มหนึ่งที่นำเศร่าที่สุดเท่าที่เคยรวมตัวกันในสถานที่แห่งเดียว! พระเยซูสิ้นพระชนม์แล้ว! พวกเขาท้อใจ พวกเขายิ่งกว่าท้อใจเสียอีก พวกเขาสิ้นหวังเลย! จากนั้นพระเยซูทรงปรากฏแก่พวกเขาและตรัสว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” และเพื่อพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นพระผู้ช่วยให้รอดของพวกเขาจริง ๆ พระองค์ทรงให้พวกเขาดูพระหัตถ์และสีข้างของพระองค์ “แล้วพวกสาวกจึงมีความยินดี เมื่อพวกเขาเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า” คริสเตียนกลุ่มที่นำเศร่าที่สุดเท่าที่โลกเคยเห็นนั้นถูกเปลี่ยนแปลงในไม่กี่จิตใจให้กลายเป็นเหล่าคริสเตียนที่ขึ้นบานที่สุดและดีใจที่สุด! ไม่แปลกเลยที่พระเยซูตรัสว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” ความหวาดกลัวของพวกเขา ความสงสัยของพวกเขา ความไม่สงบสุขของพวกเขาคลายหายไปสิ้น พวกเขาได้รับการฟื้นฟูแล้วจริง ๆ เปี่ยมสุขเสียจริง ๆ!

บทเดียวกันนั้นบอกเราต่อมาไม่นานว่า หนึ่งในสัปดาห์ต่อมา โธมัสได้เห็นพระเยซูและได้ยินคำตรัสอันอ่อนหวานเดียวกันนั้นของพระองค์ “สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” และเชื่อแล้วว่าพระผู้ช่วยให้รอดทรงเป็นขึ้นจากตายแล้วจริง ๆ พร้อมกับพระกายที่จับต้องได้ เขาทรุดตัวลงอย่างมีความสุข ได้รับการปลอบประโลมใจอย่างแสนวิเศษ และพูดด้วยตัวสันว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ และพระเจ้าของข้าพระองค์!” คุณเห็นแล้วว่า พวกสาวกไม่ต้องรอให้ถึงฟื้นเทออสต์เพื่อจะมีความดีใจและรับรู้ถึงการยกโทษให้สำหรับความไม่เชื่อและการกลับสัตย์ทั้งหมดนั้นที่พวกเขาได้ประสบ ทั้งหมดนี้ถูกปล่อยออกไปแล้วเมื่อพวกเขาได้เห็นพระเยซู

บทที่ยี่สิบเอ็ดของยอห์นเล่าว่าซีโมนเปโตรถูกรับกลับเข้าสู่การร่วมสนทนอันเต็มเปี่ยมบนชายหาดนั้น และการที่เขาได้รับคำบัญชาให้ทำกิจธุระขององค์พระผู้เป็นเจ้าในการเลี้ยงฝูงแกะ และทั้งหมดนี้ก็เกิดขึ้นก่อนที่พวกสาวกได้รับคำบัญชาให้เฝ้าคอยอยู่ในเยรูซาเล็มจนกว่าพวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน

ในยอห์น 20:23 หลังจากที่พระเยซูทรงระบายลมหายใจบนพวกสาวกและตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด” พระองค์ก็ประทานสิทธิอำนาจอันแสนวิเศษนี้ให้แก่พวกเขา, “บาปต่าง ๆ ของผู้ใดก็ตามที่ท่านทั้งหลายยกให้ บาปเหล่านั้นก็จะถูกยกเสียให้แก่คนเหล่านั้น และบาปของผู้ใดก็ตามที่ท่านทั้ง

หลายไม่ยกให้ บาบเหล่านั้นก็ยังคงอยู่กับผู้มัน” สิทธิอำนาจใดก็ตามที่พวกเขาได้รับ พวกเขาที่ได้รับแล้วในวัน แสนมที่ศรัทธาขึ้นเมื่อพระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตายและทรงปรากฏแก่พวกเขาและเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรง ฤกระบายออกบนพวกเขาและพวกเขาได้รับพระองค์แล้ว ผู้ทรงเป็นพระภาคที่สามนั้นของตรีเอกานุภาพ เพื่อ มาสถิตอยู่ในร่างกายของพวกเขา

คุณจึงเห็นแล้วว่าพวกเขาไม่ได้รอคอยที่พื้นเทคอสต์เพื่อจะมีความขึ้นบานและความเคลิบเคลิ้ม พวกเขาไม่มีสิ่งนั้นแล้ว

คุณจึงเห็นแล้วว่าพวกเขาไม่ได้รอคอยจนกระทั่งพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงปลอบประโลมใจพวกเขา พวกเขาได้รับการปลอบประโลมใจแล้ว พวกเขาได้ยินพระเยซูตรัสแล้วว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด” และพวกเขาก็ดีใจ

คุณจึงเห็นแล้วว่าพวกเขาไม่ได้รอคอยพื้นเทคอสต์เพื่อจะได้รับการยกโทษสำหรับการกลับสัตย์ของตน ความล้มเหลวต่าง ๆ ของตน ความสงสัยต่าง ๆ ของตน โธมัสและเบโตรและคนกลุ่มนั้นที่ขอบทะเลาะและ แดกแยกได้รับการยกโทษและถูกชำระให้สะอาดและเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันแล้วเพื่อที่พวกเขาจะสามารถ

“พร้อมใจกัน” รอคอยและอ่อนวอนต่อพระเจ้าเพื่อขอฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อจะช่วยให้พวกเขา เป็นเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณ

มีความแปดเปื้อนหนึ่งที่น่ากลัวยิ่งในธรรมชาติมนุษย์ซึ่งเราทุกคนต้องระวังไว้ให้ดี มีแนวโน้มอยู่เสมอ ในตัวเราทุกคนที่จะยึดถือเอารูปแบบภายนอกว่าสำคัญกว่าข้อเท็จจริงภายใน เหล่านักเทศน์ที่ชื่อตรงทั่วโลก ต้องคอยระวังคนเหล่านั้นที่ขอบคิดว่าความเป็นสมาชิกคริสตจักรสำคัญกว่าการบังเกิดใหม่; คอยระวังคนเหล่านั้นที่ขอบให้พิธีบัพติศมา พิธีกรรมต่าง ๆ ของคริสตจักรและการงานที่ดีเป็นหนทางไปสู่ความรอด แทนที่พระ โโลหิตนั้น คริสเตียนทั้งหลายถูกลองใจให้อึดใจกับความชอบธรรมแบบฟาริสีของการที่จงทำสิ่งนี้ ๆ และห้ามทำ สิ่งนั้น ๆ แทนที่ความบริสุทธิ์อันล้ำลึกของจิตใจและความห่วงใยจิตวิญญาณทั้งหลายและน้ำพระทัยของ พระเจ้าซึ่งควรเป็นลักษณะประจำตัวเรา ผมขอกล่าวว่า เราทุกคนต้องคอยระวังความวิปลาสแห่งธรรมชาติ ฝ่ายเนื้อหาของเราให้สิ่งที่ทำให้เราแสวงหาสิ่งภายนอกแทนที่สิ่งภายใน สิ่งชั่วครวแทนที่สิ่งนิรันดร์ สิ่งไม่ สำคัญแทนที่สิ่งเหล่านั้นที่สำคัญที่สุด

และฉะนั้น เมื่อเราศึกษาบันทึกในพระคัมภีร์เกี่ยวกับพื้นเทคอสต์ เราจึงถูกลองใจให้หมกมุ่นอยู่กับ คำถามเรื่องภาษาต่าง ๆ อย่าทำอย่างนั้น! นั่นไม่ใช่ความหมายของพื้นเทคอสต์ เราถูกลองใจให้ไขว่ไขว่ด้วยคำ สอนบางอย่างเกี่ยวกับต้นกำเนิดของคริสตจักร อย่าทำแบบนั้น! นั่นไม่ใช่ความหมายของพื้นเทคอสต์ เราถูก ลองใจให้ตื่นตื้นกับหลักคำสอนทางเทคนิคเกี่ยวกับว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเข้ามาสถิตอยู่ภายใน อย่าทำ แบบนั้น! พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในร่างกายของคริสเตียนแล้ว แต่นั่นไม่ได้เริ่มต้นที่พื้นเทคอสต์ และ นั้นไม่ใช่ความหมายของพื้นเทคอสต์ เราถูกลองใจ เวลาที่คิดถึงพื้นเทคอสต์ ให้พูดถึงความเคลิบเคลิ้มบาง อย่าง ความขึ้นบานบางอย่างสำหรับตัวเอง “ประสบการณ์” บางอย่าง ความรู้สึกบางอย่างที่เราสามารถ เล่าให้ผู้อื่นฟังได้และเล่าซ้ำบ่อย ๆ อย่าทำเช่นนั้น! นั่นไม่ใช่สิ่งที่ทรงสัญญาไว้ นั่นไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาฝากคอย นั้นไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาได้รับ พวกเขาฝากคอยฤทธิ์เดชและพวกเขาได้รับฤทธิ์เดช-ฤทธิ์เดชที่จะทำให้พวกเขาเป็น

เหล่าพยาน ฤทธิ์เดชที่จะทำให้พวกเขาเป็นเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณ ฤทธิ์เดชที่จะช่วยให้พวกเขากระทำตามพระมหาบัญชาที่พระเยซูเพิ่งประทานให้แก่พวกเขา! สิ่งที่เขาได้เฝ้ารอ สิ่งที่เขาได้รับคำทรงสัญญาไว้ และสิ่งที่พวกเขาได้รับคือ ฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้าที่มาอยู่บนพวกเขาเพื่อทำให้พวกเขาเป็นเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณ โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอโปรดให้ใจของเรามองเห็นความหมายนี้ของพันธสัญญาและแสวงหาและพบสำหรับตัวเราเอง ฤทธิ์เดชเดียวกันนั้นที่เหล่าคริสตชนภาคพันธสัญญาใหม่ได้รับแล้วที่นั่น!

เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญูญาณหมายถึง การเป็นพยานที่ประกอบด้วยฤทธิ์เดช

“แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญูญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก” - กิจการ 1:8

ในบทนี้เราจะแสดงให้เห็นจนหมดข้อสงสัยว่าการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญูญาณนั้นไม่ได้หมายถึงสิ่งใดเลยนอกจากการได้รับฤทธิ์เดชเพื่อการเป็นพยานและการชนะจิตวิญญูญาณ พระวิญญูญาณบริสุทธิ์อาจประทานของประทานอันหลากหลายเมื่อพระองค์ทรงมาในฤทธิ์เดช แต่ทุกครั้งที่พระองค์ทรงเติมเปี่ยมคริสเตียนคนใดมันก็มีไว้เพื่อการเป็นพยานที่ชนะจิตวิญญูญาณและการรับใช้ มันเป็นเรื่องไม่สำคัญเลยว่าคริสเตียนทั้งหลายที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญูญาณพูดตอนนั้นในภาษาต่างประเทศหลายภาษาแก่คนเหล่านั้นที่ได้ยินพวกเขา ครั้งหนึ่งที่เพ็นเทคอสต์ เหล่าคริสเตียนที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญูญาณได้รับความสามารถที่จะประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกยิวที่เกิดในต่างแดนในภาษาเหล่านั้นของประเทศทั้งหลายที่พวกเขาเกิดมา ในคราวอื่น ๆ พวกคริสเตียนที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญูญาณไม่ได้พูดในภาษาต่างประเทศทั้งหลายเลยสักนิด แต่ทุกคราวในพระคัมภีร์ผู้คนที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญูญาณได้เป็นพยานเพื่อพระคริสต์และได้รับฤทธิ์เดชสำหรับการรับใช้และการชนะจิตวิญญูญาณ หนึ่งในพระคัมภีร์พวกคริสเตียนที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญูญาณได้ยินเสียงลมพัดแรงกล้า จากนั้นลิ้นหลายลิ้นที่เหมือนไฟลงมาเกาะอยู่บนพวกเขาแบบมองเห็นได้ อีกคราวพวกคริสเตียนที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญูญาณรู้สึกว่ามีสถานที่ ๆ พวกเขารวมตัวกันอยู่นั้นสันติสุขเหมือน ในกรณีอื่น ๆ ไม่มีการสำแดงทางกายภาพที่ปรากฏภายนอกแบบนั้นเลย แต่ทุกคราวในพระคัมภีร์พวกคริสเตียนที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญูญาณได้รับฤทธิ์เดชสำหรับงานรับใช้และการเป็นพยาน โดยเฉพาะอย่างยิ่งถูกเตรียมพร้อมสำหรับการชนะจิตวิญญูญาณ ประการแรก พระเยซูเจ้าเองตรัสชัดเจนว่านี่จะเป็นความจริง ประการที่สอง ตัวอย่างเหล่านั้นที่ให้ไว้แก่เราก่อนหน้าเพ็นเทคอสต์แสดงให้เห็นว่าฤทธิ์เดชเหนือธรรมชาติสำหรับการรับใช้และการเป็นพยานถูกประทานให้เสมอเมื่อผู้ใดเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญูญาณ และประการที่สาม ตัวอย่างเหล่านั้นในหนังสือกิจการแสดงให้เห็นสิ่งเดียวกัน

I. พระเยซูเจ้าทรงสัญญาชัดเจนเรื่องฤทธิ์เดช

ที่ชนะจิตวิญญูญาณสำหรับทุกคนที่เติมเปี่ยม

ด้วยพระวิญญูญาณบริสุทธิ์

ผู้ที่เชื่อพระคัมภีร์และเข้าใจตามที่ว่าไม่จำเป็นต้องสงสัยเลยเกี่ยวกับความหมายของเพ็นเทคอสต์ ความยุ่งยากต่าง ๆ ของผู้คนเกี่ยวกับหัวข้อนี้หลัก ๆ แล้วเกิดขึ้นเพราะพวกเขาไม่ตั้งใจฟังให้ดีและไม่เข้าใจสิ่งที่พระเยซูคริสต์เองตรัสเกี่ยวกับมัน

1. พระสัญญานั้นถูกประทานให้แก่พวกอัครทูต

พร้อมกับพระมหาบัญชานั้น

ในพระมหาบัญชานั้นซึ่งพระเยซูประทานให้แก่พวกสาวกก่อนที่พระองค์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์หลังจากการคืนพระชนม์ของพระองค์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเราทรงบัญชาอย่างชัดเจนว่าชาวประเสริฐต้องถูกประกาศแก่มนุษยทุกคน ว่าพวกอัครทูตและผู้เชื่อใหม่ที่พวกเขาจะชนะและคริสเตียนคนอื่น ๆ ที่จะถูกชนะไปตลอดหลายยุคสมัยควรประกาศข่าวประเสริฐท่ามกลางบรรดาประชาชาติ ไปจนถึงการสิ้นสุดของยุคนี้ ตามที่บันทึกไว้ในข่าวประเสริฐของลูกา พระมหาบัญชานั้นที่พระผู้ช่วยให้รอดประทานให้กล่าวชัดเจนว่าพวกเขาจะต้องรอดคอยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อที่จะกระทำตามพระมหาบัญชานั้นและเพื่อจะเป็นพยานแก่ชาวโลกทั้งปวงด้วยฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติ

ขอให้เราตั้งใจอ่านพระมหาบัญชานั้นตามที่ให้ไว้ในลูกา 24:46-49:

“และตรัสแก่พวกเขาว่า “มีเขียนไว้อย่างนั้น และดังนั้นพระคริสต์จึงต้องทนทุกข์ และเป็นขึ้นมาจากความตายในวันที่สาม และว่าการกลับใจเสียใหม่ และการทรงยกบาปทั้งหลาย ต้องถูกประกาศในพระนามของพระองค์ทั่วทุกประเทศ เริ่มต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม และท่านทั้งหลายเป็นเหล่าพยานของสิ่งเหล่านี้ และดูเถิด เราส่งพระสัญญาแห่งพระบิดาของเรามาเหนือท่านทั้งหลาย แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน”

เมื่อคุณวิเคราะห์พระคำตอนนี้ให้ดี ๆ คุณจะเห็นก่อนอื่นเลยว่าพระเยซูเจ้ากำลังบัญชา “ว่าการกลับใจเสียใหม่ และการทรงยกบาปทั้งหลาย ต้องถูกประกาศในพระนามของพระองค์ทั่วทุกประเทศ เริ่มต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม” ประการที่สอง คุณจะเห็นว่าสาวกเหล่านี้ที่พระองค์กำลังตรัสด้วยนั้นเป็นพวกพยานที่จะเริ่มตํานานนั้น โดยนำข่าวประเสริฐไปถึงมนุษยทุกคน ประการที่สาม เพื่อจุดประสงค์นี้ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะลงมาบนพวกเขา

มันเด่นชัดดุจจุมูกที่อยู่บนใบหน้าคนเลยว่า การประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนซึ่งมาแล้วที่พื้นเทคอสต์ถูกประทานให้เพื่อช่วยผู้คนที่จะเป็นพยานเพื่อพระเยซู โดยประกาศและสั่งสอนเรื่องการกลับใจใหม่และการยกโทษบาปแก่เหล่าคนบาปทั่วโลก เริ่มต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม

คำกล่าวเดียวของพระคัมภีร์น่าจะเพียงพอแล้วสำหรับคริสเตียนคนใด แต่มีอีกคำกล่าวหนึ่งที่ชัดเจนอย่างแน่นอนพอ ๆ กับคำกล่าวนี้ ซึ่งถูกให้ไว้ในกิจการ 1:8 จำไว้ว่าข่าวประเสริฐของลูกาและหนังสือกิจการมีอะไรเหมือนกันหลายอย่าง ทั้งสองเล่มถูกเขียนโดยคน ๆ เดียวกัน นั่นคือลูกา ภายใต้การดลใจจากพระเจ้า ทั้งสองเล่มถูกส่งถึงชายคนเดียวกัน นั่นคือ เธโอฟิลัส หนังสือกิจการในสองสามข้อแรกให้สรุปย่อเกี่ยวกับหนังสือลูกา หนังสือลูกานำเสนอพระเยซูในฐานะ “บุตรมนุษย์” ในฐานะต้นแบบของคริสเตียน หนังสือลูกากล่าวถึงการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์มากกว่าข่าวประเสริฐอีกสามเล่มที่เหลือ หนังสือลูกาถูกเขียนขึ้นเพื่อที่จะให้ตามมาด้วยหนังสือกิจการ ฉะนั้นกิจการ 1:8 จึงทวนซ้ำคำตรัสที่ชัดเจนนั้นที่ว่า การเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงบนพวกสาวกที่พื้นเทคอสต์มีไว้เพื่อให้ฤทธิ์เดชพวกเขาสำหรับการชนะจิตวิญญาณและการเป็นพยาน

พระเยซูทรงบัญชาสาวกเหล่านั้นแล้ว “ว่า พวกเขาไม่ควรออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม แต่ให้คอยรับ

ตามพระสัญญาของพระบิดา ซึ่งพระองค์ตรัสว่า “ตามที่ท่านทั้งหลายได้ยื่นจากเรานั้นแหละ เพราะว่ายอห์นได้ให้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกไม่กี่วันนับจากนี้” (กิจการ 1:4,5) ไม่มีทางเข้าใจผิดได้เลยเรื่องฉากหลัง จากนั้นพระเยซูทรงอธิบายว่า “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก” (กิจการ 1:8)

พระเยซูมิได้ตรัสว่าพวกสาวกจะได้รับภาษาต่าง ๆ หรือการชำระให้บริสุทธิ์ หรือได้เห็นต้นกำเนิดของคริสตจักร หรือรู้สึกปลื้มปีติเคลิบเคลิ้มยิ่งนัก ไม่ใช่ ไม่ใช่อะไรแบบนี้เลย! พระเยซูตรัสว่าสาวกเหล่านี้จะได้รับฤทธิ์เดชหลังจากที่พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกเขาที่เพ็นเทคอสต์! และฤทธิ์เดชเพื่ออะไร? ฤทธิ์เดชเพื่อที่จะเป็นเหล่าพยาน: “และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก” ไม่มีคริสเตียนที่เชื่อตรงคนใดจะเข้าใจผิดความหมายของพระเยซูเจ้าทรงนี้ได้ การมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงบนสาวกเหล่านั้นที่เพ็นเทคอสต์มิใช่เพื่อให้ฤทธิ์เดชพวกเขาสำหรับการชนะจิตวิญญาณและการเป็นพยาน

2. เนื่องจากพระมหาบัญชานั้นมีไว้สำหรับเรา ฤทธิ์เดชที่ทรงสัญญาไว้นั้นเพื่อการชนะจิตวิญญาณก็มีไว้สำหรับเราเช่นกัน

แต่การเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นมีความหมายอย่างไรต่อสาวกเหล่านั้นที่ได้ยินพระเยซูประทานคำบัญชาเหล่านี้และพระสัญญาเหล่านี้ มันก็มีความหมายแบบเดียวกันเปี่ยมสำหรับเรา เพราะว่าพระสัญญาที่ชัดเจนนั้นของพระเยซูในลูกา 24:46-49 และในกิจการ 1:8 มีอยู่ในพระมหาบัญชานั้น ไปจนอวสานของยุคนี้! พระมหาบัญชานั้นที่พระผู้ช่วยให้รอดประทานไว้ในลูกา 24:47, “ว่าการกลับใจเสียใหม่ และการทรงยกบาปทั้งหลาย ต้องถูกประกาศในพระนามของพระองค์ทั่วทุกประเทศ” แน่นนอนว่าพวกอัครทูตไม่มีทางทำให้สำเร็จจริงได้โดยลำพัง พวกอัครทูตและคนอื่น ๆ ในพวกหนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้นที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เพ็นเทคอสต์ไปยังหลายประชาชาติแล้วจริง ๆ แต่ไม่ได้ไปยังทุกประชาชาติ พระมหาบัญชานั้นมีไว้สำหรับทั้งคริสตจักรนั้นของพระคริสต์และไปตลอดจนสิ้นยุคนี้ และทั้งคริสตจักรนั้นของพระคริสต์เท่านั้นที่สามารถทำให้พระบัญชานั้นของพระเยซูเจ้าสำเร็จจริงได้อย่างสมบูรณ์เกี่ยวกับการนำชาวประเสริฐไปยังทุกประชาชาติ และนั่นหมายความว่าในยุคสมัยของเราเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมาอยู่บนเรา เราก็จะได้รับฤทธิ์เดชสำหรับการเป็นพยาน แบบเดียวกับที่พวกสาวกได้รับฤทธิ์เดชเพื่อการเป็นพยานในสมัยของพวกเขา พระมหาบัญชานั้นมีไว้สำหรับคริสเตียนทั้งหลายวันนี้อย่างชัดเจนพอ ๆ กับที่มันมีไว้สำหรับพวกคริสเตียนที่ได้เฝ้าคอยเพ็นเทคอสต์เมื่อกว่าหนึ่งพันเก้าร้อยปีก่อนนั้น

กิจการ 1:8 กล่าวแก่ทั้งคริสตจักรนั้นของพระเยซูคริสต์ด้วย นั่นคือ แก่คริสเตียนทุกคนแห่งยุคนี้: “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่ง

แผ่นดินโลก” มันเป็นไปได้เลยที่คนหนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้นที่ได้รับฤทธิ์เดชเพื่อการเป็นพยานที่พื้นเทคอสต์จะทำงานของพระมหาบัญชาให้สำเร็จครบถ้วนได้ พวกเขาไม่มีทางนำข่าวประเสริฐไปยังทุกกระท่อม ทุกหมู่บ้าน ทุกบ้านเรือน ทุกผู้คน ตามที่พระเยซูทรงบัญชาพวกเขาให้กระทำได้ พวกเขาเริ่มต้นไว้ดีแล้ว แต่สิ่งที่ผมกำลังพิสูจน์ให้เห็นก็คือว่ากิจการ 1:8 เข้ากับเราพอ ๆ กับที่มันเข้ากับพวกสาวกในภาคพันธสัญญาใหม่ นั่นหมายความว่า การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณวันนี้จะหมายถึงฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณซึ่งอยู่บนการเป็นพยานของเรา เหมือนกับที่มันหมายความว่าเช่นนั้นกับพวกเขา

3. Dr. R. A. Torrey กล่าวความจริงนี้ไว้อย่างแสนวิเศษ

ว่าการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณหมายถึง

ฤทธิ์เดชสำหรับการเป็นพยานที่ชนะจิตวิญญาณ

ในหนังสือที่สุดยอดเยี่ยมนั้น *The Holy Spirit-Who He Is, and What He Does* โดย Dr. R. A. Torrey ผู้ล่วงลับ ซึ่งตีพิมพ์ในปี 1927 ปีนั้นก่อนเขาเสียชีวิต Dr. Torrey มีคำกล่าวหนึ่งซึ่งเราอยากยกมา Dr. Torrey ใช้คำเรียกนั้น “บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เขาหมายความว่าแบบเดียวกับที่พระเยซูทรงหมายความว่า ในกิจการ 1:5 นั่นคือ การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณซึ่งมาแล้วที่พื้นเทคอสต์ คำเรียกของ Dr. Torrey เป็นคำเรียกตามพระคัมภีร์ แต่เราอยากทำให้แน่ใจว่าผู้อ่านจะไม่เข้าใจเขาผิด คำกล่าวที่ยิ่งใหญ่ต่อไปนี้ถูกกล่าวโดย Dr. Torrey:

3. ประการที่สาม บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นการทำงานหนึ่งของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เชื่อมโยงกับจุดประสงค์หลักในการเป็นพยานและการรับใช้ นี่ปรากฏชัดเจนจากพระคำตอนนั้นที่พระเยซูเจ้าของเราตรัสพระสัญญาดั้งเดิมนั้นเกี่ยวกับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์, กิจการ 1:8: “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก” ...ไม่มีพระคำตอนใดในพระคัมภีร์ ทั้งในภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่ ที่พูดถึงบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยที่ไม่เกี่ยวข้องกับการเป็นพยานหรือการรับใช้ ผมกล่าวคำพูดนี้ไปเมื่อหลายปีก่อนในการปราศรัยกับชั้นเรียนใหญ่ของเหล่านักศึกษาด้านศาสนศาสตร์ พอจบการบรรยาย นักศึกษาสองคนเดินมาหาผมและกล่าวว่า “พวกเราเข้าใจคุณถูกไหม ดร. ทอร์เรย์ ว่า ไม่มีพระคำสักตอนเลยในพระคัมภีร์ ที่กล่าวถึงบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยที่มันไม่เกี่ยวข้องกับการเป็นพยานหรือการรับใช้?” ผมตอบกลับไปว่า “ใช่แล้ว ผมกล่าวเช่นนั้นแหละ” พวกเขากล่าวว่า “พวกเราสงสัยเรื่องนี้ครับ” ผมตอบกลับว่า “พวกคุณมีสิทธิ์ที่จะสงสัยเรื่องนี้ แต่ตอนนี้จงไปค้นดูในพระคัมภีร์ของพวกคุณเถิด และถ้าคุณเจอพระคำสักตอนในพระคัมภีร์ที่บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกกล่าวถึงหรือถูกอ้างอิงถึงอย่างชัดเจน โดยที่มันไม่เกี่ยวข้องกับการเป็นพยานหรือการรับใช้เลย ก็เอามาให้ผมดูละกัน” พวกเขากลับไปค้นดูเพื่อจะหาข้อพระคำตอนนั้นให้เจอ ผมคิดว่าพวกเขาคงกำลังค้นหามันอยู่ เพราะพวกเขาไม่เคยเอามาให้ผมดูเลย และพวกเขาคงจะ

ไม่เอามาให้ผมดูด้วย เพราะไม่พบข้อแบบนั้นที่ใดเลยในพระคัมภีร์ ผมได้ค้นดูพระคัมภีร์ของผมเกี่ยวกับหัวข้อนี้ซ้ำแล้วซ้ำอีกตั้งแต่ผมได้กล่าวเช่นนั้นแก่นักศึกษาเหล่านั้น และโดยไม่หวาดกลัวเลยสักนิดว่าจะมีใครมาโต้แย้งผมขอกกล่าวซ้ำคำกล่าวนั้นที่ผมได้กล่าวไปแล้ว ว่าไม่มีพระคำเลยสักตอนในภาคพันธสัญญาเดิมหรือภาคพันธสัญญาใหม่ที่บังเกิดขึ้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกพูดถึงหรือถูกอ้างอิงถึงโดยที่มันไม่เกี่ยวข้องกับการเป็นพยานหรือการรับใช้

บังเกิดขึ้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์หลัก ๆ แล้วมิได้มีไว้เพื่อที่จะทำให้เราบริสุทธิ์เป็นรายตัว โปรดหมายเหตุคำพูดของผมให้ดีและเข้าใจให้ดีว่าผมกล่าวอะไร ผมไม่ได้กล่าวว่ามีไม่ใช้การงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะทำให้เราบริสุทธิ์ เพราะมันเป็นการงานของพระองค์ที่จะทำให้เราบริสุทธิ์ และโดยการทำงานของพระองค์เท่านั้นคนใดในพวกเราจึงจะสามารถกลายเป็นผู้บริสุทธิ์ได้ อย่างไรก็ตาม ผมขอกกล่าวว่ามีไม่ใช้จุดประสงค์หลักของบังเกิดขึ้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะทำให้เราบริสุทธิ์ จุดประสงค์หลักของบังเกิดขึ้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์คือ เพื่อเตรียมเราและทำให้เราพร้อมสำหรับงานรับใช้ นี่จะเริ่มชัดเจนมากยิ่งขึ้นไปอีกเมื่อเรามาศึกษาส่วนถัดไปของหัวข้อของเรา: ผลลัพธ์เหล่านั้นของบังเกิดขึ้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

มันไม่ใช่จุดประสงค์หลักของบังเกิดขึ้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่จะทำให้เรามีความสุขเป็นรายตัว จงหมายเหตุให้ดีอีกครั้งว่าผมกล่าวอะไร ผมไม่ได้กล่าวว่าจะบังเกิดขึ้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่ทำให้เรามีความสุข หากเรารับมัน ผมยังไม่เคยรู้จักผู้ใดเลยที่ “ได้รับบังเกิดขึ้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ที่ไม่รู้สึถึงความชื่นบานแบบใหม่อย่างแสนวิเศษในใจของตน แต่ผมกำลังกล่าวว่านี่ไม่ใช่จุดประสงค์หลักของบังเกิดขึ้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จุดประสงค์หลักของบังเกิดขึ้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ใช่เพื่อทำให้เรามีความสุข แต่เพื่อทำให้เรามีประโยชน์สำหรับพระเจ้า ผมดีใจที่มันเป็นเช่นนั้น เพราะแม้ว่าความเคลิบเคลิ้มทั้งหลายเป็นสิ่งที่ยอมรับได้ในที่ของพวกเขา มัน และแม้ว่าผมทราบอะไรบางอย่างเกี่ยวกับพวกมันในประสบการณ์ของผมเอง แต่ว่าในโลกแบบที่คุณกับผมอาศัยอยู่ ซึ่งเป็นที่ ๆ มีชายหญิงและเด็ก มากมายถูกชักไปสู่นิรันดร์กาลอันสิ้นหวังโดยยังเป็นผู้ที่ไม่รอด ผมขอเลือกที่จะดำเนินชีวิตไปตลอดโดยที่ไม่เคยได้สัมผัสกับความเคลิบเคลิ้มหรือความปลื้มปิติเลย และมีฤทธิ์เดชที่จะทำส่วนของผมในการยับยั้งผู้คนไม่ให้ไปนรก และช่วยบางคนให้รอดได้เป็นอย่างดี น้อยกว่าที่จะมีความปลื้มปิติที่ไม่อาจพรรณนาได้ทุกวันในชีวิตของผมและไม่มีฤทธิ์เดชที่จะช่วยผู้หลงหายให้รอดเลย

ผมอยากที่จะชัดเจนมาก ๆ และเน้นย้ำมาก ๆ เกี่ยวกับประเด็นนี้ เพราะว่านี่เป็นจุดที่ผู้คนมากมายในสมัยของเรากำลังหลงเงินไป ชายและหญิงทั้งหลายไปตาม “การประชุมเพื่อศึกษาพระคัมภีร์” ไปยัง “การประชุมเพื่อทำให้ชีวิตฝ่ายวิญญาณล้ำลึกมากขึ้น” และไปยัง “การประชุมที่เฝ้าคอย” และอะไรพรรณานั้นทั้งหมด และพวกเขากลับมาและเล่าให้คุณฟังว่าพวกเขาได้มีประสบการณ์ที่แสนวิเศษจริง ๆ ว่าพวกเขาได้มีความปลื้มปิติจริง ๆ และว่าพวกเขาได้รับ “บังเกิดขึ้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” แล้วจริง ๆ และผมก็ตั้งใจเฝ้าดูผู้คนมากมายเหล่านี้ และ

พวกเขาหลายคนก็ไม่ได้ทำประโยชน์ให้แก่เหล่าศิษยาภิบาลของพวกเขาหรือคริสตจักรของพวกเขา มากกว่าก่อนหน้านั้นเลย และพวกเขาบางคนกลับทำประโยชน์ได้น้อยลงกว่าเดิมเยอะและ บางครั้งก็เป็นตัวสร้างปัญหาด้วย พวกเขาไม่มีความรักมากขึ้นเลยให้แก่จิตวิญญาณทั้งหลาย ไม่ อุตสาหะมากขึ้นเลยในการช่วยผู้หลงหายให้รอด และไม่ชนะจิตวิญญาณมาถึงพระคริสต์มากขึ้น กว่าเดิมเลย และผมจึงแน่ใจว่าประสบการณ์ใดก็ตามที่พวกเขาอาจได้รับ พวกเขาก็ไม่ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แบบเดียวกับที่มีกล่าวถึงชัดเจนขนาดนั้นในพระวจนะของพระเจ้าเลย ฉะนั้นผมขอกล่าวซ้ำอีกหนว่า บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เชื่อมโยงเสมอกับ และมีไว้สำหรับจุดประสงค์หลักในการเตรียมสำหรับการเป็นพยานและการรับใช้: มันมีไว้เพื่อทำให้เรามีประโยชน์สำหรับพระเจ้าในการช่วยจิตวิญญาณหลายดวงให้รอด และไม่ใช้แค่เพื่อทำให้เรามีความสุข

นักศึกษาทุกคนที่มีใจซื่อตรง หลังจากได้อ่านข้อพิสูจน์จากพระคัมภีร์ที่เราจะให้ด้านล่าง ต้องเห็นพ้องกับสิ่งที่ Dr. Torrey กล่าว ว่าการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน หรือการมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกเทมาบนคน ๆ หนึ่ง เช่นที่ เพ็นเทคอสต์ หมายความว่าคน ๆ นั้นจะมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่บนการเป็นพยานและความอุตสาหะที่ชนะจิตวิญญาณของเขา

กล่าวอีกนัยหนึ่ง เรากล่าวได้อย่างเหมาะสมว่าผู้ที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ย่อมชนะจิตวิญญาณทั้งหลาย ผู้ที่ไม่ชนะจิตวิญญาณก็ไม่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และทุกคนที่ชนะจิตวิญญาณในระดับใดก็ตามก็ทำเช่นนั้นโดยฤทธิ์เดชประมาณหนึ่งของพระวิญญาณบริสุทธิ์

II. ผู้คนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก่อนหน้า

เพ็นเทคอสต์ได้เป็นพยานเพื่อพระเจ้าพร้อมกับฤทธิ์เดช

มันคงเป็นเรื่องง่ายในการค้นดูตลอดทั่วภาคพันธสัญญาเดิมและพบข้อพระคำตอนแล้วตอนเล่าที่แสดงให้เห็นว่าเหล่าศาสดาพยากรณ์ภาคพันธสัญญาเดิม เมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าทรงมาอยู่บนพวกเขา ได้เป็นพยานเพื่อพระเจ้าพร้อมกับฤทธิ์เดช และการประกอบด้วยฤทธิ์เดชนั้นบนพวกเขาศาสดาพยากรณ์ภาคพันธสัญญาเดิม บนดาวิด บนผู้วินิจฉัยบางคนเหล่านั้น เป็นการประกอบด้วยฤทธิ์เดชแบบเดียวกันกับที่มาที่เพ็นเทคอสต์ และถูกกล่าวถึงในที่อื่น ๆ ในภาคพันธสัญญาใหม่ แต่ในที่นี้ดูเหมือนเป็นการฉลาดที่จะใช้ตัวอย่างเหล่านั้นในพระคัมภีร์ที่เหล่าคริสเตียนถูกกล่าวว่า “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” หรือ “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ก่อนหน้าเพ็นเทคอสต์ หนึ่งในกรณีเหล่านี้อยู่ในภาคพันธสัญญาเดิม และอีกสี่กรณีอยู่ในข่าวประเสริฐของลูกา ในแต่ละกรณีผู้คนที่ “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” หรือ “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ต่างก็เป็นพยานเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าพร้อมกับฤทธิ์เดช

1. เบซาเลเอล ผู้ซึ่งทำงานเกี่ยวกับพลับพลาและเครื่องตกแต่ง

ของมันในถิ่นทุรกันดาร “เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญานของพระเจ้า”

ในอพยพ 35:30,31 เราถูกบอกไว้ว่า:

“และโมเสสกล่าวแก่ลูกหลานของอิสราเอลว่า “ดูเถิด พระเยโฮวาห์ได้ทรงเรียกเบซาเลเอลตามชื่อ บุตรชายของอูรี บุตรชายของเฮอร์ ของเผ่ายูด้า และพระองค์ได้ทรงให้เขาเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญานของ พระเจ้า ในสติปัญญา ในความเข้าใจ และในความรู้ และในงานแห่งฝีมือช่างทุกอย่าง”

อาโฮลีอับและคนอื่น ๆ ช่วยเหลือเบซาเลเอล แต่เบซาเลเอล “เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญานของ พระเจ้า” สำหรับงานนั้นโดยเฉพาะ

คุณเห็น ๆ ตอนแรกคงไม่มีใครคิดว่าพลับพลานี้เป็นคำพยานข่าวประเสริฐอย่างหนึ่งสำหรับพระเจ้า แท้จริงแล้วมันเป็นงานรับใช้ แต่งานของเบซาเลเอลในการสร้างพลับพลาและของตกแต่งของมันและจัดเตรียมเสื้อผ้าของพวกปุโรหิตจริง ๆ แล้วเป็นคำพยานหนึ่งที่ตั้งใจถึงพระคริสต์และถึงแผนการแห่งความรอด มิใช่หรือ? แน่แน่นอนว่ามันเป็น!

พลับพลาในถิ่นทุรกันดารเป็นหนึ่งในภาพที่ชัดเจนที่สุดเหล่านั้นของพระคริสต์ สิ่งที่คุณพบ ภายนอกของพลับพลาเป็นหนังตัวแบดเจอร์ สีทิม ๆ และจี๊ดซี้ด เพราะว่าพระคริสต์ไม่ทรงมีรูปโฉมหรือความ สวยงามสำหรับผู้ที่อยู่ภายนอกซึ่งไม่รู้จักความงามของพระองค์ เครื่องคลุมอีกชั้นที่อยู่ข้างใต้คือ หนังแกะผู้ ย่อมสีแดง ซึ่งแน่นอนว่ามีไว้เพื่อแสดงถึงพระโลหิตของพระเยซูคริสต์ซึ่งได้โทษเพราะบาปของเราแล้ว และภายใต้ นั้นคือเครื่องคลุมที่เป็นผ้าป่านสีขาวซึ่งแสดงภาพความงามและความชอบธรรมที่รับาปของพระเยซูเจ้า ซึ่งถูกเผยให้ประจักษ์แก่เฉพาะคนเหล่านั้นที่รู้จักพระองค์

ไม้กระดานเหล่านั้นที่ตั้งตรงของพลับพลา ซึ่งทำจากไม้ซีทิม แสดงถึงความเป็นมนุษย์ของพระคริสต์ การบุไม้กระดานเหล่านั้นด้วยทองคำแสดงภาพความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ ไม้กระดานเหล่านี้ตั้งประกบ กับฐานเงิน และเงินนี่คือเงินค่าไถ่ถอนซึ่งถูกจ่ายให้เพื่อการไถ่ถอนชายทั้งหมดของชนชาติอิสราเอล แน่แน่นอนว่า นี่แสดงภาพพระคริสต์พระผู้ไถ่ของเรา ที่ทรงซื้อมนุษย์ออกจากบาปแล้ว ในพลับพลาที่นั่นคั้นประทีปทองคำ แสดงภาพพระคริสต์ ความสว่างนั้นของโลก โต้ะขนมปังหน้าพระพักตร์แสดงภาพพระคริสต์ อาหารแห่งชีวิต แทนทองสัมฤทธิ์ขนาดใหญ่ที่ตั้งอยู่ด้านนอกข้างหน้าแสดงภาพพระคริสต์ที่ทรงแบกรับการพิพากษาและ พระพิโรธของพระเจ้าแทนเรา ทรงทำให้นึกถึงทุกครั้งที่ลูกแกะตัวหนึ่งถูกฆ่า หรือวัวตัวหนึ่ง หรือวัวตัวเมียสีแดงตัวหนึ่ง หรือแพะรับบาปตัวหนึ่ง! ทั้งหมดเกี่ยวกับพลับพลาและของตกแต่งของมันและงานรับใช้ทั้งหลายของมันเตือนใจเราเกี่ยวกับพระเยซูคริสต์และความรอดโดยพระโลหิตนั้น! มันคงเป็นเรื่องโง่เขลาเสียจริง ๆ กับการคาดหวังให้มนุษย์คนใดวางแผนและควบคุมงานก่อสร้างนี้ซึ่งใช้วัสดุทั้งหมดนี้ที่มีราคาแพง พร้อมกับ ใช้ทุกชิ้นของมันที่แสดงภาพบางสิ่งเกี่ยวกับพระเยซูและความรอด หากคน ๆ นั้นที่ทำงานนั้นไม่ได้เติม เปี่ยมด้วยพระวิญญานของพระเจ้าเพื่อจะให้เขามีสติปัญญาและฤทธิ์เดชในคำพยานนี้! ผู้ใดที่อ่านหนังสือที่ C. H. Mackintosh เขียนเกี่ยวกับหนังสือห้าเล่มแรกของโมเสส หรือ *Christ in the Pentateuch* โดย J. B. Tidwell จะได้รับประโยชน์มากตรงนี้ เบซาเลเอลเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญานของพระเจ้าสำหรับคำพยานหนึ่งที่ชนะจิตวิญญาน

2. ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” นั่นคือ ฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ

เศคาริยาห์ปุโรหิตนั้นและภรรยาของเขาเอลีซาเบธได้อธิษฐานขอบุตรชายคนหนึ่งอย่างจริงจัง พระเจ้าทรงส่งทูตสวรรค์องค์หนึ่งมาบอกข่าวดีแก่เศคาริยาห์ ขณะที่เขาจับใช้ประจำในพระวิหารขององค์พระผู้เป็นเจ้า นี่คือนักบวชที่ทูตสวรรค์นั้นบอก:

“แต่ทูตสวรรค์องค์นั้นกล่าวแก่ท่านว่า “อย่ากลัวเลย เศคาริยาห์เอ๋ย ด้วยว่าได้ทรงฟังคำอธิษฐานของท่านแล้ว และภรรยาของท่าน คือนางเอลีซาเบธ จะคลอดบุตรชายคนหนึ่งแก่ท่าน และท่านจะตั้งชื่อของบุตรนั้นว่า ยอห์น และท่านจะมีความปรีดาและยินดี และคนเป็นอันมากจะเปรมปรีดีในการเกิดของบุตรนั้น เพราะว่าเขาจะเป็นใหญ่ในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า และจะไม่ดื่มน้ำองุ่นหรือสุราเลย และเขาจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งแต่ครรภ์มารดาของเขา และลูกหลานของอิสราเอลหลายคน เขาจะนำให้หันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเขาทั้งหลาย” - ลูกา 1:13-16

ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งแต่ครรภ์มารดาของเขา” “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เป็นคำเรียกเดียวกันเปรียบกับที่ใช้เกี่ยวกับพวกสาวกที่ฟื้นเทออสต์ในกิจการ 2:4 และเกิดผลลัพธ์อะไรบ้างเมื่อยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์? หลักฐานนั้นคืออะไร? การเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทำอะไรในตัวยอห์น? ลูกา 1:16 ให้คำตอบแก่เรา: “และลูกหลานของอิสราเอลหลายคน เขาจะนำให้หันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเขาทั้งหลาย” ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา ซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ หันจิตวิญญาณมากมายจริง ๆ มาถึงพระเจ้า เขามีฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ

ตลอดทั่วข่าวประเสริฐของลูกาและหนังสือกิจการ ที่ได้ก็ตามที่ผู้คนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ คุณจะพบคำว่า “และ” - นั่นคือ บางสิ่งจะต้องเกิดขึ้นเมื่อผู้คนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ การเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณไม่เคยเป็นปลายทางในตัวมันเอง มันมีไว้เพื่อการเป็นพยานด้วยฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณเสมอ

3. เอลีซาเบธเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเป็นพยานเพื่อพระคริสต์เช่นกัน

ในบทแรกของลูกา เราเรียนรู้ว่าเอลีซาเบธ มารดาของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา ตัวนางเองก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

“และต่อมา เมื่อเอลีซาเบธได้ยินคำปราศรัยของมารีย์ ทารกนั้นก็ดิ้นในครรภ์ของนาง และเอลีซาเบธก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และนางได้กล่าวด้วยเสียงดัง และกล่าวว่า “เจ้าก็ได้รับพรในท่ามกลางสตรีทั้งปวง และผลแห่งครรภ์ของเจ้าก็ได้รับพระพร” - ลูกา 1:41,42

เอลีซาเบธ “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เช่นเคย มันเป็นคำเรียกเดียวกันเปรียบกับที่ใช้ในกิจการ 2:4 เกี่ยวกับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่ฟื้นเทออสต์ และเราพบว่า เมื่อเอลีซาเบธเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ นางก็ “กล่าวด้วยเสียงดัง” และกล่าวคำพยานเรื่องพระผู้ช่วยให้รอดที่จะมานั้นซึ่งจะเกิด

จากมารีย์หญิงพรหมจารีนั้น! จงศึกษาพระคำต่อนั้นให้ดี ซึ่งรวมถึงลูกา 1:43-45 และคุณจะได้เห็นว่านี่เป็นคำพยากรณ์หนึ่งที่พระเจ้าประทานให้และเป็นฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติซึ่งอยู่บนคำพยานของเอลีซาเบธที่กล่าวถึงพระเยซู

4. เศคาริยาห์เองก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

และเป็นพยานด้วยฤทธิ์เดช

ในบทแรกเดียวกันนั้นของลูกา ข้อ 67 บอกเราว่า “และบิดาของเขาคือ เศคาริยาห์ ก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และได้พยากรณ์”

คำพยากรณ์หนึ่งที่แสนวิเศษถูกให้ไว้ โดยคำนั้นเราหมายความว่ามันเป็นคำเตือนสติและการเปิดเผยที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ซึ่งถูกกล่าวในฤทธิ์เดชของพระเจ้า ในกรณีนี้มันกล่าวถึงพระผู้ช่วยให้รอดที่จะมานั้น พระเมสสิยาห์นั้น ยอห์นซึ่งเป็นลูกทารกของเศคาริยาห์ จะเป็นผู้เบิกทางของพระผู้ช่วยให้รอดนั้น และพระวิญญาณของพระเจ้าทรงให้คำพยานแก่คนทั้งปวงที่อยู่ใกล้เคียงต่อนั้นผ่านทางพยากรณ์ของเศคาริยาห์ผู้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

ในที่นี้เราควรจดจำไว้ว่าที่เฟ็นเทคอสต์ คนเหล่านั้นที่ประกาศข่าวประเสริฐและพูดเพื่อพระคริสต์กำลังพยากรณ์ ในความหมายตามพระคัมภีร์ เพราะเปโตรกล่าวชัดเจนว่านี่เป็นการสำเร็จจริงของถ้อยคำของโยเอล: “และในวันเหล่านั้นเราจะเทพระวิญญาณของเราบนเหล่าผู้รับใช้ของเราและบนเหล่าสาวใช้ของเรา และพวกเขาจะพยากรณ์” (กิจการ 2:18) เศคาริยาห์เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แบบเดียวกันกับพวกเขาเปี่ยม และเขาเป็นพยานด้วยฤทธิ์เดช ในตัวเขาก็เป็นการสำเร็จจริงของพระสัญญาที่พระเยซูจะประทานให้แก่เหล่าสาวกของพระองค์ในภายหลังในกิจการ 1:8: “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเรา...”

5. พระเยซู ซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

ทรงเริ่มต้นงานรับใช้ที่เหนือธรรมชาติของพระองค์

ในลูกา 3:21,22 เราเรียนรู้ว่าเมื่อพระเยซูทรงรับบัพติศมาแล้ว “พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรูปสัญลักษณ์ดูจนกเขาเสด็จลงมาบนพระองค์” จากนั้นพระเยซูทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แม้คำเรียก “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” หรือ “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ไม่ถูกใช้ในพระคำต่อนั้นโดยเฉพาะก็ตาม แต่คำเรียกเช่นนั้นถูกใช้ต่อจากนั้นทันทีในลูกา 4:1: “และพระเยซูซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้เสด็จกลับไปจากแม่น้ำจอร์แดน และทรงถูกนำโดยพระวิญญาณเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร”

พระเยซูทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ นั่นแหละเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกสาวกที่เฟ็นเทคอสต์ พระวิญญาณของพระเจ้าทรงมาบนพวกเขา และพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จากนั้นบทที่สี่อันเดิมของลูกาเล่าว่าพระเยซู “ได้เสด็จกลับไปในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณมายังแคว้นกาลิลี” และทรงเริ่มต้นงานรับใช้ปวงชนของพระองค์ และชื่อเสียงของพระองค์ก็เลื่องลือไปทั่วแคว้นนั้น และพระเยซูทรงบอกผู้คนเหล่านั้นว่า “พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนยากจน พระองค์ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามาให้รักษาคนที่ชอกช้ำระกำใจ ให้

ร้องประกาศการช่วยให้พ้นแก่บรรดาเชลย และการได้รับการมองเห็นคืนมาแก่คนตาบอด ให้ปล่อยคนทั้งหลายที่ฟกช้ำให้ได้รับเสรีภาพ” (ลูกา 4:18) พระเยซูทรงเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเหมือนกับที่พวกอัครทูตในเวลาต่อมาเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณที่เพ็นเทคอสต์ และผลลัพธ์แบบเดียวกันเหล่านั้นถูกแสดงให้เห็นในชีวิตและงานรับใช้ของพระองค์เหมือนที่พระองค์ทรงสัญญาพวกสาวกไว้ พระองค์ทรงเริ่มต้นการเป็นพยานของพระองค์และทำงานที่ชนะจิตวิญญาณของพระบิดาของพระองค์ในฤทธิ์เดชมหันต์ ฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติ

มันชัดเจนในทันทีว่าโยห์นผู้ให้รับบัพติศมา เศคาริยาห์ เอลีซาเบธ และพระเยซูเจ้าเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนกับที่ผู้คนเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในหนังสือกิจการ และในทุกกรณีพวกเขาเริ่มต้นเป็นพยานด้วยฤทธิ์เดช การประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนนั้น พวกเขาเริ่มต้นความอดสาหัสที่ชนะจิตวิญญาณของพวกเขาพร้อมกับความช่วยเหลือที่เหนือธรรมชาติจากพระเจ้า นั่นแหละเป็นสิ่งที่การเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณนำมาให้! การเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณหมายถึงการได้รับฤทธิ์เดชสำหรับการเป็นพยาน

III. ในหนังสือกิจการ ที่ได้ก็ตามที่ผู้คน

“เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

พวกเขาก็เป็นพยานด้วยฤทธิ์เดช

ในหนังสือกิจการวลี ‘เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์’ ถูกใช้หกครั้ง ในทุกกรณียกเว้นกรณีเดียว เราถูกบอกอย่างชัดเจนว่าคนเหล่านั้นที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพยานเพื่อพระเจ้า ในกรณียกเว้นเดียวนั้น, กิจการ 13:52 บอกเราเกี่ยวกับพวกสาวกที่เมืองอันท็อกแห่งแคว้นปิสิดี, “และพวกสาวกก็เติมเปี่ยมด้วยความปิติยินดี และด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เราอาจแน่ใจได้ว่าพวกเขาเองก็ได้รับฤทธิ์เดชและเป็นพยานเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมาบนพวกเขา แต่มันช่างเด่นชัดจริง ๆ ที่ว่าในทำกรณีจากหกกรณีในหนังสือกิจการ เราถูกบอกโดยเฉพาะว่าคนเหล่านั้นที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ต่างก็เป็นพยานเพื่อพระคริสต์!

อีกสี่ครั้งในหนังสือกิจการ มีการใช้วลีนั้นที่แตกต่างกันเล็กน้อย นั่นคือ ‘เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์’ (‘full of the Holy Ghost’) สองคราวในสี่คราวนี้วลี ‘เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์’ ถูกใช้เกี่ยวกับเหล่าผู้ช่วยศิษยาภิบาลในบทที่หกของกิจการ และมีสามกรณีแบบแยกส่วนกันที่ผู้คนในหนังสือกิจการถูกรายงานว่า “เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” และในทุกกรณีเราถูกบอกเกี่ยวกับคำพยานที่ชนะจิตวิญญาณของพวกเขา!

กล่าวอีกนัยหนึ่ง จากเก้าในสิบครั้งที่หนังสือกิจการกล่าวชัดเจนว่าผู้คนเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราถูกบอกว่าพวกเขาเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ เนื่องจากพระเยซูเจ้าทรงสัญญาไว้แล้วว่าจะเกิดขึ้นว่าคน ๆ หนึ่งควรได้รับฤทธิ์เดชและเป็นพยานเพื่อพระองค์เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมาบนตัวเขา เราก็คงทราบว่ามันเป็นความจริงหากผลลัพธ์นั้นไม่ได้ถูกกล่าวถึงในสี่คราวเลยจากสิบคราวนั้น แต่เคราะห์ดีที่พระคัมภีร์ บรรทัดแล้วบรรทัดเล่า ทำให้เราประทับใจกับความจริงอันยิ่งใหญ่ที่ว่าเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าทรงมาอยู่บนผู้คน พระองค์ก็ประทานคำพยานที่ชนะจิตวิญญาณแก่พวกเขา!

1. ที่เพ็นเทคอสต์ ผู้คนที่ “เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

ได้เริ่มต้นเป็นพยานเพื่อพระคริสต์

ในกิจการ 2:4 เราอ่านว่า “และพวกเขาทุกคนก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และตั้งต้นพูดด้วยภาษาอื่น ๆ ตามที่พระวิญญาณโปรดให้พวกเขาพูด” อย่าสนใจเรื่องภาษาต่าง ๆ เลย ข่าวสารนั้นเหมือนกันในผลกระทบ แม้ถูกกล่าวในต่างภาษา สิ่งสำคัญก็คือว่าทุกคนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เริ่มต้นพูดเพื่อพระเจ้าตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสำแดงแก่เขาว่า จะต้องพูดอะไร กล่าวอีกนัยหนึ่ง เขามีฤทธิ์เดชจากพระเจ้าบนคำพยานของเขาและเริ่มใช้ฤทธิ์เดชนี้ในการชนะจิตวิญญาณ และฉะนั้นในวันฟื้นเทคอสต์เราจึงถูกบอกว่า “แล้วคนทั้งหลายที่รับคำของเปโตรด้วยความยินดีแล้วก็รับบัพติศมา และในวันเดียวกันนั้นมีคนเพิ่มเข้ากับพวกเขาประมาณสามพันคน” (กิจการ 2:41)

ฟื้นเทคอสต์ถูกตั้งให้เป็นกรณีต้นแบบอย่างแน่นอน ในบางวิธีก็เป็นกรณีแบบฉบับ ของการฟื้นฟูเมื่อผู้คนของพระเจ้า ซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตั้งต้นที่จะชนะจิตวิญญาณเพื่อพระองค์ และเราควรเห็นว่าสิ่งหลักหนึ่งเดียวนั้นที่พระเยซูทรงสัญญาไว้ว่าจะเกิดขึ้นเมื่อผู้คนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็มาแล้วที่ฟื้นเทคอสต์แบบเดียวกับในสมัยอื่น ๆ คน ๆ หนึ่งพลาดประเด็นนั้นของฟื้นเทคอสต์ไปเสียทั้งหมดหากเขาไม่เห็นว่าเป็นที่ผู้คนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตั้งต้นที่จะถือรักษาคำบัญชาอันของพระเยซูและนำข่าวประเสริฐไปถึงทุกคนที่พวกเขาเข้าถึงได้ โดยเริ่มต้นที่เยรูซาเล็ม

2. เปโตร หลังจากฟื้นเทคอสต์ เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ อีกเพื่อการเป็นพยานอันเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช

ในกิจการ 4:8 เราพบคำกล่าวนี้ที่น่าสนใจ, “แล้วเปโตร ซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่าน พวกผู้ครอบครองของประชาชน และพวกผู้อาวุโสของอิสราเอล...”

และจากนั้นตามมาด้วยข่าวสารอันแสนวิเศษเกี่ยวกับพระเยซูเจ้าผู้ซึ่งพวกเขาได้ปฏิเสธ พระนามเดียวภายใต้ฟ้าสวรรค์ซึ่งเราต้องรับความรอดโดยพระนามนั้น เปโตรที่ฟื้นเทคอสต์ ผู้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นพยานด้วยฤทธิ์เดช ไม่กี่วันต่อมา เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีก เขาเป็นพยานด้วยฤทธิ์เดชที่ฟื้นเทคอสต์หรือหลังจากฟื้นเทคอสต์ สิ่งเดียวกันเป็บบเกิดขึ้นเมื่อผู้คนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาได้รับฤทธิ์เดชและเป็นพยานเพื่อพระเยซู คนที่ไม่เป็นพยาน หรือคนที่เป็บบพยานโดยปราศจากฤทธิ์เดชก็ไม่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

3. สาวกทั้งกลุ่มนั้นเต็มเปี่ยมอีก เหมือนที่ฟื้นเทคอสต์ พร้อมทั้งผลลัพธ์ต่าง ๆ ที่คล้ายกัน

ในกิจการ 4:31 เรามีกรณีศึกษาหนึ่งที่โดดเด่น มันโดดเด่นในประการแรก เพราะมันเป็นรายงานที่ว่าคนกลุ่มเดิมนั้นที่ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ฟื้นเทคอสต์ เต็มเปี่ยมอีกแค่ต่อมาไม่นาน มันโดดเด่นเป็นประการที่สอง เพราะว่าเก่าคำเดิมนั้นเป็บบถูกใช้ “และพวกเขาทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” คราวนี้จึงอ่านกิจการ 4:31 มันเล่าเรื่องราวที่ว่าเปโตรและยอห์น หลังจากถูกปล่อยตัวจากคุก มาเล่าเรื่องของตนให้สาวกคนอื่น ๆ ฟัง และทุกคนอธิษฐานด้วยกัน และจากนั้น “เมื่อพวกเขาอธิษฐานแล้ว สถานที่ซึ่งพวกเขาประชุมอยู่นั้นได้สว่างไสว และพวกเขาทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกเขากล่าวพระ

วณะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ”

เราหมายเหตุบทเรียนได้หลายเรื่องจากพระคำข้อนี้ อย่างหนึ่งก็คือ คนเหล่านั้นที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก่อนหน้านี้ และได้เป็นพยาน ต้องถูกเต็มเปี่ยมอีกทีเพื่อรับฤทธิ์เดชใหม่ในการเป็นพยาน สิ่งเดียวกันเปี่ยมเกิดขึ้นอีกครั้งนี้ เหมือนกับที่ได้เกิดขึ้นที่เฟินเทคอสต์ แก้วคำเดียวกันเปี่ยมถูกใช้เพื่อพรรณนาถึงมัน การสำแดงภายนอกเหล่านั้นไม่เหมือนกับที่เฟินเทคอสต์ ในกรณีหนึ่งมีเสียงลมพายุพัดกล้าและลั่นที่มองเห็นได้เหมือนเปลวไฟ และภาษาต่างประเทศหลายภาษา ขณะที่ในอีกกรณีนั้นมีแผ่นดินไหว แต่ในสาระสำคัญสิ่งเดียวกันเปี่ยมได้เกิดขึ้น ในทั้งสองกรณีพระเจ้าประทานฤทธิ์เดชยิ่งใหญ่มาบนเหล่าสาวกของพระองค์เพื่อการเป็นพยาน คนเหล่านี้ที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกหน “กล่าวพระวณะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ” และข้อ 33 ซึ่งตามมาพอดี กล่าวว่า “และด้วยฤทธิ์เดชใหญ่ยิ่งพวกอัครทูตได้ให้คำพยานเรื่องการคืนพระชนม์ของพระเยซูเจ้า และพระคุณอันใหญ่ยิ่งได้อยู่บนพวกเขาทุกคน” และบทที่ห้า ซึ่งตามมาติด ๆ บอกเล่าเกี่ยวกับความตายอันแสนอัศจรรย์ของอานาเนียและสัปปิราและการที่ “โดยมือของพวกอัครทูต บรรดาหมายสำคัญและการมหัศจรรย์หลายอย่างได้ถูกกระทำในท่ามกลางประชาชน” และจากนั้นมันบอกเราเกี่ยวกับความจริงที่แสนงดงามและน่าชื่นใจนี้: “และผู้เชื่อทั้งหลายได้ถูกเพิ่มเข้ากับองค์พระผู้เป็นเจ้า คนเป็นอันมากทั้งชายและหญิง”

เมื่อผู้คนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาที่มีความกล้ามากในการกล่าวพระวณะของพระเจ้า จากนั้นพวกเขามีฤทธิ์เดชมาบนคำพยานของพวกเขาเพื่อพระเยซู! จากนั้นเหล่าผู้เชื่อถูกเพิ่มเข้ากับองค์พระผู้เป็นเจ้า! โอ ขอพระเจ้าทรงโปรดเติมผู้คนของพระองค์อีกให้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อที่เราจะมีความกล้า เพื่อที่เราจะพูดออกไปด้วยฤทธิ์เดช เพื่อที่ผู้คนมากมายจะถูกพ้นเสียจากบาปของพวกเขา มาเชื่อวางใจพระคริสต์!

4. สเทเฟน ซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เป็นพยานในฤทธิ์เดชมหัศจรรย์

ในบทที่หกของกิจการเราพบว่าพวกอัครทูตเห็นว่าจำเป็นต้องมีเหล่าผู้ช่วย และผู้คนเหล่านั้นถูกขอให้หาชายเจ็ดคนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และสติปัญญา ผู้ซึ่งพวกอัครทูตจะแต่งตั้งให้จัดการกิจธุระเรื่องการดูแลคนยากจน จากนั้นกิจการ 6:5-8 บอกเรา:

“และคำกล่าวนี้เป็นที่เห็นชอบของคนเหล่านั้นทั้งหมด และพวกเขาได้เลือกสเทเฟน ผู้เต็มเปี่ยมด้วยความเชื่อและเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และฟิลิป และโปรโครัส และนิคาโนร์ และทิโมน และปารเมนัส และนิโคเลาส์ซึ่งเป็นผู้เข้าจารีตจากเมืองอันทิโอก ผู้ซึ่งเขาทั้งหลายตั้งไว้ต่อหน้าพวกอัครทูต และเมื่อพวกอัครทูตได้อธิษฐานแล้ว พวกเขาได้วางมือของตนบนคนทั้งเจ็ดนั้น และพระวณะของพระเจ้าได้เจริญขึ้น และจำนวนของพวกสาวกก็ทวีขึ้นในกรุงเยรูซาเล็มอย่างมาก และคนเป็นอันมากในพวกบุโรหิตได้เชื่อฟังต่อความเชื่อนั้น และสเทเฟนประกอบด้วยความเชื่อและฤทธิ์เดช ได้กระทำบรรดาการมหัศจรรย์และการอัศจรรย์ใหญ่ยิ่งท่ามกลางประชาชน”

เกิดอะไรขึ้นเมื่อสเทเฟนและผู้ช่วยคนอื่น ๆ ที่ดำเนินตามแบบพระเจ้าเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

บริสุทธิ์? จากนั้น “และพระวณะของพระเจ้าได้เจริญขึ้น และจำนวนของพวกสาวกก็ทวีขึ้นในกรุงเยรูซาเล็มอย่างมาก” และอีกที “สเทเฟนประกอบด้วยความเชื่อและฤทธิ์เดช ได้กระทำบรรดาการมหัศจรรย์และการอัศจรรย์ใหญ่ยิ่งท่ามกลางประชาชน” นี่คือฤทธิ์เดชนั้นและนี่คือการเป็นพยานนั้น ซึ่งส่งผลเป็นจิตวิญญาณหลายดวงที่รับความรอด! และนั่นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นเมื่อผู้คนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จริง ๆ

ในกิจการ 7:55 เราอ่านเกี่ยวกับการที่สเทเฟนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกที: “แต่ท่านซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้เข้มน้ดูสวรรค์ และเห็นสง่าราศีของพระเจ้า และพระเยซูทรงยืนอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า” สเทเฟนกำลังถูกไต่สวนเพื่อตัดสินชีวิตของเขา เขาเพิ่งเทศนาเรื่องราวอันแสนวิเศษเกี่ยวกับการกระทำกิจของพระเจ้ากับชนชาติอิสราเอล และบัดนี้ เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ สเทเฟนจะทำอะไร? ทำไม่เล่า เขาจะเป็นพยานเพื่อพระคริสต์อย่างแน่นอน และทำเช่นนั้นด้วยฤทธิ์เดชมหาศาล! หลายข้อที่ตามมาบอกเราว่าสเทเฟนรายงานว่า “ดูเถิด ข้าพเจ้าเห็นท้องฟ้าทั้งหลายแหวกออกเป็นช่อง และบุตรมนุษย์ยืนอยู่เบื้องขวาพระหัตถ์ของพระเจ้า” และขณะที่พวกเขาเอาหินขว้างเขา สเทเฟนก็ร้องทูลต่อพระเจ้าว่า “ข้าแต่พระเจ้า ขอโปรดรับจิตวิญญาณของข้าพระองค์ไว้” และจากนั้น ในสภาพบอบช้ำและใกล้ตาย เขาคุกเข่าลงและร้องทูลด้วยเสียงอันดังว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอโปรดอย่าทรงถือโทษพวกเขาเพราะบาปนี้เลย” สเทเฟนผู้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเสียชีวิต เขาล่วงหลับไป

แต่ไม่มีผลลัพท์ในตอนนั้นเลยหรือ ไม่มีจิตวิญญาณที่รับความรอดหรือ ครั้งสุดท้ายนี้ที่สเทเฟนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และกล่าวข้อความของเขาก่อนตาย? เราควรคาดหมายมิใช่หรือว่าจะมีงานบางอย่างที่มีฤทธิ์เดช ผลลัพท์บางอย่างที่ช่วยจิตวิญญาณให้รอดเมื่อสเทเฟนผู้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เป็นพยานเพื่อพระคริสต์ครั้งสุดท้ายนั้น? ใช่แล้ว และผมเชื่อว่าเรามีหลักฐานนั้นจริง ๆ เกี่ยวกับผลลัพท์ที่ยอดเยี่ยมที่สุดเหล่านั้นที่สเทเฟนเคยได้รับ เพราะบทถัดไปเล่าว่า “เขาโลเห็นชอบในการฆ่าสเทเฟนเสีย” และจากนั้นเขาโลกก็เกลียดชังพวกคริสเตียนต่อไป หลังจากได้เห็นสเทเฟนตาย แต่เขาหนีมันไปไม่พ้นเลย ในบทที่เก้าของกิจการ เราอ่านว่าบนถนนไปเมืองดามัสกัสเขายัง ‘ถีบประทัก’ อยู่ ต่อสู้กับการฟุ้งงมงายที่อยู่กับตัวเขา ไม่เคยได้สันติสุขเลย โอ ไม่ต้องสงสัยเลยว่า เขาเห็นใบหน้าตอนใกล้ตายของสเทเฟนซ้ำแล้วซ้ำอีก ดุจใบหน้าของทูตสวรรค์ และได้ยินคำพยานที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณนั้นที่พระเจ้าทรงใช้เกี่ยวกับจิตวิญญาณของเขาดุจตะขอเหล็ก! และเขาโลจึงได้กลับใจเชื่อบนถนนไปเมืองดามัสกัส นั่นไม่ได้หมายความว่าเขาโลหันมาหาพระเจ้าและกลายเป็นอัครทูตเปาโลโดยไม่ต้องอาศัยสื่อกลางที่เป็นมนุษย์เลย ตรงกันข้าม พระเจ้าทรงใช้ข่าวสารนั้นของสเทเฟนขณะใกล้ตาย สเทเฟนผู้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ เพื่อฟุ้งงมงายและช่วยอัครทูตเปาโลให้รอด และเมื่อเราไปถึงสวรรค์ ความดีความชอบมากมายของสิ่งที่อัครทูตเปาโลได้กระทำจะตกเป็นของชายผู้นั้นที่ตายเพื่อพระเยซูขณะที่เขาเป็นพยาน เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ต่อหน้าเขาโลคนหนุ่มผู้นั้นที่เฝ้าเสื้อผ้าของคนเหล่านั้นที่เอาหินขว้างสเทเฟน

5. อัครทูตเปาโลเอง ซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

เริ่มต้นงานรับใช้ของเขาที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช

ในกิจการบทที่เก้า เราเรียนรู้เกี่ยวกับการกลับใจเชื่อของเปาโลบนถนนไปเมืองตามัสกัส จากนั้นเมื่อเปาโลได้อดอาหารและอธิษฐานถึงสามวันสามคืนแล้ว อานาเนียก็มาหาเขา และกิจการ 9:17 บอกเรา:

“และอานาเนียก็ไปตามทางของเขา และเข้าไปในบ้านนั้น และวางมือของเขาบนเขาโลกล่าว่า “พี่เขาโลเอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเยซู ผู้ซึ่งได้ทรงปรากฏแก่ท่านในทางที่ท่านมานั้น ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามาเพื่อท่านจะได้รับการมองเห็นของท่าน และเพื่อจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

เปาโล ผู้เชื่อใหม่คนนั้น “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” นี้เป็นคำเรียกเดียวกันกับที่ใช้กับพวกสาวกที่ฟื้นเทออสต์ในกิจการ 2:4 และเกิดอะไรขึ้นกับเขาโล? พระคำข้อที่ตามมากล่าวว่า “และในทันใดนั้นก็มีอะไรเหมือนเกล็ดตกจากตาของเขาโล และท่านได้รับการมองเห็นในทันที และได้ลุกขึ้น และรับบัพติศมา” และข้อ 20 ซึ่งตามมาติด ๆ กล่าวไว้ว่า “และในทันทีที่ท่านได้ประกาศพระคริสต์ในธรรมศาลาทั้งหลายว่า พระองค์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้า” ช่างน่าตะลึงจริง ๆ กับการได้ยินผู้ไม่เชื่อคนนี้ ฆาตกรผู้เช่นฆ่าเหล่าคริสเตียน ที่บัดนี้ตัวเองกำลังประกาศข่าวประเสริฐด้วยฤทธิ์เดช! เมื่อเขาโลเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ เขาก็เริ่มเป็นพยานด้วยใจกล้าและฤทธิ์เดชเพื่อพระเยซู และไม่มีคำอธิบายอื่นสำหรับงานรับใช้ของอัครทูตเปาโล นอกจากข้อเท็จจริงอันเรียบง่ายนี้: เขา “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”!

แต่เปาโลเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์มากกว่าหนึ่งหน และแต่ละหนผลลัพธ์เหล่านั้นก็เป็นฤทธิ์เดชเดียวกันที่ชนะจิตวิญญาณ ในกิจการ บทที่ 13 เราอ่านเกี่ยวกับการเดินทางแบบมิชชันนารีรอบแรกนั้นและมันเริ่มต้นด้วยการที่บาร์นาบัสและเขาโล “ถูกส่งไปโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ที่เมืองปาโอฟ พวกเขาประกาศข่าวประเสริฐแก่เซอร์จีสเปาโล ผู้ว่าราชการเมืองนั้น เอลิมาสคนทำเวทมนตร์ตัดทอนพวกเขาและหาช่องที่จะหันเซอร์จีสเปาโลไปจากการเชื่อวางใจพระคริสต์ ในที่นี้พวกเขาต้องการฤทธิ์เดชของพระเจ้าจริง ๆ หากพวกเขาอยากชนะชายผู้หลงหายคนนี้ และอย่างที่เราคควรคาดหวัง เขาโลเต็มเปี่ยมอีกหนด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตำนานคนทำเวทมนตร์นั้นด้วยฤทธิ์เดช และผู้ว่าราชการเมืองนั้นได้รับความรอด กิจการ 13:9-12 บอกเล่าเรื่องราวอันน่าตื่นเต็นนี้:

“แล้วเขาโล (ผู้ซึ่งถูกเรียกว่า เปาโล เช่นกัน) ที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พังตาของท่านดูเอลิมาส และกล่าวว่า “โอ คนเต็มไปด้วยบรรดาอุบายและการประทุษร้ายทุกอย่าง เจ้า ลูกของพญามาร เจ้าเป็นศัตรูต่อบรรดาความชอบธรรม เจ้าจะไม่หยุดพยายามทำบรรดาทางอันถูกต้องขององค์พระผู้เป็นเจ้าให้เขวไปหรือ และบัดนี้ ดูเถิด พระหัตถ์ขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็อยู่บนเจ้า และเจ้าจะเป็นคนตาบอด โดยไม่เห็นดวงอาทิตย์ชั่วขณะหนึ่ง” และทันใดนั้นหมอกและความมืดได้ตกอยู่บนเขา และเขาคำล่ำหาบางคนที่จูงมือของเขาไป แล้วผู้ว่าราชการเมือง เมื่อท่านได้เห็นเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นนั้นก็เชื่อ โดยรู้สึกประหลาดใจกับหลักคำสอนขององค์พระผู้เป็นเจ้า”

เขาโล “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เขาพูดออกมาด้วยใจกล้าเพื่อพระเจ้า คนทำเวทมนตร์นั้นถูกทำให้ตาบอด และเซอร์จีสเปาโลเชื่อ

เราต้องอนุমানว่าคนเหล่านั้นที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณจะพูดเพื่อพระเจ้าด้วยใจกล้าเสมอ ว่าฤทธิ์

เดชของพระเจ้าจะสถิตอยู่ด้วยในการเป็นพยานนั้น และว่าถ้าของประทานในงานรับใช้ที่เป็นการอัศจรรย์ต่าง ๆ มีอยู่ด้วย เหมือนกับที่มันมีอยู่ตรงนี้ มันก็จะมีไว้เพื่อจุดประสงค์ที่ชัดเจนในการชนะจิตวิญญาณ การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ ในกรณีของเปาโล หมายถึงการเป็นพยานซึ่งประกอบด้วยฤทธิ์เดชเพื่อการชนะจิตวิญญาณ และของประทานในการรับใช้ใด ๆ ซึ่งเป็นการสำแดงของการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ เช่น ภาษาเหล่านั้นที่พื้นเทคอสต์ การเสียชีวิตแบบนออัศจรรย์ใจของอานาเนียและสัปปิราเมื่อได้ยินคำพูดของเปโตรที่เติมด้วยพระวิญญาณ หรือการตาบอดแบบนออัศจรรย์ของเอลิมาสเมื่อได้ยินคำพูดของเขาโลผู้ซึ่งเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ เหล่านี้มีไว้เพื่อเป็นหลักฐานในการชนะจิตวิญญาณ เพื่อให้ฤทธิ์เดชแก่พระวจนะที่ถูกประกาศออกไป

6. บารนาบัสเอง ซึ่งเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็ชนะจิตวิญญาณมากมาย

บารนาบัสเป็นหนึ่งในบุคคลที่น่าประทับใจของภาคพันธสัญญาใหม่ เขาไม่ใช่คนที่แสวงหาเกียรติเข้าตัว เขาเต็มใจที่จะให้เปาโลเด่นกว่า เขาเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยอดเยี่ยม และบารนาบัสเองก็เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และนั่นเป็นเคล็ดลับแห่งฤทธิ์เดชของเขา

ในกิจการ 11:24 เรามีคำกล่าวที่ชัดเจนนี้เกี่ยวกับบารนาบัสและฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานให้แก่เขา: “ด้วยว่าบารนาบัสเป็นคนดี และเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเติมเปี่ยมด้วยความเชื่อ และคนเป็นอันมากได้ถูกเพิ่มเข้าที่บงศ์พระผู้เป็นเจ้าของเขา”

มีคำกล่าวหนึ่งที่สั้นและเรียบง่าย บารนาบัส “เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” และเกือบจะเป็นข้อเท็จจริงหนึ่งเลย เป็นเรื่องหนึ่งที่ไม่อาจเลี่ยงได้ เรื่องหนึ่งซึ่งต้องเกิดขึ้นตามมา เราอ่านว่า “และคนเป็นอันมากได้ถูกเพิ่มเข้าที่บงศ์พระผู้เป็นเจ้าของเขา”

เมื่อเหล่านักเทศน์ของพระเจ้าเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาจะชนะจิตวิญญาณมากมาย เมื่อผู้คนของพระเจ้าเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาจะชนะจิตวิญญาณเช่นกัน เพราะพระเยซูทรงสัญญาไว้ว่า “พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก”

ต่อไปนี้เป็นหลายตัวอย่างที่เราได้มีก่อนถึงพื้นเทคอสต์ เบซาเลเอล ในภาคพันธสัญญาเดิม ซึ่งเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้รับฤทธิ์เดชอัศจรรย์เพื่อที่จะสร้างเครื่องคลุมพลับพลาและของตกแต่งและแท่นบูชาและเสื้อผ้าของบรูหิต ซึ่งสิ่งเหล่านี้เป็นพยานถึงพระคุณที่ช่วยให้รอดของพระเยซูคริสต์เจ้าผู้จะเสด็จมายอห์นผู้ให้รับบัพติศมา ซึ่งเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้หันชนอิสราเอลจำนวนมากมาถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเขา เอลีซาเบธซึ่งเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พูดเสียงดังโดยกล่าวคำพยานที่แสนวิเศษเกี่ยวกับพระผู้ช่วยให้รอดที่จะมานั้น เศคาริยาห์ซึ่งเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พยากรณ์เกี่ยวกับพระเยซูที่จะมาและเป็นพยานด้วยเสียงดังแก่ผู้คนที่ง่วงที่ชุมนุมกันอยู่เพื่อจะฟังเขา พระเยซูเองซึ่งเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้กระทำงานรับใช้ที่แสนมหัศจรรย์ทั้งสิ้นของพระองค์บนแผ่นดินโลก

ในหนังสือกิจการ เราพบว่ามันเป็นแบบเดียวกัน ที่พื้นเทคอสต์ผู้คนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และเป็นพยานด้วยฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ เปโตรเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และเป็นพยาน และชนะจิตวิญญาณหลายดวง สเทเฟนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และพูดด้วยฤทธิ์เดชมหาศาล และผู้เชื่อจำนวนมากมายถูกเพิ่มเข้ากับองค์พระผู้เป็นเจ้า อัครทูตเปาโลเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และเริ่มต้นงานรับใช้ที่แสนมหัศจรรย์ของตน ต่อมา เมื่อเต็มเปี่ยมใหม่อีก ผลลัพธ์ที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชเช่นนั้นก็เกิดขึ้นตามมา บาร์นาบัสเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และ “คนเป็นอันมาก” ได้ถูกเพิ่มเข้ากับองค์พระผู้เป็นเจ้า

ใครก็ตามที่อ่านพระคัมภีร์เกี่ยวกับหัวข้อนี้ด้วยใจที่ซื่อตรงไม่อาจหลีกเลี่ยงข้อสรุปอันชัดเจนที่ว่า การเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์หมายถึง การมีฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณอยู่บนคำพยานของเรา!

คุณเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ไหม? เอาละ ถ้าคุณเต็มเปี่ยม คุณก็จะมีหลักฐานนี้และผลนี้ตามพระคัมภีร์ คุณจะมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่บนตัวคุณขณะที่คุณเป็นพยานเพื่อพระองค์และชนะจิตวิญญาณ ขอพระเจ้าทรงโปรดให้ผู้คนของพระองค์ทุกคนที่จะแสวงหาและพบพระพรนี้ ฤทธิ์เดชนี้ ประกอบด้วยฤทธิ์นี้ เพื่อจะทำให้พวกเขาเป็นเหล่าพยานที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช

คุณอาจพูดด้วยภาษาต่าง ๆ แต่คุณไม่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์หากคุณไม่มีฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ!

คุณอาจมี “ประสบการณ์” ที่ยิ่งใหญ่พร้อมกับความเคลิบเคลิ้มแล้ว แต่คุณไม่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามแบบของพระคัมภีร์หากคุณไม่มีฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณเหมือนเหล่าคริสเตียนในพระคัมภีร์เคยมีเมื่อพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

คุณอาจอ้างตัวว่า “ถูกชำระให้บริสุทธิ์” แล้ว แต่ถ้าคุณไม่มีฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ คุณก็ไม่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์! โอ อย่าพ้อใจกับอะไรที่น้อยกว่าฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่จะช่วยให้คุณชนะจิตวิญญาณ! เพราะการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณหมายถึงการเป็นพยานด้วยฤทธิ์เดชเสมอ

คำเรียกในพระคัมภีร์ที่ใช้เรียก

ฤทธิ์เดชแห่งฟื้นเทคอสต์

“...แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน”-ลูกา 24:49

“และพวกเขาทุกคนก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”- กิจการ 2:4

“ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกไม่กีวันนับจากนี้”- กิจการ 1:5

“แต่สิ่งนี้เป็นสิ่งซึ่งถูกกล่าวไว้โดยศาสดาพยากรณ์โยเอล...เราจะเทพระวิญญาณของเรา”- กิจการ 2:16,17

“...ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ถูกเทลงมาบนพวกคนต่างชาติด้วย”- กิจการ 10:45

“แล้วท่านทั้งสองได้วางมือของตนบนพวกเขา และพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์”- กิจการ 8:17

เราจะเรียกสิ่งนั้นว่าอะไรดีซึ่งได้เกิดขึ้นกับพวกสาวกที่ฟื้นเทคอสต์? เราจะกล่าวว่าพวกสาวกที่เฝ้าคอยนั้นได้รับ “พระพรที่สอง” หรือ? เราจะกล่าวว่าพวกเขาได้รับ “พระราชกิจที่สองแห่งพระคุณ” หรือ? เราจะกล่าวว่าที่ฟื้นเทคอสต์พวกอัครทูตและคนอื่น ๆ ที่เฝ้าคอย “ถูกชำระให้บริสุทธิ์” แล้วหรือ? แน่แน่นอนว่าเราควรหาคำเรียกที่ยอมรับได้ซึ่งสัตย์จริงต่อพระคัมภีร์เมื่อเราพูดถึงฤทธิ์เดชที่มาที่ฟื้นเทคอสต์บนเหล่าสาวกที่เฝ้ารอนั้น เราควรใช้คำเรียกต่าง ๆ ที่หมายถึงสิ่งที่พระเจ้าทรงหมายถึงเมื่อพระองค์ตรัสถึงพระพรนั้นที่พระองค์ประทานให้ที่ฟื้นเทคอสต์ และเราควรใช้คำเรียกต่าง ๆ ที่พรรณนาอย่างถูกต้อง เราแน่ใจว่าผลเสียมากมายได้เกิดขึ้นเพราะคริสเตียนทั้งหลายพูดถึงประสบการณ์ฟื้นเทคอสต์โดยใช้คำเรียกที่ไม่ถูกต้อง

ผมเชื่อว่าวิธีที่เรียบง่ายและดีที่สุดก็คือ การใช้คำเรียกเหล่านั้นซึ่งพระคัมภีร์ใช้เกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นไปแล้วที่ฟื้นเทคอสต์ เราปลอดภัยกว่าอยู่เสมอเมื่อเราใช้พระคัมภีร์เป็นพื้นฐาน เรามีปัญญาอยู่เสมอหากเราใช้คำเรียกตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ซึ่งพระคัมภีร์พูดถึงอย่างชัดเจน

บางคำเรียกที่ใช้กันอย่างแพร่หลายเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นที่ฟื้นเทคอสต์ เป็นคำเรียกที่มนุษย์คิดค้นขึ้นมาซึ่งชวนให้เข้าใจผิดและซึ่งเราควรทิ้งไป เราจะสอนผิคน้อยลง จะเข้าใจมากขึ้นว่าพระคัมภีร์กล่าวอะไร จะสามารถเห็นพ้องตรงกันได้มากขึ้นเกี่ยวกับฤทธิ์เดชแห่งฟื้นเทคอสต์ หากเราใช้คำเรียกต่าง ๆ ตามพระคัมภีร์สำหรับสิ่งที่เรากำลังพูดถึงอยู่ คำเรียก “พระพรที่สอง” ซึ่งใช้เกี่ยวกับฤทธิ์เดชแห่งฟื้นเทคอสต์ ชวนให้เข้าใจผิด แน่แน่นอนว่าการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นพระพรที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากความรอด ฉะนั้นจะว่าไปมันก็เป็นพระพรที่สองได้ นั่นคือถ้าผู้ใดได้รับความรอดและหลังจากนั้นในทันที ก่อนที่เขาได้พระพรอื่นใด เขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า มันก็เป็นพระพรที่สอง แต่มีพระพรอื่น ๆ อีกมากมาย และไม่ใช่ว่าแค่สอง และฟื้นเทคอสต์ไม่ได้เป็นแค่พระพรที่สองที่พวกคริสเตียนที่ฟื้นเทคอสต์ได้รับแล้ว

อีกจุดอ่อนหนึ่งของคำเรียกนี้ก็คือว่า มันไม่พรรณนา มันไม่นิยามว่าเกิดอะไรขึ้น คนเราอาจใส่ความหมายอะไรก็ได้ที่ตนอยากใส่เข้าไปในคำเรียก “พระพรที่สอง” นั้น ดังนั้น คำเรียกแบบนี้ ซึ่งไม่ใช่คำเรียกตามพระคัมภีร์และชวนให้เข้าใจผิด จึงควรหลีกเลี่ยงดีกว่า

การประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติซึ่งมาที่พื้นเทคอสต์ เป็น “พระราชกิจอันชัดเจนที่สองของพระองค์” ใช่ไหม? เอาละ คำเรียกนั้นฟังดูดี พระพรยิ่งใหญ่ทั้งปวงซึ่งพระเจ้าประทานให้เป็นเรื่องของพระองค์ และความโปรดปรานของพระองค์ ผมเชื่อว่าคริสเตียนเหล่านั้นที่พื้นเทคอสต์มี และเราวันนี้สามารถมีการเติมเปี่ยมที่ชัดเจนมาก ๆ ด้วยพระวิญญาณได้ ชัดเจนมากเสียจนเราทราบได้ว่าเราเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณแล้วหรือไม่ แต่เช่นเคย คำเรียก “พระราชกิจอันชัดเจนที่สองของพระองค์” ไม่ใช่คำเรียกตามพระคัมภีร์ และมันถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้ผู้คนที่ใช้มันหมายถึงอะไรก็ได้ที่พวกเขาอยากให้มีมันหมายถึง โดยทั่วไปแล้ว คนเหล่านั้นที่ใช้คำเรียกนี้หมายความว่า คริสเตียนคนหนึ่งสามารถมีพระราชกิจแห่งการสร้างใหม่ครั้งที่สองได้ หรือการเปลี่ยนแปลงที่แสนอัศจรรย์ในธรรมชาติของเขาได้ ซึ่งถูกกระทำโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งทำให้ธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังที่ผิดบาปนั้น “ถูกถอนรากถอนโคน” หรือถูกเผาอดไปและ “หลักการบาป” นั้นถูกทำลาย บางครั้งคำเรียกนี้ถูกใช้โดยคนเหล่านั้นที่ไม่มีความหมายที่พิเศษนี้ แต่ถึงอย่างไรแล้ว คำเรียกนี้ก็แล้วแต่ความอ่อนแอทั้งหมดนั้นที่มนุษย์ปุถุชนมี มันไม่ใช่คำเรียกตามพระคัมภีร์ และจึงชวนให้เข้าใจผิดและไม่ดีพอ

ผมไม่เชื่อเรื่อง “พระราชกิจอันชัดเจนที่สองของพระองค์” หากคุณหมายความว่าพระราชกิจอีกอย่างของพระองค์ได้ถูกกระทำแล้วกับจิตวิญญาณของผม ซึ่งเป็นการเปลี่ยนแปลงหนึ่งที่ถาวรในธรรมชาติเหมือนกับสิ่งซึ่งมาแล้วเมื่อมีการบังเกิดใหม่ ผมไม่เชื่อว่าพวกคริสเตียนถูกถอนรากถอนโคนธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังแล้ว หลักการบาปถูกทำลายแล้ว แนวโน้มฝ่ายเนื้อหนังถูกเผาอดแล้ว โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในพระราชกิจอันชัดเจนที่สองของพระองค์ “พระราชกิจอันชัดเจนที่สองของพระองค์”-คำเรียกนั้นชวนให้เข้าใจผิด และผมเชื่อว่าเราไม่ควรใช้มันเพื่อหมายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นที่พื้นเทคอสต์ เพื่อหมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากพระเจ้าซึ่งคริสเตียนทั้งหลายมีในตอนนั้นและซึ่งพวกคริสเตียนมีได้ในตอนนี้

สาวกเหล่านั้นที่เฝ้ารอที่พื้นเทคอสต์ “ถูกชำระให้บริสุทธิ์” แล้วหรือ? พวกเขาถูกทำให้เป็นผู้บริสุทธิ์ในตอนนั้นเลยหรือ? บัดนี้ ผมเชื่อเรื่องการชำระให้บริสุทธิ์ ผมเชื่อในความบริสุทธิ์ และผมเชื่อว่าพระวิญญาณผู้เปี่ยมสุขของพระเจ้าทรงใช้พระวาระของพระเจ้าและทรงใช้สื่อกลางอื่น ๆ เพื่อชำระเราให้บริสุทธิ์ ผมไม่ได้กำลังพูดถึงความสมบูรณ์แบบไร้บาป ผมไม่ได้กำลังพูดถึงการถอนรากถอนโคนธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนัง ผมไม่เชื่อว่าคริสเตียนทั้งหลายตอนนี้ ซึ่งอยู่ในเนื้อหนัง ถูกถอนรากถอนโคนธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังแล้ว ผมเชื่อจริง ๆ เรื่องความบริสุทธิ์ตามพระคัมภีร์ และผมคิดว่าคริสเตียนทุกคนควรดำเนินตามความบริสุทธิ์อย่างจริงจัง ในความหมายตามพระคัมภีร์ และใช้สื่อกลางต่าง ๆ ที่กำหนดไว้ในพระคัมภีร์สำหรับการชำระให้บริสุทธิ์ แต่สิ่งที่เกิดขึ้นที่พื้นเทคอสต์ไม่ใช่การชำระให้บริสุทธิ์! พวกสาวกที่นั่นไม่ได้ถูกทำให้บริสุทธิ์แล้ว พวกเขาไม่ได้ถูกชำระให้หมดจดที่นั่น พวกเขาไม่ได้ถูกเอาธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังออกไป ไม่มีอะไรแบบนี้ถูกกล่าวถึงเลยในบันทึกของพระคัมภีร์เกี่ยวกับพื้นเทคอสต์

คริสเตียนทุกคนในความหมายหนึ่งถูกชำระให้บริสุทธิ์หมดจดและถูกแยกตั้งไว้แล้วทันทีที่พวกเขาได้บังเกิดใหม่ ฮีบรู 10:14 กล่าวชัดเจนว่า “เพราะว่าโดยการทรงถวายเครื่องบูชาหนเดียว พระองค์ได้ทรงกระทำให้คนทั้งหลายที่ถูกชำระให้บริสุทธิ์แล้วถึงที่สำเร็จเป็นนิรันดร์” และข้อ 10 ก่อนหน้านั้นในบทเดียวกันกล่าวว่า “โดยพระประสงค์นั้นเอง พวกเราจึงได้รับการทรงชำระให้บริสุทธิ์ โดยทางการถวายพระกายของพระเยซูคริสต์

เพียงครั้งเดียวเท่านั้น” พระวิญญาณของพระเจ้าทรงชำระเราให้บริสุทธิ์แล้ว ในความหมายหนึ่ง เมื่อเรากลับใจเชื่อ ในกิจการ 15:9 เราอ่านว่าพระเจ้าไม่ทรงให้มีความแตกต่างระหว่างพวกยิวกับพวกต่างชาติ “โดยทรงชำระใจของพวกเขาให้บริสุทธิ์โดยความเชื่อ” แต่สาวกเหล่านั้นที่เพิ่นเทออสต์ถูกแยกตั้งไว้แล้วสำหรับพระเจ้าใจของพวกเขาก็ถูกชำระให้บริสุทธิ์แล้วโดยความเชื่อ แน่แน่นอนว่าข้อพระคำทุกตอนที่พูดถึงเพิ่นเทออสต์สามารถถูกค้นคว้าได้โดยไม่พบเลยสักหน้าว่าพระเจ้าทรงใช้คำเรียก “การชำระให้บริสุทธิ์” เพื่อหมายถึงพระพรนั้นที่พระองค์ประทานให้แก่พวกสาวกที่เฝ้ารออยู่ในห้องชั้นบนนั้นจนกระทั่งวันแห่งเพิ่นเทออสต์มาถึงในที่สุด ฉะนั้นเราไม่ควรทำให้ประเด็นนี้สับสนโดยการใช้คำเรียก “การชำระให้บริสุทธิ์” เวลาพูดถึงการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพวกสาวกได้รับที่เพิ่นเทออสต์หรือซึ่งคริสเตียนทั้งหลายวันนี้ได้รับเมื่อพวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชเหนือธรรมชาติสำหรับการรับใช้และการเป็นพยาน

เนื่องจากเราเห็นความยุ่งยากเหล่านั้นซึ่งทำให้ผู้คนหลงผิดโดยการใช้อำนาจที่ชวนให้เข้าใจผิดของมนุษย์ ขอให้เรากำหนดใจศึกษาคำเรียกเหล่านั้นซึ่งพระคัมภีร์ พระวจนะที่เปี่ยมสุขของพระเจ้า ใช้เกี่ยวกับพระพรนั้นซึ่งมาแล้วที่เพิ่นเทออสต์ เราจะพบว่าคำเรียกอย่างน้อยห้าคำถูกใช้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกสาวกที่เพิ่นเทออสต์ คำเรียกเหล่านี้ได้แก่: (1) “ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน,” (2) “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์,” (3) “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์,” (4) “เราจะเทออกจากพระวิญญาณของเรา,” (5) “ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์” คำเรียกเหล่านี้ถูกใช้อย่างชัดเจนเกี่ยวกับพระพรหนึ่งเดียวที่เหมือนกันทุกประการ เนื่องจากมันเป็นคำเรียกตามพระคัมภีร์ซึ่งเราแสวงหา ขอให้เรามีใจที่ยำเกรงในการตรวจสอบวิธีที่พระเยซูเจ้าและเหล่าผู้เขียนพระคัมภีร์ที่ได้รับการดลใจพูดถึงพระพรนั้นที่มาแล้วที่เพิ่นเทออสต์

I. ที่เพิ่นเทออสต์ พวกสาวกที่เฝ้าคอย “ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน”

พระเยซูตรัสแก่เหล่าสาวกของพระองค์ว่า “...แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” (ลูกา 24:49) คำเรียกนี้ “ประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” มีความสำคัญเพราะเหตุผลหลายประการ ประการแรก พระเยซูคริสต์เองประทานคำเรียกนี้แก่พวกสาวกในการบอกพวกเขาว่าพวกเขาจะต้องรอคอยสิ่งใด คำเรียกนี้ถูกใช้โดยพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดก่อนเพิ่นเทออสต์มาถึงและก่อนฤทธิ์เดชของพระเจ้ามาอยู่บนพวกสาวก พวกเขาต้องการภาษาที่ชัดเจน พวกเขาต้องทราบว่าจะต้องคาดหวังสิ่งใด พระเยซูทรงพรรณนาถึงพระพรนี้ที่พวกเขาจะได้รับว่าเป็นการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน

อีกน ในบทแรกของกิจการ เรามีการพูดถึงคำบัญชาที่พระเยซูประทานให้แก่เหล่าอัครทูตของพระองค์ ให้รออยู่ในกรุงเยรูซาเล็มเพื่อรับพระสัญญาอันของพระบิดา พระองค์ทรงบอกพวกเขาอย่างชัดเจนอีกว่าสิ่งใดจะมา พระองค์ตรัสว่า “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก” (กิจการ 1:8) พระเยซูตรัสอีก อย่างชัดเจนเท่าที่

พระองค์จะตรัสมันได้ ว่าพวกสาวกจะได้รับฤทธิ์เดชหลังจากที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมาอยู่บนพวกเขา ฤทธิ์เดชเหนือธรรมชาติเพื่อการเป็นพยานในพระนามของพระองค์

คำเรียกที่คล้ายกันถูกใช้ในกิจการ 4:31 พวกสาวกเพิ่ง “ทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” อีกเหมือนที่เห็นเทคอสต์ และในข้อ 33 ที่ตามมานั้น พระคัมภีร์กล่าวว่า “และด้วยฤทธิ์เดชใหญ่ยิ่งพวกอัครทูตได้ให้คำพยานเรื่องการคืนพระชนม์ของพระเยซูเจ้า และพระคุณอันใหญ่ยิ่งได้อยู่บนพวกเขาทุกคน” เราอ่านอีกว่ามีการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติเมื่อพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

การอ้างอิงนี้ถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนเมื่อผู้คนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ปรากฏอีกในกิจการ บทที่ 6 ผู้คนเหล่านั้นได้เลือกตั้งผู้ช่วยบางคน “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และสติปัญญา” ท่ามกลางพวกเขามีสเทเฟน “ผู้เต็มเปี่ยมด้วยความเชื่อและเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (กิจการ 6:5) จากนั้นข้อ 8 บอกเราว่า “และสเทเฟนประกอบด้วยความเชื่อและฤทธิ์เดช ได้กระทำการบรรดาการมหัศจรรย์และการอัศจรรย์ใหญ่ยิ่งท่ามกลางประชาชน” สเทเฟนประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน ข้อ 10 บอกเราว่า “และคนเหล่านั้นไม่สามารถต่อต้านสติปัญญาและพระวิญญาณซึ่งทำให้ท่านพูดนั้น”

เรากล่าวถึงคำเรียก “ฤทธิ์เดชจากเบื้องบน” ซึ่งเป็นคำเรียกแรกตามพระคัมภีร์เพราะว่ามันเป็นคำเรียกที่พรรณนา จริง ๆ แล้วมันเป็นคำนิยามของสิ่งที่เกิดขึ้นนั้น คำเรียกนี้ตรงตัว ไม่ใช่เปรียบเปรย มันใช้ได้จริงและชัดเจน การมีฤทธิ์เดชแห่งเห็นเทคอสต์ หรือการมีสิ่งที่พวกสาวกเคยมีที่เห็นเทคอสต์ แค่นิยามความว่าผู้คนต้องประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนเพื่อการรับใช้และการเป็นพยาน

มีคำเรียกอื่น ๆ เกี่ยวกับพระพรนั้นแห่งเห็นเทคอสต์ แต่ขอให้ทุกคนที่อยากเข้าใจความหมายตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับเห็นเทคอสต์ตั้งกฎนี้ไว้สำหรับตัวเอง: ไม่มีคำเรียกใดเกี่ยวกับเห็นเทคอสต์ที่ถูกต้องและสัตย์จริง หากมันไม่สอดคล้องกับความหมายที่เหมือนกับคำเรียก “ประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” คำเรียกใดที่หมายถึงสิ่งอื่นที่ไม่ใช่การประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนก็ไม่ใช่คำเรียกตามพระคัมภีร์ที่ถูกต้องเกี่ยวกับพระพรนั้นแห่งเห็นเทคอสต์

มันไม่ใช่ไรกับการพูดถึงการ “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” ถ้าคุณหมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน มันไม่ใช่ไรเลยกับการพูดถึงการ ‘ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณ’ หากคุณแสดงออกชัดเจนว่าคุณหมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน มันไม่ใช่ไรเลยกับการพูดถึงการเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาบนผู้คนถ้าคุณหมายความว่าพวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน มันไม่ใช่ไรเลยกับการพูดถึงของประทานแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ถ้าคุณหมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน แต่มันผิดที่จะใช้คำเรียกใดเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกสาวกที่เห็นเทคอสต์ถ้าการใช้คำเรียกนั้นหมายถึงสิ่งใดที่ไม่ใช่การประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน คำเรียกนี้ถูกประทานให้เป็นนิยามของพระเจ้าจากริมฝีปากของพระเยซูเจ้าเอง เราต้องไม่ผิดแผกไปจากความหมายนั้นที่พระเยซูประทานไว้ในถ้อยคำเหล่านั้นเกี่ยวกับประสบการณ์นั้นที่เห็นเทคอสต์

II. ที่เห็นเทคอสต์พวกสาวก

“เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

กิจการ 2:4 พรรณนาถึงพระพรนั้นที่มานบนพวกสาวกที่เพ็นเทคอสต์ในถ้อยคำเหล่านี้, “และพวกเขาทุกคนก็เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” พระคำตอนนี้ไม่ได้พูดถึงการสถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเยซูทรงระบายนมหายใจบนพวกเขาแล้วประมาณสี่สิบวันก่อนหน้านั้นและตรัสแก่พวกเขาว่า “ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด” (ยอห์น 20:22) พระวิญญาณบริสุทธิ์ วันนั้นที่พระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตาย ได้เข้ามาในร่างกายของพวกเขาแล้วเพื่อจะอาศัย แต่สาวกเหล่านี้ ซึ่งร่างกายของพวกเขาเป็นบ้านของพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว บัดนี้เติมเปี่ยมด้วยพระองค์

คำเรียก “เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เป็นคำเรียกที่ถูกใช้ในพระคัมภีร์บ่อยกว่าคำเรียกอื่นใดเกี่ยวกับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชนั้นซึ่งมาแล้วที่เพ็นเทคอสต์ จงพิจารณาตัวอย่างต่อไปนี้ นอกเหนือจากกิจการ 2:4:

ในกิจการ 4:8 เราอ่านว่า “แล้วเปโตร ซึ่งเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ กล่าวแก่พวกเขา...” บริบทกล่าวชัดเจนว่าเปโตรในที่นี้ได้รับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากพระเจ้าซึ่งช่วยให้เขาสามารถเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ด้วยฤทธิ์เดชมหาศาลแก่เหล่าผู้ครอบครองและพวกผู้อาวุโสของอิสราเอล

ในกิจการ 4:31 เราอ่านว่าคริสเตียนกลุ่มเดิมที่ได้เติมเปี่ยมก่อนหน้านั้น ได้เติมเปี่ยมอีกที โดดเด่นมากพอสมควรที่แก้คำเดิมนั้นที่ใช้ในกิจการ 2:4 ถูกใช้อีกในกิจการ 4:31 แก่คำนี้คือ “และพวกเขาทุกคนเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เช่นเคยมันคือการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติจากเบื้องบนที่พวกเขาได้รับ

ผู้ช่วยพวกแรกที่ได้รับเลือกจะต้องเป็นคน “เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (กิจการ 6:3) สเตเฟนเป็นคน “เติมเปี่ยมด้วยความเชื่อและเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (กิจการ 6:5) ตอนที่สเตเฟนกำลังจะโดนเอาหินขว้างจนตาย เขาก็เทศนาแก่ฝูงชนที่รวมถึงเขาโลชาวเมืองทาร์ซัสด้วย กิจการ 7:55 บอกเราว่า “แต่ท่านซึ่งเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เห็นสง่าราศีของพระเจ้าและพระเยซูในสวรรค์ และจากนั้นเขาก็กล่าวคำพยานที่แสนวิเศษของตนซึ่งบาดลึกใจของเขาโลชาวเมืองทาร์ซัสจนเขาโลไม่อาจหนีพ้นการถูกฟ้องใจของตนได้จนกระทั่งเขาโลรับความรอด

ในกิจการ 9:17 เราอ่านว่าอานาเนียมาหาผู้เชื่อใหม่คนนั้น นั่นคือเขาโลชาวเมืองทาร์ซัส เพื่อที่ฝ่ายหลังจะได้มองเห็นอีก “และเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ข้อ 20 และ 22 ที่ตามมา เล่าเกี่ยวกับการเริ่มต้นของงานรับใช้ที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชของเปาโล

ส่วนบารนาบัส เพื่อนร่วมงานมิชชันนารีของเปาโล เราอ่านว่า “ด้วยว่าบารนาบัสเป็นคนดี และเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเติมเปี่ยมด้วยความเชื่อ และคนเป็นอันมากได้ถูกเพิ่มเข้าที่บงค์พระผู้เป็นเจ้า” (กิจการ 11:24)

ขณะเดินทางเพื่อประกาศ เปาโลที่เมืองปาโปลาได้เผชิญหน้ากับเอลิมาสนคนทำเวทมนตร์ผู้ขัดขวางเขา “แล้วเขาโล (ผู้ซึ่งถูกเรียกว่า เปาโล เช่นกัน) ที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พังดาของท่านคูเอลิมาสน และกล่าวว่า...” (กิจการ 13:9,10) เปาโลซึ่งเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกหน พุดด้วยฤทธิ์เดชและ

ประกาศการพิพากษาของพระเจ้าให้ตกบนผู้ชดชวางนั้น

ที่เมืองอันโทกแห่งแคว้นปัสเตีย เกิดการชดชวางครั้งใหญ่ต่อการเทศนาของเปาโลและบาร์นาบัส และพวกเขาถูกขับไล่ออกไปจากเขตแดนนั้นและไปยังเมืองอีโคเนียม แต่จิตวิญญาณหลายดวงได้รับความรอดแล้ว และกิจการ 13:52 บอกเราว่า “และพวกสาวกก็เต็มเปี่ยมด้วยความปีติยินดี และด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

“เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” เป็นคำเรียกที่ถูกใช้บ่อยที่สุดเพื่อหมายถึงฤทธิ์เดชนั้นแห่งเพ็นเทคอสต์ อีกเหตุผลหนึ่งที่สำคัญการใช้คำเรียก “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” หรือ “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” ก็คือว่าในเอเฟซัส 5:18 คริสเตียนทุกคนวันนี้ได้รับคำบัญชาว่า “อย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งการเกินพอดีอยู่ในนั้น แต่จงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” เราทุกคนทราบว่าเป็นพระคัมภีร์ “พระวิญญาณบริสุทธิ์” หมายถึงพระวิญญาณของพระเจ้า เราได้รับคำบัญชาให้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ หรือให้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เหมือนกับเหล่าคริสเตียนสมัยพระคัมภีร์

ปกติแล้วผมใช้คำเรียก “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” บ่อยครั้งกว่าคำเรียกอื่น ๆ เพราะว่ามันเป็นคำเรียกหนึ่งที่ใช้ที่สูงสุดในพระคัมภีร์

“เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” มีความหมายเหมือนกันเปรียบกับ “ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน”

III. ที่เพ็นเทคอสต์คนเหล่านั้นที่รออยู่ในห้องชั้นบน

“รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

สิ่งหนึ่งที่พระเยซูเจ้าทรงสัญญาไว้อย่างชัดเจนแก่พวกสาวกที่กำลังรอเพื่อที่จะประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนก็คือ “เพราะว่าอย่าหวั่นไหวให้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกไม่กีวันนับจากนี้” (กิจการ 1:5) พระองค์ทรงอธิบายคำตรัสนี้โดยกล่าวว่า “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเรา” (กิจการ 1:8) การประกอบด้วยฤทธิ์เดชและบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นสิ่งเดียวกัน พวกมันเป็นคำเรียกที่ต่างกันซึ่งใช้เรียกพระพรเดียวกัน การรับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์หมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน

1. คำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ควรถูกใช้

เป็นคำเหมือนสำหรับฤทธิ์เดชแห่งเพ็นเทคอสต์

ถ้าเราอยากเข้าใจความหมายของ “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เราต้องจำไว้ว่าพระเยซูทรงใช้คำเรียกนี้ในกิจการ 1:5 ให้เป็นคำเหมือนสำหรับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน ตามที่พระองค์เองทรงอธิบายไว้ในกิจการ 1:8 ในข้อเดียวพระองค์ทรงสัญญาว่า “ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกไม่กีวันนับจากนี้” สามข้อต่อมาพระองค์ทรงอธิบายว่าบัพติศมานี้ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ได้หมายถึงการเสด็จมาครั้งที่สองของพระองค์หรือการกอบกู้อาณาจักรแห่งอิสราเอล “แต่” พระองค์ตรัสว่า “พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะ

เป็นพยานฝ่ายเรา...” “ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกไม่กีวันนับจากนี้” พระองค์ตรัส ผู้ใดที่ใส่หลายสิ่งทีพระเจ้าไม่ได้ใส่เข้าไปในบันทึกเหตุการณ์เกี่ยวกับเพ็นเทคอสต์ในพระคัมภีร์ เขาก็ใส่อะไรเข้าไปก็ได้ที่ไม่ใช่สิ่งที่เหมือนกับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นคำเรียกที่พระเยซูคริสต์เองทรงใช้เกี่ยวกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นที่เพ็นเทคอสต์เมื่อพวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน

เราไม่มีสิทธิ์ที่จะกล่าวว่าพระเยซูทรงหมายความว่าพระองค์จะเริ่มต้นคริสตจักรที่เพ็นเทคอสต์เมื่อพระองค์ตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกไม่กีวันนับจากนี้” ถ้าพระเยซูทรงหมายความว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงให้บัพติศมาพวกเขาเข้าไปในพระกายของพระคริสต์ที่เพ็นเทคอสต์พระองค์ก็คงตรัสเช่นนั้นได้ แต่พระองค์มิได้ตรัสเช่นนั้น อันที่จริง สาวกเหล่านี้ได้รับความรอดแล้วและอยู่ในพระกายของพระคริสต์แล้วซึ่งจะถูกเรียกออกไปเมื่อถึงการรับขึ้น พวกเขาเป็นสมาชิกแล้วของ “ที่ชุมนุมอันใหญ่และคริสตจักรของบุตรหัวปี ผู้ซึ่งมีชื่อจารึกไว้ในสวรรค์แล้ว” (ฮีบรู 12:23) การสืบสนกิจการ 1:5 กับ 1 โครินธ์ 12:13 ราวกับว่าทั้งสองข้อกำลังพูดถึงสิ่งเดียวกันก็แสดงให้เห็นการไม่ตรวจสอบให้ดีและการไม่เป็นนักวิชาการที่ระมัดระวัง พระเยซูไม่ได้หมายความว่าสาวกเหล่านี้ที่เพ็นเทคอสต์จะถูกใส่เข้าไปในพระกายของพระคริสต์โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ รับบัพติศมาเข้าไปในกายนั้น ถูกฝังหรือถูกจุ่มมิดเข้าไปในกายนั้นและถูกทำให้เป็นส่วนหนึ่งของมัน ไม่ใช่เลย พวกเขาถูกทำให้เป็นอวัยวะของพระกายนี้ของพระคริสต์แล้ว ถูกจุ่มมิดหรือถูกปกคลุมหรือได้รับบัพติศมาเข้าไปในพระกายของพระคริสต์แล้ว แต่ที่เพ็นเทคอสต์พวกเขา กำลังจะถูกฝังหรือถูกจุ่มมิดหรือถูกปกคลุมในฤทธิ์เดชมหันต์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์จากพระเจ้า

ผู้คนมากมายวันนี้หลีกเลี่ยงการใช้คำเรียก ‘บัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์’ แต่มันเป็นคำเรียกตามพระคัมภีร์ มันเป็นคำเรียกที่พระเยซูคริสต์ทรงใช้เกี่ยวกับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนซึ่งมาที่เพ็นเทคอสต์ ถ้าพระเยซูคริสต์ทรงใช้คำเรียกนี้เพื่อหมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชนั้น เราก็มีสิทธิ์ใช้มันเช่นกัน

ไม่เพียงพระเยซูทรงใช้คำเรียกนั้น แต่ก่อนหน้านั้นนานแล้ว คำเรียกนั้นก็ถูกใช้โดยยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเช่นกัน ในมัทธิว 3:11 เราได้ยินยอห์นผู้ให้รับบัพติศมากล่าวว่า “แท้จริง เราให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยน้ำอันแสดงถึงการกลับใจเสียใหม่ แต่พระองค์ผู้ที่เสด็จมาภายหลังเรา ทรงมีฤทธิ์ยิ่งกว่าเรา ผู้ซึ่งเราไม่คู่ควรที่จะถือรองเท้าของพระองค์ พระองค์จะทรงให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ” สามหรือสี่ปีก่อนหน้าเพ็นเทคอสต์ ยอห์นได้บอกฝูงชนเหล่านั้นว่าพวกเขาควรมองหาผู้หนึ่งซึ่งจะให้บัพติศมาพวกเขาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

คำสอนนี้ของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา ที่ว่าต่อมาภายหลังพระเยซูเจ้าจะทรงให้บัพติศมาคนมากมายด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ต้องถูกยกให้เป็นคำสอนที่สำคัญมาก ๆ เพราะมันถูกกล่าวถึงในข่าวประเสริฐทั้งสี่เล่ม ในมาระโก 1:8 ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาถูกยกคำพูดว่ากล่าว “แท้จริง เราได้ให้ท่านทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่พระองค์นั้นจะทรงให้ท่านทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ลูกา 3:16 บอกเราว่า “ยอห์นจึงตอบ โดยกล่าวแก่พวกเขาทุกคนว่า “แท้จริง ข้าพเจ้าให้ท่านทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่จะมี

พระองค์ผู้หนึ่งที่ทรงมีฤทธิ์ยิ่งกว่าข้าพเจ้าเสด็จมา ผู้ซึ่งข้าพเจ้าไม่คู่ควรที่จะแก้สายรัดรองเท้าของพระองค์ พระองค์นั้นจะทรงให้ท่านทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรีสุทธีและด้วยไฟ” ในยอห์น 1:33 เราอ่านว่า “และข้าพเจ้าก็ไม่ได้รู้จักพระองค์ แต่พระองค์ผู้ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามาเพื่อให้บัพติศมาด้วยน้ำ พระองค์นั่นเอง ได้ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘เมื่อเจ้าจะเห็นพระวิญญูณบรีสุทธีเสด็จลงมาและสถิตอยู่บนผู้ใด ผู้คนนั้นเองเป็นผู้ซึ่งให้บัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรีสุทธี’”

ไม่มีนักศึกษาระดับมัธยมที่มีใจเฝ้าระวังคนใดจะถูกขู่เท็จจริงที่ว่าในข่าวประเสริฐทั้งสี่เล่ม ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมากล่าวชัดเจนแก่ทุกคนที่ได้ยินเขาว่าพระเยซูเจ้าจะทรงให้บัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรีสุทธี วลี ‘ให้บัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรีสุทธี’ เป็นคำเรียกตามพระคัมภีร์ มันถูกใช้แพร่หลายในงานรับใช้ของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา อันที่จริงคำกล่าวนี้ของยอห์นเป็นที่แพร่หลายแล้วมากเสียจนพระเยซูเองดูเหมือนจะยกคำพูดของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาในกิจการ 1:5 เมื่อพระองค์ตรัสว่า “เพราะว่ายอห์นได้ให้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรีสุทธีอีกไม่กีวันนับจากนี้” พระเยซูทรงจงใจใช้และรับรองคำเรียกหนึ่งซึ่งใช้กันแพร่หลายในตอนนั้นแล้ว

2. เหตุใดคำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรีสุทธี”

ถึงถูกครหาในตอนนี

มีเหตุผลอยู่สองประการว่าทำไมผู้คนที่ไม่ดำเนินตามแบบพระเจ้าจำนวนมากถึงไม่ยอมใช้คำเรียกตามพระคัมภีร์นี้, “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรีสุทธี”

ประการแรก คำเรียกนี้ถูกใช้แบบผิด ๆ และถูกใช้ในทางที่ผิดอย่างร้ายแรงแล้ว ในความคิดของหลายพันคน คำเรียกนี้แค่หมายถึงการพูดในภาษาต่าง ๆ ในความคิดของสาธารณชน คำเรียกนี้เชื่อมโยงกับความพุ่มเพื่อยทางศาสนาและความคลั่งศาสนาหลากหลายรูปแบบ ผู้คนมากมายที่ยึดถือหลักคำสอนเกี่ยวกับการ “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรีสุทธี” ตามที่พวกเขาถือว่าไม่เคยเข้าใจเลยว่าคำเรียกนี้หมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน ผู้คนมากมายบอกผมว่าพวกเขาได้ “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรีสุทธี” แล้วตามที่กล่าวไว้ในกิจการ 2:4” ในเมื่อพวกเขาแค่หมายความว่าพวกเขาได้รับความเคลิบเคลิ้มทางศาสนา อารมณ์ที่ตื่นเต้นชั่วคราว และว่าพวกเขาได้พูดในภาษาแปลก ๆ หรือสิ่งที่พวกเขาคิดว่าเป็นภาษาหนึ่ง ซึ่งตัวพวกเขาเองก็ไม่รู้จัก ผู้คนมากมายที่เป็นแบบนั้นบอกผมว่าพวกเขา “ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรีสุทธี” ซึ่งตัวพวกเขาเองไม่เคยชนะจิตวิญญูณบรีสุทธีมาถึงพระคริสต์เลยและไม่เคยพยายามอย่างจริงจังที่จะทำเช่นนั้นด้วย! ฉะนั้นมันจึงยุติธรรมแล้วที่จะกล่าวว่ามิตรสหายที่รักของเราในกระแสของกลุ่มเพนเทคอสต์บางครั้งได้นำข้อครหาใหญ่โตมาสู่คำเรียก, “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรีสุทธี” มันเป็นคำเรียกตามพระคัมภีร์ และเราควรปกป้องคำเรียกนี้ให้พ้นจากการถูกใช้แบบผิด ๆ ซึ่งได้เกิดขึ้นแล้ว

ในการเชื่อมโยงเดียวกันนี้ ผู้คนที่สอนว่าพวกเขาถูก “ชำระให้บริสุทธิ์หมดจดแล้ว” โดยบัพติศมาหนึ่งของพระวิญญูณบรีสุทธี ว่าพวกเขาถูกถอนรากถอนโคนธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังแล้วโดยบัพติศมาหนึ่งของพระวิญญูณบรีสุทธี คนเหล่านี้ก็มีส่วนในการนำข้อครหามาสู่คำเรียกนี้ ในความคิดของคริสเตียนที่ตัวยุติมากที่สุดหลายพันคน คำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญูณบรีสุทธี” มีความหมายที่เชื่อมโยงกับความคลั่งศาสนา

และคำกล่าวอ้างเทียมเท็จทั้งหลายและอารมณ์ตื่นเต้นแบบจอมปลอม

ผมไม่ได้กล่าวว่าคนเหล่านั้นที่เข้าใจผิดและใช้คำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ในทางที่ผิดเป็นคริสเตียนที่ไม่ดี ผมไม่ได้กล่าวว่าพวกเขายังไม่ได้รับพระพรยิ่งใหญ่หลายประการของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือว่าพวกเขาหลายคนยังไม่ได้ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนอย่างแสนวิเศษแบบแท้จริง แต่ผมขอกล่าวว่าคำเรียกนี้ถูกเข้าใจผิดบ่อยและว่าคำเรียกนี้ถูกหลายคนใช้แบบผิด ๆ ในกระแสเหล่านี้ จนคำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ในความคิดของหลายคนหมายถึงการพูดในภาษาต่าง ๆ หรือคำกล่าวอ้างเกินจริงว่าตนไ้บาปแล้ว อย่างไรก็ตามคำเรียกนี้เป็นคำเรียกตามพระคัมภีร์ ที่ใช้เรียกสิ่งที่เกิดขึ้นที่เพนเทคอสต์ และเรามีสิทธิ์ที่จะใช้คำเรียกตามพระคัมภีร์

นอกจากคำเรียกนี้ถูกใช้แบบผิด ๆ โดยคนเหล่านั้นที่ไซ้มันเยอะแล้ว มันยังเริ่มไม่เป็นที่นิยมที่จะใช้คำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เพราะคำสอนของ John Nelson Darby และพวกอาจารย์กลุ่ม Plymouth Brethren คนอื่น ๆ ซึ่งได้แทรกซึมเข้าไปในหลายกลุ่มที่เน้นรากฐานอย่างแพร่หลายมาก ๆ คำสอนนี้ที่ว่าเพนเทคอสต์เป็นแค่การเริ่มต้นทางเทคนิคของคริสตจักร ว่าเพนเทคอสต์ไม่อาจเกิดขึ้นซ้ำได้อีก ว่าคริสเตียนทุกคนได้รับบัพติศมาทางศักยภาพแล้วเข้าไปในพระกายของพระคริสต์ที่เพนเทคอสต์ และว่าด้วยเหตุนี้คริสเตียนจึงไม่ต้องแสวงหาที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีก คำสอนนี้ได้ทำให้หลายคนเลิกที่จะใช้คำเรียกนี้ คำสอนนี้ส่วนใหญ่แล้วถูกสอนซ้ำในหมายเหตุของ Scofield Bible ในหมายเหตุเกี่ยวกับกิจการ 2:4 Dr. Scofield กล่าวในบางส่วนของ “ผู้เชื่อทุกคนบังเกิดจากพระวิญญาณ...มีพระวิญญาณสถิตอยู่ภายใน ซึ่งการสถิตอยู่ด้วยของพระองค์ทำให้ร่างกายของผู้เชื่อเป็นวิหารหลังหนึ่ง...และได้รับบัพติศมาโดยพระวิญญาณแล้ว” คำสอนนี้ที่ว่าเพนเทคอสต์เป็นการเริ่มต้นทางเทคนิคของคริสตจักร ที่ว่ามันไม่มีทางเกิดขึ้นซ้ำได้อีก ที่ว่าคริสเตียนทุกคนบัดนี้ได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว และว่าคริสเตียนไม่ควรอธิษฐานขอบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือแสวงหาบัพติศมานั้นด้วยวิธีอื่น ได้แทรกซึมเข้าไปในสถาบันที่เน้นข้อเชื่อเดิมและเน้นรากฐานหลายแห่งแล้วและถูกเผยแพร่โดยเหล่าครูสอนพระคัมภีร์ผู้ซึ่งได้รับอิทธิพลจาก Scofield Bible และ Moody Bible Institute

Scofield Reference Bible เป็นพระคัมภีร์ฉบับอ้างอิงที่ดีเยี่ยมที่สุดในโลก เป็นฉบับที่ผมใช้อยู่ตลอดสถาบันพระคัมภีร์หลายแห่งและครูสอนพระคัมภีร์หลายท่านที่ได้รับอิทธิพลจาก Darby อยู่ในหมู่คริสเตียนที่มีความเชื่อถูกต้องและเน้นข้อเชื่อเดิมมากที่สุดในเรื่องเฉพาะเจาะจงส่วนใหญ่ที่เกี่ยวข้องกับการได้รับการดลใจของพระคัมภีร์, ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์, การไถ่โทษโดยพระโลหิต, และความรอดโดยความเชื่อ ในหมู่ผู้เชื่อพระคัมภีร์เหล่านั้นในอเมริกา พวกเขาเป็นหนึ่งในอิทธิพลที่เข้มแข็งที่สุดเหล่านั้นที่สนับสนุนความเชื่อแบบคริสเตียนที่เน้นรากฐาน การที่พวกเขาถูกชักนำให้หลงผิดในเรื่องนี้ก็เป็นเรื่องน่าสลดเหลือจะกล่าว มันส่งผลเป็นการด้อยค่าคำสอนทั้งหมดของพระคัมภีร์เกี่ยวกับเพนเทคอสต์ มันนำไปสู่การขัดขวางใครก็ตามที่อธิษฐานขอฤทธิ์เดชแห่งเพนเทคอสต์ มันจงใจขัดขวางการใช้คำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” คริสเตียนกลุ่มเน้นข้อเชื่อเดิมโดยเฉพาะเป็นตัวตั้งตัวตีในการต่อต้านความสับสนเหล่านั้นของพวกเพนเทคอสต์ และกลุ่มที่พูดภาษาแปลก ๆ ฉะนั้นเราจึงมีคนรุ่นหนึ่งซึ่งเป็นคริสเตียนที่เน้นรากฐานที่ถูกสอนว่าพวกเขามีพระ

วิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ว่าพวกเขาได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ว่าพวกเขาไม่ควรอธิษฐานขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ และว่าพวกเขาไม่ควรใช้คำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เกี่ยวกับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชใด ๆ จากสวรรค์

ถ้าผู้คนที่เน้นรากฐานเหล่านี้ซึ่งได้รับอิทธิพลจาก Darby และกลุ่ม Plymouth Brethren ได้ขัดขวางการใช้คำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” และได้สอนผู้อื่นอย่างจริงจังให้แสวงหาฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ให้แสวงหาด้วยสิ้นสุดใจของพวกเขาที่จะ “ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน” เพื่อที่จะเป็นเหล่าพยานเพื่อพระคริสต์ ผลลัพธ์ก็คงไม่แยขนาดนั้น แต่ในความจริง คนกลุ่มเดิมนั้นที่สอนผู้คนที่คริสเตียนทุกคนตอนนี้ได้รับบัพติศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ว่าคริสเตียนทุกคนมีทั้งหมดของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ตนจะมีได้แล้ว คนกลุ่มเดิมนั้นก็สอนว่าไม่ต้องแสวงหาฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เช่นกัน พวกเขาสอนว่าไม่ต้องอธิษฐานขอการประกอบด้วยฤทธิ์จากสวรรค์ ผลลัพธ์ก็คือการเสื่อมถอยลงในเรื่องของการฟื้นฟู ผลลัพธ์ก็คือคริสเตียนรุ่นหนึ่งที่มีการเน้นน้อยมากเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์

ไม่มีข้อสงสัยเลยว่าการเสื่อมถอยในเรื่องของการฟื้นฟู การเติบโตของแนวคิดสมัยใหม่นิยมและการเน้นรูปแบบพิธีการในคริสตจักรทั้งหลาย การรักโลกในหมู่สมาชิกคริสตจักร หลั ก ๆ แล้วมีต้นตอมาจากการขาดการเน้นย้ำอย่างสมดุลเกี่ยวกับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งคริสเตียนทั้งหลายควรมี โดยดำเนินตามแบบแผนของพวกคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ หากไม่มีการเน้นเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็ไม่มีการฟื้นฟู หากไม่มีการเน้นเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์และการประกอบด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์ ก็มีแนวโน้มไปสู่การรักโลกและถอยห่างไปจากการแยกออกของคริสเตียน มีแนวโน้มที่จะถอยห่างไปจากการขณะจิตวิญญาณ มีแนวโน้มที่จะลดทอนความสำคัญของการประกาศข่าวประเสริฐและขยายใหญ่คำสอนของพระคัมภีร์ในเรื่องที่เป็นนามธรรม หากไม่มีการเน้นเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็มีแนวโน้มที่จะถอยห่างไปจากการเทศนากล่าวโทษบาปและแนวโน้มไปสู่การเทศนาเพื่อเอาใจผู้คนที่พวกเขาและพึงใจพวกเขา

ถ้ากลุ่มของพวกเขาเห็นเทศออสต์และกลุ่มของพวกเขาให้บริสุทธิ์ได้นำข้อครหาไปสู่คำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ซึ่งเป็นคำเรียกที่พระเยซูเองทรงใช้เกี่ยวกับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชซึ่งมาอยู่บนสาวกหลายคนที่เป็นเทศออสต์ นั้นพวกที่เน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งที่สอนตาม Darby และเหล่าอาจารย์ของกลุ่ม Plymouth Brethren ก็นำข้อครหาสู่คำเรียกนี้เช่นกันและมีความผิดในการสอนเหล่าคริสเตียนที่หิวโหยให้รังเกียจการใช้คำเรียกนั้นและพระสัญญาอันนั้นของพระเยซูคริสต์, “ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

3. เหตุใดพระเยซูทรงใช้คำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ?

คำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” หมายถึงอะไร? เราทราบว่าพระเยซูทรงใช้คำเรียกนี้เพื่อหมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน แต่เหตุใดพระเยซูถึงทรงใช้ภาษาเช่นนั้น?

“ให้บัพติศมา” เป็นคำเรียกหนึ่งที่ผู้คนของพระเจ้าคุ้นเคยและใช้กันในสมัยที่พระคริสต์ทรงพระชนม์อยู่ ยอห์นผู้ให้บัพติศมาทำให้บัพติศมาในแม่น้ำจอร์แดนแล้ว ผู้คนมากมายจากทั่วแคว้นยูเดียและกรุง

เยรูซาเล็มออกไปหาเขาและรับบัพติศมาจากเขาในแม่น้ำจอร์แดน โดยสารภาพบาปทั้งหลายของตน งานรับใช้ของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาได้ขยายประชาชาติไว้นั้นอย่างมหาศาล มันยุติธรรมที่จะสันนิษฐาน และแน่นอนว่าเราต้องสันนิษฐานว่าหลายพันคนเหล่านี้ที่มารับบัพติศมาได้กลับใจใหม่อย่างแท้จริง หันเสียจากบาปทั้งหลายของตนมาถึงพระเจ้าและเชื่อวางใจในพระเมสสิยาห์นั้น พระเมษโปดกนั้นของพระเจ้าผู้ซึ่งยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาประกาศ ไม่มีอะไรผิดเลยเกี่ยวกับบัพติศมาของยอห์น มันเป็นบัพติศมาที่พระเยซูเองทรงรับด้วยความยินดี มันเป็นบัพติศมาเดียวในน้ำที่อัครทูตสิบสองคนนั้นเคยได้รับ มันเป็นบัพติศมาชนิดเดียวกันเป็บบซึ่งถูกสอนในพระมหาบัญชา นั้นก็คือ บัพติศมาของผู้เชื่อคนหนึ่ง ในพระคริสต์ที่สำนึกผิดซึ่งกระทำเพื่อประกาศแก่สาธารณชนเกี่ยวกับความเชื่อของเขา ยอห์นไม่ได้ให้บัพติศมาผู้คนเพื่อที่จะช่วยพวกเขาให้รอด และไม่มี ความแตกต่างกันเลยสักนิดเดียวในแผนการแห่งความรอดซึ่งยอห์นประกาศและแผนการแห่งความรอดซึ่งพระเยซูทรงประกาศ จงเปรียบเทียบข่าวประเสริฐตามที่ยอห์นประกาศในยอห์น 3:36 กับข่าวประเสริฐที่พระเยซูทรงประกาศในบทเดียวกันนั้น! เมื่อพระเยซูทรงเริ่มต้นงานรับใช้ปวงชนของพระองค์ ผูกพันแก่กันมาพึ่งพระองค์ และคำกล่าวที่น่าตกใจนั้นก็คือ “ว่า พระเยซูทรงมีและให้บัพติศมาพวกสาวกมากกว่ายอห์น (ถึงแม้ว่าพระเยซูไม่ได้ทรงให้บัพติศมาเอง แต่พวกสาวกของพระองค์เป็นผู้ให้)” (ยอห์น 4:1,2) ฉะนั้นแทบทุกคนในเขตแดนนั้นของพวกยิวทราบเกี่ยวกับบัพติศมาและคุ้นเคยกับการใช้คำเรียกนั้นเพื่อหมายถึงการจุ่มมิตของผู้เชื่อคนหนึ่ง ที่สำนึกผิดในน้ำ

บัพติศมาหมายถึงอะไร? มันหมายถึง การจุ่มมิต, การฝัง, การนำวัตถุหนึ่งลงไปอยู่ข้างใต้ บัพติศมาของภาคพันธสัญญาใหม่และของคริสเตียนหมายถึง การฝังผู้เชื่อใหม่คนหนึ่ง ในน้ำ ซึ่งแสดงภาพการถูกฝังและการคืนพระชนม์ของพระเยซูคริสต์ ตามที่เราถูกบอกอย่างชัดเจนในโรม 6:3-5 ผมขอกล่าวว่าบัพติศมาจริง ๆ แล้วหมายความว่าวัตถุอันหนึ่งถูกจุ่มมิตหรือถูกปกคลุมหรือถูกฝังหรือถูกท่วมท้นในธาตุดังอย่าง พระเยซูทรงถูกท่วมท้นด้วยความทุกข์หลายประการ และพระองค์ทรงเรียกมันว่าบัพติศมาหนึ่ง (ลูกา 12:50) ลูกหลานของอิสราเอล ซึ่งผ่านเข้าไปในทะเลแดงโดยมีกำแพงน้ำอยู่สองด้านและถูกปกคลุมด้วยเมฆนั้นของพระเจ้าที่อยู่เหนือพวกเขาและรอบตัวพวกเขา มีกล่าวไว้ว่าพวกเขา “ทุกคนได้รับบัพติศมาเข้าส่วนกับโมเสสในเมฆนั้นและในทะเลนั้น” (1 คร. 10:2) ฉะนั้น เมื่อใช้คำเรียกหนึ่งที่ผู้ฟังคุ้นเคยมาก ๆ พระเยซูทรงใช้มันกับภาพเปรียบเทียบของสิ่งที่จะเกิดขึ้นเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะลงมาบนพวกสาวกที่เพ็นเทคอสต์ พระองค์ตรัสว่าพวกเขาจะถูกท่วมท้น ถูกฝัง ถูกปกคลุม ถูกจุ่มมิตในพระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือ “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

แน่นอนว่า บัพติศมาแบบตรงตัวในแง่กายภาพของคริสเตียน คือ การจุ่มมิตของร่างกายของผู้เชื่อในน้ำแน่นอนว่าเมื่อพระเยซูตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกไม่กี่วันนับจากนี้” พระองค์ไม่ได้หมายความว่าพระเจ้าพระบิดาจะทรงใส่พระวิญญาณบริสุทธิ์เข้าไปในเหยือกอันหนึ่งจริง ๆ และเทพระวิญญาณบริสุทธิ์มาบนพวกสาวกจริง ๆ จนกระทั่งพวกเขาถูกปกคลุม ถูกฝังในฝ่ายร่างกายจริง ๆ พระเยซูกล่าวถึงคำพูดเปรียบเทียบ ฉะนั้นเราจึงกล่าวได้อย่างเหมาะสมว่าคำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เป็นคำเรียกเชิงเปรียบเทียบ บัพติศมาจริง ๆ ทุกแห่งหนในพระคัมภีร์คือ บัพติศมาในน้ำ พระคัมภีร์ปกติแล้วไม่กล่าวด้วยซ้ำว่า “บัพติศมาน้ำ” เหมือนที่เรากล่าวบ่อย ๆ ถ้าพระคัมภีร์กล่าวว่าคน ๆ หนึ่งได้รับบัพ

ติศมาและไม่กล่าวอะไรเพิ่มเติมอีก เราก็เข้าใจว่ามันเป็นบัพติศมาจริง ๆ แบบตรงตัว ไม่ใช่บัพติศมาเชิงเปรียบเทียบแบบที่พวกเขาได้รับที่เพ็นเทคอสต์เมื่อพวกเขาถูกท่วมทันและถูกจุ่มมิดและถูกปกคลุมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า ยกตัวอย่างเช่น ในเอเฟซัส 4:5 “บัพติศมาเดียว” หมายถึง “บัพติศมาเดียวกันนั้น” และผมเชื่อว่ามันหมายถึงบัพติศมาในน้ำ

มีความแตกต่างใดบ้างใหม่ในความหมายของ “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” กับ “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”? คำเรียกทั้งสองนี้หมายถึงสิ่งเดียวกันไหม? อาจมีความแตกต่างในเรื่องระดับอยู่บ้าง ยกตัวอย่างเช่น ถ้วย ๆ หนึ่งอาจมีน้ำอยู่เต็มและไม่ถูกน้ำล้อมรอบ หรือถ้วย ๆ หนึ่งอาจถูกวางไว้ในกระเบื้องล้างจานและอาจมีน้ำอยู่เต็มและถูกล้อมด้วยน้ำเช่นกัน เราอาจจินตนาการได้ว่าระดับที่สูงที่สุดของฤทธิ์เดชระดับที่สูงที่สุดของการครอบครองคน ๆ หนึ่งโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถูกแสดงภาพได้ดีกว่าโดยใช้คำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เมื่อเทียบกับการใช้คำเรียก “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” แต่เพื่อจุดประสงค์ในการใช้งานทั้งปวง คำเรียกทั้งสองนี้มีความหมายเดียวกันแน่นอนว่าพระเยซูทรงใช้คำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เกี่ยวกับสิ่งเดียวกันนั้นซึ่งถูกพรรณนาในกิจการ 2:4 ว่า “พวกเขาทุกคนก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เมื่อพระเยซูทรงสัญญาพระพรนั้น พระองค์ทรงเรียกมันว่า “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เมื่อมันมาแล้ว กิจการ 2:4 เรียกมันว่า “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เราไม่มีสิทธิ์ที่จะทำการแบ่งแยกที่สำคัญใด ๆ เมื่อพระคัมภีร์ไม่กล่าวถึงการแบ่งแยกใดเลย

4. วันนี้เราควรใช้คำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ไหม?

มันถูกต้องและเหมาะสมไหมสำหรับนักเทศน์แห่งข่าวประเสริฐตอนนี้ที่จะใช้คำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”? มันเป็นคำเรียกตามพระคัมภีร์ คำเรียกหนึ่งที่ถูกใช้โดยยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาและถูกใช้โดยพระเยซูเจ้าเอง เกี่ยวกับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากที่เพ็นเทคอสต์ คราวนี้ ผมควรใช้คำเรียกตามพระคัมภีร์นี้ใหม่ในการอธิบายเรื่องการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ เหมือนที่พระเยซูทรงใช้มัน?

ตรงนี้ต้องมีคำเตือน คริสเตียนทุกคนต้องไม่เพียงพูดความจริง แต่เขาต้องถูกเข้าใจอย่างถูกต้องด้วยทุกคนต้องให้การไม่เพียงสำหรับสิ่งที่เขากล่าวจริง ๆ แต่สำหรับสิ่งที่ผู้คนเข้าใจว่าเขากล่าวด้วย ฉะนั้นถ้าผมสอนผู้คนว่าพวกเขาควรที่จะ “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” และพวกเขาเข้าใจผมว่าสอนบางสิ่งซึ่งไม่ตรงตามพระคัมภีร์และผิด ฉันก็มีส่วนผิดแล้ว ผมไม่มีสิทธิ์ที่จะใช้คำเรียกในแบบที่สอนบางสิ่งซึ่งไม่สัตย์จริงต่อพระวาระของพระเจ้า แม้กระทั่งการใช้คำเรียกต่าง ๆ ตามพระคัมภีร์ในแบบที่จะถูกเข้าใจผิดและมีแนวโน้มที่จะส่งเสริมหลักคำสอนเท็จ นั่นก็คงเป็นความผิดพลาดหนึ่ง ฉะนั้นถ้าผมใช้คำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ผมก็ต้องแน่ใจว่าผู้คนเข้าใจว่าผมหมายถึงอะไร ถ้าผมใช้คำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ผมก็ต้องอธิบายความหมายของผม ปกติแล้วผมพบว่ามันดีกว่ากับการใช้คำเรียก “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” หรือ “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” ซึ่งทั้งคู่เป็นคำเรียกตามพระคัมภีร์ คำเรียกที่ถูกใช้บ่อยครั้งกว่าในพระคัมภีร์และมีความหมายเดียวกันกับที่ผมจะใส่ให้คำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” คำเรียกที่ถูกใช้มากที่สุดในการคัมภีร์น่าจะเป็นคำเรียกที่คริสเตียนทั้งหลายควรใช้มากที่สุดวันนี้

Dr. R. A. Torrey ผู้ซึ่งสอนเยาะเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์และตัวเขาเองประกอบด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้าอย่างแสนวิเศษเพื่อการชนะจิตวิญญาณ ในหนังสือเล่มหนึ่งของเขาเกี่ยวกับบัพติศมาของพระวิญญาณเสนอแนะว่าคริสเตียนคนหนึ่งอาจเรียกการประกอบด้วยฤทธิ์มหาศาลครั้งแรกของตนได้ว่า “บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” และว่าการประกอบด้วยฤทธิ์ครั้งต่อ ๆ ไปของตนอาจเรียกได้ว่า “การเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ผมเชื่อว่า Dr. Torrey ผู้เป็นที่รักกำลังพยายามหลีกเลี่ยงคำวิจารณ์อันไม่เหมาะสม และมีความน่าเชื่อถืออยู่บ้างในสิ่งที่เขากล่าว กระนั้นผมก็ไม่เชื่อว่าเมื่อกิจการ 2:4 กล่าวว่า “และพวกเขาทุกคนก็เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” นั้นควรถูกเรียกว่า “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” และว่าเมื่อคนกลุ่มเดิมนั้น “ทุกคนเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ในกิจการ 4:31 และแก้คำเดิมเปี่ยมถูกใช้เพื่อพรรณนาถึงเหตุการณ์นั้น เหตุการณ์ที่สองนั้นไม่ควรถูกเรียกด้วยชื่อเดียวกันกับเหตุการณ์แรก ถ้าผู้หนึ่งที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ถือว่าเป็นบัพติศมาหนึ่ง ผมก็ไม่เห็นว่าทำไมการเติมเปี่ยมอีกด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่ใช้บัพติศมาหนึ่ง

ความเข้าใจผิดเกี่ยวกับคำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เกิดจากความเข้าใจผิดในปัจจุบันที่แพร่หลายไปทั่วเกี่ยวกับบัพติศมาเอง พระศาสนจักรคาทอลิก เรื่อยมาจนถึงศตวรรษที่สิบสาม เคยให้บัพติศมาโดยการจุ่มมิถเสมอ เช่นเดียวกับเหล่าคริสเตียนศตวรรษแรก และอาคารที่ประชุมคริสตจักรของคาทอลิกในยุคแรก ๆ ที่ยังตั้งอยู่ก็มีอ่างให้บัพติศมาขนาดใหญ่ซึ่งในอดีตเคยใช้สำหรับการจุ่มมิถของพวกผู้ใหญ่ พระศาสนจักรคาทอลิกเริ่มให้บัพติศมาเด็กทารกแล้ว และจากนั้นพวกเขาก็เริ่มใช้การประพรมน้ำหรือการเทน้ำแทนการจุ่มมิถกับพวกผู้ใหญ่เช่นกัน ข้อเท็จจริงเหล่านี้หาพบได้ใน *Catholic Encyclopedia* และการอภิปรายแบบครบถ้วนกว่านี้ในหนังสือของผู้แต่ง, *Bible Baptism*

คราวนี้ เป็นธรรมดาที่ในความคิดของเหล่านักเขียนและนักศาสนศาสตร์คาทอลิก ความหมายตามพระคัมภีร์ของบัพติศมาได้สูญหายไปแล้ว พวกเขาไม่เข้าใจว่าบัพติศมาคือ การจุ่มมิถของผู้เชื่อเพื่อเป็นการกล่าวยอมรับความเชื่อของตนในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ซึ่งได้สิ้นพระชนม์เพื่อเขา ทรงถูกฝังและทรงเป็นขึ้นมาอีก พวกเขาไม่เข้าใจว่าบัพติศมาแสดงภาพความตายต่อบาปของผู้เชื่อคนนั้นและการที่เขาเป็นขึ้นมาเพื่อจะดำเนินชีวิตใหม่ ฉะนั้นโดยไม่อ้างอิงใด ๆ เลยถึงความหมายดั้งเดิมของคำกรีกนั้น บัพติศมา พวกคาทอลิกจึงแค่นึกถึงบัพติศมาว่าเป็นการรับเข้าสู่คริสตจักร และในทางปฏิบัติพวกโปรเตสแตนต์ทั้งหมดได้ดูซ้ำการบิดเบือนคำเรียกนี้ของคาทอลิกเข้าไปแล้ว! แต่คำเรียก “บัพติศมา” ไม่ได้หมายถึงการรับเข้า และไม่เคยมีความหมายเช่นนั้นเลยในพระคัมภีร์ บัพติศมาหมายถึงการจุ่มมิถ การดิ่งลงไป การปกคลุม การท่วมทับ การแช่ลงไป มันไม่ได้หมายถึงการรับเข้า ฉะนั้นไม่มีเหตุผลใดเลยที่ฟุ้งซันว่าทำไมคน ๆ หนึ่งถึงไม่สามารถรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ครั้งที่สองเหมือนครั้งแรกได้ แน่แน่นอนว่าพวกเขา “ทุกคนก็เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ในกิจการ 2:4 และอีกทีพวกเขา “ทุกคนก็เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ในกิจการ 4:31 มันแน่นอนพอ ๆ กันว่าการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เห็นเทออสต์เป็นอย่างเดียวกันกับการรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อคริสเตียนคนใดถูกท่วมทับด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราก็กล่าวได้อย่างเหมาะสมว่าเขาได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

แต่แน่นอนว่าเยาะเท่านั้นที่ชัดเจนสำหรับเราแล้ว ในพระคัมภีร์การประกอบด้วยฤทธิ์เดชปกติแล้วถูกเรียกว่าการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกคริสเตียนจะเป็นผู้มีปัญญาหากจะใช้คำเรียกเช่นนั้นที่ถูกใช้มากที่สุด ในพระคัมภีร์ แน่แน่นอนว่าไม่มีข้อสงสัยเลยว่า ผู้ใดที่ใช้คำเรียก “เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” หรือคำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ควรที่จะกล่าวชัดเจนว่าเขาหมายถึงสิ่งที่พระคัมภีร์หมายถึง เขาไม่ควรปล่อยให้ใครเข้าใจผิดว่าเขาหมายถึงการพูดในภาษาต่าง ๆ หากเขาไม่ได้หมายถึงสิ่งนั้น เขาไม่ควรปล่อยให้ใครเข้าใจผิดว่าเขาหมายถึงการถอนรากถอนโคนธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนัง หากเขาไม่ได้หมายถึงสิ่งนั้น ใครก็ตามที่เทศนาหรือสั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าต้องให้การรับผิดชอบต่อพระเจ้าในการใช้ภาษาที่ผู้คนจะเข้าใจมันอย่างชัดเจนและเพื่อที่เขาจะไม่สอนหลักคำสอนเท็จขณะที่ใช้คำเรียกต่าง ๆ ตามพระคัมภีร์ ฉะนั้นถ้าคุณใช้คำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ก็จงอธิบายว่าคุณหมายถึงอะไร!

กระนั้นผมไม่สามารถไปจากหัวข้อนี้ได้อย่างชัดเจนได้โดยไม่กล่าวคำ ๆ หนึ่งซึ่งเป็นที่ต้องการอย่างมาก นั่นก็คือตลอดหลายศตวรรษของคริสเตียน มาจนถึงไม่กี่สิบปีหลังนี้ เหล่าผู้นำคริสเตียน เหล่านักเทศน์และผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่และเหล่าครูสอนพระคัมภีร์ที่ยิ่งใหญ่เกือบจะเห็นพ้องเป็นเอกฉันท์ในการใช้คำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เพื่อหมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์มหัศจรรย์ที่มาจากพระเจ้า ผู้คนต้องถูกปล่อยให้มึนงงในการใช้คำเรียกนี้ตามพระคัมภีร์เหมือนที่มันถูกใช้มาตลอดโดยเหล่าคริสเตียนที่ยอดเยี่ยมในหลายยุคสมัย

5. เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณและครูสอนพระคัมภีร์ที่ยอดเยี่ยมที่สุด

เรียกฤทธิ์เดชแห่งฟื้นเทคอสด์ว่า “บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

Moody เรียกฤทธิ์เดชแห่งฟื้นเทคอสด์ตรง ๆ ว่า “บัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์” ในหนังสือเล่มนั้น *Moody, His Words, Works, and Workers* มีบทความขนาดยาวชิ้นหนึ่งที่เขียนโดยผู้แต่งพร้อมกับหัวเรื่อง “The Baptism of the Holy Spirit for Service” และเขากล่าวว่า “...ไม่มีประโยชน์อันใดกับการส่งผู้คนออกไปซึ่งไม่ได้รับบัพติศมาสำหรับการรับใช้”

C.I. Scofield ใช้คำเรียกนี้เช่นกัน, “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เพื่อเป็นคำเหมือนสำหรับฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ ที่งานศพของมูดี Dr. Scofield กล่าวคำปราศรัยสั้น ๆ ว่า:

เคล็ดลับเหล่านั้นเกี่ยวกับฤทธิ์เดชของ Dwight L. Moody ได้แก่: ประการแรก ในประสบการณ์หนึ่งที่ชัดเจนเกี่ยวกับพระคุณที่ช่วยให้รอดของพระคริสต์ เขาได้ผ่านพ้นจากความตายมาสู่ชีวิต และเขาก็ทราบเรื่องนี้ดี ประการที่สอง เขาเชื่อเรื่องสิทธิอำนาจจากพระเจ้าของพระคัมภีร์ พระคัมภีร์สำหรับเขาเป็นพระสุรเสียงของพระเจ้า และเขาทำให้มันส่งเสียงเช่นนั้นอีกทีในจิตสำนึกของผู้คน ประการที่สาม เขาได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเขาก็ทราบเรื่องนั้น สำหรับเขามันเป็นประสบการณ์หนึ่งที่ชัดเจนพอ ๆ กับการกลับใจเชื่อของเขา

Dr. R.A. Torrey มีหนังสือเล่มหนึ่งที่จดลิขสิทธิ์ไว้ในปี 1895 และ 1897 ชื่อว่า *The Baptism With the Holy Spirit* เขาใช้คำเรียกนั้นตลอดทั้งเล่มของหนังสือนั้นเพื่อหมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์พิเศษสำหรับงานรับใช้และการเป็นพยานของคริสเตียน อีกทั้งในปีนั้นก่อนเขาเสียชีวิต Dr. R.A. Torrey ได้ตีพิมพ์

และจดลิขสิทธิ์หนังสือเล่มหนึ่งชื่อว่า *The Holy Spirit, Who He Is, and What He Does* ซึ่งในเล่มเขาใช้คำเรียกเดิมนั้น

แต่ Dr. R. A. Torrey ใช้คำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เหมือนที่ D. L. Moody ใช้ Torrey ทำงานร่วมกับ Mr. Moody ครั้งแล้วครั้งเล่าโดยคำขอพิเศษของ D. L. Moody, Dr. Torrey ได้บรรยายเกี่ยวกับ “บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” และ Moody ปรบเร้าผู้คนอยู่เสมอให้แสวงหาที่จะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตัวเขาเองกล่าวตรงไปตรงมาว่าหลังจากภาระใจจริงจังก้นานสองปีเกี่ยวกับเรื่องนี้ เขาได้รับบัพติศมาอันทรงฤทธิ์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

คำสอนของ Torrey และของ Moody เคยเป็นคำสอนดั้งเดิมของ Moody Bible Institute มันเคยเป็นคำสอนของเหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่คบหาสมาคมกับพวกเขา

Charles G. Finney ใช้คำเรียก “บัพติศมาหนึ่งของพระวิญญาณบริสุทธิ์” อย่างตรงไปตรงมาและซ้ำหลายหน ในอัตชีวประวัติของ Finney เขาเล่าเกี่ยวกับประสบการณ์ของตนเองดังต่อไปนี้:

เมื่อผมเข้าไปและปิดประตูไล่หลังผม ดูเหมือนราวกับว่าผมได้พบกับพระเยซูคริสต์เจ้าแบบหน้าต่อหน้า...พระองค์ไม่ตรัสอะไร แต่มองมาที่ผมในแบบที่การาบผมให้อยู่แทบพระบาทของพระองค์ ผมร้องไห้เสียงดังเหมือนเด็ก และสารภาพหลายสิ่งในแบบที่ผมทำได้พร้อมกับการพูดแบบสำคัญ...เมื่อผมหันไปและกำลังจะนั่งลงข้างกองไฟ ผมก็ได้รับบัพติศมาอันทรงฤทธิ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์...ไม่มีคำพูดใดสามารถแสดงออกถึงความรักอันแสนวิเศษนั้นที่ได้หลังไหลเข้าสู่ใจของผมได้ ผมร้องไห้ด้วยความชื่นบานและความรัก

ในหนังสือ *Lectures on Revivals* ของเขา Finney กล่าวว่า: “ทุกอย่างก้าวแห่งความก้าวหน้าในชีวิตคริสเตียนก็ก้าวไปพร้อมกับการรับพระคริสต์มาเป็นของตนเองแบบสดใหม่และเต็มเปี่ยมมากขึ้นโดยความเชื่อบัพติศมาที่เต็มเปี่ยมมากขึ้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์”

Spurgeon พูดถึงผู้คนที่ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อเขาหมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน J. B. Gambrell, B. H. Carroll และ L. R. Scarborough เหล่าผู้นำที่ชนะจิตวิญญาณอย่างเปี่ยมฤทธิ์เดชในหมู่ Southern Baptists ใช้คำเรียกที่คล้ายกันและทำเช่นนั้นในหนังสือที่ตีพิมพ์ด้วยหลายหนตอนผมเป็นเด็ก ผมได้อ่านบทบรรณาธิการโดย J. B. Gambrell ใน *Baptist Standard* ซึ่งในนั้นเขากล่าวว่า ความต้องการที่แท้จริงของคริสตจักรทั้งหลายในทุกแห่งหนก็คือ ที่คริสเตียนทั้งหลายจะได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาหมายถึงสิ่งที่เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลายและเหล่าผู้นำคริสเตียนที่เน้นข้อเชื่อเดิมในโลกหมายถึงในสมัยเหล่านั้นในการใช้คำเรียกนี้

ในทศวรรษหลัง ๆ พวกปากไม่สิ้นกลืนน้ำนมจำนวนมากได้เหยียดหยามการใช้คำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” บทความเมื่อเร็ว ๆ นี้โดยชายผู้หนึ่งที่รักพระเจ้า เพื่อนรักคนหนึ่งของผม กล่าวว่า Dr. R. A. Torrey “เข้าใจผิดในคำเรียกต่าง ๆ ของเขา” มีใครเล่าเหมาะที่จะกล่าวว่า Dr. Torrey เข้าใจผิดในการใช้คำเรียกต่าง ๆ ของเขา? Dr. R. A. Torrey เป็นหนึ่งในครูสอนพระคัมภีร์ที่ยอดเยี่ยมที่สุดที่อเมริกาเคยเห็น เขาเป็นนักวิชาการที่รู้รอบด้าน พร้อมกับปริญญาสองใบจาก Yale และงานในมหาวิทยาลัยสองแห่งของ

เยอรมนี นอกเหนือจากนั้น เขามีความเหมาะสมแบบไม่ธรรมดาในการพูดเรื่องฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพราะว่าไม่มีข้อสงสัยเลยว่าตัวเขาเองประกอบด้วยฤทธิ์เดชมหัศจรรย์จากเบื้องบน ตัวเขาเองแสดงแบบอย่างฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เหตุใดครูสอนพระคัมภีร์ที่เจนจัดบางคนที่ไม่เคยมีการสำแดงอันยิ่งใหญ่เลยของพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่บนตัวเอง ไม่เคยมีการฟื้นฟูอันทรงฤทธิ์เลย ไม่เคยหันคนบาปหลายพันคนมาถึงพระคริสต์เลย-เหตุใดคนเช่นนั้นถึงรู้สึกว่าคุณสามารถยิ่งนักที่จะแก้ไข Dr. R. A. Torrey, D. L. Moody, Charles G. Finney และผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ท่านอื่น ๆ ในเรื่องคำสอนของพวกเขาเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์?

จงพิจารณาคำอุปมาหนึ่งสักครู่ ชายคนหนึ่งออกเดินทางไปยังเมืองหนึ่งในต่างแดน เขาขอคำแนะนำจากชายสองคน ผู้แนะนำคนแรกไม่เคยไปที่เมืองนั้นเลย อันที่จริง เขาบอกนักเดินทางที่ได้ถามคนนั้นว่ามีข้อสงสัยอยู่บ้างว่าตอนนี้เมืองนั้นมีอยู่จริงหรือไม่ เขาคิดว่าเมืองนั้นน่าจะเคยมีอยู่จริงแต่ต่อมามันหายไปหมดแล้ว คัมภีร์นักเดินทางเล่มนั้นกล่าวจริง ๆ ว่าเมืองนั้นมีอยู่จริงและบอกเส้นทางไว้ด้วย แต่ส่วนนั้นของคัมภีร์เล่มนั้น เขาคิดว่าล้าสมัยไปแล้ว เขาไม่เคยเดินทางไปบนถนนเส้นนั้น แต่เขาให้คำแนะนำที่มีความรู้แก่นักเดินทางนั้นว่าอีกฝ่ายควรเลี้ยวตรงไหนหากเขาอยากไปถึงเมืองนั้น แต่อันที่จริงเขาก็สงสัยว่าเมืองนั้นมีอยู่จริงไหมตอนนี้และคิดว่านักเดินทางนั้นกำลังเสียเวลาเปล่าในการเสาะหามัน

ผู้แนะนำอีกคนนั้นกล่าวชัดเจนว่า “ผมรู้ว่าเมืองเช่นนั้นอยู่จริง ผมเคยไปที่นั่นมาแล้ว ผมรู้จักทุกอย่างก้าวของถนนเส้นนั้นเพราะผมเคยเดินไปบนถนนเส้นนั้นมาแล้ว และผมจะบอกทางคุณให้ว่าจะไปเมืองนั้นที่คุณเสาะหาอย่างไร ผมได้พิสูจน์มาแล้วว่าขั้นตอนเหล่านั้นที่บอกเส้นทางในคัมภีร์นักเดินทางเล่มนั้นยังใช้ได้เหมือนเดิม ฉะนั้นจงกล้าเดินหน้าต่อไปเถิด คุณจะพบมันเหมือนที่ผมได้บอกคุณแล้ว”

คราวนี้นักเดินทางคนนั้นควรฟังผู้แนะนำคนไหน? ผู้แนะนำคนแรกนั้นคือ “ครูสอนพระคัมภีร์” ทั่วอเมริกาครูสอนพระคัมภีร์ คนดี ๆ คนที่ยำเกรงพระเจ้า คนที่เชื่อพระคัมภีร์จำนวนมาก กล่าวว่าตอนนี้ไม่มีบัณฑิตมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกต่อไปแล้ว ยกเว้นสิ่งที่ผู้คนได้รับเมื่อพวกเขากลับใจเชื่อ พวกเขาบอกคริสเตียนหนุ่มสาวที่ปรารถนาที่จะมีฤทธิ์เดชและพระพรทั้งหมดนั้นที่พระเจ้าทรงมีไว้ให้พวกเขาว่าพวกเขาไม่ควรอธิษฐานขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ ว่าการ “เฝ้ารอ” น่าจะนำไปสู่ความคลั่งศาสนา พวกเขาเชื่อว่าบัณฑิตมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์สิ้นสุดไปหมดแล้วที่พื้นเทคออสต์เมื่อคริสตจักรและคริสเตียนในอนาคตทุกคนในลักษณะที่พิศดารบางอย่าง “ได้รับบัณฑิตมาเชิงศกยภาพในพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว” แต่ครูสอนพระคัมภีร์เหล่านี้ไม่ได้อ้างว่าตัวเองประกอบด้วยฤทธิ์เดชอย่างแสนวิเศษจากเบื้องบนเพื่อการเป็นพยาน พวกเขาไม่ได้มีการฟื้นฟูครั้งใหญ่เลย พวกเขาไม่เคยเห็นการสำแดงที่แสนมหัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์เลย พวกเขาเป็นตัวแทนผู้แนะนำคนนั้นที่ไม่เคยไปเมืองนั้นและยังพูดถึงถนนเส้นนั้นด้วยภาษาที่ดูมีความรู้กับนักเดินทางที่ได้ถามคนนั้น

ผู้แนะนำอีกคนเป็นตัวแทนผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ยอดเยี่ยมเหล่านั้น ผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ยอดเยี่ยมและเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณ แทบไม่มีข้อยกเว้นเลย สอนว่ามีการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนอย่างชัดเจนซึ่งคริสเตียนทั้งหลายควรเสาะหา พวกเขาอ่อนน้อมเราอย่างจริงจังให้อธิษฐานขอการเติมเปี่ยมของพระ

วิญญาณ พวกเขาเรียกการทรงเจิมจากสวรรค์และการประกอบด้วยฤทธิ์จากสวรรค์นั้นบ่อย ๆ ว่า “บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ผมขอยืนยันว่าเกี่ยวกับเรื่องนี้ชายเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงอวยพร ชายเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงให้เกียรติ ชายเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงสำแดงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชแบบเพนเทคอสตีในตัวพวกเขาแล้ว เป็นผู้แนะนำที่น่าเชื่อถือมากกว่าชายเหล่านั้นที่ไม่เคยจ่ายราคาเพื่อจะได้การเติมเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชเลย ไม่เคยมีการฟื้นฟูครั้งใหญ่เลย ไม่เคยชนะผู้คนมากมายมาถึงพระเยซูเลย ผู้ประกาศข่าวประเสริฐเหล่านั้น -Moody และ Torrey และ Chapman และ Spurgeon และท่านอื่น ๆ เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ผู้ซึ่งประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนเอง-ควรค่ากับความเคารพนับถือของเรามากกว่าครูสอนพระคัมภีร์ทุกคนที่ถือตามคำสอนของ Darby และพวกเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งเหล่านั้น ซึ่งตัวพวกเขาเองไม่เคยประสบการณ์สำแดงอันทรงฤทธิ์แห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้าเลย

ในที่นี้ผมขอหยุดชั่วคราวเพื่อพูดถึงข่าวลือหนึ่งซึ่งไม่เป็นความจริงและไม่สมควรเลย ท่านผู้อ่านจะทราบดีว่า Dr. R. A. Torrey เป็นชุมพลที่ทรงอิทธิพลมากที่สุดในการก่อตั้งสถาบันพระคัมภีร์หลายแห่งในอเมริกา เขาได้ก่อตั้ง Moody Bible Institute และขณะร่วมงานกับ D. L. Moody เขาได้เริ่มต้นหลักสูตรของสถาบันพระคัมภีร์ เขาได้ช่วยก่อตั้งและสถาปนา Los Angeles Bible Institute เช่นกัน ฉะนั้นคำสอนของ Dr. R. A. Torrey เกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงเป็นเป้าหมายหลักของการโจมตีโดยเหล่าสาวกของ Darby และคนอื่น ๆ ที่อยากขัดขวางผู้คนไม่ให้แสวงหาที่จะเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฐานะเป็นการประกอบด้วยฤทธิ์เดชพิเศษจากเบื้องบน ผู้คนเหล่านี้ที่ต่อต้านคำสอนของ D. L. Moody และ R. A. Torrey พวกกันกระชิบกระชาบไปทั่วว่า “Dr. Torrey ได้เปลี่ยนแปลงความเชื่อมั่นของเขาแล้วเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ก่อนที่เขาเสียชีวิต ถ้า Dr. Torrey มีโอกาสได้แก้ตัว เขาก็คงเปลี่ยนแปลงคำสอนทั้งหมดของเขาเกี่ยวกับบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์”

ผู้อ่านทุกท่านสามารถค้นหาเพื่อตัวเองได้อย่างง่ายดายมาก ๆ ว่าไม่มีความจริงเลยในการเปลี่ยนแปลงเช่นนั้น ชายคนหนึ่งผู้ซึ่งไปสวรรค์แล้วปกติก็ไม่สามารถพูดแตกต่างให้ตัวเองได้จากการถูกยกคำพูดผิด ๆ และการนำเสนอแบบผิด ๆ เคราะห์ดีที่ Dr. R. A. Torrey สามารถแก้ต่างให้ตัวเองได้ นี่เป็นวิธีที่ Dr. Torrey แสดงให้เห็นว่าเขาไม่เคยเปลี่ยนความคิดของตนเลยเกี่ยวกับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในปี 1895 Dr. R. A. Torrey เขียนหนังสือเล่มหนึ่งชื่อว่า *The Baptism With the Holy Spirit* มันถูกจัดลิขสิทธิ์ในปี 1895 และ 1897 Dr. R. A. Torrey ณ เวลานั้นอายุสามสิบเก้าปี เป็นผู้นำคริสเตียนคนหนึ่งที่มีความเป็นผู้ใหญ่ ในหนังสือเล่มนั้น Dr. R. A. Torrey กล่าวชัดเจนว่าตัวเขาเองได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ว่าบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ชัดเจนมากเสียจนคริสเตียนทุกคนทราบได้จากพระคัมภีร์ว่าเขาได้รับมันแล้วหรือไม่ และว่าคริสเตียนทุกคนควรได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

แต่ Dr. R. A. Torrey เปลี่ยนความคิดของตนหรือไม่? ไม่เลย Dr. Torrey เริ่มมีชื่อเสียงไปทั่วโลกแล้ว ในฐานะผู้ประกาศข่าวประเสริฐ เขาไปมาทั่วโลก และจิตวิญญาณหลายแสนดวงได้หันมาหาพระคริสต์ภายใต้งานรับใช้ของเขา จากนั้นเขาก็กลับไปสหรัฐอเมริกา ตอนนี้เขาเป็นชายชราแล้ว เขาช่วยก่อตั้ง Bible

Institute of Los Angeles เขาเขียนหนังสือหลายเล่ม เขาจัดงานประชุมฟื้นฟูหลายงาน เขาเทศนาในงานประชุมพระคัมภีร์ไปทั่วอเมริกา จากนั้นตอนเป็นชายชราเขาได้เขียนหนังสืออีกเล่มเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ มันคือ *The Holy Spirit, Who He Is, and What He Does* และยังถูกตีพิมพ์โดย Fleming Revell (สำนักพิมพ์เดียวกันนี้ได้ออกตีพิมพ์หนังสืออีกเล่มนั้นของเขา) ในหนังสือเล่มนี้ Dr. Torrey ทบทวนพื้นฐานเดียวกันกับอีกเล่มที่ถูกเขียนไปเมื่อหลายปีก่อน เช่นเคย Dr. Torrey กล่าวว่าตัวเองได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว เขากล่าวอีกว่าบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นสิ่งที่ชัดเจนมากเสียจนคริสเตียนทุกคนสามารถทราบได้ว่าตนได้รับมันแล้วหรือไม่ เขากล่าวว่าบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในทุกกรณีในพระคัมภีร์มีไว้เพื่อการประกอบด้วยฤทธิ์เดชสำหรับการรับใช้และการเป็นพยาน เขากล่าวอีกว่าคริสเตียนทุกคนควรได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ หนังสือเล่มนั้นถูกตีพิมพ์ในปี 1927 Dr. Torrey มีอายุเจ็ดสิบเอ็ดปีในตอนนั้น และในปี 1928 Dr. Torrey ก็เสียชีวิต หนึ่งปีก่อนเขาเสียชีวิต Dr. Torrey กล่าวซ้ำอย่างละเอียดถึงคำสอนของเขาเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์

คราวนี้การที่ผู้ใดพยายามที่จะกล่าวว่า Dr. Torrey เปลี่ยนแปลงจุดยืนของเขาแล้วในช่วงปีหลัง ๆ และไม่เชื่อและไม่เทศนาสิ่งที่เขาเคยสอนมาก่อนแล้วกับ D. L. Moody คนนั้นก็เลยขอเท็จจริงเหล่านั้นอย่าเชื่อสิ่งที่ใครก็ตามบอกคุณถ้าเขาบอกเป็นนัยว่า Dr. Torrey เปลี่ยนแปลงจุดยืนของเขาแล้วเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในช่วงปีหลัง ๆ จงอ่านเพื่อตัวคุณเองว่า Dr. Torrey กล่าวอะไรในปี 1895 และจากนั้นในอีกสามสิบสองปีต่อมา, ในปี 1927, ในหนังสือเล่มนั้นที่ถูกตีพิมพ์ก่อนเขาเสียชีวิตไม่นาน

เป็นความจริงที่ว่าหลังจากกระแสของกลุ่มเพนเทคอสต์ได้ชักนำผู้คนมากมายให้แสวงหาการพูดภาษาแปลก ๆ Dr. Torrey ระมัดระวังมาก ๆ ในคำกล่าวทั้งหลายของเขาที่จะอธิบายว่าในการใช้คำเรียกบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาไม่ได้หมายถึงสิ่งที่พวกกลุ่มเพนเทคอสต์หมายถึง เขากล่าวบ่อยครั้งว่ามันไม่สำคัญมากนักกว่ามีความแตกต่างหลายประการในการใช้คำเรียกหรือไม่ ขอแค่ผู้คนที่ได้รับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณและการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนจริง ๆ Dr. Torrey ไม่ได้กำลังทำให้การใช้ภาษาบางอย่างเป็นสิ่งที่ต้องคลั่งไคล้ เขาเต็มใจที่จะใช้คำเรียกที่แตกต่างเพื่อเป็นที่เข้าใจอย่างชัดเจน แต่ Dr. Torrey ไม่ได้เปลี่ยนแปลงจุดยืนของเขาเกี่ยวกับบัพติศมาของพระวิญญาณหรือการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ ใครก็ตามที่คิดว่าเขาเปลี่ยนแปลงไปแล้วควรที่จะอ่านคำกล่าวทั้งหลายของ Dr. Torrey ด้วยตัวเองและเห็นว่าพวกเขาต่างหากที่เข้าใจผิด

ขอให้เรานำการใช้คำเรียกตามพระคัมภีร์กลับคืนมาในการกล่าวถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในยามที่จำเป็นขอให้เราใช้คำเรียก “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” นั่นอีก เหมือนที่เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ตลอดหลายปีนั้นเคยใช้มัน แต่ขอให้เราแน่ใจว่าสาธารณชนเข้าใจว่าเราหมายถึงอะไร และขอให้เราแน่ใจว่าเราใช้คำเรียกนั้นที่มีความหมายเหมือนกับ “ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน” เหมือนที่พระเยซูเองทรงใช้มัน

IV. ที่เพนเทคอสต์พระวิญญาณของพระเจ้าถูก

“เทออก” มาบนพวกคริสเตียน

ในวันเพ็นเทคอสต์นั้น หลังจากฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้าได้ถูกสำแดงและคนหนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้น ที่ได้อาศัยอยู่ในห้องชั้นบนนั้นเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ทุกคนแล้ว เปโตรก็ยืนขึ้นและอธิบายว่าเกิดอะไรขึ้นกับพวกเขา

“ด้วยว่าคนเหล่านี้มิได้เมาเหล้าองุ่น ตามที่พวกท่านคิดนั้น โดยเห็นว่าเป็นแต่เวลาสามโมงเช้า แต่สิ่งนี้เป็นสิ่งซึ่งถูกกล่าวไว้โดยศาสดาพยากรณ์โยเอลว่า ‘และต่อมาในวันสุดท้าย พระเจ้าตรัสว่า เราจะเทพระวิญญาณของเรามาบนเนื้อหนังทั้งสิ้น และบุตรชายบุตรสาวของพวกเจ้าจะพยากรณ์ และพวกคนหนุ่มของพวกเจ้าจะเห็นนิมิตทั้งหลาย และพวกคนชราของพวกเจ้าจะฝันความฝันต่าง ๆ และในวันเหล่านั้นเราจะเทพระวิญญาณของเราบนเหล่าผู้รับใช้ของเราและบนเหล่าสาวใช้ของเรา และพวกเขาจะพยากรณ์” - กิจการ 2:15-18

ฉะนั้นมันจึงเหมาะสมที่จะกล่าวว่าที่เพ็นเทคอสต์ พระเจ้าได้ทรงเทพระวิญญาณของพระองค์ออกมาบนพวกคริสเตียน การเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาบนพวกคริสเตียนหมายถึงสิ่งเดียวกันกับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน หมายถึงสิ่งเดียวกันกับการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ หมายถึงสิ่งเดียวกันกับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

คำพูดเปรียบเทียบที่ทำให้เห็นภาพนี้ ซึ่งเรียกการประกอบด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณว่าเป็นการเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาบนผู้คน เป็นคำพูดหนึ่งที่น่าคุ้นเคยในพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิม:

“เพราะเราจะเทน้ำลงบนผู้ที่กระหาย และน้ำทั้งหลายลงบนดินแห้ง เราจะเทวิญญาณของเราบนเชื้อสายของเจ้า และพรของเราบนลูกหลานของเจ้า และเขาทั้งหลายจะงอกขึ้นมาเหมือนในท่ามกลางหญ้าเหมือนต้นทิวข้าวบรรดาลำธารน้ำไหล” - อสย. 44:3,4

นอกจากนี้ ในอิสยาห์ 32:15 ประชาชาติอิสราเอลได้รับคำเตือนว่าวันหนึ่งแผ่นดินนั้นจะรกร้างและถูกทอดทิ้ง “จนกว่าพระวิญญาณจะถูกเทลงมาบนพวกเราจากเบื้องบน” - นั่นคือ เมื่ออิสราเอลในฐานะชนชาติหนึ่งได้รับการฟื้นฟู มันจะเกิดขึ้นจริงโดยการมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฤทธิ์เดชยิ่งใหญ่มาบนพวกยิวที่เหลืออยู่ซึ่งหันมาหาพระเจ้า ส่วนหนึ่งแล้วนี้เป็นพระสัญญาเดียวกันกับโยเอล 2:28,29 ซึ่งเปโตรยกคำพูดไปที่เพ็นเทคอสต์

ในสุภาพิต 1:23 เราอ่านว่าสติปัญญาซึ่งเป็นพระเจ้าที่ถูกนำเสนอในฐานะบุคคลหนึ่ง ร้องประกาศว่า “เจ้าทั้งหลายจงหันกลับเพราะคำตักเตือนของเรา ดูเถิด เราจะเทวิญญาณของเราให้แก่พวกเจ้า...”

ในภาคพันธสัญญาเดิมพระเจ้าตรัสบ่อย ๆ ว่าพระองค์จะทรงเทพระพิโรธของพระองค์ หรือความเดือดดาลของพระองค์ออก และบางครั้งพระองค์ทรงสัญญาว่าจะเทพระพรทั้งหลายของพระองค์ออก

มีพระคำอีกหลายตอนซึ่งกล่าวว่าพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ “ลงมาบน” ผู้คน จงสังเกตข้อพระคำหลายตอนต่อไปนี้:

“และเราจะเอาวิญญาณซึ่งมีอยู่บนเจ้า [โมเสส] ส่วนหนึ่ง และจะใส่วิญญาณนั้นบนพวกเขา” - กดว. 11:17

“เมื่อวิญญาณนั้นอยู่บนพวกเขาแล้ว พวกเขาก็พยากรณ์”- กตว. 11:25

“...และวิญญาณอยู่บนเขาทั้งสอง... และเขาทั้งสองพยากรณ์”- กตว. 11:26

“และโมเสสกล่าวแก่เขาว่า “... ขอพระเจ้าทรงโปรดให้ประชากรของพระเยโฮวาห์เป็นผู้พยากรณ์ทุกคน และขอให้พระเยโฮวาห์ทรงใส่วิญญาณของพระองค์ไว้บนเขาเหล่านั้น”- กตว. 11:29

“และพระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จมาบนซาอูล”- 1 ซมอ. 11:6

“และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์เสด็จมาสถิตบนดาวิดตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป”- 1 ซมอ. 16:13

ในหนังสือผู้วินิจฉัย เราอ่านว่าพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ทรงมาอยู่บนเยฟธาห์และอยู่บนแซมสัน 2 พงศาวดาร 15:1 กล่าวว่า “และพระวิญญาณของพระเจ้าได้เสด็จมาสถิตอยู่บนอาซาริยาห์”

มีกล่าวไว้เกี่ยวกับพระเยชูเจ้าว่า “พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า” (อสย. 61:1)

อีกหนึ่งในอิสยาห์ 42:1 มีกล่าวไว้ว่า “เราได้เอาวิญญาณของเราสวมท่านไว้” ซึ่งอ้างอิงถึงพระเยชูเจ้า ชาวประเสริฐทั้งสิ้นเล่มบอกเราว่ายอห์นได้เห็นพระวิญญาณบริสุทธิ์ “เสด็จลงมาบน” พระเยชู พระคัมภีร์ทุกตอนเหล่านี้ซึ่งพูดถึงการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์มาอยู่บนผู้คนก็ไม่ได้หมายถึงการสถิตอยู่ในภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์และไม่ได้หมายถึงการบังเกิดใหม่ แต่หมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชพิเศษ ฉะนั้นคำเรียกที่ใช้เกี่ยวกับพื้นที่คอสด์จึงสอดคล้องกับคำเรียกปกติตามพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน

เป็นไปได้ว่าภาพของการที่พระเจ้าทรงเทพพระวิญญาณบริสุทธิ์ออกมาบนผู้คนของพระองค์ ดำเนินตามแบบแผนของการเทน้ำมันเจิมลงบนพวกปุโรหิตและเหล่ากษัตริย์ เมื่อพระเจ้าทรงโปรดประทานสติปัญญาและฤทธิ์เดชแก่พวกเขาสำหรับงานรับใช้ของพระองค์ น้ำมันเจิมนั้นเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งของพระวิญญาณของพระเจ้า อันที่จริง ในพระคำตอนหนึ่งที่ว่าถึงพระเยชูเจ้า ข้อเดียวกันนั้นกล่าวว่า “พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศ” (อสย. 61:1 ซึ่งถูกยกมาในลูกา 4:18) พระวิญญาณบริสุทธิ์ที่มาอยู่บนคน ๆ หนึ่งในการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากพระเจ้าถูกเรียกว่าการเจิมหนึ่ง เหมือนดาวิดถูกเจิมตั้งให้เป็นกษัตริย์ เหมือนอาโรนถูกเจิมตั้งให้เป็นมหาปุโรหิต พระเจ้าก็ทรงเจิมเหล่าผู้รับใช้ของพระองค์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ การเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์เห็นได้ชัดว่ามีไว้เพื่อเตือนใจเราเกี่ยวกับสัญลักษณ์พิเศษนี้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ถูกใช้ตลอดทั่วภาคพันธสัญญาเดิมและบางครั้งในภาคพันธสัญญาใหม่

คำถามหนึ่งที่ชวนขบขันและน่าสนใจได้ถูกถามซึ่งอาจได้รับคำตอบดังนี้ เพราะว่ามันทั้งน่าสนใจและเพราะว่ามันให้ความกระจ่างเกี่ยวกับความหมายของคำเรียกเหล่านั้นที่ถูกใช้ที่พื้นที่คอสด์ ใครบางคนกล่าวไว้ว่าถ้าการเทออกของพระวิญญาณมาบนผู้คนและบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นสิ่งเดียวกัน จันบัพติศมาในน้ำก็ควรเป็นโดยการเทและไม่ใช่โดยการจุ่มมิถึ! ถ้าบัพติศมาเป็นการจุ่มมิถึ การฝัง การท่วมพัน จันมันจะเป็นโดยการเทได้อย่างไร?

คำถามนั้นถูกตอบโดยภาพประกอบหนึ่งที่เรียบง่าย สมมติว่าถ้วย ๆ หนึ่งถูกใส่ไว้ในกระเบาะล้างจาน

และเปิดก๊อกน้ำไว้จนน้ำนั้นไหลเข้าไปในถ้วยนั้น มีการ “เทออก” ของน้ำนั้นมาบนถ้วยนั้น จากนั้นถ้วยนั้นก็เริ่ม “เต็ม” เหมือนที่พวกสาวกเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณที่เพ็นเทคอสต์ จากนั้นเมื่อน้ำนั้นไหลต่อไป ถ้วยนั้นก็ได้รับบัพติศมา ถูกปกคลุม ถูกจุ่มมิด ถูกฝังในน้ำนั้น ฉะนั้นพระเจ้าจึงทรงเทพระวิญญาณของพระองค์มาบนพวกคริสเตียนที่เพ็นเทคอสต์จนกระทั่งพวกเขาเต็มเปี่ยมและถูกปกคลุมและถูกล้อมรอบด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ คำเรียกทั้งสามนั้นที่ถูกใช้เกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เพ็นเทคอสต์ล้วนสอดรับเข้าด้วยกัน การเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์และการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณและบัพติศมาด้วยพระวิญญาณเป็นพระพรอันเดียวกันนั้น คำเรียกทั้งหมดนี้หมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน

V. ฤทธิ์เดชแห่งเพ็นเทคอสต์ถูกเรียกในตอนนั้นว่า “ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์”

เมื่อเปโตรเทศนาคำเทศนาที่แสนวิเศษนั้นในวันเพ็นเทคอสต์ คนมากมายก็ถูกทิ่มแทงใจ “และกล่าวแก่เปโตรและแก่พวกอัครทูตที่เหลือ ว่า “พวกท่านและพี่น้องทั้งหลาย พวกเราจะทำอะไร” พวกเขาอยากได้ ไม่ใช่แค่ความรอดแต่การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณเช่นกันซึ่งถูกสำแดงอย่างชัดเจนแล้วต่อหน้าพวกเขาวันนี้ พวกเขาอยากรับความรอด และจากนั้นพวกเขาอยากได้ฤทธิ์เดชที่จะเป็นพยานเพื่อพระเยซู คำตอบของเปโตรถูกให้ไว้ในกิจการ 2:38: “แล้วเปโตรได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านทุกคนจงกลับใจเสียใหม่และรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์ เพราะโปรดยกบาปทั้งหลายแล้ว และพวกท่านจะได้รับของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์”

เราต้องเห็นว่ามี การพิจารณาสองหัวข้อในพระคำข้อนี้ หัวข้อแรกคือความรอด คนเหล่านั้นที่กลับใจแล้วก็ได้รับความรอด คนเหล่านั้นที่หลังจากพวกเขาได้รับความรอดแล้วก็รับบัพติศมาต่อ ถวายตัวต่อหน้าผู้คนที่ว่าจะมีชีวิตที่ถูกตรึงกางเขน ทรงแท้ให้กับการเป็นพยาน ดำเนินชีวิตที่ชนะจิตวิญญาณ พวกเขาจะได้รับ “ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์” เช่นกัน

ตอนนี้เราไม่สามารถสละเวลาเพื่อที่จะพิสูจน์ว่าบัพติศมาไม่ถูกกล่าวถึงตรงนี้ว่าจำเป็นสำหรับความรอด หนังสือเล่มเล็กยาวหกสิบสี่หน้าของผู้แต่งเรื่อง *Bible Baptism* จะตอบคำถามนั้นได้อย่างชัดเจนจากพระคัมภีร์ ตรงนี้เราแค่กล่าวข้อเท็จจริงที่ว่ากิจการ 2:38 สอนว่าผู้คนที่กลับใจใหม่แล้วควรรับบัพติศมา “เพราะโปรดยกบาปทั้งหลายแล้ว” ซึ่งพวกเขาได้รับแล้ว นั่นคือ บัพติศมาอ้างอิงถึงและประกาศเรื่องการยกบาปทั้งหลายของคน ๆ หนึ่งซึ่งเขาได้รับแล้วด้วยความเชื่อที่สำนึกผิด ในบทนี้เราไม่สามารถอธิบายอย่างละเอียดเกี่ยวกับสภาพการณ์เหล่านั้นสำหรับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนด้วย นั่นจะมาทีหลัง แต่ดูเหมือนชัดเจนว่าเปโตรในที่นี้กำลังสัญญาผู้ซักถามเหล่านั้นว่าพวกเขาเองก็สามารถรับของประทานเดียวกันนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งหนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้นได้รับแล้วในวันนั้น กล่าวอีกนัยหนึ่ง “ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์” หมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดช การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ การเทออกของพระวิญญาณ ซึ่งคริสเตียนจำนวนมากได้รับที่เพ็นเทคอสต์

มีการกล่าวชัดเจนเพิ่มเติมอีกว่า “ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์” หมายถึงการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน โดยการใช้คำเรียกนั้นในกิจการ 10:44-48

พระคำตอนนั้น ซึ่งบอกเล่าว่า โครเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขาได้รับความรอดและเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์อย่างไร กล่าวไว้ว่า:

“ขณะที่เปโตรยังกล่าวคำเหล่านี้อยู่ พระวิญญานบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาสถิตอยู่บนคนทั้งปวงซึ่งได้ยินพระวจนะนั้น และพวกที่ได้เข้าสู่หน้ตซึ่งเชื่อแล้วก็ประหลาดใจ คือทุกคนที่มาด้วยกันกับเปโตร เพราะว่าของประทานของพระวิญญานบริสุทธิ์ได้ถูกเทลงมาบนพวกคนต่างชาติด้วย เพราะพวกเขาได้ยินคนเหล่านั้นพูดด้วยภาษาต่าง ๆ และยกย่องพระเจ้า แล้วเปโตรตอบว่า “มีผู้ใดสามารถห้ามใช้น้ำ เพื่อที่จะไม่ให้คนเหล่านี้รับบัพติศมาหรือ ผู้ซึ่งได้รับพระวิญญานบริสุทธิ์เหมือนกับพวกเรา” และเปโตรได้สั่งพวกเขาให้รับบัพติศมาในพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า แล้วเขาทั้งหลายได้ขอให้เปโตรอยู่ต่ออีกสองสามวัน”

ในข้อ 44 เราอ่านว่า “พระวิญญานบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาสถิตอยู่บน” โครเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขา นั้นฟังดูเหมือนการเทออกของพระวิญญานมาบนพวกสาวกที่พื้นเทคอสต์เลย

แต่ข้อ 45 ยิ่งชัดเจนเข้าไปใหญ่: “...เพราะว่าของประทานของพระวิญญานบริสุทธิ์ได้ถูกเทลงมาบนพวกคนต่างชาติด้วย” จงสังเกตคำเล็ก ๆ นั้น “ด้วย” ของประทานของพระวิญญานบริสุทธิ์ได้ถูกเทออกบน โครเนลิอัส แต่ของประทานเดียวกันนั้นของพระวิญญานบริสุทธิ์ได้ถูกเทออกก่อนหน้านั้นแล้วบนพวกสาวกที่พื้นเทคอสต์! เห็นได้ชัดว่านั่นคือความหมาย

เปโตรยอมรับมากขนาดนั้นเมื่อเขากล่าวว่า “คนเหล่านี้...ได้รับพระวิญญานบริสุทธิ์เหมือนกับพวกเรา” โครเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขาได้รับ “ของประทานของพระวิญญานบริสุทธิ์” แต่เปโตรกล่าวว่านั่นเป็นของประทานเดียวกันนั้นซึ่งเขาและคนอื่น ๆ ได้รับแล้วที่พื้นเทคอสต์

อีกหนในกิจการ 11:15-17 เมื่อเปโตรกำลังอธิบายแก่พวกอัครทูตและเหล่าผู้นำที่กรุงเยรูซาเล็มเรื่องที่เขาไปเยี่ยมโครเนลิอัส เขากล่าวว่า: “และขณะที่ข้าพเจ้าตั้งต้นกล่าวนั้น พระวิญญานบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาสถิตอยู่บนพวกเขา เหมือนได้เสด็จลงมาสถิตอยู่บนพวกเราในตอนต้นนั้น แล้วข้าพเจ้าได้ระลึกถึงคำตรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งพระองค์ตรัสไว้ว่า ‘ยอห์นได้ให้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์’ เหตุฉะนั้น เมื่อพระเจ้าได้โปรดประทานของประทานแก่พวกเขาเหมือนแก่พวกเรา ผู้ที่ได้เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้าแล้ว ข้าพเจ้าเป็นผู้ใดเล่าที่ข้าพเจ้าจะขัดขวางพระเจ้าได้”

พระวิญญานบริสุทธิ์ลงมาสถิตบนโครเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขาเหมือนที่ทรงสัญญาไว้กับพวกอัครทูตเมื่อตอนต้นนั้น-นั่นคือ ที่พื้นเทคอสต์

จากนั้นเปโตรกล่าวว่าเขาจำได้ว่าพระเยซูทรงสัญญาไว้กับเหล่าสาวกของพระองค์ว่า “ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์” “ของประทานของพระวิญญานบริสุทธิ์” นี้ซึ่งโครเนลิอัสได้รับในกิจการ 10:45 คือบัพติศมาด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์

ในข้อ 17 ของบทที่ 11 เปโตรกล่าวว่าโครเนลิอัสได้รับของประทานแบบเดียวกับที่พวกคริสเตียนคนอื่น ๆ ได้รับแล้ว นั่นคือ ของประทานของพระวิญญานบริสุทธิ์ นั่นไม่ได้หมายถึงความรอด แม้เปโตรเชื่อมั่นว่าโครเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขาได้รับความรอดแล้วก็ตาม ของประทานของพระวิญญานบริสุทธิ์ไม่ใช่ความรอด แต่เป็นการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนซึ่งคนอื่น ๆ ได้รับแล้วที่พื้นเทคอสต์

ในกิจการ 8:20 เปโตรเรียกการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า “ของประทานของพระเจ้า”

พระคำตรึงนี้ไม่ได้กำลังพูดถึงของประทานอันหลากหลายเหล่านั้นซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เองประทานให้แก่คนเหล่านั้นที่พระองค์ทรงเต็มเปี่ยม: ของประทานแห่งการพยากรณ์ หรือการรักษาโรค หรือการทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ หรือการพูดภาษาต่าง ๆ ในที่นี้ของประทานนั้นคือ พระวิญญาณบริสุทธิ์เอง ซึ่งถูกประทานไว้ในฤทธิ์เดชบนคริสเตียนคนหนึ่งเพื่อช่วยให้เขาสามารถชนะจิตวิญญาณหลายดวงได้

VI. คนเหล่านั้นที่ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน

ถูกกล่าวหาว่า “ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์”

เนื่องจากการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แบบที่ประทานให้ที่เฟ็นเทคอสต์ ถูกเรียกว่า “ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์” มันจึงเป็นแค่การกล่าวเพิ่มเติมว่าคนเหล่านั้นที่ได้รับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชแบบเหนือธรรมชาตินี้ “ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์” และพระคัมภีร์หลายตอน ซึ่งพูดถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชนี้ เรียกมันว่าการได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์

เมื่อ “พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาสถิตอยู่บนคนทั้งปวงซึ่งได้ยินพระวจนะนั้น” และ “ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ถูกเทลงมาบนพวกคนต่างชาติด้วย” จากนั้นเปโตรกล่าวถึงโครเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขาว่าคนเหล่านั้น “ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนกับพวกเรา” (กิจการ 10:47) ถ้าพระเจ้าประทาน “ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์” จันคริสเตียนทั้งหลายที่ได้รับการเทออกของพระองค์ในฤทธิ์เดชก็ “ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์” และเห็นได้ชัดตรงนี้ว่าเปโตรกำลังพูดถึงประสบการณ์ของโครเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขาว่าเหมือนกันทุกประการกับที่คนอื่น ๆ ได้รับที่เฟ็นเทคอสต์

ในแคว้นสะมาเรีย ฟิลิปผู้ช่วยนั้นได้ประกาศพระคริสต์และมีการฟื้นฟูอันเปี่ยมสุข แต่ผู้เชื่อเหล่านั้นที่นั่นไม่ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาได้รับความรอดแล้ว แต่พวกเขาต้องการฤทธิ์เดชนี้จากเบื้องบน พระเจ้าทรงมีเหตุผลในการยกชูพวกอัครทูตและสอนผู้เชื่อใหม่เหล่านั้นให้มองไปที่เหล่าอัครทูตที่ได้รับการแต่งตั้งของพระองค์เรื่องความเป็นผู้นำและสิทธิอำนาจ โดยเฉพาะอย่างยิ่งจนกว่าภาคพันธสัญญาใหม่จะถูกเขียน ฉะนั้นพวกอัครทูตจึงส่งเปโตรและยอห์นไปอริซฐานเพื่อผู้เชื่อใหม่เหล่านี้เพื่อพวกเขาจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เรื่องราวนี้ถูกบอกเล่าในกิจการ 8:14-17 ดังต่อไปนี้:

“บัดนี้ เมื่อพวกอัครทูตซึ่งอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็มได้ยินว่า ชาวสะมาเรียได้รับพระวจนะของพระเจ้าแล้ว พวกท่านก็ส่งเปโตรกับยอห์นไปหาพวกเขา ผู้ซึ่ง เมื่อท่านทั้งสองลงไปถึงแล้ว ก็อริซฐานเพื่อพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ด้วยว่าพระองค์ยังไม่ได้เสด็จลงมาสถิตอยู่บนผู้ใดในพวกเขา พวกเขาได้รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูเจ้าเท่านั้น) แล้วท่านทั้งสองได้วางมือของตนบนพวกเขา และพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์”

จงหมายเหตุว่านี่คือผู้คนที่รับพระวจนะของพระเจ้าแล้ว เชื่อและรับบัพติศมาแล้ว พวกเขาเป็นคริสเตียนแล้วอย่างแน่นอน กระนั้นพวกเขาก็ต้องการบางสิ่งนอกเหนือจากความรอด พวกเขาต้องการฤทธิ์เดชมหันต์ของพระเจ้าเพื่อจะทำให้พวกเขาเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ เพื่อช่วยพวกเขาในการเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ มีอธิบายไว้ว่า “ด้วยว่าพระองค์ [พระวิญญาณบริสุทธิ์] ยังไม่ได้เสด็จลงมาสถิตอยู่บนผู้ใดในพวกเขา” นี่เป็น

ภาษาที่เหมือนกับของโยเอลที่พูดถึงเพ็นเทคอสต์ เมื่อพระคัมภีร์พูดถึงการที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาสถิตบนผู้คน มันก็หมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่พิเศษเสมอ มันหมายความว่าเช่นนั้นตรงนี้ การได้รับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกเรียกว่า “ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์”

มันเป็นความจริงอย่างแน่นอนว่าผู้เชื่อใหม่เหล่านี้มีพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ในร่างกายของพวกเขาแล้วก่อนที่จะเปโตรและยอห์นมา พวกเขาได้บังเกิดใหม่แล้วตอนที่พวกเขาเชื่อ และการบังเกิดใหม่นั้นก็ถูกกระทำแล้วโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีอยู่นัยหนึ่งที่ว่าพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว เหมือนที่คริสเตียนทุกคนได้รับแล้ว พวกเขานับสมัยประทานที่อาจคิดว่าผู้เชื่อใหม่เหล่านี้ยังไม่ได้อยู่ในพระกายของพระคริสต์ และที่พูดอย่างฉลาดเหลือเกินเกี่ยวกับ “ช่วงเปลี่ยนผ่าน” ก็ควมนำให้ขุ่นเยาะจริง ๆ ตรงนี้! ผู้ที่เชื่อในพระคริสต์ก็รับความรอดแล้ว นั่นเป็นความจริงตลอดทั่วพระคัมภีร์ ผู้ที่รอดแล้วก็เป็นอวัยวะหนึ่งแห่งพระกายของพระคริสต์แล้วและมีพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ในร่างกายของตนแล้ว นั่นเป็นความจริงอย่างแน่นอนเกี่ยวกับคริสเตียนทุกคนตั้งแต่วันนั้นที่พระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตายและทรงได้รับสง่าราศีและเมื่อทรงปรากฏแก่เหล่าสาวกของพระองค์ ทรงระบายนามหมายใจบนพวกเขาและบัญชาพวกเขาว่า “ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด” แต่การมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการบังเกิดใหม่นั้นเป็นเรื่องหนึ่ง การมีการสำแดงต่อหน้าผู้คนแบบเปิดเผยของพระองค์ การเต็มเปี่ยมของพระองค์ การทรงเจิมของพระองค์ การประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากพระเจ้าของพระองค์ เป็นอีกเรื่องที่แตกต่างกันอย่างมหาศาลเลย ตรงนี้ผู้เชื่อใหม่เหล่านี้ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการเต็มเปี่ยมของพระองค์ ฉะนั้นเราจึงมีสิทธิ์ที่จะพูดถึงพวกคริสเตียนที่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยหมายถึงการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ นั่นเป็นการใช้คำเรียกตามพระคัมภีร์

ในกิจการ 19:2 เรามีคำเรียกนี้, “ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์” ซึ่งถูกใช้อีกที มันถูกใช้ในคำถามหนึ่งเปาโลกล่าวแก่สาวกเป็นสิบคนที่เมืองเอเฟซัสว่า “พวกท่านได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วตั้งแต่ท่านทั้งหลายได้เชื่อในพระเจ้าไหม”

ตรงนี้หมายเหตุใน Scofield Bible ได้นำคนมากมายให้หลงผิด Dr. Scofield กล่าวว่า “เปาโลประหลาดใจอย่างมากกับการที่พวกที่ได้ชื่อว่าสาวกเหล่านี้ไม่มีการอยู่ฝ่ายพระวิญญาณและฤทธิ์เดชเลย คำตอบของพวกเขาแสดงให้เห็นข้อเท็จจริงที่ว่าพวกเขาเป็นผู้เข้าจารีตยิว เป็นศิษย์ของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา ซึ่งตั้งตาคอยกษัตริย์ผู้จะเสด็จมาองค์หนึ่ง ไม่ใช่พวกคริสเตียนที่มองย้อนกลับไปยังการไถ่สำเร็จแล้ว” แต่ Scofield Reference Bible ซึ่งบ่อยครั้งมีประโยชน์ยิ่งนัก กำลังทำสิ่งที่อันตรายตรงนี้ ผู้ใดกันมีสิทธิ์ที่จะกล่าวว่า “พวกที่ได้ชื่อว่าสาวกเหล่านี้” ในเมื่อพระคัมภีร์เรียกพวกเขาว่า “สาวก”? นั่นเป็นการดูถูกคำกล่าวที่ชัดเจนแห่งพระวามะของพระเจ้า เนื่องจากพระคัมภีร์กล่าวว่าพวกเขาเป็นสาวก จึงบรรดาผู้เชื่อพระคัมภีร์ก็ต้องยอมรับมั่นว่าพวกเขาเป็นสาวก ไม่เพียงเท่านั้น แต่พวกเขาได้เชื่อในพระคริสต์และได้รับบัพติศมาแล้วเพื่อประกาศความเชื่อของพวกเขา อปอลโลซึ่งบริบทชี้ว่าเป็นผู้ที่ได้ชนะผู้เชื่อใหม่เหล่านี้มา เขาเป็นผู้ที่ “ได้รับการสั่งสอนในทางขององค์พระผู้เป็นเจ้า และโดยมีความกระตือรือร้นในจิตวิญญาณ ท่านกล่าวและสั่งสอนอย่างขยันขันแข็งเรื่องสิ่งต่าง ๆ ขององค์พระผู้เป็นเจ้า โดยรู้จักบัพติศมาของยอห์นเท่านั้น” (กิจการ 18:25) อปอลโลได้รับการสั่งสอนหลัก ๆ จากยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา เขาน่าจะอยู่ที่บ้านของเขาในเมืองอเล็กซานเดรีย

และไม่ได้อยู่ที่พื้นเทคอสต์ เขาจึงไม่ได้เข้าใจอย่างถ่องแท้เกี่ยวกับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ เขาไม่สามารถสอนหลักคำสอนเรื่องการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณได้ แม้ว่าตัวเขาเอง “มีความกระตือรือร้นในจิตวิญญาณ” นั่นคือ ได้รับฤทธิ์เดชจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อชนะจิตวิญญาณแล้วก็ตาม

เปาโลกล่าวแก่ผู้เชื่อใหม่เหล่านี้ซึ่งเชื่อแล้วและรับบัพติศมาแล้วภายใต้การเทศนาอันทรงฤทธิ์และอยู่ฝ่ายพระวิญญาณและร้อนรนของอ پولโล ว่า “พวกท่านได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วตั้งแต่ท่านทั้งหลายได้เชื่อนั้นไม่ใช่ไหม” จากนั้นเขาอธิบายแก่พวกเขาว่าเมื่อพวกเขาได้รับบัพติศมาแล้ว นั่นเองก็ควรจะเกี่ยวข้องกับการอุทิศตัวอย่างบริสุทธิ์และการยอมจำนนต่อหน้าพระทัยขององค์พระผู้เป็นเจ้าและความเชื่อฟังต่อพระบัญชาขององค์พระผู้เป็นเจ้าจนน่าจะทำให้พวกเขาเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว หากพวกเขาเข้าใจเรื่องบัพติศมาอย่างถ่องแท้ เราอ่านว่า “และเมื่อเปาโลได้วางมือของท่านบนพวกเขาแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาบนพวกเขา และพวกเขาได้พูดด้วยภาษาต่าง ๆ และได้พยากรณ์” (กิจการ 19:6) “พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาบนพวกเขา” นั่นเป็นการประกอบด้วยฤทธิ์เดชแบบเดียวกับที่มาที่พื้นเทคอสต์ นั่นเป็นฤทธิ์เดชเดียวกันกับที่เคยอยู่บนพระคริสต์เมื่อมีกล่าวได้ว่า “พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า” (ลูกา 4:18) และผู้คนเหล่านี้ที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงลงมาบนพวกเขา ได้พยากรณ์ นั่นคือ พวกเขามีของประทานที่เหนือธรรมชาตินั้นซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานให้แก่ผู้คนบ่อย ๆ เพื่อจะเป็นพยานด้วยฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ พวกเขากล่าวคำพยานเช่นนี้จริง ๆ ในหลายภาษา แม้พระคำตอนนี้ไม่บอกเราว่าภาษาเหล่านั้นเป็นของประทานเหนือธรรมชาติของภาษาต่าง ๆ หรือว่าพวกเขาพูดหลายภาษาตามปกติและแต่ละคนสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าและเป็นพยานในภาษาของตัวเอง แต่ไม่อาจมีข้อสงสัยเลยว่าเป็นการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติแบบเดียวกับที่พื้นเทคอสต์ เป็นไปได้ที่มีกล่าวถึงการพูดในภาษาต่าง ๆ ตรงนี้เพราะความคล้ายคลึงกันกับบันทึกเหตุการณ์ที่ให้ไว้เกี่ยวกับพระพรนั้นที่พื้นเทคอสต์ แน่แน่นอนว่าเราควรเข้าใจว่าคนเหล่านี้เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

เมื่อเป็นเช่นนี้ เราจึงทราบโดยคำถามนั้นที่ว่า “พวกท่านได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วหรือยัง?” เปาโลก็หมายความว่า “พวกท่านประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนแล้วหรือยัง?”

ในยอห์น 7:39 และในยอห์น 20:22 พระคัมภีร์พูดถึงการได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อดูเหมือนว่ามันอ้างอิงชัดเจนถึงการสถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งต้องเริ่มต้นเมื่อพระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตาย และได้รับสง่าราศีแล้ว จงหมายเหตุยอห์น 20:21,22: “แล้วพระเยซูจึงตรัสกับพวกเขาอีกว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด พระบิดาของเราทรงส่งเรามาแล้วฉันใด เราก็ส่งท่านทั้งหลายไปฉันนั้น” และเมื่อพระองค์ได้ตรัสสิ่งนี้แล้ว พระองค์ทรงระบายลมหายใจออกบนพวกเขา และตรัสกับพวกเขาว่า “ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด” เนื่องจากต่อมาไม่นานพระเยซูทรงบัญชาพวกเขาอย่างชัดเจนให้รออยู่ที่เยรูซาเล็มจนกว่าพวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน เราจึงอาจอนุมานได้อย่างแน่นอนว่าพวกเขาในที่นี่ไม่ได้รับฤทธิ์เดชนั้นจากเบื้องบนซึ่งพวกเขาต้องรอก่อน กระนั้นเมื่อพระเยซูทรงระบายลมหายใจบนพวกเขาและทรงบัญชาพวกเขาว่า “ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด” ผมก็เชื่อว่าเราต้องอนุมานอย่างเป็นกลางว่าพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เข้าในร่างกายของพวกเขาแล้ว ผมเชื่อว่าในที่นี่เป็นการสำเร็จ

จริงอย่างน้อยก็บางส่วนของพระสัญญาที่พระเยซูประทานไว้ในยอห์น 7:37-39 พระเยซูตรัสว่า:

“ถ้าผู้ใดกระหาย จงให้ผู้นั้นมาหาเราและดื่ม ผู้ที่เชื่อในเรา ตามที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้แล้วว่า ‘จากภายในผู้นั้น บรรดาแม่น้ำแห่งน้ำประกอบด้วยชีวิตจะไหลออกมา’” (แต่พระองค์ตรัสสิ่งนี้เรื่องพระวิญญาณ ซึ่งคนทั้งหลายที่เชื่อในพระองค์จะได้รับ ด้วยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังไม่ถูกประทานให้ เพราะพระเยซูยังมิได้รับสง่าราศี)”

พระสัญญานั้นมีสองส่วน ส่วนแรกก็คือว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงทำฐานบัญชาการของพระองค์ในร่างกายของคริสเตียนทั้งหลายและจะทรงไหลออกจากคริสเตียนทั้งหลายและว่าฤทธิ์เดชของพระองค์จะเปล่งพระกายจากพวกคริสเตียน การสถิตอยู่ภายในนั้นเป็นพระสัญญาแรก พระสัญญาที่สองนั้นก็คือว่าฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะถูกสำแดงในคริสเตียนเหล่านี้ซึ่งพระวิญญาณทรงสถิตอยู่ในร่างกายของพวกเขาแล้ว

ดังนั้นเราจึงสรุปได้ว่าเมื่อพระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตายแล้วและตรัสแก่พวกสาวกว่า “ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด” คำตรัสของพระองค์ก็เป็นทั้งคำประกาศและคำบัญชา ผมคิดว่าพระองค์ทรงประกาศในตอนนั้นถึงการสถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณและว่าเมื่อพระเยซูทรงระบายลมหายใจบนเหล่าสาวกของพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงเข้ามาสถิตอยู่ภายในจริง ๆ แต่เราแน่ใจว่ามีคำบัญชาที่ว่าสาวกพวกเดิมนั้นควรได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในความเต็มเปี่ยมแห่งฤทธิ์เดชของพระองค์ในภายหลัง นี่เป็นเหตุที่พวกเขาต้องเฝ้ารออยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม และพวกเขาจะต้องทำงานนั้นที่พระเยซูได้ทรงกระทำ เพราะพระเยซูตรัสว่า “พระบิดาของเราทรงส่งเรามาแล้วฉันใด เราก็ส่งท่านทั้งหลายไปฉันนั้น”

เราสรุปว่าก่อนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะเข้ามาในร่างกายของคริสเตียนทั้งหลายเพื่อจะอาศัยอยู่ คำเรียก ‘ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์’ ส่วนหนึ่งน่าจะหมายถึงการสถิตอยู่ภายในของพระองค์ แต่แน่นอนว่าในทุกกรณีการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณก็ถูกหมายถึงด้วย

ในลูกา 11:13 พระเยซูตรัสว่า “...พระบิดาของท่านทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่คนเหล่านั้นที่ขอร้องจากพระองค์มากยิ่งขึ้นกว่าสักเท่าใด” บริบทแสดงให้เห็นว่าพระเยซูกำลังตรัสถึงการที่คริสเตียนคนหนึ่งมีขมขื่นให้เหล่าคนบาป ตรัสถึงการที่คริสเตียนมีฤทธิ์เดชจากสวรรค์ที่จะชนะผู้อื่น

เมื่อคิดถึงสิ่งเหล่านี้แล้ว เรากล่าวได้ว่าการได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นคำเรียกหนึ่งที่ถูกใช้เพื่อหมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน แม้ว่ามันไม่ถูกใช้บ่อยครั้งในพระคัมภีร์และมีความหมายโดยนัยหลายประการซึ่งอาจทำให้คำเรียกนี้ถูกเข้าใจผิดได้หากว่าเราไม่อธิบายให้ชัดเจนว่าคำเรียกนี้หมายถึงการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ การประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากสวรรค์

สรุปก็คือ คำเรียกต่อไปนี้ล้วนถูกใช้เพื่อหมายถึงสิ่งที่เกิดขึ้นกับพวกคริสเตียนที่เพ็นเทคอสต์:

(1) พวกเขา “ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน” พวกเขา ‘ได้รับฤทธิ์เดชหลังจากที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงลงมาบนพวกเขา และพวกเขาเป็นเหล่าพยาน’ นี่เป็นคำนิยามหนึ่งซึ่งพระเยซูเองประทานให้ และคำเรียกอื่น ๆ ทั้งหมดที่กล่าวถึงฤทธิ์เดชแห่งเพ็นเทคอสต์ก็ต้องหมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน

(2) ที่เพ็นเทคอสต์พวกสาวก “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” คำเรียก, “เต็มเปี่ยมด้วยพระ

วิญญาณ” หรือ “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ถูกใช้หลายครั้งในพระคัมภีร์และเป็นคำเรียกหนึ่งที่ถูกใช้ในคำบัญชาสำหรับคริสเตียนทั้งหลายวันนี้, ในเอเฟซัส 5:18 มันเป็นคำเรียกที่ถูกใช้แพร่หลายมากที่สุดเพื่อหมายถึงฤทธิ์เดชแห่งเพ็นเทคอสต์

(3) พวกสาวกที่เพ็นเทคอสต์ “ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” นั้นเป็นคำเรียกที่พระเยซูทรงใช้ คำเรียกที่ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาใช้ซ้ำ ๆ มันเป็นคำเรียกหนึ่งตามพระคัมภีร์และเป็นที่เข้าใจโดยเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณและครูสอนพระคัมภีร์ที่ยอดเยี่ยมที่สุดเหล่านั้นมาตลอดหลายร้อยปีว่าหมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่พิเศษ คำเรียกนี้ถูกทำให้สับสนไปอยู่บ้างโดยการใช้นี้โดยพวกที่พูดภาษาแปลก ๆ และโดยพวกที่ถอนรากถอนโคนธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนัง และการใช้คำเรียกนี้ถูกขัดขวางโดยพวกเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งเป็นพิเศษ แต่มันเป็นคำเรียกหนึ่งตามพระคัมภีร์ซึ่งถูกใช้โดยพระผู้ช่วยให้รอดเองเพื่อหมายถึงฤทธิ์เดชแห่งเพ็นเทคอสต์ ฉะนั้นเราจึงมีสิทธิ์ที่จะกล่าวว่าคริสเตียนทั้งหลายจำเป็นต้อง “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” แต่เราควรระมัดระวังที่จะนิยามว่าเราหมายถึงสิ่งใดเนื่องจากคำเรียกนี้ถูกใช้แบบผิด ๆ ไปเยอะเหลือเกิน

(4) ที่เพ็นเทคอสต์พระเจ้าทรงเทพระวิญญาณของพระองค์ออกมาบนพวกสาวกที่คอยอยู่ ฉะนั้นเราจึงกล่าวได้อย่างเหมาะสมว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมาอยู่บนพวกคริสเตียนที่เพ็นเทคอสต์และว่าพระองค์ทรงมาอยู่บนคริสเตียนทั้งหลายวันนี้เพื่อเหตุผลเดียวกัน เพื่อให้พวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชในการเป็นพยาน

(5) ฤทธิ์เดชแห่งเพ็นเทคอสต์ถูกเรียกเช่นกันว่า “ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์”

(6) ฤทธิ์เดชแห่งเพ็นเทคอสต์ถูกเรียกเช่นกันว่า “การได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์”

หากผู้ใดอยากถูกเข้าใจอย่างชัดเจนและสัตย์จริงต่อพระคัมภีร์ เขาก็ไม่ควรใช้คำเรียกต่าง ๆ อย่าง “พระพรที่สอง” หรือ “พระราชกิจที่ชัดเจนอันดับสองของพระองค์” เพื่อหมายถึงฤทธิ์เดชแห่งเพ็นเทคอสต์ แต่เขาควรสอนว่าคริสเตียนทั้งหลายต้อง “ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน” ว่าคริสเตียนทั้งหลายต้อง “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ”

การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์และ ของประทานต่าง ๆ ในการรับใช้ใน ภาคพันธสัญญาเดิมและใหม่

“ด้วยว่าพระวิญญาณโปรดประทานให้คนหนึ่งมีถ้อยคำแห่งสติปัญญา ให้อีกคนหนึ่งมีถ้อยคำแห่งความรู้โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งมีความเชื่อโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งมีของประทานต่าง ๆ ในการรักษาโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งกระทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ ให้อีกคนหนึ่งพยากรณ์ได้ ให้อีกคนหนึ่งรู้จักสังเกตวิญญาณต่าง ๆ ให้อีกคนหนึ่งพูดภาษาต่าง ๆ ให้อีกคนหนึ่งแปลภาษาต่าง ๆ ได้”- 1 คร. 12:8-10

“และพระเจ้าได้โปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร ที่หนึ่งคือพวกอัครทูต รองลงมาคือบรรดาผู้พยากรณ์ ที่สามครูบาอาจารย์ทั้งหลาย ต่อจากนั้นการอัศจรรย์ต่าง ๆ แล้วบรรดาของประทานแห่งการรักษาทั้งหลาย การช่วยเหลือต่าง ๆ การครอบครองทั้งหลาย การพูดภาษาต่าง ๆ”- 1 คร. 12:28

บทเดียวในภาคพันธสัญญาใหม่ให้ข้อมูลอย่างละเอียดเกี่ยวกับบรรดาของประทานฝ่ายวิญญาณซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงแจกจ่ายให้ผู้คนที่แตกต่างกันสำหรับงานรับใช้หรือการรับใช้ของพระคริสต์ เราเรียกพวกมันว่า “ของประทานต่าง ๆ ในงานรับใช้” บทนั้นคือ 1 โครินธ์ บทที่ 12 ของประทานเหล่านี้ซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานให้แก่คริสเตียนเป็นรายตัว ถูกกล่าวถึงสองหน หนหนึ่งในข้อ 8 ถึง 10 ด้านบน และอีกหนในข้อ 28

คุณเห็นว่าทั้งสองรายชื่อนั้นไม่เหมือนกันทุกประการ พวกอัครทูตถูกกล่าวถึงในข้อ 28 แต่ไม่ถูกกล่าวถึงในข้อ 8 ถึง 10 เห็นได้ชัดพอสมควรว่าพวกอัครทูตน่าจะมีของประทานหลายอย่างที่ถูกล่ามไว้ในรายชื่อแรกนั้น

ในข้อ 28 เห็นได้ชัดว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเอ่ยชื่อของประทานเหล่านั้นตามลำดับความสำคัญ เพราะพระองค์ตรัสว่า “...ที่หนึ่งคือพวกอัครทูต รองลงมาคือบรรดาผู้พยากรณ์ ที่สามครูบาอาจารย์ทั้งหลาย ต่อจากนั้นการอัศจรรย์ต่าง ๆ แล้วบรรดาของประทานแห่งการรักษาทั้งหลาย การช่วยเหลือต่าง ๆ การครอบครองทั้งหลาย การพูดภาษาต่าง ๆ” พระเจ้าตรัสชัดเจนว่าพวกอัครทูตคือที่หนึ่ง ว่าพวกผู้พยากรณ์คือที่สองในเรื่องความสำคัญ พวกอาจารย์คือที่สามในเรื่องความสำคัญ และของประทานอื่น ๆ ที่ตามมา เห็นได้ชัดว่าตามลำดับความสำคัญ เพราะพวกอัครทูตเป็นที่หนึ่งในเรื่องความสำคัญ ึ่งของประทานเรื่องภาษาต่าง ๆ ก็มีความสำคัญน้อยสุด

แต่ใน 1 โครินธ์ 12:8-10 พระเจ้าไม่ได้ทรงอ้างว่าจัดลำดับของประทานเหล่านี้ตามความสำคัญ ที่น่าจะเป็นมากกว่า พระเจ้าทรงจัดวางพวกมันตามลำดับความถี่ “ด้วยว่าพระวิญญาณโปรดประทานให้คนหนึ่งมีถ้อยคำแห่งสติปัญญา ให้อีกคนหนึ่งมีถ้อยคำแห่งความรู้โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งมีความเชื่อโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน” เห็นได้ชัดว่าเหล่านี้เป็นของประทานที่ถี่มากที่สุด สามอย่างแรกนี้ไม่เกี่ยวข้องกับการอัศจรรย์ต่าง ๆ อย่างน้อยก็ไม่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่โดยทั่วไปเราเรียกว่าเป็นการอัศจรรย์ และตามหลังพวกมัน

ในเรื่องความถี่คือ การรักษาโรค, การอัศจรรย์ต่าง ๆ, การพยากรณ์, การแยกแยะวิญญาณต่าง ๆ, และท้ายสุดก็คือ ภาษาอันหลากหลายและการแปลภาษาต่าง ๆ

เนื่องจากภาษาต่าง ๆ มีความสำคัญน้อยสุด (ข้อ 28) พวกมันก็อยู่หลังสุดในเรื่องความถี่เช่นกัน (ข้อ 10) ฉะนั้นเราจึงไม่ประหลาดใจที่พบว่ามีแค่กรณีเดียวเท่านั้นเกี่ยวกับของประทานที่เป็นการอัศจรรย์แห่งภาษาต่าง ๆ นั่นคือที่เพ็นเทคอสต์ ถูกพรรณนาไว้ในพระคัมภีร์ ภาษาต่าง ๆ ถูกกล่าวถึงที่อื่นอีก โดยหมายถึงภาษาต่างประเทศทั้งหลาย แต่ไม่มีอีกเลยสักกรณีเดียวที่เป็นของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์ ถูกกล่าวถึง เท่าที่เราทราบได้อย่างชัดเจน กิจการ 10:46 กล่าวว่าใครเนลิัสและผู้คนในบ้านเขาพูดด้วยภาษาต่าง ๆ กิจการ 19:6 เล่าว่าคริสเตียนอีกเป็นสิบคนที่เมืองเอเฟซัสพูดด้วยภาษาต่างประเทศหลายภาษา ไม่มีกล่าวไว้เลยว่าทั้งสองกรณีเป็นของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์

ของประทานแห่งอัศจรรย์ เหมือนที่สิบสองคนนั้นและต่อมาอัศจรรย์เปาโลได้รับการทรงเรียกให้พูดด้วยสิทธิอำนาจของพระเจ้าในการก่อตั้งหลักคำสอนและหลักปฏิบัติของภาคพันธสัญญาใหม่และการก่อตั้งคริสตจักรท้องถิ่นทั้งหลาย เป็นของประทานที่สำคัญมากที่สุด ผมเชื่อว่าของประทานเดียวกันเหล่านั้นแห่งอัศจรรย์ได้ถูกประทานให้แก่คนเหล่านั้นที่ได้รับการตลใจจากพระเจ้าให้เขียนหลายส่วนของพระคัมภีร์ อันที่จริงอัศจรรย์หลายคน-มัทธิว, ยอห์น, เปาโล, เปโตรและยากอบ-ได้รับการตลใจให้เขียนหลายส่วนของภาคพันธสัญญาใหม่

ของประทานในงานรับใช้เหล่านี้ซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานให้แก่คริสเตียนเป็นรายตัวสำหรับมารับใช้พระคริสต์เป็นเรื่องที่เราสนใจอย่างลึกซึ้ง คำถามต่อไปนี้เกี่ยวกับพวกมันจะบ่งชี้เรื่องที่จะกล่าวถึง:

คำถามแรกคือ ของประทานในงานรับใช้เหล่านี้ถูกประทานให้แก่คริสเตียนทุกคนโดยไม่เลือกหน้าเหมือนอย่างกับการงานอื่น ๆ ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกประทานให้แก่คริสเตียนทุกคนไหม? ยกตัวอย่างเช่นแน่นอนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในร่างกายของคริสเตียนทุกคน (รม. 8:9; 1 คร. 6:19,20) พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำให้คริสเตียนทุกคนบังเกิดใหม่และทรงทำให้เขาเป็นส่วนหนึ่งของพระกายของพระคริสต์และในบางระดับทรงเป็นผู้ปลอบประโลมใจและผู้นำทางและพยานและตราประทับแห่งความรอดและผู้ช่วยในการอธิษฐานของคริสเตียนทุกคน เหล่านี้เป็นการทำงานปกติธรรมดาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งคริสเตียนทุกคนมีประสบการณ์ไม่มากนักน้อย คราวนี้ของประทานในงานรับใช้เหล่านั้นที่ถูกกล่าวถึงใน 1 โครินธ์ บทที่ 12 เป็นการทำงานปกติธรรมดาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือพวกมันเป็นประกอบด้วยฤทธิ์เดชแบบเหนือธรรมชาติและการประทานความสามารถต่าง ๆ แบบที่คริสเตียนมากมายไม่เคยมีและแบบที่มากก็ต่อเมื่อผู้คนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น? ผมคิดว่าเราสามารถพิสูจน์ได้อย่างชัดเจนว่าของประทานในงานรับใช้เหล่านี้เป็นการสำแดงที่ไม่ธรรมดาและพิเศษเกินปกติของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในผู้คนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พร้อมกับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติเพื่อการรับใช้

คำถามที่สอง พวกผู้พยากรณ์สมัยภาคพันธสัญญาเดิม ผู้ซึ่งกล่าวแทนพระเจ้าและบางครั้งก็ทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ และพยากรณ์ เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนพวกคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่เคยเต็มเปี่ยมในบางครั้งไหม? พวกเขามีของประทานในงานรับใช้เหล่านี้แบบเดียวกับของ 1 โครินธ์ 12 ไหม? เราารู้สึกอย่างไม่ต้องสงสัยเลยว่าเราสามารถพิสูจน์ได้ว่าพวกเขามีของประทานในงานรับใช้แบบเดียวกันและเต็ม

เปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนอย่างที่เราคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่เต็มเปี่ยมที่พื้นเทคอสต์และในบางโอกาสอื่น ๆ

I. ของประทานในงานรับใช้เหล่านั้นเป็นการสำแดงแห่ง

การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์เสมอ

ที่พื้นเทคอสต์ เราอ่านว่าหนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้นที่รออยู่ในห้องชั้นบน “ทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” คำเรียก “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” หรือ “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” เป็นคำเรียกที่ใช้บ่อยในภาคพันธสัญญาใหม่เพื่อหมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชพิเศษสำหรับการรับใช้ มีหลักฐานอยู่หลายประการที่แสดงให้เห็นว่าเมื่อเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น คริสเตียนทั้งหลายจึงมีการสำแดงที่เหนือธรรมชาติเหล่านี้ ของประทานเหล่านั้นในงานรับใช้ และในคริสตจักรทั้งหลายวันนี้เราอาจมีการสำแดงที่แสนวิเศษเดียวกันเหล่านี้ของฤทธิ์เดชของพระเจ้า-ของประทานเหล่านั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อเตรียมผู้คนสำหรับการรับใช้ พร้อมกับการพยากรณ์และการอัศจรรย์ต่าง ๆ และการรักษาโรค ตามที่ทรงสัญญาไว้-ถ้าผู้คนของพระเจ้าทุกคนถูกสอนให้แสวงหาพระพักตร์ของพระเจ้าและกระทำตามข้อกำหนดต่าง ๆ ของพระเจ้าเพื่อจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามแบบของพระคัมภีร์ แต่เราเชื่อว่าของประทานในงานรับใช้เหล่านี้ไม่เคยถูกประทานให้ยกเว้นเมื่อคริสเตียนทั้งหลายเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

1. แบบอย่างของพระเยซูคริสต์เจ้าพิสูจน์ว่า

ของประทานต่าง ๆ ในงานรับใช้เป็นเพียงการสำแดง

ของการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ

พระเยซูเจ้าทรงเป็นแบบอย่างของเรา พระองค์ตรัสแก่เหล่าสาวกของพระองค์วันหนึ่งที่พระองค์ทรงเป็นขึ้นจากตายว่า “พระบิดาของเราทรงส่งเรามาแล้วฉันใด เราก็ก็นำท่านทั้งหลายไปฉันนั้น” (ยอห์น 20:21)

ในคำอธิษฐานแบบมหาปุโรหิตของพระองค์คืนนั้นก่อนพระองค์ทรงถูกตรึงกางเขน พระเยซูทรงนับว่าคริสเตียนทุกคนเป็นพวกเดียวกับพระองค์ในถ้อยคำที่แสนวิเศษเหล่านี้:

“พวกเขาไม่ใช่ของโลก เหมือนอย่างที่เราไม่ใช่ของโลก ขอโปรดชำระพวกเขาให้บริสุทธิ์โดยทางความจริงของพระองค์ พระวาระของพระองค์เป็นความจริง พระองค์ทรงส่งข้าพระองค์เข้ามาในโลกแล้วฉันใด ข้าพระองค์ก็ส่งพวกเขาเข้าไปในโลกแล้วฉันนั้น” - ยอห์น 17:16-18

พระบิดาทรงส่งพระเยซูมาแล้วฉันใด พระองค์ก็ทรงส่งพวกเราที่เป็นคริสเตียนเข้าไปในโลกฉันนั้น

คืนเดียวกันนั้นที่พระเยซูทรงบอกพวกสาวกว่าพระองค์จะจากไปแต่ว่างานนั้นซึ่งพระองค์ทรงกระทำพวกคริสเตียนก็ควรกระทำเช่นกัน “แท้จริงแล้วเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า ผู้ที่เชื่อในเรา การงานเหล่านั้นซึ่งเราก็คำนึงว่า เขาก็จะกระทำเช่นกัน และเขาจะกระทำการงานทั้งหลายที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีก เพราะว่าเราจะไปยังพระบิดาของเรา” (ยอห์น 14:12)

เห็นได้ชัดว่าเราแทนที่ของพระเยซูคริสต์ในโลกนี้ เราจะต้องประกาศอย่างที่ว่าพระองค์จะทรงประกาศ เราจะต้องมีความคิดจิตใจของพระคริสต์และทำงานของพระคริสต์ เราจะต้องทำการงานต่าง ๆ ที่ยิ่งใหญ่ว่าที่

พระองค์ได้ทรงกระทำ เพราะว่างานรับใช้ส่วนตัวของพระองค์ถูกบั่นให้สั้นลง

และเนื่องจากเราจะต้องทำงานนั้นที่พระเยซูเคยกระทำ เราจึงต้องมีฤทธิ์เดชนั้นที่พระเยซูเคยมี เราแสดงให้เห็นที่อื่นไปแล้วว่าพระเยซู พระผู้ช่วยให้รอดที่รักของเรา ทรงเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างแสนวิเศษเมื่อพระองค์ทรงรับบัพติศมาในแม่น้ำจอร์แดน (ลูกา 3:21,22) เมื่อเราอ่านบทที่สี่ของลูกา เราจะพบว่าพระเยซู หลังจากที่พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพระองค์แล้ว ทรงเริ่มต้นทำงานรับใช้ปวงชนของพระองค์ พระองค์ทรง “เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ทรง “ถูกนำโดยพระวิญญาณ” (ลูกา 4:1) พระองค์ “ได้เสด็จกลับไปในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณมายังแคว้นกาลิลี” (ลูกา 4:14) จากนั้นพระองค์ทรงอ่านข้อความในอิสยาห์ 61:1, “พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนยากจน” (ลูกา 4:18) และจากนั้นพระองค์ตรัสว่า “ในวันนี้พระคัมภีร์ตอนนี้ก็สำเร็จในหูของท่านทั้งหลาย” (ลูกา 4:21)

ก่อนหน้านี้นี้พระเยซูไม่เคยทำการอัศจรรย์ ไม่เคยเทศนา ไม่เคยรักษาคนเจ็บป่วยให้หาย ไม่เคยชำระคนโรคเรื้อนให้หายสะอาด ไม่เคยชนะจิตวิญญาณเลยสักดวง! บัดนี้เมื่อทรงเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ทรงเริ่มต้งงานรับใช้อันทรงฤทธิ์ของพระองค์ ในกิจการ 10:38 เปโตรกล่าวว่า “พระเจ้าได้ทรงเจิมพระเยซูแห่งนาซาเร็ธด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธานาภาพอย่างไร ผู้ซึ่งได้เสด็จไปทั่วกระทำดี และรักษาบรรดาคนที่ถูกกดขี่โดยพญามาร ด้วยว่าพระเจ้าได้ทรงสถิตอยู่กับพระองค์” คุณเห็นแล้วว่าการรับใช้ของพระเยซูเจ้าอยู่ในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นฤทธิ์เดชที่พระองค์ได้รับเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาสถิตบนพระองค์แบบมองเห็นได้ในรูปของนกเขาตัวหนึ่ง หลังจากที่พระองค์ทรงรับบัพติศมาในแม่น้ำจอร์แดน

คราวนี้จึงสังเกตสิ่งนี้ให้ดี: พระเยซูเจ้าไม่เคยสำแดงของประทานในงานรับใช้ใด ๆ เลยจนกระทั่งพระองค์ทรงประกอบด้วยฤทธิ์เดช เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเยซูทรงบริสุทธิ์ พระองค์ทรงไร้บาป พระองค์ทรงเป็นที่พอพระทัยต่อพระเจ้าอย่างสมบูรณ์แบบก่อนที่พระองค์เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ แต่พระองค์ไม่ได้ทำการอัศจรรย์ใด ๆ เลย พระองค์ไม่ได้้นำการเปิดเผยใด ๆ จากพระเจ้ามาให้ พระองค์ไม่ได้รักษาคนเจ็บป่วย เรากล่าวไม่ได้เลยว่าพระองค์ทรงมีของประทานแห่งการพยากรณ์ หรือของประทานในการรักษาโรค หรือของประทานแห่งการอัศจรรย์ต่าง ๆ หรือของประทานในการรับใช้ทั้งหลาย จนกระทั่งพระองค์ทรงเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ฉะนั้น ดูเหมือนเราประกาศได้อย่างถูกต้องว่าของประทานต่าง ๆ ในงานรับใช้เป็นการสำแดงของการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์และว่าของประทานเหล่านั้นไม่เคยปรากฏเลยยกเว้นในผู้คนที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

2. การพูดด้วยภาษาต่าง ๆ ที่พื้นเทศคือสวดเป็นของประทานหนึ่ง ในงานรับใช้ซึ่งตามหลังการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

การพูดด้วยภาษาต่าง ๆ หรือของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ เป็นของประทานในงานรับใช้ที่เล็กน้อยที่สุด เราเข้าใจเช่นนั้น จากลำดับก่อนหลังที่มันถูกกล่าวถึงใน 1 โครินธ์ 12:28 กระนั้นมันถูกกล่าวถึงอย่างชัดเจนว่าเป็นหนึ่งในของประทานแห่งงานรับใช้ และเราต้องสังเกตว่าของประทานแห่งงานรับใช้ปรากฏที่พื้นเทคอสต์ตามหลังการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในกิจการ 2:4 เราอ่านว่า “และพวกเขาทุกคนก็เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และตั้งต้นพูดด้วยภาษาอื่น ๆ ตามที่พระวิญญาณโปรดให้พวกเขาพูด” มันไม่ใช่การทำเสียงรัว ๆ ที่ฟังไม่รู้เรื่อง แต่มันเป็นของประทานที่แสนอัศจรรย์ของการพูดกับคนอื่นในภาษาต่างประเทศของพวกเขาเองเพื่อที่พวกเขาจะได้ยินข่าวประเสริฐ ของประทานนั้นปรากฏแค่ตอนที่สาวกเหล่านี้เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ฉะนั้นเรากล่าวไม่ได้หรือว่าของประทานแห่งงานรับใช้เหล่านี้เป็นการสำแดงของการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์? ผมเชื่อว่านั่นเป็นข้อสรุปที่เป็นกลางจากการใช้ภาษาต่าง ๆ หรือภาษาต่างประเทศหลายภาษาโดยของประทานของพระวิญญาณที่พื้นเทคอสต์

3. ของประทานแห่งการพยากรณ์ที่พื้นเทคอสต์มาหลังจาก

การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณเท่านั้น

เกิดอะไรขึ้นที่พื้นเทคอสต์? หลายสิ่งได้เกิดขึ้น แต่สิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นก็คือว่าคำพยากรณ์หนึ่งจากโยเอล 2:28,29 สำเร็จจริงแล้ว เปโตรซึ่งยืนขึ้นในวันพื้นเทคอสต์นั้นเพื่อจะอธิบายปรากฏการณ์ที่ได้เกิดขึ้น กล่าวดังต่อไปนี้:

“แต่สิ่งนี้เป็นสิ่งซึ่งถูกกล่าวไว้โดยศาสดาพยากรณ์โยเอลว่า ‘และต่อมาในวันสุดท้าย พระเจ้าตรัสว่า เราจะเทพระวิญญาณของเรามาบนเนื้อหนังทั้งสิ้น และบุตรชายบุตรสาวของพวกเขาจะพยากรณ์ และพวกเขาคนหนุ่มของพวกเขาก็จะเห็นนิมิตทั้งหลาย และพวกเขาคนชราของพวกเขาจะฝันความฝันต่าง ๆ และในวันเหล่านั้นเราจะเทพระวิญญาณของเราบนเหล่าผู้รับใช้ของเราและบนเหล่าสาวใช้ของเรา และพวกเขาจะพยากรณ์’ - กิจการ 2:16-18

เขายกคำพูดเพิ่มเติมจากคำพยากรณ์ของโยเอล แต่ข้อความที่ยกมาข้างบนนั้นก็เพียงพอแล้วสำหรับจุดประสงค์ของเรา โยเอลพยากรณ์ไว้แล้ว โดยได้รับการดลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ ว่า “ในวันสุดท้าย พระเจ้าตรัสว่า เราจะเทพระวิญญาณของเรามาบนเนื้อหนังทั้งสิ้น และบุตรชายบุตรสาวของพวกเขาจะพยากรณ์” และ “ในวันเหล่านั้นเราจะเทพระวิญญาณของเราบนเหล่าผู้รับใช้ของเราและบนเหล่าสาวใช้ของเรา และพวกเขาจะพยากรณ์” บัดนี้เปโตรกล่าวโดยได้รับการดลใจจากพระเจ้า ว่าคำพยากรณ์ของโยเอล สำเร็จจริงแล้วอย่างน้อยก็บางส่วน ในที่นี้ผู้คนเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนที่โยเอลได้กล่าวไว้ และพวกเขาพยากรณ์!

ฉะนั้นเมื่อผู้คนเหล่านั้นประกาศข่าวประเสริฐและเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ โดยเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาที่กำลังพยากรณ์ มันเป็นแค่เหตุการณ์เสริมที่บางคนในพวกเขาพยากรณ์ในภาษาต่างประเทศหลายภาษา แต่สิ่งสำคัญก็คือว่าพวกเขาพยากรณ์จริง ๆ นั่นคือ พวกเขาพูดเพื่อพระคริสต์โดยได้รับการเปิดเผยจากพระเจ้าและโดยได้รับฤทธิ์เดชจากพระเจ้า และนี่ถูกเรียกว่าการพยากรณ์ และเราเห็นว่ามันมาโดยเป็นผลลัพธ์ของการเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงบนผู้คนที่เป็นคริสเตียน

เห็นได้ชัดว่าเรามีสิทธิ์ที่จะกล่าวว่าการพยากรณ์ในกรณีนี้เป็นการสำแดงของการเติมเปี่ยมของพระ
วิญญาณที่มาอยู่บนพวกคริสเตียน

เมื่อเราศึกษาคำพยากรณ์ของโยเอลเพิ่มเติม เราก็พบว่า “วันสุดท้าย” เหล่านั้นซึ่งเริ่มต้นแล้วที่เพ็นเท
คอสต์ยังมีอยู่ต่อไป และคำสัญญานั้นของโยเอลเรื่องการเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ยังใช้ได้ไปตลอดทั้ง
ยุคนี้ การมหัศจรรย์เหล่านั้นในฟ้าสวรรค์และในแผ่นดินโลก-เลือดและไฟและเสาควัน ดวงอาทิตย์ที่ถูกเปลี่ยน
ให้เป็นความมืด-และคำเรียก “วันใหญ่ยิ่งและเกรียงไกรนั้นขององค์พระผู้เป็นเจ้า” บ่งบอกว่าเร็ยไปจนถึงวัน
ปิดท้ายเหล่านั้นของยุคนี้และสมัยความทุกข์ลำบากครั้งใหญ่ นั้น พระสัญญานี้ก็ยังคงเป็นจริง และต่อมาในทันที
พระคำข้อแรก ๆ ของบทที่สามของโยเอลบอกเล่าเกี่ยวกับการคืนดั้งเดิมของชนชาติอิสราเอล การรวบรวม
ประชาชาติทั้งหลายมาสู่การสู้รบแห่งอารมาเกโดน ฯลฯ เราจึงเห็นได้ค่อนข้างชัดเจนว่าการเทออกของพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งทำให้ผู้คนของพระเจ้าพยากรณ์หรือเป็นพยานเพื่อพระองค์พร้อมกับการเปิดเผยของ
พระเจ้าและการได้รับฤทธิเดช จะมีต่อไปในระหว่างยุคนี้ เมื่อผู้คนของพระเจ้ากระทำตามข้อกำหนดทั้งหลาย
ของพระเจ้าเพื่อจะได้รับการเติมเปี่ยมของพระองค์ ฉะนั้นของประทานต่าง ๆ ในงานรับใช้ที่ถูกกล่าวถึงใน 1
โครินธ์ 12 จึงเป็นการสำแดงที่ประจักษ์ชัดของการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

4. ของประทานแห่งการอัศจรรย์ทั้งหลายถูกประทานให้เช่นกัน

ในฐานะการสำแดงของการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น

1 โครินธ์ 12:10 และ 28 ระบุว่าการอัศจรรย์ต่าง ๆ เป็นของประทานที่พิเศษอย่างหนึ่งของพระ
วิญญาณบริสุทธิ์เพื่อการรับใช้และการเป็นพยาน มันเป็นของประทานหนึ่งในงานรับใช้ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเรา
ควรคาดหวังว่าเมื่อผู้คนเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ บางครั้งเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เองทรงแจกจ่าย
ของประทานเหล่านั้นให้แต่ละคนตามที่พระองค์ประสงค์ การอัศจรรย์บางอย่างจะปรากฏ แต่พวกมันไม่เคย
ปรากฏทุกวันเมื่อผู้คนเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

แน่นอนว่าการอัศจรรย์ทั้งหลายไม่เคยปรากฏบ่อยครั้ง เอลิยาทำให้คน ๆ หนึ่งเป็นขึ้นจากตาย เอลี
ซาก็ทำให้คน ๆ หนึ่งเป็นขึ้นจากตาย เปาโลก็ทำให้เป็นขึ้นคนเดียว และเปโตรก็คนเดียว อัครทูตและศาสดา
พยากรณ์ที่ยอดเยี่ยมส่วนใหญ่ที่ถูกเอ่ยชื่อในพระคัมภีร์ไม่เคยทำให้ผู้ใดเป็นขึ้นจากตายเลย การอัศจรรย์ทั้ง
หลายไม่เคยเกิดขึ้นบ่อย พวกมันไม่น่าจะเกิดขึ้นบ่อยตอนนี้หากผู้คนมากมายของพระเจ้าเติมเปี่ยมด้วยพระ
วิญญาณบริสุทธิ์ แต่เราแน่ใจได้ว่าพวกมันจะไม่มีทางเกิดขึ้นเลยยกเว้นเมื่อเป็นการสำแดงของการเติมเปี่ยม
ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

จงสังเกตในหนังสือกิจการว่าการอัศจรรย์ทั้งหลายเกิดขึ้นต่อจากการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ
อย่างไร บทที่สองของกิจการเต็มไปด้วยการอัศจรรย์ทั้งหลายซึ่งเกิดขึ้นในวันเพ็นเทคอสต์นั้น มีเสียงลมพัดแรงแ
กล้าของพายุหมุน มีลิ้นเหมือนไฟที่มองเห็นได้มาเกาะอยู่บนพวกคริสเตียน มีของประทานแสนอัศจรรย์แห่ง
การพูดภาษาต่าง ๆ การอัศจรรย์เหล่านี้เห็นได้ชัดว่าเกิดขึ้นร่วมกับและเป็นการสำแดงของการเติมเปี่ยมด้วย
พระวิญญาณบริสุทธิ์

แต่เมื่อเราอ่านต่อไปเราก็พบว่าผู้คนกลุ่มเดิมนี่ที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณได้เห็นการอัศจรรย์อื่น ๆ

ด้วย บทที่สามของกิจการเล่าเกี่ยวกับการรักษาชายคนหนึ่งให้หายซึ่งเป็นง่อยมาสี่สิบกว่าปี นั่นคือตลอดชีวิตของเขา เราเลียงไม่ได้ที่จะเห็นว่าการอัศจรรย์นั้นเกิดขึ้นเพราะว่าเปโตรและยอห์นเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในกิจการ 4:31 การเต็มเปี่ยมอีกหนของพระวิญญาณบริสุทธิ์และการอัศจรรย์อีกอย่างถูกกล่าวถึงร่วมกัน “และเมื่อพวกเขาอธิษฐานแล้ว สถานที่ซึ่งพวกเขาประชุมอยู่นั้นได้สว่างไสว และพวกเขาทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกเขาทูลขอพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ” แผ่นดินไหวนั้นและการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณมาพร้อมกัน เห็นได้ชัดว่าแผ่นดินไหวนั้นเป็นการสำแดงที่อัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

และเราควรที่จะเห็นว่าสาวกเหล่านั้น ซึ่งอธิษฐานในข้อก่อนหน้าเพื่อขอฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้มาอยู่บนพวกเขาใหม่อีก ทูลขอให้พระเจ้าทรงเหยียดพระหัตถ์ของพระองค์เพื่อจะรักษาให้หาย “และเพื่อที่บรรดาหมายสำคัญกับการมหัศจรรย์ทั้งหลายจะถูกกระทำโดยพระนามของพระเยซูพระบุตรผู้บริสุทธิ์ของพระองค์” (กิจการ 4:30) พวกเขาทูลขอการอัศจรรย์ต่าง ๆ และการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์มาถึง และพร้อมกันนั้นมีการสำแดงแห่งการอัศจรรย์หลายประการ

ในบทถัดไป อานาเนียและสัปปิราถูกฆ่าตาย (กิจการ 5:5-10) และจากนั้น “โดยมือของพวกอัครทูตบรรดาหมายสำคัญและการมหัศจรรย์หลายอย่างได้ถูกกระทำในท่ามกลางประชาชน” (กิจการ 5:12) และคนเจ็บป่วยหลายคนได้รับการรักษาให้หาย และพวกผีโสโครกถูกขับออก (กิจการ 5:16)

กิจการ 6:5 บอกเราเกี่ยวกับผู้ช่วยคนนั้น “สเทเฟน ผู้เต็มเปี่ยมด้วยความเชื่อและเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” และจากนั้นข้อ 8 บอกเราว่า “และสเทเฟนประกอบด้วยความเชื่อและฤทธิ์เดช ได้กระทำบรรดาการมหัศจรรย์และการอัศจรรย์ใหญ่ยิ่งท่ามกลางประชาชน”

การอัศจรรย์เหล่านั้นเกิดขึ้นต่อจากการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ขอให้เราจดจำไว้ว่าการอัศจรรย์ทั้งหลายเกิดขึ้นแล้วก่อนถึงเพ็นเทคอสต์ แต่ผู้คนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก่อนถึงเพ็นเทคอสต์เช่นกัน แม้กระทั่งอัครทูตสิบสองคนนั้น ซึ่งสิบเอ็ดคนในพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในภายหลังที่เพ็นเทคอสต์ ก่อนหน้านั้นเคยได้รับคำบัญชาจากพระผู้ช่วยให้รอดว่า “จงรักษาคนเจ็บป่วยให้หาย จงรักษาบรรดาคนโรคเรื้อนให้หายสะอาด จงให้คนตาบอดเป็นขึ้นมา จงขับพวกผีปศาจให้ออก” (มธ. 10:8) และอีกเจ็ดสิบคนนั้น ซึ่งพระผู้ช่วยให้รอดทรงส่งออกไปในเมืองใหญ่เมืองเล็กทั้งหลายที่พระองค์เองจะเสด็จไปภายหลัง พวกเขาก็กลับมาด้วยความชื่นบาน โดยรายงานเกี่ยวกับการอัศจรรย์หลายประการ ลูคา 10:17 กล่าวว่า “พระองค์เจ้าข้า แม้แต่ผีทั้งหลายก็อยู่ใต้บังคับของพวกข้าพระองค์โดยพระนามของพระองค์” จากนั้นพระเยซูทรงบอกพวกเขาว่า “ดูเถิด เราให้พวกท่านมีฤทธิ์อำนาจที่จะเหยียบบรรดาภูเขาร้ายและแมงป่องทั้งหลาย และเหนืออำนาจทั้งสิ้นของศัตรูนั้น และไม่มีสิ่งหนึ่งสิ่งใดจะทำอันตรายแก่พวกท่านด้วยวิธีใด ๆ ได้เลย” (ลูคา 10:19) กระนั้นพระผู้ช่วยให้รอดทรงบอกเจ็ดสิบคนนี้ว่าการอัศจรรย์เหล่านั้นไม่ใช่สิ่งสำคัญ แต่พวกเขาควรชื่นชมยินดีที่ชื่อของพวกเขาถูกจดไว้แล้วในสวรรค์ต่างหาก

ฉะนั้น แม้ว่าสาวกพวกเดิมนั้นเคยถูกพระเจ้าใช้การแล้วเพื่อทำการอัศจรรย์หลายประการก่อนหน้านั้น

จากวิธีที่การอัครรรยต่าง ๆ ปรากฏในหนังสือกิจการในฐานะเป็นการสำแดงของการเต็มเปี่ยมด้วยพระ
วิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น เราจึงคาดหวังได้อย่างเหมาะสมว่าพวกมันเกิดขึ้นก็ต่อเมื่อเป็นการสำแดงของการเต็ม
เปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าเท่านั้น ฉะนั้นของประทานต่าง ๆ ในงานรับใช้ จึงไม่ใช่การงานที่ปกติและ
ธรรมดาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งคริสเตียนทุกคนมี แทนที่จะเป็นเช่นนั้น ของประทานต่าง ๆ ในงานรับใช้
เป็นของประทานเหล่านั้นที่ไม่ธรรมดาและพิเศษเกินปกติซึ่งผู้คนมีก็ต่อเมื่อเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

1 โครินธ์ 12:7 กล่าวว่า “แต่การสำแดงของพระวิญญาณนั้นมีแก่ทุกคนเพื่อเป็นประโยชน์ร่วมกัน”

พระเจ้าทรงอยากให้คริสเตียนทุกคนไม่เพียงมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงสถิตอยู่ในตัวเขาและการปลอบ
ประโลมใจและการชี้ทางและความช่วยเหลือประจำวันของพระวิญญาณเท่านั้น แต่ให้มีการเต็มเปี่ยมของพระ
วิญญาณและการสำแดงของพระวิญญาณด้วย คริสเตียนทุกคนมีพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ภายในตัว แต่ไม่ใช่
คริสเตียนทุกคนมีการสำแดงที่เหนือธรรมชาตินั้นของพระวิญญาณในของประทานต่าง ๆ แห่งงานรับใช้ แต่เขา
สามารถมีได้! ของประทานเหล่านั้นถูกยื่นเสนอให้และการสำแดงนั้นถูกสัญญาไว้แก่ทุกคนที่ยอมปฏิบัติตามข้อ
กำหนดเหล่านั้นของพระเจ้า ของประทานต่าง ๆ ในงานรับใช้เป็นสิ่งพิเศษเกินปกติ-ไม่ใช่เพราะว่าคริสเตียน
ทุกคนมีพวกมันไม่ได้ (แล้วแต่พระวิญญาณเองจะทรงตัดสินพระทัย) แต่เพราะว่าปกติแล้วพวกคริสเตียนไม่มี
พวกมันเพราะผู้คนของพระเจ้าปกติแล้วไม่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในฐานะนักเรียนที่จริงจังคนหนึ่งศึกษาเรื่องการฟื้นฟูและการประกาศข่าวประเสริฐมานานหลายปี
ผมประทับใจมาก ๆ กับข้อเท็จจริงที่ว่า การสำแดงที่แสนอัศจรรย์ของพระเจ้าปรากฏบ่อย ๆ ในกระแสการ
ฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลาย ที่ใดที่มีการนำพาอันทรงฤทธิ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ของประทานของพระเจ้าในงาน
รับใช้บางอย่างก็ปรากฏบ่อย ๆ

Charles G. Finney ในอัตชีวประวัติของเขา เล่าเกี่ยวกับการรักษาหญิงเสียดิคนหนึ่งให้หายอย่าง
อัศจรรย์ (หน้า 110) เล่าเกี่ยวกับหญิงคนหนึ่งที่อยู่ดี ๆ ได้รับฤทธิ์เดชที่จะอ่านพระวจนะของพระเจ้าได้ แม้ว่า
เธอไม่เคยเรียนอ่านหนังสือมาก่อนเลย (หน้า 75) และเล่าเกี่ยวกับการเสียชีวิตแบบฉับพลันของคนสองคนที่ด่า
ว่าและขัดขวางงานของเขา ในลักษณะที่ดูเหมือนเป็นการเข้าแทรกแซงแบบอัศจรรย์ของพระเจ้า (หน้า 65
และ 166) บันทึกเกี่ยวกับการฟื้นฟูต่าง ๆ ของ Finney ทำให้เราเข้าใจว่า มันไม่ใช่เรื่องน่าประหลาดใจเลยกับ
การที่พระเจ้าจะทรงสำแดงพระองค์เองในการสำแดงที่แสนอัศจรรย์ใด ๆ ในท่ามกลางการเต็มเปี่ยมด้วยพระ
วิญญาณเช่นนั้นและฤทธิ์เดชมหัศจรรย์เช่นนั้น

ในงานที่มหัศจรรย์นั้นของ D. L. Moody มีหลักฐานหลายอย่างแสดงถึงของประทานต่าง ๆ ในงาน
รับใช้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย Moody ขวนขวายเสมอที่จะไม่มีรายงานสุดโต่งใด ๆ เกี่ยวกับงานฟื้นฟู
เหล่านั้น แต่คนอื่น ๆ ได้เล่าเกี่ยวกับเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่โดดเด่นและเหนือธรรมชาติซึ่งเชื่อมโยงกับงานที่เต็ม
เปี่ยมด้วยพระวิญญาณนั้นของ Mr. Moody ยกตัวอย่างเช่น John V. Farwell ผู้มีเกียรติ ในหนังสือของเขา
ซึ่งตีพิมพ์โดย Moody Press, *Early Recollections of Dwight L. Moody*, เล่าเรื่องราวแสนวิเศษเกี่ยวกับ
ชายคนหนึ่งที่เป็นโรคด้านสะโพกมาตั้งแต่วัยหนุ่มของตนผู้ซึ่งได้รับการรักษาให้หายอย่างฉับพลันนำอัศจรรย์
เมื่อเขาอายุสามสิบแปดปี Mr. Farwell กล่าวว่าเขาและ Moody เป็นประจักษ์พยานที่ได้เห็นการรักษาให้หาย

อันแสนอัศจรรย์นั้น

งานรับใช้ที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของ John Wesley มาพร้อมกับการสำแดงที่โดดเด่นและแสนอัศจรรย์หลายประการ ใน Wesley's Journal เมื่อวันที่ 19 กันยายน 1750 เขาบันทึกเกี่ยวกับการที่น้องชายคนหนึ่งของเขาได้รับการรักษาให้หายอันเป็นการตอบคำอธิษฐานของหลายคน การรักษาให้หายนั้นไม่ได้เกิดขึ้นเพราะยารักษาโรคแต่ถูกอนุมาณอย่างชัดเจนว่าพระเจ้าทรงแต่งตั้งร่างกายของเขาและประทานการหยุดพักและพละกำลังแก่เขา

เมื่อวันที่ 8 พฤษภาคม 1741 Wesley บันทึกเกี่ยวกับความเจ็บป่วยรุนแรงของตัวเองและข้อเท็จจริงที่ว่าพระคำตอนที่ว่า “บรรดาหมายสำคัญเหล่านี้จะติดตามคนเหล่านี้ที่เชื่อ” จากมาระโก 16:17 เข้ามาในหัวของเขาอย่างทรงพลังและเขาร้องทูลพระเยซูเสียดัง ทันทันนั้นความเจ็บปวดนั้นก็หายวับไป ไขว่สูงก็จากไป โดยพระเมตตาของพระเจ้า

เมื่อวันที่ 17 มีนาคม 1746 Wesley บันทึกว่าม้าของเขา “กะเผลกยิ่งนัก” และว่า “ผมปวดศีรษะมากกว่าที่เคยปวดมานานหลายเดือน” จากนั้นเขาบันทึกอย่างสมเหตุสมผลมาก ๆ ว่าพระเจ้าทรงทำอะไรในถ้อยคำเหล่านี้: “(สิ่งที่ผมยืนยันในที่นี้เป็นข้อเท็จจริงล้วน ๆ: ขอให้ทุกคนคิดหาเหตุผลตามที่ตนเห็นสมควร) จากนั้นผมก็คิดว่า ‘พระเจ้าทรงรักษามนุษย์หรือสัตว์ไม่ได้หรือ ไม่ว่าจะใช้วิธีใด หรือไม่ต้องใช้วิธีใดเลย?’ ทันทันนั้นความเหนื่อยล้าและการปวดศีรษะของผมก็หมดสิ้น และอาการกะเผลกของม้าของผมก็หายไปในช่วงระยะเวลาเดียวกันนั้น มันไม่เดินกะเผลกอีกต่อไปแล้วไม่ว่าจะวันนั้นหรือวันถัดไป นี่เป็นเหตุการณ์น่าประหลาดมากจริง ๆ เช่นกัน!”

Wesley บันทึกเรื่องการรักษาให้หายจากการเสียดซึ่งเป็นการตอบคำอธิษฐานและหลักฐานอีกมากมายเกี่ยวกับการกระทำที่เหนือธรรมชาติของพระวิญญาณของพระเจ้า

ในหนังสือเล่มเล็ก ๆ นั้น, *I Cried, He Answered*, ซึ่งตีพิมพ์โดย Moody Press มีหลายเหตุการณ์ซึ่งเป็นการตอบคำอธิษฐานอย่างโดดเด่น ซึ่งถูกรวบรวมโดย Henry W. Adams, Norman H. Camp, William Norton และ F. A. Steven มีบทนำตอนหนึ่งโดย Dr. Charles G. Trumbull อดีตบรรณาธิการของ *Sunday School Times* คำพยานหนึ่งเล่าเกี่ยวกับนักศึกษาคนหนึ่ง ใน Moody Bible Institute ที่มีปัญหาด้านประสาทการมองเห็นรุนแรงจนเขาไม่สามารถทำงานของเขาได้ Dr. R. A. Torrey ผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ได้สอนเกี่ยวกับการรักษาโรคไปแล้วในชั้นเรียนของสถาบันนั้น นักศึกษาผู้นี้ไปที่บ้านของ Dr. Torrey ถูกเจิมและได้รับการอธิษฐานเผื่อ และได้รับการรักษาให้หายอย่างมหัศจรรย์อันเป็นการตอบคำอธิษฐาน เหตุการณ์นี้ ซึ่งได้รับการยืนยันว่าเกิดขึ้นจริง ดูเหมือนเป็นการสำแดงแห่งของประทานที่แสนอัศจรรย์นั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งไปพร้อมกับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณในงานฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ของ Dr. Torrey

การขับพวกผีออกเกิดขึ้นบ่อยในท่ามกลางการฟื้นฟูครั้งใหญ่ทั้งหลาย Jonathan Goforth มิชชันนารีผู้ยิ่งใหญ่ของคณะเพรสไบทีเรียนในประเทศจีน ในหนังสือเล่มเล็กนั้น *By My Spirit* มีบทหนึ่งชื่อว่า “Evil Spirits Defeated and Cast Out in Honan” Mrs. Howard Taylor เล่าเกี่ยวกับการอัศจรรย์เหล่านั้นที่

แสนวิเศษซึ่งถูกกระทำอันเป็นการตอบคำอธิษฐานด้วยความเชื่อของ Pastor Hsi ตัว Hudson Taylor เคยได้
รับการรักษาให้หายอย่างแสนอัศจรรย์ และการสำแดงที่แสนอัศจรรย์ทั้งหมดนี้ได้ปรากฏร่วมกับผู้คนที่ดู
เหมือนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

เพื่อถวายเกียรติแด่พระคริสต์ ผมควรกล่าวว่าพระเจ้า มีอยู่ไม่ก็คราว ได้ทรงสำแดงให้ประจักษ์อย่าง
แสนวิเศษหลายหนในการเชื่อมโยงกับงานของผมเอง ผมไปพบกับหญิงคนหนึ่งที่ถูกส่งกลับมาตายที่บ้านหลัง
จากอยู่ในสถานบำบัดวัณโรคของรัฐที่เมือง Kerrville รัฐเท็กซัส เธอได้รับการรักษาให้หายอย่างแสนมหัศจรรย์
และฉับพลัน ขณะที่ผมนั่งอยู่ข้างเตียงของเธอและอธิษฐาน ในไม่กี่วันเธอก็ทำงานบ้านทั้งหมดของเธอแล้ว ใน
ไม่กี่สัปดาห์เธอก็น้ำหนักเพิ่มขึ้นสี่สิบปอนด์ และสี่ปีต่อมาเธอก็สุขภาพดี และไม่เป็นวัณโรคอีกเลย

ผมเป็นประจักษ์พยานคนหนึ่งในเมือง Roosevelt รัฐโอคลาโฮมา และในเมือง Waxahachie รัฐ
เท็กซัส พระเจ้าทรงฆ่าชายชั่วหลายคนให้ตายอย่างฉับพลัน พวกคนที่ไม่ฟังพระวาทะของพระเจ้าและที่ล้อเล่น
กับสิ่งต่าง ๆ ที่บริสุทธิ์ ในงานฟื้นฟูครั้งใหญ่หลายงาน

ของประทานต่าง ๆ ในงานรับใช้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกสำแดงก็ต่อเมื่อผู้คนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระ
วิญญาณบริสุทธิ์สำหรับงานรับใช้

II. บรรดาคำพยากรณ์และการอัศจรรย์ในภาคพันธสัญญาเดิม

สำแดงให้เห็นการเต็มเปี่ยมเดียวกันนั้นของ

พระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนที่เห็นเทคอสต์

ในภาคพันธสัญญาใหม่ เราแสดงให้เห็นแล้วว่าของประทานทั้งหลายในงานรับใช้ คำพยากรณ์ การ
อัศจรรย์ต่าง ๆ ฯลฯ เป็นเพียงการสำแดงของการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่การสำแดงที่แสน
อัศจรรย์เหล่านั้นในภาคพันธสัญญาเดิมล่ะ? คำพยากรณ์เหล่านั้น ซึ่งพระเจ้าประทานให้ พระวาทะของพระเย
โฮวาห์ที่ถูกนำมาบอกแก่ประชาชน การอัศจรรย์เหล่านั้นที่ถูกกระทำในพระนามของพระองค์-สิ่งเหล่านี้
เป็นการสำแดงของการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนที่เห็นเทคอสต์ไหม? ใช่แล้ว พวกมันเป็นการ
งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมาอยู่บนผู้คนด้วยฤทธิ์เดชในภาคพันธสัญญาเดิม
แบบเดียวกับที่พระองค์ทรงกระทำที่เห็นเทคอสต์ และเหมือนที่พระองค์ทรงกระทำบ่อย ๆ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา
และผู้ที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า ล้วนได้รับการสำแดงที่แสนอัศจรรย์หลายประการในภาค
พันธสัญญาเดิมเหมือนอย่างคนเหล่านั้นที่เห็นเทคอสต์ เราไม่มีสิทธิ์ที่จะทำการแบ่งแยกระหว่างการเต็มเปี่ยม
ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในภาคพันธสัญญาเดิมกับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในภาคพันธสัญญา
ใหม่ หรือเรื่องของประทานเหล่านั้นซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานให้ โดยแจกจ่ายให้แต่ละคนตามที่พระองค์
ทรงประสงค์

1. พระวิญญาณบริสุทธิ์ “ลงมาบน” พวกคริสเตียน

“ทรงเต็มเปี่ยม” พวกเขาในสมัยภาคพันธสัญญาเดิม

เหมือนอย่างในหนังสือกิจการ

เรากล่าวไปแล้วว่าหลายคนได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก่อนหน้าพื้นเทคอสตีในภาคพันธสัญญาใหม่ ตามที่บันทึกไว้ในข่าวประเสริฐทั้งสี่เล่ม นั่นยังเป็นจริงเกี่ยวกับยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา (ลูกา 1:15), นางเอลีซาเบธ (ลูกา 1:41), เศคาริยาห์ (ลูกา 1:67) และพระเยซู (ลูกา 3:21,22) ฉะนั้นพื้นเทคอสตีจึงไม่ใช่ครั้งแรกที่ผู้ใดเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในกรณีของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา นางเอลีซาเบธและเศคาริยาห์ คำเรียกเดียวกันนั้นถูกใช้เหมือนในกิจการ 2:4 ที่พรรณนาถึงพื้นเทคอสตี-นั่นคือ “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” และในกรณีของพระเยซู เราอ่านว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาบนพระองค์” และเราจำได้ว่าที่พื้นเทคอสตี เปโตรกล่าวว่า การมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาบนพวกเขาเป็นการสำเร็จจริงของคำพยากรณ์ของโยเอล: “...เราจะเทออกจากพระวิญญาณของเรา” และ “ในวันเหล่านั้นเราจะเทพระวิญญาณของเราบนเหล่าผู้รับใช้ของเราและบนเหล่าสาวใช้ของเรา และพวกเขาจะพยากรณ์” ฉะนั้นการมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาบนพระเยซูจึงเป็นแบบเดียวกันกับการเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาบนพวกเขาที่พื้นเทคอสตี

หลายครั้งในภาคพันธสัญญาเดิม พระคัมภีร์พูดถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่มาอยู่บนผู้คนเพื่อทำให้พวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชสำหรับการรับใช้

ในกัณดารวิถี 11:25-27 เราอ่านว่าพระเจ้าทรงเอาวิญญาณนั้นที่อยู่บนโมเสสมาให้แก่ผู้อาวุโสเจ็ดสิบคนนั้น และพวกเขาพยากรณ์

เราอ่านว่า “พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ได้มาสถิตอยู่บนเยฟธาห์” เพื่อช่วยให้เขาสามารถเอาชนะพวกลูกหลานของอัมโมนได้ (ผวจ. 11:29)

เราอ่านว่า “พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์เสด็จมาสวมทับอยู่บน” แซมสันอย่างทรงฤทธิ์จนเขาทำการอัศจรรย์ครั้งแล้วครั้งเล่า พร้อมกับการลงโทษของพระเจ้าที่ตกบนคนฟีลิสเตียและในการช่วยชนชาติอิสราเอลและตัวเขาเองให้รอดพ้น (ผวจ. 14:6; 14:19; 15:14)

เราพบว่า “พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จมาบน” กษัตริย์ซาอูลและเขาพยากรณ์ (1 ซมอ. 10:6-10) อีกหน “พระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จมาบนซาอูล” และช่วยเหลือเขาให้รับหน้าที่ผู้นำเหนือชนชาติอิสราเอลทั้งหมดและเอาชนะคนอัมโมน (1 ซมอ. 11:6)

เมื่อซาอูลเฉลิมตั้งดาวิดด้วยน้ำมัน “พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์เสด็จมาสถิตบนดาวิดตั้งแต่นั้นเป็นต้นไป” (1 ซมอ. 16:13) ดาวิดจึงฆ่าโกลิอัทและกลายเป็นชายผู้มีกำลังมากของพระเจ้า

เราอ่านว่าเอลีซาเสาะหาและได้รับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณเป็นสองเท่าของที่เคยอยู่บนเอลียาห์ (2 พงศ์กษัตริย์ 2:9-15) และเอลีซาสามารถงานรับใช้ด้านการพยากรณ์และด้านการอัศจรรย์แบบเดียวกับที่เคยเป็นเครื่องหมายของเอลียาห์

จงหมายเหตุว่าภาษาปกติของภาคพันธสัญญาเดิมก็คือว่า “พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์เสด็จมาบน” ผู้คน แต่คนเหล่านี้ทุกคนแน่นอนว่าใช้ของประทานต่าง ๆ ในงานรับใช้ซึ่งเป็น “การสำแดงของพระวิญญาณ” ซึ่งมีให้แก่คริสเตียนทุกคนตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเห็นความจำเป็น ขณะที่พวกเขาเต็มเปี่ยม

ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าสำหรับการรับใช้ ที่เห็นเทคอสต์พระเจ้าได้ทรงเทพะวิญญาณของพระองค์ออก และคนเหล่านั้นที่ได้รับพระวิญญาณนั้นก็พยากรณ์และกระทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ และพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษาและแสดงให้เห็นของประทานอื่น ๆ ในงานรับใช้ ในภาคพันธสัญญาเดิม เมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จมาบนผู้คน พวกเขาที่สำคัญของประทานในงานรับใช้แบบเดียวกันเหล่านั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การพยากรณ์และการอัศจรรย์ต่าง ๆ ฯลฯ ฉะนั้นมันจึงเหมาะสมที่จะกล่าวว่าการเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาบนคน ๆ หนึ่งเป็นอย่างเดียวกันกับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมาบนพวกสาวกที่เห็นเทคอสต์และเติมเปี่ยมพวกเขา ฉะนั้นทั้งสองคำเรียกจึงถูกใช้เพื่อหมายถึงการเติมเปี่ยมแบบเดียวกันนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีพยากรณ์ไว้เกี่ยวกับพระเยซูในอิสยาห์ 42:1, “เราได้อาภิรมย์ของเรามาสมท่านไว้” และอิสยาห์ 61:1 บอกล่วงหน้าว่ามันจะเป็นจริงเกี่ยวกับพระเยซู: “พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศ” คนที่มีพระวิญญาณของพระเจ้าอยู่บนตัวก็มีการประกอบด้วยฤทธิ์เดชแบบเดียวกันกับที่ประทานให้ที่เห็นเทคอสต์ เมื่อพระเจ้าทรงเทพะวิญญาณของพระองค์ออกมาบนพวกคริสเตียนที่เฝ้ารอและพวกเขาพยากรณ์

อย่างไรก็ตาม คำเรียก “ให้...เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” ซึ่งเหมือนกันมากกับภาษานั้นของกิจการ 2:4 เกี่ยวกับพวกสาวกที่เห็นเทคอสต์ ก็ถูกใช้เกี่ยวกับเบซาเลเอลในอพยพ 35:31 มีกล่าวไว้ว่าพระเจ้าได้ทรงเรียกเบซาเลเอลให้มาทำงานจัดเตรียมพลับพลานั้นและของตกแต่งของมัน, “และพระองค์ได้ทรงให้เขาเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า ในสติปัญญา ในความเข้าใจ และในความรู้ และในงานแห่งฝีมือช่างทุกอย่าง”

เป็นความจริงที่ว่าในประเด็นหนึ่งโดยเฉพาะดูเหมือนจะมีความแตกต่างที่ชัดเจนอย่างหนึ่งในงานรับใช้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในภาคพันธสัญญาเดิมกับเรื่อยไปจนถึงการคืนพระชนม์นั้นและตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา เราเชื่อว่าความแตกต่างนั้นถูกบ่งบอกในยอห์น 14:17 ที่พระเยซูทรงสัญญาไว้ว่าพระองค์จะทรงอธิษฐานขอพระบิดาและพระบิดาจะส่งผู้ปลอบประโลมใจนั้นมายังพวกเขาเพื่อจะสถิตอยู่กับพวกเขาตลอดไป, “คือพระวิญญาณแห่งความจริง ผู้ซึ่งโลกไม่สามารถรับได้ เพราะว่าโลกมองไม่เห็นพระองค์และไม่รู้จักพระองค์ แต่ท่านทั้งหลายรู้จักพระองค์ เพราะพระองค์ทรงสถิตอยู่กับท่านทั้งหลายและจะประทับอยู่ในท่านทั้งหลาย” พระวิญญาณบริสุทธิ์, พระวิญญาณแห่งความจริง, ผู้ปลอบประโลมใจ, เรื่อยมาจนถึงเวลานั้นทรงสถิตอยู่กับผู้คนที่ เป็นคริสเตียน แต่เมื่อพระเยซูจะทรงเป็นขึ้นจากตาย เมื่อนั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงอยู่ในพวกเขา ฉะนั้น ยอห์น 20:22 จึงบอกเราว่าพระเยซูทรงระบายลมหายใจบนพวกสาวกวันนั้นที่พระองค์ทรงคืนพระชนม์และตรัสแก่พวกเขาว่า “ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด” ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมาพระวิญญาณของพระเจ้าทรงทำให้ร่างกายของคริสเตียนทั้งหลายเป็นบ้านของพระองค์ แต่พระวจนะของพระเจ้าไม่ได้สอนเราเลยว่ามี ความแตกต่างใดสักชนิดโดยเฉพาะในวิธีที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอวยพรและช่วยเหลือเหล่าคริสเตียน ภาคพันธสัญญาใหม่กับวิธีที่พระองค์เคยอวยพรและช่วยเหลือพวกคริสเตียนภาคพันธสัญญาเดิม

เราควรหมายเหตุว่าใน 1 เปโตร 1:10,11 เราอ่านว่าเหล่าผู้พยากรณ์ภาคพันธสัญญาเดิม “ได้ไต่ถาม

และสื่บคั่นอย่างขยับขึ้นแข็ง ผู้ซึ่งได้พยากรณ์เกี่ยวกับพระคุณซึ่งจะมายังพวกท่าน โดยสื่บคั่นสิ่งที่หรือลักษณะแห่งเวลาที่พระวิญญาณของพระคริสต์ ผู้ทรงสถิตอยู่ในพวกเขา ได้ทรงสำแดงไว้ เมื่อพระวิญญาณนั้นได้ทรงเป็นพยานล่องหน้าถึงความทุกข์ทรมานต่าง ๆ ของพระคริสต์ และถึงสง่าราศีที่จะตามมา” จงหมายเหตุคำกล่าวที่ชัดเจนนั้นว่าพระวิญญาณของพระคริสต์ (พระวิญญาณบริสุทธิ์) ทรงอยู่ในผู้พยากรณ์ภาคพันธสัญญาเดิมเหล่านี้! กล่าวอีกนัยหนึ่ง พวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณตอนที่พวกเขาพยากรณ์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เพียงทรงอยู่กับพวกเขา แต่ในพวกเขา มีความแตกต่างทางเทคนิคอยู่บ้างในวิธีที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตในร่างกายของพวกคริสเตียนตั้งแต่การคืนพระชนม์ของพระคริสต์ แต่มันเป็นการเปลี่ยนแปลงหนึ่งทีเริ่มต้นแล้วเมื่อพระคริสต์ทรงคืนพระชนม์ ไม่ใช่ที่เพ็นเทคอสต์ และมันไม่ได้ส่งผลต่อวิธีที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงเจิมเหล่าผู้รับใช้ของพระองค์ หรือเต็มเปี่ยมพวกเขาหรือเสด็จมาบนพวกเขา เพื่อจะสำแดงพระองค์เองในของประทานเหล่านั้นในงานรับใช้ เพื่อการรับใช้

2. การพยากรณ์ มีความโดดเด่นมากที่สุดในบรรดา

ของประทานของพระวิญญาณในภาคพันธสัญญาเดิมและใหม่

โยเอลเห็นล่องหน้าการฟื้นฟูที่แสนวิเศษในวันเพ็นเทคอสต์นั้นซึ่งเกิดขึ้นหลังจากการตรึงกางเขนประมาณห้าสิบวัน และเกิดอะไรขึ้นที่เพ็นเทคอสต์ ตามการเปิดเผยจากพระเจ้าที่ประทานให้ผ่านทางโยเอล? พระเจ้าตรัสว่า “เราจะเทพระวิญญาณของเรามาบนเนื้อหนังทั้งสิ้น” และอีกที “และในวันเหล่านั้นเราจะเทพระวิญญาณของเราบนเหล่าผู้รับใช้และบนเหล่าสาวใช้ด้วย” (โยเอล 2:28,29) การเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาบนเหล่าผู้รับใช้ของพระเจ้าจะเป็นเครื่องหมายบ่งบอกเพ็นเทคอสต์และวันสุดท้ายเหล่านั้น ซึ่งเริ่มต้นแล้วที่เพ็นเทคอสต์ และจะเกิดอะไรขึ้นเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าจะทรงถูกเทออกมาบนพวกคริสเตียน? เมื่อนั้น “บุตรชายบุตรสาวของพวกเจ้าจะพยากรณ์” และเหล่าผู้รับใช้และเหล่าสาวใช้ก็จะพยากรณ์เช่นกัน ตามที่เปโตรยกคำพูดโยเอลในกิจการ 2:17,18 ฉะนั้นการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เพ็นเทคอสต์ทำให้ผู้คนพยากรณ์ สิ่งสำคัญที่เพ็นเทคอสต์ จากมุมมองด้านการพยากรณ์ ไม่ใช่ว่าผู้คนของพระเจ้าพูดในภาษาอื่น ๆ แต่พวกเขาพูดตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พวกเขาพูด ฉะนั้นการพยากรณ์จึงเป็นการสำแดงอย่างชัดเจนของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ มันถูกเรียกเช่นนั้นในภาคพันธสัญญาเดิมเมื่อโยเอลพยากรณ์เหตุการณ์อันทรงฤทธิ์นี้ มันถูกเรียกเช่นนั้นในภาคพันธสัญญาใหม่เมื่อเปโตรเล่าว่าพระสัญญาของพระเจ้ากำลังสำเร็จจริง พระเยซูในกิจการ 1:8 ทรงสัญญาพวกเขาว่าพวกเขาจะได้รับฤทธิ์เดชเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกเขา “และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเรา” พวกเขาสนใจใหม่ว่าเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าเสด็จมาบนพวกเขา พวกเขาจะพยากรณ์? พวกเขาสนใจใหม่ว่าการเป็นพยานของพวกเขาเพื่อพระคริสต์ในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเป็นการพยากรณ์? ใช่แล้ว ถ้าพวกเขาเข้าใจว่าพระเยซูทรงหมายถึงอะไรในกิจการ 1:4 และพระองค์ทรงหมายถึงอะไรเมื่อพระองค์ทรงให้โยเอลบันทึกคำพยากรณ์ของตนลงไป เพราะว่าคำพยากรณ์ทั้งสองตอนนั้นอ้างอิงถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นเมื่อพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ พวกเขาก็พยากรณ์ นั่นคือ พวกเขาพูดตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานสติปัญญาและฤทธิ์เดชให้พวกเขาพูด เป็นพยานเพื่อพระเยซู

เมื่อพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาบนเหล่าผู้พยากรณ์ภาคพันธสัญญาเดิม พวกเขา ก็พยากรณ์ เมื่อพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าเสด็จมาบนหนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้นที่เฟ็นเทคอสต์ พวกเขา ก็พยากรณ์ด้วย

เห็นได้ชัดว่าการพยากรณ์เป็นสิ่งที่เหล่าผู้เขียนที่ได้รับการคล้อยใจของพระคัมภีร์ถือว่าการสำแดงที่สำคัญที่สุดของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ของประทานในงานรับใช้ที่สำคัญที่สุดสำหรับคริสเตียนทั้งหลาย พวกเขา อัครทูตถูกกล่าวถึงว่ามีของประทานสูงสุดใน 1 โครินธ์ 12:28 แต่จากนั้นเราไม่มีอัครทูตคนใดแล้ววันนี้ และเราไม่จำเป็นต้องมีพวกเขาด้วย ชายเหล่านี้ที่ถูกส่งไปเป็นพิเศษเพื่อพูดด้วยสิทธิอำนาจเพื่อพระเจ้าเมื่อพระวาระของพระเจ้ายังครอบคลุมความต้องการเหล่านั้นยังไม่เพียงพอ พระคัมภีร์ไม่เคยบอกเป็นนัยเลยว่าจะมีอัครทูตคนอื่น ๆ อีกหลังจากสมัยภาคพันธสัญญาใหม่ ตอนนี้เรามีพระคัมภีร์ที่เสร็จสมบูรณ์แล้ว อ่างเก็บน้ำแห่งความจริงที่สมบูรณ์แบบและดีพอ ที่เตรียมคนของพระเจ้าอย่างสมบูรณ์ให้พร้อมสำหรับงานรับใช้ทุกอย่างของเขาเท่าที่ต้องการสิทธิอำนาจจากพระเจ้า แต่ของประทานที่สองที่เป็นการพยากรณ์นั้นเป็นสิ่งที่คริสเตียนทุกคนถูกหนุนใจให้แสวงหา และใน 1 โครินธ์ 14:31 พวกคริสเตียนที่เมืองโครินธ์ถูกบอกอย่างชัดเจนว่า “เพราะว่าพวกท่านทุกคนพยากรณ์ได้ทีละคน เพื่อทุกคนจะได้เรียนรู้ และเพื่อทุกคนจะได้รับการปลอบประโลมใจ” ทุกคนพยากรณ์ได้ และในกรณีสมมติที่เปาโลกล่าวถึงว่าเป็นตัวอย่างอันเหมาะสม เขาบอกเราว่า “แต่ถ้าทุกคนพยากรณ์ และมีคนที่ไม่เชื่อ หรือคนที่ไม่ถึงเข้ามา ทุกคนก็ทำให้เขาสำนึก ทุกคนก็วินิจฉัยเขา” (1 คร. 14:24) ฉะนั้นมันจึงเหมาะสมอย่างสมบูรณ์สำหรับคริสเตียนทุกคนในการแสวงหาที่จะพยากรณ์

อันที่จริง คริสเตียนทั้งหลายได้รับคำบัญชาว่า “จงปรารถนาบรรดาของประทานฝ่ายจิตวิญญาณ แต่ยิ่งกว่านั้นเพื่อพวกท่านจะพยากรณ์ได้” (1 คร. 14:1) เกี่ยวกับเรื่องนี้ น่าสังเกตว่าเปาโลและโมเสสกล่าวเกือบจะเหมือนกันเลย เมื่อพระเยโฮวาห์ทรงเอาการเจิมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งอยู่บนโมเสสและทรงเอาพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้เปี่ยมสุขของคัมภีร์เดิมนั้นมาใส่บนผู้สาวุโสเจ็ดสิบคนนั้นผู้ซึ่งจะช่วยเหลือโมเสสครอบครอง พวกเขา ก็พยากรณ์ สองคนจากเจ็ดสิบคนนั้นยังอยู่ในค่ายพักแรมที่จะไปกับโมเสสและอีกหกสิบแปดคนนั้น เพื่อไปยืนตามจุดของตบรอบพลับพลานั้น สองคนนี้มีประกบด้วยฤทธิ์เดชที่โดดเด่นเดียวกันนั้นเช่นกัน “...และวิญญาณอยู่บนเขาทั้งสอง และเขาทั้งสองอยู่ในพวกเดียวกันที่ได้ลงทะเลเบียนไว้ นั้น แต่ไม่ได้ออกไปยังพลับปลา และเขาทั้งสองพยากรณ์อยู่ในค่าย” (กตว. 11:26) ชายเหล่านี้มีชื่อว่าเอลาดาดและเมาดาด ชายหนุ่มคนหนึ่งวิ่งไปบอกโมเสส โยชูวาซึ่งหวงแหนสิทธิอำนาจและฤทธิ์เดชของโมเสส กล่าวว่า “โมเสสเจ้านายของข้าพเจ้า ขอห้ามเขาทั้งสองเสีย!” โมเสสตอบไปว่าอะไร? “และโมเสสกล่าวแก่เขาว่า “ท่านร้อนใจเพราะเห็นแก่เราหรือ ขอพระเจ้าทรงโปรดให้ประชากรของพระเยโฮวาห์เป็นผู้พยากรณ์ทุกคน และขอให้พระเยโฮวาห์ทรงใส่วิญญาณของพระองค์ไว้บนเขาเหล่านั้น!” (กตว. 11:29) โมเสสอยากให้ผู้คนขององค์พระผู้เป็นเจ้าทุกคนเป็นผู้พยากรณ์ และอยากให้พระวิญญาณของพระเจ้ามาสถิตอยู่บนพวกเขาเพื่อช่วยให้พวกเขาพยากรณ์ได้

เปาโลกล่าวเกือบจะเหมือนกันเลย: “ข้าพเจ้าปรารถนาให้พวกท่านพูดภาษาต่าง ๆ ได้” นั่นคือ ที่พวกเขาจะสามารถพูดกับคนอื่น ๆ ในภาษาต่างประเทศหลายภาษาเหมือนที่เขาพูด “แต่ยิ่งกว่านั้นให้พวกท่านพยากรณ์ได้” (1 คร. 14:5) เปาโลและโมเสสเห็นพ้องตรงกัน พวกเขาอยากให้ผู้คนของพระเจ้าพยากรณ์ อัน

เป็นผลมาจากการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า

ไม่มีการให้คำหนุนใจแบบนั้นแก่คริสเตียนทั้งหลายให้แสวงหาของประทานอื่น ๆ เหมือนอย่างให้แสวงหาของประทานแห่งการพยากรณ์ ถ้าอย่างนั้น การพยากรณ์หมายถึงอะไร?

3. การพยากรณ์ซึ่งเป็นของประทานที่เหนือธรรมชาตินี้ของพระวิญญาณ คืออะไร?

คนที่เปรียบเทียบข้ออ้างอิงต่าง ๆ ที่กล่าวถึงการพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิมและใหม่อย่างตั้งใจจะพบว่า การพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาเดิมและการพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาใหม่หมายถึงสิ่งเดียวกันเปี่ยม มีแนวคิดบางอย่างที่แพร่หลายมาก ๆ เกี่ยวกับการพยากรณ์ซึ่งไม่สัตย์จริงต่อพระคัมภีร์ หลายคนเชื่อว่าคำว่าพยากรณ์ ในภาคพันธสัญญาเดิมไม่ได้หมายถึงสิ่งเดียวกับในภาคพันธสัญญาใหม่ พวกเขาเชื่อว่าการพยากรณ์หมายถึงการบอกล่วงหน้าถึงอนาคตในภาคพันธสัญญาเดิม ในภาคพันธสัญญาใหม่ หลายคนเชื่อว่าการพยากรณ์เป็นแค่การเทศนา ไม่ใช่เลย การพยากรณ์เป็นแบบเดียวกันเปี่ยมในภาคพันธสัญญาเดิมและใหม่ ภาคพันธสัญญาใหม่ยกคำพูดจากพระคัมภีร์ภาคพันธสัญญาเดิมเกี่ยวกับการพยากรณ์ โยเอลในภาคพันธสัญญาเดิมและเปโตรในภาคพันธสัญญาใหม่หมายถึงสิ่งเดียวกันเมื่อพวกเขาถ้อยคำเดียวกันมา อันหนึ่งเขียนในภาษาฮีบรูและข้อความของอีกคนถูกบันทึกไว้ให้เราในภาษากรีก มีหลากหลายวิธีที่เราสามารถทราบได้ว่าการพยากรณ์ตามพระคัมภีร์หมายถึงอะไร

ประการแรก การพยากรณ์เป็นสิ่งที่พวกเขากระทำหลังจากที่พวกเขาเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เพ็นเทคอสต์ โยเอล 2:29 ประกาศเช่นนั้นอย่างชัดเจน เหมือนที่เปโตรยกคำพูดมาที่เพ็นเทคอสต์ ฉะนั้นการพยากรณ์ก็คือ การเป็นพยานที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเพื่อพระคริสต์ การกล่าวข่าวสารหนึ่งซึ่งได้รับโดยตรงจากพระเจ้าและในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษาไม่จำเป็นต้องเป็นส่วนหนึ่งของการพยากรณ์ แต่การพูด “ตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พวกเขาพูด” เป็นการพยากรณ์

นิยามของพระเจ้าเกี่ยวกับการพยากรณ์ถูกให้ไว้ใน 1 โครินธ์ 14:3: “แต่ผู้ที่พยากรณ์นั้นพูดกับมนุษย์เพื่อการเสริมสร้างให้จำเริญขึ้น และเพื่อการเตือนสติ และเพื่อการปลอบประโลมใจ” เราต้องเข้าใจว่าคำพูดเช่นนั้นมาในฐานะของประทานที่พิเศษอย่างหนึ่งฝ่ายวิญญาณ คน ๆ หนึ่งไม่ได้พยากรณ์เลยหากเขาพูดด้วยสติปัญญาตามธรรมชาติ แต่เป็นผลมาจากการศึกษาค้นคว้าของเขาหรือเมื่อไม่ได้รับการทรงเจิมจากพระเจ้า คนบางคนอธิบายพระวาทะของพระเจ้า ไม่ใช่เลย คำพูดของเขาต้องมาพร้อมกับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติจากพระเจ้า ของประทานที่พิเศษอย่างหนึ่ง มันเสริมสร้างผู้คน มันมีการเตือนสติ และมันมีการปลอบประโลมใจ ไม่ใช่การเสริมสร้างทุกอย่างจะเป็นการพยากรณ์ ไม่ใช่การเตือนสติทุกอย่างจะเป็นการพยากรณ์ ไม่ใช่การปลอบประโลมใจทุกอย่างจะเป็นการพยากรณ์ แต่เฉพาะอันที่กล่าวโดยประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากพระเจ้าโดยตรงเท่านั้น นั่นคือการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

จงเปรียบเทียบข้อนี้กับข้อ 24 และ 25 ในบทเดียวกันนั้น (1 คร. 14):

“แต่ถ้าทุกคนพยากรณ์ และมีคนที่ไม่เชื่อ หรือคนที่รู้ไม่ถึงเข้ามา ทุกคนก็ทำให้เขาสำนึก ทุกคนก็

วินิจฉัยเขา และตั้งนั้น บรรดาความลับแห่งใจของเขาก็ถูกทำให้ประจักษ์ และเมื่อซบหน้าลง เขาจะนมัสการพระเจ้า และรายงานว่า พระเจ้าทรงสถิตอยู่ในพวกท่านอย่างแท้จริง”

การพยากรณ์น่าจะหมายถึงการพูดด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้าในแบบที่แม้แต่พวกผู้ไม่เชื่ออย่างรู้สำนึกและถูกวินิจฉัยและจะเห็นความลับเหล่านั้นแห่งใจของพวกเขาก็ถูกเปิดเผย และซบหน้าลงต่อพระพักตร์พระเจ้าและหันมาหาพระองค์ คุณเห็นแล้วว่า การพยากรณ์คือการพูดด้วยการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติแบบพิเศษ การเป็นพยานเพื่อพระเจ้า

ประการที่สาม เราทราบได้ว่าการพยากรณ์ในภาคพันธสัญญาใหม่หมายถึงอะไรโดยวิธีที่คำเรียกนั้นถูกใช้เกี่ยวกับพระเยซูคริสต์ ยกตัวอย่างเช่น ลูกา 22:64 ให้ตัวอย่างหนึ่งที่ชัดเจนแก่เราเกี่ยวกับการพยากรณ์ หมายถึงอะไร: “และเมื่อพวกเขาเอาผ้าผูกปิดพระเนตรของพระองค์แล้ว พวกเขาก็ตบพระพักตร์พระองค์ และถามพระองค์ โดยกล่าวว่า “จงพยากรณ์เถอะว่า ใครกันที่ตบเจ้า”

ชายชั่วเหล่านั้นที่ทุบตีพระเยซูในคุกหาสน์ของมหาปุโรหิต ก่อนพระองค์ถูกตรึงกางเขน เอาผ้าปิดตาพระเยซูและตบพระพักตร์พระองค์ โดยกล่าวว่า “จงพยากรณ์เถอะว่า ใครกันที่ตบเจ้า” กล่าวอีกนัยหนึ่ง พวกเขาหมายความว่าถ้าพระเยซูทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าจริง ๆ และทรงเป็นอย่างที่พระองค์ทรงอ้างว่าเป็น พระเจ้าก็จะทรงเปิดเผยแก่พระองค์ว่าเป็นผู้ใดที่ทรมาณพระองค์ การที่พระเยซูจะพยากรณ์แก่พวกเขาก็เท่ากับเป็นการพูดกับพวกเขาด้วยข่าวสารหนึ่งจากพระเจ้า ซึ่งแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าได้ทรงเปิดเผยบาปของพวกเขาแก่พระองค์และใครเป็นผู้ที่ตบตีพระองค์ การพยากรณ์ไม่จำเป็นต้องเป็นการบอกล่วงหน้าถึงอนาคต แต่แน่นอนว่ามันต้องเป็นข่าวสารหนึ่งจากพระเจ้าที่มาถึงใจคนเหล่านั้นที่อยู่เหตุการณ์ด้วย ข่าวสารหนึ่งที่ถูกต้องให้อย่างเหนือธรรมชาติ ในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การพยากรณ์คงไม่ใช้การพูด โดยความรู้แบบมนุษย์ธรรมดา

ลูกา 7:39 ให้ภาพที่แท้จริงอีกภาพแก่เราเกี่ยวกับของประทานของผู้พยากรณ์คนหนึ่ง พระเยซูทรงไปรับประทานมื่อเย็นในบ้านของฟาริสีคนหนึ่ง หญิงคนหนึ่งที่เป็นคนบาปมาข้างหลังพระเยซูขณะที่พระองค์เอนพระกายอยู่บนเก้าอี้ยาวที่โต๊ะและนางร้องไห้เหนือพระบาทของพระองค์และชโลมพระองค์ด้วยน้ำมันหอมผอบหนึ่ง นางจูบพระบาทของพระองค์และเช็ดพระบาทให้แห้งด้วยเส้นผมของนาง ข้อ 39 กล่าวว่า:

“บัดนี้เมื่อคนฟาริสีซึ่งได้เชิญพระองค์มาเห็นสิ่งนั้น เขาก็พูดภายในตัวเอง โดยกล่าวว่า “ท่านผู้นี้ ถ้าท่านเป็นศาสดาพยากรณ์ ก็คงจะทราบแล้วว่าหญิงคนนี้ได้ถูกตั้งกายของท่านเป็นผู้ใดและเป็นคนลักษณะใด เพราะนางเป็นคนบาป”

กล่าวอีกนัยหนึ่ง ผู้พยากรณ์คนหนึ่งคือคนที่ได้รับการเปิดเผยโดยตรงจากพระเจ้าหรือได้รับความสามารถจากพระเจ้าในการกล่าวข่าวสารนั้นที่ต้องการ ฟาริสีผู้นั้นจึงคิดเล่น ๆ ว่าถ้าพระเยซูเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าและเป็นอย่างที่พระองค์ทรงอ้างว่าเป็น พระองค์ก็น่าจะทราบแล้วว่าหญิงคนนี้เป็นคนบาป ความจริงก็คือว่าพระเยซูทรงทราบเรื่องนั้นอยู่แล้ว พระองค์ทรงทราบใจของนางและทราบข่าวสารนั้นที่จะต้องกล่าวแก่นาง ในกรณีนี้อีก ของประทานของผู้พยากรณ์คนหนึ่งคือการทรงเจิมแบบเหนือธรรมชาติและ การได้รับความสามารถซึ่งเตรียมพระเยซูให้พร้อมที่จะกล่าวแก่แต่ละคนข่าวสารนั้นที่ต้องการ ข่าวสารหนึ่งใน

ฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติ ข่าวสารหนึ่งที่ได้รับโดยตรงจากพระเจ้า มันคือการเป็นพยานที่เต็มเปี่ยมด้วยพระ
วิญญูณ

เช่นเคย เราบอกได้ว่าของประทานแห่งการพยากรณ์หมายถึงอะไรโดยอากาบัส ผู้พยากรณ์คนนั้นแห่ง
ภาคพันธสัญญาใหม่ ผู้ซึ่งถูกกล่าวถึงสองครั้งในภาคพันธสัญญาใหม่ว่ากล่าวคำพยากรณ์ต่าง ๆ ที่มาจาก
พระเจ้า กิจการ 11:28 บอกเรา:

“และผู้หนึ่งในพวกเขาชื่อ อากาบัส ได้ลุกขึ้น และบอกเป็นนัยโดยพระวิญญูณว่าจะบังเกิดการ
กัณดารอาหารมากยิ่งขึ้นตลอดทั่วแผ่นดินโลก ซึ่งได้บังเกิดขึ้นในรัชสมัยของคลาวดิอุส ซีซาร์”

นี่เป็นการเปิดเผยที่เหนือธรรมชาติ ในกรณีนี้โดยเฉพาะมันอ้างอิงถึงอนาคต การพยากรณ์บางครั้ง
เป็นการบอกล่วงหน้าถึงอนาคตและบางครั้งก็ไม่ แต่มันเป็นข่าวสารหนึ่งที่เหนือธรรมชาติซึ่งถูกประทานไว้ใน
ฤทธิ์เดชของพระวิญญูณบริสุทธิ์เสมอ

ในกิจการ 21:11 คำพยากรณ์อีกเรื่องถูกกล่าวโดยอากาบัสคนเดิมนี:

“และเมื่อเขามาถึงพวกเราแล้ว เขาก็เอาสายคาดเอวของเปาโลไป และผูกมัดมือและเท้าของตนเอง
และกล่าวว่า “พระวิญญูณบริสุทธิ์ตรัสตั้งนี้ว่า ‘เช่นนี้แหละ พวกยิวที่กรุงเยรูซาเล็มจะผูกมัดคนที่เปาโลไป
สายคาดเอวนี้ และจะมอบเขาไว้ในมือของคนต่างชาติ’”

นี่เป็นข่าวสารหนึ่งของพระวิญญูณบริสุทธิ์ การเปิดเผยหนึ่งจากพระเจ้า ในกรณีนี้ก็มันเป็นการเปิดเผย
เกี่ยวกับอนาคต แต่สิ่งสำคัญก็คือว่ามันเป็นข่าวสารหนึ่งที่พระวิญญูณบริสุทธิ์ประทานให้ ไม่ใช่ในฤทธิ์เดช
หรือสติปัญญาของมนุษย์ มันไม่ใช่การอธิบายพระคัมภีร์ มันไม่ใช่การเทศนา มันประกอบด้วยประโยคเดียว
เท่านั้น มันถูกกล่าวแก่เปาโลและคนอื่นอีกหนึ่งหรือสองคน ไม่ใช่ที่ประชุมคริสตจักร

เราต้องหมายเหตุว่าอากาบัสพูดกับเปาโลและเหล่าเพื่อนร่วมเดินทางของเปาโลเมื่อเขาพยากรณ์และ
ไม่ได้กำลังกล่าวปราศรัยต่อหน้าคริสตจักร เมื่อผู้คนตบพระเยซูและถามพระองค์ว่า “จงพยากรณ์เถอะว่าใคร
ตบเจ้า?” พวกเขาไม่ได้หมายความว่าพระองค์จะต้องเทศนาคำเทศนาหนึ่ง เมื่อพาริสีผู้หนึ่งกล่าวว่าถ้าพระเยซู
เป็นผู้พยากรณ์ พระองค์ก็น่าจะทราบแล้วว่าหญิงคนหนึ่งที่ร้องให้เหนือพระบาทของพระองค์เป็นคนบาป เขาก็ไม่
ได้หมายถึงการเทศนาคำเทศนาหนึ่ง ภาคพันธสัญญาใหม่ห้ามชัดเจนไม่ให้ผู้หญิงคนใดรับหน้าที่ที่มีสิทธิอำนาจ
หรือความเป็นผู้นำในคริสตจักร และกล่าวว่าผู้หญิงจะต้องอยู่เจียบ ๆ และจึงไม่สามารถเทศนาในการประกาศ
ข่าวประเสริฐแบบทางการแก่ที่ประชุมที่รวมทั้งสองเพศได้ แต่ผู้หญิงทั้งหลายพยากรณ์ได้ นั่นคือ พวกเขา
สามารถกล่าวแก่ผู้คนเป็นรายตัวในฤทธิ์เดชของพระวิญญูณบริสุทธิ์ได้ หากพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระ
วิญญูณและได้รับความสว่างและการสั่งสอนจากพระเจ้าเกี่ยวกับว่าจะต้องกล่าวอะไรแก่ผู้คนเป็นรายตัว

บังเอิญที่ว่า ผู้พยากรณ์หญิงไม่ได้เทศนาในทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและภาคพันธสัญญาใหม่ ไม่มีการ
บอกเป็นนัยเลยว่านางเดโบราห์เทศนา นางกล่าวข่าวสารหนึ่งจากพระเจ้าแก่บาราค นางวินิจฉัยแยกเป็นกรณี
ๆ ไปเมื่อผู้คนนำปัญหาของพวกเขามาบอกนาง และพระเจ้าประทานคำตอบของพระองค์แก่นางเกี่ยวกับ
ปัญหาต่าง ๆ ของพวกเขาโดยการเต็มเปี่ยมของพระวิญญูณบริสุทธิ์

ฉะนั้นการพยากรณ์จึงไม่ได้หมายถึงแค่การเทศนา มันหมายถึงคำพยานหนึ่ง ไม่ว่าจะในที่ประชุมหรือ

ส่วนตัว ในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ; ข่าวสารหนึ่งที่พระเจ้าประทานให้โดยเฉพาะสำหรับคนเหล่านั้นที่ได้ยิน มันอาจเป็นการบอกล่วงหน้าถึงอนาคตก็ได้ หรือมันอาจไม่บอกล่วงหน้าถึงอนาคตก็ได้ แต่เสมอไปมันให้ข่าวสารหนึ่งจากพระเจ้าแก่คนเหล่านั้นที่อยู่ในเหตุการณ์และให้ข่าวสารนั้นในฤทธิ์เดชมหันต์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

III. เหล่าวิสุทธิชนภาคพันธสัญญาเดิมกระทำตาม

ข้อกำหนดเดียวกันเหล่านั้นของพันธสัญญาเดิม

เพื่อได้รับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณและของประทานต่าง ๆ ในงานรับใช้

ในบทอื่น ๆ ผมให้คำสอนแบบละเอียดของพระคัมภีร์เกี่ยวกับเงื่อนไขเหล่านั้นที่เราต้องกระทำตาม เพื่อจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผมไม่สามารถพูดถึงเงื่อนไขแบบยืดยาวในบทนี้ได้ แต่ผมอยากแสดงให้เห็นว่ามีเงื่อนไขหลายประการซึ่งเหล่าผู้พยากรณ์และวิสุทธิชนภาคพันธสัญญาเดิมได้กระทำตาม เมื่อพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เหมือนอย่างที่พันธสัญญาเดิมและตั้งแต่พันธสัญญาเดิมเป็นต้นมา คริสเตียนทั้งหลายจะต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขบางประการของพระเจ้าเพื่อจะได้รับการเต็มเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชและของประทานเหล่านั้นของพระวิญญาณ หรือการสำแดงเหล่านั้นของพระวิญญาณ เพื่อการรับใช้

พวกเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งส่งผลเสียอย่างมหาศาลในการสอนว่าภาคพันธสัญญาเดิมล้าสมัยเสียแล้ว ว่าพระเจ้าไม่ทรงกระทำกิจกับผู้คนตอนนี้เหมือนที่พระองค์เคยกระทำในสมัยภาคพันธสัญญาเดิมแล้ว ว่าเราไม่ต้องคาดหวังพระพรแบบเดียวกันเหล่านั้นแล้ว ผู้คนบางกลุ่มนิยมพูดว่าการกลับใจใหม่เป็นสิ่งจำเป็นสำหรับความรอดในภาคพันธสัญญาเดิมและภายใต้การเทศนาของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา แต่ไม่จำเป็นแล้วตอนนี้ พวกครูสอนพระคัมภีร์ที่เน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งเช่นนี้คิดว่าพวกเขาแยกแยะความแตกต่างระหว่าง “ข่าวประเสริฐของเปาโล” กับ “ข่าวประเสริฐแห่งอาณาจักรนั้น” คนเหล่านั้นที่ถือตาม John Nelson Darby และครูสอนพระคัมภีร์ที่เป็นกลุ่ม Plymouth Brethren คนอื่น ๆ มักหลงเข้าไปในคำสอนผิดที่คล้ายกัน พวกเขาสอนว่าพระพรด้านวัตถุหลายประการถูกสัญญาไว้ในภาคพันธสัญญาเดิมสำหรับพวกยิวเท่านั้น และพระพรฝ่ายวิญญาณหลายประการสำหรับพวกคริสเตียนในสมัยประทานนี้ บางคนสอนว่าคำเทศนาบนภูเขานั้นออกจะเป็นพระราชบัญญัติมากกว่าพระคุณ และไม่เหมาะสมสำหรับคริสเตียนทั้งหลาย บางคนสอนว่าคำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้า คำอธิษฐานต้นแบบนั้นที่พระผู้ช่วยให้รอดประทานให้ ไม่ใช่คำอธิษฐานที่เหมาะสมสำหรับคริสเตียนทั้งหลาย บางคนสอนว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมามีแผนการแห่งความรอดที่แตกต่างจากที่พระผู้ช่วยให้รอดประทานให้ พวกกลุ่ม Plymouth Brethren โดยทั่วไปแล้วสอนว่าหนังสือกิจการเป็นตัวแทน “ช่วงเปลี่ยนผ่าน” พวกเขาสอนว่าคริสตจักรได้ถือกำเนิดที่พันธสัญญาเดิมว่าคริสตจักร “เป็นสิ่งใหม่เอี่ยมทั้งหมด” และสอนว่าพันธสัญญาเดิมจึงเป็นจุดเปลี่ยนด้านสมัยประทานเท่านั้น และว่าพันธสัญญาเดิมไม่อาจเกิดขึ้นซ้ำได้อีก หลายคนกล่าวว่ามันผิดที่คริสเตียนทั้งหลายจะถูกสอนให้แสวงหาการประกอบด้วยฤทธิ์เดชซึ่งพระเจ้าประทานให้แก่พวกคริสเตียนที่พันธสัญญาเดิม พวกเขาถึงกับกล่าวว่าพระสัญญาอันของพระเยซูในลูกา 11:13, “...พระบิดาของท่านทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่คนเหล่านั้นที่ขอร้องจากพระองค์มากยิ่งขึ้นกว่าสักเท่าใด” ล้าสมัยไปแล้ว วิธีอันน่าเศร้านี้ของการหันพระคัมภีร์เป็น

ขึ้น ๆ และโยนชิ้นส่วนใหญ่ทิ้งไป เท่าที่เกี่ยวข้องกับความมีประโยชน์ในเชิงปฏิบัติสำหรับคริสเตียนทั้งหลายวันนี้ ก็เป็นการปล้นพระพรหลายประการไปจากคริสเตียนจำนวนมากซึ่งพระเจ้าทรงอยากให้พวกเขา มี ฉะนั้นผมจึงรู้สึกที่เราต้องแสดงให้เห็นโดยใช้พระวจนะของพระเจ้าว่าคริสเตียนภาคพันธสัญญาเดิมบางคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และมีของประทานในงานรับใช้เหล่านั้นแบบเดียวกันและเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ในลักษณะเดียวกับที่พวกคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่เป็นพยานที่พื้นเทศออสต์และในคราวอื่น ๆ เมื่อพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จากนั้นเราต้องแสดงให้เห็นด้วยว่าเหล่าผู้พยากรณ์และพวกวิสุทธิชนภาคพันธสัญญาเดิมต้องปฏิบัติตามเงื่อนไขที่ชัดเจนหลายประการเพื่อจะได้รับการเต็มเปี่ยมและฤทธิ์เดชของพระเจ้า เหมือนที่เราต้องกระทำวันนี้

Scotfield Reference Bible เป็นพระคัมภีร์ฉบับอ้างอิงที่ดีเยี่ยมที่สุดในโลก หมายเหตุเหล่านั้นที่อยู่ในเล่มก็เป็นพระพรที่ไม่อาจวัดค่าได้แก่หลายพันคน รวมถึงตัวผมเองด้วย กระนั้นผมเสียใจที่ต้องกล่าวว่า หมายเหตุเหล่านั้นใน Scotfield Bible มักถือตามคำสอนเหล่านั้นของ Darby (ผู้ซึ่งมีอิทธิพลอย่างมหาศาลต่อเหล่าครูสอนพระคัมภีร์ที่เน้นข้อเชื่อเดิมในชั่วอายุล่าสุดนี้) และบ่อยครั้งมีการเน้นสมัยประทานมากเกินไป และสอนผิด ใน Scotfield Bible ในหน้า 981 ในการสรุปย่อหลักคำสอนของภาคพันธสัญญาเดิมเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์, หน้า 4, หมายเหตุของ Scotfield อ่านว่า:

“ในภาคพันธสัญญาเดิมพระวิญญาณทรงกระทำกิจโดยอำนาจสิทธิ์ขาดสูงสุดอย่างอิสระ ทรงเสด็จมาบนผู้คนและแม้กระทั่งสัตว์ที่พูดไม่ได้ตัวหนึ่งตามที่พระองค์ทรงประสงค์ และไม่มี การนำเสนอเงื่อนไขต่าง ๆ เลยด้วย (เหมือนในภาคพันธสัญญาใหม่) ซึ่งโดยการปฏิบัติตามนั้นผู้ใดจะได้รับพระวิญญาณ”

เราเสียใจที่ได้พบหมายเหตุตอนที่คล้ายกันใน Scotfield Reference Bible ซึ่งออกความเห็นเกี่ยวกับกิจการ 2:4: “ในภาคพันธสัญญาเดิม...พระองค์เสด็จมาบนผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์ เห็นได้ชัดว่าไม่เกี่ยวข้องกับเงื่อนไขต่าง ๆ ในพวกเขาเลย”

คราวนี้ขอให้เราเห็นพ้องตรงกันว่าในงานที่เหนือธรรมชาติของพระเจ้านั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงกระทำกิจจริง ๆ ในอำนาจสิทธิ์ขาดสูงสุดอันอิสระ นั่นเป็นความจริงในภาคพันธสัญญาใหม่เช่นเดียวกับในภาคพันธสัญญาเดิม แม้กระทั่งตอนนี้มันก็เป็นความจริงที่ว่าไม่มีมนุษย์คนใดหันมาหาพระคริสต์ได้นอกจากว่าพระบิดาทรงชักนำเขา ถ้าพระเจ้าไม่ทรงเรียก คนบาปคนหนึ่งก็จะไม่กลับใจ และอำนาจสิทธิ์ขาดสูงสุดของพระเจ้าถูกสำแดงในเรื่องของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและของประทานต่าง ๆ ในงานรับใช้ เพราะพระคัมภีร์บอกเราอย่างชัดเจนว่าของประทานทั้งหมดนี้ถูกประทานให้โดย “พระวิญญาณองค์เดียวและอันเดียวกันนั้น ทรงกระทำกิจ โดยแจกจ่ายแก่ทุกคนตามที่พระองค์ทรงประสงค์” นั่นคือ ตามที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเลือก (1 คร. 12:11) เราไม่เข้าใจความจริงที่ยิ่งใหญ่ทุกประการเหล่านั้นเกี่ยวกับอำนาจสิทธิ์ขาดของพระเจ้าและ ความรู้ที่ไร้ขีดจำกัดและการทรงเลือกและตัวเลือกของพระเจ้า เราไม่ต้องเข้าใจทุกอย่างเกี่ยวกับสิ่งเหล่านั้น เราทราบว่ามีผู้ใดก็ตามที่ประสงค์ก็มารับน้ำแห่งชีวิตได้ฟรี ๆ เราทราบว่ามีผู้ใดที่เต็มใจหันมาหาพระคริสต์ก็ทำเช่นนั้นและรับความรอดได้ และเราทราบว่ามีคริสเตียนทั้งหลายจะต้องไฝหาของประทานที่ดีเยี่ยมที่สุดเหล่านั้น

และสามารถมีพวกมันได้และว่าคริสเตียนทั้งหลายเองต้องยอมรับว่าตนเป็นฝ่ายผิดหากพวกเขาไม่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

และความจริงแบบเดียวกันเป็ยบใช้ได้ในทุกสมัยของพระคัมภีร์ เหล่าวิสุทธิชนและผู้พยากรณ์ภาคพันธสัญญาเดิมที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและได้รับการสำแดงที่แสนอัศจรรย์เหล่านั้นแห่งฤทธิ์เดชของพระองค์ก็ปฏิบัติตามข้อกำหนดบางประการของพระเจ้า มันเป็นความผิดพลาดอันร้ายแรงที่เหล่าพี่น้องของเราที่เน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งกระทำเมื่อพวกเขาบอกว่า “...และไม่มีการนำเสนอเงื่อนไขต่าง ๆ เลยด้วย (เหมือนในภาคพันธสัญญาใหม่) ซึ่งโดยการปฏิบัติตามนั้นผู้ใดจะได้รับพระวิญญาณ” ผมรู้สึกว่าคุณสามารถพิสูจน์ได้ว่าทรศณะนั้นเป็นเท็จ พิสูจน์ได้ว่าพระเจ้าทรงมีเงื่อนไขบางประการจริง ๆ ซึ่งเหล่าผู้พยากรณ์และวิสุทธิชนภาคพันธสัญญาเดิมต้องปฏิบัติตามเพื่อที่จะมีการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ

1. จงพิจารณา อีสยาห์ 44:3: “เพราะเราจะเทน้ำลงบนผู้ที่กระหาย

และน้ำทั้งหลายลงบนดินแห้ง

เราจะเทวิญญาณของเราบนเชื้อสายของเจ้า และ

พรของเราบนลูกหลานของเจ้า”

นี่เป็นพระสัญญาหนึ่งที่ชัดเจนเกี่ยวกับการเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงถูกเท “ลงบนผู้ที่กระหาย” น้ำในที่นี้เห็นได้ชัดว่าเป็นสัญลักษณ์อย่างหนึ่งที่หมายถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ และรูปแบบของพระคำข้อนี้ก็ยังคงเหมือนกัน รูปแบบหนึ่งตามธรรมเนียมของภาษาฮีบรู การกล่าวซ้ำความจริงเดิมในถ้อยคำที่แตกต่างกัน พระเจ้าทรงสัญญาว่าคนเหล่านั้นที่มีใจร้องหาการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณก็สามารถได้รับการเทออกของพระองค์มาบนพวกเขาได้

การเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาบนผู้คนเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นที่เพ็นเทคอสต์ มันคือการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ และการเต็มเปี่ยมนี้ของพระวิญญาณก่อให้เกิดการสำแดงที่เหนือธรรมชาติหลายประการของมันเอง ตามที่พระวิญญาณทรงเลือก เพื่อช่วยให้ผู้คนรับใช้พระเจ้าด้วยฤทธิ์เดชได้

เงื่อนไขนี้, “...ผู้ที่กระหาย,” คืออะไร? ข้อกำหนดเดียวกันนี้เกี่ยวกับความกระหายเป็นข้อกำหนดที่พวกเขาได้กระทำตามหรือไม่เมื่อพวกเขาอาศัยอยู่ในห้องชั้นบนนั้น โดยทูลขอพร้อมกับ “การอธิษฐานและการอ้อนวอน” ก่อนถึงเพ็นเทคอสต์? นี่เป็นพระสัญญาหนึ่งในภาคพันธสัญญาเดิมเกี่ยวกับการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ แต่มีข้อกำหนดอยู่ประการหนึ่งเช่นกัน: คนเหล่านั้นที่อยากได้รับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณต้องกระหายหาพระองค์! และพระสัญญาเดียวกันนี้ยังใช้ได้อยู่เสมอสำหรับวันนี้ คนเหล่านั้นที่มีใจร้องเรียกหาพร้อมกับความกระหายยิ่งนักเพื่อจะได้รับฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณก็สามารถรับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อจุดประสงค์นั้นได้

2. จงพิจารณา เพลงสดุดี 126:5,6: “บรรดาคนที่หว่านด้วยน้ำตาไหล

จะได้เกี่ยวในความชื่นบาน คนที่ออกไปและร้องไห้ โดยหิวเมสึดพีซอันมีค่า

จะมาก็อย่างไม่ต้องสงสัยด้วยความชื่นบาน โดยนำบรรดาฟอนข้าวของเขามาพร้อมกับเขา”

เห็นได้ชัดว่านี่เป็นสูตรสำเร็จของพระเจ้าสำหรับฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ คนเหล่านั้นที่หว่านในน้ำตาจะเก็บเกี่ยวในความชื่นบาน คนที่ออกไปพร้อมกับใจที่แตกสลาย พร้อมกับพระวจนะของพระเจ้า จะชนะจิตวิญญาณหลายดวงและกลับมามีความสุข ชื่นชมยินดี พร้อมกับจิตวิญญาณหลายดวงที่ได้รับความรอด คราวนี้เราทุกคนทราบอย่างแน่นอนว่าการฟ่องใจและการทำให้บังเกิดใหม่เป็นงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระคำตอนนี้พูดถึงปัญหาเดียวกันนั้นที่เคยเผชิญพวกอัครทูตก่อนหน้าเฟินเทคอสต์ พวกเขาได้รับคำทรงบัญชาให้ออกไปทั่วโลกและประกาศเรื่องการกลับใจใหม่และการยกบาปในพระนามของพระคริสต์ แต่พระเยซูตรัสว่า “...แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” พวกเขาจะต้องชนะจิตวิญญาณหลายดวง แต่พวกเขาจะทำเช่นนั้นได้อย่างไรโดยที่ไม่มีการประกอบด้วยฤทธิ์เดชแบบเหนือธรรมชาติ? ฉะนั้นพวกเขาจึงรอคอยเพื่อรับฤทธิ์เดชนั้น และตรงนี้ในภาคพันธสัญญาเดิมเราพบใจความหลักเดียวกันและเงื่อนไขเดียวกันเหล่านั้น คนเหล่านั้นที่อยากเก็บเกี่ยวก็ต้องหว่าน คนเหล่านั้นที่อยากเก็บเกี่ยวด้วยความชื่นบานต้องหว่านในน้ำตา จะต้องมีความเชื่อจากพระเจ้าที่ว่า “จงออกไป” ในการชนะจิตวิญญาณ ใจที่แตกสลายในการชนะจิตวิญญาณ และการใช้พระวจนะของพระเจ้าในการชนะจิตวิญญาณ ซึ่งถูกสอนอย่างชัดเจนตรงนี้ในเพลงสดุดี 126:6 พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ทรงถูกกล่าวถึงอย่างเจาะจงตรงนี้ แต่มันเป็นงานของพระองค์ที่จะชนะจิตวิญญาณ และโดยการประกอบด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์เท่านั้น คน ๆ หนึ่งจึงสามารถชนะจิตวิญญาณได้ พระสัญญาเดียวกันนี้มีไว้สำหรับพวกเราวันนี้ และเงื่อนไขเดียวกันเหล่านั้นก็ต้องถูกกระทำตาม ถ้าคริสเตียนคนใดวันนี้จะตั้งใจฝึกฝนเรื่องการชนะจิตวิญญาณ ออกไปพร้อมกับใจที่แตกสลายและนำพระวจนะของพระเจ้าไปด้วย พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะเสด็จไปกับเขาและประทานฤทธิ์เดชให้แก่เขาเพื่อจะเป็นพยานและชนะจิตวิญญาณ และเขาจะกลับมาพร้อมกับฟอนข้าวทั้งหลาย

ผมขอยืนยันว่าข้อพระคำด้านบนแสดงให้เห็นว่าเหล่านี้เป็นเงื่อนไขเพื่อจะได้รับฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ในภาคพันธสัญญาเดิมเหมือนกันกับที่มีเงื่อนไขหลายประการเพื่อจะได้รับฤทธิ์เดชและการเติมเปี่ยมแบบเดียวกันของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในวันนี้

3. จงพิจารณา อีสายห์ 40:28-31: “ท่านไม่เคยทราบหรือ ท่านไม่เคยได้ยินหรือ ว่าพระเจ้าผู้ทรงดำรงอยู่เป็นนิรันดร์ พระเยโฮวาห์ พระผู้เนรมิตสร้างบรรดาที่สูงปลายแห่งแผ่นดินโลก มิได้ทรงอ่อนเปลี้ย หรือเหน็ดเหนื่อย

ความเข้าพระทัยของพระองค์ก็เหลือที่จะหยั่งรู้ได้

พระองค์ประทานกำลังแก่คนอ่อนเปลี้ย และแก่คนเหล่านั้นที่ไม่มีกำลัง พระองค์ทรงเพิ่มแรงขึ้น

แม้แต่เยาวชนทั้งหลายจะอ่อนเปลี้ยและเหน็ดเหนื่อย และคนหนุ่ม ๆ จะล้าลงทีเดียว

แต่เขาทั้งหลายที่รอคอยพระเยโฮวาห์จะเสริมเรี่ยวแรงของพวกเขาใหม่ พวกเขาจะบินขึ้นด้วยปีกเหมือนนก

อินทรีทั้งหลาย พวกเขาจะวิ่งและไม่เหน็ดเหนื่อย และพวกเขาจะเดินและไม่อ่อนเปลี้ย

พลังทั้งหมดของมนุษย์ก็ล้าเหลว องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสในพระคำตอนนี้ “แม้แต่เยาวชนทั้งหลายจะอ่อนเปลี้ยและเหน็ดเหนื่อย และคนหนุ่ม ๆ จะล้าลงทีเดียว” กำลังวังชาของวัยหนุ่มสาว พละกำลังตามธรรมชาติของมนุษย์ ไม่เพียงพอสำหรับงานรับใช้พระเจ้า เหล่าผู้รับใช้ของพระเจ้าต้องการการประกอบด้วย

ฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติ แต่พระเจ้า “ประทานกำลังแก่คนอ่อนเปลี้ย และแก่คนเหล่านั้นที่ไม่มีกำลัง พระองค์ทรงเพิ่มแรงขึ้น” นั่นเป็นคำสอนที่ชัดเจนเกี่ยวกับฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติ ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์จึงสังเกตข้อ 31 อีกทีให้ตี ๆ พระสัญญาตรงนี้มีไว้เพื่อพลังที่เหนือธรรมชาติ: “พวกเขาจะบินขึ้นด้วยปีกเหมือนนกอินทรีทั้งหลาย” ปีกในที่นี้ไม่ใช่ปีกเครื่องบิน การที่มนุษย์คนใดจะติดปีกและบินไปจริง ๆ นั่นก็เป็นการอัศจรรย์อย่างหนึ่ง ถ้ามันเป็นการบินโดยใช้ปีกจริง ๆ มันก็ต้องเป็นการอัศจรรย์อย่างหนึ่งทางกายภาพ ถ้าการอัศจรรย์นั้นเป็นฝ่ายวิญญาณ มันก็ยังเป็นการอัศจรรย์หนึ่งอยู่ดี

และพระองค์ประทานฤทธิ์เดชมหัศจรรย์นี้ให้แก่ผู้ใด? “เขาทั้งหลายที่รอคอยพระเยโฮวาห์จะเสริมเรี่ยวแรงของพวกเขาใหม่” นั่นแหละเป็นสิ่งที่หนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้นกระทำในห้องชั้นบนนั้นก่อนถึงพื้นเทคอสต์ พวกเขา รอคอยองค์พระผู้เป็นเจ้า! พวกเขา ‘คอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกระทั่งพวกเขาได้ประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน’ พลังกำลังนี้ ฤทธิ์เดชนี้ที่พระเจ้าประทานให้แก่คนเหล่านั้นที่รอคอยพระองค์เป็นฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติ ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และในที่นี้เงื่อนไขเดียวกันเหล่านี้ถูกเรียกร้องเหมือนที่พื้นเทคอสต์และตั้งแต่พื้นเทคอสต์เป็นต้นมา

4. ตัวอย่างของดาวิดแสดงให้เห็นว่าเงื่อนไขเหล่านั้น

ของพระเจ้าต้องถูกปฏิบัติตามเพื่อจะได้รับ

การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณในภาคพันธสัญญาเดิม

ใน 1 ซามูเอล 16:13 เราอ่านว่าซามูเอลได้เจิมตั้งดาวิดให้เป็นกษัตริย์และว่า “และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์เสด็จมาสถิตบนดาวิดตั้งแต่วันนั้นเป็นต้นไป” ในบริบทโดยตรงนั้น เราไม่ทราบเกี่ยวกับเงื่อนไขทุกประการที่ดาวิดได้กระทำตามซึ่งส่งผลเป็นการที่เขาเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ กระนั้นการสืบค้นเพียงเล็กน้อยจะบ่งชี้ว่าดาวิดได้กระทำตามเงื่อนไขเหล่านั้นอย่างจริงจังมาก ๆ ซึ่งพระเจ้าทรงกำหนดไว้สำหรับการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณแบบพิเศษ

เมื่อซาอูลไม่เชื่อฟังพระเยโฮวาห์ ซามูเอลก็กล่าวแก่เขาว่า “พระเยโฮวาห์ได้ทรงฉีกราชอาณาจักรอิสราเอลเสียจากท่านแล้ววันนี้ และได้ทรงมอบราชอาณาจักรนั้นให้แก่เพื่อนบ้านของท่าน ผู้ที่ดีกว่าท่าน” (1 ซมอ. 15:28) แน่แน่นอนว่านั่นหมายความว่าดาวิดได้กระทำตามเงื่อนไขบางประการดีกว่าที่ซาอูลได้กระทำตาม จากนั้นในบทที่สิบหกเราเห็นซามูเอลในเรือนของเจสซี เพื่อจะหาให้เจอในท่ามกลางบุตรชายแปดคนของเขาผู้นั้นซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงเลือกให้เป็นกษัตริย์ เอลีอับผ่านไปต่อหน้าและซามูเอลกล่าวว่า “ผู้ที่ถูกเจิมไว้ของพระเยโฮวาห์ก็อยู่ต่อพระพักตร์พระองค์แน่แล้ว” แต่พระเจ้ามิได้ทรงเลือกเอลีอับ “แต่พระเยโฮวาห์ตรัสกับซามูเอลว่า “อย่ามองดูที่หน้าตาของเขา หรือที่ความสูงแห่งร่างกายของเขา ด้วยว่าเราได้ปฏิเสธเขา เพราะพระเยโฮวาห์ทรงเห็นไม่เหมือนกับที่มนุษย์เห็น ด้วยว่ามนุษย์มองดูที่รูปร่างภายนอก แต่พระเยโฮวาห์ทรงมองดูที่ใจ” แน่แน่นอนว่าคำตรัสนี้ของพระเยโฮวาห์มีความหมายได้อย่างเดียวเท่านั้น: ดาวิดมีคุณสมบัติบางประการเกี่ยวกับใจที่ทำให้เขาเหมาะที่จะรับการเจิมตั้งเป็นกษัตริย์และเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าสำหรับหน้าที่ต่าง ๆ ของเขาในการปกครองเพื่อพระเยโฮวาห์เหนือชนชาติอิสราเอล มันไม่ใช่การตัดสินใจเลือกแบบตามใจชอบที่พระเจ้าทรงกระทำในการเลือกสรรดาวิด พระเจ้าทรงเลือกดาวิดเพราะพระองค์ทรงมองที่ใจของดาวิดและทรง

เห็นที่ใจนั้นว่าดาวิดมีคุณสมบัติตรงหลายประการซึ่งคนอื่น ๆ มิได้ตรง

ให้เราย้อนกลับไปก่อนหน้าเล็กน้อย เมื่อพระเจ้าทรงบอกซาอูลในตอนต้นว่าเขาไม่เป็นที่ยอมรับ ใน 1 ซามูเอล 13:14 พระเยโฮวาห์ตรัสว่า “แต่บัดนี้ราชอาณาจักรของท่านจะไม่ยั่งยืน พระเยโฮวาห์ได้ทรงแสวงหาชายคนหนึ่งตามชอบพระทัยพระองค์แล้ว และพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาชายผู้นั้นให้เป็นเจ้านายเหนือประชากรของพระองค์ เพราะท่านมิได้รักษาสิ่งซึ่งพระเยโฮวาห์ได้ทรงบัญชาท่านไว้” มันจะชัดเจนกว่านี้ได้อย่างไร? ดาวิดเป็นคนที่ตามชอบพระทัยพระเจ้า! พระเจ้าทรงแสวงหาคนแบบนั้นมาตลอด ซาอูลในตอนแรกพยายามที่จะเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้า และเมื่อเขาตัวเล็กในสายตาของตัวเองและถ่อมตนในสายพระเนตรของพระเจ้า เขาก็ทำการงานที่ดี พระวิญญานของพระเจ้าเคยสถิตอยู่บนเขา แต่ดาวิดเป็น ‘คนที่ตามชอบพระทัยของพระเจ้า’ นั่นมีความหมายได้อย่างเดียวว่าดาวิดได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดฝ่ายวิญญานบางประการเพื่อจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานของพระเจ้าและให้พระเจ้าทรงใช้การ

ถ้าเราเดินตามเด็กหนุ่มดาวิดขณะที่เขาเตรียมตัวสู้ยักษ์โกลิอัทและได้ยื่นคำพยานที่กล้าหาญของเขา ได้ยินว่าดาวิดได้เรียนรู้ที่จะวางใจพระเยโฮวาห์อย่างไรในการต่อสู้ของเขากับสิงโตและหมี ได้ยินว่าดาวิดถวายเกียรติแด่พระเจ้าอย่างไร เราก็คงไม่ได้ที่จะประทับใจว่าเด็กหนุ่มคนนี้รู้จักพระเยโฮวาห์เป็นอย่างดี ว่าเขาได้แสวงหาพระเยโฮวาห์อย่างจริงจังด้วยสิ้นสุดใจของเขา ถ้าผู้ใดอ่านเพลงสดุดีและศึกษาชีวิตการอธิษฐานของดาวิดที่ถูกเปิดเผยในหนังสือเล่มนั้น เราก็เล็งไม่ได้ที่จะประทับใจว่าดาวิดแสวงหาพระเจ้าอย่างจริงจังและด้วยการทุ่มเทแบบกล้าที่สุด เพื่อที่จะมีพระพรอันเต็มเปี่ยมที่สุดของพระเจ้าและฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญานของพระเจ้าอยู่บนตัวเขา

แต่บาปได้เข้ามาในชีวิตของดาวิด-บาปของเขาในเรื่องของนางบัทเชบาและอูริยาคอนฮิตไทต์ เพลงสดุดีบทที่ห้าสิบเอ็ดให้เราเห็นคำอธิษฐานด้วยใจที่แตกสลายของดาวิดหลังจากที่บาปนั้นถูกเปิดเผยแก่เขาอย่างครบถ้วน และดาวิดอธิษฐานว่า “ขออย่าทรงเหวี่ยงข้าพระองค์ไปเสียจากเบื้องพระพักตร์พระองค์ และขออย่าทรงเอาพระวิญญานบริสุทธิ์ของพระองค์ไปจากข้าพระองค์ ขอทรงคืนความชื่นบานแห่งความรอดของพระองค์ให้แก่ข้าพระองค์ และขอทรงชูข้าพระองค์ไว้ด้วยพระวิญญานอันเปี่ยมล้นของพระองค์ แล้วข้าพระองค์จะสอนผู้ละเมิดทั้งหลายถึงบรรดาพระมรรคาของพระองค์ และคนบาปทั้งหลายจะกลับใจมาหาพระองค์”

ในคำอธิษฐานอันน่าทึ่งนี้ จงสังเกตว่าดาวิดกลัวว่าจะสูญเสียฤทธิ์เดชอันเปี่ยมล้นของพระวิญญานบริสุทธิ์ซึ่งเคยอยู่บนตัวเขามาตลอด! กล่าวอีกนัยหนึ่ง เขารู้ว่าเขาทำให้พระเจ้าผิดหวังแล้ว ความไม่เชื่อฟังและบาปอาจเป็นเหตุให้เขาสูญเสียฤทธิ์เดชของพระวิญญานบริสุทธิ์ซึ่งเคยอยู่บนตัวเขาไป ดาวิดอ่อนวอนพระเยโฮวาห์ว่า “ขออย่าทรงเอาพระวิญญานบริสุทธิ์ของพระองค์ไปจากข้าพระองค์” จากนั้นดาวิดสัญญาว่าถ้าเขาได้ความชื่นบานแห่งความรอดกลับคืนมาและถ้าพระวิญญานบริสุทธิ์จะยังทรงอุ้มชูเขาต่อไป ดาวิดก็จะสอนบรรดาผู้ละเมิดถึงทางทั้งหลายของพระเจ้าและเหล่าคนบาปจะกลับใจเชื่อ! ทำไมเล่า? นั่นฟังดูเหมือนเหล่าคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ที่อธิษฐานขอการฟื้นฟูเลย โดยอธิษฐานขอพระวิญญานบริสุทธิ์ของพระเจ้าให้สถิตอยู่บนพวกเขาในฤทธิ์เดชเพื่อที่พวกเขาจะชนะจิตวิญญาณได้!

แน่นอนว่ากรณีของดาวิดแสดงให้เห็นชัดเจนว่ามีเงื่อนไขหลายประการเพื่อจะได้รับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญูณบรสิฐธิ์ในสมัยภาคพันธสัญญาเดิม เช่นเดียวกับในสมัยภาคพันธสัญญาใหม่

5. กษัตริย์ซาอูลและแซมสันเป็นตัวอย่างของผู้คนที่สูญเสีย

ฤทธิ์เดชของพระวิญญูณบรสิฐธิ์ไปเพราะว่าพวกเขาไม่

ปฏิบัติตามเงื่อนไขต่าง ๆ ของพระเจ้าต่อไป

1 ซามูเอล 10:1-13 บอกเราว่าซาอูลเป็นกษัตริย์ที่ได้รับการเจิมตั้ง และจากนั้นพระวิญญูณของพระเยโฮวาห์เสด็จมาบนเขาและเขาพยากรณ์ พระวิญญูณที่ทรงอดกลั้นพระทัยของพระเจ้าทรงช่วยเหลือซาอูลมา กมาย แม้กระทั่งหลังจากความไม่เชื่อฟังและการทำตามอำเภอใจ จากนั้นใน 1 ซามูเอล 16:14 หลังจากที่ดาวิดได้รับการเจิมตั้งสำหรับอาณาจักรในอนาคตแล้ว เราอ่านว่า “แต่พระวิญญูณของพระเยโฮวาห์ได้พรางไปจากซาอูล และวิญญูณชั่วร้ายตนหนึ่งจากพระเยโฮวาห์ก็รบกวนพระองค์” ฉะนั้นอย่ากล่าวว่ามีเงื่อนไขหลายประการเลยที่จะต้องปฏิบัติตามเพื่อจะได้รับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญูณในสมัยภาคพันธสัญญาเดิม ครั้งหนึ่งซาอูลเคยปฏิบัติตามเงื่อนไขเหล่านั้น ต่อมาเขาไม่กระทำตาม เราจะต้องไม่เข้าใจว่าตอนแรกซาอูลได้รับความรอดและต่อมาเขาก็กลายเป็นผู้หลงหาย เรื่องนั้นไม่ถูกพูดถึงเลย แต่แน่นอนว่าฤทธิ์เดชของพระเจ้าเคยสถิตอยู่บนซาอูล และต่อมาฤทธิ์เดชนั้นของพระวิญญูณบรสิฐธิ์ก็ขาดหายไป

แซมสันเป็นตัวอย่างหนึ่งที่โดดเด่นของการที่พระวิญญูณบรสิฐธิ์เสด็จมาบนผู้คนเพื่อการรับใช้และทรงนำฤทธิ์เดชที่กระทำการอัศจรรย์อันทรงฤทธิ์ของพระองค์มาในภาคพันธสัญญาเดิม บทที่สิบสี่, สิบห้าและสิบหกของผู้วินิจฉัยกล่าวซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า “พระวิญญูณของพระเยโฮวาห์เสด็จมาบนท่าน” หรือ “พระวิญญูณของพระเยโฮวาห์เสด็จมาบนท่านอย่างทรงฤทธิ์” และการมหัศจรรย์หลายประการถูกกระทำโดยชายผู้เปี่ยมด้วยพระวิญญูณคนหนึ่งของพระเจ้า แต่บาปเข้ามาในชีวิตของแซมสัน พระคัมภีร์ไม่บอกเราเลยเกี่ยวกับช่วงเวลาแห่งการสำนึกผิดทั้งหมดนั้นที่น่าจะมาในชีวิตของชายคนนั้นผู้ซึ่งบางครั้งถูกเนื้อหนังเอาชนะ แต่เขาล้อเล่นกับพระเจ้า เล่นกับเดลิลาห์ หญิงต่างชาติคนนั้น และสุดท้ายเปิดเผยความลับนั้นแก่นางว่าเขาเป็นนาซีร์คนหนึ่ง ว่าเขาได้ถวายตัวแต่พระเจ้า และว่าเส้นผมที่ยาวของเขาเป็นเครื่องหมายที่บ่งบอกถึงการถวายตัวนี้แต่พระเจ้า ก่อนหน้านั้นเขาเคยหักเรื่องพันธนาการทุกชิ้นซึ่งพวกเขาเคยพยายามที่จะพันธนาการเขา แต่เมื่อเส้นผมที่ยาวของเขา ซึ่งแสดงภาพการถวายตัวของเขาแต่พระเจ้าในฐานะนาซีร์คนหนึ่ง ถูกตัดทิ้ง เมื่อนั้นเขาก็สิ้นฤทธิ์เหมือนคนอื่น ๆ เดลิลาห์กล่าวว่า “พวกคนฟิลิสเตียมาจับเธอแล้ว แซมสันจ๋า” มันเป็นการตื่นรู้อันน่าเศร้าสำหรับแซมสัน “และท่านก็ตื่นขึ้นจากการนอนหลับของท่าน และกล่าวว่า “ข้าจะออกไปอย่างครั้งก่อน ๆ และสลัดตัวให้หลุดไป” และท่านไม่รู้ตัวว่าพระเยโฮวาห์ได้จากท่านไปแล้ว” ฉะนั้นพวกฟิลิสเตียจึงควักตาของเขาออกและนำเขาไปยังเรือนจำ แต่ต่อมานิเวศแห่งพระที่เป็นรูปเคารพก็เต็มไปด้วยเหล่าผู้บูชาหลายพันคน และแซมสันถูกนำตัวออกไปเพื่อที่เขาจะเล่นตลกต่อหน้าพวกเขา “และแซมสันก็ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และทูลว่า “โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ ข้าพระองค์ทูลขอพระองค์ ขอประทานกำลังแก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์ทูลขอพระองค์ ครั้งนี้ครั้งเดียว โอ ข้าแต่พระเจ้า เพื่อในครั้งนี้อองข้าพระองค์จะได้แก้แค้นคนฟิลิสเตียเพื่อตาทั้งสองข้างของข้าพระองค์” พระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานด้วยใจสำนึกผิดนั้น

และประธานฤทธิ์เดชมหันต์ของพระองค์ให้แก่แซมสันอีก เสากลางสองต้นถูกแซมสันหักโค่น และคนฟีลิสเตียหลายพันคนที่อยู่บนหลังคาก็โดนฆ่าตาย

แต่เราต้องมองเห็นคำเตือนนั้นในตัวอย่างของแซมสัน ในภาคพันธสัญญาเดิมมันก็เป็นแบบเดียวกับในสมัยนี้ มนุษย์จะล้อเล่นกับพระเจ้าไม่ได้ และมนุษย์ไม่สามารถมีฤทธิ์เดชมหันต์ของพระเจ้าต่อไปได้นอกจากว่าเขาดำเนินด้วยใจถ่อมต่อพระพักตร์พระเจ้าและเมื่อพวกเขาแสวงหาฤทธิ์เดชของพระเจ้า เหมือนที่แซมสันได้แสวงหามันอีกทีและพบมัน

ไม่ใช่เลย กฎฝ่ายวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นเป็นแบบเดียวกันทั้งในภาคพันธสัญญาเดิมและใหม่ หนทางเดียวที่ผู้ใดได้รับความรอดในภาคพันธสัญญาเดิมหรือภาคพันธสัญญาใหม่ก็คือโดยความเชื่อ พระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานเหมือน ๆ กันทั้งในสมัยภาคพันธสัญญาเดิมและสมัยภาคพันธสัญญาใหม่ และคนเหล่านั้นที่แสวงหาที่จะมีฤทธิ์เดชของพระองค์และที่จะให้พระเจ้าทรงใช้การก็ได้รับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณและของประทานเพื่อมารับใช้เหล่านั้นของพระวิญญาณเหมือนที่ผู้คนเคยมีพวกมันที่เฟ้นเทคอสต์และได้รับพวกมันมาตั้งแต่นั้น กาลาเทีย 6:7-9 ยังเป็นความจริงอยู่เหมือนเดิม และคนเหล่านั้นที่หว่านไปยังพระวิญญาณก็จะเก็บเกี่ยวจากพระวิญญาณ มันเป็นเช่นนั้นในสมัยภาคพันธสัญญาเดิม และเหมือนที่เยเรมีย์ 29:13 กล่าว, “และพวกเจ้าจะแสวงหาเรา และพบเรา เมื่อพวกเจ้าแสวงหาเราด้วยสิ้นสุดใจของพวกเจ้า” ฤทธิ์เดชและพระพรฝ่ายวิญญาณในสมัยภาคพันธสัญญาเดิม การเติมเปี่ยมอันทรงฤทธิ์นั้นของพระวิญญาณ ขึ้นอยู่กับเงื่อนไขบางประการซึ่งพระเจ้าทรงกำหนดให้กระทำตามในตอนนั้นเหมือนตอนนี้

6. กรณีของเอลีซาผู้พยากรณ์ที่แสวงหาอย่างจริงจังยิ่งนัก

ที่จะได้รับพระวิญญาณองค์เดียวกันมาอยู่บนตัวเขาเหมือนที่เคยอยู่บนอาจารย์ของเขา นั่นคือเอลียาห์ แสดงให้เห็นว่าฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์มีไว้สำหรับคนเหล่านั้น

ที่แสวงหามัน ผู้ซึ่งกระทำตามเงื่อนไขหลายประการของพระเจ้า

ใน 2 พงศ์กษัตริย์ บทที่ 2 มีเรื่องราวอันน่าตื่นตานั้นเกี่ยวกับการรับขึ้นไปของเอลียาห์ พระเจ้าทรงเปิดเผยเรื่องนี้แก่เอลียาห์และแก่เอลีซา ผู้พยากรณ์ที่หนุ่มกว่าซึ่งเป็นศิษย์และผู้รับใช้ของฝ่ายแรก ว่าเอลียาห์จะถูกรับขึ้นไปสวรรค์วันนั้น เอลียาห์ขอร้องผู้พยากรณ์หนุ่มคนนั้นซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า “ขอคอยอยู่ที่นี้เถิด ข้าพเจ้าขอร้องท่าน” ตอนแรกเอลียาห์กล่าวว่า พระเยโฮวาห์ทรงส่งเขาไปยังเบธเอล เอลีซาก็ไปกับเขา พระเยโฮวาห์ทรงส่งเอลียาห์ไปยังเมืองเยรีโค และจากนั้นเอลีซาไม่ยอมอยู่ต่อในเมืองเยรีโคเมื่อเอลียาห์ถูกเรียกให้ไปยังแม่น้ำจอร์แดน เขาไม่ยอมไปจากเอลียาห์ เมื่อถูกขอให้เสนอคำขอสุดท้าย เขาก็ขอไปว่า “ข้าพเจ้าขอร้องท่านขอให้วิญญาณของท่านอยู่บนข้าพเจ้าเป็นสองเท่าเถิด” และเขาไม่ยอมรับคำปฏิเสธ! เขายืนยันว่าเขาต้องได้ฤทธิ์เดชนั้น กระทั่งสองเท่าของฤทธิ์เดชมหันต์นั้นแห่งพระวิญญาณของพระเจ้าซึ่งเคยสถิตอยู่บนเอลียาห์ และเมื่อเอลียาห์ไปสวรรค์ในรถบเพลิงคันนั้นและลมหมุน เอลีซาก็หยิบเสื้อคลุมของเอลียาห์มาสวม แต่ทันใดนั้น เขาก็พาดน้ำในแม่น้ำจอร์แดนด้วยเสื้อคลุมตัวนั้น และน้ำนั้นก็แยกขาดจากกันต่อหน้าเขาเหมือนที่มันเคยกระทำเพื่อเอลียาห์ เหล่าศิษย์ของผู้พยากรณ์กล่าวว่า “วิญญาณของเอลียาห์ได้มาสถิตอยู่บนเอลีซาแล้ว” พวกเขาแค่หมายความว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้เคยนำและประทานฤทธิ์เดชให้แก่เอลียาห์อย่างเด่นชัดเหลือเกินใน

การกระทำการอัศจรรย์อันทรงฤทธิ์ บัดนี้ทรงสถิตอยู่ในฤทธิ์เดชบนผู้พยากรณ์หนุ่มคนนี้แล้ว

เขาอ่อนวอนจริง ๆ! เขายืนกรานจริง ๆ! เขาแสวงหาด้วยใจที่บริสุทธิ์จริง ๆ! นั่นเป็นวิธีที่เอลีชาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าผู้ทรงเคยสถิตอยู่บนอาจารย์และนายของเขา ข้อกำหนัดนั้นยังเป็นข้อกำหนัดเดิมที่พวกสาวกที่รอคอยในห้องชั้นบนก่อนถึงพื้นเทคอสต์ได้กระทำตาม

ฉะนั้นเห็นได้ชัดว่าเหล่าวิสุทธิชนภาคพันธสัญญาเดิมผู้ซึ่งมีฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการกระทำการอัศจรรย์และของประทานในงานรับใช้ต่าง ๆ ของพระองค์อยู่บนตัวพวกเขา ได้กระทำตามเงื่อนไขหลายประการที่พวกอัครทูตและคนอื่น ๆ ได้กระทำตามที่พื้นเทคอสต์และต่อไปภายหลัง ดังนั้นในทั้งภาคพันธสัญญาเดิมและใหม่ เราจึงมีหลักฐานที่แสดงว่าเฉพาะคนเหล่านั้นที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าและมีการสำแดงของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นผู้ที่แสวงหาพระพักตร์ของพระเจ้าและปฏิบัติตามข้อกำหนัดหลายประการของพระเจ้า

การพูดด้วยภาษาต่าง ๆ

“และพวกเขาทุกคนก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และตั้งต้นพูดด้วยภาษาอื่น ๆ ตามที่พระวิญญาณโปรดให้พวกเขาพูด” - กิจการ 2:4

“ถึงอย่างนั้นในคริสตจักร ข้าพเจ้าขอเลือกที่จะพูดสักห้าคำด้วยความเข้าใจของข้าพเจ้า เพื่อว่าโดยเสียงของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้สั่งสอนคนอื่นด้วย ดีกว่าที่จะพูดหนึ่งหมื่นคำในภาษาที่ไม่รู้จัก” - 1 คร. 14:19

“เหตุฉะนั้นถ้าทั้งคริสตจักรมาประชุมพร้อมกันในที่แห่งเดียวนั้น และทุกคนพูดภาษาต่าง ๆ และมีคนเหล่านั้นที่รู้ไม่ถึง หรือคนทั้งหลายที่ไม่เชื่อเข้ามา พวกเขาจะไม่กล่าวว่าพวกท่านคลั่งไปแล้วหรือ” - 1 คร. 14:23

พระคัมภีร์สอนอะไรเกี่ยวกับคริสเตียนทั้งหลายที่พูดด้วยภาษาต่าง ๆ หรือหลายภาษา? การพูดด้วยภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานของพระคัมภีร์ที่แสดงถึงบังพิศมาในพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือ? หัวข้อเกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ ควรค่าแก่การศึกษาค้นคว้าเพราะว่ามันอยู่ในพระคัมภีร์ จากนั้นเราต้องเรียนรู้ว่าพระคัมภีร์กล่าวอะไรเกี่ยวกับหัวข้อนี้เพราะเหตุผลอันยิ่งใหญ่สองประการเป็นอย่างน้อย

ประการแรก มีความแตกต่างในด้านความเห็นมากมายเหลือเกิน ซึ่งแบ่งแยกพวกคริสเตียนที่จริงจังและเชื่อพระคัมภีร์ออกจากกัน จนหากเป็นไปได้ ความจริงเกี่ยวกับเรื่องนี้ควรถูกแสวงหาอย่างตั้งใจในความถ่อมใจและด้วยใจที่เปิดรับเพื่อที่คริสเตียนทั้งหลายจะได้เข้าใจกันและกันและมีความคิดอย่างเดียวกัน พระเจ้าทรงสร้างพระทัยจริง ๆ ที่ผู้คนมากมายที่รักพระองค์และเชื่อพระคัมภีร์คิดอย่างรุนแรงเกี่ยวกับอีกฝ่ายและเห็นต่างอย่างรุนแรงเหลือเกินกับอีกฝ่ายเกี่ยวกับคำถามเหล่านี้

แต่เหตุผลที่ยิ่งใหญ่ประการที่สองที่เราควรศึกษาค้นคว้าเรื่องภาษาต่าง ๆ ในพระคัมภีร์ก็สำคัญมากกว่าเสียอีก ผมเชื่อมั่นว่าผู้คนหลายพันคน เพราะความเข้าใจผิดเกี่ยวกับหัวข้อนี้ แสวงหาประสบการณ์ของการพูดในภาษาต่าง ๆ แทนที่จะแสวงหาฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อชนะจิตวิญญาณ และคริสเตียนคนอื่น ๆ อีกหลายพันคนก็ไม่ชอบเลยกับสิ่งที่ตนเห็นว่าเป็นการคลั่งศาสนาจนพวกเขาหันหนีไปจากการศึกษาใด ๆ เกี่ยวกับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณและพวกเขาไม่แสวงหาและไม่พบฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้แก่คนเหล่านั้นที่รอคอยพระองค์เพื่อจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผมมีความหวังอย่างจริงจังว่า หากเราศึกษาค้นคว้าพระคัมภีร์อย่างตั้งใจ ด้วยความรักฉันท์พี่น้อง เกี่ยวกับหัวข้อนี้เรื่องการพูดในภาษาต่าง ๆ เราก็อาจช่วยคริสเตียนหลายพันคนให้เตรียมตัวที่จะแสวงหาและพบการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าได้ ฤทธิ์เดชของพระองค์ที่อยู่บนคำพยานที่ชนะจิตวิญญาณซึ่งพวกเขาอาจไม่เคยนิกรปรารถนาหรือเชื่อว่าเป็นไปได้เลยด้วยซ้ำ ผมอยากให้คริสเตียนทั้งหลายเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า ผมอยากให้พวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน ผมอยากให้พวกเขาได้รับพระพรทั้งหมดนั้นที่พระเจ้าทรงมีให้พวกเขา ผมอยากให้คริสเตียนทั้งหลาย รวมถึงตัวผมเองด้วย มีฤทธิ์เดชและการเกิดผลทั้งหมดนั้นที่พวกคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่เคยมี ผมเชื่อว่าความเข้าใจผิดเกี่ยวกับคำถามเรื่องการพูดในภาษาต่าง ๆ ลุดร้งการฟื้นฟูและขัดขวางการชนะจิตวิญญาณ ด้วยแรงจูงใจอันซื่อตรงนี้ ผมจึงอยากช่วยให้ผู้อ่านมองเห็นว่าพระคัมภีร์สอนอะไรเกี่ยวกับการพูดด้วยภาษาต่าง ๆ

ผมเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ทั้งโดยการทรงเรียกและโดยการตัดสินใจเลือก ความหลงใหลของผม ภาระใจของผม ก็คือ การได้เห็นเหล่าวิสุทธิชนของพระเจ้าถูกฟื้นฟูและได้เห็นฤทธิ์เดชมหัศจรรย์แห่งความเชื่อแบบคริสเตียนตามพระคัมภีร์เป็นที่รู้สึกได้อีกในอเมริกาและทั่วทั้งโลก เราไม่แสวงหาตรงนี้จะสร้างนิกายใดขึ้นมา เราไม่แสวงหาตรงนี้จะขัดขวางกระแสใด ๆ ของผู้คนที่ตามทางของพระเจ้า เราไม่แสวงหาการทะเลาะกับพี่น้องคริสเตียน ในทางกลับกัน เราแค่แสวงหาที่จะช่วยให้ผู้คนเข้าใจพระวาระของพระเจ้าและนำหลายสิ่ง ที่คอยขัดขวางการฟื้นฟูออกไปเสียให้พ้น โดยแสดงให้พวกเขาเห็นสิ่งที่พระเจ้าอยากให้เราทำและสิ่งที่พระองค์ไม่อยากจะให้เราทำ โดยแสดงให้พวกเขาเห็นว่าพวกเขาต้องการอะไรเพื่อที่จะทำงานของพระเจ้า และพวกเขาไม่ต้องการอะไร

ส่วนที่ I

คำพยานส่วนตัวของผม

ถ้าผู้อ่านจะกรุณายกโทษการใช้คำสรรพนามส่วนตัวสักเล็กน้อย ผมก็จะใช้มันเพื่อเล่าคำพยานส่วนตัว ในงานรับใช้ตอนแรก ๆ ของผม ผมเคยเห็นว่าผมต้องการฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์บนชีวิตและงานรับใช้ของผมจริง ๆ หากผมอยากเป็นและทำสิ่งที่พระเจ้าทรงอยากให้เราเป็นและทำ ผมตั้งใจแน่วแน่ในตอนนั้น ไม่ว่าจะต้องแลกด้วยอะไรภายใต้ฟ้าสวรรค์ ที่จะมีการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณของพระเจ้า ผมปรารถนาที่จะชนะจิตวิญญาณ ผมปรารถนาที่พระเจ้าจะทรงใช้การผมในการนำการฟื้นฟูทั้งหลายมา ผมจึงสัญญากับพระเจ้าไว้ว่าผมจะยอมไปที่ไหนก็ได้ที่พระองค์ทรงนำผม ยินดียอมรับอะไรก็ได้ที่พระองค์ประทานให้แก่ผม ง่ายราคาใดก็ได้ที่พระองค์ทรงเรียก ถ้าเพียงพระองค์จะยอมทำให้ผมเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระองค์ ผมได้ศึกษาเจาะลึกเรื่องภาษาต่าง ๆ นี้อย่างละเอียดถี่ถ้วน ผมได้เข้าร่วมการประชุมของพวกนักเทศน์ที่พูดภาษาแปลก ๆ ผมอ่านหนังสือทุกเล่มเกี่ยวกับหัวข้อนี้ที่ผมหาพบได้ ซึ่งถูกเขียนโดยเหล่าผู้นำที่ตามทางพระเจ้าของกระแสฟื้นฟูคอสตัส ตอนนั้นผมเต็มใจที่จะพูดภาษาแปลก ๆ หากว่านั่นเป็นสิ่งจำเป็นเพื่อจะมีการเติมเปี่ยมของพระเจ้า ผมทราบในตอนนั้นว่าผมจะเจอกับข้อครหาถ้าผมต้องพูดภาษาแปลก ๆ ผมทราบในตอนนั้นว่ามันคงจะเป็นสิ่งที่ทำให้ผมใจสลายจริง ๆ หากจะต้องออกไปจากนิกายของผม ซึ่งแน่นอนว่าผมควรออก หากโดยส่วนตัวแล้วผมได้มีประสบการณ์และจากนั้นเริ่มเทศนาว่าการพูดภาษาแปลก ๆ เป็นหน้าที่ของคริสเตียนทั้งหลายและเป็นหลักฐานที่จำเป็นซึ่งแสดงถึงการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้าทรงเป็นพยานให้ผมได้ว่าตอนนั้นผมเผชิญหน้าเรื่องนั้นอย่างซื่อตรง ด้วยใจอธิษฐาน พร้อมกับน้ำตาไหลมากมาย และการอธิษฐานยาวนานหลายชั่วโมง ผมได้ศึกษาค้นคว้าพระคัมภีร์ของผมด้วยความจริงจังอันบริสุทธิ์เพื่อที่จะเรียนรู้ว่าพระวาระของพระเจ้าสอนอะไรเกี่ยวกับหัวข้อนี้ แต่พระเจ้าทรงแสดงให้ผมเห็นก่อนอื่นเลยในพระวาระนั้นว่าการพูดภาษาแปลก ๆ ไม่ใช่หลักฐานตามพระคัมภีร์ที่แสดงถึงการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณและว่ามันไม่ได้ถูกคาดหวังกับพวกคริสเตียนโดยทั่วไป และทำให้ผมได้รับความสงบสุขแห่งจิตใจอย่างสมบูรณ์เกี่ยวกับคำถามนี้ ผมทราบในตอนนั้นว่าผมได้พบน้ำพระทัยของพระองค์แล้ว และจากนั้น สรรเสริญพระนามของพระองค์ ในพระเมตตาอันไร้ขีดจำกัดของพระองค์ พระองค์ยังทรงระบายฤทธิ์เดชจากสวรรค์มาบนผมเช่นกัน ซึ่งใจของผมได้ร้องขอมันมานานเหลือเกิน พร้อมกับผลลัพธ์ที่จิตวิญญาณหลายพันดวงได้รับความรอดภายใต้งานรับใช้ของ

ผม

ฉะนั้นอย่าให้ผู้ใดกล่าวเลยที่ผมหนีจากการมีสารพัดที่พระเจ้าทรงมีให้คริสเตียนแต่ละคน นั่นไม่เป็นความจริง อย่าให้ผู้ใดกล่าวว่าผมกลัวการไม่เห็นชอบของมนุษย์ ผมเต็มใจที่จะเผชิญหน้ามันในตอนนั้น หากพระเจ้าทรงนำเช่นนั้น ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา มากกว่าหนึ่งหน ผมได้เผชิญหน้าการไม่เห็นชอบของคนดี ๆ ทั้งหลายเพื่อจะกระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า ตอนนั้นผมจงใจลงเรียนหลักสูตรหนึ่งซึ่งทำให้ผมเสียมิตรสหายที่คบหามาทั้งชีวิตไป เหล่าเพื่อนร่วมชั้นมัธยมวิद्याลัยและมหาวิทยาลัยและโรงเรียนพระคริสตธรรม รวมถึงเพื่อนฝูงที่เป็นคริสเตียนในนิกายของผม โดยการที่ผมแสดงจุดยืนที่สนับสนุนเรื่องการที่พระคัมภีร์ได้รับการคล้อยตามถ้อยคำและต่อต้านคำสอนเรื่องวิวัฒนาการ ผมได้แสดงจุดยืนอันแข็งกร้าวเหลือเกินที่ว่าคริสเตียนทั้งหลายควรดำเนินชีวิตให้บริสุทธิ์ และผมได้เทศนาด้วยใจกล้าและจริงจังเพื่อเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้าและ โดยพระคุณของพระองค์ เพื่อช่วยนำมาซึ่งการฟื้นฟู จนบ่อยครั้งผมต้องทนทุกข์ด้วยน้ำมือของพี่น้องที่คิดว่าผมคลั่งศาสนาเกินไป อย่าให้ผู้ใดกล่าวว่าผมกลัวที่จะเผชิญหน้าผลที่ตามมาทั้งหลายหากผมต้องพูดภาษาแปลก ๆ นั่นไม่เป็นความจริงเลย

และอย่าให้ผู้ใดกล่าวหาผู้เขียนที่ไม่คู่ควรคนนี้เลยว่าการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตรงกันข้าม การเต็มเปี่ยมนั้นเป็นความปรารถนาแห่งหัวใจของผมมาตลอด และขอบคุณพระเจ้าที่มันเป็นการชื่นชมยินดีของผมมาตลอดหลายปีนี้ มันยังเป็นหัวข้อที่ผมเทศนาและเขียนซ้ำหลายหนด้วย ในฐานะผู้ใช้ที่ไม่คู่ควรที่สุดคนหนึ่งของพระคริสต์ ผมขอกล่าวมันด้วยการสรรเสริญแต่พระเจ้าและความรู้สึกว่าตนเองอ่อนแอจริง ๆ ว่าผมทราบพระเจ้าทรงระบายลมหายใจบนตัวผมแล้วโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฤทธิ์เดช ผมทราบว่าผมได้รู้สึก ในระดับหนึ่งซึ่งผมซาบซึ้งยิ่งนักและไม่ควรขออภัยเลย ความหลงใหลและน้ำตาและความกล้าอันบริสุทธิ์และฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งช่วยให้ผมสามารถชนะจิตวิญญาณหลายพันดวงมาถึงพระคริสต์แล้ว ผมไม่สมควรได้รับความดีความชอบเลยแม้สักนิด ไม่แม้กระทั่งขนาดใหญ่เท่าเม็ดทราย แต่การอวยพระระดับหนึ่งได้สถิตอยู่บนการตรากตรำที่ไม่ได้เรื่องของผมซึ่งผมต้องถวายเป็นเกียรติแด่พระเจ้าและกล่าวว่าฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณผู้เปี่ยมสุขของพระองค์ได้สถิตอยู่ด้วยจนทำให้การตรากตรำของผมเกิดผลมาก ฉะนั้นไม่มีใครสามารถกล่าวได้อย่างเหมาะสมว่า ผมยังไม่ได้แสวงหาน้ำพระทัยของพระเจ้าในเรื่องนี้อย่างจริงจัง หรือว่าผมไม่ได้รับการอวยพรในปริมาณหนึ่งที่จะทำให้ผมมีสิทธิ์พูด อย่างถ่อมใจเท่าที่ผมจะพูดได้ เกี่ยวกับเรื่องนี้ว่าผมพบอะไรในพระวจนะของพระเจ้า

บางคนอาจกล่าวว่า “ถ้าคุณไม่เคยพูดภาษาแปลก ๆ คุณจะบอกได้อย่างไรว่าพระเจ้าทรงต้องการอะไร? คุณจะพูดได้ยังไงโดยที่ยังไม่เคยมีประสบการณ์?” คำถามนั้นสมควรได้รับคำตอบ และมันก็ง่ายที่จะให้คำตอบหนึ่งที่ชื่อตรง คำตอบก็คือว่าเรื่องนี้ต้องได้รับข้อยุติโดยพระคัมภีร์ ไม่ใช่โดยประสบการณ์ของผู้ใดเพื่อน ๆ ที่เป็นมอรมอนของผมเคยสอนมานานว่าการมีหลายผิวหลายเมื่อยเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชาไว้ แต่มันคงเป็นเรื่องโง่เขลาที่จะสมมติว่าผมจะต้องลองการมีหลายผิวหลายเมื่อยและมีภรรยาที่ละสองหรือสามคนเพื่อที่จะทราบว่าพระคัมภีร์ พระวจนะของพระเจ้า สอนอะไรเกี่ยวกับหัวข้อนี้! ผมไม่เคย “ล้มภายใต้ฤทธิ์เดช” ในภวังค์ แต่ผมก็ไม่ต้องมีประสบการณ์นั้นเพื่อที่จะเห็นว่าพระวจนะของพระเจ้าเรียกร้องให้มีประสบการณ์เช่น

นั่นหรือไม่ ไม่ว่าจะเพื่อรับความรอดหรือเพื่อรับการรักษาโรค ผมรู้จักชายบางคนที่เคยถูกนำมาเชื่อวางใจในพระคริสต์ขณะยังหลงทางอยู่ในมหาสมุทรแปซิฟิกอันกว้างใหญ่ในแพยางกู่ชีพ ผมไม่เคยมีประสบการณ์ของพวกเขา และผมไม่ต้องมีประสบการณ์นั้นเพื่อที่จะทราบว่าพระคัมภีร์กำหนดหรือไม่ว่าคน ๆ หนึ่งต้องหลงทางในแพกู่ชีพก่อนที่จะจะรับความรอดได้ ถ้าพระคัมภีร์บอกวิธีที่จะรับความรอด นั่นก็เป็นอันจบเรื่องแล้วโดยไม่ต้องฟังประสบการณ์แปลก ๆ ของคนอื่น ผมไม่เคยมีอาการเพ้อคลั่งเพราะฤทธิ์สุราเลยด้วย แต่ผมมีสิทธิ์อันสมบูรณ์ที่จะเรียนรู้จากพระคัมภีร์ว่าการเมาเหล้าเป็นสิ่งที่ผิด โดยไม่ต้องมีประสบการณ์นั้น คำถามต่าง ๆ เกี่ยวกับพระคัมภีร์ไม่ได้ช้อยู่ดีโดยประสบการณ์ของมนุษย์แต่โดยพระวาระของพระเจ้า

ถ้าผู้ใดที่อ่านถ้อยคำเหล่านี้วางหนังสือเล่มนี้ทิ้งโดยไม่ศึกษาค้นคว้าอย่างถี่ถ้วน พร้อมกับความเดือดดาลเพราะว่ามันไม่สนับสนุนความคิดเห็นส่วนตัวของเขาเอง จันผู้อ่านท่านนั้นก็ไม่ได้แสวงหาความจริงนั้นอย่างจริงจังพอ ๆ กับที่ผมได้แสวงหามันอย่างจริงจังมาตลอดหลายปี ถ้าผู้ใดกล่าวหาผู้เขียนว่าไม่แสวงหาอย่างจริงจังที่จะพบน้ำพระทัยของพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องภาษาแปลก ๆ และไม่เต็มใจที่จะรับสิ่งใดที่จะชอบพระทัยพระเจ้าและจัดเตรียมคน ๆ หนึ่งตามพระคัมภีร์ให้ชนะจิตวิญญาณ จันทัศนคติของผู้อ่านท่านนั้นก็ไม่ได้ประกอบด้วยความรักเหมือนของผู้เขียน และทัศนคตินั้นอาจเป็นอคติ การเลือกที่จะเข้าข้างทางของผู้อ่านท่านนั่นเอง แทนที่จะเลือกทางของพระเจ้ายกได้ ถ้าผู้อ่านท่านใดกล่าวหาอย่างเยาะเย้ยว่าผู้แต่งไม่ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ได้ “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” จันผมก็อ่อนวอนคุณให้พิจารณาว่าคำบ่นของคุณไม่พิสูจน์หรือว่าคุณกำลังพลาดประเด็นของเรื่องนี้ไปทั้งหมด แม้ผมเป็นคนไม่ได้เรื่อง พระเจ้าก็ทรงช่วยให้ผมสามารถเป็นพยานคนหนึ่งที่ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ โดยกระทำตามพระสัญญาอันของพระเยซูในกิจการ 1:8 หลายหมื่นคนได้ต้อนรับพระคริสต์เป็นพระผู้ช่วยให้รอดภายใต้งานรับใช้ที่ไม่ได้เรื่องของผม ผู้ใดที่มีใจเชื่อตรงจะคิดได้หรือว่านั่นมีความสำคัญต่อพระเจ้าน้อยกว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ? และไม่ว่าผู้แต่งมีความล้มเหลวใด ๆ ก็ตาม นั่นก็จะไม่แก้ตัวให้ผู้อ่านท่านนั้นถ้าเขาไม่ได้สืบค้นเรื่องนี้อย่างละเอียดถี่ถ้วน อย่างเจียม ๆ จริงจังและถ่อมใจ โดยอาศัยความสว่างแห่งพระวาระของพระเจ้า ความโอหังและความเย่อหยิ่งด้านนิกายและการอื้ออวดข่มผู้อื่นเป็นหลักฐานอันไม่ได้เรื่องซึ่งแสดงถึงชีวิตหนึ่งที่ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ฉะนั้นผมจึงขอรับรองให้ท่านผู้อ่านตั้งใจศึกษาเนื้อหาที่น่าเสนอตรงนี้ เหมือนที่ผมได้กระทำมาตลอดหลายปีพร้อมกับการตรากตรำและน้ำตามากมาย และขอบคุณพระเจ้า ด้วยการขึ้นบานใหญ่โตและชัยชนะและฤทธิ์เดช คริสเตียนทั้งหลายที่เชื่อตรงและเชื่อพระคัมภีร์ต้องเต็มใจที่จะกลับไปพระคัมภีร์เพื่อหาข้อยุติให้เรื่องนี้เกี่ยวกับการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและว่ามันจะหมายถึงอะไรและจะได้มันด้วยวิธีใด ประสบการณ์ของมนุษย์เพียงอย่างเดียวหาข้อยุติให้เรื่องนี้ไม่ได้ แต่ต้องใช้พระวาระของพระเจ้า

ขอให้เรากล่าวชัดเจนด้วยว่าเราไม่ถอยหนีเลยสักนิ้วจากจุดยืนที่ว่าพระคัมภีร์ทุกตอนเป็นพระวาระของพระเจ้าและทุกสิ่งที่ถูกสอนในพระคัมภีร์เป็นสิ่งที่เชื่อได้ ขอให้เราไปไกลกว่าเดิมอีกและกล่าวว่าเราเชื่อว่าพระสัญญาเหล่านั้นแห่งภาคพันธสัญญาใหม่มีไว้สำหรับเราและพระพรเหล่านั้นแห่งสมัยภาคพันธสัญญาใหม่มีไว้สำหรับคริสเตียนทั้งหลายในวันที่พันสมัยเหล่านี้ ผมเชื่อว่าของประทานเหล่านั้นของพระวิญญาณอาจยังประทานให้อยู่ตามที่มันชอบพระทัยพระเจ้า ผมเชื่อว่าเคยมีของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ในสมัยพระคัมภีร์

และอาจมีของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ วันนี้ เราไม่เห็นการอัศจรรย์มากมายนัก แต่ไม่มีส่วนใดเลยในพระคัมภีร์ที่บ่งชี้ว่าพระเจ้าจะไม่มีทางกระทำการอัศจรรย์ใด ๆ แล้วในวันของเรา เราอาจไม่เห็นการสำแดงแห่งของประทานบางประการเหล่านั้นของพระวิญญาณที่ถูกสาธยายใน 1 โครินธ์ บทที่ 12 แต่ผมเชื่อจริง ๆ ว่าเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงประสงค์ พระองค์ก็อาจยังประทานพวกมัน “โดยแจกจ่ายแก่ทุกคนตามที่พระองค์ทรงประสงค์” (1 คร. 12:11)

ผมเห็นด้วยกับ Dr. W. B. Riley ผู้ล่งลับ ผู้ซึ่งใน *The Bible of the Expositor and the Evangelist* กล่าวไว้ว่า:

ที่ว่าภาษาเช่นนั้นเคยมีอยู่จริงในประสบการณ์ของภาคพันธสัญญาใหม่ก็ไม่อาจหักล้างได้อย่างมีสติ; ที่ว่าของประทานเหล่านั้นแห่งสมัยภาคพันธสัญญาใหม่มีไว้สำหรับทุกยุคสมัยก็ไม่ใช่เรื่องที่เรอบางคนสงสัย เราขอยืนยันร่วมกับ Gordon ว่ามันเป็นไปไม่ได้เลยที่เราจะมองไปที่พระสัญญาอันไพบุลย์เหล่านั้นที่ห้อยเหมือนพวงอุ้งนึ่งที่แขวนอยู่บนขั้วเดียวในมาระโก 16:16-18 และเด็ดเอาสิ่งที่เราชอบใจ โดยประกาศว่าส่วนที่เหลือเป็นสิ่งที่ได้รับแค่ช่วงเวลาสั้น ๆ การปฏิบัติเช่นนั้นต่อพระวาระของพระเจ้าไม่คู่ควรเลยกับเหล่านักศึกษาพระคัมภีร์ที่จริงจัง “ของประทาน” นั้นอยู่ที่นั่น และ “ของประทาน” นั้นอาจอยู่ที่นี้

เมื่อยอมรับทุกส่วนของพระคัมภีร์ว่าเป็นพระวาระของพระเจ้าและเชื่อว่าภาคพันธสัญญาใหม่ทั้งหมดมีไว้สำหรับเราวันนี้ ผมจึงขอเรียกร้องว่าเราต้องไปที่พระคัมภีร์ พระวาระของพระเจ้า เพื่อหาข้อยุติสำหรับคำถามเรื่องภาษาต่าง ๆ อย่าให้เราพึ่งพาความรู้สึกต่าง ๆ ของเราหรืออารมณ์ทั้งหลายของเราหรือประสบการณ์ทั้งหลายของเรา อย่าให้เราได้รับอิทธิพลแบบไม่สมควรเลยจากประสบการณ์หัตถ์จรรยาที่คนอื่นเล่าให้เราฟัง ตรงกันข้าม ขอให้เราไปที่พระวาระของพระเจ้าโดยตรงและทำให้เราเห็นว่าพระเจ้าทรงมีอะไรจะสอนเกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ

มันเป็นเรื่องน่าเศร้า ที่ถือปฏิบัติกันมายาวนาน ที่คนเหล่านั้นส่วนใหญ่ที่สอนคริสเตียนทั้งหลายให้แสวงหาประสบการณ์ของการพูดในภาษาต่าง ๆ โดยหลักแล้วตั้งคำถามของตนบนสิ่งที่ตัวพวกเขาเองเคยรู้สึกหรือเคยทำหรือสิ่งที่คนอื่น ๆ ที่พวกเขารู้จักเคยทำหรือเคยรู้สึก ประสบการณ์ของมนุษย์และความคิดเห็นของมนุษย์เป็นหลักฐานที่ไม่ได้เรื่องเลยจริง ๆ เมื่อเทียบกับพระวาระของพระเจ้า แน่แน่นอนว่าเหล่าคริสเตียนที่มีใจซื่อตรงสามารถเห็นพ้องที่จะไปที่พระคัมภีร์และทำให้เราเห็นว่าพระวาระของพระเจ้าเองสอนอะไรเกี่ยวกับคำถามนี้

ส่วนที่ II

การพูดด้วยภาษาต่าง ๆ หมายถึงอะไรในพระคัมภีร์

ข้อพระคำตอนที่เป็นศูนย์กลางและสำคัญที่สุดเกี่ยวกับคำถามเรื่องภาษาต่าง ๆ ถูกพบในกิจการ 2:1-11 นี่เป็นพระคำตอนที่สำคัญที่สุดด้วยเหตุผลหลายประการ

1. เหตุใดกิจการ 2:1-11 เป็นพระคำตอนสำคัญ

เกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ

มันสำคัญมากที่สุดเพราะว่ามันเป็นครั้งแรกที่ประเด็นเรื่องภาษาต่าง ๆ ถูกพูดถึงในภาคพันธสัญญาใหม่

พระคำตอนนี้ในบทที่สองของกิจการมีความสำคัญมากที่สุดเพราะว่ามันพูดถึงเรื่องภาษาต่าง ๆ ซึ่งเชื่อมโยงกับการฟื้นฟูครั้งใหญ่ที่ฟื้นเทคอสต์ ซึ่งเป็นการเริ่มต้นของการประกาศข่าวประเสริฐไปทั่วโลกโดยพวกอัครทูต หลังจากการคืนพระชนม์ของพระคริสต์ เนื่องจากฟื้นเทคอสต์เป็นเหตุการณ์ที่สำคัญที่สุดที่ได้เกิดขึ้นบนแผ่นดินโลกนับตั้งแต่การเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ของพระคริสต์และเป็นการเริ่มต้นของ “วันสุดท้ายเหล่านั้น” ของการประกาศข่าวประเสริฐไปทั่วโลก ซึ่งมีพยากรณ์ไว้ในบทที่สองของโยเอล ฉะนั้นการพูดในภาษาต่าง ๆ ในการเชื่อมโยงกันนั้นจึงน่าจะเป็นการอธิบายที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับเรื่องภาษาต่าง ๆ ในภาคพันธสัญญาใหม่เลย

พระคำตอนนั้นในบทที่สองของกิจการมีความสำคัญมากที่สุดเพราะว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ ตอนนั้นมีขนาดใหญ่กว่าในอีกสองกรณีที่เหลือที่ถูกกล่าวถึงในหนังสือกิจการ ผู้คนสิบหกสัญชาติถูกเอ่ยถึงว่าได้ยินพระราชกิจที่แสนวิเศษของพระเจ้าในภาษาต่าง ๆ ของพวกเขาเอง ไม่มีเหตุการณ์ใดเคยเกิดขึ้นที่ใกล้เคียงกับระดับของการพูดในภาษาต่าง ๆ แบบที่เกิดขึ้นที่ฟื้นเทคอสต์แล้ว

พระคำตอนนั้นในกิจการ 2 เป็นตอนศูนย์กลางและมีความสำคัญมากที่สุดเพราะว่าที่นั่นมีการพรรณนาอย่างละเอียดถึงการพูดในภาษาต่าง ๆ มีการใช้พระคำแปดหรือเก้าข้อในบทนั้นเพื่อบอกเล่าอย่างละเอียดว่าคริสเตียนทั้งหลายพูดในภาษาต่าง ๆ ในสิบหกภาษาที่แตกต่างกันอย่างไรโดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในมาระโก 16:17 พระคำแค่ข้อเดียวกล่าวถึงการพูดในภาษาต่าง ๆ ในกิจการ 10:46 การพูดในภาษาต่าง ๆ ถูกกล่าวถึงแค่ในพระคำข้อเดียวที่พรรณนาว่าเกิดอะไรขึ้นที่บ้านของโคเรเนลิอัส ในกิจการ 19:6 พระคำข้อเดียวอีกเล่าทั้งหมดที่ถูกกล่าวเกี่ยวกับการพูดในภาษาต่าง ๆ กับพวกสาวกที่เมืองเอเฟซัส ในบทที่สิบสองของ 1 โครินธ์ แค่อธิบายคำในส่วที่พูดถึงเรื่องภาษาต่าง ๆ ในบทที่สิบสี่ของ 1 โครินธ์ พระคำตอนค่อนข้างยาวพูดถึงการใช้ภาษาต่าง ๆ แต่ไม่มีการยกตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง และแทบทั้งหมดถูกใช้ไปกับการตักเตือนคำสอนผิดเกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ และไม่มีสักคนเดียวที่ถูกกล่าวถึงว่ามีของประทานนั้นแห่งภาษาต่าง ๆ จากพระเจ้าหรือเกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ ที่ถูกใช้ตามลักษณะของพระคัมภีร์ บทนั้นเป็นคำดำหนิสำหรับคำสอนผิด ตรงกันข้าม ในกิจการ 2:4-11 เรามีคำพรรณนาที่ชัดเจนเกี่ยวกับการพูดในภาษาต่าง ๆ พร้อมด้วยฤทธิ์เดชและการเห็นชอบของพระเจ้า และสิ่งที่มีนัยหมายถึง

กระนั้นข้อเท็จจริงที่สำคัญอีกประการทำให้เราถือว่าข้อพระคำในกิจการ 2:1-11 เป็นตอนที่ชัดเจนและเป็นศูนย์กลางเกี่ยวกับประเด็นเรื่องการพูดด้วยภาษาต่าง ๆ ข้อเท็จจริงนั้นก็คือ: ในพระคำตอนนี้เท่านั้นเราแน่ใจได้ว่าเรามีบันทึกเหตุการณ์เกี่ยวกับของประทานที่เป็นการอัศจรรย์แห่งภาษาต่าง ๆ ตรงนี้เท่านั้นที่มีแสดงให้เห็นชัดเจนว่าภาษาเหล่านั้นเป็นการอัศจรรย์อย่างหนึ่งที่พิเศษของพระเจ้า

ในกิจการ 10:46 เราอ่านว่าเปโตรกับยิวทุกคนที่ไปด้วยกันกับเขาที่บ้านของโคเรเนลิอัสได้ยินผู้คนในบ้านนี้ของกองทหารอิตาลี “พูดด้วยภาษาต่าง ๆ และยกย่องพระเจ้า” แต่เนื่องจากคำว่า “ภาษาต่าง ๆ” ตรงนี้แค่หมายถึงหลายภาษา มันจึงเป็นไปได้มากกว่าโคเรเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขาแค่กล่าวคำพยานของ

ตนเกี่ยวกับความรอดและสรรเสริญพระเจ้าในทั้งภาษาลาตินและภาษาอาราเมค และพวกเขาทำเช่นนั้นได้โดยไม่ต้องมีของประทานพิเศษด้านภาษาต่าง ๆ เลย พระคำตอนนั้นกล่าวจริง ๆ ว่า “...ว่าของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ถูกเทลงมาบนพวกคนต่างชาติด้วย” (กิจการ 10:45) แต่พระคำตอนนั้นไม่ได้กล่าวว่าพวกเขามีของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์

เช่นเดียวกัน ในกิจการ 19:6 เราอ่านชัดเจนว่าชายสิบสองคนที่เมืองเอเฟซัส “พูดด้วยภาษาต่าง ๆ และได้พยากรณ์” แน่แน่นอนว่าภาษาต่าง ๆ เหล่านั้นเป็นภาษาธรรมดา ๆ และภาษาเหล่านั้นน่าจะเรียนรู้กันได้เหมือนที่ผู้คนปกติแล้วเรียนรู้หลายภาษาในเมืองใหญ่ที่มีผู้คนหลายสัญชาติ พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวว่ามันเป็นของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์

ฉะนั้นที่เห็นเทศออสต์แห่งเดียวเท่านั้นเรามีของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ อย่างแน่นอน ซึ่งถูกพรรณนาอย่างละเอียดในกิจการ 2:1-11

ไม่มีผู้ใดสามารถเข้าใจของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์นั้นได้หากไม่เห็นว่าจะเกิดอะไรขึ้นที่เห็นเทศออสต์ ฉะนั้นดูเหมือนเป็นที่ชัดเจนว่าที่ ๆ ต้องเริ่มต้นการศึกษาค้นคว้าเกี่ยวกับการพูดในภาษาต่าง ๆ คือ ในกิจการ บทที่สอง ซึ่งเป็นพระคำตอนแรกที่เป็นศูนย์กลางและตอนสำคัญที่สุดในพระคัมภีร์เกี่ยวกับเรื่องภาษาต่าง ๆ และเราจะพบตรงนี้ว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ นั้นหมายถึงอะไรในพระคัมภีร์

“และเมื่อวันเทศกาลเห็นเทศออสต์มาถึงแล้ว พวกสาวกทุกคนได้มีน้ำหนึ่งใจเดียวกันอยู่ในสถานที่แห่งเดียวกัน และในทันใดนั้น มีเสียงหนึ่งมาจากฟ้าสวรรค์เหมือนอย่างเสียงลมแรงกล้า และเสียงนั้นก้องสนั่นทั่วบ้านหลังที่พวกเขากำลังนั่งอยู่นั้น และมีบรรดาลิ้นหลายแฉกเหมือนอย่างเปลวไฟปรากฏแก่พวกเขา และเปลวไฟนั้นมาอยู่บนพวกเขาแต่ละคน และพวกเขาทุกคนก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และตั้งต้นพูดด้วยภาษาอื่น ๆ ตามที่พระวิญญาณโปรดให้พวกเขาพูด และมีพวกยิวที่กำลังพักอาศัยอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม เหล่าคนที่เกรงกลัวพระเจ้า ออกมาจากทุกประชาชาติได้ฟังสวรรค์ บัดนี้เมื่อเสียงนี้ดังออกไปข้างนอก ผู้คนก็มารวมตัวกัน และรู้สึกสับสน เพราะว่าทุกคนได้ยินคนเหล่านั้นพูดเป็นภาษาของตนเอง และพวกเขาทุกคนก็ประหลาดใจและอัศจรรย์ใจ โดยพูดกันว่า “ดูเถิด คนเหล่านี้ทุกคนที่พูดนั้นเป็นชาวกาลิลีไม่ใช่หรือ และเหตุไฉนพวกเราได้ยินพวกเขาทุกคนพูดในภาษาของพวกเขาเอง จากที่ซึ่งพวกเราได้บังเกิดมา คือชาวปารเธีย และชาวมีเดีย และชาวเอลาม และบรรดาคนที่อาศัยอยู่ในเขตแดนเมโสโปเตเมีย และในแคว้นยูเดีย และแคว้นคัปปาโดเซีย ในแคว้นปอนทัสและเอเชีย แคว้นฟรีเจีย และแคว้นบิทีเลีย ในประเทศอียิปต์ และในแคว้นเมืองลิเบียซึ่งขึ้นกับนครไซริน และคนแปลกหน้าของกรุงโรม พวกยิวกับคนเข้าจารีตยิวทั้งหลาย ชาวเกาะครีตและชาวอาระเบีย พวกเราได้ยินคนเหล่านี้พูดในภาษาของพวกเขาถึงพระราชกิจต่าง ๆ อันมหัศจรรย์ของพระเจ้า” - กิจการ 2:1-11

II. การศึกษาพระคำตอนนี้แสดงให้เห็นว่า คำว่า “ภาษาต่าง ๆ” หมายถึงภาษาปกติหลายภาษา

ซึ่งผู้คนบางพวกใช้กันอยู่แล้ว

พระคัมภีร์ระมัดระวังมาก ๆ ในบทที่สองของกิจการ ที่จะกล่าวชัดเจนว่าภาษาเหล่านั้นที่ถูกใช้เป็นหลายภาษาที่ใช้ประจำ “และเหตุไฉนพวกเราได้ยินพวกเขาทุกคนพูดในภาษาของพวกเขาเอง จากที่ซึ่งพวกเขาได้บังเกิดมา คือชาวปารเธีย และชาวมีเดีย และชาวเอลาม และบรรดาคนที่อาศัยอยู่ในเขตแดนเมโสโปเตเมีย และในแคว้นยูเดีย และแคว้นคัปปาโดเซีย ในแคว้นปอนทัสและเอเชีย แคว้นฟรีเจีย และแคว้นบิสมิเลีย ในประเทศอียิปต์ และในแคว้นเมืองลิเบียซึ่งขึ้นกับนครไซริน และคนแปลกหน้าของกรุงโรม พวกยิวกับคนเข้าจารีตยิวทั้งหลาย ชาวเกาะครีตและชาวอาระเบีย พวกเราได้ยินคนเหล่านั้นพูดในภาษาของพวกเขาถึงพระราชกิจต่าง ๆ อันมหัศจรรย์ของพระเจ้า” คริสเตียนเหล่านั้นซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณที่เพ็นเทคอสต์เป็นพยานเพื่อพระเยซูในสิบหกภาษาที่ต่างกัน โดยเริ่มต้นด้วยภาษาของชาวปารเธียและจบด้วยภาษาของชาวเกาะครีตและชาวอาระเบีย ในบันทึกนี้ของพระเจ้า

ไม่มีพุดถึงตรงนี้เลยเกี่ยวกับภาษาหนึ่ง “ที่ไม่รู้จัก” ยกเว้นว่าบางภาษาในตอนนั้นเป็นภาษาที่คนอื่น ๆ ที่พูดภาษาอื่น ๆ ไม่รู้จัก ตรงนี้ไม่ใช่สิ่งที่เรียกกันว่า “ภาษาฝ่ายวิญญาณ” และไม่ใช่ “ภาษาแห่งสวรรค์” ภาษาเหล่านั้นที่ถูกใช้เป็นภาษามนุษย์ธรรมดา ๆ นี่ไม่ใช่การทำเสียงรัว ๆ ที่มีมนุษย์คนใดไม่คุ้นเคยเลย มันไม่ใช่การพุดที่ฟังไม่รู้เรื่อง พระเจ้าแค่ประทานให้สาวกเหล่านั้นมีฤทธิ์เดชที่จะพุดในหลายภาษาซึ่งพวกเขาไม่เคยรู้มาก่อนเลย แต่ผู้คนหลายสัญชาติเหล่านั้นและอยู่ที่นั่นด้วย

คำที่แปลเป็น “ภาษา” ในกิจการ 2:4 คือคำกรีก กลอสซา มันถูกใช้ในภาคพันธสัญญาใหม่ห้าสิบหกสิบหกหนมันหมายถึงลิ้นของมนุษย์จริง ๆ อวัยวะนั้นที่อยู่ในปาก หนหนึ่งในกิจการ 2:3 มันถูกใช้เพื่อหมายถึง “บรรดาลิ้นหลายแฉกเหมือนอย่างเปลวไฟ” ครั้งอื่น ๆ ที่เหลือมันหมายถึงหลายภาษา ยกตัวอย่างเช่น วิวรรณ์ 5:9 พุดถึงผู้คน “ออกจากทุกตระกูล และทุกภาษา และทุกชนชาติ และทุกประเทศ”

ไม่มีเลยสักหนในพระคัมภีร์ที่คำว่า “ภาษาต่าง ๆ” หมายถึงบางสิ่งที่ลึกลับ ภาษาหนึ่งที่มนุษย์ไม่รู้จักที่เพ็นเทคอสต์ภาษาเหล่านั้นที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานให้เป็นภาษาจริง ๆ และผู้คนหลากหลายสัญชาติที่พุดภาษาเหล่านั้นก็ถูกกล่าวถึง

ในกิจการ 10:46 เราอ่านว่าโครเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขา “พุดด้วยภาษาต่าง ๆ และยกย่องพระเจ้า” และเราทราบว่าเขาพุดภาษามนุษย์หลายภาษาที่ใช้ประจำจริง ๆ: ประการแรก เพราะว่าเปโตรและพวกยิวที่ได้ยิน “ได้ยินคนเหล่านั้นพุด...และยกย่องพระเจ้า” พวกเขาได้ยินและเข้าใจคำสรรเสริญเหล่านั้นของผู้เชื่อใหม่เหล่านี้ที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ และเปโตรซึ่งเล่าเรื่องนี้ในภายหลัง กล่าวว่า “และขณะที่ข้าพเจ้าตั้งต้นกล่าวนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาสถิตอยู่บนพวกเขา เหมือนได้เสด็จลงมาสถิตอยู่บนพวกเราในตอนต้นนั้น” (กิจการ 11:15) ฉะนั้นภาษาเหล่านั้นที่โครเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขาพุดจึงเป็นหลายภาษาที่ใช้ประจำเหมือนภาษาเหล่านั้นที่เพ็นเทคอสต์ โครเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขาเป็นเหล่าสมาชิกของกองทหารอิตาเลีย จากกรุงโรม และปกติแล้วพุดภาษาลาติน เปโตรและพวกยิวพุดภาษาซีเรียหรืออาราเมค จากการคบหาสมาคมเป็นเวลานาน ไม่ต้องสงสัยเลยว่าผู้คนแต่ละชาติพันธุ์พอเข้าใจภาษาของกันและกันอยู่บ้าง อาจเป็นไปได้ว่าคนทั้งสองกลุ่มนั้นพุดภาษากรีกได้บ้าง พวกเขาสามารถเข้าใจกันและกันได้

หน่อย พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอนุญาตให้ผู้คนจากกรุงโรมพูดเกินหนึ่งภาษาเพื่อที่พวกยิวเหล่านี้จะทราบจนหมดข้อสงสัยว่าโครเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขาได้รับความรอดแล้วจริง ๆ แน่แน่นอนว่าไม่มีอะไรที่ลึกลับเกี่ยวกับเรื่องนั้นเลย ภาษาเหล่านั้นถูกประทานให้อย่างอัศจรรย์ หรือว่าโครเนลิอัสกับผู้คนในบ้านของเขาแค่สรรเสริญพระเจ้าในภาษาลาติน ภาษากรีก และภาษาอาราเมค ซึ่งพวกเขาใช้กันอยู่แล้ว? พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวว่า “ภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์” แต่กล่าวแค่ “ภาษาต่าง ๆ” หรือหลายภาษา

ใน 1 โครินธ์ 14 เปาโลตำหนิอย่างรุนแรงเรื่องการใช้หลายภาษาแบบผิด ๆ ในหมู่พวกคริสเตียนที่เมืองโครินธ์ แต่เขาพูดถึงภาษามนุษย์หลายภาษาที่ใช้เป็นประจำอย่างชัดเจน ในบทนี้ พวกผู้แปลใส่คำว่า “ที่ไม่รู้จัก” (‘unknown’) เข้าไปขยายคำว่า “ภาษา” (‘tongue’) ในหลายกรณี คำ ๆ นี้ไม่อยู่ในภาษากรีกของพระคัมภีร์ ในบทนี้เปาโลพูดถึงหลายภาษาที่ผู้คนที่ไม่ได้เรียนมาไม่รู้จัก-นั่นคือ ภาษาที่ใช้ประจำหลายภาษาที่บางชนชาติใช้เป็นประจำ แม้ว่าคนอื่น ๆ บางคนอาจไม่รู้จักภาษานั้นก็ตาม

1 โครินธ์ 14:2-4 ถูกเข้าใจผิดบ่อย ฉะนั้นการศึกษาแบบตั้งใจสักเล็กน้อยตรงนี้จะทำให้มันกระจ่างมากขึ้นในหัวของคุณ

“เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พูดในภาษาที่ไม่รู้จัก ไม่ได้พูดกับมนุษย์ แต่พูดต่อพระเจ้า เพราะว่าไม่มีมนุษย์คนใดเข้าใจเขาได้ แต่ในจิตวิญญาณเขาพูดความลึกลับทั้งหลาย แต่ผู้ที่พยากรณ์นั้นพูดกับมนุษย์เพื่อการเสริมสร้างให้จำเริญขึ้น และเพื่อการเตือนสติ และเพื่อการปลอบประโลมใจ ผู้ที่พูดในภาษาที่ไม่รู้จักนั้นก็ทำให้ตนเองจำเริญขึ้นฝ่ายเดียว แต่ผู้ที่พยากรณ์นั้นย่อมทำให้คริสตจักรจำเริญขึ้น”

พระคัมภีร์นี้กล่าวเพียงว่าถ้าคน ๆ หนึ่งพูดในคริสตจักรในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่ง พระเจ้าก็ทรงเข้าใจเขาแต่มนุษย์ไม่เข้าใจ เขาอาจกำลังกล่าวสิ่งดี ๆ อยู่ก็ได้ แต่มันไม่ส่งผลดีแก่ผู้ใดเลยหากสิ่งดี ๆ เหล่า นั้นถูกกล่าวในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่ผู้คนที่อยู่ด้วยไม่เข้าใจ เขาอาจปลอบประโลมใจตัวเอง แต่เขาไม่ช่วยเหลือคริสตจักร

พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวและไม่ได้หมายความว่าของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ในพระคัมภีร์หมายถึงหลายภาษาที่มีแต่พระเจ้าเท่านั้นที่รู้จัก ตัวอย่างของเพ็นเทคอสต์เป็นหลักฐานที่แสดงให้เห็นชัดเจนว่าภาษาเหล่านั้นที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานให้เป็นภาษาต่างประเทศหลายภาษาที่ใช้กันประจำ และเป็นธรรมดาว่าถ้าผมจะพูดภาษาเยอรมันกับกลุ่มผู้ฟังที่พูดภาษาอังกฤษที่ไม่เข้าใจภาษาเยอรมัน ผมก็คงกำลังพูดกับพระเจ้าเท่านั้น เนื่องจากผู้คนเหล่านั้นคงจะไม่เข้าใจผม ผมอาจมีความสุขกับการพูดและอาจได้รับพรในการพูดนั้น แต่ผมคงไม่เป็นพรแก่ผู้อื่นและไม่เสริมสร้างพวกเขาด้วย ในที่นี้พระเจ้าทรงหมายถึงภาษาต่างประเทศธรรมดา ๆ ที่คนเหล่านั้นที่อยู่ด้วยไม่รู้จัก

นั่นถูกกล่าวชัดเจนมาก ๆ เพิ่มเติมอีกในบทที่สิบสี่ของ 1 โครินธ์ ข้อ 23 และ 24 ชัดเจนมากเป็นพิเศษ:

“เหตุฉะนั้นถ้าทั้งคริสตจักรมาประชุมพร้อมกันในที่แห่งเดียวนั้น และทุกคนพูดภาษาต่าง ๆ และมีคนเหล่านั้นที่รู้ไม่ถึง หรือคนทั้งหลายที่ไม่เชื่อเข้ามา พวกเขาจะไม่กล่าวว่าพวกท่านคลั่งไปแล้วหรือ แต่ถ้าทุกคนพยากรณ์ และมีคนที่ไม่เชื่อ หรือคนที่รู้ไม่ถึงเข้ามา ทุกคนก็ทำให้เขาารู้สำนึก ทุกคนก็วินิจฉัยเขา”

ลองนึกภาพเหตุการณ์นี้ดูสิ! กำลังมีการประชุมนมัสการอยู่ และทุกคนพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษา บางคนที่ไม่มีความรู้เข้ามา- พระคัมภีร์เรียกพวกเขาว่า “ที่รู้ไม่ถึง”-ผู้ซึ่งไม่ได้เรียนรู้ภาษาอื่นใดเลย นอกจากภาษาแม่ของตัวเอง ถ้าผู้คนที่รู้ไม่ถึงเหล่านี้ซึ่งไม่เข้าใจภาษาต่างประเทศเหล่านั้นที่พูดเป็นพวกที่ยังไม่รอด เหล่าผู้ไม่เชื่อ “พวกเขาจะไม่กล่าวว่าพวกท่านคลั่งไปแล้วหรือ” พระคำตอนนี้ถาม แต่ถ้าเหล่าสมาชิกคริสตจักร แทนที่จะพูดในภาษาต่างประเทศบางภาษาที่พวกเขาไม่รู้ถึงไม่รู้จัก จะพยากรณ์กันทุกคน (นั่นคือ พูดตามที่พระวิญญาณทรงเติมเปี่ยมพวกเขาและนำพาพวกเขา แต่ในภาษาแม่ของคนเหล่านั้นที่อยู่ด้วย) ผู้ไม่เชื่อและผู้ที่ไม่รู้ถึงนั้นก็ “รู้สำนึก” และ “ถูกวินิจฉัย” โดยทุกคน ข้อ 25 บ่งชี้ว่าขณะนั้นคนที่ไม่ได้เรียนรู้ซึ่งไม่รู้จักภาษาต่างประเทศหลายภาษาและซึ่งคิดว่าพวกคริสเตียนเป็นบ้าไปแล้วหากพวกเขาพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษาต่อหน้าเขา เมื่อได้ยินผู้เชื่อเหล่านี้พูดโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือพยากรณ์ในภาษาแม่ของพวกเขาเอง ก็จะรู้สำนึกและนมัสการพระเจ้าและกล่าวถึงพวกเขาในแง่ดี

การใช้สองครั้งของคำว่า “ที่รู้ไม่ถึง” ในข้อ 23 และข้อ 24 แสดงให้เห็นว่าภาษาเหล่านั้นที่หมายถึงเป็นภาษาที่เรียนรู้กันได้โดยการหมั่นศึกษา เหมือนที่ทำได้กับภาษาต่างประเทศทุกภาษา พวกคนที่รู้ไม่ถึงก็ไม่ได้รู้จักภาษาต่างประเทศเหล่านั้นที่อาจถูกพูดในการประชุมนมัสการของคริสตจักร ฉะนั้นจึงเป็นการฉลาดที่จะไม่ใช้ภาษาเหล่านั้นและใช้ภาษาแม่ทั้งหลายของคนเหล่านั้นในที่ประชุม

คราวนี้ถ้าการพูดในภาษาต่าง ๆ หมายถึงการพูดในบางภาษาที่ลึกลับ ซึ่งมีแต่พระเจ้าที่รู้จัก และไม่มีคนสักกลุ่มเลยรู้จัก ไม่ว่าคน ๆ หนึ่งจะเรียนรู้และมีการศึกษามากขนาดไหน เขาก็คงไม่รู้จักภาษาเหล่านั้นเลย การเรียนรู้คงจะไม่ส่งผลอันใดเลยในการเข้าใจภาษาสวรรค์เหล่านั้น แต่ภาษาต่างประเทศทั้งหลายที่มนุษย์รู้จักสามารถเรียนรู้กันได้ และข้อเท็จจริงที่ว่าภาษาต่างประเทศเหล่านี้เป็นชนิดที่พวกคนที่รู้ไม่ถึงไม่น่าจะเข้าใจก็บ่งบอกว่ามันเป็นภาษามนุษย์หลายภาษาที่ใช้กันประจำซึ่งพระคัมภีร์หมายถึงเมื่อมันพูดถึงภาษาต่าง ๆ และเมื่อบทที่สิบสี่ของ 1 โครินธ์พูดถึง ‘ภาษาที่ไม่รู้จัก’

ฉะนั้น จงจำไว้ว่า “ภาษาต่าง ๆ” ในพระคัมภีร์แค่หมายถึง หลายภาษา ซึ่งปกติแล้วคือภาษาต่างประเทศทั้งหลาย

III. การพูดในภาษาต่าง ๆ ในพระคัมภีร์เป็น

เรื่องเสริมและเรื่องรองที่ใช้อย่างจำเป็น

ในการประกาศแก่พวกต่างชาติ

การพูดในภาษาต่าง ๆ หมายถึงอะไรในพระคัมภีร์? นั่นเป็นเรื่องที่ง่ายมาก ที่เห็นเทคอสต์มันแค่เป็นการอัศจรรย์หนึ่งที่พระเจ้าทรงใช้เพื่อช่วยให้เหล่าสาวก (หลังจากที่พวกเขาเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่บนข่าวสารของพวกเขาแล้ว) สามารถที่จะประกาศแก่ผู้คนที่เป็ยิวแต่ไปเกิดและเติบโตในประเทศอื่น ๆ และพูดภาษาเหล่านั้นของหลายประเทศในต่างแดน และประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกเขาได้

พระเยซูทรงบอกสาวกเหล่านั้นแล้วว่า “ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” คอยอยู่นั้นหรือ? ใช่แล้ว พวกเขาถูกสั่งให้ชะลองานของพวกเขาใน

การประกาศข่าวประเสริฐไว้ก่อน พระเยซูตรัสกับพวกเขาแล้ว “ว่าการกลับใจเสียใหม่ และการทรงยกบาปทั้งหลาย ต้องถูกประกาศในพระนามของพระองค์ทั่วทุกประเทศ เริ่มต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม และท่านทั้งหลายเป็นเหล่าพยานของสิ่งเหล่านี้” (ลูกา 24:47,48) และจากนั้นพระองค์ประทานคำบัญชาที่ชัดเจนนั้นแก่พวกเขาว่าไม่ให้เริ่มต้นการฟื้นฟูใด ๆ ไม่เปิดสถานมิชชั่นใด ๆ แต่ให้คอยอยู่นานกว่าพวกเขาได้รับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน ฉะนั้นพวกเขาก็คอยในกรุงเยรูซาเล็ม พวกเขา “ทุกคนอยู่พร้อมใจกันต่อเนื่องในการอธิษฐานและการอ้อนวอน กับพวกผู้หญิง และมารีย์มารดาของพระเยซู และกับพวกน้องชายของพระองค์” (กิจการ 1:14) จากนั้นในวันเพ็นเทคอสต์พวกเขาทุกคนก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาอยากพูดเพื่อพระเจ้า ทุกคนที่อยู่รอบตัวพวกเขาเป็นพวกยิวจากต่างแดนที่กลับมาที่เยรูซาเล็มเพื่อร่วมเทศกาลเพ็นเทคอสต์ พวกเขาจะประกาศข่าวประเสริฐแก่คนเหล่านี้ได้อย่างไร ผู้ซึ่งเป็นยิวโดยสายเลือดและเป็นยิวโดยศาสนา แต่ไม่ได้พูดภาษานั้นที่พวกอัครทูตใช้? พระเจ้าแค่ประทานฤทธิ์เดชให้พวกเขาประกาศข่าวประเสริฐ และกล่าวคำพยานของตนในภาษาเหล่านั้นที่คนอื่น ๆ เหล่านี้เกิดมา

การพูดในภาษาต่าง ๆ ไม่ได้ถูกประทานให้เพื่อเป็นหมายสำคัญอย่างหนึ่งของบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ภาษาต่าง ๆ เป็นหมายสำคัญอย่างหนึ่งแก่ผู้คนที่ยังไม่รอดผู้ซึ่งได้ยินข่าวประเสริฐในภาษาของตน ไม่ใช่หมายสำคัญอย่างหนึ่งแก่คริสเตียนทั้งหลายเกี่ยวกับสิ่งใดทั้งนั้น ดู 1 โครินธ์ 14:22 ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ถูกประทานให้แก่สาวกเหล่านี้เพื่อเป็นมาตรการหนึ่งเชิงปฏิบัติ ซึ่งช่วยให้พวกเขาสามารถนำข่าวประเสริฐไปถึงผู้คนที่พูดภาษาอื่น ๆ ได้ ซึ่งอยู่ที่นั่นในตอนนั้น ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ไม่ได้ถูกประทานให้แก่สาวกเหล่านี้เพื่อให้พวกเขาารู้สึกเคลิบเคลิ้ม ซึ่บาน มีอาการคลั่งฝ่ายวิญญาณ ไม่ใช่เลย! ไม่มีอะไรแบบนั้นถูกบอกเป็นนัยในพระคัมภีร์เลย คนเหล่านั้นที่สอนแนวคิดเช่นนั้นก็ได้มันมาจากประวัติศาสตร์จากหนังสือหลายเล่มหรือจากประสบการณ์ต่าง ๆ ของมนุษย์ พวกเขาไม่ได้มันมาจากพระคัมภีร์ พระคัมภีร์ไม่กล่าวอะไรเลยเกี่ยวกับความคลั่ง ความเคลิบเคลิ้ม เกี่ยวกับ “การล้มกายใต้ฤทธิ์เดช” หรือการตกอยู่ในวงค์คริสเตียนที่จริงจังเหล่านี้ ซึ่งบัดนี้พร้อมแล้วที่จะชนะจิตวิญญาณและได้รับฤทธิ์เดชจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าแล้ว ได้รับอภิสิทธิ์ที่แสนอัศจรรย์ในการประกาศข่าวประเสริฐในภาษาของคนอื่น ๆ ที่อยู่ที่นั่นและต้องการข่าวประเสริฐ นั่นเป็นจุดประสงค์เชิงปฏิบัติของการพูดในภาษาต่าง ๆ

ใน 1 โครินธ์ 14 เปาโลโดยได้รับการดลใจจากพระเจ้า พยายามอย่างหนักที่จะแสดงให้เห็นว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ ไร้ประโยชน์โดยสิ้นเชิงหากคนเหล่านั้นที่ได้ยินไม่เข้าใจสิ่งที่ถูกพูด ในข้อ 6 ถึง 9 เปาโลกล่าวว่า:

“บัดนี้ พี่น้องทั้งหลาย ถ้าข้าพเจ้ามาหาพวกท่านโดยพูดภาษาต่าง ๆ ข้าพเจ้าจะเป็นประโยชน์อะไรแก่พวกท่านเล่า เว้นเสียแต่ข้าพเจ้าจะพูดกับพวกท่านโดยการเปิดเผย หรือโดยความรู้ หรือโดยการพยากรณ์ หรือโดยหลักคำสอน และแม้แต่สิ่งทั้งหลายที่ไม่มีชีวิตก็ยังสามารถส่งเสียงได้ ไม่ว่าปีหรือพิณเขาคู่ ถ้าพวกมันไม่ให้ความแตกต่างกันในเสียงเหล่านั้น จะทราบได้อย่างไรว่า อะไรถูกเป่าหรือถูกตีดีเล่า เพราะถ้าแต่รเปล่งเสียงไม่ชัดเจนผู้ใดเล่าจะเตรียมตัวเองสำหรับการสู้รบ พวกท่านก็เป็นเช่นนั้น ถ้าพวกท่านไม่ใช้ลิ้นเอ่ยคำทั้งหลายที่เข้าใจได้ง่าย จะทราบได้อย่างไรว่า สิ่งที่ถูกตีนั้นคืออะไร เพราะพวกท่านก็จะพูดเพื่อตามลมไป”

คุณเห็นแล้วว่า การพูดในภาษาต่าง ๆ หมายถึงการพูดในภาษาอื่น ๆ เมื่อคนเหล่านั้นที่ได้ยินเข้าใจได้ว่าสิ่งใดถูกพูด ไม่ว่าจะเป็นการสำแดงพิเศษจากพระเจ้าหรือความรู้เกี่ยวกับพระวาระของพระเจ้าหรือคำพยากรณ์หรือหลักคำสอนบางอย่าง จากนั้นเปาโลให้คำกล่าวที่ชัดเจน, “พวกท่านก็เป็นเช่นนั้น ถ้าพวกท่านไม่ใช้ลิ้นเอ่ยคำทั้งหลายที่เข้าใจได้ง่าย จะทราบได้อย่างไรว่า สิ่งที่พูดนั้นคืออะไร เพราะพวกท่านก็จะพูดเพื่อตามลมไป”

ใน 1 โครินธ์ 14:14 เปาโลกล่าวว่า “ด้วยว่าถ้าข้าพเจ้าอธิษฐานในภาษาที่ไม่รู้จัก จิตวิญญาณของข้าพเจ้าอธิษฐานก็จริง แต่ความเข้าใจของข้าพเจ้าก็ไม่เกิดผล” จำไว้ว่า “ภาษา” แค่มหมายถึงภาษาต่างประเทศทั้งหลาย และคำว่า “ที่ไม่รู้จัก” ไม่อยู่ในภาษกรีกต้นฉบับ ถ้าผู้ใดอธิษฐานในภาษาหนึ่งที่คนเหล่านั้นในที่ประชุมไม่รู้จัก คนเหล่านั้นที่ได้ยินก็ไม่เข้าใจเขา มันไร้ผลและไร้ความหมายที่จะพูดในภาษาหนึ่งเมื่อผู้คนไม่เข้าใจ

นั่นเป็นเหตุผลที่เขากล่าวว่า “มีฉะนั้นเมื่อท่านจะสรรเสริญด้วยจิตวิญญาณแล้ว คนที่อยู่ในพวกที่รู้ไม่ถึงจะกล่าวว่า “เอเมน” ในการขอบพระคุณของท่านอย่างไรได้ โดยเห็นว่าเขาไม่เข้าใจสิ่งที่ท่านพูด” (1 คร.

14:16) มันไม่เกิดผลดีแก่ผู้ใดเลยกับการได้ยินคน ๆ หนึ่งพูดในภาษาหนึ่งที่ไม่รู้จักซึ่งเขาไม่เข้าใจ เมื่อได้ยินคำขอบพระคุณ เขาก็กล่าวเอเมนแบบมีสติปัญญาไม่ได้ เหมือนกับที่เขาไม่สามารถเรียนรู้โดยหลักคำสอน คำสั่งสอน หรือการเปิดเผยในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่เขาไม่รู้จัก คุณเห็นแล้วว่าเปาโลกำลังสอนอย่างชัดเจนว่าเมื่อไม่มีเหตุผลในทางปฏิบัติสำหรับการพูดในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่ง มันก็ควรเว้นเสีย และในข้อ 19 เขากล่าวว่า “ถึงอย่างนั้นในคริสตจักร ข้าพเจ้าขอเลือกที่จะพูดสักห้าคำด้วยความเข้าใจของข้าพเจ้า เพื่อว่าโดยเสียงของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้สั่งสอนคนอื่นด้วย ดีกว่าที่จะพูดหนึ่งหมื่นคำในภาษาที่ไม่รู้จัก”

ต่อไปอีกหน่อยเราจะอธิบายเพิ่มเติมบทที่สิบสี่นี้ของ 1 โครินธ์ แต่ในที่นี้ขอให้เรายอมรับว่ามันเป็นข้อเท็จจริงหนึ่งที่ว่าชัดเจนของพระคัมภีร์ที่ว่า การพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นเพียงของประทานหนึ่งที่พระเจ้าประทานให้ในยามจำเป็นเพื่อให้ผู้คนพูดกับคนต่างชาติคนหนึ่งได้ในภาษาของเขาเอง ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่แท้จริงนั้นเป็นการอัศจรรย์หนึ่ง แต่มันเป็นการอัศจรรย์ที่ไม่สำคัญและเป็นเรื่องรอง มันเป็นของประทานที่เล็กน้อยที่สุด ต้องไม่ถูกใช้ยกเว้นเมื่อมันทำประโยชน์อันใดได้บ้าง แต่ภาษาต่าง ๆ เป็นภาษาธรรมดา ๆ ไม่จำเป็นต้องเป็นการอัศจรรย์

ในที่นี้ผมอยากยกข้อความจากอรรถาธิบายของ Jamieson, Fausset and Brown ซึ่งกล่าวว่า “ภาษาต่าง ๆ จึงต้องหมายถึงหลายภาษา ไม่ใช่การพูดเพื่อความเคลิบเคลิ้มที่ฟังไม่รู้เรื่อง (เหมือนที่ NEANDER คิดไปเอง)...”

ดังนั้นเราจึงเห็นความหมายของการพูดในภาษาต่าง ๆ ในพระคัมภีร์ มันเป็นของประทานอย่างหนึ่งที่เป็นการอัศจรรย์ ซึ่งถูกใช้บางครั้งเท่านั้นเพื่อเป็นมาตรการฉุกเฉินอย่างหนึ่ง แค่อำนาจโดยเฉพาถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์ทั้งหมดที่อาจเป็นของประทานที่เป็นการอัศจรรย์ แค่อำนาจเดียวเท่านั้นที่เป็นการอัศจรรย์อย่างแน่นอน มันไม่ใช่ความเคลิบเคลิ้มหรือการพูดแบบไม่ปะติดปะต่อ แต่เป็นแค่การใช้ภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งอย่างอัศจรรย์เพื่อจะเป็นพยานเพื่อพระคริสต์

ส่วนที่ III

การพูดในภาษาต่าง ๆ ไม่ใช่หลักฐานตามพระคัมภีร์ ของบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

พี่น้องคริสเตียนที่ดีคนหนึ่งที่ประชุมหนึ่งของพวกเขาเห็นเทคอสต์เคยกล่าวแก่ผมว่า “การพูดในภาษาต่าง ๆ ซึ่งเป็นหลักฐานเบื้องต้นที่แสดงถึงบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นคำสอนหลักของเรา” ผมคิดว่าเขาไม่ได้หมายความว่า การพูดในภาษาต่าง ๆ มีความสำคัญมากกว่าแผนการแห่งความรอดนั้นโดยพระโลหิตของพระคริสต์ มากกว่าการดลใจของพระคัมภีร์ มากกว่าการประสูติจากหญิงพรหมจารี การรับสภาพมนุษย์และการคืนพระชนม์ฝ่ายร่างกายของพระคริสต์ เขาน่าจะเห็นด้วยอย่างแน่นอนว่าหลักคำสอนรากฐานที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้มีความสำคัญมากกว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ แต่ผมคิดว่าเขาหมายความว่า การพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักคำสอนหนึ่งที่โดดเด่นมากที่สุดแห่งนิกายของเขา หลักคำสอนเดียวที่แยกกลุ่มของเขาออกจากกลุ่มอื่น ๆ มากกว่าหลักคำสอนเรื่องอื่นใด

จงสังเกตให้ดีว่าพี่น้องผู้นี้ของเราไม่ได้กล่าวว่า การเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ในฐานะฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ เป็นหลักคำสอนหลักที่แบ่งแยกนั้น แต่คำสอนที่ว่า การพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานเบื้องต้นของฤทธิ์เดชนี้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ผมกล่าวถึงคำพูดนี้เพราะผมเชื่อมั่นว่ามันเป็นตัวแทนทัศนคติของผู้คนจำนวนมาก มันแสดงให้เห็นว่าหลักคำสอนของพวกเขาเกี่ยวกับการพูดในภาษาต่าง ๆ มีความสำคัญมากขนาดไหนในความเข้าใจของพวกเขาเกี่ยวกับความจริงตามพระคัมภีร์

คราวนี้เป็นสิ่งหนึ่งที่น่าอัศจรรย์ใจ:

ตรงหน้าผมคือหนังสือเล็ก ๆ เล่มหนึ่งชื่อว่า *Speaking in Tongues-the Initial Evidence of the Baptism in the Holy Spirit* โดย Pastor Donald Gee มันถูกตีพิมพ์โดย Full Gospel Publishing House, ไตรอนโด้, ประเทศแคนาดา Donald Gee เป็นนักเขียนที่มีชื่อเสียงคนหนึ่งของกระแสกลุ่มเพนเทคอสต์ ผมประทับใจกับจิตใจที่อ่อนหวานของเขาและได้รับพระพรจากข้อความที่เป็นลายลักษณ์อักษรของเขา Mr. Gee กล่าวว่า:

คราวนี้หลักคำสอนที่ว่า การพูดด้วยภาษาอื่น ๆ นั้นเป็นหลักฐานเบื้องต้นของบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งอยู่บนหลักฐานที่พอกพูนเกี่ยวกับหลายกรณีที่มีบันทึกไว้ในหนังสือกิจการที่ผู้คนได้รับประสบการณ์นี้ หลักคำสอนใดเกี่ยวกับประเด็นนี้จึงต้องถูกจำกัดอยู่ในขอบเขตเหล่านี้สำหรับพื้นฐานของมัน เพราะภาคพันธสัญญาใหม่ไม่บอกอย่างชัดเจนตรงไหนเลยเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องถูกถือว่าเป็นหมายสำคัญนั้น ถึงกระนั้นหลักฐานด้านรูปการณีก่อนข้างเพียงพอที่จะเปิดเผยพระดำริและน้ำพระทัยของพระเจ้าในเรื่องนี้อย่างชัดเจน

จงหมายเหตุคำกล่าวนี้อีกที “...ภาคพันธสัญญาใหม่ไม่บอกอย่างชัดเจนตรงไหนเลยเกี่ยวกับสิ่งที่ต้องถูกถือว่าเป็นหมายสำคัญนั้น”

ผมคิดว่านักศึกษาพระคัมภีร์ที่เฉลียวฉลาดทุกคนจะเห็นพ้องตรงกันเกี่ยวกับเรื่องนี้ ไม่มีคำกล่าวสัก

ตอนเลย ไม่ว่าจะก่อนเห็นเทคอสต์หรือที่เห็นเทคอสต์หรือหลังจากนั้น ที่พระคัมภีร์พูดถึงของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ หรือการพูดในภาษาต่าง ๆ ว่าเป็นหลักฐานนั้น หลักฐานเบื้องต้นนั้นหรือส่วนหนึ่งของหลักฐานนั้นที่แสดงถึงการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณหรือการรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณ นี่เป็นหลักคำสอนหนึ่งที่ไม่ตั้งอยู่บนคำกล่าวที่ชัดเจนสักตอนเลยในพระวจนะของพระเจ้า!

อย่าเข้าใจผิด ผิดไม่ได้กล่าวว่าหน้าที่ในการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเป็นหลักคำสอนหนึ่งที่ไม่ถูกกล่าวชัดเจนในพระคัมภีร์ หลักคำสอนนั้นถูกกล่าวไว้อย่างชัดเจนแล้ว ผิดไม่ได้กล่าวว่าของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ไม่ถูกพูดถึงอย่างชัดเจนในพระคัมภีร์ มันถูกพูดถึง แต่ผมกล่าวว่าพระคัมภีร์ไม่กล่าวตรงไหนเลยว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานตามพระคัมภีร์หรือกระทั่งเป็นหลักฐานเบื้องต้นที่แสดงถึงการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ นั่นเป็นหลักคำสอนหนึ่งที่ตั้งอยู่บนการอนุมานล้วน ๆ หรือตั้งอยู่บนการใช้เหตุผลของมนุษย์ ไม่ใช่บนคำกล่าวใดเลยแห่งพระวจนะของพระเจ้า

1. กรณีของการพูดในภาษาต่าง ๆ ที่เห็นเทคอสต์

**ไม่ได้บ่งชี้ว่ามันเป็นหลักฐานที่จำเป็น
เพื่อแสดงถึงบัพติศมาในพระวิญญาณ
หรือการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ**

ในเห็นเทคอสต์เห็นได้ชัดว่าเรามีการฟื้นฟูต้นแบบ ที่นั่นพวกเขาได้รับฤทธิ์เดชเป็นครั้งแรกเพื่อที่จะปฏิบัติตามพระมหาบัญชาและเริ่มต้นการประกาศข่าวประเสริฐแก่ผู้คนทั้งโลก ภายใต้พระบัญชาของพระคริสต์ และที่นั่น หลังจากคอยอยู่ในห้องชั้นบน คนหนึ่งร้อยยี่สิบคนก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างแสนวิเศษและพูดด้วยภาษาอื่น ๆ ตามที่พระวิญญาณทรงโปรดให้พวกเขาพูด (กิจการ 2:4) แต่มีการบอกเป็นนัยในบันทึกตอนนี้ใหม่ว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานที่จำเป็นหรือหลักฐานเบื้องต้นที่แสดงถึงการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์? ไม่มีเลย! เราแสดงให้เห็นไปแล้วว่าไม่มีคำกล่าวที่ชัดเจนตรงไหนเลยในพระคัมภีร์ว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานตามพระคัมภีร์ที่แสดงถึงการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ คราวนี้เราต้องอนุมานแบบตรง ๆ ว่าถ้ามันเป็นหลักคำสอนหนึ่งที่สำคัญของพระคัมภีร์ มันก็น่าจะมีบอกไว้โดยเชื่อมโยงกับเห็นเทคอสต์เมื่อการพูดด้วยภาษาต่าง ๆ ปรากฏเป็นครั้งแรกในภาคพันธสัญญาใหม่

เราเชื่อเรื่องการประสูติจากหญิงพรหมจารีของพระคริสต์เพราะว่านั่นถูกกล่าวไว้อย่างชัดเจนในอิสยาห์ 7:14, ในลูกา 1:31-35, ในมัทธิว 1:20-23 เราเชื่อเรื่องการคืนพระชนม์ฝ่ายร่างกายของพระคริสต์เพราะว่ามันถูกเล่าอย่างชัดเจนในข่าวประเสริฐทั้งสี่เล่มและจึงถูกพูดถึงบ่อย ๆ ในกิจการและจดหมายฝากหลายฉบับ เราไม่ต้องอนุมานหลักคำสอนที่สำคัญนี้เองเลย

เราเชื่อว่าความรอดเป็นโดยพระคุณและไม่ใช่โดยการประพฤติเพราะพระคัมภีร์บอกเราชัดเจนว่า “ด้วยว่าท่านทั้งหลายได้รับความรอดโดยพระคุณผ่านทางความเชื่อ และมีไม่ใช่โดยตัวท่านทั้งหลายเอง ความรอดนั้นเป็นของประทานของพระเจ้า” (อฟ. 2:8) เราไม่ต้องให้หลักคำสอนนี้ขึ้นอยู่กับการอนุมานหรือตรรกะเลย

หน้าที่ทั้งหลายของคริสเตียนถูกบัญชาไว้ชัดเจนตลอดทั่วพระคัมภีร์ มันผิดที่จะลักขโมย เพราะพระคัมภีร์กล่าวชัดเจนว่า “เจ้าต้องไม่ขโมย” และภาคพันธสัญญาใหม่ทวนซ้ำคำเตือนนั้น ฉะนั้นหน้าที่เหล่านั้นใน

การยกโทษให้พวกศัตรูของเราและในการอธิษฐานเพื่อคนเหล่านั้นที่เอารัดเอาเปรียบเรา ในการให้แก่คนยากจน ในการชนะจิตวิญญาณ จึงถูกกล่าวซ้ำหลายหน ไม่มีหน้าที่คริสเตียนสักข้อเลยที่เราต้องอนุমানหรือใช้ตรรกะคิดเอาเอง ทุกข้อถูกกล่าวไว้อย่างชัดเจนแล้ว

ยกตัวอย่างเช่น พระคัมภีร์บัญชาอย่างชัดเจนว่า “และอย่ามาเหล้าองุ่นซึ่งการเกินพอดีอยู่ในนั้น แต่จงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” (อฟ. 5:18) เราไม่ต้องอนุमानเองเลยว่าเราควรเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ มันถูกบัญชาไว้อย่างชัดเจนแล้ว

ผมขอยืนยันว่ามันเป็นหน้าที่ของเราที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะมันถูกกล่าวไว้ในพระคัมภีร์ และถ้าการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณที่เพ็นเทคอสต์ถูกพิสูจน์แค่โดยการพูดในภาษาต่าง ๆ ผมก็เชื่อว่าพระคัมภีร์น่าจะกล่าวเช่นนั้นให้ชัดเจนไปเลย ไม่มีใครมีสิทธิ์สั่งผมให้แสวงหาสิ่งที่พระคัมภีร์ไม่บัญชาผมให้แสวงหา และพระคัมภีร์ไม่บัญชาตรงไหนเลยที่ผมควรแสวงหาที่จะพูดในภาษาต่าง ๆ มันไม่เคยถูกกล่าวถึงตรงไหนเลยว่าเป็นหน้าที่หนึ่ง หรือเป็นความจำเป็นหนึ่ง หรือกระทั่งเป็นอภิสิทธิ์หนึ่ง! การพูดในภาษาต่าง ๆ ถูกกล่าวถึงว่าเป็นของประทานที่เล็กน้อยที่สุด ผู้คนถูกหนุนใจให้แสวงหาของประทานอื่น ๆ แทนที่ของประทานอันเดียวนี้ และความกระตือรือร้นของผู้คนที่เมืองโครีนธ์ที่จะพูดในภาษาต่าง ๆ ก็ถูกปรามอย่างชัดเจน ข้อเท็จจริงที่ว่าพระคัมภีร์ไม่บัญชาเราให้พูดในภาษาต่าง ๆ ผมก็เห็นว่าเป็นข้อพิสูจน์ที่ชัดเจนที่สุดแล้วว่าพระเจ้าไม่ทรงนับว่านั่นเป็นหลักฐานที่แสดงถึงการเต็มเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช

มีเหตุผลที่หนักแน่นอยู่สองประการซึ่งชักจูงเราให้เลิกเชื่อว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานที่สำคัญซึ่งแสดงถึงการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณที่เพ็นเทคอสต์

เหตุผลประการแรกก็คือ ตามที่ผมกล่าวถึงไปแล้ว พระคัมภีร์ไม่กล่าวตรงไหนเลยว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานที่สำคัญนั้น แต่ดูอีกทีที่พระคัมภีร์อย่างละเอียดในจุดที่คำสอนนั้นจะถูกให้ไว้ก็ได้แต่ก็ไม่ถูกให้ไว้

เมื่อพระเยซูตรัสกับพวกสาวกในลูกา 24:49 พระองค์ก็ตรัสว่า “และดูเถิด เราจะส่งพระสัญญาแห่งพระบิดาของเรามาเหนือท่านทั้งหลาย แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” ไม่มีกล่าวเลยสักคำเกี่ยวกับการพูดในภาษาต่าง ๆ ว่าเป็นหลักฐานนั้น

อีกทีในกิจการ 1:4,5 พระเยซู “กำชับพวกเขาว่า พวกเขาไม่ควรออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม แต่ให้คอยรับตามพระสัญญาของพระบิดา ซึ่งพระองค์ตรัสว่า “ตามที่ท่านทั้งหลายได้ยินจากเรานั้นแหละ เพราะว่ายอห์นได้ให้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกไม่กี่วันนับจากนี้” ไม่มีกล่าวเลยสักคำเกี่ยวกับการพูดในภาษาต่าง ๆ

จากนั้นที่เพ็นเทคอสต์เอง ในบทที่สองของกิจการ บันทึกเหตุการณ์นั้นบันทึกข้อเท็จจริงที่ว่าผู้คนหลายสัญชาติได้ยินข่าวประเสริฐในภาษาต่าง ๆ ของตนในที่ ๆ พวกเขาเกิดมา การอนุमानของบันทึกเหตุการณ์ในบทที่สองของกิจการก็ชัดเจนมาก ๆ: การประกาศข่าวประเสริฐและการเป็นพยานด้วยฤทธิ์เดช เป็นสิ่งสำคัญนั้น มันเป็นแค่การอัศจรรย์เสริมอย่างหนึ่งและมีประโยชน์ที่คนเหล่านั้นต้องพูดในภาษาอื่น ๆ แก่ผู้คนที่ใช้ภาษาเหล่านั้น และได้รับอภิสิทธิ์ในการทำเช่นนั้น ภาษาเหล่านั้นไม่ใช่สิ่งสำคัญ ข่าวสารนั้นที่ถูก

กล่าวออกไปต่างหากที่สำคัญ มันมีความสำคัญในระดับเดียวกันเป็ยไปว่าชาวสาร์นั้นถูกกล่าวในภาษาลาติน แก่พวกโรม หรือในภาษากรีกแก่พวกกรีก หรือในภาษาอาราเมคแก่พวกยิวที่เป็นชาวกรุงเยรูซาเล็ม

บันทึกเหตุการณ์เกี่ยวกับการฟื้นฟูที่เพ็นเทคอสต์ที่กรุงเยรูซาเล็มไม่กล่าวเลยว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหมายสำคัญตามพระคัมภีร์

เหตุผลที่หนักแน่นอีกประการในการไม่เชื่อว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานตามพระคัมภีร์ที่ แสดงถึงการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็คือว่า หลักฐานอีกอย่าง ซึ่งแตกต่างอย่างสิ้นเชิง ได้ถูกสัญญาไว้ เมื่อพระเยซูทรงถูกถามเกี่ยวกับพระสัญญาของพระองค์ที่ว่าพวกเขาจะได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณ บริสุทธิ์ไม่กี่วันหลังจากนี้ พระองค์ก็ทรงตอบกลับไปว่า “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจาก พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้น ยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก” (กิจการ 1:8) ฤทธิ์เดชนั้นเองคือ หลักฐานนั้น ผมนึกภาพไม่ออกเลยว่าเปโตรและยากอบและยอห์นและพวกที่เหลือในหนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้นจะมี ข้อสงสัยใด ๆ ได้เกี่ยวกับเรื่องนี้

ตอนนั้นมีเสียงลมพัดแรงกล้า แต่นั่นไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาถูกบอกให้คาดหวัง มันไม่ใช่หมายสำคัญนั้น หลักฐานนั้นที่แสดงถึงการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ

ตอนนั้นมีลิ้นแฉกเหมือนไฟหลายลิ้นมาเกาะอยู่บนพวกสาวก การอัศจรรย์หนึ่งที่แสนวิเศษ ซึ่งแสดง สัญลักษณ์อย่างงดงาม แต่นั่นไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาถูกบอกให้คาดหวัง มันไม่ใช่หมายสำคัญนั้น หลักฐานนั้นที่ แสดงถึงการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ

พวกเขาพูดในภาษาเหล่านั้นของคนอื่น ๆ ที่ต้องได้ยินข่าวประเสริฐ และนั่นเป็นการอัศจรรย์หนึ่งที่ แสนวิเศษ แต่มันไม่ใช่สิ่งที่พวกเขาถูกบอกให้คาดหวัง มันไม่ใช่หมายสำคัญนั้น หลักฐานนั้น

แต่เมื่อสามพันคนหันมาหาพระเจ้าวันนั้นภายใต้ฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของการเทศนาและคำพยานของสาวก เหล่านี้ที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ นั้นแหละคือหลักฐานนั้น! “พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลัง จากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน” พระเยซูตรัสไว้ พวกเขาได้รับฤทธิ์เดชนั้น พวกเขาจึงทราบว่ พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกเขาแล้ว

พระเยซูตรัสไว้แล้วว่า “ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วย ฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” และเมื่อฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้าเพื่อจะฟ่องใจและช่วยเหลือคนบาปให้รอดถูก สำแดงแล้วในความรอดนั้นของจิตวิญญาณสามพันดวง ไม่มีสักคนในหนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้นที่ได้คอยรับฤทธิ์เดชนี้ สงสัยหลักฐานนั้นที่อยู่ตรงหน้าพวกเขาได้ ฤทธิ์เดชเพื่อชนะจิตวิญญาณนั้นเองคือหลักฐานนั้น

เนื่องจากพระเจ้าได้ประทานหมายสำคัญอีกประการ หลักฐานอีกประการที่แสดงถึงการเต็มเปี่ยมด้วย พระวิญญาณแล้ว ผมจึงเห็นว่ามันผิดและโง่เขลาที่เราจะเชื่อว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ คือหลักฐานนั้น ในเมื่อ พระเจ้าไม่ตรัสอะไรแบบนั้นเลย

II. ในกรณีที่สองของพระคัมภีร์เกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ มันมีไว้

เพื่ออีกจุดประสงค์ ไม่ใช่เป็นหมายสำคัญที่ต้องมี

มีอยู่สามกรณีในหนังสือกิจการที่พวกคริสเตียนพูดด้วยภาษาอื่น ๆ เมื่อเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราพูดถึงกรณีหนึ่งไปแล้ว คือบันทึกในกิจการ 2:1-11 กรณีที่สองถูกพบในกิจการ 10:44-46 พระคำตอนนั้นกล่าวว่า:

“ขณะที่เปโตรยังกล่าวคำเหล่านี้อยู่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาสถิตอยู่บนคนทั้งปวงซึ่งได้ยินพระวจนะนั้น และพวกที่ได้เข้าสู่หน้ตซึ่งเชื่อแล้วก็ประหลาดใจ คือทุกคนที่มาด้วยกันกับเปโตร เพราะว่าของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ถูกเทลงมาบนพวกคนต่างชาติด้วย เพราะพวกเขาได้ยินคนเหล่านั้นพูดด้วยภาษาต่าง ๆ และยกย่องพระเจ้า”

เหตุการณ์นี้เกิดขึ้นประมาณแปดปีหลังจากฟื้นเทคอสต์ พระเจ้าทรงจัดการกับเปโตรเป็นพิเศษเพื่อทำให้เขาประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกต่างชาติ สูดท้าย หลังจากถูกเตรียมพร้อมโดยนิมิตหนึ่งและเสียงของพระเจ้าจากสวรรค์ เปโตรก็ไปกับพวกผู้สื่อสารที่โครเนลิอัสส่งมาและบอกโครเนลิอัสกับครอบครัวของเขาว่าจะรับความรอดได้อย่างไร ทันใดนั้นพวกเขาเชื่อวางใจในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดผู้ซึ่งใจของพวกเขายิวหา และเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จากนั้น ในมากกว่าหนึ่งภาษา พวกเขาสรรเสริญพระเจ้าจนเปโตรและพวกยิวที่มาด้วยกันกับเขาเข้าใจคำสรรเสริญของพวกเขาและตัดสินใจว่าพวกต่างชาติเหล่านี้รับความรอดแล้ว

จงสังเกตอีกว่าพระคำตอนนี้ไม่ได้กล่าวว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานเบื้องต้นที่แสดงถึงการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ มันแค่บันทึกข้อเท็จจริงที่ว่าพวกทหารเหล่านี้ที่พูดภาษาลาติน โครเนลิอัส และผู้คนในบ้านของเขา ซึ่งรวมถึงเหล่าผู้รับใช้ของเขาและครอบครัวของเขา เราเชื่อเช่นนั้น พูดในหลายภาษาจนพวกยิวที่สงสัยเหล่านี้สามารถได้ยินและเข้าใจและแน่ใจว่าพวกเขาได้รับความรอดแล้ว เหตุการณ์ตรงนี้ได้ถูกเรียกว่าของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวด้วยซ้ำว่ามันเป็นการอัศจรรย์

การศึกษารูปการณ์เหล่านั้นจะแสดงให้เห็นว่าทำไมการพูดในหลายภาษา (เราเชื่อว่าเป็นภาษาของพวกเขาเองและภาษาของพวกยิว) เป็นเรื่องในทางปฏิบัติมาก ๆ อีก เหมือนที่เคยเป็นที่ฟื้นเทคอสต์ ในบทถัดไปเราเห็นเปโตรถูกเรียกไปต่อหน้าพวกอัครทูตและถูกพวกเขาถามว่า พวกเขากล่าวหา พวกเขากล่าวว่า “ท่านได้เข้าไปหาคนทั้งหลายที่ไม่ได้เข้าสู่หน้ต และได้รับประทานอาหารกับพวกเขา” (กิจการ 11:3) และเปโตรเล่าย้อนเรื่องนั้น ตั้งแต่ต้นให้พวกเขาฟังและเล่าเกี่ยวกับการอัศจรรย์นั้นเรื่องผ้าปูที่ถูกหย่อนมาจากสวรรค์และสัตว์ป่าและสัตว์เลื้อยคลานและพวกนกในอากาศ และเสียงนั้นจากสวรรค์ที่ตรัสว่า “จงลุกขึ้น เปโตรเอ๋ย ฆ่าและกินเถิด” และการที่พระเจ้าทรงบอกเขาอย่างชัดเจนว่าเขาต้องไม่เรียกสิ่งใดว่าสามัญหรือเป็นมลทินซึ่งพระเจ้าทรงชำระให้สะอาดแล้ว เขาเล่าว่าชายสามคนนั้นมาจากบ้านของโครเนลิอัสในเมืองซีซารียาและพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสั่งเขาให้ไปกับพวกเขา เพื่อเป็นมาตรการปลอดภัยว่าเขาจะไม่ถูกเข้าใจผิด เปโตรได้พาพี่น้องหกคนไปด้วยเพื่อเป็นพยาน จากนั้นเปโตรกล่าวว่า:

“และขณะที่ข้าพเจ้าตั้งต้นกล่าวนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาสถิตอยู่บนพวกเขา เหมือนได้เสด็จลงมาสถิตอยู่บนพวกเราในตอนต้นนั้น แล้วข้าพเจ้าได้ระลึกถึงคำตรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า ซึ่งพระองค์ตรัสไว้ว่า ‘ยอห์นได้ให้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์’ เหตุฉะนั้น เมื่อพระเจ้าได้โปรดประทานของประทานแก่พวกเขาเหมือนแก่พวกเรา ผู้ที่ได้เชื่อในพระเยซูคริสต์เจ้า

แล้ว ข้าพเจ้าเป็นผู้ใดเล่าที่ข้าพเจ้าจะขัดขวางพระเจ้าได้”- กิจการ 11:15-17

มันเป็น “ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์” กิจการ 10:45 กล่าว จงสังเกตว่าเปโตรกล่าวว่าของ
ประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นที่ประจักษ์ชัดแก่เขาและพยานยิวทุกคนของเขาและว่าเขาจึงตัดสินใจว่า
พระเจ้าได้ประทานให้แก่พวกต่างชาติแล้ว “ของประทานแก่พวกเขาเหมือนแก่พวกเรา ผู้ที่ได้เชื่อในพระเยซู
คริสต์เจ้าแล้ว” กล่าวอีกนัยหนึ่ง โดยคำสรรเสริญของพวกต่างชาติเหล่านั้นที่กลับใจเชื่อแล้วซึ่งเขาได้ยินและ
เข้าใจ เปโตรจึงเชื่อมั่นว่าพวกต่างชาติเหล่านั้นได้รับความรอดแล้ว

และคนเหล่านั้นที่ได้ยินเปโตรเล่าเรื่องนั้นได้ข้อสรุปเดียวกัน พระคำข้อถัดไป (ข้อ 18) กล่าวว่า “เมื่อ
คนทั้งหลายได้ยินสิ่งเหล่านี้ พวกเขาก็นิ่งอยู่ และได้ถวายสง่าราศีแด่พระเจ้า โดยกล่าวว่า “ดังนั้นพระเจ้าได้
โปรดแก่พวกคนต่างชาติให้กลับใจเสียใหม่เพื่อได้ชีวิตรอดด้วย”

เหตุใดโครเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขาพูดในภาษาต่าง ๆ นั่นคือ ด้วยหลายภาษา? ทำไมเล่า
แน่นอนว่าพวกเขาพูดในหลายภาษาที่เปโตรและเพื่อนยิวทุกคนของเขาสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน ว่าโดยคำ
พยานของพวกเขายิวเหล่านี้จะได้ทราบว่าเขาได้รับความรอดแล้ว กิจการ 10:46 กล่าวว่า “เพราะ
พวกเขาได้ยินคนเหล่านั้นพูดด้วยภาษาต่าง ๆ และยกย่องพระเจ้า” หลังจากได้ยินผู้คนเหล่านี้แห่งกองทหารอิ
ดาเลียสรรเสริญพระเจ้าเพราะได้รับความรอดแล้ว ซึ่งพวกเขาได้แสวงหามานาน-สรรเสริญพระองค์ในภาษาลา
ติน ภูมิภาค และในภาษาอาราเมค บางคนอาจในภาษากรีก จนทุกคนที่อยู่ด้วยสามารถเข้าใจได้อย่างชัดเจน
และไม่มีใครสงสัยได้เลยว่าพวกเขาได้รับความรอดแล้ว-เปโตรจึงเชื่อมั่นว่าความรอดได้ถูกประทานให้แก่พวกต่าง
ชาติเหล่านั้นแล้ว และพวกยิวคนอื่น ๆ ที่เหลือที่ยิวราเล็มเห็นพ้องตรงกันว่า “ดังนั้นพระเจ้าได้โปรดแก่พวกคน
ต่างชาติให้กลับใจเสียใหม่เพื่อได้ชีวิตรอดด้วย”

กล่าวอีกนัยหนึ่ง พวกยิวที่สงสัยกับเปโตรต้องมีหลักฐานที่แสดงว่าพวกต่างชาติเหล่านั้นได้รับความรอด
แล้วจริง ๆ สิ่งสำคัญก็คือสิ่งที่ผู้คนเหล่านี้กล่าว แต่เปโตรและผู้คนที่มาด้วยกับเขาไม่สามารถเข้าใจคนเหล่านี้ได้
ดีนัก ภูมิภาค ยกเว้นในภาษาของพวกเขาเอง

เมื่อโครเนลิอัสและผู้คนของเขาพูดเพื่อจุดประสงค์ที่กล่าวถึงนั้น พวกยิวที่มาเยือนที่สงสัยเหล่านี้
“ได้ยินคนเหล่านั้นพูด...และยกย่องพระเจ้า” เห็นได้ชัดว่าพวกเขาได้ยินในภาษาทั้งหลายของพวกเขาเองและ
เข้าใจในภาษาทั้งหลายของพวกเขาเองสิ่งที่ผู้เชื่อใหม่เหล่านี้กำลังกล่าว มันง่ายที่เราจะเห็นว่าทำไมพระเจ้าถึง
ให้โครเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขาพิสูจน์ให้เห็นว่าพวกเขาได้รับความรอดแล้ว ไม่ว่าโครเนลิอัสและผู้คนใน
บ้านของเขาจะรู้จักภาษาเหล่านี้หรือไม่แล้ว หรือว่าพวกเขาพูดโดยของประทานหนึ่งที่เป็นการอัศจรรย์ พระคัมภีร์ไม่
บอกเรา พวกเขาแค่เป็นพยานในภาษาต่าง ๆ นั่นคือ ในหลายภาษา และผู้คนได้ยินและเข้าใจพวกเขา คำ
พยานของพวกเขา ซึ่งถูกกล่าวในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พิสูจน์ให้เห็นว่าพวกเขาได้รับความรอดแล้ว

จำไว้ว่านี่เป็นครั้งแรกที่พวกต่างชาติเหล่านี้ได้ยินข่าวประเสริฐถูกประกาศแก่พวกเขาในฐานะคนต่าง
ชาติกลุ่มหนึ่งและไม่ใช่นักบวชหรือคนต่างชาติ คราวนี้การใช้ภาษาต่าง ๆ ถูกสลับแล้ว นี่ไม่ใช่เปโตรที่พูดใน
ภาษาต่าง ๆ แต่เป็นคนอื่น ๆ ที่พูดกับเปโตรในภาษาต่าง ๆ เพื่อเหตุผลในทางปฏิบัติมาก ๆ นั่นคือ มีอุปสรรค
ด้านภาษาที่ต้องถูกเอาชนะ มันเป็นเรื่องหนึ่งที่ใช้ได้จริงและสมเหตุสมผล การพูดในภาษาต่าง ๆ ไม่ได้ถูกกล่าว

ถึงว่าเป็นข้อพิสูจน์ของการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณหรือเป็นหลักฐานที่แสดงถึงการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

III. ในกิจการ 19:1-6 ภาษาต่าง ๆ ไม่ถูกกล่าวถึง

ว่าเป็นหมายเหตุหนึ่งที่จำเป็นของ

การเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

กรณีที่สามและเป็นกรณีสุดท้ายที่ถูกบันทึกไว้ในภาคพันธสัญญาใหม่ของการที่พวกคริสเตียนเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และพูดในภาษาต่าง ๆ อยู่ในกิจการ 19:1-7 ซึ่งเราอ่านดังต่อไปนี้:

“และต่อมา ขณะที่ปอลอยู่ที่เมืองโครินธ์นั้น เมื่อเปาโลได้ผ่านไปตามแคว้นฝ่ายเหนือแล้ว ก็มายังเมืองเอเฟซัส และเมื่อพบสาวกบางคน ท่านก็กล่าวกับพวกเขาว่า “พวกท่านได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วตั้งแต่ท่านทั้งหลายได้เชื่อนั้นใช่ไหม” และพวกเขากล่าวกับท่านว่า “พวกเรายังไม่เคยได้ยินด้วยซ้ำว่ามีพระวิญญาณบริสุทธิ์ใดบ้างหรือไม่” และท่านกล่าวกับพวกเขาว่า “ถ้าอย่างนั้นพวกท่านได้รับบัพติศมาอันใดเล่า” และพวกเขาบอกว่า “บัพติศมาของยอห์น” แล้วเปาโลกล่าวว่า “แท้จริง ยอห์นให้รับบัพติศมาด้วยบัพติศมาแห่งการกลับใจใหม่ โดยกล่าวแก่ประชาชนว่า พวกเขาควรเชื่อในพระองค์ผู้ซึ่งจะเสด็จมาภายหลังท่าน นั่นคือบนพระเยซูคริสต์” เมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งนี้ พวกเขาก็รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูเจ้า และเมื่อเปาโลได้วางมือของท่านบนพวกเขาแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาบนพวกเขา และพวกเขาได้พูดด้วยภาษาต่าง ๆ และได้พยากรณ์ และบรรดาผู้ชายเหล่านั้นมีประมาณสิบสองคน”

เอเฟซัสเป็นเมืองใหญ่ มหานครที่มีผู้คนพลุกพล่านและพูดหลายภาษา ในบทที่สิบเก้าของกิจการ เราอ่านว่าชาวเมืองเอเฟซัสบูชารูปจำลองของไดอาน่า และเรื่องเล่าว่าฝูงชนที่นับถือรูปเคารพอยากฆ่าเปาโล และเหล่าเพื่อนร่วมเดินทางของเขา และคนเหล่านี้เกลียดพวกยิวเป็นพิเศษ

เมืองเอเฟซสน่าจะมีอิทธิพลเข้มข้นมากจากแหล่งที่มาอย่างน้อยสามแหล่ง ที่นั่นมีการปกครองและเหล่าเจ้าหน้าที่ของจักรวรรดิโรม; ที่นั่นมีอิทธิพลด้านวัฒนธรรมอันเข้มข้นของกรีก และแน่นอนว่าอิทธิพลของพวกยิวเช่นกันในเรื่องภาษาและการค้า ผู้คนน่าจะพูดหลายภาษาในเมืองเอเฟซัส แน่แน่นอนว่าภาษาลาตินและภาษากรีกและภาษาอาราเมคน่าจะใช้พูดที่นั่นเป็นประจำ ฉะนั้นจึงไม่น่าประหลาดใจเลยที่คนเหล่านี้ผู้ซึ่งเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์หลังจากเปาโลวางมือของตนบนพวกเขาแล้วพูดในหลายภาษา

แต่การพูดในภาษาต่าง ๆ นี้ในกิจการบทที่ 19 เป็นการอัศจรรย์ใหม่? ผมไม่ทราบ คุณไม่ทราบ พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวเรื่องนั้นจริง ๆ พวกเขาพูดโดยใช้มากกว่าหนึ่งภาษาและพยากรณ์ พระคัมภีร์กล่าวเพียงเท่านั้นในกิจการ 19:6 มันอาจเป็นของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ แบบเหนือธรรมชาติก็ได้ แต่พระคัมภีร์ไม่กล่าวเช่นนั้น ไม่มีใครในพวกเราที่มีสิทธิ์กล่าวแบบเป็นหลักข้อเชื่อสิ่งที่พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าว เป็นไปได้อย่างมากที่คนเหล่านี้ “ประมาณสิบสองคน” เป็นตัวแทนผู้คนหลากหลายสัญชาติ และเมื่อพวกเขาเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และเริ่มเป็นพยานและพยากรณ์เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาก็พูดในภาษาอันหลากหลายของตน มากไปกว่านั้น เรากล่าวไม่ได้

แต่แน่นอนว่าไม่มีพระคำตอนใดเลยกล่าวว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานตามพระคัมภีร์ที่

แสดงถึงการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าพระเจ้าประทานของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ แก่พวกเขา ในที่นี้เพื่อเหตุผลต่าง ๆ ของพระองค์เอง ผมก็สรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าเพราะการนั้น ผมไม่จำเป็นต้องเข้าใจทุกอย่างเกี่ยวกับมันด้วยซ้ำ สิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าทรงกระทำย่อมถูกต้องทั้งสิ้น แต่เราน่าจะผิดในการอนุมานสิ่งที่พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าว ว่าทุกคนที่เคยเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ต้องพูดในภาษาต่าง ๆ พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวเรื่องนั้น และเราไม่มีสิทธิ์กล่าวอ้างเช่นนั้น

คุณเห็นแล้วว่าในแค่สามตัวอย่างที่ถูกบันทึกไว้เกี่ยวกับผู้คนที่พูดในภาษาต่าง ๆ มันไม่เคยถูกประกาศเลยว่าเป็นหมายสำคัญอย่างหนึ่งของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

เราแสดงให้เห็นไปแล้วว่าไม่มีสักคำกล่าวเดียวในพระคัมภีร์ที่ประกาศว่าการพูดด้วยภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานเบื้องต้นที่แสดงถึงการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จากนั้นเราได้พูดถึงพระสัญญาเหล่านั้นในพระคัมภีร์ก่อนหน้าพื้นเทคอสต์และบันทึกเรื่องการฟื้นฟูในวันพื้นเทคอสต์นั้นและการพูดถึงมันหลายครั้งในภายหลัง และเราได้พบว่าไม่มีการบ่งบอกเลยว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ กระทั่งที่พื้นเทคอสต์มีไว้เพื่อเป็นหลักฐานเบื้องต้นที่แสดงถึงบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ จากนั้นการศึกษาเกี่ยวกับการพูดในภาษาต่าง ๆ ในบ้านของโครเนลิอุสในกิจการ บทที่ 10 แสดงให้เห็นว่าภาษาต่าง ๆ ไม่ได้ถูกกล่าวถึงตรงนี้หรือมีไว้เพื่อเป็นหมายสำคัญที่จำเป็นแต่แค่เป็นการใช้งานจริงเพื่อเอาชนะอุปสรรคด้านภาษาระหว่างผู้คนหลายสัญชาติเท่านั้น สุดท้ายแล้ว เราได้ศึกษาตัวอย่างที่สามซึ่งเป็นตัวอย่างสุดท้ายที่ถูกบรรยายในพระคัมภีร์ที่ผู้คนพูดด้วยภาษาต่าง ๆ จริง ๆ นั่นคือ กิจการ 19:1-6 ตรงนั้นอีกเราไม่พบคำกล่าวใดเลยว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานเบื้องต้นที่แสดงถึงบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ อันที่จริง ไม่มีหลักฐานที่เฉพาะเจาะจงเลยสักนิดว่าภาษาต่าง ๆ นั้นเป็นการอัศจรรย์หนึ่ง มันอาจเป็นแค่การใช้ภาษาต่างประเทศหลายภาษาแบบธรรมดา ๆ เท่านั้น

IV. หลายตัวอย่างในพระคัมภีร์ของผู้คนที่เต็มเปี่ยม

ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยไม่พูดในภาษาต่าง ๆ

พิสูจน์ว่าภาษาต่าง ๆ ไม่จำเป็นเลย

เหมือนที่ผู้คนใด ๆ ของกระแสภาษาแปลก ๆ ยอมรับอย่างตรงไปตรงมา ไม่มีคำกล่าวโดยตรงในพระคัมภีร์เลยว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานเบื้องต้นของบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ หลักฐานนั้นที่ ต้องมี Pastor Donald Gee ในหนังสือเล่มเล็กของเขาที่ถูกกล่าวถึงไปก่อนหน้านี้, *Speaking in Tongues- the Initial Evidence of the Baptism of the Holy Spirit*, กล่าวว่า: “คราวนี้หลักคำสอนที่ว่า การพูดด้วยภาษาอื่น ๆ เป็นหลักฐานเบื้องต้นของบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งอยู่บนหลักฐานที่พอกพูนของกรณีเหล่านั้นที่มีบันทึกไว้ในหนังสือกิจการที่ประสพการณ์นี้ถูกได้รับ”

เขาน่าจะกล่าวว่า “ในภาคพันธสัญญาใหม่” แทนที่ “ในหนังสือกิจการ” หรือไม่แนเขาน่าจะกล่าวว่า “ในพระคัมภีร์” แน่แน่นอนว่าผู้คนเคยเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามที่บันทึกไว้ในหนังสือเล่มอื่น ๆ นอกเหนือจากหนังสือกิจการ แต่ข้างเถิด-สิ่งสำคัญก็คือว่าหลักคำสอนเรื่องการพูดในภาษาต่าง ๆ ในฐานะเป็นหลักฐานเบื้องต้นของบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณต้องตั้งอยู่หรือล้มลงบนกรณีเหล่านั้นที่บันทึกไว้ในพระคัมภีร์

แน่นอนว่า ถ้าพระเจ้าอยากสอนหลักคำสอนนั้นจริง ๆ พระองค์ก็น่าจะใช้สักข้อตรงไหนก็ได้ในพระคัมภีร์เพื่อระบุว่า การพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานตามพระคัมภีร์ของการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ พระองค์มิได้กระทำเช่นนั้นเลย มันเป็นเรื่องที่ผิดและอันตรายที่จะตั้งหลักคำสอนใดบนการบอกเป็นนัยโดยที่ไม่มีคำกล่าวที่ชัดเจนสักตอนเลยในพระคัมภีร์ แต่ถ้ามีข้อพิสูจน์ใดในพระคัมภีร์ว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ จำเป็นต้องมีเพื่อเป็นหลักฐานเบื้องต้นของการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ จินันท์ก็เหล่านั้นที่มีบันทึกไว้ในภาคพันธสัญญาใหม่ของผู้คนที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะต้องแสดงให้เห็นว่าพวกเขาพูดในภาษาต่าง ๆ ในฐานะเป็นการสำแดงที่เป็นการอัศจรรย์ นั่นคือ ในหลายภาษาที่พวกเขาไม่รู้มาก่อนเลย อย่างไรก็ตาม ความจริงที่ชัดเจนมาก ๆ นั้น - ซึ่งตรงข้ามกับเรื่องนี้ - เริ่มปรากฏชัดเจนเมื่อเราอ่านทุกกรณีในภาคพันธสัญญาใหม่ที่ผู้คนที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในกรณีส่วนใหญ่เหล่านั้น ไม่มีกล่าวเลยสักคำเกี่ยวกับว่าพวกเขาพูดในภาษาต่าง ๆ ในกรณีส่วนใหญ่ในพระคัมภีร์ที่ผู้คนที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาที่ไม่พูดด้วยภาษาอื่น ๆ ข้อโต้แย้งที่สนับสนุนการพูดด้วยภาษาต่าง ๆ ในฐานะเป็นหลักฐานของการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ จึงล้มลง

อันที่จริง มีแค่สามกรณีที่ชัดเจนเท่านั้นที่ถูกเล่าในภาคพันธสัญญาใหม่ที่ผู้คนที่พูดด้วยภาษาต่าง ๆ โดยเฉพาะ กรณีแรกถูกบรรยายในกิจการ 2:1-11 พวกสาวกที่เพ็นเทคอสต์ได้รับฤทธิ์เดชแสนอัศจรรย์ในการพูดด้วยภาษาเหล่านั้นของผู้คนที่อยู่ที่นั่น และคนเหล่านั้นได้ยินข่าวประเสริฐในภาษาต่าง ๆ ของตัวเองในที่ ๆ พวกเขาเกิดมา กรณีที่สองอยู่ในกิจการ 10:46 ที่เราอ่านว่า โครเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขา ซึ่งเป็นของกองทหารอิตาลี ยกย่องพระเจ้าหลังจากเชื่อและกล่าวคำพยานของตนในหลายภาษา พระคัมภีร์ไม่บอกเราว่ามันเป็นของประทานที่เป็นการอัศจรรย์หรือว่าพวกเขาแค่สรรเสริญพระเจ้าในภาษาลาตินและภาษาอาราเมค ซึ่งเป็นภาษาที่พวกเขาารู้อยู่แล้ว จนทุกคนที่อยู่ที่นั่นจะได้ยินและเข้าใจ กรณีที่สามอยู่ในกิจการ 19:1-6 ที่ชายประมาณสิบสองคนเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์หลังจากที่เปาโลวางมือของตนบนพวกเขาและอธิษฐาน และพวกเขาพูดด้วยภาษาต่าง ๆ และพยากรณ์ พระคำตอนนี้ไม่บอกเราว่ามันคือภาษาใดบ้าง เราไม่ทราบว่าเป็นภาษาเหล่านั้นเป็นหลักฐานของการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ เราไม่ถูกบอกด้วยซ้ำไปว่าภาษาเหล่านั้นเป็นของประทานหนึ่งที่เป็นการอัศจรรย์ ว่าภาษาเหล่านั้นเป็นภาษาที่พวกเขาไม่รู้จักมาก่อน และจำไว้ว่านี่คือสามกรณีเท่านั้นที่ถูกพรรณาน่าในพระคัมภีร์ทั้งเล่มที่ผู้ใดเคยพูดด้วยภาษาต่าง ๆ มีการกล่าวถึงเรื่องภาษาต่าง ๆ อยู่บ้างในที่อื่น ๆ แต่ไม่มีกรณีอื่น ๆ ที่เชื่อมโยงโดยเฉพาะเลย ทั้งหมดนี้เป็นตัวอย่างที่เด่นชัดในพระคัมภีร์ที่ผู้ใดในโลกสามารถหาพบได้สำหรับหลักคำสอนเรื่องภาษาต่าง ๆ

ในทางกลับกัน มีหลายกรณีจริง ๆ ที่ถูกเล่าในพระคัมภีร์ของผู้คนที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ไม่ได้พูดด้วยภาษาต่าง ๆ สี่กรณีจากกรณีเหล่านี้เป็นกรณีที่สำคัญเป็นพิเศษที่ผู้คนที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นครั้งแรกและที่การพูดในภาษาต่าง ๆ ไม่มีทางเป็นหลักฐานเบื้องต้นของบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้

กรณีแรก จงพิจารณายอห์นผู้ให้รับบัพติศมา เรามีบันทึกตอนหนึ่งในพระคัมภีร์ว่าเขาเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ครั้งแรกอย่างไรและไม่ได้พูดด้วยภาษาต่าง ๆ เลย พุทธสวรรณนั้นปรากฏแก่เศคาริยาห์เพื่อ

สัญญาว่าเขาจะมีบุตรชายคนหนึ่ง นั่นคือ ยอห์น และกล่าวไว้ว่า:

“เพราะว่าเขาจะเป็นใหญ่ในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า และจะไม่ดื่มน้ำองุ่นหรือสุราเลย และเขาจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งแต่ครรภ์มารดาของเขา และลูกหลานของอิสราเอลหลายคน เขาจะนำให้หันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเขาทั้งหลาย”- ลูคา 1:15,16

จงหมายเหตุว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมามีการประกอบด้วยฤทธิ์เดชเดียวกันกับที่พวกสาวกได้รับที่เพ็นเทคอสต์ เขา “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ในกิจการ 2:4 เราอ่านเกี่ยวกับพวกสาวกที่เพ็นเทคอสต์ว่า “และพวกเขาทุกคนก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” มันเป็นพระพรเดียวกัน

จงหมายเหตุเช่นกันว่ามันมีไว้เพื่อจุดประสงค์ในการชนะจิตวิญญาณเดียวกันนั้น พระคำตอนบนกล่าวว่า “และลูกหลานของอิสราเอลหลายคน เขาจะนำให้หันกลับมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้า พระเจ้าของเขาทั้งหลาย”

ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนที่พวกสาวกเต็มเปี่ยมในภายหลังที่เพ็นเทคอสต์ เขามีฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณเดียวกันนั้น แต่เขาไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ ในกรณีของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา การพูดในภาษาต่าง ๆ ไม่ใช่หลักฐานเบื้องต้นของบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

กรณีที่สอง จงพิจารณาพระเยซูคริสต์ พระเยซูเจ้าทรงเป็นต้นแบบและแบบอย่างสำหรับคริสเตียนทั้งหลาย และเราต้องตามรอยพระบาทของพระองค์ พระเยซูในฐานะแบบอย่างของเราทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างแน่นอน นี่เกิดขึ้นตอนที่พระองค์ทรงรับบัพติศมา ตามที่ลูคา 3:21,22 เล่าไว้ ซึ่งกล่าวว่า:

“บัดนี้เมื่อบรรดาคนทั้งหลายรับบัพติศมาแล้ว ต่อมา พระเยซูก็ทรงรับบัพติศมาด้วย และเมื่อทรงอธิษฐานอยู่ ฟ้าสวรรค์ก็แหวกออก และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรูปสี่เหลี่ยมคางหมูเสด็จลงมาบนพระองค์ และมีเสียงหนึ่งมาจากสวรรค์ ซึ่งตรัสว่า “ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา เราโปรดปรานท่านมาก”

จงหมายเหตุว่านี่เป็นครั้งแรกที่พระเยซูทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ มาจนถึงเวลานี้ แม้ว่าทรงเป็นพระบุตรที่สมบูรณ์แบบของพระเจ้า พระองค์ก็ไม่เคยเทศนาเลยสักหน ไม่เคยทำการอัศจรรย์ใด ไม่เคยรักษาคนป่วยให้หาย ไม่เคยชนะจิตวิญญาณเลยสักดวง และภาษานั้นซึ่งลูคาได้รับการดลใจให้ใช้เพิ่มเติมอีกในเรื่องราวเดียวกันนั้นแสดงให้เห็นว่าพระเยซูทรงมีการประกอบด้วยฤทธิ์เดชแบบเดียวกันเปี่ยมกับที่พวกอัครทูตและคนอื่น ๆ ได้รับที่เพ็นเทคอสต์

“และพระเยซูซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้เสด็จกลับไปจากแม่น้ำจอร์แดน และทรงถูกนำโดยพระวิญญาณเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร”- ลูคา 4:1

“และพระเยซูได้เสด็จกลับไปในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณมายังแคว้นกาลิลี...”- ลูคา 4:14

จากนั้นในธรรมศาลาในเมืองนาซาเรธพระเยซูทรงยกข้อความจากอิสยาห์ 61:1 ข้อพระคำที่ว่า “พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวประเสริฐ” (ลูคา 4:18) จากนั้นพระเยซูตรัสแก่เหล่าผู้ฟังของพระองค์ว่า “ในวันนี้พระคัมภีร์ตอนนี้ก็สำเร็จในหูของท่านทั้งหลาย” (ลูคา 4:21)

การประกอบด้วยฤทธิ์เดชพิเศษนี้ซึ่งพระเยซูเจ้าทรงได้รับเมื่อพระองค์รับบัพติศมาถูกพรรณาน่าอีกใน

กิจการ 10:38, “ว่าพระเจ้าได้ทรงเจิมพระเยซูแห่งนาซาเร็ธด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธิ์อำนาจอย่างไร ผู้ซึ่งได้เสด็จไปทั่วกระทำดี และรักษาบรรดาคนที่ถูกกดขี่โดยพญามาร ด้วยว่าพระเจ้าได้ทรงสถิตอยู่กับพระองค์”

ฉะนั้นคุณจึงเห็นว่าพระเยซูเจ้าทรง “ถูกเจิม...ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธิ์อำนาจ” เราถูกบอกว่า “พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาบนพระองค์” ว่าพระองค์ทรง “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” และว่าพระองค์เสด็จกลับไป “ในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ” พระเยซูเองในฐานะแบบอย่างของเราทรงมีสิ่งที่มีที่พระองค์ทรงบัญชาเราให้มีและสิ่งที่พวกอัครทูตและคนอื่น ๆ ได้รับที่พื้นเทคอสต์ แต่ไม่มีกล่าวเลยสักคำเกี่ยวกับว่าพระเยซูตรัสในภาษาอื่น ๆ ในกรณีของพระองค์การพูดในภาษาต่าง ๆ ไม่ได้ถูกกำหนดว่าต้องมีและแน่นอนว่าไม่ใช่หลักฐานเบื้องต้นของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

จงพิจารณาเหล่าผู้เชื่อใหม่ในเมืองสะมาเรีย บทที่แปดของกิจการเล่าว่าฟิลิปลงไปยังเมืองสะมาเรีย และประกาศพระคริสต์และผู้คนมากมายรับความรอด และเราถูกบอกอย่างละเอียดว่าพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฤทธิ์เดชอย่างไร กิจการ 8:14-17 กล่าวว่า:

“บัดนี้ เมื่อพวกอัครทูตซึ่งอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็มได้ยินว่า ชาวสะมาเรียได้รับพระวาระของพระเจ้าแล้ว พวกท่านก็ส่งเปโตรกับยอห์นไปหาพวกเขา ผู้ซึ่ง เมื่อท่านทั้งสองลงไปถึงแล้ว ก็อธิษฐานเผื่อพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ด้วยว่าพระองค์ยังไม่ได้เสด็จลงมาสถิตอยู่บนผู้ใดในพวกเขา พวกเขาได้รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูเจ้าเท่านั้น) แล้วท่านทั้งสองได้วางมือของตนบนพวกเขา และพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์”

พระคำหลายข้อก่อนหน้ากล่าวไปแล้วว่าชาวสะมาเรียเหล่านี้เชื่อแล้วและรับบัพติศมาแล้ว ข้อ 14 จึงบอกเราว่าพวกเขา “ได้รับพระวาระของพระเจ้าแล้ว”

เมื่อผู้เชื่อใหม่เหล่านี้ในเมืองสะมาเรีย “ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์” เราเชื่อว่าพวกเขาแค่ได้รับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน เหมือนอย่างพวกอัครทูตและคนอื่น ๆ ได้รับที่พื้นเทคอสต์ แน่แน่นอนว่าพวกเขาได้รับความรอดแล้ว และเมื่อพวกเขารอดแล้ว มันก็ชัดเจนพอ ๆ กันว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ที่ช่วยพวกเขาให้รอดแล้ว และพวกเขาบังเกิดจากพระวิญญาณและมีพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ในตัวแล้วก่อนที่เปโตรและยอห์นลงมาจากกรุงเยรูซาเล็มและวางมือของตนบนพวกเขาเพื่อที่พวกเขาจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาได้รับพระองค์ในฤทธิ์เดช ในการประกอบด้วยฤทธิ์และการทรงเจิมเพื่อขณะจิตวิญญาณเหมือนอย่างคริสเตียนคนอื่น ๆ ในหนังสือกิจการได้รับ

แต่จงหมายเหตุว่าไม่มีกล่าวอะไรเลยเกี่ยวกับการพูดในภาษาต่าง ๆ และแน่นอนว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ ไม่ใช่สิ่งจำเป็นสำหรับพวกเขาและไม่ใช่หลักฐานเบื้องต้นของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

จงพิจารณาอัครทูตเปาโล ในกิจการ บทที่ 9 เรามีเรื่องราวเกี่ยวกับความรอดของเขาโล ซึ่งต่อมาถูกเรียกว่าอัครทูตเปาโล ต่อมาหลังจากที่เปาโลอดอาหารและอธิษฐานสามวันสามคืน อานาเนีย สาวคนนั้นถูกส่งมาหาเขา กิจการ 9:17 กล่าวว่า:

“และอานาเนียก็ไปตามทางของเขา และเข้าไปในบ้านนั้น และวางมือของเขาบนเขาโลกล่าวว่า “ฟี

เขาโลเอย์ องค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าคือพระเยซู ผู้ซึ่งได้ทรงปรากฏแก่ท่านในทางที่ท่านมานั้น ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามา เพื่อท่านจะได้รับการมองเห็นของท่าน และเพื่อจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

หลังจากเขากลับใจเชื่อ หลังจากเขาได้ยอมจำนนต่อพระเยซูและเรียกพระองค์ว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้า หลังจากมีผู้มาบอกเขาว่าเขาจะถูกส่งไปไกลจากที่นี่ไปยังพวกต่างชาติ และหลังจากคริสเตียนผู้นั้น, อานาเนีย, เรียกเขาว่าพี่ เขาโลก็ “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

นี่เป็นคำเรียกเดียวกันกับที่ถูกใช้เกี่ยวกับพวกสาวกที่ฟื้นเทคอสต์ “และพวกเขาทุกคนก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (กิจการ 2:4) ฉะนั้นอัครทูตเปาโลจึงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในที่นี้ ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนเป็นครั้งแรก และนั่นก็ภายในสามวันหลังจากที่เขากลับใจเชื่อ แต่เปาโลไม่ได้พูดด้วยภาษาอื่น ๆ! การพูดในภาษาต่าง ๆ แน่หนอนว่าไม่ใช่สิ่งจำเป็นเลยในกรณีของเขาและไม่ใช่หลักฐานเบื้องต้นของบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ทั้งสี่กรณีนี้ของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา พระเยซู พวกคริสเตียนชาวสะมาเรีย และเขาโล ซึ่งต่อมาได้ชื่อว่าอัครทูตเปาโล เป็นข้อพิสูจน์อันแจ่มชัดว่าในสมัยพระคัมภีร์การพูดในภาษาต่าง ๆ ไม่ได้ถูกกำหนดว่าต้องมีและไม่ใช่หลักฐานเบื้องต้นของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

โปรดหมายเหตุให้ดูว่าในทุกกรณีของทั้งสี่กรณีนี้ เรามีคำพรรณนาของพระคัมภีร์เกี่ยวกับครั้งแรกที่พวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกเขาไม่ได้พูดด้วยภาษาต่าง ๆ

มีอีกหลายกรณีที่ผู้คนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งถูกบันทึกไว้ในพระคัมภีร์ ซึ่งอาจเป็นครั้งแรกที่พวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ในลูกา 1:41 เราถูกบอกไว้ว่า “...และเอลีซาเบธก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ในลูกา 1:67 เราอ่านว่า “และบิดาของเขาคือ เศคาริยาห์ ก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” กระนั้นคริสเตียนทั้งสองคนนี้ได้พูดในภาษาอื่น ๆ เลย ทำไมพวกเขาต้องพูดเล่า? ไม่มีใครอื่นที่นั่นที่จะเข้าใจภาษาต่างประเทศได้ดีไปกว่าภาษาของพวกเขาเอง! ในกรณีของพวกเขาแน่นอนว่าการพูดด้วยภาษาต่าง ๆ ไม่ใช่หลักฐานที่ต้องมีและไม่ได้ถูกประทานให้เพื่อแสดงถึงการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

แต่ทำไมหนแรกที่คน ๆ หนึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ต้องมีหมายเหตุพิเศษของการพูดด้วยภาษาต่าง ๆ และหนที่สองของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณไม่ต้องมีหมายเหตุเช่นนั้นเล่า? ไม่มีคำสอนแบบนั้นตรงไหนเลยในพระคัมภีร์ พวกกลุ่มฟื้นเทคอสต์อ้างว่าภาษาแปลก ๆ เป็นสิ่งที่มีในการเต็มเปี่ยมหนแรกเท่านั้น ไม่มากไปกว่านี้ เพราะเรามีหลายกรณีจริง ๆ ในพระคัมภีร์ที่ผู้คนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และไม่ได้พูดด้วยภาษาต่าง ๆ จงพิจารณากรณีต่อไปนี้ที่พระคัมภีร์ตอนนั้น ๆ ไม่ได้กำลังพิจารณาหนแรกที่ผู้คนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่เป็นที่ ๆ มีกล่าวไว้ชัดเจนว่าพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ “และเมื่อพวกเขาอธิษฐานแล้ว สถานที่ซึ่งพวกเขาประชุมอยู่นั้นได้สว่างไสว และพวกเขาทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกเขากล่าวพระวจนะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ” (กิจการ 4:31) จงหมายเหตุว่าคำคำเดิมนั้นถูกใช้เหมือนในกิจการ 2:4, “และพวกเขาทุกคนก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” กระนั้นไม่มีกล่าวเลยสักคำเกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ

อีกกรณีที่ควรศึกษาคือสเทเฟน “และคำกล่าวนี้เป็นที่เห็นชอบของคนเหล่านั้นทั้งหมด และพวกเขาได้

เลือกสหเทพน ผู้เต็มเปี่ยมด้วยความเชื่อและเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (กิจการ 6:5) ส่วนที่เหลือของ บทที่หกและทั้งหมดของบทที่เจ็ดของกิจการถูกยกให้สหเทพน ผู้ช่วยคนนั้นที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ และ ไม่มีบอกเป็นนัยเลยเกี่ยวกับการพูดในภาษาต่าง ๆ

บารนาบัสเองก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ กิจการ 11:24 กล่าวว่า: “ด้วยว่าบารนาบัสเป็นคน ดี และเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเต็มเปี่ยมด้วยความเชื่อ และคนเป็นอันมากได้ถูกเพิ่มเข้ากับองค์ พระผู้เป็นเจ้าของเขา” บารนาบัสถูกกล่าวถึงซ้ำหลายหน แต่ไม่มีกล่าวเลยสักคำเกี่ยวกับการพูดในภาษาต่าง ๆ ของ เขา

เห็นได้ชัดว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ ไม่ใช่หลักฐานที่จำเป็นนั้น ไม่ใช่หลักฐานปกตินั้น ไม่ใช่หลักฐาน เบื้องต้นนั้น ของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตามที่เห็นในตัวอย่างเหล่านั้นที่ให้ไว้ในพระคัมภีร์ ผู้คน มากมายเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และมีฤทธิ์เดชเดียวกันกับที่พวกคริสเตียนเคยได้รับที่เพ็นเทคอสต์ แต่พวกเขาไม่ได้ยินเสียงลมพัดแรงกล้าเหมือนที่ผู้คนเคยได้ยินที่เพ็นเทคอสต์ ไม่มี “ลิ้นเหมือนไฟ” ที่มองเห็น ได้หลายลิ้นมาเกาะอยู่บนพวกเขา พวกเขาไม่ได้พูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษา แต่พวกเขามีการประกอบ ด้วยฤทธิ์เดียวกันนั้นในการพูดเพื่อพระเยซูคริสต์

ในกิจการ 4:31 มีแผ่นดินไหว เมื่อพวกเขาเต็มเปี่ยมอีกครั้งด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ไม่มีการพูดใน ภาษาต่าง ๆ เห็นได้ค่อนข้างชัดเจนว่าการสำแดงทั้งหลายที่เกิดขึ้นเสริมและปรากฏภายนอกผิดแผกไปตาม แต่ละคราว แต่ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกประทานให้เสมอเพื่อช่วยให้คริสเตียนทั้งหลายพูดเพื่อองค์ พระผู้เป็นเจ้าของเขาและนำข่าวประเสริฐของพระองค์ไปประกาศ เหมือนที่พระเยซูทรงสัญญาไว้อย่างชัดเจนว่ามันจะ ถูกประทานให้แก่คนเหล่านั้นที่ยอมเฝ้ารอฤทธิ์เดชนี้

ผู้คนที่เชื่อว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานเบื้องต้นที่จำเป็นของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ บริสุทธิ์ก็ทำการแบ่งแยกใหญ่โตระหว่างภาษาต่าง ๆ ที่เป็นหลักฐานเบื้องต้นของการเต็มเปี่ยมด้วยพระ วิญญาณ กับของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ พวกเขากล่าวว่าคริสเตียนทุกคน เพื่อที่จะเต็มเปี่ยมหนแรกด้วย พระวิญญาณบริสุทธิ์ ต้องพูดในภาษาต่าง ๆ แต่พวกเขาบอกว่าของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ซึ่งผู้คนอาจ ใช้ได้บ่อยครั้ง หรือกระทั่งใช้ได้ตามใจชอบ เพื่อจะพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นของประทานอีกอย่างที่ประทานให้ แก่ผู้คนที่คนเหล่านั้น แต่พระคัมภีร์ไม่มีคำสอนแบบนั้นเลย ไม่ทำการแบ่งแยกแบบนั้นเลย แน่แน่นอนว่าภาษา ต่าง ๆ ที่เพ็นเทคอสต์เป็น “ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ” ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ เป็นของหายาก ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ถูกประทานให้อย่างชัดเจนแก่คนเหล่านั้นที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ เพ็นเทคอสต์เพื่อที่พวกเขาจะสามารถพูดข่าวประเสริฐแก่ผู้อื่นได้ อาจมีของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ด้วยกับ โครเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขา แต่พระคำตอนนั้นไม่กล่าวเช่นนั้นเลย พวกเขาอาจรู้ภาษาเหล่านั้นที่พวกเขา ใช้อยู่แล้วก็ได้ อาจมีของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ กับชายสิบสองคนนั้นที่ถูกกล่าวถึงในกิจการ 19:1-6 แต่ พระคำตอนนั้นไม่กล่าวอะไร เราทราบว่าเขาสรรเสริญพระเจ้าในภาษาต่างประเทศหลายภาษา เราไม่ ทราบว่ามันเป็นการอัศจรรย์หนึ่งไหม พวกเขาอาจแค่ใช้หลายภาษาที่พวกเขาารู้อยู่แล้ว พระคัมภีร์ไม่กล่าวอะไร แต่มีของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ในสมัยพระคัมภีร์ มันถูกประทานให้ไม่บ่อยนัก แน่แน่นอนว่ามันไม่ใช่หลักฐาน

เบื้องต้นของการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

“แต่เดี๋ยวก่อน!” เพื่อนคริสเตียนที่รักบางคนก็เชื่อว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานตามพระคัมภีร์ของการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณกล่าว “พวกเราเชื่อว่าผู้เชื่อใหม่ชาวสะมาเรียเหล่านั้นที่ถูกกล่าวถึงในกิจการ 8:14-17 พูดในภาษาต่าง ๆ จริง ๆ พระคำตอนนั้นไม่ได้กล่าวเช่นนั้น แต่พวกเราเชื่อว่าพวกเขาพูดจริง ๆ พวกเราเชื่อว่าซาโล ซึ่งต่อมาเรียกว่าอัครทูตเปาโล พูดในภาษาต่าง ๆ จริง ๆ เมื่อเขาเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แม้กิจการ 9:17 และพระคำหลายข้อที่ตามมาไม่กล่าวเช่นนั้นก็ตาม”

คำตอบของเราก็คือ ไม่มีคริสเตียนคนใดมีสิทธิ์ที่จะอ่านใส่เข้าไปในพระคัมภีร์สิ่งที่มีมันไม่ได้กล่าว ถ้าเราไม่สามารถสร้างหลักคำสอนหนึ่งขึ้นมาจากสิ่งที่พระคัมภีร์กล่าวไว้ชัดเจนได้ เราก็ไม่มีสิทธิ์ที่จะตั้งหลักคำสอนหนึ่งบนสิ่งต่าง ๆ ที่มีมันไม่ได้กล่าว แต่เรามีบันทึกไว้ในพระวจนะของพระเจ้าแล้วสิ่งที่พระเจ้าทรงอยากให้เราทราบเกี่ยวกับกรณีเหล่านี้ ถ้าพระเจ้าทรงอยากให้เราเชื่อว่ามีผู้เชื่อใหม่เหล่านี้พูดด้วยภาษาอื่น ๆ หรือหลายภาษาเมื่อพวกเขาเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระองค์ก็อาจจะตรัสเช่นนั้นไปแล้ว พระองค์ไม่ได้ตรัสเช่นนั้นเลย มันยุติธรรมที่จะเชื่อว่าพระเจ้าไม่ยอมให้เราเชื่อเช่นนั้น ผมขอกล่าวอีกที ไม่มีคริสเตียนคนใดมีสิทธิ์อ่านเข้าไปในพระคัมภีร์สิ่งที่มีมันไม่ได้กล่าว และเขาไม่มีสิทธิ์ตั้งหลักคำสอนหนึ่งบนบางสิ่งที่เขาอนุมานว่าเป็นความจริง ในเมื่อพระคัมภีร์ไม่เคยกล่าวอะไรแบบนี้เลย

ไม่ใช่เลย คนเหล่านั้นที่ตั้งความเชื่อของตนบนพระคัมภีร์ต้องมาถึงข้อสรุปอันชัดเจนว่าคน ๆ หนึ่งไม่จำเป็นต้องพูดในภาษาต่าง ๆ เพื่อเป็นหลักฐานว่าเขาเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระคัมภีร์ไม่ได้กำหนดเช่นนั้นเลย คริสเตียนจำนวนมากในหลายตัวอย่างในพระคัมภีร์ไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ เมื่อพวกเขาเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แม้กระทั่งในหนแรกนั้น ตัวอย่างของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา พระเยซู เหล่าผู้เชื่อใหม่ชาวสะมาเรียและอัครทูตเปาโลควรที่จะทำให้คริสเตียนทุกคนเชื่อแล้วว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ ไม่ต้องถูกแสวงหาและไม่ต้องถูกคาดหวังหรือต้องมีเพื่อเป็นหมายสำคัญที่แสดงถึงการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ใช่ในกรณีแรกนั้นหรือกรณีอื่นใดเลย

V. เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่แห่งทุกศตวรรษ

ผู้เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ

เราพิสูจน์ไปแล้วจากพระคัมภีร์ว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ ไม่ได้ถูกกำหนดไว้ว่ามันไม่ใช่หลักฐานเบื้องต้นของการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และหลายกรณีถูกให้ไว้ในพระคัมภีร์ที่ผู้คนเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ

คราวนี้ผมอยากถึงความสนใจของคุณไปที่ข้อเท็จจริงที่ว่าเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่พระเจ้าประทานให้แก่ผู้คนของพระองค์มาตลอดหลายศตวรรษเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยไม่พูดในภาษาต่าง ๆ นั่นควรที่จะเพียงพอแล้วที่จะให้ข้อยุติแก่ผู้ใดที่มีหัวใจเกี่ยวกับความจริงที่ว่าผู้คนที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่จำเป็นต้องพูดในภาษาต่าง ๆ

เคราะห์ดีที่เราราบว่าโดยทางฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้นผู้คนถึงจะทำตามพระมหา

บัญชาและชนะจิตวิญญาณ พระเยซูทรงบัญชาเหล่าสาวกของพระองค์ “ว่าการกลับใจเสียใหม่ และการทรงยกบาปทั้งหลาย ต้องถูกประกาศในพระนามของพระองค์ทั่วทุกประเทศ เริ่มต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม” แต่พระองค์ตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” (ลูกา 24:47,49) พระเยซูเองตรัสไว้ชัดเจนแก่สาวกเหล่านี้ว่า “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก” (กิจการ 1:8) เราทราบว่าฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทำให้ผู้คนเป็นเหล่าพยาน ทำให้ผู้คนเป็นเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ได้รับการเจิมและเกิดผลมาก นั่นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นแล้วกับพวกสาวกที่เพ็นเทคอสต์และคนอื่น ๆ ในสมัยภาคพันธสัญญาใหม่ผู้ซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ นั่นรวมถึงยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา พระเยซู สเทเฟนผู้ช่วยบารนาบัส อัครทูตเปาโล และคนอื่น ๆ

คราวนี้ ตลอดหลายร้อยปี มีผู้คนมากมายที่พระเจ้าทรงใช้การอย่างยิ่งใหญ่ในการชนะจิตวิญญาณผู้คนเหล่านี้ แทบจะไม่มีข้อยกเว้นเลย หรือไม่มีข้อยกเว้นเลย อ้างว่ามีฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่บนตัวพวกเขา ว่าประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน พวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตัวพวกเขาเองกล่าวเช่นนั้น การงานของพวกเขาพิสูจน์มันแล้ว กระนั้นเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ทำประโยชน์มากที่สุดตลอดหลายร้อยปีไม่ได้พูดด้วยภาษาต่าง ๆ

จงพิจารณา D. L. Moody มีกล่าวไว้ว่าเขาชนะจิตวิญญาณเป็นล้านดวงมาถึงพระคริสต์ แน่แน่นอนว่าเขาเป็นคริสเตียนที่ทรงอิทธิพลมากที่สุดในทั้งโลกในช่วงศตวรรษของเขา ตัวเขาเองอ้างว่าเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างแน่นอน เขารู้ว่ามันเกิดขึ้นเมื่อไร ในวอลล์สตรีท นิวยอร์กซิตี้ งานรับใช้สามหมัศจรรย์นั้นที่พระเจ้าประทานให้แก่เขาในฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณพิสูจน์คำกล่าวอ้างของเขาแล้ว กระนั้น D. L. Moody ไม่เคยพูดในภาษาต่าง ๆ เลย บางครั้งผู้ที่พูดภาษาแปลก ๆ ซุ่มมากและรีบกล่าวอ้างว่า D. L. Moody เชื่อแบบเดียวกับพวกเขา เขามีการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จริง ๆ เขาไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ อย่างแน่นอน ถ้อยคำของเขาและคำพยานของครอบครัวของเขา เหล่าเพื่อนร่วมงานของเขาและเหล่าผู้บันทึกชีวประวัติของเขาต่างเห็นตรงกันในเรื่องนี้ D. L. Moody ไม่ได้มีการพูดในภาษาต่าง ๆ ไม่ต้องการสิ่งนั้นเพื่อเป็นหมายสำคัญว่าเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

จงพิจารณา Charles G. Finney ซึ่งงานฟื้นฟูต่าง ๆ ที่สามหมัศจรรย์ของเขาถูกบอกเล่าในอัตชีวประวัติของเขา Finney เล่าว่าเขา “บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” อันทรงฤทธิ์แล้ว เขาเรียกมันแบบนั้น เขาเล่าเกี่ยวกับฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้าที่มาสถิตบนตัวเขา ทันใดนั้นฤทธิ์เดชนี้ถูกสำแดงในการช่วยจิตวิญญาณมากมายให้ได้รับความรอด Finney เป็นหนึ่งในบุคคลที่โดดเด่นมากที่สุดในสมัยปัจจุบัน ผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยอดเยียมที่สุดในช่วงครึ่งแรกของศตวรรษที่สิบเก้า เหมือนที่ Moody เป็นในช่วงครึ่งหลัง แต่ Finney ไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ ทำไมเขาต้องพูดเล่า? ไม่มีความจำเป็นต้องพูดเลย Finney เป็นตัวอย่างหนึ่งเพื่อพิสูจน์ว่าผู้คนสามารถเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ เหมือนที่พระคัมภีร์บัญชาเราให้เต็มเปี่ยม โดยไม่ต้องพูดในภาษาต่าง ๆ

Dr. R. A. Torrey เป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์ และเป็นอาจารย์สอนพระคัมภีร์ที่ยอดเยี่ยมที่สุดคนหนึ่งของโลก ในการตระเวนไปทั่วโลกของเขา จิตวิญญาณอย่างน้อยหนึ่งแสนดวงได้หันมาหาพระคริสต์ เขาสานต่องานประกาศข่าวประเสริฐอันทรงฤทธิ์นั้น โดยเดินตามรอย D. L. Moody มากทีเดียว แต่ Torrey เองมีบันทึกไว้ว่าแม้เขาทราบว่าจะรับใช้ของเขาได้รับฤทธิ์เดชจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ในแบบที่แสนวิเศษ เขาก็ไม่เคยพูดด้วยภาษาต่าง ๆ และเชื่อมั่นอย่างเต็มที่ว่ามันไม่ใช่สิ่งจำเป็น ไม่ใช่หมายสำคัญจากพระเจ้า ไม่ใช่หลักฐานของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ สำหรับข้อมูลเพิ่มเติม ดูความเห็นเหล่านั้นในหนังสือของเขา, *The Holy Spirit: Who He Is, and What He Does*

John Wesley, George Whitefield, Charles H. Spurgeon, J. Wilbur Chapman, Billy Sunday, Len G. Broughton, George W. Truett, Gipsy Smith-ผู้ชนะจิตวิญญาณที่ทรงฤทธิ์เหล่านี้ทุกคน พึงพาฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์และมีฤทธิ์เดชนั้นจนในแต่ละกรณีพวกเขาชนะจิตวิญญาณหลายหมื่นดวง บางคนก็หลายแสนดวง แต่ไม่มีสักคนในพวกเขาพูดด้วยภาษาต่าง ๆ!

ผมคุ้นเคยกับผู้ชนะจิตวิญญาณชั้นนำเหล่านั้นบนทวีปนี้ ณ เวลานี้-เหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ศิษยาภิบาล เหล่าผู้นำกลุ่มอนุชน บอกชื่อพวกเขามาเลย: Dr. Bob Jones, Dr. Hyman Appelman, Dr. Charles E. Fuller, Dr. Robert G. Lee, Jack Wyrzten, Lee Roberson, Torrey Johnson, Jack Hyles และอีกหลายคน ไม่มีสักคนในชายเหล่านี้ ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงใช้การอย่างโดดเด่นในการชนะจิตวิญญาณ เคยพูดในภาษาต่าง ๆ พวกเขาทุกคนทราบว่าจิตวิญญาณเหล่านั้นที่พวกเขาชนะมาได้ถูกชนะในฤทธิ์เดชและการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ผู้ชนะจิตวิญญาณชั้นนำเหล่านั้นตลอดหลายศตวรรษ ซึ่งประกอบด้วยฤทธิ์เดชมหันต์ของพระเจ้า ไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ แน่แน่นอนว่านั่นช่วยพิสูจน์ให้เห็นว่าการพูดด้วยภาษาต่าง ๆ ไม่ใช่เครื่องหมายนั้น หลักฐานเบื้องต้นนั้น ของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ การพูดในภาษาต่าง ๆ จึงไม่ถูกคาดหวังและไม่ถูกเรียกร้องอย่างแน่นอนจากคริสเตียนทั้งหลายผู้อยากเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ มันไม่ถูกต้องตามพระคัมภีร์อย่างแน่นอน รวมถึงไม่มีไจกรูณาและออกจะเหมือนพวกพาริสิตด้วย ที่จะกล่าวว่าชายผู้ทรงฤทธิ์เหล่านี้ของพระเจ้า-อย่าง Moody และ Torrey และ Gipsy Smith เป็นต้น- ไม่ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพราะว่าพวกเขาไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ แม้ว่าพวกเขาชนะจิตวิญญาณรวมกันแล้วได้หลายแสนดวง ไข่แล้ว หลายล้านดวงเลย

ส่วนที่ IV

คำสอนผิดเรื่องภาษาต่าง ๆ ในสมัยพระคัมภีร์

คนเหล่านั้นที่ไม่สบายใจเกี่ยวกับคำสอนเรื่องภาษาแปลก ๆ ในสมัยหลัง ๆ ควรจดจำไว้ว่าเคยมีคำสอนผิดเรื่องภาษาต่าง ๆ ในสมัยพระคัมภีร์เช่นกัน

ตามจดหมายฝากของเปาโลที่ส่งถึงชาวโครินธ์ คริสตจักรนั้นที่เมืองโครินธ์มีปัญหาและคำสอนผิดเกือบทุกเรื่องที่คริสตจักรทั้งหลายทุกวันนี้ประสบ เคยมีความแตกแยกและการชิงดีชิงเด่นในหมู่พวกเขา (1 คร. 1:11-13) เหล่าสมาชิกคริสตจักรที่นั่นอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง ไม่ใช่ฝ่ายพระวิญญาณ (1 คร. 3:1-4) พวกเขาไม่

สามารถรับอาหารแข็งได้และต้องถูกบ้วนด้วยน้ำนมแห่งข่าวประเสริฐ (1 คร. 3:2) ชาวโครินธ์บางคนมีใจผยองและผิดใจกับเปาโล (1 คร. 4:18) ที่แย่ไปกว่านั้น มีการล่วงประเวณีในหมู่พวกเขา ชายคนหนึ่งที่อยู่กินในบาปกับแม่เลี้ยงของตนและคริสตจักรนั้นเข้าข้างเขาอย่างเปิดเผย (1 คร. 5) เหล่าสมาชิกคริสตจักรฟ้องร้องกันต่อหน้าเหล่าผู้ไม่เชื่อ (1 คร. 6:1-8) สมาชิกคริสตจักรบางคนกินเนื้อสัตว์ที่ถวายให้พวกกรูบเคาพแล้ว ซึ่งเป็นเหตุให้ผู้อื่นสะดุด (1 คร. 8) มีความแตกแยกและคำสอนผิดหลายอย่างในการถือพิธีระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้า และบางคนมาร่วมถือพิธีนี้แบบเผลอมา (1 คร. 11:17-21)

เมื่อคิดถึงสิ่งเหล่านี้ มันจะไม่ยากเลยที่จะเข้าใจว่าเหล่าสมาชิกคริสตจักรที่เมืองโครินธ์ถูกนำให้หลงไป ในคำสอนผิดเรื่องภาษาต่าง ๆ คำสอนเท็จและการปฏิบัติเท็จเกี่ยวกับการพูดในภาษาต่าง ๆ และคำสอนผิดนั้น ถูกพูดถึงและถูกตำหนิใน 1 โครินธ์ บทที่ 14

เราอยากศึกษาบทนี้กับคุณอย่างตั้งใจมาก ๆ แต่ก่อนอื่นจงหมายเหตุลักษณะเฉพาะตัวหลายประการ และทำความเข้าใจกับสิ่งที่พระวจนะของพระเจ้ามีไว้ให้เราตรงนี้

ประการแรก 1 โครินธ์ 14 ไม่ได้เตือนสติผู้คนให้แสวงหาที่จะพูดในภาษาต่าง ๆ มันไม่สนใจพวกเขาให้แสวงหาภาษาต่าง ๆ ด้วยซ้ำ

ประการที่สอง มันแสดงให้เห็นความโง่เขลาของการพูดในหลายภาษาซึ่งผู้คนที่อยู่ด้วยไม่สามารถเข้าใจได้

ประการที่สาม มันแสดงให้เห็นว่าของประทานแห่งการพยากรณ์ (การพูดโดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์และการเปิดเผยของพระเจ้า) นั้นดีกว่าการพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษา หรือภาษาทั้งหลายที่ไม่รู้จักเยอะสักเพียงไร

ประการที่สี่ ข้อจำกัดอันเด่นชัดบางประการถูกให้ไว้อย่างชัดเจนเพื่อช่วยกำจัดการใช้แบบผิด ๆ และความน่าสะอิดสะเอียนและความสับสนทั้งหลายซึ่งได้เติบโตขึ้นในเมืองโครินธ์และซึ่งน่าจะเติบโตในคริสตจักรอื่น ๆ และกระแสนี้หลายมาตลอดหลายปีนี้ด้วย

ไม่มีสักกรณีเดียวที่เป็นของแท้ของการที่ผู้คนพูดโดยของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ นั่นคือการพูดภาษาต่างประเทศหลายภาษาได้อย่างอัศจรรย์ ถูกกล่าวถึงในบทนี้, 1 โครินธ์บทที่ 14 มันเป็นบทแห่งการสั่งสอน ไม่ใช่บทเกี่ยวกับวิธีพูดในภาษาต่าง ๆ แต่เป็นวิธีที่จะไม่พูดในภาษาต่าง ๆ มันเป็นการหนุนใจให้แสวงหาของประทานอื่น ๆ แทนที่ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ เมื่อคิดเช่นนี้ ขอให้เราศึกษาบทนี้อย่างระมัดระวังมาก ๆ

I. ภาษาเหล่านั้นที่ถูกกล่าวถึงใน 1 โครินธ์ 14

เป็นภาษาต่างประเทศธรรมดา ๆ ไม่ใช่

ภาษาแห่งสวรรค์

มันเป็นเรื่องน่าอัศจรรย์ใจที่ได้พบว่าเหล่านั้นก่อรรถาธิบายพระคัมภีร์ตลอดหลายปีมานี้เข้าใจผิดภาษาเหล่านั้นที่ถูกพูดถึงใน 1 โครินธ์ 14! พวกคริสเตียนชายขอบที่บ้าคลั่งตลอดหลายศตวรรษคิดว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ หมายถึงการพูดแบบเคลิบเคลิ้มบางอย่างที่มาจากพระเจ้า ซึ่งผู้พูดไม่เข้าใจและคนเหล่านั้นที่ได้ยินก็ไม่

เข้าใจ-ภาษาฝ่ายสวรรค์ที่ไม่มีมนุษย์ที่โหนรู้จักเลย นั่นห่างไกลจากความจริงเลย น่าเสียดายที่นักอรรถาธิบายเหล่านั้นมักเชื่อตามคำพยานของมนุษย์และไม่ถือตามพระวจนะของพระเจ้าในเรื่องนี้ และคนเหล่านั้นที่คิดในแง่ของภาษาสวรรค์ที่ไม่มีใครรู้จักได้ก็ได้แนวคิดนั้นมาจากความผิดพลาดของพวกนอกรีต ไม่ใช่จากพระคัมภีร์ การพูดในภาษาต่าง ๆ ในพระคัมภีร์แค่หมายถึงการพูดภาษาต่างประเทศหลายภาษา

ก่อนอื่น นี่ปรากฏชัดเจนจากตัวอย่างที่ยิ่งใหญ่นั้นของพื้นเทคอสต์ เมื่อเหล่าสาวกที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณได้รับฤทธิ์เดชในการพูดในภาษาเหล่านั้นของผู้คนสืบหกสัญชาติที่อยู่ที่นี่และได้ยินพวกเขาพูด “ในภาษาของเราเอง จากที่ซึ่งพวกเราได้บังเกิดมา” พวกเขากล่าว เป็นที่ประจักษ์ชัดว่าการอภิปรายเกี่ยวกับพื้นเทคอสต์เป็นข้อพระคัมภีร์ตอนสำคัญเกี่ยวกับการพูดในภาษาต่าง ๆ และนั่นเป็นตัวอย่างที่โดดเด่นนั้นในพระคัมภีร์ เนื้อข้อสงสัยใด ๆ แต่การใช้คำว่า “ภาษาต่าง ๆ” ตรงนั้นจริง ๆ แล้วก็คือการพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษา มันถูกกระทำในกิจการบทที่ 2 โดยของประทานหนึ่งที่เป็นการอัศจรรย์ของพระเจ้า แต่ภาษาเหล่านั้นเองเป็นภาษาต่างประเทศหลายภาษาที่คนอื่น ๆ รู้จักและใช้กันและพวกเขาเข้าใจเมื่อภาษาเหล่านั้นถูกพูดที่พื้นเทคอสต์ ไม่มีเหตุผลที่จะเชื่อว่าของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ในที่อื่นใดในพระคัมภีร์ หมายถึงสิ่งอื่นใดที่ไม่ใช่สิ่งที่มันหมายถึงที่พื้นเทคอสต์ เมื่อพระคัมภีร์พูดถึงภาษาต่าง ๆ มันก็หมายถึงหลายภาษา ภาษาธรรมดา ๆ ภาษาต่างประเทศทั้งหลาย มันไม่ได้หมายถึงภาษาสวรรค์หรือภาษาพระวิญญาณหรือเสียงรัว ๆ ที่ผู้คนไม่รู้จักรู้จัก แบบแผนนั้นที่พื้นเทคอสต์ต้องใช้กับกรณีอื่นใดในพระคัมภีร์ที่เกี่ยวข้องกับของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์

แต่พระคำหลายข้อใน 1 โครินธ์ บทที่ 14 ที่พูดถึงคำสอนผิดเรื่องภาษาต่าง ๆ ในสมัยพระคัมภีร์แสดงให้เห็นว่ามันหมายถึงภาษาธรรมดา ๆ ยกตัวอย่างเช่น ข้อ 10 และ 11 กล่าวว่:

“อาจมีเสียงพูดหลายชนิดในโลกนี้ และไม่มีเสียงพูดใด ๆ เลย ที่ปราศจากความหมาย เหตุฉะนั้นถ้าข้าพเจ้าไม่ทราบความหมายของเสียงพูดนั้น ๆ ข้าพเจ้าจะเป็นคนเหมือนแก่คนที่กำลังพูด และคนที่กำลังพูดนั้นจะเป็นคนเหมือนแก่ข้าพเจ้า”

มีภาษาต่างประเทศหลายชนิดในโลก พระคำตอนนี้กล่าว และทุกภาษาที่มีความหมายที่ชัดเจน ด้วยเหตุนี้ เปาโลจึงกล่าวโดยได้รับการตลใจจากพระเจ้าว่า ผู้ใดที่ได้ยินภาษาเช่นนั้นและไม่เข้าใจความหมายของมันก็คงเป็นคนต่างภาษากับผู้พูด และผู้พูดก็คงเป็นคนต่างภาษากับผู้ฟัง เขากำลังพูดถึงภาษาธรรมดา ๆ อย่างชัดเจน

อีกที่ ข้อ 23 และ 24 แสดงให้เห็นว่าอัครทูตท่านนี้ ซึ่งเขียนโดยได้รับการตลใจจากพระวิญญาณบริสุทธิ์ พูดถึงภาษาธรรมดา ๆ ภาษาต่างประเทศหลายภาษา ซึ่งพวกที่มีวัฒนธรรมและมีการศึกษาเรียนรู้และซึ่งผู้คน “ที่รู้ไม่ถึง” อาจไม่รู้ พระคำสองข้อนั้นกล่าวว่:

“เหตุฉะนั้นถ้าทั้งคริสตจักรมาประชุมพร้อมกันในที่แห่งเดียวนั้น และทุกคนพูดภาษาต่าง ๆ และมีคนเหล่านั้นที่รู้ไม่ถึง หรือคนทั้งหลายที่ไม่เชื่อเข้ามา พวกเขาจะไม่กล่าวว่พวกท่านคลั่งไปแล้วหรือ แต่ถ้าทุกคนพยากรณ์ และมีคนที่ไม่เชื่อ หรือคนที่รู้ไม่ถึงเข้ามา ทุกคนก็ทำให้เขารู้สำนึก ทุกคนก็วินิจัยเขา”

ถ้าทุกคนในคริสตจักรจะพูดภาษาต่างประเทศหลายภาษา และมีผู้คนที่รู้ไม่ถึงเข้ามา พวกเขาก็คงไม่

เข้าใจว่าสิ่งใดถูกกล่าว และพวกเขาคงจะคิดว่าผู้คนเหล่านี้เป็นบ้า นั่นคือ เสียดสี แต่ถ้าทุกคนจะพยากรณ์ เราถูกบอก (นั่นคือ พูดโดยได้รับการตลใจจากพระเจ้าแต่ในภาษาของพวกเขาเอง) จันผู้ไม่เชื่อและพวกที่รู้ไม่ถึงซึ่งอาจเข้ามาก็น่าจะเริ่มเชื่อและถูกฟ่องใจเพราะสิ่งที่พวกเขาจะได้ยิน คุณเห็นแล้วว่าพระคัมภีร์ตอนนี้กำลังพูดถึงภาษาต่างประเทศธรรมดา ๆ ที่พวกมีการศึกษาในมหานครนั้นรู้และว่า “พวกที่รู้ไม่ถึง” หรือพวกคนที่ไม่รู้เรื่องรู้ราวไม่รู้ คนที่รู้ถึงหรือมีการศึกษาไม่น่าจะเข้าใจภาษาแห่งสวรรค์เร็วกว่าคนที่ไม่รู้เรื่องรู้ราวหรือรู้ไม่ถึง ฉะนั้นพระวจนะของพระเจ้าตรงนี้จึงกำลังพูดถึงภาษาต่างประเทศทั้งหลาย

ขอให้เราจดจำไว้ว่าคำกรีก กลอสซา ซึ่งตรงนี้แปลเป็น “ภาษาต่าง ๆ” ถูกใช้ในภาคพันธสัญญาใหม่ห้าสิบหนและไม่มีสักหนที่มันถูกใช้เพื่อสอนว่ามีคำพูดแห่งสวรรค์บางอย่างที่ไม่มีมนุษย์คนใดจะเข้าใจ

บางคนชอบใช้ข้อที่สองในบทที่สิบสี่ของ 1 โครินธ์ เป็นหลักฐานที่พิสูจน์ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ในที่นี้กำลังตรัสถึงภาษาสวรรค์บางอย่าง ไม่ใช่ภาษาต่างประเทศธรรมดา ๆ ในข้อ 2 เปาโลกล่าวว่า “เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พูดในภาษาที่ไม่รู้จัก ไม่ได้พูดกับมนุษย์ แต่พูดต่อพระเจ้า เพราะว่าไม่มีมนุษย์คนใดเข้าใจเขาได้ แต่ในจิตวิญญาณเขาพูดความลึกลับทั้งหลาย” แต่พระคำต่อนั้นแค่กล่าวสิ่งที่ชัดเจน เมื่อคุณคิดถึงมันดี ๆ ถ้าคุณพูดในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งกับผู้คนที่ไม่เข้าใจคุณ คุณก็พูดกับตัวเองและพระเจ้าแต่ไม่ใช่กับใครอื่นเลย เพราะไม่มีใครอื่นเข้าใจ

นั่นเป็นเหตุผลที่ข้อ 28 กล่าวว่า “แต่ถ้าไม่มีคนแปล จงให้ผู้นั้นอยู่เงียบ ๆ ในคริสตจักร และจงให้ผู้นั้นพูดกับตัวเอง และพูดต่อพระเจ้า”

นั่นคือ ถ้าผู้ใดอยากพูดในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งและไม่มีใครที่นั่นเข้าใจภาษานั้นและสามารถบอกคนอื่น ๆ ได้ว่าคนนั้นพูดอะไร จันเนื่องจากเขาไม่สามารถพูดภาษาของคนเหล่านั้นในที่ประชุมได้ ก็จงให้เขาเงียบเสียในคริสตจักร และเขาสามารถทำการอธิษฐานของเขาและการสรรเสริญของเขากับตัวเองและกับพระเจ้าได้ เขาจะเข้าใจและพระเจ้าจะทรงเข้าใจ แต่คนอื่น ๆ ในคริสตจักร ซึ่งไม่รู้ภาษาต่างประเทศภาษานั้นคงไม่เข้าใจ

ฉะนั้นการพูดในภาษาต่าง ๆ จึงหมายถึงการพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษา และนั่นเป็นความหมายของมันในบทที่สิบสี่ของ 1 โครินธ์

II. คำสอนผิดนั้นที่ถูกตำหนิใน 1 โครินธ์ 14

**ไม่ใช่ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์
แต่เป็นเพียงการใช้ภาษาต่างประเทศทั้งหลายตามอำเภอใจ
โดยไม่มีการอัศจรรย์ใด ๆ**

ในคริสตจักรนั้นที่เมืองโครินธ์ พระเจ้าได้ทรงแจกจ่ายของประทานหลายอย่างของพระวิญญาณ ผู้คนมากมายคิดว่าคริสเตียนบางคนได้รับของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ แล้วในตอนนั้นและว่าพวกเขาเที่ยวไปพูดในภาษาอื่น ๆ อย่างอัศจรรย์แบบไม่เลือกหน้า เมื่อใดก็ตามที่พวกเขาเลือก ไม่ว่าผู้คนที่อยู่ด้วยจะเข้าใจพวกเขาหรือไม่ พวกเขาก่อให้เกิดความสับสน พวกเขาละเลยการพยากรณ์ พวกเขาทำให้พวกคนที่ยังไม่รอดเข้าใจผิดว่าพวกเขาเป็นบ้า และกระนั้นบางคนยังอยากให้คุณเชื่อว่าทั้งหมดนี้ถูกกระทำโดยฤทธิ์เดชอัศจรรย์ของ

พระเจ้า! ไม่ใช่เลย ภาษาเหล่านั้นที่ถูกใช้ที่เมืองโครินธ์ไม่ใช่ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์ พวกมันเป็นเพียงภาษาต่างประเทศทั้งหลายที่ถูกใช้ผิด ๆ โดยผู้คนที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังที่อยากโอ้อวดและสร้างความประทับใจใหญ่โตในคริสตจักร พวกเขาพูดหลายภาษาที่พวกเขารู้ แต่ซึ่งคนอื่น ๆ ในที่ประชุมอาจไม่รู้ พวกเขาจึงทำผิด การใช้ภาษาต่างประเทศหลายภาษาแบบผิด ๆ นี้เป็นการเลียนแบบของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ แต่ไม่ใช่ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ

ตรงไหนในพระคัมภีร์ที่พระเจ้าเคยประทานการอัศจรรย์หนึ่งและทรงยอมให้มันถูกใช้แบบผิด ๆ ถูกใช้เพื่อจุดประสงค์ที่ชั่วร้าย? ผมขอทำผู้อ่านให้หากรณีแบบนั้นให้เจอแค่กรณีเดียวในพระคัมภีร์

พระเจ้าประทานของประทานหลายอย่างให้แก่เรา และบางครั้งเราก็ใช้พวกมันแบบผิด ๆ แต่พรสวรรค์เป็นของประทานหนึ่งซึ่งเรามีตั้งแต่เกิด ซึ่งถูกฝากไว้กับเรา และเราจะใช้มันหรือไม่ใช้ก็ได้ ถ้าผมมีพรสวรรค์ในด้านดนตรีและร้องเพลง นั่นก็ไม่ใช่การอัศจรรย์หนึ่ง และเมื่อผมร้องเพลงด้วยพรสวรรค์ที่มีตามธรรมชาติ มันก็ไม่ใช่พระเจ้าที่ร้องเพลง พระเจ้าอาจอวยพรการร้องเพลงของผมก็ได้ถ้าผมร้องเพลงเพื่อพระองค์ พระองค์อาจรังเกียจการร้องเพลงของผมก็ได้ถ้าผมไม่ร้องเพลงเพื่อทำให้พระองค์พอพระทัย แต่มันไม่ใช่การอัศจรรย์หนึ่ง และพระเจ้าไม่ทรงถูกสำแดงในพรสวรรค์ที่เป็นโดยธรรมชาติล้วน ๆ พระวิญญูญาณบริสุทธิ์อาจเจิมการร้องเพลงของผมและอาจทำให้มันเป็นประโยชน์ก็ได้โดยการเติมเต็มผมด้วยพระวิญญูญาณบริสุทธิ์ แต่เสียงร้องนั้นเองเป็นพรสวรรค์ตามธรรมชาติ ฉะนั้นคน ๆ หนึ่งจึงอาจใช้พรสวรรค์ด้านหนึ่งในทางที่ผิดเพื่อทำเงิน พรสวรรค์ในด้านกาพูดในที่ชุมนุมชน พรสวรรค์ในด้านศิลปะ สิ่งเหล่านั้นเป็นของประทานโดยธรรมชาติ แต่การอัศจรรย์หนึ่งเป็นคนละเรื่องกันเลย เมื่อพระเจ้าทรงอนุญาตให้ผู้ใดทำการอัศจรรย์หนึ่ง นั่นก็เป็นพระเจ้าเองที่ทรงกระทำกิจ มากยิ่งกว่าคน ๆ หนึ่งเสียอีก

พระเจ้าทรงใช้โมเสสและไม้เท้าของเขาอย่างอัศจรรย์ พระองค์ทรงให้โมเสสเหยียดมือของตนออกและทะเลแดงก็แยก ต่อมาทะเลแดงนั้นหุบเข้าท่วมฟาโรห์และพลโยธาของเขา พระเจ้าทรงให้โมเสสตีหินนั้นในถิ่นทุรกันดารโดยใช้ไม้เท้าของเขา และน้ำก็ทะลักออกมาเพื่อดับกระหายชนอิสราเอลหลายล้านคนที่ใกล้อดตาย เมื่อโมเสสชูมือของตนขึ้น พระเจ้าก็ประทานชัยชนะให้แก่ชนชาติอิสราเอลอย่างอัศจรรย์ในการต่อสู้คนอามาเลซ มีการอัศจรรย์แสนวิเศษหลายประการที่ถูกกระทำผ่านไม้เท้าของโมเสส แต่คุณคิดหรือว่าโมเสสจึงสามารถเที่ยวไปใช้ไม้เท้านั้นแบบไหนก็ได้ตามใจชอบ เพื่อความเพลิดเพลินของตัวเอง หรือกระทั่งในบาป? โมเสสจะใช้ไม้เท้านั้นฟาดหินและสั่งมันให้นำเงินและทองคำออกมาเพื่อทำให้เขามั่งมีไหม? โมเสสจะใช้ไม้เท้านั้นข่มขู่ผู้คนและบังคับพวกเขาให้ตั้งเขาเป็นกษัตริย์และทำตามคำสั่งของเขาไหม? ความคิดนั้นเป็นความคิดที่โง่เขลา ฤทธิ์เดชที่แสนอัศจรรย์ของพระเจ้าอยู่ในไม้เท้านั้นก็ต่อเมื่อพระเจ้าทรงเลือกที่จะใส่มันไว้ที่นั่น พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่แยกทะเลแดงและหุบมัน ฆ่าพลโยธาของฟาโรห์ พระเจ้าทรงเป็นผู้ที่นำน้ำออกมาจากหินนั้น และพระเจ้าคงจะถอนฤทธิ์เดชของพระองค์ออกทันทีที่ฤทธิ์เดชแสนอัศจรรย์นั้นกำลังจะถูกใช้ในบาป พระเจ้าไม่ทรงมีส่วนร่วมในบาปและการทำผิด

เปโตรในบทที่ห้าของกิจการกล่าวคำนั้น และอานาเนียและสัปปิราที่ล้มตาย นั้นเป็นการอัศจรรย์หนึ่งที่แสนวิเศษ พระเจ้าเองทรงประหารอานาเนียและสัปปิรา แม้ดูเหมือนว่าเปโตรเป็นผู้ที่มีของประทานแห่งการ

อัศจรรย์ต่าง ๆ ในกรณีนี้ก็ตาม พระเจ้าทรงทำงานร่วมกับเปโตร แต่สมมติเปโตรกล่าวว่า “เออละ! นี่เป็นวิธีที่ข้าจะใช้เพื่อทำให้ตัวเองมั่งมีและมีชื่อเสียงและทำได้ตามใจชอบ!” สมมติว่าเขาจำได้เกี่ยวกับทุกคนที่เคยทำผิดต่อเขาและเริ่มต้นสั่งให้พวกเขาล้มตาย เหมือนอย่างอานาเนียและสัปปิรา! สมมติว่าเขาหันไปหาพวกอัครทูตที่เหลือและเรียกร้องให้พวกเขาตั้งเขาเป็นพระสันตะปาปา ให้เป็นผู้มีอำนาจปกครองสูงสุดของอาณาจักรชาวคริสต์ และสมมติว่าเขาพูดว่าจะสั่งให้พวกเขาล้มตายเหมือนที่เขาเคยสั่งให้อานาเนียและสัปปิราล้มตาย! ใครบ้างเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงอนุญาตให้เปโตรเก็บฤทธิ์เดชแสนอัศจรรย์นี้ไว้เพื่อใช้ในทางที่ผิด? พระเจ้าจะทรงเข้าร่วมในบาปโดยการให้ฤทธิ์เดชแสนอัศจรรย์ของพระองค์อยู่ต่อไปบนคน ๆ หนึ่งที่ใช้ฤทธิ์เดชนี้เพื่อจุดประสงค์ที่ผิดบาปหรือ? นั่นเป็นเรื่องที่ไม่อาจคิดได้จริง ๆ! พระเจ้าไม่ทำบาป! พระเจ้าไม่ใส่ฤทธิ์เดชแสนอัศจรรย์ของพระองค์บนผู้คนที่จุดประสงค์ในการทำบาป

เช่นนั้นแหละ พระเจ้าไม่ประทานของประทานเหล่านั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่ผู้คนที่จุดประสงค์ทั้งหลายของพวกเขาเอง

จงพิจารณาหมายสำคัญและของประทานที่แสนวิเศษทั้งหลายที่มีสัญญาไว้แก่คนเหล่านั้นที่มีความเชื่อที่จะรับพวกมัน ในมาระโก 16:17,18:

“และบรรดาหมายสำคัญเหล่านี้จะติดตามคนเหล่านั้นที่เชื่อ คือในนามของเรา พวกเขาจะขับผีออกหลายตน พวกเขาจะพูดด้วยภาษาใหม่หลายภาษา พวกเขาจะจับงูหลายตัวได้ และถ้าพวกเขาตีมีสิ่งใดที่ทำให้ตายได้ สิ่งนั้นจะไม่ทำอันตรายแก่พวกเขา พวกเขาจะวางมือบนคนเจ็บป่วย และคนเหล่านั้นจะหายเป็นปกติ”

ใครกันเชื่อว่าพระเจ้าจะทรงให้ฤทธิ์เดชแสนอัศจรรย์ของพระองค์เพื่อขับพวกผีออกมีอยู่ต่อไปบนคน ๆ หนึ่งที่ขับผีเพื่อความเพลิดเพลินของตัวเองและเพื่อผลกำไร? คุณเชื่อจริง ๆ หรือว่าพระเจ้าประทานการปกป้องแสนอัศจรรย์ให้แก่ผู้คนที่จับพวกงูและตีมีสิ่งใดที่ทำให้ตายได้เพียงเพื่อจะอวดหรือเพื่อเรียกเก็บค่าเข้าชมและทำเงินจากการอัครธรรมนั้น? คุณเชื่อหรือว่าพระเจ้าจะทรงอนุญาตให้ฤทธิ์เดชที่ทำการอัครธรรมโดยการวางมือบนผู้เจ็บป่วย เพื่อที่พวกเขาจะหายดี มีแก่คน ๆ หนึ่งที่ทำเช่นนั้นเป็นประจำในลักษณะที่จะผิดบาปและส่งผลเสีย เพื่อทำให้ตัวเองมั่งมี ขณะที่เขานำข้อครหาไปสู่ความเชื่อแบบคริสเตียน? ผมไม่เชื่อเช่นนั้นหรอก!

เออละ ในพระสัญญาอันทรงพลังเหล่านี้พอที่มีพระสัญญาอยู่ข้อหนึ่ง: “พวกเขาจะพูดด้วยภาษาใหม่หลายภาษา” จงสังเกตว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ ไม่ได้ถูกสัญญาไว้แก่ทุกคน แต่แก่คนเหล่านั้นที่เชื่อเพื่อจะพูดในภาษาต่าง ๆ ได้ มันเป็นอย่างชัดเจนที่เพ็นเทคอสต์ แต่ถ้าผู้คนที่เริ่มใช้ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ แบบผิด ๆ (จำไว้ว่า นั่นเป็นการอัครธรรมหนึ่งที่เพ็นเทคอสต์)-ถ้าพวกเขาเริ่มพูดในภาษาอื่น ๆ เพราะความเยอหยิ่งและการทำตามใจชอบอันผิดบาปของตน จนเปาโลต้องเขียนจดหมายฉบับหนึ่งที่ตำหนิพวกเขาและรับว่าพวกเขาให้หยุดการปฏิบัติที่ผิดบาปของพวกเขาเสีย-คุณเชื่อหรือว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าจะประทานของประทานที่แสนอัศจรรย์นี้แก่พวกเขาต่อไปในกรณีนั้น?

จงดูภาพประกอบที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงใช้ผ่านทางอัครทูตเปาโลในบทที่สิบสี่ด้วยกันนี้ของ 1 โครินธ์ นี่คือการตักเตือนหนึ่งที่เต็มไปด้วยผู้คนที่พร้อมกับมีผู้คนที่ไม่ได้กลับใจเชื่อและผู้คนที่ไม่รู้เรื่องราวอยู่ในหมู่ผู้

ฟังด้วย ทั้งคริสตจักรนั้นเริ่มพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษา และผู้คนที่ไม่ได้กลับใจเชื่อและผู้คนที่ไม่รู้เรื่อง รู้ราวก็เยาะเย้ยและหัวเราะและกล่าวว่าพวกเขาเป็นบ้าไปแล้ว! และนี่นำข้อครหาเข้าสู่อุดมการณ์ของพระคริสต์ นั่นเป็นกรณีที่เกิดขึ้นที่เมืองโครีนธ์ แน่แน่นอนว่านั่นเป็นสภาพซึ่งเปาโลกำลังตกเดือนอย่างแน่นอน คราวนี้คุณ เชื่อหรือว่าพระเจ้าเองได้ประทานฤทธิ์เดชของพระองค์เพื่อการกระทำอันน่าอัศจรรย์เช่นนั้น?

ขอให้เรากล่าวอีกแบบละกัน สมมติว่าคริสเตียนเหล่านี้ที่เมืองโครีนธ์มีของประทานที่แสนอัศจรรย์แห่ง ภาษาต่าง ๆ และใช้มันในทางที่ผิด สมมติว่าเรากล่าวว่าพวกเขามีความสับสน พวกเขาทำให้เกิดภาพที่ไม่น่าดู พวกเขาทำให้ตัวเองเป็นคนเถื่อนต่อคนเหล่านั้นที่ได้ยิน (นั่นเป็นคำเรียกที่ถูกใช้ในข้อ 10 และ 11) และดูเหมือนเป็นบ้าในสายตาของผู้คนที่ไม่ได้กลับใจเชื่อและพวกที่รู้ไม่ถึงในที่ประชุม ถ้ามันเป็นเช่นนั้น พระเจ้าก็อยู่ในพวกเขาโดยกระทำการอัศจรรย์นี้ตลอดเวลาที่พวกเขาากำลังใช้การอัศจรรย์นี้ในทางที่ผิด จันพระเจ้าก็ทรงเป็นผู้ริเริ่มความสับสนที่นั่น จันพระเจ้าก็ทรงเป็นผู้ริเริ่มความไม่รู้เรื่องรู้ราวของพวกเขา และพระเจ้าเป็นผู้ช่วยเหลือในบาปของพวกเขา และจากนั้นพระเจ้าทรงทำงานในใจของเปาโลให้ตำหนิบาปนั้นซึ่งพระองค์เองได้ช่วยผู้คนที่เมืองโครีนธ์กระทำนั้นหรือ? ไม่ใช่ นั่นเป็นเรื่องที่ไม่อาจคิดได้เลย

อันที่จริง ข้อ 33 กล่าวชัดเจนว่า “เพราะว่าพระเจ้าไม่ใช่ผู้ก่อให้เกิดความสับสน แต่ก่อให้เกิดสันติสุข เหมือนในบรรดาคริสตจักรของพวกวิสุทธิชนนั้น” พวกเขามีความสับสนเรื่องภาษาต่าง ๆ ที่เมืองโครีนธ์ แต่พระเจ้าไม่ทรงอยู่ในความสับสนนั้น มันไม่ใช่ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์ที่ก่อให้เกิดความสับสนนั้น มันเป็นแค่การใช้ภาษาต่างประเทศหลายภาษาโดยไม่มีเหตุอันควรในที่ประชุมโดยเหล่าสมาชิกคริสตจักรที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง

เหล่าสมาชิกคริสตจักรพวกเดียวกันนี้ที่มาร่วมพิธีระลึกถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างเมามาย ที่มีความแตกต่าง ที่ไม่อาจรับประทานอาหารแห่งพระวจนะได้เพราะว่าพวกเขาอยู่ฝ่ายเนื้อหนังและจึงต้องถูกป้อนนม คริสเตียนพวกเดิมนี้ที่ไปฟ้องร้องกับพี่น้องต่อหน้าพวกคนที่ยังไม่รอด คริสเตียนพวกเดิมนี้ที่เข้าข้างชายคนนั้นที่อยู่กินในการเล่นชู้-คริสเตียนเหล่านี้ ซึ่งอยู่ฝ่ายเนื้อหนัง แม้ว่ารับความรอดแล้วก็ตาม มีคำสอนผิดเรื่องภาษาต่าง ๆ พวกเขาเริ่มพูดในภาษาต่างประเทศทุกชนิดในการประชุมนมัสการ ทำการอวดและเลียนแบบของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ และบทที่สิบสี่ของ 1 โครินธ์ก็ตำหนิเรื่องนี้อย่างชัดเจน

อีกหลักฐานหนึ่งที่แสดงว่ามันไม่ใช่ของประทานที่เป็นการอัศจรรย์ที่เปาโลกำลังพูดถึงโดยได้รับการคล้อยจากพระเจ้าใน 1 โครินธ์ 14 ก็คือสิ่งที่เขากล่าวในข้อ 18: “ข้าพเจ้าขอบพระคุณพระเจ้าของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าพูดภาษาต่าง ๆ มากกว่าพวกท่านทุกคน” ในภาษากรีกต้นฉบับ “สำเนาคัดลอกฉบับเก่าแก่ที่สุดมีคำเอกพจน์ ‘ในภาษาหนึ่ง [ที่เป็นภาษาต่างประเทศ]’” Jamieson, Fausset และ Brown กล่าว คราวนี้ถ้าเปาโลเคยมีของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ พระคัมภีร์ก็ไม่กล่าวถึงมัน เมื่อเปาโลเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ครั้งแรก ในกิจการ 9:17 ไม่มีกล่าวถึงของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ เลย เปาโลเขียนหนังสือสิบสี่เล่ม จากยี่สิบเจ็ดเล่มในภาคพันธสัญญาใหม่ นั่นคือ เกินครึ่งของภาคพันธสัญญาใหม่ทั้งหมด (ถ้าเรารวมหนังสือฮีบรูด้วย ตามที่ผมเชื่อว่าเราต้องรวม) เราทราบเกี่ยวกับเปาโลจากพระคัมภีร์มากกว่าบุคคลอื่นใดในพระคัมภีร์ ซึ่งน่าจะยกเว้นแค่ดาวิด และเรามีถ้อยคำของเขาที่กล่าวถึงตัวเองมากกว่าบุคคลอื่นใดที่ถูกกล่าวถึงในพระ

วณะของพระเจ้าทั้งหมด และไม่เคยมีก้าวถึงการที่เปาโลพูดอย่างอัศจรรย์โดยของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ เลย ไม่มีคำใดในพระคัมภีร์เลยที่จะขัดแย้ง เราเชื่อว่าเปาโลน่าจะหมายถึงภาษานั้น นั่นคือ ภาษากรีก Koine ซึ่งเปาโลใช้เขียนจดหมายฝากหลายฉบับของตนและเทศนา แม้ว่ามันเป็นภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งก็ตาม ไม่ใช่ภาษาอาราเมคที่เป็นภาษาแม่ของเขา

ไม่ใช่เลย เปาโลแค่หมายความว่า, “ข้าพเจ้าประกาศข่าวประเสริฐในอีกภาษาหนึ่งมากกว่าคนใดในพวกท่าน ข้าพเจ้าเป็นยิวที่ได้รับการศึกษา ชายคนหนึ่งจากเมืองทาร์ซัส พลเมืองสัญชาติโรมคนหนึ่ง เด็บโตมาในกรุงเยรูซาเล็มแทบเท้าของกามาเลียล อาจารย์ยิวชั้นนำคนหนึ่ง และตอนนี้เทศนาไปทั่วจักรวรรดิโรมแก่ผู้คนหลายเชื้อชาติ ข้าพเจ้าพูดในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งมากกว่าคริสเตียนคนใดในคริสตจักรที่เมืองโครินธ์” เปาโลไม่ได้หมายความว่าเขามีของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ และพูดในภาษาสวรรค์บางอย่าง ภาษาที่ไม่รู้จักบางอย่างที่ไม่มีความหมายสำหรับมนุษย์ เพื่อความสนุกสนานของเขาเท่านั้น ไม่ ไม่ใช่! เราทราบที่เปาโลประกาศข่าวประเสริฐไปทั่วโลกที่ผู้คนรู้จักในสมัยของเขาแล้ว เขาประกาศที่กรุงเยรูซาเล็ม ที่เมืองอันโทโกแห่งแคว้นปิสิดีย ที่เมืองโครินธ์ ที่เมืองเอเฟซัส ที่กรุงเอเธนส์ ที่กรุงโรม โดยได้รับการตลใจจากพระเจ้าเขากล่าวว่าเขาจะไปประเทศสเปน (รม. 15:24) เปาโล หนึ่งในผู้มีการศึกษาดีที่สุดในผู้ที่เดินทางไปทั่วมากที่สุดสมัยของเขา พูดในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งบ่อยครั้งกว่าเหล่าสมาชิกคริสตจักรที่ไม่ได้เรื่องและอยู่ฝ่ายเนื้อหนังคนใดที่เมืองโครินธ์!

และนั่นซึ่งว่าชนิดของภาษาที่เขากำลังพูดถึงที่เมืองโครินธ์คือ ภาษาธรรมดา ๆ ซึ่งผู้คนได้เรียนรู้และซึ่งพวกเขาใช้อย่างโจ่งเจลา เพื่ออวดในการประชุมนมัสการ

ถ้าคุณยอมถ้อยตามจุดยืนนี้ ที่ว่าภาษาต่าง ๆ ที่ถูกพูดถึงใน 1 โครินธ์ บทที่ 14 เป็นเพียงภาษาต่างประเทศหลายภาษาและถูกใช้โดยปราศจากของประทานที่เป็นการอัศจรรย์แต่ถูกใช้เมื่อผู้คนเรียนรู้ภาษาต่างประเทศเหล่านั้นแล้ว ความหมายของทั้งบทนี้ก็จะเริ่มชัดเจนพอสมควรในหัวของคุณ และนั่นก็สอดคล้องกับทั้งบทและแก้ปัญหาเหล่านั้นที่ถูกยกขึ้นมาเพราะเรื่องนี้

III. เหตุใดคำสอนผิดเรื่องภาษาต่าง ๆ จึงได้ปรากฏขึ้น

ในสมัยพระคัมภีร์และในหลายยุคเป็นต้นมา

บทเรียนที่จริงจังมาก ๆ เรื่องหนึ่งสำหรับคริสเตียนทั้งหลายวันนี้ถูกพบในกรณีของคริสเตียนชาวโครินธ์เหล่านี้ผู้หลงเข้าไปในคำสอนผิดเรื่องภาษาต่าง ๆ เราชี้ให้เห็นไปแล้วเกี่ยวกับลักษณะเฉพาะที่อยู่ฝ่ายเนื้อหนังและข้อด้อยหลายประการของคริสตจักรนี้ที่เมืองโครินธ์ แต่มันเป็นคริสตจักรใหญ่ เปาโลกล่าวแก่พวกเขาแล้วว่า:

“ว่าในทุกสิ่งทุกอย่างพวกท่านได้รับความบริบูรณ์โดยทางพระองค์ ในการพูดทุกอย่างและในบรรดาความรู้ เหมือนกับที่คำพยานของพระคริสต์นั้นได้รับการยืนยันในพวกท่านแล้ว จนพวกท่านมิได้ขาดของประทานใด ๆ เลย โดยรอคอยการเสด็จมาของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา”- 1 คร. 1:5-7

คริสตจักรใหญ่แห่งนี้มีของประทานมากมายจากพระเจ้า ได้สำแดงของประทานมากมายของพระวิญญาณบริสุทธิ์พอ ๆ กับคริสตจักรอื่นใดในสมัยพระคัมภีร์ เราเข้าใจเช่นนั้น และถ้าคริสเตียนทั้งหลายในค

ริสตรักรนั้นถูกนำไปหลงผิดในเรื่องภาษาต่าง ๆ มันก็ไม่น่าประหลาดใจเลยที่คนอื่น ๆ อีกมากมายตั้งแต่นั้น เป็นต้นมาได้หลงผิดไปเช่นกัน

ฉะนั้นเราควรพิจารณาอย่างจริงจังว่าเหตุใดพวกเขาจึงถูกนำไปหลงผิดในเรื่องนี้และหลงเข้าไปในความสับสนและการปฏิบัติแยก ๆ และบาปเกี่ยวกับเรื่องภาษาต่าง ๆ

ประการแรก มีความแตกแยกและการวิวาทในหมู่ผู้คนเหล่านั้น-บางคนยกชูเปาโล บางคนยกชูเศปาส (เปโตร) บางคนยกชูอปอลโล จิตใจที่เยอหีงนี้้นำพวกเขาเข้าสู่ความยุ่งยาก พวกเขาเริ่มรู้เยอหีงจริง ๆ พวกเขา คิด จนพวกเขาไม่ต้องฟังแม้กระทั่งเปาโล อัครทูตผู้หนึ่งที่ได้ออกตั้งคริสตรักรนั้นและที่ขณะพวกเขาส่วนใหญ่มาถึงพระคริสต์! ความเยอหีงเช่นนั้น ความรู้สึกว่าตนเหนือกว่าเช่นนั้น มักนำไปสู่คำสอนผิดหลายอย่าง

มีคำสอนผิดบางอย่างที่ปรากฏเสมอในหมู่คริสเตียนบางพวกที่ดีเยี่ยมที่สุด ไม่ใช่แค่พวกที่ไม่ได้เรื่องที่สุด ในหมู่ผู้คนบางพวกที่รับการสอนมาดีกว่า ไม่ใช่แค่พวกที่ไม่รู้เรื่องรู้ราวมากที่สุด ทศนคติแบบพาริสี้นำไปสู่แนวคิดทั้งหลายที่ถือตามความคิดเห็นของตัวเองในด้านหลักคำสอน ฉะนั้นคริสเตียนฝ่ายเนื้อหนังเหล่านี้ที่เยอหีงและถือตัวที่เมืองโครินธ์ ผู้ซึ่งต่อสู้กันเองและไม่ฟังคำชี้แนะของเปาโล จึงเริ่มต้นพิสูจน์ตัวเองว่าดีกว่าคนอื่น พวกเขายกชูของประทานที่เล็กน้อยที่สุดราวกับว่ามันเป็นของประทานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดและเริ่มต้นเลียนแบบมัน โดยใช้สื่อกลางที่ปกติฝ่ายเนื้อหนัง นั่นคือ การพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษา และแม้กระทั่งวันนี้ คริสเตียนบางพวกที่จริงจังที่สุดก็ถูกชักนำเข้าสู่คำสอนผิดเรื่องภาษาต่าง ๆ นี้ พวกคริสเตียนที่รักโลกอาจถูกชักจูงให้หลงผิดโดยพวกพยานพระยะโฮวา โดยกลุ่ม Unity และโดยคริสเตียนวิทยาศาสตร์ แต่มันคือพวกคริสเตียนที่อดอาหารและอธิษฐาน พวกคริสเตียนที่เชื่อพระคัมภีร์ทั้งหมด พวกคริสเตียนที่กระตือรือร้นและร้อนรน ที่หลงเข้าสู่คำสอนผิดเรื่องภาษาต่าง ๆ หรือที่อ้างตัวว่ามีความสมบูรณ์แบบไร้บาปหรือหลงเข้าสู่คำสอนผิดอื่น ๆ เกี่ยวกับการงานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ คำสอนผิดและหลักคำสอนเทียมเท็จทั้งหลายเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์มักนำดึงดูดใจเป็นพิเศษแก่พวกคริสเตียนที่จริงจังที่สุดส่วนใหญ่ แม้ไม่ใช่พวกที่ได้รับข้อมูลมาดีที่สุุดก็ตาม

ฉะนั้นเราควรจดจำไว้ว่าการอยู่ฝ่ายเนื้อหนังในตัวมันเองก็นำไปสู่คำสอนผิด การทรงกล่าวหาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านเปาโล ว่าคริสเตียนเหล่านี้ที่เมืองโครินธ์อยู่ฝ่ายเนื้อหนัง ไม่ใช่ฝ่ายพระวิญญาณ (นั่นคือ ว่าพวกเขามีความคิดแบบชาวโลก ว่าพวกเขาเข้าใจสิ่งต่าง ๆ ฝ่ายเนื้อหนังดีกว่าสิ่งต่าง ๆ ฝ่ายพระวิญญาณ) แสดงให้เห็นว่าทำไมพวกเขาถึงหวั่นไหวง่ายต่อคำสอนผิดนี้และอยากอวดโดยการพูดในภาษาต่าง ๆ พวกคริสเตียนฝ่ายเนื้อหนังที่อยากอวดในเนื้อหนัง ที่อยากดูเหมือนน่าเลื่อมใสเป็นพิเศษ ก็มักอยากมีบางสิ่งที่คริสเตียนคนอื่น ๆ ไม่มีและจึงพิสูจน์ว่าพวกเขาเองดีกว่า! ขอให้เราระวังความเยอหีงที่ผิดบาป และความเยอหีงฝ่ายวิญญาณเป็นความเยอหีงชนิดที่เลวร้ายที่สุด นั่นอยู่เบื้องหลังการอวดใหญ่โตนั้นที่คริสเตียนฝ่ายเนื้อหนังเหล่านี้ที่เมืองโครินธ์พยายามแสดงโดยการพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษา

แต่จุดอ่อนพื้นฐานของคริสเตียนชาวโครินธ์เหล่านี้ ซึ่งนำพวกเขาไปสู่คำสอนและการปฏิบัติที่เกินเลย เช่นนั้นของการใช้ภาษาต่างประเทศหลายภาษาและการเลียนแบบของประทานฝ่ายวิญญาณแห่งภาษาต่าง ๆ ก็คือว่าพวกเขาเห็นสิ่งไม่สำคัญเหล่านั้นแทนที่จะเห็นสิ่งที่เป็นพื้นฐานเหล่านั้น พวกเขาสนใจเกี่ยวกับสิ่งที่

ปรากฏภายนอกมากกว่าภายใน พวกเขาสนใจเกี่ยวกับสิ่งไม่จริงมากกว่าสิ่งชั่ววินิรันดร์ พวกเขาสาละวนอยู่กับสิ่งไม่สำคัญมากกว่าสิ่งเหล่านั้นที่สำคัญมากที่สุด ในการคิดถึงพื้นที่คออสต์ พวกเขาคิดถึงการพูดในภาษาต่างๆ มากกว่าคิดเกี่ยวกับการนำข่าวประเสริฐออกไป ในคริสตจักรนั้น พวกเขาคิดถึงเกี่ยวกับความสนุกสนานของตัวเองในการพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษามากกว่าการเสริมสร้างของคริสตจักร

เปาโลกำลังพูดถึงการที่พวกเขาเก่งในเรื่องไม่สำคัญเมื่อเขากล่าวใน 1 โครินธ์ 14:4 ว่า “ผู้ที่พูดในภาษาที่ไม่รู้จักนั้นก็ทำให้ตนเองจำเริญขึ้นฝ่ายเดียว [นั่นคือ ตัวเขาเองสนุกกับมันเมื่อเขาพูดในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งในคริสตจักรนั้น] แต่ผู้ที่พยากรณ์นั้นย่อมทำให้คริสตจักรจำเริญขึ้น”

อีกทีในข้อ 5 เปาโลเขียนกราน “เพื่อคริสตจักรจะได้รับการเสริมสร้าง”

อีกทีในข้อ 12 เปาโลกล่าวว่า “เช่นเดียวกันพวกท่าน เพราะว่าพวกท่านกระตือรือร้นในเรื่องบรรดาของประทานฝ่ายจิตวิญญาณแล้ว ก็จงอุตส่าห์เพื่อพวกท่านจะเป็นเลิศในการเสริมสร้างคริสตจักรให้จำเริญขึ้น” นั่นเป็นสิ่งที่ชาวโครินธ์ที่อยู่ฝ่ายเหนือหนึ่งเหล่านั้นลืมนั่นแล้ว! พวกเขา กำลังทำการอวดต่อหน้าผู้คนเพื่อความสนุกสนานของตัวเองแทนที่จะเสริมสร้างคริสตจักร

ชาวโครินธ์เหล่านี้เป็นเด็กในความเข้าใจ เหมือนที่เปาโลบอกพวกเขาในข้อ 20 แต่เขาเตือนสติพวกเขาว่า “...แต่ในความเข้าใจเป็นผู้ใหญ่”

คริสเตียนมากมายจริง ๆ วันนี้สนใจมากที่สุดเกี่ยวกับความรู้สึกต่าง ๆ ของตัวเอง อารมณ์ต่าง ๆ ของตัวเอง! ผู้คนมากมายอยากเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขา กล่าว หรือ “ได้รับบัพติศมานั้น” พวกเขา กล่าว เพราะพวกเขาอยากได้ความรู้สึกเคลิบเคลิ้มอันยิ่งใหญ่! ผมได้อ่านหนังสือหลายเล่มที่เขียนโดยคนดี ๆ ของกลุ่มพื้นที่คออสต์ ผมเชื่อว่าผมได้อ่านไบเบิลหลายร้อยฉบับที่เขียนโดยผู้คนที่หลากหลายกลุ่มที่พูดภาษาแปลก ๆ และได้อ่านคำพยานมากมายจริง ๆ ที่ตีพิมพ์โดยหนังสือพิมพ์ประจำนิกายหลายฉบับโดยพวกเขา พวกเขาเน้นซ้ำแล้วซ้ำอีกว่าพวกเขามีความรู้สึกที่สุดยอดจริง ๆ! พวกเขาสนุกกับนิมิตเหล่านั้นที่แสนวิเศษจริง ๆ! มันช่างเป็นความเคลิบเคลิ้มจริง ๆ! พวกเขาเล่าให้ผมฟังเป็นการส่วนตัว และพวกเขาก็ตีพิมพ์หนังสือบ่อย ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการพูดภาษาแปลก ๆ ว่ามีความชื่นบานในแบบที่คนเราไม่มีวันทราบได้โดยวิธีอื่น

โอ ท่านผู้อ่านที่รัก ไม่ว่าคุณจะเป็นใคร จงเอาความคิดของคุณจดจ่ออยู่ที่สิ่งหลักนั้น! ถ้าคุณอยากกล่าวคำพยานหรือคำเตือนสติในคริสตจักร ก็จงกล่าวมันเถิด ไม่ใช่เพื่อความสนุกสนานของตัวเองแต่เพื่อการเสริมสร้างหรือการก่อกำเนิดของคริสตจักร! จงทำทุกสิ่งเหล่านั้นเพื่อประโยชน์สุขของผู้อื่นเถิด ไม่ใช่เพื่อที่คุณจะถูกมองว่าเป็นคนดีและมีปัญญาและอยู่ฝ่ายวิญญาณเหลือเกิน และไม่ใช่เพื่อที่คุณจะได้สนุกสนาน

ในของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ นั้นที่พื้นที่คออสต์ (และเห็นได้ชัดว่านั่นเป็นของประทานหนึ่งที่เป็นการอัศจรรย์ของการใช้ภาษาต่างประเทศหลายภาษา) มีจุดประสงค์ที่ชัดเจนนั้นของการพูดข่าวประเสริฐเพื่อที่ผู้คนจะได้รับความรอด พวกเขาสามารถได้เฝ้ารอในห้องชั้นบนจนถึงพื้นที่คออสต์ รอรับฤทธิ์เดชเพื่อที่พวกเขาจะได้กระทำตามพระมหาบัญชาและเป็นเหล่าพยานเพื่อพระคริสต์ในกรุงเยรูซาเล็มและในทั่วแคว้นยูเดียและในแคว้นสะมาเรียและจนถึงที่สุดปลายแผ่นดินโลก ฉะนั้นพวกเขาจึงมีจุดประสงค์อันสูงส่งและบริสุทธิ์นั้นอยู่ใน

หัว นั่นคือ การประกาศข่าวประเสริฐ พวกเขาได้รับคำบัญชาแล้วให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคนและในทุกประชาชาติ เริ่มต้นที่เยรูซาเล็ม เมื่อฤทธิ์เดชอันเปี่ยมสุขของพระเจ้ามาสถิตบนพวกเขา พวกเขาก็เริ่มต้นกระทำตามพระบัญชา นั้น ด้วยเหตุนี้ มีจิตวิญญาณถึงสามพันดวงรับความรอดในกรุงเยรูซาเล็มและถูกเพิ่มเข้ากับพวกเขาวันนั้น ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ในตอนนั้นมีไว้เพื่อเป็นหมายสำคัญอย่างหนึ่งแก่ผู้คนที่ยังไม่กลับใจเชื่อ เมื่อพวกเขาควรได้ยินข่าวประเสริฐในภาษาของตัวเองตามที่ ๆ พวกเขาเกิดมา

เปาโลกล่าวถึงข้อเท็จจริงนี้ในคำตำหนิของเขาที่มีต่อชาวโครินธ์ที่อยู่ฝ่ายเหนือหน้เหล่านั้น ใน 1 โครินธ์ 14:21,22 เขากล่าวโดยได้รับการตลใจจากพระเจ้าว่า:

“ในพระราชบัญญัติมีเขียนไว้แล้วว่า “โดยบรรดาคนต่างภาษาและโดยริมฝีปากของคนอื่น ๆ เราจะพูดกับชนชาตินี้ และถึงแม้มีสิ่งสารพัดเหล่านั้น พวกเขาก็จะไม่ฟังเรา” องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส’ เหตุฉะนั้นการพูดภาษาต่าง ๆ จึงมีไว้เพื่อเป็นหมายสำคัญ ไม่ใช่แก่คนเหล่านั้นที่เชื่อ แต่แก่คนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อ แต่การพยากรณ์นั้นไม่ใช่สำหรับคนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อ แต่สำหรับคนเหล่านั้นที่เชื่อแล้ว”

ในข้อ 21 ข้างบนพระวิญญาณของพระเจ้าทรงเตือนใจเราเกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่ว่าผู้คนที่เหล่านั้นที่เพ็นเทคอสต์ได้ยินข่าวประเสริฐในภาษาต่าง ๆ ของพวกเขาเอง-พวกยิวจากกรุงโรมได้ยินข่าวประเสริฐจากริมฝีปากของคนเหล่านั้นซึ่งโดยธรรมชาติแล้วมีภาษาอื่น ๆ; คนเหล่านั้นจากอาระเบียได้ยินข่าวประเสริฐในภาษาอาระเบีย โดยคนเหล่านั้นซึ่งโดยธรรมชาติแล้วพูดอีกภาษาหนึ่ง แต่ข้อเท็จจริงอันน่าเศร้าก็คือ มีผู้บอกเราว่าที่กรุงเยรูซาเล็มและจากนั้นทั่วโลก ไม่ว่าข่าวประเสริฐถูกประกาศที่ใด ยิวไม่กี่คนรับความรอด และจากนั้นพวกที่เหลือก็ถูกบังตาและปฏิเสธพระผู้ช่วยให้รอด เหมือนที่พวกเขาปฏิเสธพระเยซูที่เยรูซาเล็มและเหมือนที่พวกเขาปฏิเสธคำเทศนาของเปโตรและพวกอัครทูตที่เพ็นเทคอสต์และหลังจากนั้น

ต่อมาข้อ 22 บอกเราชัดเจนว่าภาษาต่างประเทศหลายภาษามีไว้เพื่อเป็นหมายสำคัญอย่างหนึ่ง “ไม่ใช่แก่คนเหล่านั้นที่เชื่อ แต่แก่คนเหล่านั้นที่ไม่เชื่อ” เมื่อพระเจ้าประทานของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์ในตอนนั้นจริง ๆ มันก็มีไว้เพื่อที่ผู้คนที่ยังไม่รอดจะได้ยินข่าวประเสริฐในภาษาของตัวเองและจะได้เข้าใจว่าพระเจ้ากำลังเสาะหาพวกเขาและเรียกพวกเขาให้รับความรอด แต่ในคริสตจักรนั้นที่เมืองโครินธ์พวกเขาเริ่มต้นใช้ภาษาต่างประเทศหลายภาษาแล้ว (แน่นอนว่าไม่ใช่ของประทานนั้นที่เป็นการอัศจรรย์ แต่เป็นการใช้ภาษาต่างประเทศหลายภาษาแบบธรรมดาของพวกเขาในลักษณะที่เลียนแบบของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ) ในคริสตจักรนั้นและท่ามกลางเหล่าผู้เชื่อเพื่อความสนุกสนานของตัวเองและเพื่อโอ้อวดต่อหน้าผู้อื่น

แม้กระทั่งวันนี้ ที่ได้ก็ตามที่มีกระแสการพูดภาษาแปลก ๆ แนวโน้มก็เป็นแบบเดียวกันเปียบเหมือนที่เคยเป็นในคำสอนผิดนี้ที่เมืองโครินธ์ ผู้คนเริ่มต้นพูดภาษาแปลก ๆ ไม่ใช่แก่ผู้ที่ยังไม่รอดในภาษาต่าง ๆ ของพวกเขาเอง เหมือนที่ผู้คนเคยทำที่เพ็นเทคอสต์เมื่อพวกเขามีของประทานที่แท้จริงแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์นั้น แต่ในที่ประชุมของพวกเขาเองและในหมู่ผู้เชื่อและออกจะเพื่อความเพลิดเพลินและความสนุกสนานของพวกเขาเองและเพื่อพิสูจน์แก่ผู้อื่นว่าพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและอยู่ฝ่ายพระวิญญาณมากกว่าคนอื่น ๆ!

โอ ท่านผู้อ่านที่รัก เมื่อคุณคิดเกี่ยวกับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ อย่าคิดถึงอะไรบางอย่างเพื่อความเคลิบเคลิ้มของตัวเอง อย่าคิดถึงและอย่าแสวงหาอะไรบางอย่างที่จะทำให้คุณมีชื่อเสียงในด้านความน่าเลื่อมใสและทำให้ทุกคนคิดว่าคุณอยู่ฝ่ายพระวิญญาณขนาดใหญ่! อย่าคาดหวังบางสิ่งเพื่อโอ้อวดต่อหน้าคนอื่น ถ้าคุณอยากได้ของประทานฝ่ายวิญญาณทั้งหลาย อย่าแสวงหาภาษาต่าง ๆ แต่จงแสวงหาที่จะพยากรณ์เถิด อย่างน้อยสำหรับเราวันนี้ที่น่าจะหมายความว่าเราควรแสวงหาที่จะพูดด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่อยู่บนตัวเรา ในภาษานั้นที่ผู้คนเข้าใจ เพื่อที่จะเสริมสร้างคริสตจักรเมื่อเราเป็นพยานในหมู่คริสเตียน และเพื่อที่จะชนะจิตวิญญาณทั้งหลายเมื่อเราพูดกับพวกเขา

ส่วนที่ V

ทัศนคติอันเหมาะสมสำหรับทุกคนที่มีต่อ

การพูดในภาษาต่าง ๆ

อะไรควรเป็นทัศนคติของเหล่าคริสเตียนตามพระคัมภีร์ที่มีต่อเรื่องของการพูดในภาษาต่าง ๆ? ถ้าเหล่าผู้อ่านของผมจะใช้ความอดทนเยอะ ๆ และหมั่นอธิษฐาน ผมคิดว่าเราทุกคนเกือบจะเห็นพ้องตรงกันได้ว่าสิ่งที่พระคัมภีร์สอนนั้นเป็นทัศนคติอันเหมาะสมที่มีต่อการพูดในภาษาต่าง ๆ

I. ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ อาจถูกประทานให้วันนี้

เช่นเดียวกับของประทานที่เป็นการอัศจรรย์อื่น ๆ

ของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เราถือจุดยืนตามพระวจนะที่ชัดเจนของพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ พระคำสองตอนใน 1 โครินธ์ บทที่ 12 กล่าวจุดยืนที่ชัดเจนนั้นของคริสเตียนคนหนึ่งเกี่ยวกับหลักคำสอนเรื่องภาษาต่าง ๆ

“บัดนี้ของประทานนั้นมีอยู่หลากหลาย แต่มีพระวิญญาณองค์เดียวกัน และมีความแตกต่างกันของงานรับใช้ทั้งหลาย แต่มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน และมีความหลากหลายของกิจกรรมทั้งหลาย แต่พระเจ้าองค์เดียวกันทรงเป็นผู้กระทำสารพัดในทุกคน แต่การสำแดงของพระวิญญาณนั้นมีแก่ทุกคนเพื่อเป็นประโยชน์ร่วมกัน ด้วยว่าพระวิญญาณโปรดประทานให้คนหนึ่งมีถ้อยคำแห่งสติปัญญา ให้อีกคนหนึ่งมีถ้อยคำแห่งความรู้โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งมีความเชื่อโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งมีของประทานต่าง ๆ ในการรักษาโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งกระทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ ให้อีกคนหนึ่งพยากรณ์ได้ ให้อีกคนหนึ่งรู้จักสังเกตวิญญาณต่าง ๆ ให้อีกคนหนึ่งพูดภาษาต่าง ๆ ให้อีกคนหนึ่งแปลภาษาต่าง ๆ ได้ แต่สารพัดเหล่านี้ พระวิญญาณองค์เดียวและอันเดียวกันนั้นทรงกระทำกิจ โดยแจกจ่ายแก่ทุกคนตามที่พระองค์ทรงประสงค์”- 1 คร. 12:4-11

“บัดนี้ท่านทั้งหลายเป็นพระกายของพระคริสต์ และเป็นอวัยวะต่าง ๆ ของพระกายนั้น และพระเจ้าได้โปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร ที่หนึ่งคือพวกอัครทูต รองลงมาคือบรรดาผู้พยากรณ์ ที่สามครูบาอาจารย์ทั้งหลาย ต่อจากนั้นการอัศจรรย์ต่าง ๆ แล้วบรรดาของประทานแห่งการรักษาทั้งหลาย การช่วยเหลือต่าง ๆ การครอบครองทั้งหลาย การพูดภาษาต่าง ๆ ทุกคนเป็นอัครทูตหรือ ทุกคนเป็นผู้พยากรณ์หรือ ทุกคนเป็นครูบาอาจารย์หรือ ทุกคนเป็นผู้กระทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ หรือ ทุกคนมีบรรดาของประทานแห่งการรักษาหรือ ทุก

คนพูดภาษาต่าง ๆ หรือ ทุกคนสามารถแปลได้หรือ แต่จงปรารถนาบรรดาของประทานอันดีที่สุดนั้นอย่างจริงจัง และข้าพเจ้ายังคงแสดงทางหนึ่งที่ยอดเยียมกว่าแก่พวกท่าน” - 1 คร. 12:27-31

ข้อพระคำเหล่านี้บอกเราชัดเจนว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานของประทานที่แตกต่างกันแก่ผู้คนที่แตกต่างกัน ไม่ใช่ของประทานเดียวกันเหล่านั้น คนหนึ่งอาจมีของประทานแห่งสติปัญญา อีกคนมีถ้อยคำแห่งความรู้โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน อีกคนมีความเชื่อ อีกคนมีของประทานทั้งหลายแห่งการรักษาโรค อีกคนมีการทำอัครธรรมต่าง ๆ อีกคนมีของประทานแห่งการพยากรณ์ อีกคนอาจได้รับการแยกแยะวิญญาณต่าง ๆ อีกคนอาจได้รับภาษาอันหลากหลาย หรือภาษาต่างประเทศหลายภาษา อีกคนได้ความเข้าใจหรือการแปลภาษาต่างประเทศทั้งหลาย ทั้งหมดนี้เป็นบรรดาของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์องค์เดียวกัน แต่พระวิญญาณทรงแจกจ่าย “แก่ทุกคนตามที่พระองค์ทรงประสงค์”

ผมเชื่อร่วมกับข้อ 7 ที่ถูกยกมาด้านบนว่า “การสำแดงของพระวิญญาณนั้นมีแก่ทุกคนเพื่อเป็นประโยชน์ร่วมกัน” นั่นคือ ผมเชื่อว่าคริสเตียนทุกคนสามารถมีการกระทำกิจพิเศษบางอย่างของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อทำให้เขามีประโยชน์เพื่อการเสริมสร้างของคริสตจักรและเพื่อช่วยเขาในการนำชาวประเสริฐออกไปถึงเหล่าคนบาป เมื่อเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่เห็นได้ค่อนข้างชัดเจนว่าพระเจ้าไม่ประทานของประทานเดียวกันให้แก่ทุกคน ตามที่อนุมานโดยข้อพระคำที่ทรงพลังนั้นใน 1 โครินธ์ 12:28-30

และมันชัดเจนพอ ๆ กันจากข้อ 31 และจากบทที่สิบสามทั้งหมดของ 1 โครินธ์ ว่าความรักแบบคริสเตียนอันบริสุทธิ์มีความสำคัญมากกว่าการสำแดงโดยเฉพาะอันใดเหล่านี้ ความรักถูกยกยู่ให้ยิ่งใหญ่กว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ อย่างแน่นอน

มีสิ่งที่เราเรียกกันว่าของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ อยู่ในโลกรวันนี้อย่างไร? ผมไม่ปฏิเสธมัน ผมขอกล่าวร่วมกับ Dr. W. B. Riley และวิสุทธิชนอีกหลายท่านว่า พระเจ้าอาจเห็นสมควรที่จะประทานของประทานใดก็ได้เหล่านั้นแก่ผู้คนที่พระองค์วันนี้อยู่

ขอให้เราเข้าใจว่าการอัครธรรมทั้งหลายไม่เคยเกิดขึ้นถี่มากนัก ไม่แม้กระทั่งในสมัยของพวกอัครทูต เปโตรเคยทำให้คนเดียวเท่านั้นเป็นขึ้นจากตาย เปาโลทำให้คนเดียวเท่านั้นเป็นขึ้น อัครทูตคนอื่น ๆ ที่เหลือไม่ทำให้คนตายเป็นขึ้นเลย มีของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัครธรรมที่เพี้ยนเพี้ยน เราไม่ทราบแน่ชัดว่ามันเคยเกิดขึ้นอีกเมื่อไร ภาษาเหล่านั้นที่โครเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขาใช้ ตามที่บันทึกไว้ในกิจการ 10:46 อาจเป็นของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัครธรรม หรืออาจไม่ใช่ก็ได้ พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าว ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ อาจถูกประทานให้แก่พี่น้องสิบสองคนนั้นที่เมืองเอเฟซัส ตามที่กล่าวถึงในกิจการ 19:1-6 แต่เราก็ไม่ทราบอีก พระคัมภีร์ไม่ได้กล่าวว่ามันเป็นของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัครธรรม พวกเขาอาจพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษาที่พวกเขาอยู่แล้วก็ได้ ไม่มีกรณีอื่น ๆ ในภาคพันธสัญญาใหม่ที่ถูกระบุว่าผู้คนพูดในภาษาต่าง ๆ พร้อมกับของประทานหนึ่งหรือสองอย่าง ฉะนั้นผู้คนไม่มากนักมีของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ในสมัยพระคัมภีร์ แน่แน่นอนว่าผู้คนจำนวนไม่มากมีของประทานแสนอัครธรรมนี้ในสมัยปัจจุบัน บางคนอาจมีมัน ผมไม่ทราบเกี่ยวกับผู้ใดที่มีของประทานนั้นและใช้มันเหมือนที่พวกคริสเตียนเคยใช้ที่เพ็นเทคอสต์เลย แต่พระเจ้าสามารถทำเช่นนั้นได้และอาจทำเช่นนั้นอีกหากพระองค์ทรงพอพระทัย

ผมเชื่อว่าของประทานเหล่านั้นของพระวิญญาณจะถูกประทานให้ตามดุลยพินิจของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตามที่พระองค์เห็นสมควร และผมคนหนึ่งละที่จะไม่ขอตัดพวกมันออกในคนชั่วอายุใดจนกว่าพระเยซูเสด็จกลับมา

แต่โปรดจำไว้! เรามีสิทธิ์ที่จะคาดหวังว่าถ้าผู้ใดมีของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ มันก็จะถูกใช้เหมือนที่มันเคยถูกใช้ที่เพ็นเทคอสต์ ซึ่งเป็นกรณีเดียวที่ถูกบันทึกไว้เกี่ยวกับของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์อย่างแน่นอนในภาคพันธสัญญาใหม่ กรณีอื่น ๆ ที่เหลือที่ถูกกล่าวถึงในกิจการ 10:46 และกิจการ 19:1-6 อาจเป็นภาษาธรรมดา ๆ เมื่อพวกคริสเตียนพูดในภาษาต่าง ๆ แต่ที่เพ็นเทคอสต์เห็นได้ชัดว่ามีของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์ และผู้คนเข้าใจสิ่งที่ตนได้ยินในภาษาทั้งหลายของตัวเอง ฉะนั้นวันนี้เราจึงมีสิทธิ์ที่จะคาดหวังว่าของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์ในอนาคตจะคล้ายกับการใช้ภาษาต่าง ๆ ที่เพ็นเทคอสต์

II. การใช้ภาษาต่าง ๆ ในสมัยปัจจุบันถูกอธิบาย

ประการแรก ผู้คนที่ชื่อตรงและมีใจกรุณาทุกแห่งหนอยากทราบคำอธิบายเกี่ยวกับปรากฏการณ์เรื่องภาษาต่าง ๆ ตามที่ถูกใช้ในหมู่ผู้คนมากมายที่ตามทางพระเจ้าวันนี้; และประการที่สอง คริสเตียนควรมีทัศนคติอย่างไรต่อผู้อื่นที่พูดในภาษาต่าง ๆ และคนเหล่านั้นที่สอนว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานเบื้องต้นของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือบัพติศมาของพระวิญญาณ และประการที่สาม ควรมีข้อจำกัดใดบ้างต่อการพูดในภาษาต่าง ๆ โดยคำสอนที่ชัดเจนนั้นของพระคัมภีร์

แน่นอนว่าถ้าเราเข้าหาเรื่องนี้ด้วยความรักฉันทพี่น้องและซันติ เราสามารถเรียนรู้ได้ว่าพระเจ้าทรงอยากให้เราารู้สึกอย่างไรและพระเจ้าทรงอยากให้เราทำตัวอย่างไรและจะเข้าใจพี่น้องของเราที่เห็นต่างไปจากเราเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้อย่างไร ด้วยใจรักและหมั่นอธิษฐานเต็มใจที่เท่าที่ผมจะทราบได้ ผมได้พยายามที่จะหาน้ำพระทัยของพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ให้เจอ จากพระวจนะของพระเจ้า

ก่อนอื่นเลยเราจะต้องให้เกียรติแก่ผู้ที่สมควรได้รับเกียรติ พระพรนั้นของพระเจ้าได้ปรากฏอย่างแสนวิเศษบนผู้คนหลายกลุ่มในกระแสของเพ็นเทคอสต์ ยกตัวอย่างเช่น กลุ่ม Assemblies of God เป็นนิกายที่เข้มแข็งและกำลังเติบโตอย่างรวดเร็ว พวกเขาส่งมิชชันนารีไปทั่วโลกแล้ว พวกเขาได้ก่อตั้งคริสตจักรที่เข้มแข็งหลายแห่งในทุกประเทศที่มีอารยธรรมแล้ว เราเชื่อเช่นนั้น สถาบันพระคัมภีร์และวิทยาลัยพระคัมภีร์หลายแห่งของพวกเขา กำลังผุดขึ้นไปทั่วแผ่นดิน โรงพิมพ์ขนาดยักษ์แห่งหนึ่งกำลังถูกก่อสร้างในเมืองสปริงฟิลด์ รัฐมิสซูรี ในหลายชุมชนคริสตจักรทั้งหลายของพวกเขาเป็นอิทธิพลเดียวที่เข้มแข็งที่สุดเพื่อความเชื่อแบบคริสเตียนที่เน้นการประกาศข่าวประเสริฐ ในหลายเมืองใหญ่ที่คริสตจักรเหล่านั้นของนิกายทั้งหลายที่เก่าแก่กว่าได้หลงเข้าสู่แนวคิดสมัยใหม่นิยมและการรักโลกและได้สูญเสียคำพยานของตนไปแล้ว กลุ่ม Assemblies of God มีฝูงชนกลุ่มใหญ่กว่าและชนะจิตวิญญาณมากกว่าชุมชนอื่นใดในเมืองใหญ่ ๆ ของพวกเขา

ผู้คนที่กระแสเพ็นเทคอสต์โดยรวมเป็นเหล่าคริสเตียนที่ดี พวกเขาสนับสนุนการฟื้นฟูเมื่อคริสตจักรอื่น ๆ หลายแห่งได้หันไปเสียจากการฟื้นฟูและการประกาศข่าวประเสริฐแล้ว พวกเขาสนับสนุนการแยกออกและการดำเนินชีวิตที่สะอาด พวกเขาเชื่อพระคัมภีร์ทุกตอน พวกเขาเชื่อเรื่องการไถ่โทษโดยพระโลหิต เรื่องการประสูติจากหญิงพรหมจารีและการคืนพระชนม์ฝ่ายร่างกายและการอัศจรรย์ทั้งหลายของพระเยซูคริสต์

เจ้าของเรา พวกเขาเชื่อเรื่องการอธิษฐาน พวกเขาหลายคนเต็มใจที่จะทนทุกข์เพื่อพระคริสต์ หลายคน
ชวนขายที่จะชนะจิตวิญญาณ

ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพวกเพื่อนเทศออสต์อีกหลายกลุ่มได้รับการอวยพรจากพระเจ้าอย่างมากมายเช่นกัน
แต่เราทราบมากกว่าเกี่ยวกับกลุ่ม Assemblies of God นิกายนี้ได้เข้าร่วมกับ National Association of
Evangelicals แล้ว พวกเขารักกันฉันท์พี่น้อง พวกเขาอยากร่วมมือกันในกิจธุระขององค์พระผู้เป็นเจ้า ทั่ว
อเมริกาเราได้พบเหล่าคริสเตียนที่น่ารักและทุ่มเทในหมู่พวกเขาผู้ซึ่งเป็นมิตรกับทุกสิ่งที่ดีงามและแสดงให้เห็น
ความทุ่มเทของพวกเขาวันแล้ววันเล่าต่อพระเยซูคริสต์และข่าวประเสริฐ เหล่าคริสเตียนที่ซื่อตรงและตามทาง
พระเจ้าไม่สามารถหัวเราะเยาะความเชื่อมั่นของคนดี ๆ เหล่านี้เลย พวกเขาสมควรได้รับความนับถือและความ
รักฉันท์พี่น้องและการร่วมสามัคคีธรรมจากผู้คนของพระเจ้า

เราควรกล่าวเช่นกันว่าผู้คนกลุ่มเพื่อนเทศออสต์ในทุกแห่งหนสมควรได้รับความดีความชอบอย่างมาก
เพราะการเน้นย้ำเรื่องการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์และการสั่งสอนผู้คนให้อยากได้มากกว่าแค่การรับ
ความรอดและไปสวรรค์ ผู้คนของพระเจ้าควรที่จะอยากได้ฤทธิ์เดชของพระองค์ การเติมเปี่ยมของพระองค์
ผู้คนของพระเจ้าควรที่จะเติมไปที่ไหนก็ได้ที่พระองค์ทรงนำ แม้หากเขาต้องเจอกับข้อครหาและความยาก
ลำบากและความยากจนก็ตาม พวกเพื่อนเทศออสต์หลายกลุ่มได้ทำการรับใช้อันยิ่งใหญ่ต่อความเชื่อแบบ
คริสเตียนในการเน้นเรื่องฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราคิดว่าพวกเขามักสับสนประเด็นนั้นและเน้น
ภาษาแปลก ๆ มากกว่าที่พวกเขาเน้นความจำเป็นเรื่องฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และถ้าบางครั้งนั้น
เป็นความจริง มันก็เป็นข้อผิดพลาดอย่างหนึ่ง แต่พวกเขาอยากเป็นคริสเตียนตามพระคัมภีร์ พวกเขาอยากรับ
เอาพระวจนะของพระเจ้าทั้งหมด พวกเขาอยากได้ทั้งหมดที่พระเจ้าทรงมีให้พวกเขา ปกติแล้วพวกเขาเต็มใจที่
จะจ่ายราคาที่จริงจังเพื่อจะเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าและรับใช้พระองค์ ฉะนั้นผมจึงไม่สามารถเข้าหาเรื่องของ
การพูดภาษาแปลก ๆ ในปัจจุบันได้โดยที่ไม่แสดงการคารวะจากหัวใจที่ซื่อตรงและให้ความรักและความชื่นชม
แก่ผู้คนดี ๆ เหล่านี้ เราเห็นต่างกับพวกเขาในเรื่องภาษาต่าง ๆ แต่เรารักพวกเขาและนับถือพวกเขา เราอยาก
มีการร่วมสามัคคีธรรมกับพวกเขา เราไม่อยากทำให้พวกเขาเศร้าใจ และแน่นอนว่าเราไม่อยากรำเสอนพวก
เขาแบบผิด ๆ และเราพูด มิใช่เพื่อก่อให้เกิดความสับสนและการวิวาท แต่เพื่อที่จะหลอมรวมผู้คนของพระเจ้า
ให้เป็นหนึ่งเดียวกันโดยการหาให้เจอว่าอะไรเป็นน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับเราและหาพื้นที่ร่วมกันที่เหล่า
คริสเตียนที่เชื่อพระคัมภีร์ที่รักซึ่งกันและกันสามารถร่วมมือกันได้แม้หากว่าเราไม่เห็นพ้องตรงกันในทุกราย
ละเอียดก็ตาม

และก่อนที่เราจะเริ่มต้นอธิบายปรากฏการณ์ของการพูดภาษาแปลก ๆ ในปัจจุบัน เราต้องกล่าว
ว่าการที่ผู้คนมีความจริงใจนั้นไม่ได้หมายความว่าพวกเขาถูกต้องเสมอไปในหลักคำสอน ขอให้เรายอมรับว่า
ผู้คนส่วนใหญ่ของกระแสพูดภาษาแปลก ๆ นั้นมีความจริงใจ ขอให้เรายอมรับว่าพวกเขาส่วนใหญ่รับความรอด
แล้วจริง ๆ ว่าพวกเขารักพระเยซูเจ้า ว่าพวกเขาเชื่อพระคัมภีร์ ว่าพวกเขากำลังแสวงหาอย่างซื่อตรงที่จะมีสิ่ง
ที่พระเจ้าทรงอยากให้พวกเขามี ขอให้เรายอมรับว่าผู้คนมากมายเช่นนั้นเชื่อจริง ๆ ว่าพวกเขาพูดในภาษาต่าง ๆ
แล้วหรือเชื่อว่าพวกเขาได้ยินผู้อื่นพูดในภาษาต่าง ๆ แบบเดียวกับผู้คนในพระคัมภีร์เปียบ อย่างน้อยขอให้เรา

เชื่อในความจริงใจของพวกเขา เมื่อพวกเขาบอกว่า “ฉันมีบัพติศมานั้นแล้วตามกิจการ 2:4” แต่ความจริงใจนั้นไม่ได้พิสูจน์ว่าพวกเขาเข้าใจอย่างถูกต้องเกี่ยวกับประเด็นเรื่องภาษาต่าง ๆ

มันคงจะดีกว่าเยอะหากเราสามารถเข้าใจได้ว่ากลุ่มของคริสเตียนโดยเฉลี่ย แม้หากว่าไม่ถูกต้องทั้งหมดในทุกรายละเอียดของหลักคำสอน ก็ยังมีความจริงใจในการคิดว่าจุดยืนของมันถูกต้องแล้ว คนเหล่านั้นที่ประพรมน้ำสำหรับการให้บัพติศมาปกติแล้วก็มีความจริงใจพอ ๆ กับคนเหล่านั้นที่ให้บัพติศมาโดยการจุ่มลงมิต แม้ว่าโดยส่วนตัวแล้วผมเชื่อว่าพระคัมภีร์สอนการให้บัพติศมาโดยการจุ่มลงมิต และสำหรับผู้เชื่อเท่านั้น พวก Quakers ที่เชื่อว่าไม่มีบัพติศมาได้นอกจากบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ มักเป็นพวกที่ซื่อตรงและจริงใจพอ ๆ กับคนอื่น ๆ ที่ให้บัพติศมา แต่การเป็นคนจริงใจไม่ได้ทำให้พวกเขาถูกต้อง พวกเขายังไม่เชื่อฟังพระมหาบัญชาซึ่งพระเยซูประทานให้เหมือนเดิม ที่ให้ออกไปทั่วโลกและสั่งสอนทุกประชาชาติ ให้บัพติศมาเหล่าผู้เชื่อใหม่ในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้คนมากมายที่ซื่อตรงและจริงใจเชื่อว่าตนถูกในการกำหนดวันที่ต่าง ๆ สำหรับการเสด็จมาขององค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาคิดผิด แต่พวกเขาตั้งใจที่จะทำถูก คนอื่น ๆ ที่ดีและจริงจัง ซึ่งไม่ได้รับการสอนมาดีนักในพระคัมภีร์ มีความจริงใจในการเชื่อว่าเราสามารถทำให้คนทั้งโลกกลับใจเชื่อได้หรือนำอาณาจักรของพระเจ้าเข้ามาบนแผ่นดินโลกได้ผ่านทางคริสตจักรทั้งหลายและการศึกษาและการปกครองและเมตตาธรรม แม้พระคัมภีร์สอนชัดเจนว่าเหล่าคนชั่วและพวกล่อลวงจะเลวร้ายมากขึ้นเรื่อย ๆ และว่าอารยธรรมปัจจุบันนี้กำลังมุ่งหน้าไปสู่ความพินาศ

ฉะนั้นเราจึงกล่าวว่าความจริงใจตามทางพระเจ้าของคนเหล่านั้นที่เชื่อเรื่องภาษาแปลก ๆ ไม่ได้พิสูจน์ว่าหลักคำสอนของพวกเขาถูกต้อง ความจริงใจของพวกเขาทำให้พวกเขาคู่ควรกับความรักและความนับถือและความกรุณาของเรา แต่มันไม่ใช่เหตุผลอันเพียงพอที่จะยอมรับคำสอนของพวกเขา ไม่ใช่เลย หนทางเดียวที่ปลอดภัยคือ การไปที่พระวาระของพระเจ้าและหาให้เจอว่าพระวาระของพระเจ้ากล่าวอะไร

คราวนี้ขอให้เราพยายามที่จะเข้าใจว่าเหตุใดผู้คนมากมายถึงรายงานว่าตัวพวกเขาเองเคยพูดในภาษาต่าง ๆ ตามแบบพระคัมภีร์แล้วหรือประกาศว่าพวกเขาเคยได้ยินผู้อื่นพูดในภาษาต่าง ๆ ตามแบบพระคัมภีร์ เราจะจัดประเภทกรณีสมัยใหม่เหล่านี้ของ “การพูดภาษาแปลก ๆ” ตามที่พวกมันถูกเรียกได้อย่างไร?

1. บางคนในพวกที่อ้างตัวว่าพูดในภาษาต่าง ๆ

เห็นได้ชัดว่าเป็นของเก้

เรากล่าวได้มากเช่นนี้สำหรับบางคนในกลุ่มที่เคร่งศาสนา มาก ๆ สาวกคนหนึ่งในหมู่สิบสองคนนั้นที่พระเยซูทรงเรียกให้เป็นพวกอัครทูตเป็นคนทรยศ พระคัมภีร์สอนชัดเจนว่าคนมากมายที่อ้างตัวว่ารับความรอดแล้วจริง ๆ ก็ไม่รอด มันเป็นส่วนหนึ่งของธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังที่ผู้คนอยากดูเหมือนเป็นคนดีแม้ในยามที่พวกเขาไม่ใช่คนดี พวกเขาอยากดูเหมือนเคร่งศาสนาแม้ในยามที่พวกเขาไม่ใช่คริสเตียน พวกเขาอยากทำให้ผู้คนประทับใจ โดยไม่สนว่าพวกเขาคิดกับพระเจ้าหรือไม่ นั่นเป็นความจริงใจทุกกระเสาะทางศาสนา ฉะนั้นมันจึงยุติธรรมที่เชื่อว่าคนเหล่านั้นบางคนอ้างตัวว่าพูดในภาษาต่าง ๆ จริงแล้วเป็นของเก้ บางคนไม่มีการมาเยือนของพระเจ้าเลย และพวกเขาก็รู้ดี แม้พวกเขาสร้างว่าพูดในภาษาต่าง ๆ บางคนแสดงเก่งและเลียนแบบคำพูดจากสวรรค์ หรืออย่างน้อยก็เลียนแบบผู้อื่นที่พวกเขาเคยได้ยินว่า “พูดภาษาแปลก ๆ” และสร้างว่ามีการณ์นำ

พาแสนอัศจรรย์ของพระวิญญูณของพระเจ้าอยู่บนตัวพวกเขา

ไม่แนผู้รับใช้เป็นโหลที่ตามทางพระเจ้าในกระแสของพวกพื้นเทคอสต์เคยบอกผมตรง ๆ ว่าพวกเขาเชื่อว่าผู้คนมากมายของพวกเราที่สร้างว่าพูดในภาษาต่าง ๆ ไม่เคยมีการนำพาจากสวรรค์ของพระวิญญูณบริสุทธิ์เลยสักนิด และว่าพวกเขาไม่ได้รับภาษาหนึ่งที่เหนือธรรมชาติ แบบที่พวกเขาแกล้งทำ

ตัวผมเองรู้จักดี และรู้จักมาหลายปีแล้ว คือรู้จักชายคนหนึ่งที่เคยแข่งขันในแวดวงของพวกพื้นเทคอสต์ เขาบอกผมว่าเขาเคยสร้างว่าพูดในภาษาต่าง ๆ เขาพูด “ภาษานั้น” ให้ผมดูซึ่งเขาเคยใช้และกล่าวว่ามันเป็นเหมือนคนอื่น ๆ อีกมากมายที่สร้างว่าพูดในภาษาต่าง ๆ เพื่อที่จะมีสิ่งที่ถูกคาดหวังจากพวกเขาในแวดวงของกลุ่มพื้นเทคอสต์ เราทราบว่าคุณคนมากมายในกลุ่มพื้นเทคอสต์ไม่ใช่พวกหลอกลวง ไม่ใช่พวกหน้าซื่อใจคด และไม่ได้แกล้งทำเกี่ยวกับเรื่องนี้ แต่ไม่ต้องสงสัยเลยว่าหลายคนในพวกเขาแกล้งทำจริง ๆ

เหล่านักเทศน์กลุ่มพื้นเทคอสต์ที่ตามทางพระเจ้าต้องเศร้าใจบ่อย ๆ ที่บางคน “เคยพูดภาษาแปลก ๆ” และสร้างว่าได้รับ “บัพติศมาด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์” แล้ว และจากนั้นวันต่อมาก็ใช้ชีวิตฝ่ายเนื้อหนังและรักโลกต่อไปเหมือนเดิม นักเทศน์ที่ตามทางพระเจ้าเหล่านั้นได้สันนิษฐาน และผมคิดว่าอย่างถูกต้องแล้วว่าในหลายกรณีผู้คนเหล่านี้เป็นพวกเสแสร้ง

2. หลายคนที “พูดภาษาแปลก ๆ” ตกเป็นเหยื่อของ

การสะกดจิตตัวเอง, การตกในวงวัคแบบหนึ่งซึ่งเกิดขึ้น

เพราะความปรารถนาอันแรงกล้าและการเสนอแนะซ้ำบ่อย ๆ โดยผู้อื่น

ผู้คนที่ซื่อตรงเคยตกเข้าในวงวัคและถูกทำให้มีส่วนร่วมในการสำแดงทางร่างกายที่พวกเขาไม่มีอำนาจควบคุมเลยไหม แต่การสำแดงนั้นไม่จำเป็นว่าจะต้องมาจากพระเจ้า? ผมคิดว่าเราสามารถพิสูจน์ได้แบบหมดข้อสงสัยว่านั่นเป็นความจริง

นอกเขตแดนของความเชื่อแบบคริสเตียนไปเลย มีการพิสูจน์แล้วซ้ำหลายหนว่าผู้คนสามารถไปถึงสภาพจิตใจแบบหนึ่งที่พวกเขาสะกดจิตตัวเองหรือถูกทำให้ตกในวงวัคซึ่งทำให้พวกเขาพูดและทำสิ่งต่าง ๆ โดยที่ควบคุมตัวเองแบบมีสติไม่ได้ พวกคนอินเดียวในระบ่างในแถบตะวันตกเฉียงใต้บางครั้งก็เคลิบเคลิ้มเสียจนพวกเขาไม่รู้สึถึงความเจ็บปวดเลย จนพวกเขาไม่กลัวพวกงูเลย และบางครั้งก็ถูกพวกงูกะปะกัดโดยไม่รับผลเสียใด ๆ เลย ในพิธีการต่าง ๆ ทางศาสนา พวกฤาษีของฮินดูและพวกคนป่าในแอฟริกาและบางพวกที่นับถือโมฮัมหมัดอาจไปถึงขั้นที่มีบาดแผลแต่เลือดไม่ออก ร่างกายถูกทิ่มแทงด้วยของมีคมต่าง ๆ โดยไม่แสดงความรู้สึกเจ็บปวดให้เห็น เอามือแหย่ในกองไฟโดยดูเหมือนไม่รู้สึถึงความร้อนเลย หรือสามารถนอนบนเตียงที่มีหนามแหลม ๆ โดยไม่แสดงความรู้สึกเจ็บปวดหรืออาการบาดเจ็บเลย หลายลัทธิของพวกนอกศาสนาก็ถึงขนาด “พูดภาษาแปลก ๆ” ผู้คนสามารถถูกสะกดจิตจนพวกเขาทำอะไรก็ได้ที่มีคนบอกพวกเขาให้ทำ

พวกนักรักษาโรคทางจิตมักใช้ประโยชน์จากการเสนอแนะทางจิต คนที่ทนทุกข์อยู่อาจถูกสอนให้พูดว่า “ฉันไม่รู้สึถึงเจ็บเลย ฉันไม่รู้สึถึงเจ็บเลย ฉันไม่ป่วยเลย” บางครั้งผู้คนอาจถูกสอนให้พูดอะไรแบบนั้นและเชื่ออะไรแบบนั้นจนกระทั่งจิตใต้สำนึกเข้าควบคุม วิธีการเช่นนั้นถูกใช้แล้วในการคลอดบุตรเพื่อที่ผู้เป็นแม่จะไม่รู้สึถึงเจ็บตอนคลอดบุตร

และมันเป็นข้อเท็จจริงหนึ่งอันโดดเด่นที่ว่าหลายครั้งคนเหล่านั้นที่ “พูดภาษาแปลก ๆ” ดูไม่อยู่กับเนื้อกับตัว ไม่รู้ว่าตนทำอะไร และดูเหมือนไม่มีสติและควบคุมตัวเองไม่ได้เลยเหมือนคนที่ถูกสะกดจิต เหมือนคนที่ตกอยู่ในภวังค์ในพิธีกรรมบางอย่างของพวกนอกศาสนา เราแค่กำลังกล่าวว่ามีสิ่งที่เป็นการตกในภวังค์ การสะกดจิตตัวเอง ซึ่งเกิดขึ้นโดยการหลอมรวมกันของความปรารถนาอันแรงกล้า การทวนคำพูดบางอย่างซ้ำ ๆ อย่างต่อเนื่อง รวมกับการพูดเสนอแนะของผู้อื่นและการสอนให้พูดประโยคหนึ่งอย่างต่อเนือง

แนวโน้มนี้ในการตกเข้าในรูปแบบหนึ่งซึ่งคน ๆ หนึ่งถูกนำไปคาดหวัง เป็นที่แพร่หลายมาก ๆ ในการสำแดงต่าง ๆ ทางศาสนา

ยกตัวอย่างเช่น Society of Friends นิิกายหนึ่งทางศาสนา ถูกเรียกว่า “Quakers” เพราะว่าในกระแสการฟื้นฟูหนึ่งที่ยิ่งใหญ่ซึ่งนิิกายนั้นได้พัฒนาตัวขึ้นมา คนเหล่านั้นที่เริ่มถูกฟุ้งงใจเรื่องบาปทั้งหลายของตนก็ตกเข้าในการตัวสั่นเทิ้มแบบควบคุมไม่ได้ซึ่งบ่อยครั้งเกิดขึ้นต่อเนื่องนานหลายชั่วโมง

อีกกลุ่มที่ถูกเรียกว่า “Shakers” มีการสำแดงแบบเดียวกัน และการสำแดงเหล่านี้เกิดขึ้นตามมาเป็นประจำและเกือบทุกครั้งไปกับคนเหล่านั้นที่เริ่มถูกฟุ้งงใจและกลับใจเชื่อในการประชุมต่าง ๆ ของพวกเขา คราวนี้เราไม่กล่าวว่ามีความไม่จริงใจใด ๆ ในกรณนั้น เราไม่กล่าวว่าผู้คนเหล่านี้ไม่ได้ถูกฟุ้งงใจเรื่องบาปอย่างแท้จริงและไม่ได้อกลับใจเชื่ออย่างแท้จริง แต่แน่นอนว่ามันไม่ใช่กฎใดเลยของพระเจ้าที่ผู้คนที่ต้องตัวสั่นและเขย่าตัวเมื่อพวกเขากลับใจเชื่อ ผู้คนที่เชื่อว่านั่นเป็นส่วนหนึ่งที่จำเป็นของการกลายเป็นคริสเตียนอาจทำตามรูปแบบนั้นโดยไม่รู้ตัวซึ่งจิตใจของพวกเขาได้ตั้งให้เป็นสิ่งที่เหมาะสมในกรณีเช่นนั้น

ชายคนหนึ่งในเมืองดัลลัส รัฐเท็กซัส ที่เราเคยอาศัยอยู่ มีการประชุมเพื่อรักษาโรค ผู้คนมหาศาลเข้าร่วมการประชุม ผู้คนที่อยากหายโรครักก็ถูกสอนนานหลายวัน และจากนั้นพวกเขาก็มาที่เวทีเพื่อรับการอธิษฐานเผื่อ การจัดเตรียมแบบนำเต็นตาเต็นใจหลายอย่างได้ถูกกระทำ บางคนยืนอยู่ข้างหลังคน ๆ หนึ่งที่รับการอธิษฐานเพื่อที่จะคว่ำตัวเขาไว้เมื่อเขาล้ม และจากนั้นผู้รับใช้ก็จะจุ่มนิ้วของตนในน้ำมันแบบสะเทือนอารมณ์ และผู้แสวงหาที่จริงจังนั้นเพื่อขอรับการรักษาโรคบนหน้าผาก และอธิษฐานขอให้เขาได้รับการรักษาในพระนามของพระเยซู ผมคิดว่าบางคนได้รับการรักษาให้หาย แน่แน่นอนว่าบางคนไม่ได้รับการรักษา ผมไม่ได้กำลังพูดถึงความจริงใจของนักเทศน์คนนั้นหรือคนเหล่านั้นที่มาร่วมการประชุมเพื่อรักษาโรค ผมทราบว่าพระเจ้าสามารถรักษาคคนป่วยให้หายได้เพื่อตอบคำอธิษฐานและทรงทำเช่นนั้นบ่อย ๆ สรรเสริญพระนามของพระองค์ แต่สิ่งที่โดดเด่นก็คือว่าคนเหล่านั้นที่มาและคาดหวังว่าจะ “ล้มภายใต้ฤทธิ์เดชนั้น” เมื่อนักเทศน์คนนั้นเอาน้ำมันนั้นแตะที่หน้าผากของพวกเขา ก็ล้มหงายหลังเป็นประจำเลย! พวกเขาไม่ได้รับการรักษาให้หายทุกคน แต่พวกเขาแทบทุกคน “ล้มภายใต้ฤทธิ์เดชนั้น” เหมือนที่พวกเขาถูกคาดหวังให้ล้ม และแน่นอนว่าพวกเขาไม่ใช่พวกหน้าซื่อใจคดทุกคน พวกเขาแค่พร้อมแล้วที่จะล้ม และพวกเขาก็ล้ม

ลงไปไปในคริสตจักรเหล่านั้นที่เน้นข้อเชื่อเดิมมากที่สุด ในการประชุมบางรอบซึ่งได้รับพระพรฝ่ายวิญญาณอันยิ่งใหญ่ในวัยเด็กของผม มันค่อนข้างบ่อยที่ใครสักคนจะโห่ร้องเสียงดังเพื่อสรรเสริญพระเจ้า เราไม่ได้หมายความว่าผู้คนที่กล่าวว่า “เอเมน!” เราหมายถึงการโห่ร้องแบบควบคุมตัวเองไม่ได้ในการสรรเสริญพระเจ้าแบบปิติยินดีเป็นล้นพ้น บางครั้งด้วยหลายประโยคที่ฟังรู้เรื่องและบางครั้งด้วยเสียงร้องที่ดังและเต็ม

ด้วยอารมณ์โดยที่ไม่มีถ้อยคำที่ฟังรู้เรื่อง คริสเตียนที่ดีทุกคนชอบที่จะทราบว่ามีภรรยาที่แท้จริงของพระ
วิญญาณของพระเจ้าอยู่บนใจของผู้คนที่เป็นคริสเตียน กระนั้นมันก็ยุติธรรมที่จะกล่าวว่าผู้ให้ร้องเหล่านี้ปกติ
แล้วเป็นผู้คนที่ชอบแสดงอารมณ์ มักเป็นพวกผู้หญิงมากกว่าพวกผู้ชาย และเกือบทุกครั้งที่พวกเขาไม่สามารถ
กล่าวคำพยานที่ฟังรู้เรื่องเพื่อพระเยซูคริสต์ มันเป็นการโพล่งเพื่อแสดงอารมณ์ และเมื่อเป็นของจริง ไม่ต้อง
สงสัยเลยว่า มันมักเกิดขึ้นโดยการนำพาของจริงของความชื่นบานฝ่ายวิญญาณ

กระนั้นการให้ร้องเหล่านี้ก็ดำเนินตามรูปแบบประจำ บ่อยครั้งที่พวกเขาใช้บางวิธีที่ใช้ประจำและที่
คาดหวังไว้แล้ว ชูมือขึ้นและปรบมือ โดยไม่คิดถึงคนอื่น ๆ ในที่ประชุมหรือความต่อเนื่องของการนมัสการอัน
เป็นระเบียบ ผู้ให้ร้องนั้นก็ชอบสรรเสริญพระเจ้า เราแค่ใช้ภาพประกอบนี้เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้คนอาจเผลอตัว
อาจถูกนำพาไปสู่การสำแดงทางศาสนาบางอย่างที่พวกเขาคิดว่าถูกคาดหวัง และอาจควบคุมตัวเองได้น้อยห
หรือไม่ได้เลยในเรื่องนี้ โดยไม่จำเป็นว่ามันต้องเป็นตัวแทนการสำแดงที่แสนอัศจรรย์

เราชอบอิสรภาพในการประชุมนมัสการของเรา เราชอบคำสรรเสริญแต่พระเจ้า กระนั้นในหลายกรณี
จริง ๆ ผู้คนที่เป็นแบบนั้นซึ่งมักเป็นมืออาชีพและเป็นขาประจำในการให้ร้องของพวกเขาก็ก่อให้เกิดความ
อลหม่าน แทรกการเทศนา หรือแทรกแซงกับการกล่าวคำเชิญชวนให้ผู้คนต้อนรับพระคริสต์ ผู้คนที่ให้ร้องเป็น
ผู้คนที่ซื่อตรงและเป็นคนดี จริงใจอย่างสมบูรณ์ แต่จะว่าไปแล้วบางครั้งพวกเขาก็ตกเข้าไปในภวังค์และทำตามรูป
แบบประจำซึ่งพวกเขาเคยถูกสอนมาว่าเหมาะสม พวกเขาเผลอตัวเพราะอารมณ์ต่าง ๆ ของตน ทำหลายสิ่งซึ่ง
จิตใจที่มีสติไม่ได้ควบคุม กระนั้นเห็นได้ชัดว่ามันไม่ใช่ของประทานที่แสนอัศจรรย์อย่างหนึ่งของพระเจ้า

แน่นอนว่าคริสเตียนจำนวนมากถูกสอนมาแล้วว่าประสบการณ์ของการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นสิ่งน่า
ปรารถนา พวกเขาถูกสอนว่าการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณขึ้นอยู่กับภาษาต่าง ๆ ล้วน ๆ ว่าไม่มีใครมีสิทธิ์ที่
จะอ้างตัวว่าเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณจนกว่าเขาพูดในภาษาต่าง ๆ พวกเขาถูกสอนมาแล้วว่าคน ๆ หนึ่งต้อง
แสวงหาประสบการณ์นี้ด้วยสิ้นสุดใจของตน ด้วยเหตุนี้ พวกเขาจึงอยากพูดในภาษาต่าง ๆ พวกเขาอธิษฐาน
ขอที่จะพูดในภาษาต่าง ๆ พวกเขาทำตามคำแนะนำทุกประการของเหล่าผู้นำที่ตามทางพระเจ้าที่พวกเขา
ไว้วางใจ ในภาพเหตุการณ์ของการแสดงอารมณ์และบางครั้งก็ความเคลิบเคลิ้ม บางคนมีอาการเพ้อคลั่งอย่าง
แน่นอน และบางครั้งผู้คนเหล่านั้นตกอยู่ในภวังค์ ในภวังค์นั้นพวกเขาทำสิ่งที่พวกเขาอยากทำมานาน พวกเขา
ทำเสียงต่าง ๆ ในแบบที่พวกเขาเคยได้ยินคนอื่น ๆ ทำ พวกเขาอยากพูดในภาษาต่าง ๆ และเมื่อจิตได้สำนึก
เข้าครอบงำเมื่อจิตสำนึกสูญเสียการควบคุมไป พวกเขาทำเสียงต่าง ๆ ซึ่งพวกเขามองว่าเป็นภาษาบางอย่างที่
แสนไพเราะ

ผู้คนเช่นนั้นพูดในภาษาต่าง ๆ จริง ๆ ตามแบบของพระคัมภีร์ที่เป็นการสำแดงแสนอัศจรรย์จาก
พระเจ้า ของประทานหนึ่งของพระวิญญาณบริสุทธิ์ใหม่? ในหลายกรณีแน่นอนว่าไม่ นั่นถูกแสดงออกชัดเจน
เพราะว่าพวกเขาไม่มีการเติมเปี่ยมนั้นของพระวิญญาณ พวกเขาไม่มีหลักฐานนั้นที่ถูกต้องในกิจการ 1:8 เมื่อ
พระเยซูทรงสัญญาไว้ว่า “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมา
บนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะ
มาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก” ถ้าผู้คนไม่เป็นพยานเพื่อพระเยซู พวกเขาก็ไม่เติมเปี่ยมด้วยพระ

วิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าพวกเขาไม่มีฤทธิ์เดชนั้น พวกเขาที่ไม่มีสิ่งที่คริสเตียนเหล่านี้เคยมีที่พื้นเทคอสต์ ไม่ว่าจะพวกเขาจะมีการสำแดงภายนอกแบบใดบ้างก็ตาม ในเรื่องนี้เราต้องอยู่กับพระคัมภีร์ ฉะนั้นผู้คนอาจตกอยู่ในภวังค์ได้ การสะกดจิตแบบหนึ่ง โดยคิดว่าพวกเขาพูดในภาษาต่าง ๆ และชื่อตรงอย่างสมบูรณ์ โดยที่ไม่ได้เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จริง ๆ และไม่ได้มีสิ่งที่พวกคริสเตียนเคยมีที่พื้นเทคอสต์ และเรารู้สึกแน่ใจว่า นี่เป็นกรณีของหลายพันคนที่พูดภาษาแปลก ๆ

ไม่ว่าจะยังไง เราแน่ใจได้ว่าถ้าผู้ใดไม่ปฏิบัติตามรูปแบบในพระคัมภีร์ที่ให้ไว้ที่พื้นเทคอสต์ (เมื่อผู้คนที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณพูดกับผู้อื่นในภาษาของพวกเขาเองตามที่พวกเขาเกิดมาและประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกเขา) เขาก็ไม่ได้เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามรูปแบบของพระคัมภีร์และไม่ได้กำลังพูดด้วยภาษาต่าง ๆ ตามรูปแบบของพระคัมภีร์

3. คริสเตียนบางคนอยู่กึ่งกลางระหว่างคนสองประเภทที่ถูกกล่าวถึง

ด้านบน และแค่ถูกหลอกครั้งหนึ่ง โดยเติมใจเลียนแบบ

สิ่งที่พวกเขาเห็นและได้ยินคนอื่นกระทำ

พวกเขาไม่มีจิตสำนึกที่พัฒนามาดีแล้วเกี่ยวกับเรื่องนี้ พวกเขารู้สึกว่าตนถูกคาดหวังให้มีการสำแดงบางอย่าง พวกเขาไม่เห็นว่ามีอาการหลอกลวงใดเลยในการพยายามที่จะพูดในภาษาต่าง ๆ เหมือนคนอื่น ๆ ผู้คนเช่นนั้นไม่ถูกสะกดจิตเสมอไป ไม่เผลอตัวไปในภวังค์เสมอไป แต่อาจไม่ได้เจตนาที่จะหลอกลวงและแน่นอนว่าไม่เข้าใจเกี่ยวกับเรื่องทั้งหมดนั้น พวกเขาทำเสียงแบบเดียวกับที่คนอื่น ๆ ทำ ผมเชื่อว่าคนเหล่านั้นที่เคยร่วมการประชุมที่มีการ “พูดภาษาแปลก ๆ” เยอะ เคยเห็นบางคน โดยเฉพาะพวกคริสเตียนอายุน้อยและที่ไม่เป็นผู้ใหญ่ ที่ดูเหมือนเลียนแบบ “การพูดภาษาแปลก ๆ” ชนิดหนึ่งซึ่งคนอื่น ๆ พูด

4. บางคนดูเหมือนพูดภาษาแปลก ๆ โดยการถูกผีสิง

ในเมืองซิกาโกในปี 1932 ชายคนหนึ่งมาหาผมในความทุกข์ใจยิ่งนัก เขาขอให้ผมอธิษฐานขอให้เขาได้รับการช่วยให้พ้นจากแนวโน้มบางอย่างที่ชั่วร้ายที่บังเกิดกับเขาเป็นครั้งคราว เขารู้สึกว่าเขาถูกพวกผีเข้าสิงบ่อย ๆ การถูกผีสิงนี้ดูเหมือนจะเกิดขึ้นโดยเกี่ยวข้องกับการที่เขาแสวงหาอย่างจริงจังที่จะพูดในภาษาต่าง ๆ เขาเคยถูกสอนให้สละทิ้งการควบคุมทุกอย่างแห่งจิตใจของเขา ให้ปล่อยจิตใจเพื่อเปิดรับ ให้ปล่อยลิ้นของเขาเป็นอิสระ เพื่อที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ ตามที่เขาเชื่อ จะสามารถเข้าครอบครองจิตใจของเขาและลิ้นของเขาได้ เขาเคยสละทิ้งการควบคุมปกติและการเหนี่ยวรั้งตนหลายอย่างซึ่งคริสเตียนพึงถือปฏิบัติ เขาพูดด้วยภาษาต่าง ๆ จริง ๆ เขากล่าว แต่เขาได้ค้นพบว่าดูเหมือนเขาจะกล่าวหลายสิ่งที่น่าละอายและชั่วร้าย และหลังจากประสบการณ์นั้นเขาก็มีการทดลองหลายอย่างที่ตำราหมามากเป็นพิเศษ เขาพบว่าตัวเองถูกชักนำมากขึ้นเรื่อย ๆ ไปสู่การทดลองหลายอย่าง ดูเหมือนว่าเหล่าวิญญาณชั่วอยากอยู่เสมอมือที่จะเข้าควบคุมจิตใจของเขา ในกรณีของเขาเขารู้สึกแน่ใจว่าการพูดภาษาแปลก ๆ นั้นเป็นกิจการของพวกผีปีศาจ มันไม่ได้ช่วยเขาเลย เขาไม่ได้รับการคุ้มครองจากผู้เป็นเจ้ามากไปกว่าเดิมเลย เขาล้มเข้าในบาปที่น่าเศร้าใจหลายอย่างมากกว่าแต่ก่อน ความมั่นใจอันหวานชื่นของเขาในฐานะคริสเตียนถูกรบกวนอย่างหนัก แน่แน่นอนว่าผมไม่ทราบว่าการพูดภาษาแปลก ๆ ร้อยละเท่าใดถูกรอบำโดยเหล่าวิญญาณชั่ว แต่บางครั้งเราแน่ใจได้ว่าเหล่าวิญญาณชั่วช่วยโอกาสกับผู้คนที่สละทิ้ง

ความมีสติ ผู้ที่ปล่อยจิตใจและสิ้นของตนให้เปิดรับการถูกควบคุมโดยวิญญาณตนใดก็ได้ที่ผ่านมา

เมื่อเร็ว ๆ นี้ผมได้ข่าวจากประเทศอินเดียเกี่ยวกับหลักฐานที่แสดงถึงการถูกผีสิงซึ่งนำไปสู่บางสิ่งที่เป็นเหมือนการพูดภาษาแปลก ๆ ถ้อยคำเหล่านั้นมาจากแหล่งที่มาหลายแห่งของพวกนอกศาสนา นิตยสารระดับชาติฉบับหนึ่งเพิ่งรายงานเกี่ยวกับพวกผู้นับถือโมฮัมหมัดที่คลั่งศาสนา ผู้ซึ่งทำให้ตัวเองเคลิบเคลิ้มและพูดภาษาแปลก ๆ

อย่างน้อยมันสำคัญตรงที่ว่า คนเหล่านั้นที่หาช่องที่จะสะกดจิตบุคคลผู้หนึ่งและพวกคนทรงเจ้าเข้าผี ขอให้มีความจิตใจแบบเดียวกันและยอมจำนนเจตจำนงและการควบคุมตัวเอง เหมือนพวกอาจารย์ที่พยายามชักนำพวกคริสเตียนให้พูดภาษาแปลก ๆ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าบางครั้งเมื่อคน ๆ หนึ่งสละทิ้งการควบคุมจิตใจและเสียงของตน เหล่าวิญญาณชั่วก็อาจเข้าควบคุม

พระคัมภีร์สอนชัดเจนว่าคน ๆ หนึ่งรับใช้พระเจ้าได้ดีที่สุดเมื่อเขาควบคุมทุกอย่างในตัวได้ 1 โครินธ์ 14:32 ซึ่งพูดถึงเรื่องภาษาต่าง ๆ นี้เลย กล่าวไว้ว่า “และวิญญาณทั้งหลายของพวกผู้พยากรณ์นั้นย่อมอยู่ใต้อำนาจบังคับของพวกผู้พยากรณ์” คนที่ประกอบด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์จริง ๆ ก็ควบคุมตัวเอง รู้ว่าตนกำลังพูดอะไรอยู่ และอยู่ในสภาพที่สูงที่สุดและดีที่สุดของตนเพื่อพระเจ้าเมื่อเขาควบคุมตัวเองอย่างเข้มงวดที่สุด

และพระเจ้าขออภัยไปกล่าวว่า “เพราะว่าพระเจ้าไม่ใช่ผู้ก่อให้เกิดความสับสน แต่ก่อให้เกิดสันติสุข เหมือนในบรรดาคริสตจักรของพวกวิสุทธิชนนั้น” ผมเห็นได้เลยว่าเหล่าวิญญาณชั่วบางครั้งอาจเข้าครอบงำผู้คนที่ไม่ปฏิบัติตามคำกำชับนี้ของพระคัมภีร์อย่างไร จนวิญญาณของพวกผู้พยากรณ์จะต้องถูกควบคุมไว้ให้ดีโดยพวกผู้พยากรณ์

5. พระเจ้าอาจประทานภาษาต่าง ๆ ให้แก่บางคนเพื่อเป็นการตอบ

คำอธิษฐานแม้ว่ามันไม่ใช่ตามรูปแบบของพระคัมภีร์ก็ตาม

พระเจ้าทรงดีอย่างแสนวิเศษ พระองค์ทรงรักลูก ๆ ของพระองค์ และผู้คนที่จริงใจบางครั้ง โดยคำอธิษฐาน ก็ได้รับหลายสิ่งที่ไม่ทำประโยชน์อันใดแก่พวกเขา ชนชาติอิสราเอลได้กษัตริย์องค์หนึ่งเพราะว่าพวกเขาขอ กษัตริย์องค์หนึ่ง แม้กษัตริย์องค์นั้นไม่ทำประโยชน์ให้พวกเขาก็ตาม หญิงคนหนึ่งเล่าให้ผมฟังว่า เมื่อลูกสาวของเธอเสียชีวิต เธอก็อธิษฐานยาวนานอย่างจริงจังขอให้เธอได้เห็นนิมิตเกี่ยวกับลูกสาวของเธอและเธอจะได้ทราบว่าลูกสาวของเธอปลอดภัยแล้วในสวรรค์ หลังจากการอธิษฐานด้วยใจทูลนุรายนานหลายวันหลายสัปดาห์ คืนหนึ่งเธอได้เห็นนิมิตเกี่ยวกับลูกสาวของเธอ ซึ่งมีความสุขดี และโดยการนั้นเธอจึงเชื่อมั่นว่าลูกสาวของเธอมีความสุขแล้วในสวรรค์ ไม่แน่นิมิตนั้นอาจเกิดจากความโหยหาของเธอเองส่วนหนึ่ง หรือไม่แน่ว่าพระเจ้าในพระเมตตาของพระองค์อาจประทานนิมิตนั้นให้เพื่อปลอบประโลมใจที่วุ่นวายของเธอ ผมคิดว่าหญิงผู้นั้นน่าจะไปที่พระคัมภีร์ดีกว่าและเชื่อข้อพระคำเหล่านั้นซึ่งกล่าวว่าลูกสาวของเธอที่ได้เชื่อวางใจพระคริสต์ปลอดภัยแล้วกับองค์พระผู้เป็นเจ้า แต่พระเจ้าทรงเปี่ยมเมตตาและอดกลั้นพระทัยมาก ๆ และพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐานแห่งความเชื่อ ฉะนั้นบางครั้งพระองค์จึงประทานสิ่งต่าง ๆ แก่ผู้คนที่เพราะว่าพวกเขาอธิษฐานขอสิ่งเหล่านั้นอย่างจริงจัง และดังนั้น ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพระเจ้าประทานบางสิ่งแก่ผู้คนที่ทำให้พวกเขาอึ้งใจจริง ๆ

พระองค์ทรงอนุญาตให้พวกเขามีความเคลิบเคลิ้มทางอารมณ์และทรงอนุญาตให้พวกเขาพูดจ้อกแจ้ก แม้ว่าพวกเขาไม่กล่าวสิ่งใดเลยที่เสริมสร้างใครอื่นใดและแม้ว่าพวกเขาไม่แสดงหลักฐานใดเลยของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ เราไม่เชื่อนั่นเป็นการอัศจรรย์หนึ่ง เราไม่เชื่อว่ามันเป็นของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ แบบที่พวกเขาเคยมีที่เพ็นเทคอสต์ แต่ผมเชื่อจริง ๆ ว่าคริสเตียนบางคนที่ซื่อตรงและจริงใจอย่างสมบูรณ์ได้รับอนุญาตโดยพระเมตตาของพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ผู้ทรงรักให้ได้มีความชื่นบานนั้นที่พวกเขาแสวงหา แม้วามันออกจะเป็นความชื่นบานอันเห็นแก่ตัวและไม่นำมาซึ่งผลลัพธ์โดยเฉพาะใด ๆ เลยเพื่อพระเจ้า

6. ไม่ต้องสงสัยเลยว่าบางคนมีของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ตามพระคัมภีร์จริง ๆ

เพื่อเป็นหมายสำคัญแก่ผู้คนที่ยังไม่รอด โดยพูดข่าวประเสริฐ

แก่พวกเขาในภาษาของพวกเขาเอง

เราเชื่อว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังประทานของประทานที่แตกต่างกันแก่ผู้คนที่แตกต่างกันเหมือนเดิม โดยทรงแจกจ่ายอย่างหลากหลายตามที่พระองค์ทรงประสงค์ เราเชื่อว่าของประทานเหล่านั้นของพระวิญญาณอาจถูกใช้การในยุคสมัยนี้แต่ว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์เองต้องตัดสินพระทัยว่าต้องใช้ของประทานเหล่านั้นเมื่อไร ฉะนั้นในวันเหล่านั้นอาจเป็นไปได้ว่าบางคนมีของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ตามพระคัมภีร์ ในกรณีนั้นพวกเขาจะดำเนินตามรูปแบบของพระคัมภีร์

ที่เพ็นเทคอสต์พวกคริสเตียน ซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พูดกับคนอื่น ๆ ในภาษาต่าง ๆ ของพวกเขาเองบรรดากิจการที่แสนวิเศษของพระเจ้า วันนี้พระเจ้าอาจประทานให้คนอเมริกันคนหนึ่งมีฤทธิ์เดชที่จะพูดข่าวประเสริฐกับคนจีนบางคน หรือชาวฮินดู ในภาษาของเขาเอง แบบเดียวกันและเพื่อจุดประสงค์เดียวกัน ผมไม่ปฏิเสธเรื่องนั้นเลย แน่แน่นอนว่ามันอยู่ภายในขอบเขตของสิ่งที่พระเจ้าสามารถกระทำได้ ผมแคื่อยินกรานว่าถ้าผู้คนที่พูดในภาษาต่าง ๆ ตามแบบของพระคัมภีร์ พวกเขา ก็จะพูดในภาษานั้นของผู้คนที่อยู่ด้วยและผู้ซึ่งเข้าใจพวกเขาและการพูดในภาษาต่าง ๆ นั้นจะเป็นหมายสำคัญอย่างหนึ่งแก่ผู้คนที่ยังไม่รอด ด้วยเหตุนี้ ผู้คนก็จะกลับใจเชื่อเหมือนผู้คนที่เหล่านั้นที่เพ็นเทคอสต์ นั่นเป็นผลลัพธ์ที่เราควรคาดหวังวันนี้เมื่อผู้คนที่พูดด้วยภาษาต่าง ๆ จริง ๆ ตามแบบของพระคัมภีร์—นั่นคือ ในฐานะของประทานที่แสนอัศจรรย์อย่างหนึ่งของพระเจ้า

เพื่อน ๆ ของเราในกลุ่มกระแสเพ็นเทคอสต์กล่าวว่าของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ และภาษาต่าง ๆ ในฐานะ “หลักฐานเบื้องต้นของบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เป็นสองสิ่งที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง แต่พวกเขาพูดเช่นนั้นโดยปราศจากพระวาระของพระเจ้า ไม่มีคำกล่าวสักตอนเลยที่หาพบได้ในพระคัมภีร์ว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานเบื้องต้นของบัพติศมาหรือการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ และไม่มีการกล่าวเลยว่าการใช้ภาษาต่าง ๆ ที่เพ็นเทคอสต์ไม่ใช่ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ และโดยความซื่อตรงเราต้องจำใจกล่าวว่า การพูดในภาษาต่าง ๆ แบบที่ปฏิบัติกันเป็นปกติวันนี้ไม่ได้ดำเนินตามรูปแบบของตัวอย่างนั้นที่เพ็นเทคอสต์เลย ไม่ว่าในฐานะ “หลักฐานเบื้องต้นนั้น” หรือของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ถ้าการสำแดงของการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นมาจากพระเจ้าอย่างแท้จริงตามลักษณะของพระคัมภีร์ มันก็ต้องเป็นฤทธิ์เดชหนึ่งที่ถูก

ประทานให้อย่างอัศจรรย์เพื่อจะพูดในภาษาเหล่านั้นของผู้คนที่อยู่ด้วยซึ่งได้ยื่นข่าวประเสริฐในภาษาของพวกเขาเองตามที่พวกเขาเกิดมาเหมือนที่พื้นเทศออสต์ เรากล่าวตามตรงว่าอาจมีการพูดในภาษาต่าง ๆ เช่นนั้นหรือของประทานอื่นใดของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ถูกกล่าวถึงในพระคัมภีร์ และถ้ามันดำเนินตามรูปแบบของพื้นเทศออสต์ คริสเตียนทั้งหลายก็สามารถดูออกว่ามันใช่

เนื่องจากมีแต่พระเจ้าที่มองเห็นจิตใจ ผมจึงไม่พยายามที่จะตัดสินว่าคนมากมายขนาดไหนหลงกลวงผู้อื่นโดยแสร้งว่าพูดในภาษาต่าง ๆ คนมากมายขนาดไหนถูกทำให้ตกสู่ภวังค์และถึงถูกสะกดจิตจนพูดตามแบบที่พวกเขาได้ยินคนอื่นพูด หรือตามที่พวกเขาถูกสอนให้คาดหวังที่จะพูด คำบางคำหรือบางพยางค์ที่ไม่มีความหมายที่เฉพาะเจาะจงเลย ผมไม่มีทางทราบว่่าก็คนแค่ทำตามแบบคนอื่นที่อยู่ตรงหน้าพวกเขา โดยไม่มีเจตนาที่จะหลงกลวงเลย และพูดตามที่พวกเขาได้ยินคนอื่นพูด ผมไม่มีทางรู้ว่่าก็คนถูกผีสิง แน่แน่นอนว่าผมไม่แสร้งทำเป็นรู้ว่่าก็คนพระเจ้าประทานความเคลิบเคลิ้มให้เพราะความชื่นบานของพวกเขาเอง เพื่อตอบคำอธิษฐาน แม้ไม่ใช่ตามแบบของพระคัมภีร์และไม่ใช่ของประทานที่เป็นการอัศจรรย์ก็ตาม และผมไม่รู้ว่่าก็คนมีของประทานตามแบบพระคัมภีร์จริง ๆ ในการพูดในภาษาอื่น ๆ แก่ผู้ที่ยังไม่รอด ผมรู้แค่เพียงว่าผู้คนที่ชื่อตรงและเป็นคนดีที่อยากทำสิ่งที่ถูกต้องมักถูกหลงกลวงในเรื่องนี้ ผมทราบว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ ไม่ใช่หลักฐานตามพระคัมภีร์ของการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ผมทราบว่่าพระเจ้าได้ประทานของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ให้อิโนดีดและอาจประทานของประทานเช่นนั้นอีกในอนาคตหากเป็นที่ชอบพระทัยพระองค์

III. ปัญหาเหล่านั้นของการร่วมสามัคคีธรรมระหว่าง

พวกพื้นเทศออสต์หลายกลุ่มกับคริสเตียนคนอื่น ๆ

เหล่าผู้เชื่อพระคัมภีร์ทุกแห่งหนควรที่จะแสวงหาการร่วมสามัคคีธรรมแบบเป็นสุขกับคริสเตียนทั้งหลายของกระแสพื้นเทศออสต์หรือคนเหล่านั้นที่บางครั้งถูกเรียกว่าผู้คนที่พูดภาษาแปลก ๆ ขอให้เราขอบคุณพระเจ้าที่พวกเขาเชื่อในข้อพื้นฐานเหล่านั้นแห่งความเชื่อนั้น ขอให้เรานึกในพระคุณที่พระเจ้าทรงอวยพรการทำงานของพวกเขาในการประกาศข่าวประเสริฐและที่คริสตจักรทั้งหลายของพวกเขาทวีคูณอย่างรวดเร็ว ขอให้เราขอบคุณพระเจ้าสำหรับการเน้นย้ำของพวกเขาที่ว่่าพระเจ้าทรงตอบคำอธิษฐาน แนวโน้มของพวกเขาที่เชื่อพระคัมภีร์ตามตัวอักษร ความเต็มใจของพวกเขาในการไปจนสุดขีดเพื่อรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า ขอให้เรานึกในพระคุณของพระเจ้าเป็นพิเศษสำหรับการที่พวกเขาเน้นข้อเท็จจริงที่ว่่าคริสเตียนทุกคนต้องการฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์บนตัวเขา การประกอบด้วยฤทธิ์เดชพิเศษเพื่อช่วยให้เขาสามารถชนะจิตวิญญาณได้

มันเป็นเรื่องที่ผมชื่นชมยินดีจริง ๆ ที่ว่่าพวกพื้นเทศออสต์หลายกลุ่ม ซึ่งรวมถึงกลุ่มที่ใหญ่โตที่สุดนั้นนั่นคือ Assemblies of God ให้ความร่วมมือในการรณรงค์ฟื้นฟูแบบจับมือกันหลายงาน ผมได้พบว่ากลุ่ม Assemblies of God ปกติแล้วยินดีที่จะมีส่วนร่วม ที่พวกเขาถ่อมตนและจริงจังในการให้ความร่วมมือของพวกเขาและไม่แสวงหาที่จะครอบงำสถานการณ์มากกว่าพวกอื่น ๆ พวกเขามีความสุขในการได้ยินการเทศนาที่ชัดเจนจากพระคัมภีร์ซึ่งกล่าวโทษบาป คำสอนที่ชัดเจนเกี่ยวกับการอุทิศตัวและการแยกออกและการอธิษฐาน พวกเขาดีใจที่ได้ร่วมในการอธิษฐาน พวกเขามีส่วนช่วยเหลืออย่างแท้จริงในการร่วมสามัคคีธรรมใด

ๆ ของเหล่าคริสเตียน

ในส่วนของพวกเขาเห็นเทคอสต์หลายกลุ่ม มีหน้าที่หนึ่งที่สำคัญเช่นกัน หากพวกเขาอยากมีการร่วมสามัคคีธรรมแบบคริสเตียนอันน่าอภิรมย์และแท้จริงกับคริสเตียนคนอื่น ๆ ที่ทุ่ทุ้ง พวกเทคอสต์บางกลุ่มมีแนวโน้มที่จะตั้งตัวว่าดีกว่าคริสเตียนคนอื่น ๆ ที่ทุ่ทุ้ง บางกลุ่มพูดตรงแบบขวานผ่าซากจริง ๆ ว่าไม่ว่าใคร ๆ หนึ่งขณะจิตวิญญาณมากขนาดไหน ไม่ว่าชีวิตของเขาบริสุทธิ์และไร้อะไรที่ติขนาดไหน ไม่ว่าคำพยานของเขาเพื่อพระเยซูคริสต์มีฤทธิ์เดชมากขนาดไหน เขาก็ไม่ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณหรือได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณหากว่าเขาไม่พูดภาษาแปลก ๆ ตามแบบของนิกายของพวกเขาเอง เมื่อผู้ใดเริ่มกล่าวว่าบรรดาผู้ขณะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ทั้งหมดนั้นไม่ใช่คริสเตียนที่ดี ไม่ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า เป็นธรรมดาที่เขาเป็นเหตุให้ผู้อื่นสะดุด นี่คือคริสเตียนบางคนที่ยังเพราะว่าเขาพูดในภาษาต่าง ๆ แต่ไม่เคยขณะจิตวิญญาณสักดวงมาถึงพระคริสต์เลย คิดว่าตนเองมีอะไรที่ดีกว่า D. L. Moody เคยมี หรือ R. A. Torrey หรือ J. Wilbur Chapman หรือ Charles G. Finney เพราะว่าคนเหล่านั้นไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ! เพื่อน ๆ ของเราที่เป็นพวกเทคอสต์จะยกโทษให้เราหากเรากล่าวตรง ๆ ว่านี่ดูเหมือนเป็นความเยอหยิ่งที่ผิดบาป หลายครั้งจริง ๆ ที่เราถูกหักโดยผู้คนที่ไม่ได้รู้พระคัมภีร์สักเศษเสี้ยวมากเท่าที่เรารู้ ที่ไม่ได้ร้องให้เพื่อเหล่าคนบาปมากเท่าที่เราร้องให้ ที่ไม่มีผลนั้นในผลลัพธ์ทั้งหลายที่ขณะจิตวิญญาณซึ่งพระเจ้าในพระเมตตาได้ประทานให้แก่เรา ที่ไม่ได้ทนทุกข์เพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเหมือนที่เราได้ทนทุกข์ แต่ซึ่งบอกเราว่าพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและเราไม่ได้เต็มเปี่ยม ว่าพวกเขาเป็นคริสเตียนที่ดีกว่าเราเพราะพวกเขาพูดภาษาแปลก ๆ และเราไม่ได้พูด! ทันทันคิดแบบ “ข้าบริสุทธิ์กว่าเจ้า” เช่นนั้น แน่แน่นอนว่าขัดขวางการร่วมสามัคคีธรรมของคริสเตียน

นี่เป็นปัญหาที่ยู่ยากอย่างหนึ่งสำหรับคนเหล่านั้นที่เชื่ออย่างซื่อตรงว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ เป็นหลักฐานตามพระคัมภีร์ของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาต้องเผชิญหน้ามัน แต่ขณะที่พวกเขาเผชิญหน้ามันพวกเขาต้องจำไว้ว่าพระเจ้าทรงคาดหวังให้คริสเตียนที่ดีทั้งหลายพิสูจน์ความเป็นผู้ใหญ่ฝ่ายวิญญาณของตนโดยการรักคริสเตียนคนอื่น ๆ และมีการร่วมสามัคคีธรรมกับคริสเตียนคนอื่น ๆ การเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นสิ่งที่สำคัญมาก ๆ แต่การโอ้อวดเกี่ยวกับมันแน่นอนว่าไม่ใช่สิ่งสำคัญ ถ้าผู้ใดเชื่อว่าตนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แต่ไม่เคยขณะจิตวิญญาณมากเท่ากับใครอื่นและไม่แสดงให้เห็นหลักฐานว่าเขารักองค์พระผู้เป็นเจ้าและพระคัมภีร์มากเท่ากับใครอื่น จันแน่นอนว่าความถ่อมตนแบบคริสเตียนควรขัดขวางเขาไม่ให้หาเรื่องเกี่ยวกับความเหนือกว่าที่เขาคิดว่าตัวเองมี ไม่อาจมีการร่วมสามัคคีธรรมแบบเป็นสุขและการร่วมมือกันได้ระหว่างคนเหล่านั้นที่เป็นพวกพูดภาษาแปลก ๆ กับคริสเตียนคนอื่น ๆ ที่เน้นรากฐานแบบที่ควรจะมี หากว่าแต่ละกลุ่มไม่พร้อมที่จะให้เกียรติคนเหล่านั้นที่ดำเนินชีวิตบริสุทธิ์และร้อนรนในฝ่ายวิญญาณ รับผิดชอบต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าและเกิดผลมาก พร้อมกับฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่อยู่บนพวกเขา มันไม่มากเกินไปเลยที่จะขอกับคริสเตียนคนใดว่าเขาควรจดจำคำบัญชาในพระคัมภีร์ที่ว่า “ในการให้เกียรติ จงแสดงความเคารพต่อกันและกัน” (รม. 12:10) และอีกคำบัญชาคือ “จงให้แต่ละคนถือว่าคนอื่นดีกว่าตัว” (ฟป. 2:3) ไม่มีใครพิสูจน์ให้เห็นว่าตนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยการโอ้อวดเกี่ยวกับตัวเองว่าดีกว่าใครอื่นที่รักองค์พระผู้เป็นเจ้ามากพอ ๆ กัน ทำงานหนักมากพอ ๆ กัน ทนทุกข์มากพอ ๆ กัน ดำเนินชีวิตอย่างเสียสละ

และขณะจิตวิญญาณมากพอ ๆ กันกับเขา

ผมขอกล่าวว่ามีปัญหาที่แท้จริงหลายอย่างสำหรับแต่ละฝ่ายที่ต้องเผชิญในการร่วมสามัคคีธรรมแบบ ไกลซ์ซิดของคริสเตียนระหว่างคนเหล่านั้นที่เชื่อเรื่องการพูดภาษาแปลก ๆ ว่าเป็นหลักฐานตามพระคัมภีร์ของการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณกับคริสเตียนคนอื่น ๆ และกระนั้นการร่วมสามัคคีธรรมนั้นก็ถูกบัญชาและถูกสอนอย่างชัดเจนในพระวจนะของพระเจ้า

ผู้แต่งเพลงสดุดีกล่าวในเพลงสดุดี 119:63 ว่า “ข้าพระองค์เป็นเพื่อนกับทุกคนที่ยำเกรงพระองค์ และกับคนทั้งหลายที่รักษาบรรดาข้อบังคับของพระองค์” และถ้าเราอยากให้อุบัติเดชที่แสนวิเศษนั้นของพระเจ้ามาสถิตบนผู้คนของพระองค์เพื่อก่อให้เกิดการฟื้นฟูที่ยิ่งใหญ่ แบบที่เราต้องการ เราก็ต้องกลับมาสู่ความรักฉันทที่พี่น้องและการร่วมสามัคคีธรรมแบบเดียวกับที่เคยมีก่อนถึงพื้นเทคอสต์ (กิจการ 1:14) ตอนพื้นเทคอสต์ (กิจการ 2:1) และหลังพื้นเทคอสต์ (กิจการ 2:46; กิจการ 4:24) พวกเขา “พร้อมใจกัน” ขณะที่พวกเขาอธิษฐานก่อนถึงพื้นเทคอสต์ “พวกเขาทุกคนได้มีน้ำหนึ่งใจเดียวกันอยู่ในสถานที่แห่งเดียวกัน” เมื่ออุบัติเดชของพระเจ้ามาสถิตบนพวกเขาอย่างมหัศจรรย์ที่พื้นเทคอสต์ พวกเขา “อยู่พร้อมใจกันต่อเนื่องทุกวันในพระวิหาร และหักขนมปังตามบ้าน ได้รับประทานอาหารของตนด้วยความชื่นชมยินดีและความจริงใจ” พวกเขาพร้อมใจกันเป็นหนึ่งด้วยซ้ำเมื่อพวกเขาอธิษฐาน- “พวกเขาก็เปล่งเสียงของพวกเขาต่อพระเจ้าอย่างพร้อมเพรียงกัน” ฉะนั้นการร่วมสามัคคีธรรมของผู้คนของพระเจ้าทั้งหมดที่เชื่อพระวจนะของพระองค์ ที่รับความรอดโดยพระโลหิตของพระองค์ ที่ห่วงใยเกี่ยวกับการกระทำตามพระมหาบัญชาของพระองค์ ที่ปรารถนาที่จะเติมเปี่ยมด้วยอุบัติเดชของพระองค์ จึงมีความสำคัญอย่างมาก คนเหล่านั้นที่อยากได้การเติมเปี่ยมของพระเจ้าในด้านอุบัติเดชและการเทออกของพระองค์ในงานฟื้นฟูครั้งใหญ่ ๆ ต้องร่วมจิตร่วมใจกันในการร่วมสามัคคีธรรม

IV. ข้อห้ามต่าง ๆ ที่ชัดเจนในพระคัมภีร์เกี่ยวกับ

การพูดด้วยภาษาต่าง ๆ

พระคัมภีร์มีข้อปฏิบัติต่าง ๆ ที่ชัดเจน ข้อห้ามบางประการ กฎบางประการเกี่ยวกับการพูดในภาษาต่าง ๆ เราจะได้พบว่าพระวจนะของพระเจ้ากำหนดข้อห้ามใดบ้างและต้องใช้การควบคุมใดบ้างเกี่ยวกับการพูดในภาษาต่าง ๆ ตามที่ไว้ไว้ใน 1 โครินธ์ บทที่ 14 เราควรจดจำไว้ว่าเคยมีคำสอนผิดเรื่องภาษาต่าง ๆ ที่เมืองโครีนธ์ซึ่งเปาโลตำหนิอย่างชัดเจน และดูเหมือนเห็นได้ชัดว่าการใช้ “ภาษาต่าง ๆ” แบบผิด ๆ นั้นซึ่งเขาตำหนิไม่ใช่ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์แต่เป็นการลอกเลียนแบบซึ่งไม่ได้มาจากพระเจ้าและซึ่งก่อให้เกิดความสับสน อย่างไรก็ตาม ข้อปฏิบัติเดียวกันเหล่านั้น ซึ่งถูกให้ไว้อย่างระมัดระวังโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านเปาโล ก็เป็นข้อห้ามหลายประการที่พระเจ้าประทานให้เกี่ยวกับเรื่องภาษาต่าง ๆ และคริสเตียนทั้งหลายที่ไม่อยากทำตามใจชอบก็น่าจะอยากถูกควบคุมโดยข้อห้ามเหล่านี้ที่พระเจ้าประทานให้เกี่ยวกับการพูดในภาษาต่าง ๆ

1. เราควรแสวงหาของประทานอื่น ๆ ไม่ใช่ภาษาต่าง ๆ

คริสเตียนทุกคนถูกบัญชาให้เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ เอเฟซัส 5:18 กล่าวว่า “และอย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งการเกินพอดีอยู่ในนั้น แต่จงเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” ขณะพูดถึงของประทานเหล่านั้นของพระ

วิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเขาและคนอื่น ๆ ได้รับแล้ววันนั้น เปโตรกล่าวที่เพ็นเทคอสต์ว่า “ด้วยว่าพระสัญญาที่ดั่งนี้แก่พวกท่าน และแก่ลูกหลานของพวกท่าน และแก่คนทั้งหลายที่อยู่ห่างไกลออกไป คือทุกคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเราจะทรงเรียกนั้น” (กิจการ 2:39) ฉะนั้นเห็นได้ค่อนข้างชัดเจนว่าของประทานนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์เอง นั่นคือ การเติมเปี่ยมของพระองค์เพื่อฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ จะต้องถูกเสาะหาโดยคริสเตียนทุกคน คริสเตียนทั้งหลายได้รับคำบัญชาให้เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขามีพระสัญญานั้นของพระบิดาว่าพวกเขาสามารถเติมเปี่ยมเช่นนั้นได้

แต่ของประทานทั้งหลายซึ่งพระวิญญาณประทานให้ก็เป็นอีกเรื่องเลย เราถูกบอกชัดเจนว่าไม่ใช่คริสเตียนทุกคนได้รับคำทรงบัญชาว่าจะได้รับของประทานทุกอย่างของพระวิญญาณ 1 โครินธ์ 12:4-11 ให้รายการของประทานอันหลากหลายนั้นของพระวิญญาณดังต่อไปนี้:

“บัดนี้ของประทานนั้นมีอยู่หลากหลาย แต่มีพระวิญญาณองค์เดียวกัน และมีความแตกต่างกันของงานรับใช้ทั้งหลาย แต่มีองค์พระผู้เป็นเจ้าองค์เดียวกัน และมีความหลากหลายของกิจกรรมทั้งหลาย แต่พระเจ้าองค์เดียวกันทรงเป็นผู้กระทำสารพัดในทุกคน แต่การสำแดงของพระวิญญาณนั้นมีแก่ทุกคนเพื่อเป็นประโยชน์ร่วมกัน ด้วยว่าพระวิญญาณโปรดประทานให้คนหนึ่งมีถ้อยคำแห่งสติปัญญา ให้อีกคนหนึ่งมีถ้อยคำแห่งความรู้โดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งมีความเชื่อโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งมีของประทานต่าง ๆ ในการรักษาโดยพระวิญญาณองค์เดียวกัน ให้อีกคนหนึ่งกระทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ ให้อีกคนหนึ่งพยากรณ์ได้ ให้อีกคนหนึ่งรู้จักสิ่งเกิดวิญญาณต่าง ๆ ให้อีกคนหนึ่งพูดภาษาต่าง ๆ ให้อีกคนหนึ่งแปลภาษาต่าง ๆ ได้ แต่สารพัดเหล่านี้ พระวิญญาณองค์เดียวและอันเดียวกันนั้นทรงกระทำกิจ โดยแจกจ่ายแก่ทุกคนตามที่พระองค์ทรงประสงค์”

บัดนี้จึงหมายความว่า “ภาษาต่าง ๆ” และ “การแปลภาษาต่าง ๆ” เป็นของประทานที่เล็กน้อยที่สุดและอยู่ท้ายสุดซึ่งพระวิญญาณอาจประทานให้แก่ผู้คน

ในบทเดียวกันนั้น 1 โครินธ์ 12:28-31 เรามีของประทานเหล่านี้อีกรายการ:

“และพระเจ้าได้โปรดตั้งบางคนไว้ในคริสตจักร ที่หนึ่งคือพวกอัครทูต รองลงมาคือบรรดาผู้พยากรณ์ที่สามครูบาอาจารย์ทั้งหลาย ต่อจากนั้นการอัศจรรย์ต่าง ๆ แล้วบรรดาของประทานแห่งการรักษาทั้งหลาย การช่วยเหลือต่าง ๆ การครอบครองทั้งหลาย การพูดภาษาต่าง ๆ ทุกคนเป็นอัครทูตหรือ ทุกคนเป็นผู้พยากรณ์หรือ ทุกคนเป็นครูบาอาจารย์หรือ ทุกคนเป็นผู้กระทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ หรือ ทุกคนมีบรรดาของประทานแห่งการรักษาหรือ ทุกคนพูดภาษาต่าง ๆ หรือ ทุกคนสามารถแปลได้หรือ แต่จงปรารถนาบรรดาของประทานอันดีที่สุดนั้นอย่างจริงจัง และข้าพเจ้ายังคงแสดงทางหนึ่งที่ยอดเยี่ยมกว่าแก่พวกท่าน”

ตรงนี้อีกการพูดในภาษาต่าง ๆ และการแปลภาษาต่าง ๆ เป็นของประทานที่อยู่ท้ายสุดและมีความสำคัญน้อยที่สุด เห็นได้ชัดว่างานของพวกอัครทูต ซึ่งถูกเอ่ยชื่อเป็นอันดับแรก มีความสำคัญมากที่สุด งานของพวกผู้พยากรณ์-นั่นคือ การพูดออกไปโดยได้รับการตลใจจากพระเจ้า-มีความสำคัญในอันดับที่สอง และการสอนพระวจนะของพระเจ้ามีความสำคัญเป็นอันดับที่สาม หลังจากนั้นในอันดับที่ลดหลั่นกันไปได้แก่ การอัศจรรย์ต่าง ๆ ของประทานทั้งหลายในการรักษาให้หาย การช่วยเหลือต่าง ๆ การครอบครองทั้งหลาย และ

ภาษาต่าง ๆ

คราวนี้จึงดูคำบัญชาที่น่าแปลกนี้ใน 1 โครินธ์ 12:31: “แต่จงปรารณาบรรดาของประทานอันดีที่สุดนั้น” อย่าปรารณาของประทานทั้งหมดของพระวิญญาณ แต่ของประทานที่ดีที่สุดเหล่านั้น การพูดด้วยภาษาต่าง ๆ ซึ่งอยู่ท้ายสุดและหลังสุดในบรรดาของประทานของพระวิญญาณ ไม่ใช่สิ่งที่ต้องปรารณา แต่ถ้าผู้ใดจะปรารณาของประทานหลายอย่าง เขาก็ควรปรารณาของประทานที่ดีที่สุดเหล่านั้น

จากนั้นพระเจ้าทรงอนุญาตให้มีการพูดถึงเรื่องภาษาต่าง ๆ ในบทที่สิบสามอันแสนวิเศษนั้นของ 1 โครินธ์ ที่พูดถึงความรักของคริสเตียน นั้นมีความสำคัญมากกว่าการพูดในภาษาต่าง ๆ นั้นเป็น “ทางที่ยอดเยียมกว่า” นั่นที่พระเจ้าตรัสว่าพระองค์จะทรงสำแดงแก่ผู้คนเหล่านี้ที่อยากได้ของประทานหลายอย่างของพระวิญญาณ (1 คร. 12:31)

หลังจากบทที่มหัศจรรย์นี้เกี่ยวกับความรัก (1 โครินธ์ 13) องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงเริ่มต้นอีกเกี่ยวกับของประทานทั้งหลายและโดยเฉพาะอย่างยิ่งของประทานที่อยู่ท้ายสุดและเล็กน้อยที่สุดนั้น นั่นคือ ของประทานแห่งการพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษา ในพระคำข้อแรกนั้นเขากล่าวชัดเจนว่า “จงติดตามความรัก และจงปรารณาบรรดาของประทานฝ่ายจิตวิญญาณ แต่ยิ่งกว่านั้นเพื่อพวกท่านจะพวยากรณได้”

จงย้อนกลับไปดูรายการของประทานเหล่านั้นในบทที่สิบสองของ 1 โครินธ์ ตรงนั้นเราสังเกตเห็นว่าหลังจากของประทานเหล่านั้นที่ประทานให้แก่อัครทูตคนหนึ่ง ของประทานถัดไปคือ ของประทานแห่งการพวยากรณ ตอนนี้พระเจ้าไม่ต้องมีพวกอัครทูตเพิ่มแล้ว เรามีพระคัมภีร์ที่ถูกจารึกไว้หมดแล้ว แบบแผนที่ถูกกำหนดไว้แล้วสำหรับความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ สมัยนี้พระเจ้าไม่ต้องแต่งตั้งพวกอัครทูตคนใดแล้ว แต่ในเมืองโครินธ์มีความจำเป็นที่ผู้คนที่ต้องพูดโดยได้รับการตลใจจากพระเจ้า ในการเตือนสติและการเปิดเผย กล่าวอีกนัยหนึ่ง มีความจำเป็นที่ผู้คนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณต้องเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ มีความจำเป็นแบบเดียวกันนั้นวันนี้ และนั่นเป็นสิ่งที่พระเจ้าตรัสว่าเราควรที่จะปรารณา! เราจะต้องปรารณาของประทานต่าง ๆ ฝ่ายวิญญาณ แต่สิ่งสำคัญที่ควรปรารณาไม่ใช่แม้กระทั่งการทำการอัศจรรย์ต่าง ๆ ไม่ใช่แม้กระทั่งของประทานแห่งการรักษาให้หาย และแน่นอนว่าไม่ใช่ของประทานที่อยู่ท้ายสุดและเล็กน้อยที่สุดนั้น นั่นคือการพูดในภาษาต่าง ๆ ไม่เลย แต่ขอให้เราปรารณาที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าและพูดและเป็นพยานเพื่อพระเจ้าในฤทธิ์เดชของพระองค์และโดยการเปิดเผยของพระองค์ ฉะนั้น ไม่ควรมีคริสเตียนคนใดปรารณาหรือแสวงหาของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ เป็นพิเศษ และเขาไม่ควรแสวงหาที่จะพูดภาษาต่างประเทศหลายภาษาซึ่งเขาได้เรียนรู้มาในคริสตจักรด้วย เหตุผลนั้นถูกให้ไว้อย่างชัดเจนในพระคำข้อถัดไป: “เพราะว่าผู้หนึ่งผู้ใดที่พูดในภาษาที่ไม่รู้จัก ไม่ได้พูดกับมนุษย์ แต่พูดต่อพระเจ้า เพราะว่าไม่มีมนุษย์คนใดเข้าใจเขาได้ แต่ในจิตวิญญาณเขาพูดความลับลับทั้งหลาย” ถ้าผู้ใดพูดในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งเมื่อผู้คนที่อยู่ด้วยไม่เข้าใจ เขาก็ไม่ได้เสริมสร้างพวกเขา ไม่ได้ทำให้พวกเขากลับใจเชื่อ ไม่ช่วยเหลือพวกเขา ด้วยเหตุผลนั้นเพียงอย่างเดียว การพูดในภาษาต่าง ๆ จึงเป็นของประทานที่เล็กน้อยที่สุด หากไม่มีกลุ่มคนที่พูดภาษาต่างประเทศรวมอยู่ด้วย มันก็ไม่ทำประโยชน์แก่ผู้ใดเลย แต่การพูดในภาษาต่าง ๆ เพียงอย่างเดียวก็เป็นปลายทางที่ไร้ประโยชน์แล้ว ของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์นั้นไม่เคยถูกประทานให้ยกเว้น

เพื่อจุดประสงค์ในการเป็นพยานในที่ ๆ ต้องการมัน ในภาษาหนึ่งที่ไม่มีทางที่จะรู้ได้โดยวิธีอื่น แก่ผู้คนที่สามารถเข้าใจข่าวประเสริฐได้ในภาษาต่าง ๆ ของพวกเขาเอง ในที่ ๆ ไม่มีความจำเป็น มันก็จึงเวลาเป็นพิเศษที่ผู้ใดจะแสวงหาของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ

จงหมายเหตุให้ตีความตรงข้ามกันระหว่าง 1 โครินธ์ 14:1 กับข้อ 5 ในบทเดียวกันนั้น เหตุใดมีความแตกต่างกัน? พระคำข้อแรกนั้นกล่าวว่า "...จงปรารถนาบรรดาของประทานฝ่ายจิตวิญญาณ แต่ยิ่งกว่านั้นเพื่อพวกท่านจะพยากรณ์ได้" และในข้อ 5 เปาโลกล่าวว่า "ข้าพเจ้าปรารถนาให้พวกท่านพูดภาษาต่าง ๆ ได้ แต่ยิ่งกว่านั้นให้พวกท่านพยากรณ์ได้" 1 โครินธ์ 12:31 บัญชาพวกเขาไปแล้วว่า "แต่จงปรารถนาบรรดาของประทานอันดีที่สุดนั้นอย่างจริงจัง" ซึ่งอนุมานว่าพวกเขาต้องไม่ปรารถนาของประทานเหล่านั้นที่ไม่ดีที่สุด ของประทานเหล่านั้นที่ดียิ่งกว่า การอนุมานเดียวกันก็ได้อย่างถูกต้องจากข้อแรกนั้นใน 1 โครินธ์ 14 แล้วทำไมเปาโลถึงกล่าวในข้อ 5 ว่า "ข้าพเจ้าปรารถนาให้พวกท่านพูดภาษาต่าง ๆ ได้"?

ผมคิดว่าความแตกต่างนั้นก็คือว่าในพระคำข้อแรกนั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์ผ่านทางเปาโลตรัสถึงของประทานต่าง ๆ ฝ่ายวิญญาณ นั่นคือ การงานที่แสนอัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และในข้อ 5 เขาแค่พูดถึงการพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษา นี่เท่ากับเปาโลกำลังกล่าวว่า "ข้าพเจ้าอยากให้พวกท่านทุกคนพูดภาษาต่างประเทศหลายภาษา เพื่อที่พวกท่านจะสามารถประกาศข่าวประเสริฐแก่ผู้คนที่เป่าสัสสุชาติที่อาศัยอยู่ในโครินธ์เมืองใหญ่นั้นได้ มันคงจะดีหากพวกท่านได้รับการเตรียมให้สามารถนำข่าวประเสริฐไปถึงทุกคนที่พวกท่านพบเจอ ไม่ว่าเขาจะมีสัญชาติใดก็ตาม แต่ถึงกระนั้น ข้าพเจ้าก็ 'อยากให้พวกท่านพยากรณ์ได้มากกว่า เพราะว่ามีผู้ที่พยากรณ์ได้นั้นก็ใหญ่กว่าคนที่พูดภาษาต่าง ๆ ได้ เว้นแต่เขาสามารถแปลได้ เพื่อคริสตจักรจะได้รับการเสริมสร้าง'" มันคงจะดีเลยหากชาวโครินธ์เหล่านี้ทุกคนรู้ภาษาต่างประเทศหลายภาษา เหมือนที่พวกเขาบางคนรู้ แต่เขาไม่ยอมให้พวกเขาพูดในภาษาต่างประเทศหลายภาษาในคริสตจักรนั้นหากว่าผู้คนในที่ประชุมไม่สามารถเข้าใจได้หมด และโดยเฉพาะอย่างยิ่งเขาห่วงใยเกี่ยวกับการที่พวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและพูดด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้าในการเป็นพยานมากกว่าในการพูดในภาษาอื่น ๆ แต่ชาวโครินธ์เหล่านี้ถูกบอกชัดเจน เกี่ยวกับบรรดาของประทานฝ่ายจิตวิญญาณ ให้แสวงหาของประทานเหล่านั้นที่ดีที่สุดอย่างจริงจัง ไม่ใช่ภาษาต่าง ๆ

ฉะนั้นมันจึงยุติธรรมที่จะกล่าวว่าเราไม่มีคำหุนใจสักตอนเลยให้แสวงหาของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์ ถ้ามีสักครั้งที่เราต้องพูดในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งเพื่อนำข่าวประเสริฐไปถึงเหล่าคนบาป และถ้าพระเจ้าในพระเมตตาของพระองค์ทรงกระทำการอัศจรรย์หนึ่งจนทำให้เราสามารถประกาศข่าวประเสริฐแก่พวกเขาได้จนพวกเขาจะไต่ยนและรับความรอด นั่นก็ดีไปเลย แต่หากไม่เป็นเช่นนั้น สำหรับคริสเตียนทั่วไปทั้งหลาย พร้อมกับผู้คนที่อยู่รอบตัวพวกเขาซึ่งเข้าใจแต่ภาษาอังกฤษ การแสวงหาของประทานที่แสนอัศจรรย์ของการพูดในภาษาอื่นบางภาษาเพียงเพื่อความเพลิดเพลินของตนเองก็เป็นความผิดพลาดอย่างหนึ่งที่พระคัมภีร์ไม่ส่งเสริมเลย เราจะต้องปรารถนาของประทานที่ดีที่สุดเหล่านั้น เราจะต้องไม่ปรารถนาการพูดในภาษาต่าง ๆ นั้นแหละเป็นคำสอนแห่งพระวจนะของพระเจ้า ผู้คนใส่การเน้นเข้าไปตรงนี้ซึ่งขัดต่อการเน้นของพระคัมภีร์ และเพื่อน ๆ ของเราที่พูดเยาะเย้ยเกี่ยวกับภาษาแปลก ๆ คงจะเป็นที่พอพระทัย

พระเจ้ามากขึ้นเยอะหากพวกเขาพูดเกี่ยวกับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณและการพยากรณ์หรือการพูดในฤทธิ์เดชของพระเจ้าและการเป็นพยาน มากกว่าการพูดเกี่ยวกับภาษาแปลก ๆ เราจะต้องปรารถนาของประทานที่ดีที่สุดเหล่านั้น ไม่ใช่ของประทานที่ด้อยกว่าเหล่านั้น

2. ห้ามไม่ให้ใช้ภาษาต่าง ๆ หรือภาษาต่างประเทศหลายภาษา

ในคริสตจักร ยกเว้นเมื่อผู้คนที่อยู่ด้วย

เข้าใจว่าสิ่งใดถูกกล่าว

เปาโล โดยได้รับการคล้อยจากพระเจ้า ให้ข้อห้ามที่ชัดเจนบางประการเกี่ยวกับการพูดในหลายภาษาหรือภาษาต่าง ๆ ในคริสตจักร ใน 1 โครินธ์ 14:27,28 เราอ่านว่า:

“ถ้าผู้ใดจะพูดภาษาที่ไม่รู้จัก จงให้พูดโดยสองคน หรืออย่างมากที่สุดก็สามคน และให้พูดทีละคน และจงให้คนหนึ่งแปล แต่ถ้าไม่มีคนแปล จงให้ผู้นั้นอยู่เงียบ ๆ ในคริสตจักร และจงให้ผู้นั้นพูดกับตัวเอง และพูดต่อพระเจ้า”

ประการแรก ในพระคำตอนข้างบนมีคำสอนที่ชัดเจนนี้: ต้องไม่มีการพูดชนิดใดเลยในการประชุมนมัสการพระเจ้าซึ่งผู้คนไม่เข้าใจ ถ้าคนหนึ่งพูดในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งที่ผู้คนที่อยู่ด้วยไม่เข้าใจ เขาก็ต้องมีล่ามคนหนึ่ง (นั่นคือผู้แปล) เพื่อบอกว่าเขาพูดอะไรไป ถ้าไม่มีใครที่จะแปลข่าวสารนั้นได้ ข่าวสารนั้นก็ไม่ต้องถูกกล่าวเลยในคริสตจักร

นั่นเป็นนัยสำคัญของทั้งบทนั้น ในพระคำสามข้อแรกของบทนั้น เปาโลแสดงให้เห็นว่าการพยากรณ์-นั่นคือ การเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและการพูดสิ่งที่พระเจ้าประทานในฤทธิ์เดชของพระองค์-มีความสำคัญมากยิ่งขึ้นกว่าภาษาต่างประเทศชนิดใด ๆ เพราะเหตุผลอันเรียบง่ายที่ว่าผู้คนไม่เข้าใจภาษาที่พวกเขาไม่รู้จักและมันไม่ทำประโยชน์อันใดให้พวกเขาเลย พระเจ้าอาจเข้าใจและผู้พูดคนนั้นอาจสนุกกับการพูด แต่มันไม่ได้เสริมสร้างและไม่ทำให้คริสตจักรจำเริญขึ้นเลย จากนั้นเปาโลเตือนใจพวกเขาในข้อ 6 ว่า “บัดนี้ พี่น้องทั้งหลาย ถ้าข้าพเจ้ามาหาพวกท่านโดยพูดภาษาต่าง ๆ ข้าพเจ้าจะเป็นประโยชน์อะไรแก่พวกท่านเล่า เว้นเสียแต่ข้าพเจ้าจะพูดกับพวกท่านโดยการเปิดเผย หรือโดยความรู้ หรือโดยการพยากรณ์ หรือโดยหลักคำสอน” การพูดนั้นจะมีความหมายอะไรหากไม่มีการให้ข่าวสารหนึ่งที่ชัดเจน? เปาโลกล่าว และจากนั้นเขาเตือนใจพวกเขาว่าดนตรีที่ถูกบรรเลงบนปี (ขลุ่ย) หรือพิณก็ไม่ใช่ดนตรีหากไม่มีความแตกต่างที่ชัดเจนในเสียงเหล่านั้น-กล่าวอีกนัยหนึ่ง หากไม่มีท่วงทำนองที่ชัดเจน เสียงของแตรคันหนึ่งก็ไม่ทำประโยชน์อันใดหากว่ามันไม่เล่นเสียงที่แน่นอนพร้อมกับความหมายที่ชัดเจน เช่น การปลุกเรียกให้มาชุมนุมหรือถอยทัพ จากนั้นข้อ 9 ให้กฎทั่วไปนั้นว่า มันจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้ใดที่พูดเพื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าควร “เอ่ยคำทั้งหลายที่เข้าใจได้ง่าย”

ในข้อ 10 และ 11 เราถูกเตือนใจว่ามีภาษาหลายชนิดในโลก และทุกภาษาก็มีความหมายที่ชัดเจนและการใช้ภาษาหนึ่งที่คนฟังไม่เข้าใจก็เป็นความป่าเถื่อนชนิดหนึ่งที่ไม่ได้รับการอวยพรจากพระเจ้าและไม่มี การเสริมสร้างแก่คริสตจักรเลย ข้อ 12 กล่าวตรง ๆ ว่าเหตุผลหนึ่งซึ่งผู้คนไม่ควรแสวงหาที่จะพูดในภาษาต่าง ๆ ก็คือว่ามันไม่เสริมสร้างคริสตจักร

จากนั้นเปาโลเน้นเพิ่มเติมอีกถึงความจำเป็นที่ทุกคนที่ได้ยินต้องเข้าใจสิ่งที่ถูกพูด เมื่อเขากล่าวว่า “ถึง

อย่างนั้นในคริสตจักร ข้าพเจ้าขอเลือกที่จะพูดสักห้าคำด้วยความเข้าใจของข้าพเจ้า เพื่อว่าโดยเสียงของ ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าจะได้สั่งสอนคนอื่นด้วย ดีกว่าที่จะพูดหนึ่งหมื่นคำในภาษาที่ไม่รู้จัก” ฉะนั้น ขอให้มันเป็นกฎ ทั่วไปอย่างหนึ่งว่า อย่าให้ผู้ใดใช้ภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งในการพูดเพื่อพระเจ้าแก่ผู้อื่นเลย หากไม่มีใครสัก คนที่อยู่ด้วยที่สามารถแปลภาษานั้นให้พวกเขาฟังได้ โดยอธิบายและแปลสิ่งที่ถูกกล่าวนั้น

ผมเคยอยู่ในงานรณรงค์ฟื้นฟูในกระโจมงานหนึ่งที่เมืองเล็ก ๆ ชื่อว่า Kaw ในรัฐโอคลาโฮมา ใน ศูนย์กลางของสิ่งที่เคยเป็นเขตสงวนสำหรับชาวอินเดียนเผ่า Kaw ในเขตแดนของพวกอินเดียน คนอินเดียน จำนวนมากอยู่ในเมืองเล็ก ๆ นั้นและบริเวณล้อมรอบ และหลายคนมาร่วมประชุมในงานที่จัดในกระโจมของ เรา พวกเขาหลายคนได้รับความรอดมาก่อนแล้ว บางคนกลับใจเชื่อในงานประชุมฟื้นฟูของเรา

ชายชาวอินเดียนเผ่า Kaw คนหนึ่งเข้าร่วมการประชุมเหล่านั้นและให้เพื่อนของเขาพูดกับผม เขา อยากเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ แต่เขาพูดภาษาอังกฤษไม่ได้ยกเว้นไม่กี่คำแบบขาด ๆ เกิน ๆ จะเป็นไรไหมหาก เขาจะกล่าวคำพยานของเขาในภาษาของชาวอินเดียนเผ่า Kaw? ผมรับประกันเขาไปว่ามันไม่เป็นไรแน่นอน หากเขาจะทำเช่นนั้น ขอเพียงมีเพื่อนคนหนึ่งอยู่ด้วยที่สามารถบอกเราได้ว่าเขากล่าวอะไร ถ้าไม่มีใครบอกเรา ว่าเขา กล่าวอะไร คำพยานของเขาก็คงไร้ประโยชน์ เขาอาจเข้าใจมัน และพระเจ้าคงเข้าใจมัน แต่มันคงไม่เสริม สร้างคริสตจักรนั้น

นั่นเป็นกฎที่เปาโลให้ไว้ตรงนี้ โดยได้รับการดลใจจากพระเจ้า จำไว้ว่าของประทานอย่างหนึ่งที่เป็น การ อัจฉริยะไม่ต้องถูกควบคุมเลย พระเจ้าเองจะไม่มีทางทำผิดในเรื่องนี้ และขอให้ทุกคนแน่ใจว่าตนไม่ก้าวข้ามกฎ ที่พระเจ้าประทานให้นี้ ห้ามไม่ให้ใช้ภาษาต่างประเทศเลยยกเว้นภาษาเหล่านั้นที่คนเหล่านั้นในที่ประชุมเข้าใจ หรือหากไม่มีล่ามสักคนที่จะแปลสิ่งที่ถูกกล่าว

แน่นอนว่าในกรณีทั่วไปทั้งหลายเมื่อทุกคนในที่ประชุมนั้นพูดภาษาเดียวกัน ก็ไม่มีความจำเป็นต้องพูด ในภาษาต่างประเทศภาษาหนึ่งเลย แต่เพื่อความปลอดภัยของคริสตจักรเหล่านั้นและเหล่าคริสเตียนที่อ่อนแอกว่า ขอให้ทุกคนที่รู้สึกว่าจะต้องพูดในภาษาต่าง ๆ ปฏิบัติตามกฎที่ชัดเจนนี้: อย่าให้เขาพูดกับผู้คนเลยหาก ไม่มีใครสักคนที่สามารถบอกได้ว่าเขาพูดอะไร

3. ห้ามไม่ให้มีเกินสองหรือสามคนในการประชุมใด

ที่พูดในภาษาอื่น ๆ

ในกฎของพระเจ้านั้นสำหรับการควบคุมคำสอนผิดเรื่องภาษาต่าง ๆ ที่เมืองโครีนธ์และที่อื่น เปาโล กล่าวไว้ว่า “ถ้าผู้ใดจะพูดภาษาที่ไม่รู้จัก จงให้พูดโดยสองคน หรืออย่างมากที่สุดก็สามคน และให้พูดทีละคน” แนวคิดของการมีการประชุมนมัสการชนิดที่คริสเตียนทุกคนแสวงหาที่จะกล่าวอะไรบางอย่างในภาษาที่ไม่รู้จัก ก็ถูกห้ามอย่างชัดเจนตรงนี้ ห้ามไม่ให้เกินสองหรืออย่างมากที่สุดคือสามคน ในการประชุมนมัสการรอบใด ๆ นั้น เป็นข้อห้ามที่ชัดเจนของพระเจ้าเพื่อควบคุมคำสอนผิดเรื่องภาษาต่าง ๆ และพวกเขาต้องพูดทีละคน ภายใต้ การควบคุมแบบระมัดระวังและเป็นระเบียบ มันต้องเป็นข่าวสารหนึ่งทีฟังรู้เรื่อง มันต้องถูกเข้าใจอย่างชัดเจน โดยผู้คนที่ประชุม และมันต้องมีความเป็นระเบียบเรียบร้อย-ไม่เกินสอง หรือมากที่สุดคือสามคนในการ ประชุมนมัสการรอบใด ๆ และคนเหล่านั้นต้องพูดทีละคน การที่คนสองคนพูดพร้อมกันนั้นก็เป็นที่ห้ามไว้ การ

ที่คน ๆ หนึ่งยึดการประชุมและทำให้มันเสียการควบคุมก็ผิดอย่างชัดเจน แค่สองหรือสามคนในการประชุมรอบหนึ่ง และต้องพูดทีละคน ตามลำดับอย่างระมัดระวัง นั่นแหละได้รับอนุญาตให้กระทำได้

จำไว้ว่าเปาโลคงไม่ต้องสั่งห้ามเหล่านี้เลยหากพระวิญญาณของพระเจ้ากำลังทำการอัศจรรย์แห่งของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ จริง ๆ คริสตจักรนั้นที่เมืองโครินธ์คงจะไม่ต้องควบคุมพระเจ้าเลย แต่พวกเขาต้องควบคุมการรบกวนแบบเพื่อคลังของผู้คนที่อยากพูดภาษาต่างประเทศหลายภาษาในคริสตจักรและลอกเลียนแบบของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ และทำการอวดและได้ชื่อเสียงสำหรับตัวเอง

4. การประชุมทางศาสนาใด ๆ ที่การพูดภาษาต่าง ๆ ก่อให้เกิด

ความสับสน เห็นได้ชัดว่าไม่ได้มาจากพระเจ้า

พระเจ้าประทานกฎเหล่านั้นไว้แล้วอย่างชัดเจน: ห้ามพูดหากผู้คนที่ประชุมไม่เข้าใจมันอย่างชัดเจน ห้ามสองคนพูดพร้อมกัน ห้ามเกินสองหรือสามคนที่พูดในภาษาที่ต่างกันในการประชุมรอบเดียว และจากนั้นพระองค์ตรัสว่า:

“จงให้พวกผู้พยากรณ์พูดสองคนหรือสามคน และจงให้อีกคนนั้นวินิจฉัย ถ้ามีสิ่งใดถูกเปิดเผยแก่อีกคนหนึ่งที่นั่งอยู่ด้วยกัน จงให้คนแรกนั้นนิ่งเสียก่อน เพราะว่าพวกท่านทุกคนพยากรณ์ได้ทีละคน เพื่อทุกคนจะได้เรียนรู้ และเพื่อทุกคนจะได้รับการปลอบประโลมใจ และวิญญาณทั้งหลายของพวกผู้พยากรณ์นั้นย่อมอยู่ใต้บังคับของพวกผู้พยากรณ์ เพราะว่าพระเจ้าไม่ใช่ผู้ก่อให้เกิดความสับสน แต่ก่อให้เกิดสันติสุข เหมือนในบรรดาคริสตจักรของพวกวิสุทธิชนนั้น” - 1 คร. 14:29-33

ความสับสนหรือ? พระเจ้าไม่ได้เป็นผู้ก่อให้เกิดมันเลย! ผู้คนที่คิดว่าตน “พูดด้วยภาษาต่าง ๆ” ตามแบบของพระคัมภีร์และที่สูญเสียการควบคุมตัวเอง ที่ไม่รู้ว่าจะพูดอะไร ที่ไม่ยอมอยู่ใต้บังคับกฎต่าง ๆ เพื่อความเป็นระเบียบเรียบร้อย ชัดแจ้งหว่าผู้อื่นและปล่อยให้ตนไม่ได้ควบคุมตัวเอง ก็ไม่ได้กำลังพูดเพื่อพระเจ้า และพระเจ้าไม่ได้เป็นผู้ก่อให้เกิดสิ่งที่พวกเขากระทำ ความสับสนในการประชุมนมัสการไม่ได้มาจากพระเจ้าเลย! นั่นเป็นสิ่งที่พระคำตอนนี้กล่าวชัดเจน “และวิญญาณทั้งหลายของพวกผู้พยากรณ์นั้นย่อมอยู่ใต้บังคับของพวกผู้พยากรณ์” เมื่อคนหนึ่งควบคุมตัวเองไม่ได้ วิญญาณที่ผลักดันนั้นก็ไม่ใช่พระวิญญาณของพระเจ้า มันอาจเป็นวิญญาณของตัวเองหรือวิญญาณชั่วตนหนึ่ง แต่พระวิญญาณที่อยู่ภายในผู้พยากรณ์คนหนึ่งของพระเจ้าก็อยู่ใต้บังคับของผู้พยากรณ์คนนั้น

โอ การลุกใหม่ในใจของผมบางครั้งเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าประทานข่าวสารหนึ่งแก่ผมเพื่อจะเทศนาแก่ผู้ฟังกลุ่มหนึ่งหรือคน ๆ หนึ่ง! ผมรู้ว่าเยเรมีย์หมายถึงสิ่งใดเมื่อเขากล่าวว่า “แต่พระวณะของพระองค์อยู่ในใจของข้าพระองค์เหมือนไฟไหม้ อัดอยู่ในกระดูกทั้งหลายของข้าพระองค์ และข้าพระองค์ก็เหนื่อยอ่อนด้วยการอดกลั้นไว้ และข้าพระองค์ก็ยังไม่ไหว” (ยรม. 20:9) ผมขอกล่าวว่า ผมรู้ว่ามันเป็นยังงี้กับการมีภาระที่บริสุทธิ์อย่างหนึ่ง ข่าวสารหนึ่งจากพระเจ้าที่ต้องกล่าวออกไป โอ ความชื่นบานของการสามารถกล่าวมันในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์! แต่ความคิดของผมว่างเปล่าใหม่ตอนที่ผมพูดเช่นนั้นเพื่อพระเจ้า? เหตุผลที่บัลลังก์นั้นไปไหม และคำพูดของผมเป็นแค่บางสิ่งที่ผมไม่รู้อะไรเลยไหม? ไม่ใช่! ผมกลับพบว่าในกรณีเช่นนั้น ความคิดของผมเฉียบคมมากกว่าแต่ก่อน พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำให้ผมนึกถึงพระ

คัมภีร์หลายตอนที่ผมไม่ได้วางแผนจะใช้ เหตุผลที่บีบบังคับหลายประการลูกใหม่บนลิ้นของผม ความคิดของผมเองถูกโหมกระพือจนถึงจุดสูงสุดของความเข้าใจ และใจของผมถูกละลายด้วยภาระอันบริสุทธิ์นั้นของข่าวสารนั้นที่ผมกล่าว ผมเชื่อว่าไม่มีมนุษย์คนใดเคยอยู่ในสภาพจิตที่ดีที่สุดของตนเท่ากับตอนที่เขาพูดเพื่อพระเจ้า เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และชนิดของคำพูดที่เกิดขึ้นเมื่อผู้คนอยากพูดเพื่อพระเจ้าแต่ไม่รู้ว่าคุณกำลังกล่าวอะไรอยู่และไม่พูดแบบปะติดปะต่อและฟังรู้เรื่องและเป็นระเบียบ-ความสับสนนั้นก็ไม่ได้มาจากพระเจ้า

ขอให้เราพูดด้วยใจกรุณาขณะที่เราพูดอย่างชัดเจนเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมเคยร่วมการประชุมนมัสการบางงานที่ผู้คน “พูดภาษาแปลก ๆ” หรือที่พวกเขาพยายามที่จะ “พูดในภาษาต่าง ๆ” เมื่อมันเป็นเสียงอลหม่าน เราไม่ประหลาดใจเลยที่เปาโลได้รับการตลใจให้เตือนชาวโครินธ์เหล่านั้นว่าถ้าพวกเขาทุกคนพูดด้วยภาษาต่าง ๆ แบบนั้น พวกผู้ไม่เชื่อก็คงกล่าวว่าพวกเขาเป็นบ้า หรือเสียสติไปแล้ว ผมเคยร่วมการประชุมเช่นนั้นเมื่อผมรู้สึกว่าคุณต้องลุกออกไป ไม่ใช่เพื่อแสดงออกว่าคุณชอบดีพี่น้องของผม แต่เพราะผมรู้สึกว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงทุกข์พระทัยกับการปฏิบัติทั้งหลายที่ถูกห้ามไว้อย่างชัดเจนในพระคัมภีร์ และภาพเหตุการณ์ที่สับสนเหมือนคนบ้านนั้นก็ไม่น่าจะใช้สิ่งที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงอยากให้เราใช้ในการประชุมนมัสการเลย

เราขอความไม่เป็นทางการซึ่งสมเหตุสมผลและให้ความเคารพยำเกรงในการประชุมนมัสการ เราขออธิษฐานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราอยากให้ผู้คนเต็มใจที่จะทำสิ่งที่พระวิญญาณของพระเจ้าทรงนำพวกเขาให้กระทำ แต่ทุกครั้งไปเมื่อพระวิญญาณของพระเจ้าทรงเป็นผู้นำ พระองค์ก็จะนำคน ๆ หนึ่งให้เจียบเมื่ออีกคนพูด พระองค์จะทรงนำการประชุมนมัสการให้เป็นระเบียบเรียบร้อยและเข้าท่า การรับใช้ของคริสเตียนคนหนึ่งที่ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณคือ การรับใช้ของคน ๆ หนึ่งที่ใช้ความหลักแหลมของตน ที่กล่าวข่าวสารที่พระเจ้าประทานให้เขากล่าวด้วยความเคารพยำเกรงและความเข้าใจ การส่งเสียงดังสับสนและการพูดในภาษาหนึ่งซึ่งคนอื่นไม่เข้าใจและหลายคนพูดพร้อมกัน-นั่นเป็นความสับสน และมันไม่ได้มาจากพระเจ้า พระวจนะกล่าวเช่นนั้น ทุกคนที่ยอมรับสิทธิอำนาจแห่งพระวจนะของพระเจ้าก็จะรู้สึกอย่างแน่นอนว่าตนต้องพยายามปฏิบัติตามข้อปฏิบัติที่ชัดเจนเหล่านี้แห่งพระวจนะของพระเจ้า วิญญาณของเหล่าผู้พยากรณ์ที่ข่มขู่อยู่ใต้บังคับของผู้พยากรณ์เหล่านั้น เพราะพระเจ้าไม่ใช่ผู้ก่อให้เกิดความสับสน

5. จงให้พวกผู้หญิงนั่งเจียบในการประชุมเช่นนั้นซึ่งมีการ

พูดภาษาต่างประเทศหลายภาษา

เราเพียงยกข้อความจาก 1 โครินธ์ 14:29-33 และพระเจ้าสองข้อถัดไปกล่าวว่า:

“จงให้บรรดาผู้หญิงของพวกท่านนั่งเสียในคริสตจักรทั้งหลาย เพราะว่าไม่ได้อนุญาตให้พวกเขาพูดได้ แต่พวกเขาได้รับคำบัญชาว่าให้เชื่อฟัง ตามที่พระราชาบัญญัติกล่าวไว้ นั่นด้วย และถ้าพวกเขาประสงค์ที่จะเรียนรู้สิ่งใด จงให้พวกเขาถามสามีของตนที่บ้าน เพราะว่าเป็นสิ่งที่น่าอายที่ผู้หญิงทั้งหลายจะพูดในคริสตจักร”

บัดนี้เราเชื่อว่านี่เป็นกฎทั่วไปที่ดีข้อหนึ่งสำหรับการประชุมนมัสการทั้งปวง พวกผู้หญิงต้องไม่รับตำแหน่งผู้นำเหนือพวกผู้ชายในการประชุมนมัสการ พวกผู้หญิงต้องไม่ขึ้นไปบนธรรมาสน์เพื่อทำหน้าที่โฆษกแบบทางการแทนพระเจ้า ในการอธิบายพระวจนะของพระเจ้า เราเชื่อว่าพระเจ้าทรงเจตนาให้คริสเตียนทุกคน

สามารถกล่าวคำพยานในการประชุมนมัสการได้ภายใต้การควบคุมของเหล่าผู้นำของคริสตจักร เราเชื่อว่าพระเจ้าทรงอยากให้ทุกคนร่วมใจกันอธิษฐานในบางครั้ง และแต่ละคนสามารถผลัดกันอธิษฐานได้โดยไม่ยึดครองการควบคุมการประชุมนมัสการ แต่แน่นอนว่าพระเจ้าทรงสอนตรงนี้ว่าผู้หญิงไม่ได้รับอนุญาตให้พูดต่อหน้าทั้งคริสตจักร โดยพูดแบบเป็นทางการและพร้อมกับสิทธิอำนาจ ผู้หญิงต้องอยู่ภายใต้ความเชื่อฟังในคริสตจักร เช่นเดียวกับในบ้าน

1 ทิโมธี 2:11,12 กล่าวว่า “ให้ผู้หญิงเรียนรู้อย่างเงียบ ๆ ด้วยใจนอบน้อมทุกอย่าง แต่ข้าพเจ้าไม่อนุญาตให้ผู้หญิงคนใดสั่งสอน หรือใช้อำนาจเหนือผู้ชาย แต่ให้หนึ่งเงียบเสีย” พระคำต่อนั้นกล่าวชัดเจน ผู้หญิงต้องไม่สอนอย่างเป็นทางการในคริสตจักร เธอสามารถสอนชั้นเรียนรวีของเด็ก ๆ หรือชั้นเรียนของกลุ่มสตรีได้ แต่แน่นอนว่าเธอไม่ควรสอนทั้งคริสตจักรหรือชั้นเรียนของกลุ่มบุรุษ และตามที่เราเห็นมัน ไม่ควรสอนชั้นเรียนผสมที่มีทั้งบุรุษและสตรี ผู้หญิงต้องเรียนรู้ในความเงียบสงบพร้อมกับการนอบน้อมทุกอย่าง พระเจ้าทรงมีที่ ๆ หนึ่งสำหรับพวกผู้ชายที่พระองค์ไม่ทรงมีให้แก่พวกผู้หญิง นั่นเป็นความจริงในบ้าน นั่นเป็นความจริงในคริสตจักร นั่นเป็นคำสอนทั่วไปประการหนึ่งสำหรับคริสตจักรทั้งปวงซึ่งเราไม่อยากลงลึกมากไปกว่านี้ เพราะเห็นแก่มัน แต่ตรงนี้พอ

ในพระคัมภีร์ไม่เคยมีเหล่าศิษยาภิบาลที่เป็นผู้หญิงของคริสตจักรทั้งหลายเลย ไม่มีเหล่าอัครทูตหญิง ไม่มีผู้ประกาศข่าวประเสริฐหญิง พวกผู้หญิงเคยพยากรณ์—นั่นคือ พวกนางเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเหมือนคริสเตียนคนอื่น ๆ และเป็นพยานเพื่อพระคริสต์และขณะจิตวิญญาณหลายดวง แต่พวกนางไม่ได้เทศนาในความหมายที่ยอมรับกันของการรับตำแหน่งผู้นำในคริสตจักร ของการเทศนาบนธรรมาสน์

น่าแปลกทีเดียวที่ตรงกลางของบทนี้พอดีซึ่งให้ข้อห้ามบางประการเกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ เพื่อการควบคุมคำสอนผิดเรื่องภาษาต่าง ๆ ที่เมืองโครีนธ์และที่อื่น เปาโลใส่คำกล่าวนี้ไว้: “จงให้บรรดาผู้หญิงของท่านนิ่งเสียในคริสตจักรทั้งหลาย เพราะว่าไม่ได้อนุญาตให้พวกเขาพูด” จงดูบทนี้อีกทีให้ดี ๆ และคุณ将会เห็นว่าเปาโลยังไม่จบกับเรื่องของการพูดภาษาต่าง ๆ เขายังสรุปเรื่องนั้นอยู่ต่อไปในข้อ 37 ด้านล่าง เมื่อเขากล่าวว่า: “ถ้าผู้ใดถือว่าตนเองเป็นผู้พยากรณ์ หรืออยู่ฝ่ายจิตวิญญาณ จงให้ผู้นั้นรับรู้ไว้ว่า สิ่งทั้งหลายที่ข้าพเจ้าเขียนมาถึงพวกท่านนั้นเป็นพระบัญญัติทั้งหลายขององค์พระผู้เป็นเจ้า” และในข้อ 39 เขากล่าวว่า “เหตุฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย จงปรารถนาที่จะพยากรณ์ และอย่าห้ามที่จะพูดภาษาต่าง ๆ เลย” จากนั้นพระเจ้าข้อสุดท้ายในบทนี้ยังสรุปคำบัญชาและทวนซ้ำคำสั่งนั้นที่ว่าพวกเขาต้องไม่สร้างความสับสนในคริสตจักรทั้งหลายโดยการพูดในภาษาต่าง ๆ “จงกระทำทุกสิ่งตามสมควรและให้เป็นระเบียบเถิด”

ฉะนั้นข้อ 34 และ 35 จึงถูกใส่ไว้ตรงนี้ ตรงกลางของการพูดถึงเรื่องภาษาต่าง ๆ เพราะเหตุผลหนึ่งที่เฉพาะเจาะจงมาก ๆ คนเหล่านั้นที่คุ้นเคยดีกับกระแสนการพูดภาษาแปลก ๆ สมัยใหม่สามารถเห็นได้ว่าเหตุใดพระเจ้าถึงทรงดลใจให้เขียนคำกล่าวนี้ ณ จุดนี้พอดี

พวกผู้หญิงเป็นคนที่พูดภาษาแปลก ๆ ในปัจจุบันส่วนใหญ่! มันคือการประชุมนมัสการที่พวกผู้หญิงควบคุมที่มีความสับสนอลหม่านใหญ่โตที่สุด! ดูเหมือนเห็นได้ชัดว่าที่เมืองโครีนธ์พวกผู้หญิงเป็นผู้ที่ก่อให้เกิดความวุ่นวายโดยอยากที่จะอวดการพูดได้หลายภาษาของตน และด้วยเหตุนี้จึงต้องมีข้อห้ามพิเศษตรงนี้ ตรง

กลางของการพูดเรื่องภาษาต่าง ๆ พอดี เปาโลกล่าวว่าคริสตจักรต้องควบคุมการแสดงออกของภาษาต่าง ๆ แบบแพร่ระบาดในที่ประชุมให้ดี ซึ่งมันไม่ส่งผลดีแก่ผู้ใดเลย ประการแรก เขากล่าวว่าไม่ควรมีใครพูดในที่ประชุมหากว่าไม่มีใครเข้าใจคำพูดนั้นหรือแปลคำพูดนั้น ประการที่สอง ไม่ควรอนุญาตให้เกินสอง หรือมากที่สุดสามคนพูดในภาษาต่างประเทศภาษาใดในการประชุมรอบหนึ่ง ๆ ประการที่สาม เขากล่าวว่าทุกสิ่งต้องถูกกระทำอย่างเป็นระเบียบ ไม่ก่อให้เกิดความสับสนใด ๆ ต้องพูดทีละคนและจากนั้นต้องนั่งนิ่ง ๆ และหุบปากขณะที่อีกคนพูด และต้องแปลข่าวสารนั้นหากจำเป็น จากนั้นเพื่อควบคุมเพิ่มเติมเกี่ยวกับคำสอนผิดเรื่องภาษาต่าง ๆ นี้ เขากล่าวว่าพวกเขาต้องจำไว้ว่าพวกผู้หญิงจะต้องไม่มีส่วนในการพูดแบบเป็นทางการกับทั้งคริสตจักรเลย พวกผู้หญิงต้องไม่ใช่นักเทศน์ในภาษาของคนเหล่านั้นในที่ประชุมหรือภาษาต่างประเทศใด ๆ พวกผู้หญิงต้องไม่แย่งชิงความสนใจหรือเข้าครอบงำการประชุมนมัสการ จงให้พวกผู้หญิงนั่งเงียบ และถ้าพวกเขาอยากเรียนรู้สิ่งใด พวกเธอก็สามารถถามสามีของพวกเธอที่บ้านได้ เปาโลอนุมานว่านี่จะช่วยยับยั้งคำสอนผิดเกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ ในเมืองโครินธ์

ขอให้เราขอบคุณพระเจ้าสำหรับเหล่าสตรีคริสเตียน พระเจ้าทรงมีที่ให้แก่พวกเธอทุกคน ที่แห่งความมีประโยชน์และความสุข ทั้งในคริสตจักรและในบ้านเรือน แต่ที่แห่งนั้นไม่ใช่ที่ของความเป็นผู้นำเหนือพวกผู้ชาย และที่ใดที่พวกผู้หญิงแย่งชิงที่ ๆ ไม่ได้มีไว้สำหรับพวกเธอ ผลลัพธ์ก็คือลัทธิเทียมเท็จบางอย่าง คำสอนผิดบางอย่าง ความสับสนที่น่าเกลียดบางอย่าง พวกผู้หญิงมีส่วนอย่างมากในการก่อให้เกิดความสับสนและการเน้นย้ำแบบผิด ๆ ในสิ่งที่เรียกว่าคริสเตียนวิทยาศาสตร์ ในกลุ่ม Unity ในการทรงเจ้าเข้าผี และในการพูดภาษาแปลก ๆ ผมไม่ได้หมายความว่าพวกคนดี ๆ ในกลุ่มเพนเทคอสต์จะต้องถูกเปรียบเทียบกับพวกลัทธิเทียมเท็จที่ไม่ยอมรับการดลใจของพระคัมภีร์ ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์และความรอดโดยพระโลหิต ผมแค่หมายความว่าที่ใดที่พวกผู้หญิงก้าวออกจากที่ของตนและดำเนินการขัดแย้งกับพระบัญชาของพระเจ้า ผลลัพธ์ก็คือคำสอนเท็จและผลเสียต่ออุดมการณ์ของพระคริสต์ และนั่นก็เป็นความจริงอย่างแน่นอนในกระแสของพวกที่พูดภาษาแปลก ๆ ฉะนั้นคนเหล่านั้นที่อยากควบคุมคำสอนผิดเกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ ในคริสตจักรทั้งหลายของตนควรปฏิบัติตามคำบัญชาอันของพระคัมภีร์และยื่นกรานให้พวกผู้หญิงไม่มีส่วนใด ๆ ในที่ประชุมในเรื่องดังกล่าวเลย จงให้พวกเธอนั่งเงียบและเรียนรู้จากสามีของคนที่บ้านสิ่งที่พวกเธอไม่เรียนรู้ในคริสตจักร

6. “อย่าห้ามที่จะพูดภาษาต่าง ๆ เลย”

เปาโลให้ถ้อยคำก่อนจากโดยพระวิญญาณของพระเจ้าในพระคำสองข้อสุดท้ายของ 1 โครินธ์ บทที่ 14: “เหตุฉะนั้น พี่น้องทั้งหลาย จงปรารภนาที่จะพยากรณ์ และอย่าห้ามที่จะพูดภาษาต่าง ๆ เลย จงกระทำทุกสิ่งตามสมควรและให้เป็นระเบียบเถิด”

นี่สรุปเรื่องทั้งหมดนั้นแบบย่อ ๆ คริสเตียนทั้งหลายจะต้องปรารภนาที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและที่จะเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ แต่พวกเขาต้องไม่ห้ามคนอื่นที่จะพูดด้วยภาษาต่าง ๆ สิ่งสารพัดต้องถูกกระทำตามสมควรและเป็นระเบียบเพื่อที่การร่วมสามัคคีธรรมกับคริสเตียนดี ๆ ทั้งหลายจะไม่ขาดตอน คริสตจักรจะได้ไม่ดูเหมือนเป็นเรื่องอื้อฉาวในสายตาของผู้ไม่เชื่อ และอุดมการณ์ของพระคริสต์จะได้เจริญขึ้น

“อย่าห้ามที่จะพูดภาษาต่าง ๆ เลย” พระคำตอนนั้นกล่าว จำไว้ว่า “ภาษาต่าง ๆ” หมายถึงหลาย

ภาษา และแน่นอนว่ามีอยู่สองวิธีที่เราไม่ควรห้ามผู้คนที่พูดด้วยหลายภาษา

ก่อนอื่นเลย เราไม่ควรห้ามผู้ใดที่จะพูดด้วยของประทานแห่งภาษาต่าง ๆ ที่เป็นการอัศจรรย์นั้น ของประทานหนึ่งซึ่งพระวิญญาณบริสุทธิ์เองทรงใส่บนบางคนในช่วงเวลาพิเศษที่ต้องการจริง ๆ เหมือนที่พระคัมภีร์หลายตอนบอกเรา ของประทานนั้นที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานให้คริสเตียนบางคนที่เป็นเทศออสต์ เพื่อที่จะกล่าวข่าวประเสริฐแก่ผู้อื่นในภาษาของพวกเขาเอง-ต้องไม่มีผู้ใดห้ามการนั้นเลย เราต้องไม่ห้ามมันแม้ในยุคสมัยใหม่นี้ จงยอมให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าประทานสิ่งที่พระองค์ทรงประสงค์ การพูดด้วยภาษาใหม่ ๆ แบบอัศจรรย์นั้น ตามที่ทรงสัญญาไว้ในมาระโก 16:17 แก่บางคนผู้ซึ่งมีความเชื่อใหญ่โตเพื่อรับสิ่งเหล่านั้น อย่าให้เราห้ามเลย สำหรับตัวผมเอง ผมไม่เห็นด้วยกับคนเหล่านั้นที่ไม่ยอมรับความเป็นของแท้ของพระคำสิบสองข้อสุดท้ายนั้นของข่าวประเสริฐของมาระโก และถ้าพระเจ้าองค์หนึ่งผู้ทรงทำการอัศจรรย์ทรงเห็นสมควรที่จะประทานการอัศจรรย์ใด ๆ ที่ทรงสัญญาไว้ตรงนั้น ก็อย่าให้คริสเตียนคนใดมีใจไม่เชื่อเลย อย่าให้คริสเตียนคนใดห้ามเลย ถ้าคริสเตียนคนใดได้รับของประทานที่แสนวิเศษนั้นในการพูดข่าวประเสริฐแก่ใครสักคนในอีกภาษา ภาษาของคน ๆ นั้นเอง และจึงชนะเขามาถึงพระคริสต์ ก็ขอให้คริสเตียนทุกคนชื่นชมยินดีและขอบคุณพระเจ้าดีกว่า

ประการที่สอง อย่าให้เราห้ามการพูดในภาษาอื่น ๆ ซึ่งถูกพูดโดยปราศจากของประทานที่เป็นการอัศจรรย์ แต่เป็นโดยความรู้และการใช้งานตามธรรมชาติ บนโต๊ะของผมตอนนี้เลยผมมีจดหมายฉบับหนึ่งจากศิษยาภิบาลท่านหนึ่งในประเทศเยอรมนี ผู้รับใช้ท่านหนึ่งซึ่งมีตีกิริปริญาเอก เขาเขียนมาหาผมในภาษาเยอรมัน และผมต้องให้คนแปลจดหมายฉบับนั้น แต่มันก็น่าประทับใจ ผมได้รับจดหมายฉบับหนึ่งในสัปดาห์ที่แล้วจากสุภาพสตรีชาวสวีเดนคนหนึ่งผู้ซึ่งผมถอดความสิ่งที่เธอเขียนแทบไม่ออกเลย ถ้อยคำบางคำเป็นภาษาสวีเดนมากกว่าภาษาอังกฤษ และสำเนียงนั้นก็แน่นอนในลายลักษณ์อักษรนั้นราวกับว่าสุภาพสตรีที่รักคนนี้อยู่ต่อหน้าผมและกำลังพูดอยู่เลย แต่จดหมายของเธอเป็นพระพรอย่างหนึ่งแก่หัวใจของผม ขอให้เรามีใจกรุณาและมีความเป็นคริสเตียนต่อคนเหล่านั้นที่พูดภาษาอื่น ๆ และขอให้เราแน่ใจว่าความแตกต่างเหล่านั้นในด้านภาษาไม่กลายเป็นสิ่งกีดขวางระหว่างคริสเตียนทั้งหลาย

ที่เมืองสเปียร์แมน รัฐเท็กซัสเมื่อหลายปีก่อน ผมได้ชนะเจ้าสาวหลังสงครามชาวฝรั่งเศสคนหนึ่งมาถึงพระคริสต์ เธอเพิ่งกลับบ้านมากับสามีทหารของเธอไม่นานหลังจากสงครามโลกครั้งที่ 1 เธอเป็นสุภาพสตรีที่หน้าตาสวยและมีพรสวรรค์ เธอเรียนรู้ภาษาอังกฤษมาเล็กน้อยโดยประสบความสำเร็จมาก เธอเข้าใจสิ่งที่ผมกล่าวได้แม้ว่าตัวเธอเองพูดภาษาอังกฤษได้น้อยมาก เมื่อเธอพร้อมที่จะเชื่อวางใจพระคริสต์และกล่าวยอมรับพระองค์ให้เป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดของเธอ เราก็คุกเข่าเพื่อจะอธิษฐาน และเธอรับสารภาพกับผมว่า “ฉันไม่เคยอธิษฐานในภาษาอังกฤษเลยคะ ฉันไม่รู้ว่าจะต้องทำอย่างไร ฉันไม่เคยอธิษฐานนอกจากในภาษาฝรั่งเศส” แต่ผมบอกเธอไปว่าพระเจ้าสามารถเข้าใจภาษาฝรั่งเศสได้ดีพอ ๆ กับภาษาอังกฤษ และเธอก็กล่าวคำยอมรับพระคริสต์เป็นภาษาฝรั่งเศส

พวกเราส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในชุมชนต่าง ๆ ที่ทุกคนพูดภาษาอังกฤษและเข้าใจมัน คำบัญชาที่ว่า “อย่าห้ามที่จะพูดภาษาต่าง ๆ เลย” คงจะมีความหมายน้อยมากสำหรับพวกเราส่วนใหญ่ในการประชุมนมัสการปก

ติของคริสตจักร แต่ขอให้เราจดจำที่จะมีใจอ่อนโยนต่อจิตวิญญาณที่รักทุกดวงที่พระคริสต์ทรงมี แกะอื่น ๆ ซึ่งไม่ได้อยู่คอกเดียวกัน แม้ว่าพวกเขาจะมีพระผู้เลี้ยงองค์เดียวกันก็ตาม

สรุปก็คือ ผมขอกล่าวว่าถ้าผู้คนที่รักบางครั้งที่ถูกชักนำให้หลงผิด หรืออย่างน้อยถ้าพวกเขาไม่เห็นเรื่อง ภาษาต่าง ๆ แบบที่เราเห็น ขอให้เรายืนกรานด้วยความกรุณาฉันทพี่น้องว่าพวกเขาควรปฏิบัติตามข้อห้าม เหล่านั้นในพระคัมภีร์ และอย่าให้เราไปไกลเกินกว่านั้นเลย! ถ้าผู้คนที่ปฏิบัติตามกฎเหล่านั้นที่วางไว้ในพระวจนะ ของพระเจ้า เราก็ต้อนรับพวกเขาในการประชุมนมัสการต่าง ๆ ของเรา และพวกเขาสามารถร้องเพลงและ อธิษฐานและฟังและช่วยชนะจิตวิญญาณได้เหมือนคริสเตียนคนอื่น ๆ โดยไม่รบกวนการประชุมนมัสการและ ไม่ก่อให้เกิดความสับสนหรือนำข้อครหาเข้าสู่พระนามและอุดมการณ์ของพระคริสต์

คราวนี้ขอให้ผมกล่าวถ้อยคำปิดท้ายแบบจริงจังเกี่ยวกับเรื่องการพูดในภาษาต่าง ๆ มันจะสำคัญอะไร หากคุณพูดด้วยภาษาเหล่านั้นของมนุษย์และเหล่าทูตสวรรค์และไม่ปฏิบัติตามพระมหาบัญชาซึ่งพระเยซู ประทานให้แล้ว? มันจะมีประโยชน์อันใดหากคุณสามารถพูดได้เป็นสิบภาษา ไม่ว่าจะโดยสติปัญญาของมนุษย์ หรือโดยการอัศจรรย์หนึ่ง หากคุณไม่มีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่บนตัวคุณเพื่อชนะจิตวิญญาณ? ผมได้หาทางที่ จะแสดงให้เห็นแล้วว่าพระคัมภีร์สอนอะไรเกี่ยวกับเรื่องภาษาต่าง ๆ แต่ผมขอกล่าวจากใจของผมว่าเจตนาของ ผมนั้นจริง ๆ แล้วก็คือ ที่จะให้คริสเตียนทั้งหลายแสวงหาและพบฤทธิ์เดชนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าคำ สอนเท็จและความสับสนเกี่ยวกับภาษาต่าง ๆ กีดกันผู้คนไม่ให้แสวงหาและมีการเติมเปี่ยมอันทรงฤทธิ์ของ พระเจ้า ฤทธิ์เดชนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ นั้นเราก็ควรเอาเรื่องภาษาต่าง ๆ ออกไปให้พ้นทางเพื่อที่ผู้คนจะ เห็นว่าพระเจ้าทรงบัญชาเราจริง ๆ ให้เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเพื่อจะมีฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ ถ้าคุณพูด ในภาษาต่าง ๆ และมีความปลื้มปิติแต่ไม่ชนะจิตวิญญาณมากเท่ากับคริสเตียนอีกคน นั้นคุณก็ไม่ใช่ที่พอ พระทัยพระคริสต์มากเท่ากับเขา ผมได้เขียนอย่างเรียบง่ายและชัดเจนที่สุดเท่าที่ทำได้แล้ว พร้อมกับความรัก ฉันทพี่น้องและการวิงวอนอย่างสุดใจและการอธิษฐาน โดยพยายามที่จะให้คริสเตียนทั้งหลายเลิกสนใจ ประสพการณ์ส่วนตัวทั้งหลายที่ไม่สำคัญและเห็นแก่ตัว เพื่อที่พวกเขาจะใส่ใจต่อคำบัญชาที่ชัดเจนนั้นของ พระเจ้า ที่ว่าแต่ละคนควรเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อจะมีฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ ไม่ว่าคน ๆ นั้นจะพูดภาษาต่าง ๆ หรือไม่พูด ยึดถือข้อเชื่อเดิมหรือสอนผิด

ท่านผู้อ่านที่รัก ถ้าคุณไม่มีอยู่บนตัวคุณลมหายใจนั้นแห่งสวรรค์เพื่อที่จะทำให้คุณเป็นผู้ชนะจิต วิญญาณ นั้นไม่ว่าคุณจะมีสิ่งอื่นใดก็ตาม คุณก็อยู่นอกน้ำพระทัยของพระเจ้าและอัครบรมคกของคุณ!

บทที่ 9

ฤทธิ์เดชแห่งฟื้นเทออสต์สำหรับ

คริสเตียนทุกคน

“และพวกท่านจะได้รับของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยว่าพระสัญญานั้นตกแก่พวกท่าน และแก่ลูกหลานของพวกท่าน และแก่คนทั้งหลายที่อยู่ห่างไกลออกไป คือทุกคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเราจะทรงเรียกนั้น” - กิจการ 2:38,39

การเติมเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชเป็นมรดกของคริสเตียนทุกคน! มันอาจเป็นมรดกอย่างหนึ่งที่ยังไม่มีใครมาขอรับไป แต่ฤทธิ์เดชของพระเจ้าซึ่งช่วยให้คริสเตียนคนหนึ่งสามารถเป็นพยานเพื่อพระคริสต์และชนะจิตวิญญาณได้นั้นเป็นสิทธิของคริสเตียนทุกคน การไม่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ การไม่ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน ก็เท่ากับพลาดสิ่งดีสูงสุดนั้นไปและพลาดที่จะขอรับพระพรสูงสุดนั้นที่ถูกยื่นเสนอให้แก่ลูกทุกคนของพระเจ้า คริสเตียนทุกคนสามารถมีการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ ประสบการณ์หนึ่งที่ชัดเจนนอกเหนือจากการบังเกิดใหม่ “ประสบการณ์หนึ่งที่ชัดเจนซึ่งคน ๆ หนึ่งสามารถทราบได้และควรที่จะทราบว่า เขาได้รับมันแล้วหรือไม่” ตามที่ Dr. R.A. Torrey กล่าวใน *What the Bible Teaches* และการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เชื่อมโยงกับและหลัก ๆ แล้วมีไว้เพื่อจุดประสงค์ในการรับใช้พระเจ้า การเป็นพยานที่ชนะจิตวิญญาณ

ในอีกบทเราได้พูดคุยเกี่ยวกับการงานปกตินั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การงานนั้นซึ่งพระองค์ทรงกระทำเพื่อคริสเตียนทุกคน พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงทำให้ทุกคนที่เป็นลูกของพระเจ้าบังเกิดใหม่แล้ว ทรงสถิตอยู่ในร่างกายของคริสเตียนทุกคน และในระดับหนึ่งพระองค์ทรงปลอบประโลมใจและสั่งสอนและช่วยเหลือคริสเตียนคนนั้นให้อิฐฐานและเติบโตในพระคุณทั้งหลายของคริสเตียน เนื่องจากทั้งหมดนี้ถูกกระทำในระดับหนึ่งเพื่อลูกของพระเจ้าทุกคน เราจึงพูดถึงมันในฐานะการงานที่ปกติทั่วไปของพระวิญญาณบริสุทธิ์

แต่นั้นไม่ได้หมายความว่า การเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ การงานที่พิเศษและแสนอัศจรรย์นั้นของพระวิญญาณในการทำให้คริสเตียนคนหนึ่งมีฤทธิ์เดชเพื่อการเป็นพยาน ไม่ใช่สิ่งที่เป็นไปได้เช่นกันสำหรับคริสเตียนทุกคน ไม่ใช่คริสเตียนทุกคนที่ชนะจิตวิญญาณจริง ๆ แต่คริสเตียนทุกคนสามารถทำได้ ไม่ใช่คริสเตียนทุกคนมีการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์จริง ๆ แต่คริสเตียนทุกคนควรจะมีการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ใช่คริสเตียนทุกคนมีการสำแดงของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของตนจริง ๆ แต่ 1 โครินธ์ 12:7 กล่าวว่า “แต่การสำแดงของพระวิญญาณนั้นมีแก่ทุกคนเพื่อเป็นประโยชน์ร่วมกัน”

ขอให้พระวิญญาณของพระเจ้าทรงขับเคลือนใจของทุกคนที่อ่านข้อความนี้จนกว่าเขาจะเห็นว่า การดำเนินชีวิตไปวัน ๆ โดยไม่มีการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณของพระเจ้านั้นเป็นเรื่องน่าเศร้าอันเหลือจะกล่าว เรื่องน่าสลดโดยไม่จำเป็นเลย เป็นความไม่เชื่อฟังและบาปเลยด้วยซ้ำ เพราะพระเจ้าทรงประสงค์ให้คริสเตียนทุกคนเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ที่ว่าฤทธิ์เดชแห่งฟื้นเทออสต์มีให้แก่คริสเตียนทุกคนนั้นก็เห็นได้ชัดเจน: ประการแรก โดยพระสัญญา

เหล่านั้นซึ่งมาถึงทุกคนเหมือน ๆ กัน; ประการที่สอง โดยหลายตัวอย่างในภาคพันธสัญญาใหม่; ประการที่สาม เพราะการสถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในคริสเตียนทุกคนทำให้การประกอบด้วยฤทธิ์เดชเพื่อการรับใช้เป็นที่สมเหตุสมผลสำหรับคริสเตียนทุกคน; ประการที่สี่ โดยข้อเท็จจริงที่ว่างานขณะจิตวิญญาณนั้นต้องอาศัยฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติ; และประการที่ห้า เพราะพระวาระของพระเจ้าบัญชาคริสเตียนทั้งหลายอย่างชัดเจนให้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

I. พระคัมภีร์สัญญาไว้ชัดเจนเรื่องการเต็มเปี่ยม

ของพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่คริสเตียนทุกคน

เราไม่ถูกปล่อยทิ้งให้สงสัยหรืออยากรู้เลยว่าคริสเตียนทุกคนสามารถมีการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้หรือไม่ พระคัมภีร์หลายตอนประกาศชัดเจนว่าพระพรนั้นแห่งพื้นเทออสต์ การประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนนั้น มีไว้สำหรับคริสเตียนทุกคน

1. ในลูกา 11:13 พระเยซูตรัสว่าพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์

ให้แก่คนทั้งหลายที่ทูลขอต่อพระองค์

จงฟังพระสัญญาที่โดดเด่นนี้: “ฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลาย ผู้เป็นคนชั่วร้าย ยังรู้ว่าจะให้ของกำนัลดี ๆ แก่บุตรทั้งหลายของตนอย่างไร พระบิดาของท่านทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่คนเหล่านั้นที่ขอกจากพระองค์มากยิ่งขึ้นกว่าสักเท่าใด” (ลูกา 11:13)

พระสัญญานี้ถูกเกริ่นนำโดยคำอุปมาเกี่ยวกับชายผู้หนึ่งที่มาเคาะประตูบ้านเพื่อนของตนตอนเที่ยงคืน โดยกล่าวว่า “เพื่อนเอ๋ย ขอให้ข้ายืมขนมปังสามก้อนเถิด เพราะเพื่อนของข้าคนหนึ่งในการเดินทางของเขาได้มาหาข้า และข้าไม่มีอะไรจะตั้งไว้ตรงหน้าเขา” เพื่อนบ้านคนนั้นยินเคาะประตูแล้วข้าแล้ว โดยอ้อนวอนขอขนมปังให้เพื่อนคนหนึ่ง และนั่นแสดงภาพคริสเตียนคนหนึ่งที่ยากได้ฤทธิ์เดชเพื่อขณะจิตวิญญาณ อยากได้ฤทธิ์เดชเพื่อเป็นพยานอย่างสัมฤทธิ์ผลแก่คนเหล่านั้นที่เขารัก พระเยซูทรงสัญญาในที่นี้ว่าพระบิดาประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฤทธิ์เดชที่ขณะจิตวิญญาณแก่คนทั้งหลายที่ทูลขอต่อพระองค์ “คนเหล่านั้น” เป็นคำสรรพนามบุรุษที่สามพหูพจน์ซึ่งแน่นอนว่าหมายถึงใครก็ได้ ใครก็ได้ที่ทูลขอต่อพระเจ้า ที่อ้อนวอนต่อไปเรื่อย ๆ กับพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ ก็ได้รับคำสัญญาอย่างแน่นอนเรื่องการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์

2. พระวิญญาณบริสุทธิ์ในฤทธิ์เดชทรงถูกสัญญาไว้แก่

คนทั้งหลายที่เชื่อฟังพระเจ้า

เปโตรซึ่งเทศนาที่กรุงเยรูซาเล็มหลังจากพื้นเทออสต์ไม่นาน กล่าวแก่เหล่าผู้ฟังของเขาว่า “และพวกเราเป็นเหล่าพยานของพระองค์ถึงสิ่งเหล่านี้ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้เช่นกัน ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ประทานแก่คนทั้งหลายที่เชื่อฟังพระองค์” (กิจการ 5:32)

เปโตรตั้งใจที่ยืนยันตรงนั้นและเป็นพยานต่อหน้าเหล่าผู้ครอบครองชาวยิว พระวิญญาณบริสุทธิ์ประทานฤทธิ์เดชให้แก่เขา และพระวิญญาณบริสุทธิ์องค์เดียวกันนั้นตรัสแก่จิตใจของคนชั่วเหล่านั้นผู้ได้ตรึงพระผู้ช่วยให้รอดที่กางเขน พระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งประทานฤทธิ์เดชให้แก่ผู้คนเพื่อที่พวกเขาจะสามารถเป็นพยานเพื่อพระองค์และขณะจิตวิญญาณได้ ทรงถูกประทานให้โดยพระบิดาแก่ทุกคนที่เชื่อฟังพระองค์ ตรงนี้มัน

หมายถึงความเชื่อฟังในเรื่องการชนะจิตวิญญาณโดยเฉพาะ ตามที่เราจะพูดถึงในที่อื่น แต่เวลานั้น “คนทั้งหลายที่เชื่อฟังพระองค์” แน่ใจว่าหมายถึงคริสเตียนคนใดก็ได้ที่ตั้งใจที่จะปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับชีวิตของเขาอย่างสมบูรณ์แบบและที่จะทำส่วนของตนในการชนะจิตวิญญาณ คริสเตียนทุกคนที่เชื่อฟังพระเจ้าสามารถมีการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้!

3. กิจการ 2:38,39 กล่าวชัดเจนว่าพระสัญญาเรื่องการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์มีให้แก่ทุกคนที่จะรับความรอด

พระสัญญาหนึ่งที่แสนวิเศษถูกมอบให้แก่เราในกิจการ 2:38,39:

“แล้วเปโตรได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านทุกคนจงกลับใจเสียใหม่และรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์ เพราะโปรดยกบาปทั้งหลายแล้ว และพวกท่านจะได้รับของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยว่าพระสัญญานั้นตกแก่พวกท่าน และแก่ลูกหลานของพวกท่าน และแก่คนทั้งหลายที่อยู่ห่างไกลออกไป คือทุกคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของพวกเราจะทรงเรียกนั้น”

ผู้คนเหล่านี้ของชนชาติอิสราเอลซึ่งถูกฟ่องใจได้กล่าวแก่เปโตรและพวกอัครทูตที่เหลือว่า “พวกท่านและพี่น้องทั้งหลาย พวกเราจะทำอะไรดี” จงหมายเหตุว่าพวกเขาไม่ได้ถามแค่ว่าจะต้องทำอะไรเพื่อที่จะได้รับความรอด พวกเขาอยากได้รับความรอดแน่นอน แต่พวกเขาอยากได้มากกว่านั้น พวกเขาอยากทำทุกสิ่งทุกอย่างที่เขาควรกระทำ ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพวกเขาอยากได้ความเชื่อแบบคริสเตียนแบบนั้น-ฤทธิ์เดชและความชื่นบานและคำพยานที่เกิดผลมาก-ซึ่งหนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้นที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณวันนั้นได้สำแดงต่อหน้าพวกเขาแล้ว พวกเขาอยากได้รับความรอดและเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ฉะนั้นเปโตรจึงบอกพวกเขาว่าจำเป็นต้องทำอะไรเพื่อรับความรอดและจากนั้นต้องทำอะไรเพื่อที่จะมีการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย

เราจะพูดถึงพระคำข้อนี้ในที่อื่นและแสดงให้เห็นว่าการกลับใจใหม่นั้นคือเพื่อรับความรอดและว่าบัพติศมานั้นเป็นสัญลักษณ์ของความเชื่อฟังของจิตใจซึ่งคน ๆ หนึ่งต้องมีเพื่อจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่แค่ตอนนี้จงหมายเหตุส่วนท้ายของข้อ 38 และทั้งหมดของข้อ 39: “...และพวกท่านจะได้รับของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยว่าพระสัญญานั้นตกแก่พวกท่าน และแก่ลูกหลานของพวกท่าน และแก่คนทั้งหลายที่อยู่ห่างไกลออกไป คือทุกคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของพวกเราจะทรงเรียกนั้น”

เราทราบว่าการเรียก, “ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์” หมายถึงการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ การประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน ซึ่งหนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้น หลังจากรอคอยอยู่ในห้องชั้นบนนั้นได้รับที่เพ้นเทคอสต์ ในกิจการ 10:44-47 คำเรียกเดียวกันถูกใช้เกี่ยวกับการเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฤทธิ์เดชมาบนโครเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขา: “...ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ถูกเทลงมาบนพวกคนต่างชาติด้วย” (กิจการ 10:45) จากนั้นเปโตรกล่าวว่าคนต่างชาติเหล่านี้ “ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนกับพวกเรา” (กิจการ 10:47) จากนั้นในกิจการ 11:15-17 เปโตรกล่าวชัดเจนว่าเขากำลังหมายถึงบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ กล่าวได้ว่าพระเจ้าได้ประทานให้แก่โครเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขา “ของประทานแก่พวกเขาเหมือนแก่พวกเรา” (กิจการ 11:17) ฉะนั้น “ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์” จึงหมายถึงการเต็มเปี่ยมเดียวกันนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนที่มาบนพวกสาวกที่เฝ้าคอยนั้นที่เพ้นเทคอสต์

ต์

เปโตรกล่าวเกี่ยวกับของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า “ด้วยว่าพระสัญญานั้นตกแก่พวกท่าน และแก่ลูกหลานของพวกท่าน และแก่คนทั้งหลายที่อยู่ห่างไกลออกไป คือทุกคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเราจะทรงเรียกนั้น” เปโตรกล่าวว่าพระสัญญานี้หมายความว่าทุกคนที่เคยถูกพองใจเกี่ยวกับบาปของตนและเคยได้รับการทรงเรียกจากพระเจ้าให้มารับความรอด ก็รับความรอดได้ และได้รับคำสัญญาด้วยว่าเขาสามารถมีการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณได้ หรือของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์! ของประทานนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ มีไว้สำหรับยิวเหล่านั้นที่ได้ยินเปโตรเทศนา มันมีไว้สำหรับลูกหลานของพวกเรา มันมีไว้สำหรับทุกคนที่อยู่ห่างไกลออกไปเช่นกัน กระทั่งผู้ใดก็ตามที่พระเจ้าจะทรงเรียกให้มารับความรอด!

II. หลายตัวอย่างในภาคพันธสัญญาใหม่แสดงให้เห็นว่า การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณมีไว้สำหรับคริสเตียนทุกคน

ให้เราดูที่ฝูงชนเหล่านั้นที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เฟ้นเทคอสต์ มันเป็นการศึกษาที่ให้ความกระจ่างอย่างมาก ในที่นี้คือพวกอัครทูตสิบเอ็ดคนนั้น ยูดาสม่าตัวตายไปแล้ว แต่มีทิธัสได้รับเลือกให้อยู่กับสิบเอ็ดคนนั้นและไม่ต้องสงสัยเลยว่ารออยู่ตรงนี้ในห้องชั้นบนนั้นก่อนถึงเฟ้นเทคอสต์ แต่กิจการ 1:13 เอ่ยชื่ออัครทูตกลุ่มเดิมสิบเอ็ดคนนั้น จากนั้นพระเจ้าข้าอัครทูตมากกล่าวว่า: “คนเหล่านี้ทุกคนอยู่พร้อมใจกันต่อเนื่องในการอธิษฐานและการอ้อนวอน กับพวกผู้หญิง และมารีย์มารดาของพระเยซู และกับพวกน้องชายของพระองค์” นั่นคือฝูงชนนั้นที่เริ่มต้นการประชุมอธิษฐานซึ่งจบลงในการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เฟ้นเทคอสต์ มีคนประมาณหนึ่งร้อยยี่สิบคนตอนนั้น พระคำข้อถัดไปบอกเรา ในคนหนึ่งร้อยยี่สิบคนนี้มีพวกนักเทศน์และผู้เชื่อธรรมดา ทั้งชายและหญิง เหล่าผู้นำคริสเตียนและผู้คนที่ไม่รู้หนังสือซึ่งชื่อของพวกเขาไม่เคยถูกให้ไว้! และนั่นบ่งชี้ว่าเหล่านักเทศน์และผู้เชื่อธรรมดาต้องการการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนกัน และนั่นบ่งชี้ว่าชายและหญิงต้องการการเติมเปี่ยมของพระเจ้าเหมือนกัน การประกอบด้วยฤทธิ์เดชนั้นเพื่อการเป็นพยาน

เราควรสังเกตด้วยว่ามันเป็นกลุ่มคนที่มาด้วยความสมัครใจ พระบัญชาที่ของพระเยซูเจ้าที่ให้ค้อยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มจนกว่าพวกเขาจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนดูเหมือนจะถูกประทานให้แก่พวกอัครทูตเป็นหลัก กิจการ 1:1-5 บอกเราว่าพระองค์ประทานคำบัญชาหลายประการแก่ “พวกอัครทูต ผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงเลือกไว้แล้วนั้น” และไม่ต้องสงสัยเลยว่า อัครทูตกลุ่มเดิมนี้นี้เป็นผู้ที่ได้รับคำกำชับพิเศษนั้นที่ว่าพวกเขาควรรออยู่ที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อที่จะประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน แต่มันเห็นได้ค่อนข้างชัดเจนว่าทั้งพระสัญญานั้นและคำบัญชานั้นมีไว้สำหรับคริสเตียนทุกคน เพราะว่าคนหนึ่งร้อยยี่สิบคนรวมตัวกันและค้อยอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็ม และทุกคนเหล่านี้เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

“เมื่อวันเทศกาลเฟ้นเทคอสต์มาถึงแล้ว พวกสาวกทุกคนได้มีน้ำหนึ่งใจเดียวกันอยู่ในสถานที่แห่งเดียวกัน” “ทุกคน” ที่ว่านี้ที่เฟ้นเทคอสต์เป็นใคร? กิจการ 2:4 บอกเราอีกว่า “และพวกเขาทุกคนก็เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” และ “ทุกคน” นั้นรวมถึงผู้ที่เป้นพยานด้วยในสิบหกสัญชาติที่แตกต่างกัน-การเป็น

พยานซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณโดยคริสเตียนทุกคนผู้ซึ่งเต็มใจคอยอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็มและเฝ้าคอยพระเจ้า จนกระทั่งเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์! มันเป็นเรื่องของความสมัครใจ คริสเตียนเหล่านั้นผู้ซึ่งเต็มใจที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและเต็มใจที่ทำตามข้อกำหนดต่าง ๆ ของพระเจ้าได้เฝ้ารอและอ่อนวอนต่อพระเจ้าในการอธิษฐานและการวิงวอนและได้รับพระพรเดียวกันนั้น การเต็มเปี่ยมเดียวกันนั้น ฤทธิ์เดชเดียวกันนั้นเหมือนที่พวกอัครทูตได้รับ!

ในกิจการ 4:23-35 เราพบว่าผู้เชื่อทั้งคณะนั้นที่กรุงเยรูซาเล็มได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีก พวกเขามีจำนวนมาก อันที่จริงข้อ 32 กล่าวว่า “และคนจำนวนมากในพวกเขาที่เชื่อนั้นมีใจและจิตใจเป็นหนึ่งเดียวกัน” ทุกคนที่ปรารถนาได้มีส่วนในการประชุมอธิษฐานนั้น ทุกคนที่อยู่ต่อในการประชุมอธิษฐานนั้นได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และนั่นดูเหมือนจะรวมถึง “คนจำนวนมากในพวกเขาที่เชื่อนั้น”

ความหมายโดยนัยของตัวอย่างในภาคพันธสัญญาใหม่ก็คือว่า คริสตจักรทั้งหมดควรที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ว่าคริสเตียนทุกคนควรที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และว่าทุกคนที่หวังเฝ้ามองที่จะแสวงหาพระพักตร์ของพระเจ้าและกระทำตามเงื่อนไขต่าง ๆ ของพระเจ้าสามารถรับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณได้เหมือนอย่างพวกเขา

มีผู้คนมากมายในพระคัมภีร์ที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในพระคัมภีร์! พวกอัครทูต พวกผู้ปกครอง เหล่าผู้ช่วย “เหล่าผู้รับใช้และ...เหล่าสาวใช้” เศคาริยาห์และเอลีซาเบธและยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา พระเยซูและอัครทูตสิบสองคนนั้น คนทั้งคณะนั้นที่เพ็นเทคอสต์ บาร์นาบัสและมารีย์มารดาของพระเยซูและหญิงเหล่านั้น และเหล่าน้อง ๆ ร่วมสายโลหิตของพระคริสต์-ทุกคนเหล่านี้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

กิจการ 13:52 เล่าเกี่ยวกับคริสตจักรแห่งแคว้นปิสิดีที่เปาโลและบาร์นาบัสประกาศข่าวประเสริฐ และขณะจิตวิญญาณหลายดวง “และพวกสาวกก็เต็มเปี่ยมด้วยความปีติยินดี และด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ก็คนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์? คำตอบคือ “พวกสาวก” เราได้แต่อนุมานว่าคริสเตียนทั้งหมดนั้น ผู้เชื่อใหม่เหล่านี้ที่เมืองอันติโอกแห่งแคว้นปิสิดี “เต็มเปี่ยมด้วยความปีติยินดี และด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

ตัวอย่างในภาคพันธสัญญาใหม่ทุกแห่งบ่งบอกว่ามันเป็นอภิสิทธิ์และหน้าที่ของคริสเตียนทุกคนที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

III. การสถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในคริสเตียนทุกคน

ทำให้มันสมเหตุสมผลและเหมาะสมที่พระองค์ควร

เต็มเปี่ยมคริสเตียนทุกคนและทำให้คริสเตียนทุกคน

ประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในร่างกายของคริสเตียนทุกคน 1 โครินธ์ 6:19,20 กล่าวว่า

“อะไรกัน พวกท่านไม่ทราบหรือว่า ร่างกายของพวกท่านเป็นวิหารของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งสถิตอยู่ในพวกท่าน ซึ่งพวกท่านได้รับจากพระเจ้า และพวกท่านไม่ใช่เจ้าของตัวพวกท่านเอง เพราะว่าพวกท่านถูกซื้อไว้แล้วตามราคา เหตุฉะนั้นจงถวายสง่าราศีแด่พระเจ้าในร่างกายของพวกท่าน และในจิตวิญญาณของพวกท่าน ซึ่งเป็นของพระเจ้า”

พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสร้างบ้านของพระองค์ในร่างกายของคริสเตียนทุกคน พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงเป็นผู้ที่ทำให้คนบาปทุกคนที่สำนึกผิดได้บังเกิดใหม่ และจากนั้นพระองค์ก็ทรงอยู่ตลอดไปในร่างกายของคริสเตียนทั้งหลาย ทรงทำให้ร่างกายเหล่านั้นเป็นวิหารของพระองค์ บ้านของพระองค์

แต่ถ้าคริสเตียนทุกคนมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ ทำไมถึงไม่ยอมให้พระองค์เต็มเปี่ยมเราและบงการเรา และควบคุมเราเล่า? มันไม่สมเหตุสมผลเลยที่คริสเตียนคนใดจะไม่เปิดทางอย่างเต็มที่และอย่างสมบูรณ์ให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้เปี่ยมสุขผู้ทรงสถิตภายในเขา

ผมเคยได้ยินผู้คนอธิษฐานว่า “โอ ข้าแต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็โปรดเสด็จมาและสถิตภายในพวกเราด้วยเถิด!” แต่คำอธิษฐานนั้นก็ผิดที่ผิดทาง เพราะพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่ในร่างกายของคริสเตียนทุกคนอยู่แล้ว

ขอบคุณพระเจ้า เราไม่ใช่ลูกกำพร้า! ขอบคุณพระเจ้า เราไม่ถูกปล่อยทิ้งไว้ในโลกนี้โดยไม่มีผู้ใดที่เราจะหันไปพึ่งพาเพื่อขอฤทธิ์เดชและสติปัญญาและทุกสิ่งอื่นใดที่เราต้องการ! พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงอาศัยอยู่ในร่างกายของผม พระองค์ทรงรักผม! พระองค์ทรงอยู่ใกล้เพื่อจะเป็นผู้ปลอบประโลมใจและผู้สอน พระองค์จะทรงช่วยผมให้เข้าใจพระวจนะของพระเจ้า ช่วยผมให้จดจำและระลึกถึงถ้อยคำเหล่านั้นที่พระเยซูตรัสไว้ พระองค์จะทรงอธิษฐานกับผมและเพื่อผมด้วยการคร่ำครวญที่ไม่อาจเอ่ยเป็นคำพูดได้ พระคัมภีร์บอกเรา พระองค์จะทรงทำให้พระคุณทั้งหลายของคริสเตียนเติบโตในตัวผม โอ แล้วทำไมพระองค์ถึงไม่ควรประทานฤทธิ์เดชที่จะเป็นพยานเพื่อพระคริสต์ให้ผมเช่นกันเล่า? ถ้าพระองค์ทรงสถิตอยู่ภายในผม และถ้าร่างกายของผมเป็นบ้านของพระองค์ แล้วทำไมพระองค์ถึงไม่ควรอยู่เต็มบ้านของพระองค์และได้ควบคุมร่างกายของพระองค์อย่างสมบูรณ์เล่า?

ดังนั้นจึงปรากฏว่าข้อพระคัมภีร์เหล่านั้นซึ่งพูดถึงการสถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์ จำเป็นต้องบอกเป็นนัยว่าพระองค์ทรงอยากเต็มเปี่ยมร่างกายนั้นที่พระองค์ทรงอาศัยอยู่และได้ครอบครองร่างกายนั้นที่เป็นของพระองค์อย่างเต็มที่

จงพิจารณาโยฮัน 7:37-39:

“ในวันสุดท้าย วันใหญ่แห่งเทศกาลเลี้ยงนั้น พระเยซูทรงยืนและร้อง โดยตรัสว่า “ถ้าผู้ใดกระหาย จงให้ผู้นั้นมาหาเราและดื่ม ผู้ที่เชื่อในเรา ตามที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้แล้วว่า ‘จากภายในผู้นั้น บรรดาแม่น้ำแห่งน้ำประกอบด้วยชีวิตจะไหลออกมา’” (แต่พระองค์ตรัสสิ่งนี้เรื่องพระวิญญาณ ซึ่งคนทั้งหลายที่เชื่อในพระองค์จะได้รับ ด้วยว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์ยังไม่ถูกประทานให้ เพราะพระเยซูยังมีได้รับสง่าราศี)”

ผมคิดว่ามันค่อนข้างชัดเจนว่าพระเยซูเจ้ากำลังสัญญาตรนนี้เรื่องการสถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในผู้เชื่อทุกคน พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงสร้างกองบัญชาการในร่างกายของคริสเตียน “ผู้ที่เชื่อในเรา ตามที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้แล้วว่า ‘จากภายในผู้นั้น บรรดาแม่น้ำแห่งน้ำประกอบด้วยชีวิตจะไหลออกมา’” และเราได้รับการบอกชัดเจนว่าพระองค์กำลังตรัสถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ยังไม่ได้ถูกประทานให้ในความหมายของการสถิตอยู่ภายในของพระองค์ เพราะว่ามันยังจะไม่เกิดขึ้นจนกว่าพระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตายและทรงรับสง่าราศีแล้ว จากนั้นพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะทรงถูกประทานให้เพื่อสถิตอยู่ใน

ร่างกายของผู้คน เราทราบแน่นอนว่าก่อนหน้านี้พระวิญญาณบริสุทธิ์เคยมาในฤทธิ์เดชบนอัครทูตและผู้พยากรณ์หลายคน บนพระเยซูและยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาและมารีย์และเอลีซาเบธและเศคาริยาห์และอีกหลายคน การประกอบด้วยฤทธิ์เดชเป็นสิ่งที่คริสเตียนหลายคนเคยประสบแล้วก่อนหน้านี้ แต่การสถิตอยู่ในภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เคยถูกประสบโดยคริสเตียนคนใดเลยจนกระทั่งพระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตายแล้ว ฉะนั้นพระคำตอนนี้จึงพูดถึงเวลานั้นเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงถูกประทานให้เพื่อสถิตอยู่ในร่างกายของคริสเตียนทั้งหลายและทำให้ร่างกายมนุษย์เป็นกองบัญชาการของพระองค์

แต่มันเห็นได้ชัดพอ ๆ กันว่าการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในคำพยานที่ชนะจิตวิญญาณถูกยื่นเสนอให้เช่นกัน คริสเตียนทุกคนจะต้องเป็นบ่อน้ำพุที่มีชีวิต! และออกจากตัวตนที่อยู่ในสุดของคริสเตียนผู้นั้นควรมีสายธารแห่งพระพรและฤทธิ์เดชและคำพยานไหลออกมาแก่ทุกคนที่อยู่รอบตัวเขา!

แน่นอนว่ามันคงเป็นไปได้เลยที่ผู้อ่านที่เฉลียวฉลาดคนใดจะปฏิเสธว่าพระคำตอนนี้ที่ถูกยกมาข้างบนหมายความว่า คริสเตียนทุกคนที่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ในร่างกายของตนควรที่จะเป็นบ่อน้ำพุที่มีชีวิตและฤทธิ์เดชของพระเจ้าควรไหลออกมาจากตัวเขา และพระคัมภีร์ทุกตอนที่กล่าวชัดเจนเกี่ยวกับการสถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์จำเป็นต้องบอกเป็นนัยถึงข้อเท็จจริงที่ว่าคนที่มีพระวิญญาณสถิตอยู่ภายในร่างกายของตนสามารถมีพระองค์ในการเต็มเปี่ยมของพระองค์ได้!

จงพิจารณาข้อพระคำอีกตอน ในยอห์น 20:19-22 เรามีบันทึกเกี่ยวกับการสำเร็จจริงของพระสัญญา นั่นที่พระเยซูทรงให้ไว้แก่พวกสาวกในยอห์น 7:37-39 วันเดียวกันนั้นที่พระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตาย พระองค์ทรงมาหาเหล่าสาวกของพระองค์และระบายลมหายใจบนพวกเขา และพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ การสถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์เริ่มต้นวันนั้นอย่างแน่นอน วันนั้นที่พระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตาย เมื่อพระองค์ทรงได้รับสง่าราศีและพระสัญญาของพระองค์สำเร็จจริง พระองค์ทรงบัญชาสาวกเหล่านั้นว่า “ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด” และพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์มาสถิตอยู่ในร่างกายของตน แต่จงสังเกตพระคำสองข้อโดยเฉพาะ: “แล้วพระเยซูจึงตรัสกับพวกเขาอีกว่า “สันติสุขจงดำรงอยู่กับท่านทั้งหลายเถิด พระบิดาของเราทรงส่งเรามาแล้วฉันใด เราก็ส่งท่านทั้งหลายไปฉันนั้น” และเมื่อพระองค์ได้ตรัสสิ่งนี้แล้ว พระองค์ทรงระบายลมหายใจออกบนพวกเขา และตรัสกับพวกเขาว่า “ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด”-ยอห์น 20:21,22

ผมขอกล่าวอีกทีว่าคุณเหมือนเห็นได้ชัดว่าพระเยซูกำลังตรัสถึงการสถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกสาวกได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในที่นี้ และกระนั้นพระเยซูก็ทรงบัญชาพวกเขาในเวลาต่อมาว่าพวกเขายังต้องคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มเพื่อที่จะประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน เราต้องไม่อนุมานว่าตรงนี้วันนั้นที่พระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตาย พวกสาวกได้รับการเต็มเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชแล้ว เหตุใดพวกเขาถึงควรเฝ้ารอและคอยที่จะประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนหากพวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชนั้นที่พวกเขาแสวงหาอยู่แล้ว? ไม่ใช่ มันไม่ใช่ฤทธิ์เดชนั้นที่พวกเขาได้รับ แต่พวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อจะสถิตอยู่ในร่างกายของพวกเขา มันคือการสถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพวกสาวกได้รับแล้วตรงนี้

แต่พระคำตอนนั้นบอกเป็นนัยอย่างแน่นอนว่าพวกเขาควรได้รับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ

บรูซในฤทธิ์เดช พระเยซูตรัสแก่พวกเขาว่า “พระบิดาของเราทรงส่งเรามาแล้วฉันใด เราก็ส่งท่านทั้งหลายไปฉันนั้น” ในพระสัญญาและคำบัญชาอันเรียบง่ายนั้น พระเยซูทรงหมายถึงฤทธิ์เดชเพื่อการเป็นพยานอย่างแน่นอน ฤทธิ์เดชเพื่อการชนะจิตวิญญาณ เหมือนอย่างที่เราเคยถูกส่งมาโดยพระบิดาจากสวรรค์ สาวกเหล่านี้ก็ถูกส่งไปโดยพระเยซูเช่นกัน เหมือนอย่างที่เราเคยต้องทำงานรับใช้ทั้งหมดของพระองค์ในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ สาวกเหล่านี้ก็สามารถทำงานนั้นที่พวกเขาได้รับมอบหมายโดยฤทธิ์เดชที่กระทำการอัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น พระเยซูกำลังมอบหมายให้พวกเขาทำการมหัศจรรย์ทั้งหลายซึ่งสามารถกระทำได้โดยฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติเท่านั้น!

ฉะนั้นเมื่อพระเยซูตรัสว่า “ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด” พระองค์ก็หมายความว่าอย่างแน่นอนว่าพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์มาสถิตอยู่ในร่างกายของพวกเขาตอนนั้นและที่นั่นเลย แต่พระองค์ทรงบัญชาพวกเขาอย่างแน่นอนเช่นกันให้รอคอยพระเจ้าในอนาคตจนกว่าพวกเขาจะได้รับพระองค์ในความเต็มเปี่ยมและฤทธิ์เดชมหัศจรรย์เพื่อการเป็นพยาน

คุณเห็นแล้วว่า ที่ใดก็ตามที่พระคัมภีร์สอนว่าคริสเตียนคนหนึ่งมีพระวิญญาณบริสุทธิ์สถิตอยู่ในร่างกายของเขา พระคำตอนนั้นก็จำเป็นต้องบอกเป็นนัยว่าคนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ควรเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ คนที่มีพระวิญญาณของพระเจ้าสถิตอยู่ภายในตนควรที่จะมีการสำแดงนั้นเช่นกัน การทรงเจิมนั้นและการประกอบด้วยฤทธิ์และการเกิดผลนั้นซึ่งเป็นงานรับใช้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้เปี่ยมสุขของค์เดียวกันนี้

คริสเตียนเอ๋ย คุณไม่เห็นหรือว่ามันเป็นการชั่วและไม่มาคู่และไม่สมเหตุสมผลเลยที่พระวิญญาณของพระเจ้าจะสถิตในร่างกายของคุณและไม่มีทางอันสมบูรณ์แบบของพระองค์? คุณไม่เห็นหรือว่ามันเป็นสถานการณ์ที่ไม่สมเหตุสมผลเลยที่พระวิญญาณผู้เปี่ยมสุขของพระเจ้า ผู้ทรงเต็มพระทัยเหลือเกินที่จะทำทุกสิ่งที่เป็นเพื่อคุณ ไม่ทรงถูกแสวงหาอย่างจริงจังในการเต็มเปี่ยมของพระองค์เพื่อจะให้คุณประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน? ข้อเท็จจริงนั้นที่ว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงสถิตอยู่ในร่างกายของคริสเตียนทุกคนบ่งชี้ว่ามันสมเหตุสมผลและเหมาะสมที่คริสเตียนทุกคนควรเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระเยซูตรัสว่า “เราได้มาเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิต และเพื่อเขาทั้งหลายจะได้ชีวิตอย่างครบบริบูรณ์มากขึ้น” (ยอห์น 10:10) คริสเตียนผู้ที่มีชีวิตควรที่จะมีมันอย่างครบบริบูรณ์มากขึ้น คนที่มีความรอดควรมีฤทธิ์เดชเช่นกัน

เมื่อพระเยซูสิ้นพระชนม์ ทหารคนหนึ่งเอาดอกแทงสีข้างของพระองค์ และมีโลหิตกับน้ำออกมา พระโลหิตนั้นแสดงภาพการไถ่โทษซึ่งพระคริสต์ทรงกระทำแล้วเพื่อเราทุกคน แต่น้ำนั้น ซึ่งปนมากับพระโลหิตแสดงภาพการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งคริสเตียนทุกคนสามารถมีได้ กลไกจ่ายค่าความรอดแล้วแต่กลไกจ่ายค่าชีวิตที่บริบูรณ์นั้น ชีวิตที่เต็มเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชนั้น ชีวิตอันเกิดผลอย่างเปี่ยมสง่าราศีนั้นซึ่งชนะจิตวิญญาณ! การสถิตอยู่ด้วยของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในชีวิตของคริสเตียนหมายความว่าพระองค์ควรถูกสำแดงในฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ และพระองค์จะทรงถูกสำแดงในฤทธิ์เดชในชีวิตของคริสเตียนทุกคนที่กระทำตามข้อกำหนดทั้งหลายของพระเจ้า

**IV. งานขณะจิตวิญญาณนั้น ซึ่งถูกบัญชาไว้สำหรับ
คริสเตียนทุกคน ทำให้ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์
เป็นสิ่งที่ต้องมี**

ผมขอเตือนใจคุณอีกทีว่าคริสเตียนทุกคนได้รับคำบัญชาให้ขณะจิตวิญญาณ พระมหาบัญชา นั้น ซึ่ง
พระผู้ช่วยให้อุดประทานให้ในมัทธิว 28:18-20 แสดงให้เราเห็นสิ่งนี้

“และพระเยซูเสด็จมา และตรัสกับพวกเขา โดยตรัสว่า “ทุกอาณาจักรทั้งสิ้นทรงมอบไว้แก่เราแล้ว ทั้ง
ในสวรรค์และในแผ่นดินโลก เหตุฉะนั้น ท่านทั้งหลายจงออกไปและสั่งสอนชนทุกชาติ ให้บัพติศมาพวกเขาใน
พระนามของพระบิดา และของพระบุตร และของพระวิญญาณบริสุทธิ์ โดยสอนพวกเขาให้ถือรักษาสิ่งสารพัด
ใดก็ตามที่เราได้สั่งพวกท่านไว้ และคูเถิด เราอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป แม้กระทั่งถึงการสิ้นสุดของโลกนี้”

เราต้องสังเกตว่าพระบัญชานี้ไม่ได้ถูกประทานให้แก่แค่อัครทูตสิบสองคนนั้น “ทุกอาณาจักร [สิทธิ
อำนาจ] ทั้งสิ้นทรงมอบไว้แก่เราแล้ว ทั้งในสวรรค์และในแผ่นดินโลก” สิทธิอำนาจนั้นของพระเยซูที่อยู่เหนือ
คริสเตียนไม่ได้เด็ดขาดเท่ากับสิทธิอำนาจของพระองค์ที่อยู่เหนืออัครทูตสิบสองคนนั้นหรือ?

และคำบัญชานั้นถูกประทานให้เพื่อ “สั่งสอนทุกประชาชาติ” หรือสร้างสาวกในทุกประชาชาติ อัคร
ทูตสิบสองคนนั้นไม่สามารถครอบคลุมคนทั้งโลกได้

และพระเยซูทรงสัญญาว่า “คูเถิด เราอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป แม้กระทั่งถึงการสิ้นสุดของโลกนี้”
การสิ้นสุดของโลก การสำเร็จครบถ้วนของยุคนี้ ยังมาไม่ถึงด้วยซ้ำ หลังจากผ่านไปหนึ่งพันเก้าร้อยกว่าปีแล้ว
ไม่มีอัครทูตเดิมสักคนเหลือรอดชีวิตหลังจากศตวรรษแรก ฉะนั้นพระสัญญานั้นของพระเยซูเจ้าคงยากที่จะ
เข้าใจได้และไร้ความหมายหากพระองค์ไม่ได้รับรวมเราทุกคนเข้าไว้ด้วยในพระมหาบัญชานั้น คราวนี้ถ้าคุณตั้งใจ
อ่านดี ๆ ว่าพวกสาวกเหล่านั้นจะต้องทำอะไร คุณก็จะเห็นว่าพระมหาบัญชานั้นมีไว้สำหรับคริสเตียนทุกคน

1. พวกอัครทูตต้องสร้างเหล่าสาวกในทุกประชาชาติ นั่นหมายความว่าพวกเขาจะต้องช่วยผู้คนให้รับ
ความรอด

2. พวกอัครทูตและคนอื่น ๆ จึงต้องให้บัพติศมาผู้เชื่อใหม่เหล่านี้เพื่อเป็นเครื่องหมายของการที่พวกเขา
ยอมจำนนอย่างสิ้นสุดใจต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า โดยนับว่าชีวิตเก่านั้นตายและถูกฝังแล้วและประกาศ
ชีวิตใหม่ในพระคริสต์ ตามน้ำพระทัยของพระองค์ ผู้เชื่อใหม่ทุกคนต้องรับบัพติศมา

3. จากนั้นพวกอัครทูตและคนอื่น ๆ จะต้องสอนผู้เชื่อใหม่เหล่านั้น “ให้ถือรักษาสิ่งสารพัดใดก็ตามที่”
พระเยซูทรงบัญชาพวกอัครทูตไว้! นั่นคือ ผู้เชื่อใหม่ทุกคนต้องได้รับพระมหาบัญชานั้นใหม่อีก! ผู้เชื่อใหม่ทุกคน
มีพันธะต้องนำข่าวประเสริฐไปถึงผู้คนทั่วโลก ช่วยผู้คนให้รับความรอด ให้ผู้คนรับบัพติศมาและสอนผู้เชื่อใหม่
ทั้งหลายให้ขณะจิตวิญญาณมากพอ ๆ กับเหล่าอัครทูตกลุ่มเดิมนั่นเอง คุณเห็นแล้วว่าพระมหาบัญชานั้นสอน
อย่างชัดเจนว่าทุกคนที่กลับใจเชื่อแล้วควรรับบัพติศมาและจากนั้นก็ถูกสอนให้ขณะจิตวิญญาณและสานต่อพระ
บัญชาทั้งหมดนั้นของพระเยซูที่ประทานให้แก่พวกอัครทูต

พระคัมภีร์หลายตอนกล่าวชัดเจนว่าพระเจ้าทรงประสงค์ให้คริสเตียนทุกคนขณะจิตวิญญาณ ในมัทธิว
4:19 พระเยซูตรัสว่า “จงตามเรามาเถิด และเราจะกระทำพวกท่านให้เป็นชาวประมงผู้จับคน” คนเหล่านั้นที่

ไม่กลายเป็นชาวประมงผู้จับคน เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณ ก็ไม่ได้กำลังติดตามพระเยซูอย่างที่พวกเขาควรติดตาม!

ในยอห์น 15:5 พระเยซูตรัสว่า “เราเป็นเถาองุ่น ท่านทั้งหลายเป็นบรรดากิ่ง ผู้ที่เข้าสนิทอยู่ในเรา และเราเข้าสนิทอยู่ในเขา ผู้นั้นเองก็เกิดผลมาก เพราะแยกจากเราแล้ว ท่านทั้งหลายทำอะไรไม่ได้เลย” คริสเตียนทุกคนที่เข้าสนิทอยู่ในพระคริสต์จริง ๆ ก็เกิดผลมาก นั่นหมายความว่าเขาจะช่วยผู้คนมากมายให้ได้รับความรอด ผลของคริสเตียนคนหนึ่งคือคริสเตียนอีกคน ไม่มีอะไรแบบนี้ที่เป็นการเป็นคริสเตียนที่ดี การเข้าสนิทอยู่ในพระคริสต์และการมีความเต็มเปี่ยมและฤทธิ์เดชของพระองค์ โดยที่ไม่ชนะจิตวิญญาณ

สุภาษิต 11:30 กล่าวว่า “ผลของคนชอบธรรมเป็นต้นไม้แห่งชีวิต และผู้ที่ชนะจิตวิญญาณทั้งหลายก็มีสติปัญญา” ในพระคัมภีร์ การเป็นผู้มีสติปัญญาหมายถึง การมีสติปัญญาในฝ่ายวิญญาณ และคนที่ไม่ชนะจิตวิญญาณก็ไม่มีสติปัญญาในฝ่ายวิญญาณ แต่เป็นคนโง่

ในดาเนียล 12:3 เราอ่านว่า “บรรดาคนที่มีสติปัญญาจะส่องแสงเหมือนความสว่างจ้าแห่งท้องฟ้า และบรรดาผู้ที่หั้นคนเป็นอันมากมาสู่ความชอบธรรมจะเหมือนอย่างดวงดาวทั้งหลายเป็นนิรันดร์และเป็นนิรันดร์” ฉะนั้นนั่นหมายความว่าบำเหน็จเหล่านั้นแห่งสวรรค์จะถูกมอบให้แก่เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณ!

ใครเล่าจะสงสัยสิ่งที่พระเจ้าทรงรักสุดพระทัยได้? หลังจากที่พระเจ้าประทานพระบุตรของพระองค์ให้มาตายแทนเหล่าคนบาปแล้ว ผู้ใดเล่ามีสิทธิ์คิดว่าสิ่งอื่นใดในจักรวาลสำคัญเท่ากับการช่วยผู้คนให้ได้รับความรอดสำคัญเท่ากับการกีดกันเหล่าคนบาปให้พ้นจากนรก? คุณจำได้ว่าเปาโลทราบความจริงอันเปี่ยมสุขชนิดนี้ เขากล่าวว่า “นี่เป็นถ้อยคำสัตย์ซื่อและสมควรที่คนทั้งปวงจะรับไว้ ว่าพระเยซูคริสต์ได้เสด็จเข้ามาในโลกเพื่อจะทรงช่วยคนบาปทั้งหลายให้รอด ในพวกนั้นข้าพเจ้าเป็นตัวเอก” (1 ทธ. 1:15) และพระเยซูเองตรัสว่า “จะมีความปีติยินดีในสวรรค์เพราะคนบาปคนเดียวที่กลับใจเสียใหม่ มากกว่าคนชอบธรรมเก้าสิบเก้าคนซึ่งไม่ต้องการกลับใจเสียใหม่” (ลูกา 15:7) คริสเตียนคนใดที่อยากทำให้สวรรค์มีความสุขต้องชนะจิตวิญญาณ คริสเตียนคนใดที่อยากส่องแสงในสวรรค์ต้องชนะจิตวิญญาณ คริสเตียนคนใดที่ติดตามพระเยซูต้องเป็นชาวประมงผู้จับคน คริสเตียนคนใดที่เข้าสนิทอยู่ในพระคริสต์จริง ๆ จะเกิดผลมาก-นั่นคือ จะชนะจิตวิญญาณอันมีค่าหลายดวง คริสเตียนคนใดที่เชื่อฟังพระมหาบัญชา นั้นจะตั้งใจที่จะช่วยผู้คนให้ได้รับความรอด

แต่การชนะจิตวิญญาณ-เราจะต้องทำมันอย่างไร? บางครั้งผู้คนกล่าวแก่ผมว่า “มันยากจริง ๆ ที่จะชนะจิตวิญญาณสมัยนี้!” สมัยนี้ล่ะหรือ? มันยากเสมอที่จะชนะจิตวิญญาณ ข้อแก้ตัวเหล่านี้ ที่ว่าสมัยนี้มันยากเกินไปสำหรับพระเจ้า ว่าคนยุคนี้ยากที่จะเข้าถึงมากกว่าคนยุคอื่น ๆ เป็นข้อแก้ตัวที่โง่เขลามากจริง ๆ มันไม่ใช่แค่ว่ายากที่จะชนะจิตวิญญาณ มันเป็นไปได้-หากว่าคน ๆ หนึ่งไม่มีฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้า! ต้องใช้แค่สิ่งเดียวในการที่จะเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ และนั่นคือการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่พิเศษนั้นจากพระเจ้า ฤทธิ์เดชนั้นที่ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเคยมี ฤทธิ์เดชนั้นที่เปโตรและสาวกคนอื่น ๆ เคยมีที่เพ็นเทคอสต์ ฤทธิ์เดชนั้นที่บารนาบัสเคยมี ผู้เป็น “คนดี และเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเต็มเปี่ยมด้วยความเชื่อ และคนเป็นอันมากได้ถูกเพิ่มเข้ากับองค์พระผู้เป็นเจ้า” (กิจการ 11:24) แต่ต้องใช้สิ่งที่ D. L. Moody เคยมี การประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่พิเศษจากพระเจ้า Charles G. Finney มีฤทธิ์เดชเดียวกันนั้น และ R.A. Torrey และ Billy

Sunday โอ เพื่อน ๆ เอ๊ย การชนะจิตวิญญาณโดยปราศจากความช่วยเหลือจากสวรรค์เป็นไปได้เลย!

คุณนึกภาพออกไหมว่าซีโมนเปโตรและสาวกคนอื่น ๆ เผชิญหน้าฝูงชนที่เพี้ยนเทคอสด์อย่างไร? จำไว้ว่า พวกเขาเผชิญหน้าพวกฆาตกรที่ฆ่าพระเยซูเจ้า! จำไว้ว่า ผู้ฟังเหล่านี้ทุกคนเคยได้ยินพระเยซูคริสต์เอง และได้เกลียดชังพระองค์และปฏิเสธพระองค์! และแก่คนรุ่นหนึ่งที่มีใจแข็งกระด้างต่อข่าวประเสริฐ ซึ่งเป็นพวกคนชั่ว คิดว่าตัวเองชอบธรรมและหน้าซื่อใจคด เปโตรเทศนาด้วยใจกล้า และพวกเขาถูกทิ่มแทงใจ พวกเขาไปและเป็นพยานในฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ และสามพันคนหันมาหาองค์พระผู้เป็นเจ้าวันนั้น ไม่มีคำอธิบายที่เป็นไปได้สำหรับการฟื้นฟูนั่นที่เพี้ยนเทคอสด์ยกเว้นว่าผู้คนมีฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติ ฤทธิ์เดชบนการเป็นพยานของพวกเขาที่หันผู้คนมาถึงพระเจ้า

John Wesley มีลมหายใจนี้แห่งสวรรค์อยู่บนตัวเขา และการมหัศจรรย์หลายประการได้ถูกกระทำซึ่งหันคนทั้งประเทศอังกฤษจากเหวลึกแห่งความไร้ศีลธรรมและความพินาศ เราถูกบอกว่าประเทศฝรั่งเศสมีการปฏิบัติฝรั่งเศสของมันเป็นประเทศอังกฤษมี John Wesley และการฟื้นฟูของเวสลีย์! ไม่มีคำอธิบายที่สมเหตุสมผลและดีพอเกี่ยวกับอารยธรรมและอิสราเอลซึ่งประเทศอังกฤษและอเมริกามีอยู่วันนั้นนอกจากว่ามันมีพื้นฐานอยู่บนความเข้าใจเกี่ยวกับสิ่งที่กระแสการประกาศข่าวประเสริฐในประเทศอังกฤษและการฟื้นฟูของเวสลีย์ได้กระทำ

ผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นได้สิ้นสุดบทบาทของตนแล้วในอเมริกา ผมเคยรู้จัก Billy Sunday แต่ Billy Sunday ตายไปแล้ว! ผมเคยรู้จักและรัก Gipsy Smith แต่ Gipsy กับเสียงอันไพเราะของเขาและดวงตาของเขาซึ่งหลังน้ำตาได้ง่ายเหลือเกินขณะที่เขาพูดถึง “ความมั่งคั่งของพระเยซู”-Gipsy ผู้เป็นที่รักตายไปแล้ว! Moody และ Torrey และ J. Wilbur Chapman ไปสวรรค์กันหมดแล้ว คนรุ่นก่อนเคยมีผู้ประกาศข่าวประเสริฐประมาณห้าร้อยคนที่จัดงานประชุมฟื้นฟูแบบจับมือกันครั้งใหญ่หลายงานในอเมริกา ยกเว้นไม่กี่กรณี พวกเขาไปจากแผ่นดินของเราแล้ว มีการถดถอยอันน่าตกใจของงานฟื้นฟูในอเมริกา โรงเรียนเหล่านั้นของอเมริกาได้หันมาต่อต้านพระเจ้าแล้ว แนวคิดอเทวนิยมระบาดไปทั่ว ลัทธิคอมมิวนิสต์กำลังแทรกซึมเข้าไปในสภาพแรงงานหลายแห่งและแวดวงกิจกรรมและย่องตามหลายคณะของมหาวิทยาลัย ความศักดิ์สิทธิ์ของบ้านถูกทำให้พังทลาย ความมีศีลธรรมถูกหัวเราะเยาะโดยทั้งพวกผู้ชายและพวกผู้หญิง ภาพยนตร์ได้หล่อหลอมศีลธรรมของคนรุ่นหนึ่งแล้ว ไม่มีใครคิดอะไรเกี่ยวกับพวกผู้หญิงที่อยู่เต็มบาร์เหล้าและโรงเหล้า ความเมามายเพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ และมากกว่าก่อนการแก้ไขการห้ามผลิตและขายสุราและการสลัษฉากของสุราที่ผิดกฎหมาย บาบดาษตื่นในทุกแห่งหน

แต่เดี๋ยวก่อน! ผมยังได้รับคำบัญชาให้นำข่าวประเสริฐไปถึงมนุษย์ทุกคนเหมือนเดิม และคุณก็ได้รับเช่นกัน คริสเตียนทุกคนยังได้รับคำบัญชาเหมือนเดิมให้ชนะจิตวิญญาณ เราจะต้องชนะผู้คนที่ใจแข็งกระด้าง ผู้คนที่พอใจกับตัวเองแล้ว เราจะต้องชนะผู้คนที่ไม่มีความเกรงกลัวพระเจ้า เราจะต้องชนะผู้คนที่ตกเป็นทาสตัณหาและบาป เราจะต้องชนะผู้คนที่ดูหมิ่นความดีงาม ที่ไม่มีความมั่นใจในคริสตจักรและเหล่านักเทศน์ เราจะต้องชนะผู้คนที่เชื่อว่าพระคัมภีร์เป็นนิทานปรัมปราและตำนาน เราจะต้องชนะผู้คนที่ถูกสอนในโรงเรียนเหล่านั้นว่าพระคัมภีร์ล้าสมัยแล้วและความเชื่อแบบคริสเตียนเป็นเพียงส่วนหนึ่งของกระบวนการ

วิวัฒนาการ เราจะต้องชนะผู้คนที่เชื่อวางใจในพระเยซูในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดเมื่อพวกเขาคิดถึงพระองค์ว่าเป็นแค่ลูกนอกสมรสของหญิงชาวยิวคนหนึ่ง ชาวนาคนหนึ่งที่เป็นชาวนาซาเร็ธ ครูที่ยิ่งใหญ่คนหนึ่ง ผู้พลีชีพเพื่อความเชื่อด้วยซ้ำ แต่เป็นแค่มนุษย์คนหนึ่ง! ขอพระเจ้าในสวรรค์ทรงโปรดช่วยเรา เราจะชนะจิตวิญญาณได้อย่างไรหากเราไม่มีการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติจากสวรรค์!

ถ้าพระเจ้าเคยช่วยเปโตรที่พื้นเทคอสต์ จักรพรรดิทุกคนที่เคยยืนขึ้นเพื่อเทศนา ก็มีสิทธิ์ที่จะร้องทูลต่อพระเจ้าเพื่อขอการประกอบด้วยฤทธิ์เดชเหนือธรรมชาติและความช่วยเหลือแบบเดียวกันนั้น ถ้าพระเจ้าเคยช่วยสาวกเหล่านั้น-มารีย์และหญิงเหล่านั้นและเหล่าน้องชายร่วมมารดาของพระเยซูและฝูงชนที่เหลือซึ่งได้เฝ้าคอยในห้องชั้นบนนั้นและเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่พื้นเทคอสต์-จักรพรรดิทุกคนที่มีสามียังไม่รอดคุณแม่ทุกคนที่อยากชนะลูก ๆ ของตน คนงานทุกคนที่อยากพูดคุยกับคนที่นั่งอยู่ข้างตัวถัดไปหรือก๊วนของเขาที่เขาตีกอล์ฟด้วยเกี่ยวกับจิตวิญญาณของผู้นั้น คนเหล่านี้ก็มีสิทธิ์ที่จะได้รับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชเดียวกันนั้นจากสวรรค์เหมือนอย่างที่คริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่เหล่านี้เคยมี!

D. L. Moody เคยกล่าวไว้ว่า “มันชั่วและโง่เขลาที่จะพยายามทำงานของพระเจ้าโดยปราศจากฤทธิ์เดชของพระเจ้า” โอ ขอให้เราเรียนรู้บทเรียนนั้นเถิด! การชนะจิตวิญญาณไม่ถูกกระทำโดยการตระเตรียมแบบมนุษย์ การเรียนรู้ทั้งหมดในโลกไม่ทำให้เกิดผู้ชนะจิตวิญญาณ เสน่ห์ดึงดูดส่วนบุคคลทั้งหมดไม่ทำให้เกิดผู้ชนะจิตวิญญาณ ความคล่องแคล่วในการใช้คำทั้งหมด วลีที่สละสลวยและทักษะของการเป็นนักพูดไม่ทำให้เกิดผู้ชนะจิตวิญญาณ โอ มีแต่การนำพาของพระวิญญาณของพระเจ้าที่อยู่บนใจของผู้คนเท่านั้นที่สามารถฟ่องเจพวกเขาและช่วยพวกเขาให้รอดจากบาปและทำให้พวกเขากลายเป็นลูก ๆ ของพระเจ้าได้ ผมไม่สามารถทำให้คนขี้เมาหายเมาได้ ผมไม่สามารถทำให้หญิงโสเภณีบริสุทธิ์ได้ ผมไม่สามารถทำให้คนไม่เชื่อกลายเป็นผู้เชื่อได้ มีแต่พระวิญญาณของพระเจ้าที่สามารถทำเช่นนั้นได้ มันคงจะไร้เหตุผล มันคงจะเป็นการล้อเลียน มันคงจะเป็นเหตุน่าสลดที่ชวนให้ใจสลายเกินจะเยียวยา ถ้าพระเจ้าจะทรงบัญชาผมให้ชนะจิตวิญญาณและจากนั้นไม่แสดงให้ผมเห็นบางหนทางที่จะมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อจะทำสิ่งที่พระองค์ทรงขอให้ผมทำได้!

งานชนะจิตวิญญาณต้องอาศัยและต้องการฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าผู้คนที่ต้องชนะจิตวิญญาณ จันพวกเขาก็ต้องเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และนั่นแสดงให้เห็นว่าพระเจ้าทรงประสงค์ให้คริสเตียนทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเพื่อที่เขาจะสามารถทำสิ่งนั้นที่พระเจ้าทรงบัญชาคริสเตียนทุกคนให้กระทำ-นั่นคือ ชนะจิตวิญญาณ

V. พระวาจาของพระเจ้าบัญชาคริสเตียนทั้งหลายอย่างชัดเจน

ให้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

ผมแสดงให้เห็นแล้วว่าพระคัมภีร์สัญญาเรื่องการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณแก่ทุกคน ผมแสดงให้เห็นแล้วว่าตัวอย่างของภาคพันธสัญญาใหม่บ่งบอกว่าพระเจ้าทรงประสงค์ให้ทั้งคริสตจักร คริสเตียนทุกประเภท-เหล่านักเทศน์ ผู้ช่วย ข้าราชการ ชายและหญิงทุกคนเหมือนกัน-ที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผมแสดงให้เห็นแล้วว่าการศึกษาภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์จำเป็นต้องบ่งบอกว่าผู้ที่มีพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ควรมีการเต็มเปี่ยมของพระองค์ และผมแสดงให้เห็นแล้วว่างานชนะจิตวิญญาณถูกบัญชาไว้สำหรับคริสเตียนทุกคน

และว่ามันเป็นไปได้เลยหากไม่มีการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากสวรรค์ คราวนี้ผมพร้อมแล้วที่จะให้คำบัญชาที่ชัดเจนนั้นของพระเจ้าที่ว่าคริสเตียนแต่ละคนต้องเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

เอเฟซัส 5:18 ให้คำบัญชาที่ชัดเจนนี้ของพระเจ้า: “อย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งการเกินพอดีอยู่ในนั้น แต่จงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ”

“จงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” พระวาทะของพระเจ้าบัญชาเรา

หนังสือเอเฟซัสถูกเขียนไปถึงเหล่าวิสุทธิชนในเมืองเอเฟซัส แต่มันมาถึงพวกเราเช่นกัน พระคำข้อแรกในหนังสือเล่มนั้นกล่าวว่า “เปาโล ผู้เป็นอัครทูตของพระเยซูคริสต์ตามพระประสงค์ของพระเจ้า เรียน พวกวิสุทธิชนซึ่งอยู่ที่เมืองเอเฟซัส และผู้สัตย์ซื่อในพระเยซูคริสต์” หนังสือเอเฟซัสถูกเขียนถึงเหล่าผู้สัตย์ซื่อทุกคนในพระเยซูคริสต์ และคำบัญชาที่ชัดเจนนั้นถูกมอบให้แก่ทุกคนที่อยากเป็นผู้สัตย์ซื่อในพระเยซูคริสต์, “อย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งการเกินพอดีอยู่ในนั้น แต่จงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ”

มันเป็นบาปอย่างหนึ่งที่คริสเตียนคนใดจะเมาเหล้า คริสเตียนบางคนก็เมาเหล้า คริสเตียนบางคนพร้อมกับนิสัยเก๋านั้นที่คอยจุกอยู่ ได้อ่อนแอและล้มลงในการทดลองนั้นของซาตานและเมามาย ผมเคยทราบเกี่ยวกับหลายกรณีเช่นนั้น และพวกเขาंनाความอภัยมาสู่อุดมการณ์ของพระคริสต์เสมอ พวกเขาทำให้ผู้คนเสียใจเสมอ

ผมจำได้ว่าเคยถูกเรียกให้ข้ามเมืองดัลลัสไปยังบ้านเล็ก ๆ หลังหนึ่งที่คนขับรถรางคนหนึ่งอาศัยอยู่ สมาชิกคนหนึ่งของคริสตจักรที่ผมเป็นศิษยาภิบาลตอนนั้น เขานั่งเอามือกุมศีรษะและสะอึกสะอื้น ภรรยาของเขาบอกว่าเขาอย่างเดือดดาล กล่าวหาเขาว่าเขาไม่รักเธอและลูกชายสองคนของเขา ต่ว่าเขาที่เขาไม่เคยเป็นคริสเตียนอย่างแน่นอนไม่อย่างนั้นเขาคงไม่ทำบาปเช่นนั้น มันเป็นภาพอันน่าเศร้า ชายผู้นั้นให้หลักฐานว่าเขารักพระเจ้าจริง ๆ ว่าเขาอยากทำสิ่งที่ถูกต้อง และว่าเขาได้ยอมแพ้แก่การทดลองหนึ่งที่ธรรมดาตามาก ๆ เขาได้ดื่มเบียร์แก้วหนึ่งเพื่อฉลองความสำเร็จของเพื่อนคนหนึ่งและถูกชักนำให้ดื่มมากขึ้นเรื่อย ๆ จนค่าจ้างรายสัปดาห์ของเขาหมดเกลี้ยง แน่แน่นอนว่าเขาไม่น่าดื่มเบียร์แก้วแรกนั้นเลย ผมแค่กำลังแสดงให้เห็นว่าการที่คริสเตียนคนหนึ่งเมาเหล้ามันนำความปวดร้าวใจและความยุ่งยากมาให้ มันเป็นบาปที่เลวร้ายอย่างหนึ่ง

ช่างน่าแปลกจริง ๆ ที่องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงใส่คำบัญชาทั้งสองนี้ไว้ในพระคำข้อเดียวกัน: “อย่าเมาเหล้าองุ่น” และ “จงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ”

คราวนี้ใครมีสิทธิ์ที่จะกล่าวว่าคนที่ฝ่าฝืนคำบัญชาข้อแรกนั้นเป็นคนบาปที่เลวร้ายและว่าคนที่ฝ่าฝืนคำบัญชาที่สองนั้นไม่ได้ทำบาปมากเท่ากับคนแรกนั้น? มันเป็นบาปอย่างหนึ่งที่จะเมาเหล้า มันเป็นบาปอย่างหนึ่งที่จะไม่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระวาทะของพระเจ้าใส่บาปทั้งสองอย่างนั้นไว้ในพระคำข้อเดียวกัน!

คริสเตียนเอ๋ย พระเจ้าทรงบัญชาคุณว่า “จงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” มันเป็นคำบัญชาหนึ่ง และไม่ใช่แก่เหล่านักเทศน์เท่านั้น มันเป็นคำบัญชาหนึ่งที่มาถึง “ผู้สัตย์ซื่อในพระเยซูคริสต์” มันเป็นคำบัญชาหนึ่งสำหรับคริสเตียนทุกคนในทุกแห่งหนผู้ซึ่งอยากเป็นที่พอพระทัยพระเจ้า

ฉะนั้นขอให้คริสเตียนทุกคนเผชิญหน้าความจริงนี้ด้วยใจยำเกรง: ถ้าคุณไม่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

คุณก็ไม่มีทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงมีไว้สำหรับคุณ ถ้าคุณไม่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ คุณก็ไม่ได้เชื่อฟังคำบัญชาทั้ง
สิ้นที่พระเจ้าประทานให้ ถ้าคุณไม่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ คุณก็พลาดมรดกอันยิ่งใหญ่ของคุณไปเสียแล้ว
โอ ในพระนามของพระเยซู ผมขออ้อนวอนคุณก่อนอื่นให้ยอมรับว่ามันเป็นอภิสิทธิ์และหน้าที่และสิทธิของคุณ
ที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและจากนั้นก็ตั้งใจ โดยพระคุณของพระเจ้า ที่จะปฏิบัติตามข้อกำหนดทุก
ประการของพระองค์และเต็มเปี่ยมอย่างทรงฤทธิ์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน

บทที่ 10

วิธีที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์: ความเชื่อฟังแบบสิ้นสุดใจต่อคำบัญชาของพระคริสต์ ที่ให้ชนะจิตวิญญาณ

“และพวกเราเป็นเหล่าพยานของพระองค์ถึงสิ่งเหล่านี้ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้เช่นกัน ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ประทานแก่คนทั้งหลายที่เชื่อฟังพระองค์”-กิจการ 5:32

คริสเตียนทุกคนได้รับคำบัญชาว่า “จงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” (อฟ. 5:18) ฉะนั้นเห็นได้ชัดว่าเราน่าจะคาดหวังให้พระคัมภีร์บอกเราว่าจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณได้อย่างไร พระเจ้าทรงมีข้อกำหนดที่ชัดเจนหลายประการซึ่งพระองค์ทรงขอให้เรากระทำตามและทรงสัญญาเราว่าเราจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน มันคงจะไม่เข้าท่าเลยหากพระเจ้าจะทรงบัญชาผู้คนให้รับความรอดและไม่บอกพวกเขาว่าจะรับความรอดอย่างไร เหมือนที่ทรงบัญชาคริสเตียนทั้งหลายให้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและไม่ทรงบอกพวกเขาว่าจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไร ทั้งหมดที่พระเจ้าทรงบัญชาเราให้กระทำ พระองค์ก็ทรงทำให้มันเป็นไปได้ที่เราจะกระทำ คนเหล่านั้นที่ปรารถนาที่จะกระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าในเรื่องนี้สามารถพบได้แน่นอนว่าจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไร

ผมคิดถึงพระคัมภีร์สี่ตอนซึ่งบอกข้อกำหนดที่ชัดเจนหลายประการสำหรับการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้อพระคำเหล่านั้น ได้แก่:

“และพวกเราเป็นเหล่าพยานของพระองค์ถึงสิ่งเหล่านี้ และพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้เช่นกัน ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ประทานแก่คนทั้งหลายที่เชื่อฟังพระองค์”-กิจการ 5:32

“ฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลาย ผู้เป็นคนชั่วร้าย ยังรู้ว่าจะให้ของกำนัลดี ๆ แก่บุตรทั้งหลายของตนอย่างไร พระบิดาของท่านทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่คนเหล่านั้นที่ขอกจากพระองค์มากยิ่งขึ้นกว่าสักเท่าใด”- ลูคา 11:13

“เพราะเราจะเทน้ำลงบนผู้ที่กระหาย และน้ำทั้งหลายลงบนดินแห้ง เราจะเทวิญญาณของเราบนเชื้อสายของเจ้า และพรของเราบนลูกหลานของเจ้า”-อสย. 44:3

“แล้วเปโตรได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านทุกคนจงกลับใจเสียใหม่และรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์ เพราะโปรดยกบาปทั้งหลายแล้ว และพวกท่านจะได้รับของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์”-กิจการ 2:38

ตอนแรกดูเหมือนตรงนี้เป็นข้อกำหนดที่แตกต่างกันสี่ประการสำหรับการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และข้อกำหนดอื่น ๆ ถูกบอกเป็นนัย

Dr. R. A. Torrey ในหนังสือที่ตีพิมพ์เล่มนั้น, *The Holy Spirit, Who He Is, and What He Does*, ซึ่งถูกตีพิมพ์ปีนั้นก่อนเขาเสียชีวิต ให้ข้อกำหนดเจ็ดประการสำหรับการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดัง

ต่อไปนี่:

1. ต้อนรับพระเยซูเป็นพระผู้ช่วยให้รอด
2. กลับใจใหม่ นั่นคือ ปฏิเสธบาปทั้งปวง
3. รับสารภาพอย่างเปิดเผยต่อหน้าชาวโลกเกี่ยวกับการปฏิเสธบาปของเราและการยอมรับพระเยซูคริสต์ของเรา ซึ่งถูกบอกเป็นนัยในการรับบัพติศมา
4. ความเชื่อฟัง กระทำทุกสิ่งที่พระเจ้าทรงบัญชา นั่นคือ การยอมจำนนแบบไม่มีเงื่อนไขต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า
5. ความกระหาย หรือความปรารถนาอันบริสุทธิ์ที่อยากได้ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ
6. การทูลขอ คำอธิษฐานที่ชัดเจนซึ่งขอรับพระพรที่ชัดเจนนี้
7. เชื่อพระสัญญาอันและคาดหวังอย่างมั่นใจว่าพระเจ้าจะกระทำสิ่งที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ชัดเจนแล้วว่าจะกระทำ

ข้างบนนี้เป็นเจ็ดขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตามที่ Dr. Torrey อธิบายพวกมัน

คราวนี้ผมเชื่อว่าทุกคนที่กระทำตามข้อกำหนดทั้งเจ็ดนั้นจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ หรือได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณ ประกอบด้วยฤทธิ์เดชสำหรับการรับใช้ และผมเชื่อว่าเงื่อนไขเหล่านั้นถูกกำหนดไว้ในพระวจนะของพระเจ้า แต่ผมเชื่อว่ามันจะเรียบง่ายกว่าเดิมหากจะแบ่งข้อกำหนดเหล่านั้นออกเป็นหัวข้อใหญ่ ๆ สองหัวข้อ โดยตั้งอยู่บนข้อพระคัมภีร์ที่ชัดเจนสองตอน

ประการแรก ในกิจการ 5:32 เปโตรกล่าวชัดเจนว่า “...พระวิญญาณบริสุทธิ์...ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ประทานแก่คนทั้งหลายที่เชื่อฟังพระองค์” ความเชื่อฟังแบบสิ้นสุดใจต่อพระเยซูคริสต์แน่นอนว่าเป็นข้อกำหนดอย่างหนึ่งของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้อกำหนดอีกประการนั้นคือการทูลขอ พระเยซูตรัสว่า “...พระบิดาของท่านทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่คนเหล่านั้นที่ขอจากพระองค์มากยิ่งขึ้นกว่าสักเท่าใด” ฉะนั้นในบทนี้เราจึงพูดถึงข้อกำหนดแรกนั้นเพื่อการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์—นั่นคือ ความเชื่อฟังแบบสิ้นสุดใจต่อพระบัญชาของพระคริสต์ที่ให้ชะงัดวิญญาณ บทต่อ ๆ ไปจะพูดถึงคำอธิษฐานที่มีชัยในฐานะเงื่อนไขหนึ่งของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ก่อนที่เราเริ่มอภิปรายอย่างละเอียดเกี่ยวกับเงื่อนไขเหล่านั้นที่กำหนดไว้เพื่อที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ขอให้ผมกล่าวอย่างชัดเจนว่าการบังเกิดใหม่ย่อมมาก่อนการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า ในกิจการ 2:38 เปโตรบอกเหล่าผู้ซักถามอย่างชัดเจนว่าพวกเขาต้องกลับใจใหม่เป็นอันดับแรกก่อนที่จะรับบัพติศมาและจากนั้นจึงได้รับของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าคุณยังไม่ได้เชื่อวางใจในพระคริสต์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดส่วนตัวของคุณและพึ่งพาพระองค์เพื่อรับความรอดโดยอาศัยคุณความดีแห่งพระโลหิตของพระองค์ซึ่งหลังบนกางเขน คุณก็ไม่พร้อมอย่างแน่นอนแม้จะอภิปรายเรื่องการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ กระทั่งจากครรภ์มารดาของเขา” ในการ

ตอบคำอธิษฐานที่จริงจังและร้อนรนเหล่านั้นของบิดามารดาของเขา นั่นคือ เศคาริยาห์และเอลีซาเบธ ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาซึ่งเป็นผู้เบิกทางของพระเยซูเจ้า เติบโตขึ้นด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์แล้วขณะยังเป็นทารก แต่เราทราบว่ามีใครที่ภักดีต่อพระเจ้าแบบมีสติรู้ตัว ปฏิเสธพระคริสต์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอด และเติบโตขึ้นด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์ ฉะนั้นเราจึงตัดสินใจว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเติบโตขึ้นด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์ในวัยทารกของตนและวัยเด็กตอนต้น จากนั้นทันทีที่เขาเริ่มรู้ตัวว่าตัวเองเป็นคนบาป เราเชื่อว่าเขาได้เชื่อวางใจในพระผู้ช่วยให้รอดที่จะมานั้นและได้รับการยกโทษและบังเกิดใหม่ จากนั้นเขาก็เติบโตขึ้นด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์ต่อไป มันเป็นเรื่องที่ไม่อาจคิดได้เลยว่าจะมีใครโตพอที่จะเป็นคนบาปที่ให้การรับผิดชอบได้แล้ว และยังไม่ได้รับความรอด และเติบโตขึ้นด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์ และมันก็แน่นอนว่าพระวิญญูณบริสุทธิ์ไม่สามารถเติบโตขึ้นคน ๆ หนึ่งได้หากพระองค์ไม่ทรงสถิตอยู่ในร่างกายนั้นแล้วเมื่อผู้นั้นบังเกิดใหม่ ถ้าผู้ใดยังไม่ได้บังเกิดใหม่โดยความเชื่อส่วนตัวในพระผู้ช่วยให้รอด นั่นก็เป็นเรื่องแรกที่จะต้องจัดการให้เรียบร้อย มันคงจะโง่งงเวลาที่จะพูดถึงการเติบโตขึ้นด้วยพระวิญญูณจนกว่าคน ๆ หนึ่งเชื่อวางใจพระคริสต์และยอมให้พระวิญญูณของพระเจ้าทำให้เขาเป็นผู้ถูกสร้างใหม่ ความรอดเป็นเรื่องหนึ่ง การเติบโตขึ้นด้วยพระวิญญูณก็เป็นอีกเรื่อง จงรับความรอดเสียก่อน!

แต่หลังจากที่คน ๆ หนึ่งเป็นลูกของพระเจ้าแล้ว มีเงื่อนไขที่ชัดเจนบางประการที่เขาต้องปฏิบัติตามเพื่อที่เขาจะได้เติบโตขึ้นด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์ และเงื่อนไขทั่วไปอันดับแรกนั้น ซึ่งเราพูดถึงในบทนี้ ก็คือคน ๆ นั้นต้องมีความเชื่อฟัง—นั่นคือ ยอมจำนนอย่างเต็มที่ต่อน้ำพระทัยของพระเจ้า

I. ความเชื่อฟังนี้จะเกี่ยวข้องเป็นอันดับแรกเลยกับ

ความมุ่งมั่นต่อแผนการของพระเจ้าที่จะชนะจิตวิญญาณ

เมื่อเปโตรกล่าวว่า “และพวกเราเป็นเหล่าพยานของพระองค์ถึงสิ่งเหล่านี้ และพระวิญญูณบริสุทธิ์ก็ทรงเป็นพยานถึงสิ่งเหล่านี้เช่นกัน ผู้ซึ่งพระเจ้าได้ประทานแก่คนทั้งหลายที่เชื่อฟังพระองค์” เห็นได้ชัดว่าเขาหมายถึงฤทธิ์เดชของพระวิญญูณบริสุทธิ์เพื่อการเป็นพยาน คำพยานส่วนตัว ความอดทนในการชนะจิตวิญญาณ คริสเตียนคนใดที่ไม่ชนะจิตวิญญาณจะเป็นคริสเตียนที่เชื่อฟังได้อย่างไร?

1. การชนะจิตวิญญาณเป็นหน้าที่ที่ชัดเจนนั้นของคริสเตียนทุกคน

นี่ถูกกล่าวชัดเจนในพระมหากาพย์ตามบทที่พระผู้ช่วยให้รอดทรงให้ไว้ในมัทธิว 28:19,20 ตรงนั้น พระเยซูทรงบอกสาวกเหล่านั้นให้ไปสร้างเหล่าสาวกในทุกประชาชาติ ให้บัพติศมาผู้เชื่อใหม่เหล่านี้ในพระนามของพระบิดา พระบุตร และพระวิญญูณบริสุทธิ์ และจากนั้นสอนผู้เชื่อใหม่เหล่านี้ “ให้ถือรักษาสิ่งสารพัดใดก็ตามที่เราได้สั่งพวกท่านไว้” ผู้เชื่อใหม่ทุกคนต้องกระทำตามพระบัญชาที่ประทานให้แก่พวกอัครทูต! กล่าวอีกนัยหนึ่ง คริสเตียนคนใดวันนี้ได้รับคำบัญชาจากพระเยซูคริสต์เจ้าให้ชนะจิตวิญญาณมากพอ ๆ กับที่เปโตรหรือยากอบหรือยอห์นหรืออัครทูตคนอื่นใดในสิบสองคนนั้นซึ่งพระองค์ประทานพระมหากาพย์ตามบทที่ เราทุกคนได้รับคำบัญชา “ให้ถือรักษาสิ่งสารพัดใดก็ตามที่” พระเยซูทรงบัญชาพวกอัครทูตไว้!

และมันก็เชื่อมโยงกับพระมหากาพย์นี้ (แม้ว่าตามที่ลูกาบันทึกไว้) ที่พระเยซูประทานคำบัญชาแก่พวกอัครทูตว่า “ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจาก

เบ็องบน” อ่านลูกา 24:46-49 และคุณก็จะเห็นว่าพระเยซูทรงบัญชาอย่างชัดเจนว่า “การกลับใจเสียใหม่ และการทรงยกบาปทั้งหลาย ต้องถูกประกาศในพระนามของพระองค์ทั่วทุกประเทศ เริ่มต้นที่กรุงเยรูซาเล็ม” คุณจะเห็นเช่นกันว่าพระเยซูทรงบอกอัครทูตเหล่านั้นที่นั่นว่าพวกเขาเป็นพยานเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้แต่พวกเขาต้องคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มก่อนเพื่อรับฤทธิ์เดชก่อนที่จะนำชาวประเสริฐไปยังชาวโลกที่ยังไม่ได้รับความรอด การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์จริง ๆ แล้วคือการประกอบด้วยฤทธิ์เดชเพื่องานขณะจิตวิญญาณที่พระเยซูทรงบัญชาไว้ในพระมหาบัญชา

ยกโทษให้ผมด้วยที่ต้องกล่าวซ้ำ ๆ แต่โปรดจำไว้อีกเรื่องพระสัญญาในกิจการ 1:8: “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก” ฤทธิ์เดชเพื่อการเป็นพยานเป็นวัตถุประสงค์นั้นของการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบ็องบน และถ้าผู้ใดไม่มุ่งมั่นอย่างเต็มที่ในการทำสิ่งหลักเดียนั้นที่พระเยซูทรงบัญชาไว้ มันก็คงเป็นการกบฏอันโง่เขลาที่เขาจะแสวงหาฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้าคงจะไม่ประทานการเตรียมนี้เพื่อจะทำงานนั้นในเมื่อคน ๆ นั้นไม่ประสงค์ที่จะใช้การเตรียมนี้เพื่อจุดประสงค์ในการประทานมันให้

บางคนคิดอย่างโง่เขลาว่าการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกประทานให้แก่คนบางคนเพื่อการขณะจิตวิญญาณและแก่คนอื่น ๆ เพื่อจุดประสงค์อื่น ๆ แต่ไม่มีพระสัญญาใดหรือคำสอนใดในพระวจนะของพระเจ้าเลยที่สนับสนุนคำกล่าวอ้างเช่นนั้น การประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบ็องบนซึ่งพระเยซูประทานให้ที่เพ็นเทคอสต์และซึ่งพวกสาวกได้เฝ้ารอและอธิษฐานขอ มีไว้เพื่อจุดประสงค์เดียนั้น นั่นคือ การเป็นเหล่าพยานของพระองค์

และขอให้เรารับการเตือนใจในที่นี่ว่าจุดประสงค์เดียนั้นที่พระเยซูทรงเข้ามาในโลกก็คือ “เพื่อช่วยเหลือคนบาปให้รอด” นี่เป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงรักสุดพระทัย สิ่งเดียวที่ทำให้พระเยซูต้องสิ้นพระชนม์ สิ่งเดียวที่ทำให้เกิดการขึ้นชมยินดีต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ของพระเจ้าในสวรรค์ นี่เป็นสิ่งเดียวที่เหล่านักเทศน์ได้รับการทรงเรียกให้เทศนา นี่เป็นข้ออ้างเดียวสำหรับการมีอยู่ของคริสตจักรทั้งหลาย! เหล่านักเทศน์ที่ไม่ขณะจิตวิญญาณอาจถูกเรียกให้เทศนา แต่พวกเขาไม่เคยตอบรับการทรงเรียกให้เทศนาเลย! ของประทานทุกอย่างในท่ามกลางของประทานทั้งหลายในงานรับใช้ซึ่งถูกกล่าวถึงใน 1 โครินธ์ 12 ต้องถูกใช้เพื่อจุดประสงค์ในการสานต่องานขณะจิตวิญญาณนั้นของพระเยซูคริสต์เจ้า แม้กระทั่งการพูดในภาษาต่าง ๆ ของประทานหนึ่งที่ผู้คนมากมายเหลือเกินอยากได้ ก็ถูกประทานให้เพื่อจุดประสงค์นี้เท่านั้นอย่างชัดเจน เหมือนที่ประจักษ์แจ้งแล้วที่เพ็นเทคอสต์

คริสตจักรทั้งหลายต้องถูกเสริมสร้างเพียงเพื่อที่จะขณะจิตวิญญาณ 1 โครินธ์ 14:3,4 กล่าวว่า “แต่ผู้ที่พยากรณ์นั้นพูดกับมนุษย์เพื่อการเสริมสร้างให้จำเริญขึ้น และเพื่อการเตือนสติ และเพื่อการปลอบประโลมใจ ผู้ที่พูดในภาษาที่ไม่รู้จักนั้นก็ทำให้ตนเองจำเริญขึ้นฝ่ายเดียว แต่ผู้ที่พยากรณ์นั้นยอมทำให้คริสตจักรจำเริญขึ้น” แต่เราต้องจดจำไว้ว่าการเสริมสร้าง (ก่อสร้าง) คริสตจักรในตัวมันเองนั้นก็มิใช่เพื่อจุดประสงค์ในการทำให้คริสตจักรนั้นเป็นสิ่งมีชีวิตที่มีฤทธิ์เดชมากขึ้นในการขณะจิตวิญญาณ คริสเตียนทั้งหลายจะต้องถูกเสริมสร้าง

หรือถูกก่อกำขึ้น เพื่อเหตุผลเดียวกันนั้นเป็ยกับที่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐทุกคนที่อยู่ฝ่ายพระวิญญาณและตามทางพระเจ้าแสวงหาเพื่อที่จะเสริมสร้างคริสตจักร-นั่นคือ เพื่อทำให้คริสเตียนทั้งหลายกลายเป็นเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณและเพื่อช่วยพวกเขาให้ทำสิ่งนั้นที่พระเยซูเจ้าทรงตั้งคริสตจักรไว้ในโลกให้กระทำ ตัวอย่างที่ต้อันหนึ่งก็อยู่ในบทที่สิบสี่เดิมนั้นของ 1 โครินธ์ ข้อ 24 และ 25 กล่าวว่:

“แต่ถ้าทุกคนพยากรณ์ และมีคนที่ไม่เชื่อ หรือคนที่ไม่ถึงเข้ามา ทุกคนก็ทำให้เขาารู้สำนึก ทุกคนก็วินิจฉัยเขา และดังนั้น บรรดาความลับแห่งใจของเขาก็ถูกทำให้ประจักษ์ และเมื่อจบหน้าลง เขาจะนมัสการพระเจ้า และรายงานว่ พระเจ้าทรงสถิตอยู่ในพวกท่านอย่างแท้จริง”

การพยากรณ์เป็นพรแก่คริสตจักรจริง ๆ แต่ที่ตือที่สุดก็คือ ผู้คนเหล่านี้ที่เติมเป็ยด้วยพระวิญญาณซึ่งพูดเพื่อพระเจ้าจะสามารถฟ่องใจผู้ไม่เชื่อที่อาจเข้ามาในที่ประชุมนมัสการจนความลับทั้งหลายแห่งใจของเขาจะถูกเผยให้ประจักษ์ เขาก็จะรู้สึกว่ตนมีความผิดต่อพระพักตร์พระเจ้าและจบหน้าลงเพื่อนมัสการพระเจ้า ด้วยใจที่สำนึกผิด คุณเห็นแล้วว่ว่าการพยากรณ์ หนึ่งในของประทานเหล่านี้เพื่องานรับใช้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ หลัก ๆ แล้วมีไว้เพื่อจุดประสงค์ในการชนะจิตวิญญาณและช่วยให้คริสเตียนทั้งหลายสามารถชนะจิตวิญญาณได้

ใน 1 โครินธ์ 12:28 เราอ่านว่ของประทานในงานรับใช้เหล่านี้ ซึ่งถูกกระทำในคริสเตียนทั้งหลายโดยการเติมเป็ยด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้แก่ “ที่หนึ่งคือพวกอัครทูต รองลงมาคือบรรดาผู้พยากรณ์ ที่สามครูบาอาจารย์ทั้งหลาย ต่อจากนั้นการอัครรรยต่าง ๆ แล้วบรรดาของประทานแห่งการรักษาทั้งหลาย การช่วยเหลือต่าง ๆ การครอบครองทั้งหลาย การพูดภาษาต่าง ๆ” มันคือการเติมเป็ยของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทำให้เกิดอัครทูตคนหนึ่ง (นั่นคือ ที่ได้ทำให้เกิดเหล่าอัครทูตเมื่อตอนนั้นต้องการพวกอัครทูต) หรือพวกผู้พยากรณ์ หรือที่ประทานการสำแดงที่แสนอัศจรรย์อื่นใดในคริสตจักร เอเฟซัส 4:11-16 กล่าวถึงผลแห่งของประทานเหล่านี้จากสวรรค์ พวกอัครทูต พวกผู้พยากรณ์ พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐ เหล่าศิษยาภิบาลและอาจารย์ถูกกล่าวถึงอีกที ในฐานะบรรดาของประทานที่พระเจ้าประทานให้แก่คริสตจักรหนึ่ง ๆ พร้อมกับการตระเตรียมนั้นแห่งการเติมเป็ยด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และตรงนี้บอกเรว่ว่คนเหล่านี้ทุกคน-พวกอัครทูต พวกผู้พยากรณ์ เหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ศิษยาภิบาลและอาจารย์- มีไว้ “เพื่อเตรียมพวกวิสุทธิชนให้ดีพร้อม สำหรับงานแห่งการรับใช้ เพื่อเสริมสร้างพระกายของพระคริสต์ให้จำเริญขึ้น” เหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐจะต้อเสริมสร้างคริสตจักร เหมือนกับที่เหล่าศิษยาภิบาลต้อเสริมสร้าง คุณเห็นได้ว่ถ้าศิษยาภิบาลคนใดจะต้อเทศนาแก่คริสตจักร เหล่าผู้ประกาศข่าวประเสริฐก็ต้อเทศนาแก่คริสตจักรนั้นเช่นกัน และถ้าผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนใดต้องการการประกอบด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ จันศิษยาภิบาลผู้ซึ่งเสริมสร้างพระกายเดียวกันนั้นของพระคริสต์ ที่เตรียมพวกวิสุทธิชนให้ดีรอบคอบสำหรับงานรับใช้ ก็ต้องการการเติมเป็ยเดียวกันนั้นของพระวิญญาณ

แต่ไม่ใช่แค่นั้น! ในพระคำตอนเดียวกันข้อ 16 บอกเรว่ว่วัตถุประสงค์ของการเสริมสร้างคริสตจักรก็คือ เพื่อ “ทำให้ร่างกายนั้นจำเริญขึ้น”-นั่นคือ เราจะต้องทำให้พระกายของพระคริสต์เพิ่มจำนวนขึ้นโดยการช่วยคนอื่น ๆ ให้รับความรอด! คริสตจักรที่สุขภาพแข็งแรงคือคริสตจักรที่กำลังเติบโต คริสเตียนที่สุขภาพดีฝ้าย

วิญญาณคือคริสเตียนที่ชนะจิตวิญญาณ ศิษยาภิบาลที่จำเริญขึ้นในฝ่ายวิญญาณคือศิษยาภิบาลที่ชนะจิตวิญญาณ ในลักษณะเฉพาะตัวของกรณีนี้ คน ๆ หนึ่งไม่อาจเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณได้และไม่นึกถึงหน้าที่หลักและจุดประสงค์แรกนั้นของการชนะจิตวิญญาณ

อัครทูตเปาโลคงจะผ่านเกณฑ์ของการเป็นครูสอนพระคัมภีร์ได้สบาย ๆ แต่เขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์! และสำหรับเขา นั้นมีไว้เพื่อการชนะจิตวิญญาณ อปอลโล “ชำนาญมากในทางพระคัมภีร์” แต่เขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ-ตามที่พระคำต่อนั้นกล่าวว่า “...มีความกระตือรือร้นในจิตวิญญาณ” (นั่นคือ ในพระวิญญาณบริสุทธิ์)-และช่วยคนมากมายให้ได้รับความรอด เราควรหมายเหตุไว้ว่าที่เมืองอันท็อก “พวกผู้พยากรณ์และพวกอาจารย์” บางคนปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าและอดอาหารเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมาบนพวกเขาและบัญชาพวกเขาว่าควรแยกตั้งบาร์นาบัสและเซาโลไว้สำหรับงานชนะจิตวิญญาณซึ่งพระเจ้าได้ทรงเลือกพวกเขาไว้สำหรับงานนั้น และคนเหล่านี้ “ถูกส่งไปโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ไม่มีใครสามารถสอนพระคัมภีร์อย่างเป็นที่ชอบพระทัยพระเจ้าได้หากว่าเขาไม่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อจะมีฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ เราแน่ใจได้ว่าการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์นี้หลัก ๆ แล้วมีไว้เพื่อที่จะประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนเพื่อการเป็นพยานและการชนะจิตวิญญาณ

ผมขอบสนพระวาระของพระเจ้า ถ้าผมจะขอร้องที่ต้องกล่าวเช่นนี้ ผมรู้สึกรู้ว่าผมมีของประทานโดยธรรมชาติในการสอนมากกว่างานที่เหน็ดเหนื่อยและสำคัญอย่างน่ากลัวของการเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ผมต้องปฏิเสธคำเชิญให้ไปสอนพระคัมภีร์จำนวนมาก แต่ผมแน่ใจว่าการสอนพระคัมภีร์ทั้งหมดควรที่จะมีเป้าหมายเพื่อสร้างเหล่าคริสเตียนให้เป็นผู้ชนะจิตวิญญาณในด้านหนึ่ง และอีกด้านก็คือ เพื่อทำให้เหล่าคนบาปกลับใจจากบาปทั้งหลายของตน เราควรหมายเหตุไว้ว่าพระมหากษัตริย์ท่านนั้นกล่าวว่า “...สอนทุกประชาชาติ” ในเมื่อมันกำลังหมายถึงการประกาศข่าวประเสริฐ (มธ. 28:19)

หนึ่งในสิ่งน่าสะอิดสะเอียนเหล่านั้นที่น่าจะทำให้พระเจ้าเสร์้าพระทัยในคนยุคนี้ก็คือ ครูสอนพระคัมภีร์ (ตามที่เรียกกัน) จำนวนมากไม่เคยช่วยจิตวิญญาณสักดวงให้ได้รับความรอดเลย พวกเขาพึงพอใจกับการ “เลี้ยงดูฝูงแกะ” และเพิกเฉยคำบัญชาที่ชัดเจนนั้นของพระเยซูคริสต์ในพระมหากษัตริย์ท่านนั้น ผู้คนเช่นนั้นจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้อย่างไร! และมันไม่น่าแปลกเลยที่ผู้คนเช่นนั้น ที่ตัวเองไม่มีภาระใจ ไม่มีความหลงใหล ไม่มีน้ำตา ไม่มีการเสียสละเพื่อการชนะจิตวิญญาณ ลดทอนฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์และสั่งสอนผู้คนไม่ให้รอคอยพระเจ้าเพื่อจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนนี้!

ผมกำลังกล่าวว่าคนที่ไม่เชื่อฟังในเรื่องหลักนี้ของการชนะจิตวิญญาณไม่สามารถเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เลย อันที่จริง ผู้ใดที่ไม่ให้การชนะจิตวิญญาณมาเป็นอันดับหนึ่งก็ไม่ใช่คริสเตียนที่เชื่อฟังเลย

2. คริสเตียนที่เชื่อฟังต้องไม่เพียงพยายามที่จะชนะจิตวิญญาณ

แต่ต้องให้ทุกสิ่งที่เหลือในโลกมาเป็นอันดับสอง

รองจากพระบัญชาหลักนั้นของพระเยซูคริสต์

ผมคิดว่าเราอาจกล่าวได้อย่างสัตย์จริงว่าลูกทุกคนของพระเจ้าชอบที่จะเห็นคนบาปคนอื่น ๆ ได้รับความรอด ผมได้พบว่าบางสิ่งในใจของผู้ที่รอดแล้วซึ่งได้รับความอบอุ่นและการอวยพร แทบทุกครั้งไป ในการได้ยิน

เกี่ยวกับการที่ใครสักคนได้พบพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดแล้ว แต่ความจริงอันน่าเศร้าก็คือว่า คนมากมายที่อยากเห็นจิตวิญญาณหลายดวงรับความรอดไม่เต็มใจที่จะจ่ายราคานั้นเพื่อช่วยจิตวิญญาณหลายดวงให้รับความรอด นักเทศน์มากมายอยากเห็นจิตวิญญาณหลายดวงรับความรอดในงานรับใช้ของตัวเอง แต่พวกเขาไม่เต็มใจที่จะพาดพิงกล่าวโทษบาปด้วยใจกล้า พวกเขาไม่เต็มใจที่จะเตือนและตีสอนเหล่าคริสเตียนเพื่อให้พวกเขาเต็มใจที่จะทำงานนั้นที่พระเจ้าทรงบัญชาพวกคริสเตียนให้กระทำในการชนะจิตวิญญาณ คนมากมายอยากเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ แต่พวกเขาไม่ยอมมากพอที่จะยอมถ่อมลงว่าเป็นพวกคลังศาสนาในเรื่องนั้น พวกเขาไม่ห่วงใยมากพอเกี่ยวกับการชนะจิตวิญญาณจนยอมสละทั้งความสนุกสนานแบบชาวโลกหรือการทำเงินหรือความนับถือของเพื่อนฝูงและคนที่ตนรัก

คุณจึงเห็นแล้วว่าถ้าผู้ใดอยากเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ แต่ไม่เต็มใจที่จะให้เรื่องนั้นมาเป็นอันดับหนึ่งในชีวิตของตน เขาก็ไม่เชื่อฟังต่อพระเยซูคริสต์อย่างเต็มที่จริง ๆ “คนสองจิตสองใจไม่มั่นคงในบรรดาทางทั้งสิ้นของตน” (ยก. 1:8) ผู้คนอยากได้ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่พวกเขาไม่ยอมถวายตัวอย่างเต็มที่ให้การชนะจิตวิญญาณ ผู้คนอยากได้ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์แต่ไม่เต็มใจที่จะจ่ายราคาของพระเจ้าเพื่อจะได้ฤทธิ์เดชของพระองค์

คุณเห็นแล้วมิใช่หรือว่าการที่คน ๆ หนึ่งจะเชื่อฟังต่อพระคริสต์จริง ๆ เขาก็ต้องไม่เพียงอยากที่จะชนะจิตวิญญาณแต่อยากได้สิ่งนั้นมากกว่าสิ่งอื่นใดในโลก? ผมไม่สงสัยเลยว่าพระเจ้าทรงอยากให้จิตวิญญาณทั้งหลายรับความรอดมากกว่าที่พระองค์ทรงอยากได้สิ่งอื่นใดตอนที่พระองค์ทรงเข้ามาในโลก และพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ผู้ซึ่งได้ประทานพระบุตรของพระองค์ทรงรู้สึกแบบเดียวกัน และผมนึกภาพไม่ออกเลยว่าพระเจ้าจะทรงจากสวรรค์มาเพื่อก่อตั้งโรงเรียนหรือโรงพยาบาลหรือบ้านเด็กกำพร้าหลายแห่ง ผมนึกภาพไม่ออกเลยว่าพระเจ้าจะทรงจากสวรรค์มาเพื่อก่อสร้างอาคารที่ประชุมคริสตจักรสวย ๆ พร้อมกับหน้าต่างแบบกอธิคและเครื่องเป่าสวอย ๆ และทางเดินที่ปูพรมและม่านนั่งทำด้วยไม้อีคและที่ประชุมทั้งหลายที่สำรวมยำเกรงพร้อมกับคณะนักร้องสวมเสื้อคลุมและเหล่าผู้รับใช้ที่มีความเป็นนักวิชาการ ผมขอกล่าวว่า ผลพลอยได้ที่เป็รรองและไม่สำคัญเหล่านั้นของความเชื่อแบบคริสเตียนไม่ใช่สิ่งที่พระเจ้าทรงมีอยู่ในหัวเป็นหลักเลยตอนที่พระองค์ทรงเข้ามาในโลกนี้ พระองค์ทรงมาตายเพื่อเหล่าคนบาป! โอ จิตวิญญาณที่หลงหายเหล่านั้นที่พระองค์ทรงตายเพื่อพวกเขาช่างเป็นที่รักสุดพระทัยของพระองค์จริง ๆ! และพระองค์ทรงรู้สึกวันนี้ ผมทราบดี เหมือนกับที่พระองค์เคยรู้สึกตอนที่พระองค์เคยอยู่ที่นี้ พระองค์ทรงอยากให้จิตวิญญาณทั้งหลายรับความรอด! พระองค์ทรงอยากได้สิ่งนั้นมากกว่าที่พระองค์ทรงอยากได้ความชื่นบานเหล่านั้นแห่งสวรรค์และคำสรรเสริญของเหล่าทูตสวรรค์หรือความสะอาดสบายหรือสิ่งอื่นใด และคุณไม่ได้เชื่อฟังต่อพระคริสต์อย่างแท้จริงในฐานะคริสเตียนคนหนึ่งจนกว่าคุณเริ่มมีความหลงใหลอย่างสุดใจที่จะชนะจิตวิญญาณ

ผมเข้าใจได้ว่าเหตุใดพระเจ้าถึงทรงใส่พระวิญญาณบริสุทธิ์ผู้เปี่ยมสุขของพระองค์ในฤทธิ์เดชบนเปาโลผู้ซึ่งกล่าวว่า:

“ข้าพเจ้ากล่าวความจริงในพระคริสต์ ข้าพเจ้าไม่ได้มูสา จิตสำนึกของข้าพเจ้าเป็นพยานฝ่ายข้าพเจ้าในพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย ว่า ข้าพเจ้ามีความทุกข์หนักและความโศกเศร้าในใจของข้าพเจ้าเสมอ เพราะ

ข้าพเจ้าอยากขอให้ข้าพเจ้าเองถูกสาปแช่งให้ตัดขาดจากพระคริสต์ เพราะเห็นแก่พี่น้องของข้าพเจ้า คือญาติพี่น้องของข้าพเจ้าตามเนื้อหนัง” - โรม. 9:1-3

ความชื่นบานทั้งหมดที่เปาโลแสวงหาบนแผ่นดินโลกและบำเหน็จทั้งสิ้นซึ่งเขาตั้งตาที่จะได้รับในสวรรค์ถูกห่อหุ้มอยู่ในการชนะจิตวิญญาณ และเราก็จะเป็นเช่นนั้นเมื่อเราเริ่มมีใจเชื่อฟังอย่างเต็มที่ต่อพระเจ้าผู้ได้ทรงเรียกเราด้วยการทรงเรียกแห่งสวรรค์และทรงระบายนามหมายใจบนเราและตรัสว่า “พระบิดาของเราทรงส่งเรามาแล้วฉันใด เราก็ส่งท่านทั้งหลายไปฉันนั้น” (ยอห์น 20:21)

ความเชื่อฟังเป็นคำใหญ่ และพระเจ้าประทานถ้อยคำที่ได้รับการคล้อยใจเหล่านั้นแก่เปโตรที่ว่าพระเจ้าประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ “แก่คนทั้งหลายที่เชื่อฟังพระองค์” ความเชื่อฟังหมายความว่า การชนะจิตวิญญาณกลายเป็นความปรารถนาและจุดประสงค์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของหัวใจและว่าเราอยากที่จะตั้งใจทำสิ่งที่พระเยซูทรงบัญชาเราให้กระทำเกี่ยวกับเรื่องนี้โดยยอมแลกกับทุกสิ่ง

II. บัพติศมามักถูกกล่าวถึงว่าเป็นสัญลักษณ์ ของความเชื่อฟังแบบเต็มที่

มันจำเป็นไหมที่จะต้องรับบัพติศมาในน้ำเพื่อที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์? ไม่ มันไม่เป็นแบบนั้นเสมอไป เราแน่ใจได้ว่าสิ่งที่พระเจ้าทรงกำหนดไม่ใช่ระเบียบพิธีหรือพิธีการที่กระทำแบบภายนอกแต่เป็นทัศนคติที่อยู่ภายในของจิตใจ แต่คน ๆ หนึ่งควรรับบัพติศมา และถ้าเขาเจตนาไม่เชื่อฟังในเรื่องนี้ เขาก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณไม่ได้ บัพติศมาแสดงภาพทัศนคติของจิตใจอย่างสมบูรณ์ซึ่งพระเจ้าทรงต้องการในคนเหล่านั้นที่อยากเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ นำสังเกตที่บัพติศมาถูกกล่าวถึงหลายครั้งจริง ๆ ในการเชื่อมโยงกับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ หรือบัพติศมาด้วยพระวิญญาณ

1. ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาถูกยกคำพูดสี่ครั้งในการเชื่อมโยง บัพติศมาในน้ำกับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในมัทธิว 3:11 เป็นบันทึกเกี่ยวกับคำกล่าวนี้ของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา:

“แท้จริง เราให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยน้ำอันแสดงถึงการกลับใจเสียใหม่ แต่พระองค์ผู้เสด็จมาภายหลังเรา ทรงมีฤทธิ์ยิ่งกว่าเรา ผู้ซึ่งเราไม่คู่ควรที่จะถือรองเท้าของพระองค์ พระองค์จะทรงให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ”

ในมาระโก 1:8 ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาถูกยกคำพูดอีกโดยกล่าวว่า:

“แท้จริง เราได้ให้ท่านทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่พระองค์นั้นจะทรงให้ท่านทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

อีกที ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาถูกยกคำพูดเป็นหนที่สามในการเชื่อมโยงบัพติศมาในน้ำกับบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระคริสต์จะประทานให้ที่เพ็นเทคอสต์ ในลูกา 3:16:

“ยอห์นจึงตอบ โดยกล่าวแก่พวกเขาทุกคนว่า “แท้จริง ข้าพเจ้าให้ท่านทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยน้ำ แต่จะมีพระองค์ผู้หนึ่งที่ทรงมีฤทธิ์ยิ่งกว่าข้าพเจ้าเสด็จมา ผู้ซึ่งข้าพเจ้าไม่คู่ควรที่จะแก้สายรัดรองเท้าของพระองค์ พระองค์นั้นจะทรงให้ท่านทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ”

คำกล่าวที่แตกต่างจากเดิมเล็กน้อยของยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาถูกบันทึกไว้โดยพระวิญญานของพระเจ้าในยอห์น 1:33:

“และข้าพเจ้าก็ไม่ได้รู้จักพระองค์ แต่พระองค์ผู้ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามาเพื่อให้บัพติศมาด้วยน้ำ พระองค์นั่นเองได้ตรัสกับข้าพเจ้าว่า ‘เมื่อเจ้าจะเห็นพระวิญญานเสด็จลงมาและสถิตอยู่บนผู้ใด ผู้นั้นเองเป็นผู้ซึ่งให้บัพติศมาด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์’”

ทุกคำกล่าวเหล่านี้แตกต่างกันเล็กน้อย ผมเชื่อว่าทุกอันได้รับการตั้งใจด้านถ้อยคำ ผมเชื่อว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมากล่าวถึงเรื่องนี้ซ้ำแล้วซ้ำอีก เขาถูกส่งมาเป็นผู้เบิกทางให้พระเยซู ผมคิดว่าในทุกคำเทศนาที่เขาเทศนาเขาพูดถึงพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดที่จะมานั้น และผมคิดว่าแก่ผู้ฟังทุกกลุ่มที่เขาเผชิญหน้า ยอห์นน่าจะสัญญาว่าแม้ว่าตัวเขาซึ่งเป็นผู้ให้รับบัพติศมา ให้บัพติศมาผู้คนในน้ำ พระเมสสิยาห์เองจะทรงให้บัพติศมาเหล่าผู้เชื่อด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์! ฉะนั้นบัพติศมาจึงมีความสำคัญมากจริง ๆ ในการเปิดเผยเงื่อนไขนั้นที่พระเจ้าทรงกำหนดไว้สำหรับการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์

2. พระเยซูเองทรงเชื่อมโยงบัพติศมาในน้ำกับ

บัพติศมาด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์

พระเยซูทรงรับคำสอนเดิมนั้นของยอห์นไปในหลายกรณี ในกิจการ 1:5 ดูเหมือนพระองค์ตั้งใจเตือนความจำพวกสาวกเกี่ยวกับคำสัญญานั้นที่พวกเขาได้ยินยอห์นผู้ให้รับบัพติศมากล่าวหลายหน พระเยซูตรัสว่า “เพราะว่ายอห์นได้ให้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์อีกไม่ก็วันนับจากนี้”

คุณเห็นแล้วว่าพระเยซูทรงเจตนาให้ทุกคนระลึกอยู่เสมอว่ามีบางสิ่งเกี่ยวกับบัพติศมาในน้ำซึ่งเชื่อมโยงกับบัพติศมาด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์

3. พระเยซูทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์

เมื่อทรงรับบัพติศมาในน้ำ!

จากบันทึกเหตุการณ์ที่ให้ไว้เกี่ยวกับบัพติศมาของพระเยซูเจ้า ดูเหมือนว่าทันทีหลังจากพระองค์รับบัพติศมา พระองค์ทรงได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ หรือเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ ลูกา 3:21,22 กล่าวไว้ว่า:

“บัดนี้เมื่อบรรดาคนทั้งหลายรับบัพติศมาแล้ว ต่อมา พระเยซูก็ทรงรับบัพติศมาด้วย และเมื่อทรงอธิษฐานอยู่ ฟ้าสวรรค์ก็แหวกออก และพระวิญญานบริสุทธิ์ทรงรูปสถันฐานดุนกเขาเสด็จลงมาบนพระองค์ และมีเสียงหนึ่งมาจากสวรรค์ ซึ่งตรัสว่า “ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา เราโปรดปรานท่านมาก”

อันที่จริง มาระโก 1:10 กล่าวว่า “และในทันใดนั้นเมื่อเสด็จขึ้นมาจากน้ำ พระองค์ก็ทอดพระเนตรเห็นฟ้าสวรรค์ทั้งหลายแหวกออก และพระวิญญานดุนกเขาตัวหนึ่งเสด็จลงมาบนพระองค์”

เห็นได้ชัดว่าพระเจ้าทรงเจตนาให้เราคิดถึงบัพติศมาโดยเชื่อมโยงกับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญานบริสุทธิ์ และพระเยซูเจ้า ผู้ทรงเป็นแบบอย่างของเรา ทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ทันทีหลังจากทรงรับบัพติศมาเพื่อเป็นสัญญาณบอกว่าเช่นนั้นแหละเมื่อเราได้รับบัพติศมาแล้ว เราก็ควรที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระ

วิญญาณบริสุทธิ์ในทันที บัพติศมาเป็นหน้าที่แรกของผู้เชื่อใหม่ได้รับคำบัญชาให้กระทำ ฉะนั้นผู้ที่รับบัพติศมาจึงน่าจะปฏิบัติตามข้อกำหนดทั้งหลายของพระเจ้าเพื่อที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในทันทีเพื่อการรับใช้

4. ที่เพ็นเทคอสต์เปโตรให้บัพติศมาในน้ำเป็นเงื่อนไขหนึ่ง ของ “ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์”

คริสเตียนคนใดที่รับบัพติศมาและซึ่งบัพติศมามีความหมายสำหรับเขาในแบบที่ควรจะเป็นก็มักจะทำตามข้อกำหนดเหล่านั้นแล้วสำหรับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะเปโตรในกิจการ 2:38 กล่าวแก่คนเหล่านั้นที่ซักถามว่า “พวกท่านทุกคนจงกลับใจเสียใหม่และรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์ เพราะโปรดยกบาปทั้งหลายแล้ว และพวกท่านจะได้รับของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์”

และพระคำข้อถัดไปกล่าวว่าพระสัญญาอันมีไว้สำหรับลูกหลานของพวกเขาและคนทั้งปวงที่อยู่ไกลออกไป กระทั่งทุกคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเราจะทรงเรียก กล่าวอีกนัยหนึ่ง บัพติศมามีความสำคัญสำหรับเราพอ ๆ กับสำหรับพวกเขา และเราได้รับคำสัญญาเรื่องการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยอาศัยเงื่อนไขเดียวกันกับที่คนเหล่านั้นได้รับพระสัญญาที่เพ็นเทคอสต์

ในพระคำข้อนี้ เงื่อนไขสองประการถูกให้ไว้ การกลับใจใหม่ถูกให้ไว้เพื่อเป็นเงื่อนไขของการรับความรอด การกลับใจใหม่ การหันใจจากบาปมาเชื่อวางใจในพระคริสต์ ถูกกำหนดไว้เสมอในการรับความรอด ความเชื่อและการกลับใจใหม่แยกจากกันไม่ได้ และแม้ว่าบางครั้งพระคัมภีร์กล่าวถึงแค่สิ่งเดียว ในลักษณะเฉพาะของกรณีนั้น ทั้งสองสิ่งก็ถูกบอกเป็นนัย คน ๆ หนึ่งเชื่อวางใจในพระคริสต์ไม่ได้โดยที่ไม่เปลี่ยนความคิดเกี่ยวกับพระคริสต์และเกี่ยวกับบาป และการเปลี่ยนแปลงความคิดนั้น หรือการหันใจจากบาปและจากการปฏิเสธพระคริสต์ จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับความเชื่อในพระคริสต์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอด ฉะนั้นข้อกำหนดแรกที่เปโตรกล่าวแก่ผู้ฟังเหล่านั้นที่เพ็นเทคอสต์ก็คือ พวกเขาต้องกลับใจใหม่ เมื่อกลับใจใหม่ พวกเขาก็จะรับความรอด

ข้อกำหนดที่สองก็คือ พวกเขาควร “รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์ เพราะโปรดยกบาปทั้งหลายแล้ว” ไม่ใช่รับบัพติศมาเพื่อที่จะให้บาปของตนได้รับการยกโทษ แต่รับบัพติศมา “เพราะ” หรือเกี่ยวเนื่องกับ หรือชี้ไปยัง การยกบาปเหล่านั้นซึ่งคน ๆ หนึ่งได้รับเมื่อเขากลับใจใหม่ พระคำข้อนี้ไม่ได้สอนเรื่องการบังเกิดใหม่โดยการรับบัพติศมา บัพติศมาไม่ใช่เงื่อนไขหนึ่งของการรับความรอด แต่ในพระคำข้อนี้บัพติศมาถูกให้ไว้เป็นเงื่อนไขหนึ่งของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

5. มันถูกอนุมานอย่างชัดเจนในกิจการ 19:1-6 ว่าคนเหล่านั้น ที่รับบัพติศมาในน้ำอย่างเหมาะสมน่าจะเต็มเปี่ยม ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว

ในกิจการ 19:1-6 เป็นพระคำตอนหนึ่งซึ่งแสดงให้เห็นชัดเจนว่าเปาโลคาดหวังให้ผู้คนที่รับบัพติศมาแล้วเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขามาที่เมืองเอเฟซัสและพบผู้เชื่อบางคนที่นั่น พวกเขาถูกเรียกชัดเจนว่า “สาวกบางคน” และเปาโลก็ประหลาดใจที่ได้พบว่าพวกเขายังไม่ได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เลยตั้งแต่พวกเขาได้เชื่อแล้ว พวกเขาไม่ทราบเกี่ยวกับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วยซ้ำ ดูเหมือนว่าพวกเขาได้รับการ

สอนแล้วโดยอโปลโล ชายคนหนึ่งซึ่งชำนาญมากในพระคัมภีร์และรื้อรรมในพระวิญญาณ ถูกใช้การอย่างทรงฤทธิ์ในการชนะจิตวิญญาณ แต่เขาเป็นชาวเมืองอเล็กซานเดรียในประเทศอียิปต์ผู้ซึ่งเราเชื่อว่าไม่ได้อยู่ด้วยที่เพ็นเทคอสต์ และไม่ได้เรียนรู้ที่จะสอนผู้เชื่อใหม่เหล่านั้นว่าจะมีสิ่งที่ดีที่เขาเองมีแล้วได้อย่างไร-การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ฉะนั้นชายสิบสองคนนี่จึงเป็นเหล่าสาวก พวกเขาเชื่อแล้ว พวกเขาได้รับบัพติศมาแล้ว แต่พวกเขายังไม่ได้รับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเปาโลยกเรื่องบัพติศมาขึ้นมาทันที ข้อ 3-6 บอกเรา:

“และท่านกล่าวกับพวกเขาว่า “ถ้าอย่างนั้นพวกท่านได้รับบัพติศมาอันใดเล่า” และพวกเขาบอกว่า “บัพติศมาของยอห์น” แล้วเปาโลกล่าวว่า “แท้จริง ยอห์นให้รับบัพติศมาด้วยบัพติศมาแห่งการกลับใจใหม่ โดยกล่าวแก่ประชาชนว่า พวกเขาควรเชื่อในพระองค์ผู้ซึ่งจะเสด็จมาภายหลังท่าน นั่นคือบนพระเยซูคริสต์” เมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งนี้ พวกเขาก็รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูเจ้า และเมื่อเปาโลได้วางมือของท่านบนพวกเขาแล้ว พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็เสด็จลงมาบนพวกเขา และพวกเขาได้พูดด้วยภาษาต่าง ๆ และได้พยากรณ์”

บางคนอนุมานอย่างโง่เขลาว่ามีอะไรบางอย่างที่ผิดเกี่ยวกับบัพติศมาของยอห์น ไม่ใช่เลย! ไม่มีพระคำสักข้อในพระคัมภีร์ตรงไหนเลยสอนว่ามีอะไรผิดกับบัพติศมาที่ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเป็นคนให้ มันเป็นบัพติศมาเดียวที่พระเยซูเองทรงได้รับ มันเป็นบัพติศมาเดียวที่อัครทูตสิบสองคนนั้นเคยได้รับ อันที่จริง หนึ่งในข้อกำหนดเหล่านั้นซึ่งอัครทูตทุกคนต้องมีก็คือ เขาต้องเคยอยู่ร่วมกับพวกสาวก “ตลอดเวลาที่พระเยซูเจ้าได้เสด็จเข้ามาและออกไปท่ามกลางพวกเรา ตั้งแต่บัพติศมาของยอห์น” (กิจการ 1:21,22) ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาให้บัพติศมาผู้คนด้วยจุดประสงค์เดียวกันเปรียบกับที่เราได้รับคำบัญชาในพระมหาบัญชา นั่นเมื่อเราให้บัพติศมาเหล่าผู้เชื่อ บัพติศมาเป็นประกาศต่อหน้าผู้คนถึงความเชื่อของคน ๆ นั้นในพระคริสต์ ฉะนั้นในที่นี้เปาโลจึงลงลึกรายละเอียดเกี่ยวกับความหมายของบัพติศมา เมื่อพวกเขาเข้าใจความหมายอันเต็มเปี่ยมของบัพติศมา และเมื่อพวกเขาเข้าใจว่ามันแสดงถึงการยอมจำนนอย่างสิ้นสุดใจต่อน้ำพระทัยอันสมบูรณ์แบบของพระเจ้า การตายต่อตัวเองและการเป็นขึ้นสู่ชีวิตใหม่ในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณของพระเจ้า พวกเขาจึงรับบัพติศมา และพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกเขาในทันที

6. แต่พระคัมภีร์ให้ข้อยกเว้นหลายตอนอย่างชัดเจน: ผู้คนที่เต็มเปี่ยม

ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยที่ยังไม่ได้รับบัพติศมา

เพื่อที่จะไม่มีความเข้าใจผิด และเกรงว่าผู้คนที่ไม่รู้จักคิดจะเชื่อว่าพิธีกรรมและพิธีการฝ่ายร่างกายของการรับบัพติศมาในน้ำเป็นสิ่งที่รับประกันการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์สำหรับคริสเตียนคนหนึ่ง พระคัมภีร์ให้หลายกรณีแก่เราอย่างชัดเจนซึ่งเป็นกรณียกเว้น หลายกรณีที่ผู้คนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยที่ยังไม่ได้รับบัพติศมา

ในกรณีแรกนั้น คนเหล่านั้นทุกคนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในภาคพันธสัญญาเดิมก็เต็มเปี่ยมโดยที่ไม่ได้รับบัพติศมาในน้ำ บัพติศมาในน้ำเป็นกฎและพิธีการของภาคพันธสัญญาใหม่ มันมีความหมายของภาคพันธสัญญาใหม่ แต่ดังที่เราเห็นไปแล้วก่อนหน้านี้ เหล่าผู้พยากรณ์และวิสุทธิชนในภาคพันธสัญญาเดิม

เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์บ่อย ๆ เพราะว่าพระวิญญาณของพระเยซูคริสต์เสด็จมาบนพวกเขา และพวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนเพื่อการรับใช้ การพยากรณ์และการเป็นพยาน

ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเป็นอีกตัวอย่าง ในลูกา 1:15 เราอ่านว่าเขา “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งแต่ครรภ์มารดาของเขา” นั่นมีความหมายชัดเจนว่าเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก่อนเขาจะรับบัพติศมา อันที่จริง ด้วยยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาเองไม่เคยได้รับบัพติศมาเลย เท่าที่เราทราบ ตัวเขาเองเป็นผู้แรกที่ให้บัพติศมา แต่เขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

เขาโลแห่งเมืองทาร์ซัส ผู้ซึ่งกลายเป็นอัครทูตเปาโล ได้รับความรอดก่อนและจากนั้นจึงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และรับบัพติศมาในภายหลัง ในกิจการ 9:17,18 เราอ่านว่า:

“และอานาเนียก็ไปตามทางของเขา และเข้าไปในบ้านนั้น และวางมือของเขabenเขาโลกกล่าวว่า “พี่เขาโลเอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเยซู ผู้ซึ่งได้ทรงปรากฏแก่ท่านในทางที่ท่านมานั้น ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามาเพื่อท่านจะได้รับการมองเห็นของท่าน และเพื่อจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” และในทันใดนั้นมีอะไรเหมือนเกล็ดตกจากตาของเขาโล และท่านได้รับการมองเห็นในทันที และได้ลุกขึ้น และรับบัพติศมา”

ตรงนี้เราเห็นว่าเขาโล (หลังจากอดอาหารและอธิษฐานนานสามวันสามคืน) เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และจากนั้น “ท่านได้รับการมองเห็นในทันที และได้ลุกขึ้น และรับบัพติศมา” เขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก่อนเขาจะรับบัพติศมาในน้ำ

ฉะนั้นเราจึงต้องสรุป ตามที่พระคัมภีร์เจตนาสอนอย่างชัดเจน ว่าบัพติศมาในน้ำในตัวมันเองไม่ใช่เงื่อนไขหนึ่งของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ความหมายของบัพติศมาและทัศนคติของหัวใจซึ่งบัพติศมาเป็นตัวแทนเห็นได้ชัดว่าถูกกำหนดไว้สำหรับคนเหล่านั้นที่อยากเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ผมไม่รู้ว่ D. L. Moody เคยได้รับบัพติศมาตามแบบพระคัมภีร์ใหม่ แต่ผมเชื่อว่าในทุกรายละเอียดแห่งจิตใจของเขา เขาหมายความว่าแบบเดียวกันเปรียบกับที่ผู้คนหมายความว่าผู้ซึ่งได้รับการสั่งสอนอย่างถี่ถ้วนในพระคัมภีร์และผู้ซึ่งติดตามพระคริสต์ในการรับบัพติศมา และเขาคงรับบัพติศมาไปแล้วหากเขาทราบว่สิ่งใดถูกต้อง คุณเห็นแล้วว่า มันไม่ใช่บัพติศมาเองซึ่งทำให้คน ๆ หนึ่งเหมาะที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่มันคือทัศนคติของหัวใจซึ่งบัพติศมาควรที่จะแสดงภาพ ซึ่งเป็นการทำตามข้อหนดทั้งหลายของพระเจ้า

7. ทัศนคติของหัวใจซึ่งบัพติศมาแสดงภาพเป็นการให้คำมั่น

อันเด็ดขาดต่อพระคริสต์และเป็นการตายต่อตัวเอง

เมื่อยอห์นผู้ให้รับบัพติศมากำลังให้บัพติศมาผู้คนมากมายในแม่น้ำจอร์แดน และมันเริ่มเป็นที่นิยมมาก ๆ แล้วที่จะรับบัพติศมา พวกฟาริสีและพวกสะดูสีก็มาเหมือนกัน เพื่อที่จะรับบัพติศมา แต่ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมากล่าวแก่พวกเขาว่า “โอ ชั่วอายุแห่งงูร้ายทั้งหลาย ใครได้เตือนพวกเจ้าให้หนีจากพระพิโรธที่จะมาถึงนั้น เหตุฉะนั้นจงเกิดผลทั้งหลายให้สมกับการกลับใจใหม่เถิด” (มธ. 3:7,8) เห็นได้ชัดว่า คนที่ไม่มีใจหนีจากบาปทั้งหลายก็ไม่เหมาะที่จะรับบัพติศมาในน้ำ

ความหมายของบัพติศมาถูกให้ไว้อย่างชัดเจนมาก ๆ ในโรม 6:1-5:

“เช่นนั้นแล้วพวกเราจะว่าอะไร พวกเราจะดำรงอยู่ในบาปต่อไป เพื่อให้พระคุณปรากฏมากมายหรือ

ขอพระเจ้าอย่ายอมให้เป็นเช่นนั้นเลย พวกเราที่ตายต่อบาปแล้ว จะดำรงชีวิตในบาปต่อไปอย่างไรได้ พวกท่านไม่ทราบหรือว่า พวกเราหลายคนที่ได้รับบัพติศมาเข้าในพระเยซูคริสต์ ก็ได้รับบัพติศมาเข้าในความตายของพระองค์ เหตุฉะนั้น พวกเราจึงถูกฝังไว้กับพระองค์แล้วโดยการรับบัพติศมาเข้าส่วนในความตายนั้น เพื่อเหมือนกับที่พระคริสต์ได้ทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาจากความตาย โดยสง่าราศีของพระบิดาอย่างไร พวกเราก็จะได้นำดำเนินในชีวิตใหม่ด้วยอย่างนั้น เพราะว่าถ้าพวกเราเข้าสนิทกับพระองค์แล้วในลักษณะที่เหมือนกับความตายของพระองค์ พวกเราก็จะเป็นขึ้นมาในลักษณะที่เหมือนกับการทรงเป็นขึ้นมาจากความตายของพระองค์ด้วย”

คุณเห็นแล้วว่าคุณคิดในทีนี้ก็คือ เมื่อผู้ใดหันมาหาพระคริสต์และเชื่อวางใจพระองค์แล้ว เขาก็ควรนับว่าตัวเองตายต่อบาปแล้ว ผมควรกล่าวกับตัวเองว่า “เจ้าคนบาปคนเดิมนี่ตายไปแล้ว ชีวิตเก่านั้นสิ้นสุดลงแล้ว เราจะฝังคนบาปคนเดิมนี่และพยายามให้เขาถูกฝังไว้ต่อไปนะ คนที่จะมีชีวิตอยู่ตอนนี้จะเป็นคนใหม่นั้น ในฤทธิ์เดชของพระคริสต์และมีชีวิตอยู่เพื่อพระคริสต์ ถ้าพระคริสต์ตายแทนที่ฉันแล้ว ฉันก็จะนับว่าตัวเองตายไปแล้ว และฉันจะนับว่าชีวิตที่ฉันมีอยู่จะเป็นชีวิตของพระคริสต์เอง” ดังนั้นผู้ที่รับบัพติศมาจึงลงไปหลุมศพน้ำเพื่อจะฝังตัวเองไว้ที่นั่น ที่นั่นเขาประกาศแก่ชาวโลกว่าคนบาปคนเดิมนั้นที่เขาเคยเป็นไม่มีสิทธิ์มีชีวิตแล้ว ว่าชีวิตเก่านั้นไม่มีสิทธิ์อยู่ต่อไปแล้ว เหมือนอย่างที่เราคริสตได้ทรงถูกฝังและเป็นขึ้นอีก คริสเตียนผู้นั้นก็ฝังชีวิตเก่าและจากนั้นได้เป็นขึ้น “ในลักษณะที่เหมือนกับการทรงเป็นขึ้นมาจากความตายของพระองค์ด้วย”

ถ้าผู้ใดเชื่อว่าหลังจากที่ตนรับบัพติศมาแล้ว ตนมีสิทธิ์ที่จะใช้ชีวิตตามใจชอบ ว่าตนมีสิทธิ์เลือกว่าจะอยู่ที่ไหนหรือหาเลี้ยงชีพอย่างไรหรือจะแต่งงานกับใครหรือจะใช้จ่ายอะไรกับตัวเอง เขาก็เข้าใจความหมายของบัพติศมาผิดไปทั้งหมดเลย ผู้ใดที่รับบัพติศมาแล้วไม่ได้ตั้งใจที่จะนับว่าชีวิตเก่านั้นตายไปแล้วและถูกฝังแล้ว ไม่ได้ตั้งใจที่จะดำเนินชีวิตใหม่ในฤทธิ์เดชของพระเจ้า ไม่ได้ตั้งใจจริง ๆ ว่าจะนับว่าตัวเองมีชีวิตอยู่ต่อพระเจ้า และตายต่อชีวิตเก่าและโลกเก่าแล้ว ผู้นั้นก็โกหกต่อพระเจ้าและโกหกต่อมนุษย์ทุกคนที่ได้เห็นเขาได้รับบัพติศมา!

คุณเห็นแล้วว่าบัพติศมาเป็นภาพ ๆ หนึ่งที่งดงามและสมบูรณ์แบบของการปฏิบัติตัวเองและการยอมจำนนต่อน้ำพระทัยของพระเจ้าและแผนการของพระเจ้า บัพติศมามีความหมายอย่างเดียวกันกับโรม 12:1: “เหตุฉะนั้น ข้าพเจ้าจึงวิงวอนพวกท่าน พี่น้องทั้งหลาย โดยบรรดาความเมตตาของพระเจ้า ให้พวกท่านถวายร่างกายของพวกท่าน เป็นเครื่องบูชาที่มีชีวิต อันบริสุทธิ์ เป็นที่พอพระทัยแด่พระเจ้า ซึ่งเป็นการรับใช้ที่เหมาะสมของพวกท่าน”

ฉะนั้นคุณประหลาดใจไหมที่พระเยซูทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อพระองค์ทรงรับบัพติศมา? พระเยซูเจ้า เมื่อทรงรับบัพติศมา ทรงถวายพระองค์เองเพื่อจะตายแทนคนบาป พระองค์ได้ถวายพระองค์เองมิใช่เพื่อจะทำตามความประสงค์ของพระองค์เอง แต่ทำตามน้ำพระทัยของพระบิดา พระองค์ได้ถวายตัวอย่างสมบูรณ์แบบในการที่จะช่วยเหลือคนบาปที่หลงหายให้รอด ไม่ว่าตัวพระองค์เองจะต้องเสียอะไรก็ตามสำหรับพระเยซู หลุมศพน้ำนั้นแสดงภาพที่ว่าพระองค์จะต้องถูกตรึงกางเขนและจะทรงถูกฝังในอุโมงค์ใหม่ของโยเซฟและจากนั้นจะทรงเป็นขึ้นอีก และมันควรมีความหมายเช่นนั้นต่อคริสเตียนทุกคน ฉะนั้นคริสเตียนทุกคนที่เข้าใจความหมายของบัพติศมาอย่างแท้จริงและถวายตัวแบบไม่หวงเลยต่อพระเจ้าในการรับบัพติศมาก็น่า

จะได้รับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยว่าตั้งแต่นี้ไปเขามีชีวิตอยู่เพื่อจุดประสงค์ต่าง ๆ ของพระเจ้า ไม่ใช่ของตัวเอง และแน่นอนว่าเราต้องจำไว้ว่าจุดประสงค์ของพระเจ้าคือการช่วยจิตวิญญาณทั้งหลายให้รอดเป็นหลัก

คริสเตียนทุกคน นั่นคือ ทุกคนที่เชื่อวางใจพระคริสต์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของตน จึงควรถูกสอนในทันทีให้ยอมจำนนอย่างสมบูรณ์ต่อน้ำพระทัยและแผนการของพระเจ้าและควรรับบัพติศมาเพื่อเป็นภาพที่แสดงถึงการที่เขาตายต่อโลกเก่าและต่อตัวเองและของการที่เขามีชีวิตอยู่ต่อพระเจ้าและต่อแผนการและการทำงานของพระเจ้า และจากนั้นคริสเตียนผู้นั้นควรเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อที่จะทำงานนั้นที่เขาได้ยอมจำนนแล้วว่าจะทำและควรได้รับฤทธิ์เดชที่จะเชื่อฟังคำบัญชาอันของพระผู้ช่วยให้รอดซึ่งบัดนี้เขาได้ผูกมัดตัวเองแล้วว่าจะทำ

คุณเห็นแล้วว่า เขาโล-ซึ่งถูกบังตาและอดอาหารและอธิษฐานนานสามวันเพื่อขอการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์-เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก่อนเขารับบัพติศมาในน้ำ แต่เขาได้รับบัพติศมาแล้วในความคิดของตน ในการยอมจำนนแบบเต็มที่ของตัวเอง เขาได้ถวายตัวแด่พระเยซูคริสต์แล้วสำหรับงานรับใช้หนึ่งที่ห่างไกลจากสถานที่แห่งนั้น เพราะเขาจะถูกส่งไปยังพวกต่างชาติ ฉะนั้นเขาจึงเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพราะเขาได้ปฏิบัติตามข้อกำหนดแห่งหัวใจแล้วที่เกี่ยวข้องกับการรับบัพติศมาอย่างเหมาะสมตามพระคัมภีร์ แล้วเขาก็รับบัพติศมาหลังจากนั้นทันที

III. ความเชื่อฟังนี้เป็นมากกว่าการดำเนินชีวิตแบบชอบธรรม

หรือ “การยอมจำนน” หรือการอุทิศตัว

มากกว่าการแยกออก

ผมเคยลังเลที่จะกล่าวถึงความเชื่อฟังในฐานะเงื่อนไขหนึ่งของการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยเหตุผลอันเรียบง่ายที่ว่าผู้คนมีแนวคิดต่าง ๆ ที่ถูกเจือจางขนาดนั้นเกี่ยวกับความเชื่อฟัง ความเชื่อฟังนั้นทำให้คริสเตียนคนหนึ่งเหมาะที่จะเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่ใช่แค่การดำเนินชีวิตตามทางพระเจ้า ไม่ใช่การสละทิ้งความสนุกสนานต่าง ๆ แบบชาวโลก ไม่ใช่แค่ “ชีวิตที่ลึกล้ำกว่าเดิม” และไม่ใช่การอุทิศตัวแบบที่คำเรียกเหล่านี้ถูกเข้าใจตามปกติ

1. ความมีศีลธรรมไม่ใช่ความเชื่อฟังเต็มที่ต่อพระคริสต์

ผมเชื่อเรื่องการดำเนินชีวิตอันบริสุทธิ์ แน่แน่นอนว่าคนเหล่านั้นที่อยากชนะจิตวิญญาณและคนเหล่านั้นที่อยากเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ควรตั้งใจที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัยในการดำเนินชีวิตและคำพูดประจำวันของตน ใช่แล้ว ในทัศนคติแห่งหัวใจของตน แต่เราต้องจำไว้ว่าความชอบธรรมของพวกธรรมาจารย์และพวกฟาริสีไม่เคยพอเลยที่จะช่วยพวกเขาให้ได้ไปสวรรค์ และแน่นอนว่ามันไม่เคยพอเลยที่จะทำให้พวกเขาเหมาะสำหรับการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า! สมมติว่าตั้งแต่คุณรับความรอดแล้วคุณเลิกดื่มเหล้าแล้ว คุณไม่เล่นการพนันอีกต่อไป คุณไม่พูดสวดและไม่ออกพระนามพระเจ้าเล่น ๆ คุณไปคริสตจักรอาจจะสองรอบในวันอาทิตย์ และคุณอาจเข้าร่วมประชุมรอบที่สอนรวีและการประชุมอธิษฐานกลางสัปดาห์ คุณดำเนินชีวิตที่มีศีลธรรมและตามทางพระเจ้า แต่นั่นไม่ได้หมายความว่า คุณจะเหมาะที่จะเติมเปี่ยมด้วยพระ

วิญญาณบริสุทธิ์ ความเชื่อฟังต่อพระคริสต์ไม่ใช่แค่ตัวอักษรแห่งพระราชบัญญัติแบบที่พวกฟาริสีและพวกธรรมาจารย์ถือรักษา

ไม่มีสิ่งใดที่จะทำให้เรื่องนี้ชัดเจนมากไปกว่าข้อเท็จจริงที่ว่าพระเยซูเองผู้ทรงสมบูรณ์แบบและบริสุทธิ์ ไม่มีบาปหรือความแปดเปื้อนเลย ไม่มีลมหายใจหรือความคิดสักอย่างที่ทำให้พระบิดาไม่พอพระทัย พระองค์ก็ไม่ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จนกระทั่งพระองค์เสด็จมารับบัพติศมาและจึงประกาศพระองค์เองต่อหน้าผู้คนที่มาชุมนุมที่แม่น้ำสุกกาบนนั้นและทรงถวายตัวต่อหน้าผู้คนที่จะกระทำตามน้ำพระทัยของพระบิดา เราต้องไม่คิดเด็ดขาดว่าก่อนหน้านั้นพระเยซูทรงเต็มพระทัยน้อยกว่า แต่พระบิดาได้ทรงวางแผนให้พระองค์ประกาศเรื่องงานรับใช้ของพระองค์ต่อหน้าผู้คนที่และจึงบอกล่วงหน้าถึงความมรณาและการคืนพระชนม์ของพระองค์เองโดยการรับบัพติศมา และถ้าการดำเนินตามทางพระเจ้าของมนุษย์พระเจ้าผู้สมบูรณ์แบบนั้น พระเยซูคริสต์ ก่อนการรับบัพติศมาของพระองค์ไม่ได้ทำให้พระองค์เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ คุณก็แน่ใจได้เลยว่าความชอบธรรมแบบมีศีลธรรมของมนุษย์คนใดก็ไม่เพียงพอเลยสำหรับจุดประสงค์นั้น

ฉะนั้นจึงปรากฏว่ามี “คริสเตียนที่แยกออก” จำนวนมากที่ไม่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผมได้รู้จักคริสเตียนจำนวนมากจริง ๆ ที่ไม่ยอมไปโรงหนัง ที่ไม่ยอมสวดบัพทรี ที่ไม่ยอมมีไฟสักสำหรับในบ้าน ที่ไม่ยอมสวมชุดแบบสุดโต่งและไม่ทำสิ่งอื่นใดเลยที่แสดงถึงการรักโลก และยังไม่เคยชนะจิตวิญญาณสักดวงมาถึงพระคริสต์เลย! คริสเตียนมากมายจริง ๆ คิดว่าการไม่ทาลิปสติกหรือทาแกมมีความสำคัญมากกว่าการชนะจิตวิญญาณ! พวกเขาช่างห่างไกลจริง ๆ จากการทราบพระดำริและพระทัยของพระเจ้า! พวกเขาช่างห่างไกลจริง ๆ จากความเชื่อฟังที่แท้จริงจากหัวใจ! ผมขวนขวายที่จะให้คริสเตียนทั้งหลายหลีกเลี่ยงสิ่งที่คุณเหมือนชั่วและออกมาและแยกออก ไม่แต่ต้องสิ่งที่เป็นมลทิน ผมขอขอบคุณพระเจ้าที่ผมได้หมั่นสั่งสอนคริสเตียนทั้งหลายให้หลีกเลี่ยงการเดินรำและโรมมหรสพและบัพทรีและสิ่งอื่น ๆ ของโลกที่สร้างความเสียหายที่จะทำให้พระวิญญาณของพระเจ้าเสียพระทัยและที่อาจทำลายคำพยานของพวกเขา แต่เราควรที่จะทราบว่าการแยกออกแบบนี้ เป็นเพียงการแยกออกภายนอก มันยังไม่พอ! คน ๆ หนึ่งควรที่จะแยกออกไว้สำหรับกิจการของการช่วยคนบาปให้ได้รับความรอด กิจการของการดำเนินชีวิตของพระคริสต์ต่อหน้ามนุษย์อีกพร้อมกับความหลงใหลอันบริสุทธิ์และพร้อมกับฤทธิ์เดชแสนอัศจรรย์ หากเขาคาดหวังที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

2. แม้แต่การศึกษาพระวจนะของพระเจื่อก็ไม่เป็นการทำตาม

เงื่อนไขเหล่านั้นเพื่อจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระวจนะของพระเจ้าควรเป็นลมหายใจของคริสเตียน มันควรเป็นการใคร่ครวญของเราทั้งกลางวันและกลางคืน พระวจนะของพระเจ้าเป็นสิ่งที่สามารถชำระเราให้บริสุทธิ์และเสริมสร้างเรา พระวิญญาณบริสุทธิ์เองจะทรงทำให้เราระลึกถึงสิ่งเหล่านั้นที่พระเยซูตรัสไว้และช่วยเราให้เข้าใจพระวจนะของพระเจ้า ผมไม่ย่อท้อต่อความสำคัญของพระวจนะของพระเจ้าในชีวิตของคริสเตียนทุกคน มันเป็นของกินและของดื่มของเรา ลมหายใจของเรา ความชื่นบานของเราและการปีติยินดีแห่งใจของเรา โอ คริสเตียนเอ๋ย จงรักพระวจนะของพระเจ้า จงอ่านพระวจนะของพระเจ้า จงเรียนรู้พระวจนะของพระเจ้าและจงดำเนินชีวิตตามพระวจนะ! แต่เราควรจดจำไว้ว่าการรู้และอ่านและรักพระวจนะของพระเจ้าในตัวมันเองไม่ใช่ความเชื่อฟัง

ผมรู้จักคริสเตียนหลายคนที่ไม่ร่วมงานประชุมพระคัมภีร์งานนี้งานนั้น ที่ถือพระคัมภีร์ไปและทำ
เครื่องหมายข้อพิเศษ ๆ ไว้และขอลายเซ็นจากครูสอนพระคัมภีร์ทุกคน ผมรู้จักคริสเตียนหลายคนที่ยืนยันทำ
แผนภูมิต่าง ๆ เพื่อแสดงให้เห็นลำดับของเหตุการณ์ต่าง ๆ ในการเสด็จมาของพระคริสต์ ที่พยายามแสดง
เขตแดนของจักรวรรดิโรมเพื่อที่พวกเขาจะได้ทราบขอบเขตของอาณาจักรของปฏิปักษ์ต่อพระคริสต์! ผมรู้จัก
คริสเตียนหลายคนที่ชอบคาดเดาอย่างตื่นเต็นว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ของโลกซึ่งบันทึกไว้ในหนังสือพิมพ์เป็นหมาย
สำคัญที่พิสูจน์ว่าพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดจะเสด็จมาเร็ว ๆ นี้หรือไม่! และผมเศร้าใจที่ต้องบอกคุณว่าคริสเตียนเหล่านี้
จำนวนมากมายไม่เคยชนะจิตวิญญาณเลยสักดวง พวกเขาไม่ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน พวกเขาไม่เต็ม
เปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเหตุผลก็คือนี้: พวกเขาไม่เชื่อฟังต่อพระเยซูคริสต์อย่างแท้จริง พวกเขาไม่
ได้ยอมจำนนอย่างสิ้นสุดใจ ทั้งร่างกายและจิตวิญญาณ ต่อกิจการนั้นที่ทำให้พระองค์ต้องสิ้นพระชนม์-นั่นคือ
การนำข่าวประเสริฐไปถึงเหล่าคนบาปและการช่วยพวกเขาให้ได้รับความรอด คริสเตียนแบบนั้นชอบที่จะ “รวม
ตัวกันรอบพระวจนะ” ซึ่งหมายความว่าความสนใจของพวกเขาอยู่ที่พระวจนะนั่นเองแทนที่จะหยิบพระวจนะ
ของพระเจ้าเหมือนดาบเล่มหนึ่งและเริ่มต้นที่จะสู้ศึกเหล่านั้นขององค์พระผู้เป็นเจ้า หรือแทนที่จะนำพระวจนะ
ของพระเจ้าไปเป็นขนมปังแห่งชีวิตและนำมาแบ่งปันไปให้เหล่าคนบาปที่ใกล้ตาย อดอยากและหิวโหยในทุกแห่งหน!
พระคัมภีร์กล่าวว่า “ตัวอักษรประหารให้ตาย” และการนำตัวอักษรเปล่า ๆ แห่งพระวจนะของพระเจ้าไปและ
เรียนรู้อันและรักมันและพยายามที่จะปฏิบัติตามมัน โดยที่ไม่มีความหลงใหลอันบริสุทธิ์ ไม่มีการตายต่อตัวเอง
เพื่อที่จะชนะจิตวิญญาณ มันก็ออกจะเป็นการปิดเขื่อน การนำสะอิดสะเอียน ความเชื่อแบบคริสเตียนที่หน้า
ซื่อใจคด โอ “เหล่าครูสอนพระคัมภีร์” จะเข้าเฝ้าพระเจ้าที่บัลลังก์พิพากษาของพระคริสต์อย่างไร ในเมื่อ
พวกเขาแค่สั่งสอนพระวจนะของพระเจ้าแก่ผู้คนและสอนพวกเขาให้รักพระวจนะและให้ทราบข้อเท็จจริงต่าง
ๆ เกี่ยวกับพระวจนะ แต่ไม่ได้สั่งสอนผู้คนให้เชื่อฟังพระวจนะในการชนะจิตวิญญาณ?

3. กระแสชีวิตอันลึกล้ำกว่าเดิมทั้งหลายหลงประเด็นเกี่ยวกับ

ความเชื่อฟังแบบสิ้นสุดใจต่อพระบัญชาของพระคริสต์

หลายเดือนก่อนผมได้ร่วมการประชุมฟื้นฟูครั้งใหญ่ทั่วกรุงงานหนึ่ง คริสตจักรสามสิบหรือสี่สิบแห่ง
และเหล่าศิษยาภิบาลของพวกเขาได้ร่วมใจกันและได้เชิญผมให้มาและนำพวกเขาในการรณรงค์หนึ่งในหอ
ประชุมใหญ่ประจำเมือง ผู้คนหลายพันมาร่วมงาน จิตวิญญาณหลายร้อยดวงได้พบพระคริสต์ในฐานะพระเจ้าผู้
ช่วยให้รอด

ขณะเดียวกันคนกลุ่มเล็ก ๆ กลุ่มหนึ่งในเมืองนั้นได้สานต่อ “ชั้นเรียนพระคัมภีร์” และ “การประชุม
อธิษฐาน” ที่ทำเป็นประจำ พวกเขาอธิษฐานขอ “ชีวิตที่ลึกล้ำกว่าเดิม” พวกเขาเล่าเกี่ยวกับว่าพวกเขาได้ตรวจ
ค้นใจของตัวเองอย่างจริงจังขนาดไหน พวกเขาวิจารณ์คนอื่นอย่างรุนแรงที่ไม่ได้อยู่ในกระแสของพวกเขาและ
ไม่ได้มาร่วมการประชุมอธิษฐานของพวกเขา พวกเขาพูดถึง “ชีวิตที่ถูกตรึงกางเขน” และ “ชีวิตที่ลึกล้ำกว่า
เดิม” แต่ผมอัศจรรย์ใจเมื่อคนหนึ่งของพวกเขาบอกผมว่าพวกเขามัวแต่ยุ่งอยู่กับการแสวงหาชีวิตที่ลึกล้ำกว่า
เดิมและการเรียนรู้ข้อถกเถียงเหล่านั้นแห่งพระวจนะของพระเจ้าเกินกว่าจะมาร่วมการประชุมฟื้นฟู ดังนั้นพวก
เขาจึงสานต่อการประชุมกลุ่มเล็ก ๆ ของตนต่อไป พวกเขาเหยียดหยันคริสเตียนพวกอื่น ๆ ที่ไม่ดำเนินชีวิต “ที่ถูก

ตรึงกางเขน” และไม่ได้เข้าใจ “ชีวิตที่ล้ำลึกกว่าเดิม” นั้น แต่พวกเขาไม่เคยขยับนิ้วเพื่อช่วยเหลือคนบาปให้รับความรอดเลย! ผมสงสัย โอ ผมสงสัยจริง ๆ ว่าคำอธิษฐานของพวกเขาเสี่ยงอย่างไรต่อพระเจ้าผู้ได้ประทานพระบุตรของพระองค์มาช่วยเหลือคนบาปให้รอด!

คุณคิดหรือว่าผมกำลังพูดถึงเรื่องแปลก ๆ ของพวกคลั่งศาสนา พูดถึงศาสนาเทียมเท็จบางอย่าง? โอ ไม่ใช่เลย! คนเหล่านี้ที่ผมพูดถึงเคยเป็นเหล่าสมาชิกของคริสตจักรทั้งหลายซึ่งได้ร่วมใจกันในงานฟื้นฟูใหญ่ และความอุทิศเพื่อชนะจิตวิญญาณ พวกเขาเน้นข้อเชื่อเดิมในหลักคำสอนสำคัญ ๆ เกี่ยวกับความรอดโดยพระโลหิต ความเป็นพระเจ้าของพระคริสต์ การได้รับการดลใจของพระคัมภีร์ และสวรรค์กับนรก แต่ผมกลัวอย่างเสร์ว่าคำพูดทั้งหมดของพวกเขาเกี่ยวกับชีวิตที่ล้ำลึกกว่าเดิมเป็นสิ่งน่าสะอิดสะเอียนต่อพระเจ้าและว่ามีการกบฏแบบลับ ๆ และน่าเกลียดบางอย่างอยู่ในใจของพวกเขา เนื่องจากพวกเขาไม่ได้ถวายตัวให้กับพระบัญชาหลักหนึ่งเดียวที่พระเยซูทรงฝากไว้กับพวกเขา พวกเขาไม่ได้ชนะจิตวิญญาณ! พวกเขาไม่ได้มีภาระใจเกี่ยวกับการช่วยเหลือคนบาปให้ได้รับความรอด

ทุกที่ที่ผมไป ผมพบผู้คนที่โอ้อวดว่าตนถูกชำระให้บริสุทธิ์แล้ว หรือพวกเขาชื่นชมยินดีในคำพยานในที่ประชุมว่าพวกเขา “ได้รับบัพติศมานั้นแล้ว” แต่ด้วยความสัตย์จริงทั้งสิ้นแห่งจิตวิญญาณของผม ผมขอให้ความจริงนี้ฝังอยู่ในใจของคุณ: “การชำระให้บริสุทธิ์” หรือ “บัพติศมา” หรือ “การแยกออก” หรือ “การอุทิศตัว” หรือ “ชีวิตที่ล้ำลึกกว่าเดิม” แบบใดที่ไม่ทำให้เกิดเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณ จริง ๆ แล้วก็ยังเป็นการกบฏต่อพระเยซูคริสต์! หลักคำสอนทั้งหลายที่เราถกทอมาอย่างดีและคำกล่าวอ้างอันโอ้อวดทั้งหลายของเราเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงสะอิดสะเอียนจริง ๆ หากเราไม่แสวงหาอย่างสิ้นสุจริตใจของเราที่จะทำสิ่งหลักหนึ่งเดียวนั้นที่พระองค์ทรงฝากไว้ให้เราทำ!

แน่นอนว่า คุณเห็นว่ากระแสศุกตัวมากมายและกระแสชีวิตที่ล้ำลึกกว่าเดิมมากมายไม่ได้เข้าใจเลยสักนิดเกี่ยวกับพระดำริของพระเจ้าและน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับผู้คนของพระองค์ หากผู้ใดยังไม่ถวายตัวเต็มที่ให้การชนะจิตวิญญาณในฐานะเป็นกิจธุระหลักในชีวิต เขาก็ไม่ใช่คริสเตียนที่เชื่อฟัง และคนแบบนั้นที่ไม่เชื่อฟังพระเยซูเจ้าจากหัวใจและไม่ถวายตัวอย่างเต็มที่ให้กับกิจธุระของการชนะจิตวิญญาณนี้ แน่นอนว่าไม่มีทางเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เลยขณะที่ยังขาดความเชื่อฟังนั้นอยู่

IV. ความเชื่อฟังหมายถึงอะไร

การเชื่อฟังพระคริสต์เพื่อที่คุณจะได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นหมายถึงอะไร? ผมจะสรุปย่อ ๆ ถึงสิ่งที่ผมเชื่อว่าเกี่ยวข้องกับความเชื่อฟังนั้น

1. ประการแรก คริสเตียนคนนั้นควรมีการยอมจำนนแบบชัดเจน

ครั้งเดียวพอในการถวายตัวแด่พระคริสต์

จงสัญญาพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดว่าคุณตรงนี้และตอนนี้ตัดสินใจแน่วแน่ว่าจะปฏิบัติตามน้ำพระทัยของพระองค์ไม่ว่าจะต้องแลกด้วยอะไรไปตลอดชีวิตที่เหลือของคุณ จงตั้งปณิธานว่าในทุกรายละเอียดปลีกย่อย ไม่ว่าจะใหญ่หรือเล็ก ทันทีก่อนที่คุณทราน้ำพระทัยของพระคริสต์ คุณจะพยายามที่จะทำมัน ไม่มีอะไรน้อยกว่านั้นจะทำให้พระเยซูคริสต์พอพระทัยได้เลย โอ ผมพูดไม่ได้ว่าผมได้ดำเนินชีวิตไปถึงคำปฏิญาณนั้นแล้ว แต่ด้วยสิ้น

สุดใจของผมผมได้ให้คำปฏิญาณนั้นแล้ว! และจากนั้นผมก็ให้คำปฏิญาณนั้นซ้ำแล้วซ้ำอีกและก็ซ้ำอีก! ผมอยากกระทำตามน้ำพระทัยของพระเยซูคริสต์ โอ ขอเพียงแต่พระองค์ประทานพระคุณให้แก่ผม ผมก็จะ-ผมจะทำการที่พระองค์ทรงประสงค์ให้ผมทำ เมื่อพระองค์ทรงให้ผมเห็นน้ำพระทัยของพระองค์

บางคนมีความสว่างมากกว่าคนอื่น คริสเตียนทุกคนจะได้รับความสว่างมากขึ้นทุกวันเมื่อเขาตั้งใจที่จะทราบน้ำพระทัยของพระคริสต์และทำมัน ความสว่างจะมาจากการศึกษาพระวจนะของพระเจ้า ความสว่างจะมาจากทรงนำที่ชัดเจนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่คริสเตียนทุกคน เพื่อที่จะเชื่อฟังอย่างเต็มที่ต่อพระเยซูคริสต์ ต้องตั้งปณิธานว่าทันทีที่เขาสามารถเรียนรู้น้ำพระทัยของพระคริสต์ เขาก็จะทำมันไม่ว่าจะต้องแลกด้วยอะไร ในทุกรายละเอียดปลีกย่อย ผมไม่กล่าวว่าในการดำเนินชีวิตของเขา คริสเตียนคนใดสามารถปฏิบัติตามน้ำพระทัยทั้งหมดของพระคริสต์ได้อย่างสมบูรณ์แบบ อย่างน้อย ผมไม่กล่าวอ้างเรื่องนั้นสำหรับตัวเอง และผมไม่เชื่อว่าคริสเตียนคนอื่นใดที่ผมรู้จักมีสิทธิ์กล่าวอ้างว่าตนทำให้พระเยซูเจ้าพอพระทัยแล้วในทุกรายละเอียดปลีกย่อย แต่ผมทราบว่าผมอยากทำให้พระองค์พอพระทัย ผมรู้ว่ามันเป็นความปรารถนาที่ล้ำลึกที่สุดแห่งจิตวิญญาณของผมที่จะทำตามน้ำพระทัยของพระเยซูคริสต์ ขอพระองค์ทรงโปรดประทานพระคุณมากขึ้นแก่ผม เพื่อที่จะกระทำการที่ใจของผมยื่นเสนอและปรารถนาที่จะกระทำ

2. ประการที่สอง คริสเตียนผู้นั้นควรสละทิ้งบาปทุกอย่างที่ตนรู้

ปฏิเสธมันอย่างเต็มที่

ผมไม่กล่าวว่าผมดำเนินชีวิตเหนือบาปแล้ว แต่ผมกล่าวอย่างแน่นอนว่าผมเอือมระอากับบาปแล้วและไม่อยากทำบาป ผมเกลียดบาปและหลีกเลี่ยงมัน ขอคุณพระเจ้าสำหรับชัยชนะที่พระองค์ประทานให้แก่ผม! ผมควรที่จะมีชัยชนะที่สมบูรณ์แบบมากกว่านี้ แต่ผมต้องกล่าวอย่างแน่นอนว่า ถ้าผมอ้างตัวว่าเชื่อฟังต่อพระคริสต์ ผมก็จะไม่เต็มใจที่จะทำอะไรในโลกอีกต่อไปที่ทำให้พระผู้ช่วยให้รอดของผมเสียพระทัย เมื่อผมเริ่มทราบว่าบางสิ่งในใจของผมหรือในชีวิตของผมหรือทัศนคติหรือความคิดไม่เป็นที่พอพระทัยต่อพระเจ้า ผมก็ต้องสารภาพมันและละทิ้งมัน หรือผมต้องเลิกการเสแสร้งทั้งหมดว่ามีใจเชื่อฟัง โอ การตรวจค้นใจและความระมัดระวังและการเฝ้าระวังและการสารภาพและความกระตือรือร้นอันบริสุทธิ์จะมาสู่คริสเตียนที่พยายามจริง ๆ ที่จะทำให้พระเยซูคริสต์พอพระทัยโดยหลีกเลี่ยงและเกลียดชังและสารภาพและละทิ้งบาปทุกอย่างที่ตนรู้! และมันอาจเป็นแค่ความชอบธรรมแบบภายนอกหากคน ๆ หนึ่งกำลังพยายาม เหมือนพวกฟาริสี ที่จะแสวงหาสถานะภายนอกบางอย่าง คำสรรเสริญบางอย่างจากมนุษย์ แต่ถ้าความบริสุทธิ์ของใจนี้และความปรารถนาอันบริสุทธิ์นี้มีพื้นฐานอยู่บนความปรารถนาที่จะชนะจิตวิญญาณและที่จะมีการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นมันก็ช่างเหมาะสมจริง ๆ และเป้าหมายในการชนะจิตวิญญาณนี้จะทำให้เรามีใจและชีวิตและความมุ่งหมายต่าง ๆ ที่ระมัดระวังจริง ๆ! โอ คริสเตียนเอ๋ย ถ้าคุณอยากเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็จงตั้งใจที่จะ “ประหารให้ตาย” สิ่งใดก็ตามในชีวิตของคุณที่ทำให้พระเยซูเจ้าไม่พอพระทัยและจะทำให้พระองค์ทุกข์พระทัยและขัดขวางฤทธิ์เดชของพระองค์

3. ความเชื่อฟังหมายถึงความอดสาหัสที่ชัดเจนในการชนะจิตวิญญาณ

โดยธรรมชาติแล้วเราไม่พร้อมเลยที่จะชนะจิตวิญญาณ มันต้องอาศัยการประกอบด้วยฤทธิ์แบบเหนือ

ธรรมชาติแห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อจะชนะจิตวิญญาณ และผมขอก้าวเหมือนเดิมว่าคริสเตียนทุกคนควรตั้งใจที่จะชนะจิตวิญญาณไม่ว่าจะต้องแลกด้วยสิ่งใด คน ๆ หนึ่งควรรอคอยและไม่พยายามที่จะชนะจิตวิญญาณสักดวงจนกว่าเขาเต็มเปี่ยมอย่างมหัศจรรย์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์หรือ? เอาละ มีอยู่นัยหนึ่งที่ว่าคน ๆ หนึ่งควรให้การรอคอยพระเจ้าในการอธิษฐานและการตรวจค้นใจมาก่อนสิ่งอื่นใดจนกว่าเขาจะมีการประกอบด้วยฤทธิ์เดช และกระนั้นกับคริสเตียนส่วนใหญ่ พระพรของพระเจาก็มาแบบตกพรวด ๆ ก่อนที่มันมาแบบเทกระหน่ำ กับคริสเตียนส่วนใหญ่มีพระพรเพียงเล็กน้อยก่อนความเต็มเปี่ยมของพระพรนั้นมา ในใจของผมเองผมทราบว่าผมได้ชนะจิตวิญญาณล้ำค่าบางดวง (พร้อมกับเสียงร้องของจิตวิญญาณ พร้อมกับน้ำตา พร้อมกับความอดสาหัสที่งุ่มง่ามแต่ดีจริง ๆ!) ก่อนผมได้รับการทรงเจิมที่ยิ่งใหญ่กว่าเดิมของพระวิญญาณ ผมทราบว่ามันเป็นการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณประมาณหนึ่งบนตัวผมที่ช่วยผมชนะจิตวิญญาณหลายดวง ไม่มีใครสามารถชนะจิตวิญญาณสักดวงได้โดยปราศจากฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติของพระเจ้า แต่อย่างน้อยผมก็มุ่งมั่นในการชนะจิตวิญญาณและทุ่มเทใจและความอดสาหัสให้กับมัน

D.L. Moody มุ่งมั่นในการชนะจิตวิญญาณและพยายามชนะจิตวิญญาณก่อนเขาได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ Christmas Evans ซึ่งนำการฟื้นฟูในหมู่ชาวเวลช์ ได้ร้องทูลต่อพระเจ้านานสิบสามปีเพื่อขอให้เขาได้รับบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์และคืนวันที่จะชนะจิตวิญญาณก่อนการฟื้นฟูนั้นในความเต็มเปี่ยมของมันมาถึงและฤทธิ์เดชของพระเจ้าในความยิ่งใหญ่ของมันถูกเทมาบนเขา

พระเยซูเจ้าที่รักไม่ได้ชนะจิตวิญญาณเลยสักดวงก่อนพระองค์ทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในกรณีของพระองค์ กรณีที่สมบูรณ์แบบนั้น พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมาอย่างไร้ขีดจำกัดครั้งแรกนั้นที่พระองค์ทูลขอการเต็มเปี่ยมแห่งฤทธิ์เดชนั้นมาบนพระองค์เอง เราไม่ได้มีใจที่แน่วแนขนาดนั้นเหมือนพระเยซู เราไม่ได้คู่ควรขนาดนั้น เราต้องใช้เวลานานกว่าในการร้องทูลและอธิษฐานขอและตรวจค้นใจของเราและอาจต้องทิ้งบาปทั้งหลายของเรา แต่ถึงอย่างไร พระเยซูก็ทรงมุ่งมั่นอย่างเต็มที่ในการชนะจิตวิญญาณและการตายเพื่อเหล่าคนบาปตั้งแต่วันนั้นที่พระองค์ทรงเข้ามาในโลกจนกระทั่งพระองค์เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตอนที่พระองค์รับบัพติศมา

ฉะนั้นผมขอก้าวแก่ผู้ใดที่เสาะหาที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า จงตั้งใจที่จะชนะจิตวิญญาณ! และขณะที่คุณร้องทูลต่อพระเจ้าด้วยความโหยหาอันล้ำลึกแห่งจิตวิญญาณเพื่อขอการเต็มเปี่ยมของพระองค์ ขอให้คุณหลั่งน้ำตาเพื่อเหล่าคนบาปด้วยและพยายามอย่างจริงจังที่จะชนะพวกเขา จงจำสิ่งนี้ไว้ว่าการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เคยถูกประทานให้ยกเว้นเพื่อคำพยานและการรับใช้ที่ชนะจิตวิญญาณ และวิธีหนึ่งที่ดีที่สุดที่คุณสามารถพิสูจน์ความเชื่อฟังของคุณก็คือ การมุ่งหน้าไปสู่จุดหมายปลายทางนี้และสัญญาว่าจะเชื่อฟังในกิจธุระแห่งการชนะจิตวิญญาณ

4. และความเชื่อฟังนี้เกี่ยวข้องกับคำอธิษฐานที่มีชัยและใจที่แตกสลาย

มีอยู่นัยหนึ่งที่ว่าคุณไม่สามารถแยกเงื่อนไขทั้งสองนี้ออกจากกันได้-ความเชื่อฟังแบบสิ้นสุดใจและคำอธิษฐานที่มีชัย-เพราะถ้าผู้ใดเชื่อฟังพระเยซูเจ้า เขาจะไม่อธิษฐานขอฤทธิ์เดชนี้ของพระเจ้าได้อย่างไร? ฉะนั้นผมจึงต้องตั้งใจที่จะยอมจำนนต่อหน้าพระทัยอันสมบูรณ์แบบของพระเจ้าในทุกรายละเอียดแห่งชีวิตของผม ผม

จึงต้องละทิ้งบาปทุกอย่างที่ผมรู้และสัญญาว่าจะตายต่อทุกความทะเยอทะยานและความคิดและความฝันที่ไม่อยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้า ผมคงต้องเตรียมตัวและฝึกฝนตัวเองในการชนะจิตวิญญาณ แต่จากนั้นผู้ใดที่ยอมเชื่อฟังพระคริสต์ต้องรอคอยพระองค์พร้อมกับความโหยหาแห่งจิตวิญญาณจนกว่าความเต็มเปี่ยมนั้นจะถูกเทออกและจนกว่าลมหายใจแห่งสวรรค์ประทานการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติเพื่อการชนะจิตวิญญาณ

บทที่ 11

การอธิษฐาน-เงื่อนไขหนึ่งของการเต็มเปี่ยม

ด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์

“ฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลาย ผู้เป็นคนชั่วร้าย ยังรู้ว่าจะให้ของกำนัลดี ๆ แก่บุตรทั้งหลายของตนอย่างไร พระบิดาของท่านทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะประทานพระวิญญานบริสุทธิ์แก่คนเหล่านั้นที่ขอจากพระองค์มากกว่าสักเท่าใด”-ลูกา 11:13

“ฉันไม่เชื่อเรื่องการอธิษฐานขอพระวิญญานบริสุทธิ์” ผู้อ่านบางท่านกล่าว แต่เพื่อนเอ๋ย คุณเข้าใจผิดแล้ว ถ้าคุณเชื่อเรื่องการอธิษฐานสักนิด และถ้าคุณเป็นคริสเตียนตามพระคัมภีร์ ไม่ว่าคุณจะถูกสอนผิดขนาดไหนในศาสนาศาสตร์ของคุณ คุณก็เชื่อจริง ๆ เรื่องการอธิษฐานขอการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ และผมสามารถพิสูจน์ได้ว่าคุณเชื่อ

คุณเคยอธิษฐานขอการฟื้นฟูไหม? คุณหวังว่าคุณเคยนะ ใครบ้างเข้าใกล้พระเจ้าได้โดยไม่วิงวอนเผื่อชาวโลกที่น่าสงสาร ที่ทำบาปและที่ใกล้ตายรอบตัวเรา! คริสเตียนที่จริงจังกินไต่เล่าจะไม่อธิษฐานขอการฟื้นฟูในคริสตจักรและการฟื้นฟูใจทุกดวงของผู้คนของพระเจ้าในด้านหนึ่ง และขอให้เหล่าคนบาปที่หลงหายหันมาหาพระคริสต์อันเป็นผลลัพธ์ของการฟื้นฟูนี้ในคริสตจักรในอีกด้าน? แต่ผู้ใดเล่านำการฟื้นฟูมาให้? ผู้ นั่นคือพระวิญญานบริสุทธิ์ มีแต่พระวิญญานบริสุทธิ์ที่สามารถนำการฟื้นฟูให้เกิดขึ้นท่ามกลางเหล่าวิสุทธิชนและการบังเกิดใหม่ไปสู่ผู้หลงหาย ฉะนั้นถ้าคุณเคยอธิษฐานขอการฟื้นฟู คุณก็เคยอธิษฐานขอการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน การมาของพระวิญญานบริสุทธิ์ในความเต็มเปี่ยมลงบนเหล่าคริสเตียน

คุณเคยอธิษฐานขอให้พระเจ้าอวยพรนักเทศน์สักคนใหม่ ให้เขามีความกล้า สถิติปัญญาและฤทธิ์เดช และให้เปิดใจของเหล่าคนบาปที่ได้ยินนักเทศน์คนนั้น? ฉะนั้น ไม่ว่าคุณจะทราบมันหรือไม่ คุณก็กำลังอธิษฐานขอให้คนเทศน์คนนั้นประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน อธิษฐานขอให้เขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ หรือขอให้พระวิญญานบริสุทธิ์มาอยู่บนตัวเขา

คุณเคยทูลของค์พระผู้เป็นเจ้าให้ช่วยคุณในการรับมือกับจิตวิญญาณบางดวงใหม่ ในการแสดงให้คนบาปสักคนเห็นทางแห่งความรอดนั้น? คุณเคยอธิษฐานขอให้พระเจ้าฟ่องใจคนบาปผู้นี้และทำให้เขากลับใจไหม? จันคุณก็กำลังอธิษฐานขอให้พระวิญญานบริสุทธิ์ของพระเจ้าสถิตกับคุณในฤทธิ์เดชเพื่อเต็มเปี่ยมคุณและทำให้คุณสามารถชนะจิตวิญญาณได้ มีแต่พระวิญญานบริสุทธิ์ที่ทรงฟ่องใจเหล่าคนบาป และพระองค์ทรงทำเช่นนั้นโดยเฉพาะผ่านทางพระวจนะที่ถูกต้องและคำพยานของเหล่าคริสเตียนเมื่อพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์

คุณเห็นแล้วว่าคริสเตียนทั้งหลายที่ปฏิบัติตามคำบัญชาและแบบอย่างของพระคัมภีร์ในการอธิษฐานขอการฟื้นฟูจริง ๆ แล้วก็กำลังอธิษฐานขอการเต็มเปี่ยมของพระวิญญานให้มาอยู่บนผู้คนของพระเจ้า 2 พงศาวดาร 7:14 สอนผู้คนให้อธิษฐานขอการฟื้นฟู ฮาบากุกอธิษฐานว่า “โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ ขอทรงรู้ฝ่าพระราชกิจของพระองค์ขึ้นใหม่ในท่ามกลางปีทั้งหลาย” (ฮาบากุก 3:2) ผู้แต่งเพลงสดุดีนั้นร้องทูลว่า

“พระองค์จะไม่ทรงให้พวกข้าพระองค์ฟื้นขึ้นอีกหรือ เพื่อประชากรของพระองค์จะได้เปรมปรีดีในพระองค์” (สดด. 85:6) หนทางเดียวที่พระเจ้าสามารถตอบคำอธิษฐานขอการฟื้นฟูได้ก็คือ ทำให้ผู้คนของพระองค์เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อนั้นพระองค์ก็ทรงช่วยเหลือท่านให้สามารถเทศนา ช่วยพ่อแม่ ครู อาจารย์และมิตรสหายให้สามารถทำการชนะจิตวิญญาณได้อย่างสัมฤทธิ์ผล โดยการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น คริสเตียนคนใดจึงสามารถทำงานชนะจิตวิญญาณนั้นได้ซึ่งถูกกระทำในการฟื้นฟู และทุกคนที่ปรารถนาให้เหล่าคนบาปปรับความรอดก็กำลังปรารถนาบางสิ่งที่มาได้ก็ต่อเมื่อผู้คนของพระเจ้าเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและจึงได้รับความสามารถและฤทธิ์เดชในการกระทำตามพระมหาบัญชาและเป็นพยานอย่างสัมฤทธิ์ผล

พระวิญญาณบริสุทธิ์เองดูเหมือนจะสอนผู้คนถึงบทเรียนนี้ พวกเน้นสมัยประทอนแบบสุดโต่ง เหล่าผู้ติดตามของ Darby และคนอื่น ๆ ได้สร้างศาสนศาสตร์แขนงหนึ่งที่ไม่ส่งเสริมการอธิษฐานขอการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่ดับความหวังเกี่ยวกับการเกิดขึ้นซ้ำของการทรงเจิมและบัพติศมาเหล่านั้นของพระวิญญาณเหมือนที่เคยเกิดขึ้นในสมัยพระคัมภีร์ กระนั้นเหล่าผู้เชื่อใหม่ก็ผ่านมา และพระวิญญาณทรงนำพวกเขา ซึ่งไม่รู้เกี่ยวกับศาสนศาสตร์ที่มนุษย์สร้างขึ้น พวกเขาก็อธิษฐานขอที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์! โรงเรียนพระคริสตธรรมหลายแห่งของเราผลิตผู้คนที่ถูกสอนให้ดูถูกการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนและลดทอนคำสอนใด ๆ เกี่ยวกับการเฝ้าคอยพระเจ้าเพื่อรับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ กระนั้นเหล่าผู้แต่งเพลง ซึ่งพระวิญญาณทรงนำ ยังเขียนบทเพลงที่ยิ่งใหญ่ต่อไปซึ่งเป็นคำอธิษฐานขอการมาของพระวิญญาณท่ามกลางเพลงนมัสการที่ยิ่งใหญ่หลายเพลง ผมคิดถึงบทเพลงเหล่านี้: “Come, Holy Spirit, Heavenly Dove”; “Spirit of God, Descend Upon My Heart”; “Holy Ghost, With Light Divine”; “Holy Spirit, Faithful Guide”; “Holy Spirit, From On High” ทุกบทเพลงเหล่านี้ไม่ใช่บทเพลงอธิษฐานขอฤทธิ์เดชของพระวิญญาณในการเป็นพยาน แต่ทุกเพลงเป็นคำอธิษฐานต่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ และมีหลายบทเพลงจริง ๆ ที่ถูกเขียนโดยผู้คนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณซึ่งวิงวอนขอฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์จริง ๆ ในการชนะจิตวิญญาณ บทเพลง “Pentecostal Power” โดย Gabriel เป็นพระพรแก่หลายพันคน Bathurst และ Towner เขียนบทเพลง “The Old-Time Fire” ซึ่งวิงวอนว่า,

โอ ขอให้เปลวเพลิงแห่งไฟที่มีชีวิตนั้นลงมา
ซึ่งส่องสว่างเจิดจ้ายิ่งนักในเหล่าวิสุทธิชนสมัยโบราณ

มันวิงวอนขอฤทธิ์นั้นของเอลียาห์:

และขณะที่เรายกหัวใจของเราถวายแด่พระองค์
ขอโปรดเทพพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระองค์ลงมาบนเรา!

อีกบทเพลง, “Fill Me Now,” โดย E. H. Stokes และ John R. Sweney:

ขอสถิตอยู่เหนือข้าพระองค์ ข้าแต่พระวิญญาณบริสุทธิ์
ขอทรงอิมเอบใจที่สิ้นเต็มและคิ้วของข้าพระองค์

โปรดเต็มล้นข้าฯ ด้วยการสถิตอยู่อันศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์

โปรดเสด็จมา เสด็จมาเถิด และเต็มข้าพระองค์เดี๋ยวนี้

และอีกที

...ข้าแต่พระวิญญาณบริสุทธิ์

ขอให้ข้าเต็มเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชเดี๋ยวนี้เถิด

เพลงนมัสการอันโด่งดังนั้นของ Paul Rader, “Old-Time Power,” สอนผู้คนให้ร้องคำอธิษฐานนี้เป็นบทเพลง,

ข้าแต่พระวิญญาณ ขอทรงละลายและนำพา

ใจเราทุกคนเดี๋ยวนี้ด้วยความรัก

ขอทรงระบายลมหายใจจากเบื้องบนลงบนเรา

ด้วยฤทธิ์เดชสมัยโบราณ

มันเป็นเหตุบังเอิญใหม่ที่เหล่าผู้แต่งเพลงที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณอย่าง Fanny Crosby, Peter Billhorn, B.B. McKinney, Paul Rader, A.B. Simpson, Oswald J. Smith และคนอื่น ๆ เหมือนพวกเขา รู้สึกว่าพระเจ้าทรงนำพาให้เขียนหลายบทเพลงซึ่งเป็นคำอธิษฐานที่ได้รับการดลใจที่วอนขอฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์?

ผมอาศัยอยู่ในภูมิภาคหนึ่งซึ่งมันเป็นกระแสที่นิยมแล้วในหลายสิบปีหลังนี้ที่จะสอนว่าคำอธิษฐานใด ๆ เพื่อขอการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณเป็นแนวคิดคลั่งศาสนา ว่าพื้นเทออสต์ไม่มีทางเกิดขึ้นซ้ำได้อีก ว่าคริสเตียนทุกคนมีพระวิญญาณบริสุทธิ์ทั้งหมดที่มีเพื่อเขาแล้ว และว่าคริสเตียนทั้งหลายแค่ต้องเชื่อว่าตนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ และพวกเขาก็เต็มเปี่ยมแล้ว แต่ในพื้นที่เดียวกันนี้ ท่ามกลางคริสเตียนที่ดีเหล่านั้นพร้อมกับแนวคิดเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งและการเอนเอียงไปสู่ศาสนศาสตร์ของพวกเขา ใจความหลักนี้ก็ปรากฏซ้ำแล้วซ้ำอีกในหลายบทเพลงและท่อนร้องรับซึ่งนำพาใจของผู้คนให้อธิษฐานขอฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ท่อนร้องรับซึ่งถูกเรียบเรียงและถูกทำให้นิยมในอเมริกาโดยเพื่อนของผม, Rev. Daniel Iverson, “Spirit of the living God, fall fresh on me,” ได้ถูกใช้ไปทั่วประเทศนี้โดยเป็นพรยิ่งใหญ่แก่คริสเตียนทั้งหลายเมื่อพวกเขาอธิษฐานขอการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แม้พวกเขาถือหลักศาสนศาสตร์แบบเน้นสมัยประทานสุดโต่งของตน! เพลงเก่านั้น, “O Lord, Send the Power Just Now”; ท่อนร้องรับของ Harry D. Clarke, “Breathe on Me!” และอีกมากมายช่วยได้เยอะมากที่สุด

ความจริงอันเรียบง่ายก็คือ เหล่าคริสเตียนที่มีความคิดอยู่ฝ่ายพระวิญญาณถูกนำพาและถูกสอนโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้อธิษฐานขอการเต็มเปี่ยมและฤทธิ์เดชของพระองค์และให้เฝ้าคอยพระองค์เพื่อรับการเทออกของพระองค์มาบนพวกเขาเป็นการประกอบด้วยฤทธิ์แสนอัศจรรย์เพื่อการเป็นพยาน! แน่ทีเดียว เหล่าคริสเตียนตามพระคัมภีร์เพื่อจริง ๆ เรื่องการอธิษฐานขอพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในบทก่อนเรากล่าวไปแล้วว่าความเชื่อฟังแบบสิ้นสุดใจต่อแผนการชนะจิตวิญญาณของพระคริสต์เป็นเงื่อนไขหนึ่งของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่บทนี้จะแสดงให้เห็นว่าคนเหล่านั้นที่อยากเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณต้องแสวงหาพระพักตร์ของพระเจ้าเช่นกันโดยการอธิษฐานที่มีชัย ความเชื่อฟังและการ

อธิษฐานเป็นเงื่อนไขอันยิ่งใหญ่สองประการนั้นที่ครอบคลุมข้อกำหนดทั้งหมดนั้นสำหรับคนทั้งหลายที่อยาก
เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

คราวนี้ผมอยากแสดงให้เห็นประการแรก ว่าการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณถูกสัญญาไว้อย่าง
ชัดเจนในการตอบคำอธิษฐาน ประการที่สอง ว่ามีตัวอย่างมากมายในพระคัมภีร์ของคริสเตียนทั้งหลายที่เต็ม
เปี่ยมด้วยพระวิญญาณอันเป็นผลมาจากคำอธิษฐานของพวกเขา และประการที่สาม ว่ามีหลายตัวอย่างในพระ
คัมภีร์ของผู้คนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพราะว่าคนอื่น ๆ อธิษฐาน

I. การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณถูกสัญญาไว้อย่างชัดเจน เพื่อตอบคำอธิษฐาน

1. พระเยซูตรัสไว้ในลูกา 11:13, “พระบิดาของท่านทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะประทานพระ วิญญาณบริสุทธิ์แก่คนเหล่านั้นที่ขอกจากพระองค์มากยิ่งขึ้นกว่าสักเท่าใด”

นี่เป็นคำกล่าวหนึ่งที่ชัดเจนว่าพระเจ้าประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่คนทั้งหลายที่ทูลขอต่อ
พระองค์

มันเป็นเรื่องน่าเศร้าเสมอเมื่อศาสนศาสตร์ของผู้ใดนำเขาให้ลดทอนหรือแทบจะโยนทิ้งพระสัญญาใด
ก็ตามในพระคัมภีร์ นำเสียดายที่นั่นเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นกับผู้คนมากมายแล้วเกี่ยวกับพระคำอันเปี่ยมสุขนี้ในลูกา
11:13 คนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งถือตามพวกเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่ง ได้มีอิทธิพลต่อบางคนให้เชื่อว่าลูกา 11:13
ล้ำสมัยแล้ว ว่าพระสัญญานั้นใช้การไม่ได้อีกต่อไปแล้วสำหรับเหล่าคริสเตียน และนำเสียดายที่หมายเหตุเหล่านี้
นั้นใน Scofield Bible ได้รับอิทธิพลจากแนวคิดของพวกเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งนี้ซึ่งถูกสอนโดย Darby
และคนอื่น ๆ Scofield Reference Bible เป็นพระคัมภีร์ฉบับอ้างอิงที่ดีเยี่ยมที่สุดในโลก ผมใช้มันอยู่เสมอ
มันเป็นพรแก่หลายพันคน แต่หมายเหตุหลายตอนของมันสอนผิดเกี่ยวกับเรื่องนี้

ในหมายเหตุตอนหนึ่งเกี่ยวกับพระคำข้อนี้ พระคัมภีร์ฉบับอ้างอิงที่ยอดเยี่ยมนี้กล่าวว่า:

เห็นได้ชัดว่าไม่มีสาวกสักคน อาจยกเว้นแค่มารีย์ชาวบ้านเบธานี ที่ทูลขอพระวิญญาณใน
ความเชื่อเกี่ยวกับพระสัญญานี้ มันเป็นเรื่องหนึ่งที่ใหม่อ่างน่าตกใจสำหรับผู้ที่เป็นยิว ที่ว่าก่อนการ
สำเร็จจริงของโยเอล 2:28,29 ทุกคนสามารถรับพระวิญญาณได้ มารีย์เพียงผู้เดียวในพวกสาวก
เข้าใจคำประกาศซ้ำ ๆ ของพระคริสต์เกี่ยวกับการสิ้นพระชนม์และการคืนพระชนม์ของพระองค์
(ยอห์น 12:3-7) ยกเว้นมารีย์ ไม่มีสาวกสักคนนอกจากเปโตร และเขาคนเดียวในคำสารภาพที่ยิ่ง
ใหญ่นั้น (มธ. 16:16) สำแดงถึงประกายแห่งความเข้าใจในฝ่ายวิญญาณจนกระทั่งหลังการคืน
พระชนม์ของพระคริสต์และการถ่ายเทพระวิญญาณนั้น (ยอห์น 20:22; กิจการ 2:1-4) การย้อน
กลับไปหาพระสัญญานั้นของลูกา 11:13 เท่ากับเป็นการลืมนึกถึง และเท่ากับเป็นการเมิน
เฉยความจริงนั้นที่ว่าตอนนี้ผู้เชื่อทุกคนมีพระวิญญาณสถิตอยู่ภายในแล้ว (รม. 8:9,15; 1 คร
. 6:19; กท. 4:6; 1 ยอห์น 2:20,27)

จงหมายเหตุข้อผิดพลาดต่อไปนี้ในหมายเหตุข้างบนจาก Scofield Bible: (a) พระคัมภีร์ไม่กล่าวเลย
สักคำเกี่ยวกับว่ามารีย์ชาวบ้านเบธานีเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ หมายเหตุตรงนี้เข้าใจผิด (b) Dr. Scofield

ลึ้มหรือเมินเฉยข้อเท็จจริงนั้นไปหมดที่ว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมา “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ว่าเอลีซาเบธและเศคาริยาห์ “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” และว่าพระวิญญาณได้เสด็จมาบนดาวิด เสด็จมาบนแซมสันอย่างทรงฤทธิ์ และว่าเบซาเลเอล “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า” เพราะถูกบังตาโดยแนวคิดแบบพวกเน้นสมัยประธานแบบสุดโต่งของตน ซึ่งได้มาในช่วงบั้นปลายชีวิต ที่ว่าเพ็นเทคอสต์เป็นสิ่งใหม่เอี่ยมทั้งหมดซึ่งไม่มีใครเคยได้ยินมาก่อนเลย เป็นต้นกำเนิดของคริสตจักร และว่าเพ็นเทคอสต์แค่เป็นเครื่องหมายบ่งบอกถึงการเริ่มต้นของสมัยประธานใหม่ Dr. Scofield จึงพลาดประเด็นนั้นที่พระเยซูทรงให้ไว้ในลูกา 11:13 (c) Dr. Scofield กล่าวว่า “การย้อนกลับไปหาพระสัญญาอันนั้นของลูกา 11:13 เท่ากับเป็นการลึ้มเพ็นเทคอสต์ และเท่ากับเป็นการเมินเฉยความจริงนั้นที่ว่าตอนนี้ผู้เชื่อทุกคนมีพระวิญญาณสถิตอยู่ภายในแล้ว...” ตรงนี้ Dr. Scofield แสดงให้เห็นว่าเขาคิดว่าพระเยซูในลูกา 11:13 กำลังตรัสถึงการสถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งแน่นอนว่าไม่ใช่สิ่งที่พระเยซูทรงหมายถึงถึงแน่นอนว่าไม่มีใครเคยถูกสอนเลยในพระคัมภีร์ให้อธิษฐานขอการสถิตอยู่ภายในของพระวิญญาณบริสุทธิ์ นั่นเกิดขึ้นโดยอัตโนมัติเพื่อคริสเตียนทั้งหลายตอนนี้เมื่อพวกเขาได้รับความรอด มันไม่ได้เกิดขึ้นเลยสักวินาทีในสมัยภาคพันธสัญญาเดิม แต่ในลูกา 11:13 พระเยซูกำลังสัญญาเรื่องการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ ฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ แก่คนเหล่านั้นที่จะทูลขอต่อพระบิดา

ขอให้เราศึกษาบริบทของลูกา 11:13 อย่างระมัดระวังมาก ๆ มันจะเป็นประโยชน์แก่คุณหากคุณจะอ่านอย่างตั้งใจมาก ๆ อีกทีและศึกษาพระคำสิบสามข้อแรกของบทนั้น และดังนั้นผมจึงให้พวกมันไว้ตรงนี้

“และต่อมาขณะที่พระองค์ทรงอธิษฐานอยู่ในที่แห่งหนึ่ง เมื่อพระองค์ทรงหยุด คนหนึ่งในพวกสาวกของพระองค์ก็ทูลพระองค์ว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอสอนพวกข้าพระองค์ให้อธิษฐาน เหมือนยอห์นได้สอนพวกสาวกของตนด้วย” และพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “เมื่อท่านทั้งหลายอธิษฐาน จงทูลว่า ‘ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้ซึ่งทรงสถิตในสวรรค์ ขอให้พระนามของพระองค์เป็นที่เคารพสักการะ ขอให้อาณาจักรของพระองค์มาตั้งอยู่ ขอให้ข้าพระองค์ทั้งหลายของพระองค์ถูกกระทำในแผ่นดินโลก เหมือนอย่างในสวรรค์ ขอโปรดประทานอาหารประจำวันแก่ข้าพระองค์ทั้งหลายทุก ๆ วัน และขอโปรดยกโทษบาปทั้งหลายของข้าพระองค์ทั้งหลาย ด้วยว่าข้าพระองค์ทั้งหลายยกโทษให้ทุกคนที่เป็นหนี้ข้าพระองค์ทั้งหลายด้วย และขออย่าทรงนำข้าพระองค์ทั้งหลายเข้าไปในการทดลอง แต่ขอทรงช่วยข้าพระองค์ทั้งหลายให้พ้นจากความชั่วร้าย’” และพระองค์ตรัสกับพวกเขาว่า “ผู้ใดในพวกท่านจะมีมิตรสหายคนหนึ่ง และจะไปหามิตรสหายคนนั้นในเวลาเที่ยงคืน และกล่าวแก่เขาว่า ‘เพื่อนเอ๋ย ขอให้ข้ายืมขนมปังสามก้อนเถิด เพราะเพื่อนของข้าคนหนึ่งในการเดินทางของเขาได้มาหาข้า และข้าไม่มีอะไรจะตั้งไว้ตรงหน้าเขา’ และคนนั้นจากข้างในจะตอบและกล่าวว่า ‘อย่ารบกวนข้าเลย บัดนี้ประตูก็ปิดเสียแล้ว และลูก ๆ ของข้าก็นอนในเตียงกับข้าแล้ว ข้าไม่สามารถลุกขึ้นและหยิบให้เจ้าได้’ เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า ถึงแม้ว่าเขาจะไม่ลุกขึ้นและหยิบให้คนนั้นเพราะว่าคนนั้นเป็นเพื่อนของเขา แต่เพราะเหตุการวิงวอนมากเข้าของคนนั้น เขาจะลุกขึ้นและหยิบให้คนนั้นมากเท่าที่คนนั้นต้องการ และเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า จงขอ และสิ่งนั้นจะให้แก่พวกท่าน จงแสวงหา และพวกท่านจะพบ จงเคาะ และสิ่งนั้นจะถูกเปิดให้แก่พวกท่าน เพราะว่าทุกคนที่ขอก็ก็นจะได้รับ และคนที่แสวงหาก็ก็นพบ และแก่คนที่เคาะ

ประตูก็จะถูกเปิดให้ ถ้าบุตรชายคนหนึ่งจะขอขมับจากผู้หนึ่งผู้ใดในพวกท่านที่เป็นบิดา ผู้นั้นจะเอาก้อนหินให้บุตรคนนั้นหรือ หรือถ้าบุตรคนนั้นขอปลา ผู้นั้นจะเอาน้ำให้บุตรคนนั้นแทนปลาหรือ หรือถ้าบุตรคนนั้นจะขอไข่ ผู้นั้นจะเอาแมงป่องให้บุตรคนนั้นหรือ ฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลาย ผู้เป็นคนชั่วร้าย ยังรู้ว่าจะให้ของกำนัลดี ๆ แก่บุตรทั้งหลายของตนอย่างไร พระบิดาของท่านทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่คนเหล่านั้นที่ขอจากพระองค์มากยิ่งขึ้นกว่าสักเท่าใด”-ลูกา 11:1-13

คราวนี้จึงสังเกตความจริงที่ชัดเจนต่อไปนี้เกี่ยวกับคำสอนของพระเยซูในพระคำตอนข้างบน:

(a) ทั้งหมดนั้นเป็นบทเรียนหนึ่งเกี่ยวกับการอธิษฐาน ซึ่งพระผู้ช่วยให้รอดประทานให้ครั้งหนึ่ง พระเยซูแก่กำลังตอบคำขอที่ว่า “พระองค์เจ้าข้า ขอสอนพวกข้าพระองค์ให้อธิษฐาน”

(b) นั้นหมายความว่าถ้าส่วนใดของพระคำตอนนี้ล้ำสมัย ทุกส่วนของมันก็ล้ำสมัย ด้วยเหตุผลนี้พวกเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งจำนวนมากจึงโต้แย้งว่าคำอธิษฐานขององค์พระผู้เป็นเจ้าไม่เป็นของ “สมัยประทาน” นี้เลยสักนิด! แต่ผมยืนยัน และแน่นอนว่านักอรรถาธิบายพระคัมภีร์ที่ยอดเยี่ยมสืบแก้าคนจากทั้งหมดยี่สิบคนนั้นจะเห็นพ้องตรงกัน ว่าคำอธิษฐานต้นแบบนี้มีไว้สำหรับคริสเตียนทุกคนที่สามารถกล่าวได้อย่างชัดเจนว่า “ข้าแต่พระบิดาของข้าพระองค์ทั้งหลาย ผู้ซึ่งทรงสถิตในสวรรค์” และคริสเตียนทุกคนมีสิทธิ์ที่จะอธิษฐานขอให้พระนามของพระเจ้าเป็นที่เคารพสักการะ ขอให้อาณาจักรนั้นมาและขอให้น้ำพระทัยของพระองค์สำเร็จในแผ่นดินโลกเหมือนที่ตอนนั้นสำเร็จในสวรรค์ คริสเตียนทุกคนมีสิทธิ์อธิษฐานขออาหารประจำวัน ขอการยกโทษและการชำระให้สะอาดจากบาปทั้งหลาย ขอให้พระเจ้าทรงนำเราให้พ้นจากการทดลองและช่วยเราให้พ้นจากผู้ชั่วร้ายนั้น แต่ถ้าคำอธิษฐานต้นแบบนี้มีไว้สำหรับคริสเตียนทั้งหลาย ทั้งส่วนที่เหลือของพระคำตอนเดียวกันนั้น ซึ่งประทานให้จาริมฟีปากของพระผู้ช่วยให้รอดในเวลาเดียวกันนั้น ก็ต้องมีไว้สำหรับพวกเราวันนี้เช่นกัน

(c) เราควรหมายเหตุไว้ว่าตั้งแต่ข้อ 5 ถึงข้อ 13 องค์พระผู้เป็นเจ้ากำลังตรัสถึงการอธิษฐานวิงวอนเมื่อเกี่ยวกับการได้รับขมับแห่งชีวิตเพื่อเหล่าคนบาป พระเยซูในบทเรียนนี้เกี่ยวกับการอธิษฐาน ทรงเล่าเกี่ยวกับเพื่อนคนหนึ่งที่เป็นบ้านของอีกคนตอนเที่ยงคืนโดยกล่าวว่า “เพื่อนเอ๋ย ขอให้ข้ายืมขมับสามก้อนเถิด เพราะเพื่อนของข้าคนหนึ่งในการเดินทางของเขาได้มาหาข้า และข้าไม่มีอะไรจะตั้งไว้ตรงหน้าเขา” การตีความเดียวที่ดีพอสำหรับคำอุปมานี้ก็คือว่า มันแสดงถึงการที่คริสเตียนคนหนึ่งมาหาพระเจ้า มิตรผู้ยิ่งใหญ่ ผู้ทรงมีฤทธิ์เดชทั้งสิ้น และอ้อนวอนขอให้พระองค์ประทานขมับแห่งชีวิตให้แก่คริสเตียนเพื่อเหล่าคนบาปซึ่งพวกเราต้องรับผิดชอบ ผู้ซึ่งเราไม่สามารถชนะได้ในพลังกำลังและฤทธิ์เดชของเราเอง มันเป็นคำอธิษฐานหนึ่งที่ทูลขอพระเจ้าที่จะทรงช่วยเราให้สามารถนำขมับแห่งชีวิตไปให้เหล่าคนบาปได้

(d) ฉะนั้นในข้อ 13 พระผู้ช่วยให้รอดจึงตรัสชัดเจนว่าฤทธิ์เดชนี้เพื่อจะนำขมับแห่งชีวิตที่ช่วยให้รอดไปให้ผู้อื่นจริง ๆ แล้วก็คือ การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเราจะต้องทูลขอพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ของเราที่จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่เรา ในฤทธิ์เดชของพระองค์ เรามีพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สถิตอยู่ในร่างกายของเราแล้ว แต่คริสเตียนจำนวนมากไม่มีการเติมเปี่ยมของพระองค์ การทรงเจิมของพระองค์ การประกอบด้วยฤทธิ์ของพระองค์ การทรงสำแดงที่เหนือธรรมชาติของพระองค์ในฤทธิ์เดชที่ชนะจิต

วิญญาณ และคริสเตียนทั้งหลายควรอธิษฐานขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ในความหมายนี้ ตามคำบัญชาที่ชัดเจน
นั้นของพระเยซูคริสต์ในลูกา 11:13

ในเพลงสดุดีบทที่ห้าสิบเอ็ด ดาวิดสัญญาว่าถ้าพระเจ้าจะทรงไม่ “เอาพระวิญญาณบริสุทธิ์ของ
พระองค์ไปจากข้าพระองค์” เขาก็จะสอนบรรดาผู้ละเมิดถึงทางของพระเจ้าและเหล่าคนบาปจะกลับใจเชื่อ
และในที่นี่ พร้อมกับความหมายเดียวกัน พระเยซูทรงสอนเราให้อธิษฐานขอการเติมเปี่ยมนี้ของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์-นั่นคือ ขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมาอยู่บนเราในฤทธิ์เดชเพื่อที่เราจะสามารถนำขนมปังแห่งชีวิต
ไปให้เหล่าคนบาปได้ และคำอธิษฐานเช่นนั้นน่าจะเหมาะสมอย่างสมบูรณ์แบบจริง ๆ ในสมัยภาคพันธสัญญา
เดิม หรือในระหว่างการใช้ของพระเยซูคริสต์ หรือหลังจากฟื้นเทคอสต์ หรือในศตวรรษที่ยี่สิบนี้ มีอยู่แค่
หนทางเดียวเสมอที่เหล่าคนบาปจะรับความรอดได้ และหนทางนั้นก็คือโดยความเชื่อในพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดนั้น
แต่หนทางเดียวที่พระเจ้าทรงมีในการชนะผู้คนในสมัยภาคพันธสัญญาเดิมหรือสมัยภาคพันธสัญญาใหม่ก็คือ ที่
ผู้คนที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าจะเป็นเหล่าพยาน เพลงสดุดี 126:5,6 ซึ่งรับเร้าคริสเตียนทั้ง
หลายให้ออกไปและร้องไห้และนำมาเมล็ดอันมีค่าแห่งพระวาระของพระเจ้าไปด้วย พุดถึงหน้าที่และฤทธิ์เดชและ
ผลลัพธ์เดียวกันกับที่พระเยซูตรัสถึงในพระมหาบัญชา!

“การย้อนกลับไปสู่พระสัญญาของลูกา 11:13 เท่ากับเป็นการลืมนึกฟื้นเทคอสต์...” Dr. Scofield
กล่าว คนอื่น ๆ ก็ผลักใส่พระสัญญาที่ยิ่งใหญ่นี้ไปอย่างไม่เห็นค่า โดยกล่าวว่า “โอ แต่นั่นมันมาก่อนหน้าฟื้น
เทคอสต์!” แต่ขอให้ผมแสดงให้คุณเห็นว่ามันโยงเขลาขนาดไหนกับการเมินเฉยพระสัญญาที่ยิ่งใหญ่นี้ของ
พระเจ้าเพราะว่ามันถูกประทานให้ก่อนหน้าฟื้นเทคอสต์

ประการแรก พระสัญญาที่พระเจ้าประทานให้ในที่นี้เป็นพระสัญญาเดียวกันเปียบกับที่พระองค์
ประทานให้แก่สาวกพวกเดิมนั้นอีกทีที่ก่อนหน้าฟื้นเทคอสต์ไม่นาน ในลูกา 24:49 พระองค์ตรัสว่า “...แต่ท่าน
ทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” และใน
กิจการ 1:4 เราอ่านว่าพระเยซูทรงบัญชาสาวกเหล่านั้น “ไม่ควรออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม แต่ให้คอยรับตามพ
ระสัญญาของพระบิดา ซึ่งพระองค์ตรัสว่า “ตามที่ท่านทั้งหลายได้ยินจากเรานั้นแหละ” และพระสัญญา
เดียวกันนี้ของลูกา 11:13 แน่นอนว่าเป็นสิ่งที่พระเยซูทรงหมายถึงเมื่อพระองค์ทรงบัญชาสาวกเหล่านั้นว่า
“ท่านทั้งหลายจงรับพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด” และทรงบอกพวกเขาว่าพระบิดาทรงส่งพระองค์มาแล้วฉันใด
พระองค์ก็จะส่งสาวกเหล่านั้นไปฉันนั้น การถือว่าพระสัญญานั้นของลูกา 11:13, “...พระบิดาของท่านทั้งหลาย
ผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่คนเหล่านั้นที่ขอจากพระองค์มากยิ่งขึ้น”
เป็นประโยคหนึ่งที่แยกต่างหาก เป็นพระสัญญาหนึ่งซึ่งไม่มีทางเกิดขึ้นซ้ำได้ เป็นพระสัญญาหนึ่งที่ตอนนั้น
สมัยไปแล้ว ก็เป็นความคิดที่โยงเขลาเมื่อพิจารณาพระสัญญาอื่น ๆ ที่คล้ายกัน

ประการที่สอง แนวคิดที่ว่าการอธิษฐานขอพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นล่าสมัยแล้วเพราะว่าพระสัญญานั้น
ของพระเยซูในลูกา 11:13 ถูกประทานให้ก่อนฟื้นเทคอสต์ ก็เป็นแนวคิดที่เหลวไหลเพราะข้อเท็จจริงที่เรียบ
ง่ายประการหนึ่ง ข้อเท็จจริงนั้นก็คือ พระสัญญานี้ไม่ได้ถูกเขียนลงไปด้วยซ้ำจนกระทั่งหลังจากฟื้นเทคอสต์
นานแล้ว! ยกตัวอย่างเช่น Scofield Bible กล่าวว่า “หนังสือลูกาถูกเขียนระหว่างปี ค.ศ. 63 กับ 68” ส่วน

หนังสือกิจการ ซึ่งถูกเขียนโดยชายคนเดียวกันนั้นซึ่งได้รับการดลใจ Scofield Bible กล่าวว่า “หนังสือกิจการ ปิดท้ายด้วยบันทึกเกี่ยวกับงานรับใช้ตอนต้นสุดของเปาโลในกรุงโรม ค.ศ. 65 และดูเหมือนว่าน่าจะถูกเขียน ตอนหรือใกล้เคียงเวลานั้น” ฉะนั้นเหล่าผู้เชื่อชาวอูมาที่สุดของเราจึงเห็นพ้องตรงกันว่าหนังสือถูกเขียน หลังเห็นเทศออสต์อย่างน้อยสามสิบปี! อันที่จริง มันถูกเขียนประมาณเวลาเดียวกันกับหนังสือกิจการ มันช่างโง่เขลาจริง ๆ ที่จะคิดว่าพระวิญญาณของพระเจ้าทรงใส่พระสัญญาที่แสนวิเศษนี้ลงไป, “...พระบิดาของท่านทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่คนเหล่านั้นที่ขอจากพระองค์มากยิ่งขึ้นกว่าสักเท่าใด” ในเมื่อพระสัญญานั้นล้ำสมัยไปแล้วสามสิบปีตอนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงให้มันถูกเขียนลงไป! ผมไม่เชื่อแบบนั้นเลย! มันทำให้ผู้ที่มีความคิดฝ่ายพระวิญญาณขัดเคืองใจ มันไม่เข้ากันกับแผนการของพระเจ้าในการเขียนพระคัมภีร์ คริสเตียนที่มีใจเชื่อคนใด เมื่ออ่านพระสัญญาอันเปี่ยมสุขนั้นของพระเยซูในลูกา บทที่ 11 ผู้ซึ่งอ่อนวอนต่อพระบิดาเพื่อขอขมบึงให้เหล่าคนบาป ซึ่งเฝ้าคอยพระเจ้าอย่างจริงจังเพื่อที่จะประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนเพราะว่าเขาได้พบพระสัญญานั้นตรงนี้แล้วในพระคัมภีร์ คงมีสิทธิ์ที่จะรู้สึกที่พระเจ้ากำลังล้อเล่นกับเขาอยู่ หากพระเจ้าจะทรงเข้าข้างพวกเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งเหล่านั้นและหัวเราะเยาะเขาและตรัสว่าพระสัญญาเหล่านั้นเคยใช้ได้ดีเมื่อนานมาแล้ว แต่ว่าพวกมันถูกเขียนไว้ช้าเกินไปสามสิบปีจนไม่ทำประโยชน์แก่ผู้ใดแล้ว! ผมไม่เชื่อเช่นนั้นเลย ส่วนที่เหลือของพระคัมภีร์ไม่สนับสนุนความคิดเช่นนั้น ไม่มีสักคำกล่าวในพระคัมภีร์ตรงไหนเลยที่บ่งชี้ว่าพระสัญญาอันเปี่ยมสุขนี้ล้ำสมัยแล้ว และเราคงจะคิดผิดที่จะเดินตามคนเหล่านั้นที่หันทิ้งพระคัมภีร์และโยนทิ้งหลายชิ้นส่วนเหล่านั้นไปและทำให้พระสัญญาส่วนใหญ่เหล่านั้นล้ำสมัยเสีย

ประการที่สาม ผมพิสูจน์ได้ และอีกเดี๋ยวจะพิสูจน์ให้เห็นว่าพระสัญญานั้นที่ว่าพระบิดาจะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่คนทั้งหลายที่ทูลขอต่อพระองค์ไม่ได้ล้ำสมัยเพราะว่าหลังจากเห็นเทศออสต์เรามีตัวอย่างที่ชัดเจนหลายหนเกี่ยวกับพวกคริสเตียนที่ทำสิ่งนั้นที่พระสัญญานี้หนุนใจพวกเขาให้กระทำ-นั่นคือการอธิษฐานขอพระวิญญาณบริสุทธิ์และการรับการเติมเปี่ยมและฤทธิ์เดชของพระองค์ ฉะนั้นเราต้องนับลูกา 11:13 ว่าเป็นพระสัญญาหนึ่งสำหรับวันนี้ที่ว่าพระเจ้าจะประทานการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่คนเหล่านั้นที่ทูลขอต่อพระองค์

2. ในลูกา 24:49 และในกิจการ 1:4 พระเยซูทรงบัญชาสาวกเหล่านั้น

ให้อธิษฐานขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการเติมเปี่ยมของพระองค์

ก่อนพระเยซูเสด็จจากไป พระองค์ทรงบัญชาสาวกเหล่านั้นให้เฝ้าคอยอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อรับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ นี่เป็นคำตรัสของพระองค์:

“...แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน”- ลูกา 24:49

“และเมื่อพระองค์ได้ทรงชุมนุมกันกับพวกเขา จึงกำชับพวกเขาว่า พวกเขาไม่ควรออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม แต่ให้คอยรับตามพระสัญญาของพระบิดา ซึ่งพระองค์ตรัสว่า “ตามที่ท่านทั้งหลายได้ยินจากเรานั้นแหละ เพราะว่ายอห์นได้ให้รับบัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

อีกไม่กี่วันนับจากนี้”- กิจการ 1:4,5

ข้อพระคำตอนหนึ่งที่ถูกลบมาข้างบนบัญชาสาวกเหล่านั้นให้ “คอยอยู่” ในกรุงเยรูซาเล็มเพื่อรับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ อีกข้อที่เหลือบัญชาพวกเขาให้ “คอยรับ” บัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ทรงสัญญาไว้ในวันนั้น แต่ผมเชื่อว่าทั้งสองคำนี้ “คอยอยู่” และ “คอยรับ” ในกรณีนี้หมายความว่าพวกเขาจะต้องอธิษฐานขอการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เหตุผลที่ผมทราบว่าพระเยซูทรงหมายความว่าเช่นนั้นก็คือว่านั่นเป็นสิ่งที่พวกเขาได้ยินพระองค์เข้าใจว่าพระองค์ทรงหมายความว่าเช่นนั้น จงเปิดไปที่กิจการ 1:14 ที่เราอ่านเกี่ยวกับพวกอัครทูต “คนเหล่านี้ทุกคนอยู่พร้อมใจกันต่อเนื่องในการอธิษฐานและการอ้อนวอน กับพวกผู้หญิง และมารีย์มารดาของพระเยซู และกับพวกน้องชายของพระองค์”

สาวกเหล่านั้นปฏิบัติตามคำบัญชาที่ให้ “คอยอยู่” ให้ “คอยรับ” การมาของฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงบนพวกเขาอย่างไร? พวกเขาเชื่อฟังโดยการอธิษฐานและการอ้อนวอนต่อเนื่อง พวกเขาเข้าใจว่าพระเยซูทรงเจตนาให้พวกเขาอธิษฐาน และพวกเขาก็อธิษฐานจริง ๆ กระทั่งด้วยการอ้อนวอน

คุณเห็นแล้วว่า มันไม่ยากเลยที่พวกเขาจะเข้าใจว่าพระเยซูทรงอยากให้พวกเขาทำอะไร พระองค์ประทานพระสัญญานั้นแก่พวกเขาแล้วว่าพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่คนทั้งหลายที่ทูลขอต่อพระองค์ อันที่จริง พระเยซูทรงบอกพวกเขาชัดเจนไปแล้วว่าเมื่อพระองค์ผู้เป็นเจ้าของ ทรงถูกรับไปเสีย เมื่อนั้นพวกเขาจะไม่เพียงอธิษฐาน แต่อดอาหาร (มาระโก 2:20) ฉะนั้นเมื่อพระเยซูทรงบัญชาพวกเขาให้คอยในกรุงเยรูซาเล็มและรออยู่จนกระทั่งพวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน สาวกเหล่านั้นก็ทราบว่าพระองค์ทรงเจตนาให้พวกเขาอธิษฐานอ้อนวอนอย่างต่อเนื่องและพร้อมกับอดอาหารด้วย และนั่นแหละเป็นสิ่งที่พวกเขากระทำ ไม่มีคริสเตียนคนใดมีสิทธิ์กล่าวว่าตนรู้ดีกว่าสาวกเหล่านี้ว่าพระเยซูทรงหมายถึงอะไรโดยคำบัญชาของพระองค์ ซึ่งสาวกเหล่านี้ได้ยินพระองค์และคอยอยู่ในห้องชั้นบนนั้นจนกระทั่งพวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน

“แต่” ใครบางคนกล่าว “เห็นเทคอสต์น่าจะมาอยู่ที่ และการถือกำเนิดของคริสตจักรและการเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย แม้หากว่าสาวกเหล่านั้นไม่ได้อธิษฐานก็ตาม”

ในการตอบสมมติฐานนั้น เราอาจกล่าวได้สามสิ่ง: สิ่งแรกคือ เราไม่อาจแน่ใจได้มากนักว่าเทศกาลเหล่านั้นในเลวินิตี 23:9-32 แสดงภาพการคืนพระชนม์ของพระคริสต์และการเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เห็นเทคอสต์ เราทราบว่าเห็นเทคอสต์เองเป็นวันหยุดซึ่งมาหลังจากการถวายฟ่อนข้าวโบกห้าสิบวัน แต่ถ้าฟ่อนข้าวโบกนั้นแสดงภาพการคืนพระชนม์ของพระคริสต์เพราะคำเรียก “ผลแรก” ถูกกล่าวถึง เช่นใน 1 โครินธ์ 15:23 ัจจุบันเทศกาลเห็นเทคอสต์ก็น่าจะหมายถึงสิ่งเดียวกันเพราะคำเรียกเดียวกันนั้น “ผลแรก” ก็ถูกใช้เกี่ยวกับขนมปังโบกเหล่านั้นซึ่งถูกถวาย ณ เวลานั้น (จงเปรียบเทียบ ลนต. 23:10 กับ ลนต. 23:20) มันค่อนข้างแน่นอนว่าพระคัมภีร์เองไม่เคยกล่าวถึงว่าเห็นเทคอสต์เป็นวาระแห่งการก่อตั้งคริสตจักร หรือว่าเห็นเทคอสต์ (เทศกาลแห่งหลายสัปดาห์หรือแห่งขนมปังโบกเหล่านั้น) แสดงภาพการมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อก่อตั้งคริสตจักร คำสอนนั้นของพวก Plymouth Brethren ไม่ได้รับการสนับสนุนโดยอรรถาธิบายที่ดีที่สุดหลายเล่มเลย ยกตัวอย่างเช่น *Jamieson, Fausset and Brown* และ *Matthew Henry* ไม่สอนเช่นนั้น และ

อรรถาธิบายที่ดีเยี่ยมที่สุดอีกหลายเล่มก็ไม่สอนเช่นนั้น ฉะนั้นมันจึงโง่เขลาที่จะตั้งหลักคำสอนหนึ่งบนความเข้าใจของเราเกี่ยวกับภาพเล็งหนึ่งในที่ ๆ ไม่มีคำกล่าวที่ชัดเจนของพระวจนะของพระเจ้าเลย ไม่มีคำสอนในพระคัมภีร์เลยว่าคริสตจักรได้เริ่มต้นที่เพ็นเทคอสต์ และเราไม่อาจแน่ใจได้ว่าพระวิญญาณจะมาในฤทธิ์เดชที่เพ็นเทคอสต์อยู่แล้วหากพวกสาวกไม่ได้อธิษฐาน มันแน่นอนว่าพระเยซู ซึ่งสนทนากับสาวกเหล่านั้น ไม่ได้บอกพวกเขาว่าพระวิญญาณบริสุทธิ์จะมาเมื่อไร พระองค์ไม่ได้ตรัสว่า “จงรออยู่จนถึงเพ็นเทคอสต์” พระองค์ตรัสเพียงว่า “ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน”

สิ่งที่สอง แม้หากว่าพระเจ้าไม่ได้มีแผนว่าจะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ที่เพ็นเทคอสต์ ซึ่งผมคิดว่าพระองค์ทรงมีแผน มันก็คงไม่ใช่เพราะว่าพระองค์ต้องการให้การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณมาบนพวกสาวกที่คอยอยู่ในวันเทศกาลของชาวยิวนั้น ผมคิด เหมือนที่นักอรรถาธิบายที่ดีเยี่ยมที่สุดหลายคนคิด ว่าที่เพ็นเทคอสต์กรุงนั้นน่าจะมีผู้คนอยู่แน่นขนัดซึ่งควรได้ยินข่าวประเสริฐ และนั่นคงจะเป็นเวลาอันเหมาะสมสำหรับคริสเตียนเหล่านั้นที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและถูกส่งออกไปเป็นพยานเหมือนที่พระเยซูทรงบัญชาพวกเขาให้กระทำ เมื่อ “มีพวกยิว... เหล่าคนที่เกรงกลัวพระเจ้า ออกมาจากทุกประชาชาติได้ฟ้าสวรรค์” พักอาศัยอยู่ชั่วคราวที่กรุงเยรูซาเล็มเพื่อร่วมเทศกาลเพ็นเทคอสต์นั้น มันก็เป็นเวลาอันดีที่คริสเตียนทั้งหลายจะมีการฟื้นฟูครั้งใหญ่ของตนและการเริ่มต้นของพวกเขาที่จะกระทำตามพระมหาบัญชาในการนำข่าวประเสริฐไปถึงมนุษย์ทุกคน

แต่เราทราบว่สิ่งหลักในความคิดของพระเยซูเจ้าก็คือ ที่พวกสาวกของพระองค์ควรมีฤทธิ์เดชที่จะเป็นพยานเพื่อพระองค์และควรนำข่าวประเสริฐไปถึงเหล่าคนบาป พระคัมภีร์ไม่เหลือความเป็นไปได้ให้เราสงสัยเกี่ยวกับเรื่องนั้นเลย พระองค์ไม่ได้ตรัสอะไรเลยเกี่ยวกับเพ็นเทคอสต์ว่าเป็นภาพเล็งหนึ่งที่ต้องถูกทำให้สำเร็จจริง พระเยซูตรัสบ่อยครั้งจริง ๆ เกี่ยวกับการทำให้พระคัมภีร์สำเร็จจริงจนมันน่าแปลกที่พระองค์ไม่ได้ตรัสแบบนั้นในที่นี้หากว่านั่นเป็นสิ่งที่พระองค์ทรงหมายถึง เราจึงไม่ควรยกเหตุผลอื่น ๆ ในเมื่อพระเยซูเจ้าประทานเหตุผลเหล่านั้นแก่เราแล้วว่าทำไมพวกสาวกถึงต้องคอยและอธิษฐาน พวกเขาต้องเฝ้าคอยเพื่อจะเต็มเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช

สิ่งที่สาม แม้หากว่าพระเยซูเจ้าทรงมีแผนที่จะให้เหล่าสาวกของพระองค์เต็มเปี่ยมที่เพ็นเทคอสต์ นั่นก็ไม่น่าจะหมายความว่าพวกเขาไม่ควรอธิษฐานขอฤทธิ์เดชนี้และคอยอยู่ต่อพระพักตร์พระเจ้า พระเจ้าทรงนำพาจิตใจของผู้คนของพระองค์ให้พร้อมรับพระพรนั้นที่พระองค์ทรงประสงค์ที่จะประทานให้ไม่ได้หรือ? ถ้าพระเจ้าอยากนำการฟื้นฟูครั้งใหญ่มาสู่เมืองของคุณ ณ เวลานั้น คุณก็แน่ใจได้ว่าพระองค์ทรงประสงค์ก่อนหน้านั้นที่จะให้ผู้คนมากมายมีภาระใจที่จะอธิษฐานและแสวงหาพระพักตร์ของพระองค์ เมื่อพระเจ้าประทานพระพรนั้นซึ่งพระองค์ทรงวางแผนไว้ พระองค์ก็จะทำให้องค์ประกอบทั้งหมดนั้นสอดรับเข้าด้วยกันไปแล้วเพื่อที่พระองค์จะประทานบำเหน็จให้แก่คนเหล่านั้นที่แสวงหาพระองค์และเพื่อที่คนเหล่านั้นที่ไม่แสวงหาพระพรของพระองค์จะไม่พบมัน มันผิดเสมอที่จะให้พระคุณอันเป็นสิทธิขาดของพระเจ้าอยู่เหนือและขัดกับเจตจำนงและความเชื่อฟังของมนุษย์ ยกตัวอย่างเช่น มันผิดที่จะคิดว่ามนุษย์สามารถรับความรอดได้ด้วยตัวเองโดย

ปราศจากการทรงเลือกของพระเจ้า มันผิดพอ ๆ กันที่จะคิดว่าพระเจ้าจะทรงช่วยผู้คนที่รอดผู้ซึ่งไม่แสวงหาพระองค์และไม่กลับใจใหม่ เช่นเดียวกัน คุณแน่ใจได้ว่าการฟื้นฟูครั้งใหญ่นั้นที่ฟื้นเทคอสตมา มันก็มา เพราะว่าผู้คนที่พระเจ้าได้ทำงานร่วมกับแผนการของพระเจ้าและจ่ายราคาของพระเจ้าเพื่อจะได้พระพรนั้นที่พระองค์ทรงเจตนาที่จะประทานให้ ถ้าพระเจ้าทรงมีแผนอยู่แล้วล่วงหน้าที่จะประทานคำตอบของพระองค์เฉพาะในวันฟื้นเทคอสตนั้น (ซึ่งไม่มีบอกตรงไหนเลยในพระคัมภีร์) จังคุณก็แน่ใจได้ว่าพระองค์ทรงวางภาระหนึ่งบนสาวกที่รอดคอยเหล่านี้แล้วและทรงทำให้พวกเขาเต็มใจที่จะรอดคอยพระองค์และร้องทูลต่อพระองค์ด้วยเหตุนี้ พระพรนั้นจึงมาตามการทรงเลือกของพระเจ้าในด้านหนึ่ง และเพราะว่าผู้คนที่ได้อ่อนน้อมและคอยรับมันในอีกด้าน พระเจ้าไม่เคยบังคับผู้คนที่ให้มีการฟื้นฟูในเมื่อพวกเขาไม่อยากจะรับการฟื้นฟู พระเจ้าไม่ทรงทำให้คน ๆ หนึ่งเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณในเมื่อเขาไม่เต็มใจที่จะเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ พระเจ้าไม่ทรงทำให้คนเหล่านั้นเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณผู้ซึ่งไม่แสวงหาที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

II. คริสเตียนหลายคนในพระคัมภีร์เต็มเปี่ยม

ด้วยพระวิญญาณเพราะพวกเขาอธิษฐาน

เคราะห์ดีที่บรรดาผู้ที่มีใจแสวงหาและซื่อตรงไม่ต้องถกเถียงเกี่ยวกับว่าพระสัญญาที่ว่าพระเจ้าจะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่คนทั้งหลายที่ทูลขอต่อพระองค์มีไว้สำหรับทุกยุคสมัยหรือไม่ เรามีหลายตัวอย่างในพระคัมภีร์ ตัวอย่างมากมายจริง ๆ ของผู้คนที่ได้อธิษฐานและเพราะคำอธิษฐานของพวกเขา ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตัวอย่างเหล่านี้มีตั้งแต่ภาคพันธสัญญาเดิมไปจนถึงชีวิตของพระคริสต์และจนถึงฟื้นเทคอสตและจากนั้นก็ต่อเนื่องจากฟื้นเทคอสต พวกมันพิสูจน์ว่าพระสัญญานั้นมีไว้สำหรับทุกยุคสมัย คนเหล่านั้นที่อยากเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้านั้นได้ทำเช่นนั้นได้หากพวกเขาอธิษฐานขอฤทธิ์เดชนี้อย่างจริงจังและมีชัย

1. เอลีซาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณซึ่งเป็นการตอบคำอธิษฐาน

บทที่สองของ 2 พงศ์กษัตริย์เล่าเกี่ยวกับการรับขึ้นของเอลีซาห์และการที่เอลีซาห์ ผู้รับใช้ของผู้พยากรณ์อาวูโส นั้น ได้อธิษฐานและเผ่ารอนจนกระทั่งตัวเขาเองจะได้รับฤทธิ์เดชเดียวกันนี้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งเคยสถิตอยู่บนเอลีซาห์ คริสเตียนคนใดสามารถอ่านเรื่องนี้และใคร่ครวญเกี่ยวกับมันได้พร้อมกับพระพรมหาศาล

แต่ก่อนอื่นเราควรจดจำไว้ว่าเอลีซาห์เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามแบบของภาคพันธสัญญาใหม่ นี้ถูกสอนอย่างชัดเจนในลูกา 1:15-17 ตรงนั้นเศคาริยาห์ถูกบอกว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมาจะ “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” และหันลูกหลานของอิสราเอลจำนวนมากมาถึงองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของพวกเขา คำเรียก “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เป็นคำเรียกเดียวกันเปรียบกับที่ถูกใช้ในกิจการ 2:4 เกี่ยวกับฟื้นเทคอสต มันเป็นคำเรียกเดียวกันกับที่ถูกใช้ในกิจการ 4:31 เกี่ยวกับพวกสาวก และในกิจการ 9:17 เกี่ยวกับอัครทูตเปาโล มันแทบจะเป็นคำเดียวกันกับคำบัญชาที่นำมาถึงเราในเอเฟซัส 5:18, “จงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” แต่สิ่งที่ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมามีตอนที่เขา “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ก็เป็นแบบเดียวกันเปรียบกับที่เอลีซาห์มี! เพราะว่าลูกา 1:17 ที่ตามมากล่าวว่า “และเขาจะนำหน้าพระองค์ในจิตวิญญาณ

และฤทธิ์เดชของเอลียาห์...” ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมา ในฐานะผู้เบิกทางของพระเยซู มีพระวิญญาณและฤทธิ์เดชของเอลียาห์อยู่บนตัวเขา ยอห์นผู้ซึ่งหันลูกหลานของอิสราเอลหลายคนมาถืองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเขา ตามที่เราถูกบอก มีพระวิญญาณและฤทธิ์เดชเดียวกันที่เอลียาห์เคยมี! เอลียาห์เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในลักษณะของภาคพันธสัญญาใหม่ เขามีฤทธิ์เดชเดียวกันกับที่พวกเขาได้รับที่เพ็นเทคอสต์ มีการใช้คำเรียกเดียวกันในพระคัมภีร์เกี่ยวกับมัน เมื่อคิดเช่นนี้ ให้เราศึกษากันว่าเอลียาห์เต็มเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้าเหมือนเอลียาห์เช่นกันได้อย่างไร เอลียาห์ในภาคพันธสัญญาเดิมและยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาในภาคพันธสัญญาใหม่ ทั้งคู่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณตามแบบของเอลียาห์

คราวนี้จงอ่าน 2 พงศ์กษัตริย์ 2:1-15:

“และต่อมาเมื่อพระเยโฮวาห์จะทรงรับเอลียาห์ขึ้นไปสู่สวรรค์โดยลมหมุน เอลียาห์ก็ไปพร้อมกับเอลีชา จากกิลาท และเอลียาห์กล่าวแก่เอลีชาว่า “ขอคอยอยู่ที่นี้เถิด ข้าพเจ้าขอร้องท่าน เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงส่งข้าพเจ้าไปถึงเบธเอล” และเอลีชากล่าวแก่ท่านว่า “พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ และจิตวิญญาณของท่านมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น” ดังนั้นท่านทั้งสองได้ลงไปยังเบธเอล และเหล่าศิษย์ของพวกเขาผู้พยากรณ์ที่อยู่ที่ยังเบธเอลได้ออกมาหาเอลีชา และกล่าวแก่ท่านว่า “ท่านทราบไหมว่า พระเยโฮวาห์จะทรงรับอาจารย์ของท่านไปจากศิระชะของท่านวันนี้” และท่านกล่าวว่า “ใช่แล้ว ข้าพเจ้าทราบแล้ว ขอพวกเขาจงเจียบ ๆ ไว้” และเอลียาห์กล่าวแก่ท่านว่า “เอลีชา ขอคอยอยู่ที่นี้เถิด ข้าพเจ้าขอร้องท่าน เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงส่งข้าพเจ้าไปถึงเมืองเยรีโค” และท่านกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ และจิตวิญญาณของท่านมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น” ดังนั้นท่านทั้งสองได้มายังเมืองเยรีโค และเหล่าศิษย์ของพวกเขาผู้พยากรณ์ที่อาศัยอยู่ที่เมืองเยรีโคมาหาเอลีชา และกล่าวแก่ท่านว่า “ท่านทราบไหมว่า พระเยโฮวาห์จะทรงรับอาจารย์ของท่านไปจากศิระชะของท่านวันนี้” และท่านตอบว่า “ใช่แล้ว ข้าพเจ้าทราบแล้ว ขอพวกเขาจงเจียบ ๆ ไว้” และเอลียาห์กล่าวแก่ท่านว่า “ขอคอยอยู่ที่นี้เถิด ข้าพเจ้าขอร้องท่าน เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงส่งข้าพเจ้าไปถึงแม่น้ำจอร์แดน” และท่านกล่าวว่า “พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ และจิตวิญญาณของท่านมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น” และท่านทั้งสองก็เดินต่อไป และคนห้าสิบคนของเหล่าศิษย์ของพวกเขาผู้พยากรณ์ก็ไป และยืนอยู่เพื่อดูแต่ไกล และท่านทั้งสองยืนอยู่ข้างแม่น้ำจอร์แดน และเอลียาห์ได้เอาเสื้อคลุมของท่าน และม้วนเสื้อคลุมนั้นเข้าและพาดลงที่น้ำทั้งหลายนั้น และน้ำเหล่านั้นถูกแยกออกจากกันที่นี้และที่นั่น จนท่านทั้งสองเดินข้ามไปได้บนดินแห้ง และต่อมาเมื่อท่านทั้งสองข้ามไปแล้ว เอลียาห์กล่าวแก่เอลีชาว่า “จงขอสิ่งที่ยากให้ข้าพเจ้าทำเพื่อท่านก่อนที่ข้าพเจ้าจะถูกรับไปจากท่าน” และเอลีชากล่าวว่า “ข้าพเจ้าขอร้องท่าน ขอให้วิญญาณของท่านอยู่บนข้าพเจ้าเป็นสองเท่าเถิด” และท่านกล่าวว่า “ท่านขอสิ่งที่ยากนัก แต่อย่างไรก็ตามถ้าท่านเห็นข้าพเจ้าเมื่อข้าพเจ้าถูกรับขึ้นไปจากท่าน ก็จะเป็นตามนั้นแก่ท่าน แต่ถ้าไม่ ก็จะไม่เป็นตามนั้น” และต่อมาขณะที่ท่านทั้งสองยังเดินไปและพูดกันอยู่ ดูเถิด มีรถรบเพลิงคันหนึ่งปรากฏ และบรรดาม้าเพลิง และได้แยกท่านทั้งสองออกจากกัน และเอลียาห์ได้ขึ้นไปโดยลมหมุนเข้าสู่สวรรค์ และเอลีชาได้เห็นเหตุการณ์นั้น และท่านร้องว่า “พ่อของข้า พ่อของข้า รถม้าศึกแห่งอิสราเอลและเหล่าทหารม้าประจำ” และท่านก็ไม่ได้เห็นเอลียาห์อีกเลย และท่านได้จับเสื้อของตัวเอง และฉีกเสื้อนั้นออกเป็นสองท่อน

ท่านได้หยิบเสื้อคลุมของเอลียาห์ที่ตกลงมาจากเอลียาห์นั้นด้วย และกลับไปและยืนอยู่ข้างฝั่งแม่น้ำจอร์แดน และท่านได้เอาเสื้อคลุมของเอลียาห์ที่ตกลงมาจากเอลียาห์นั้น และพาดลงที่น้ำทั้งหลาย และกล่าวว่า “พระเจ้าโฮวาทร์พระเจ้าของเอลียาห์ทรงสถิตอยู่ที่ใด” และเมื่อท่านได้พาดลงที่น้ำทั้งหลายนั้นแล้วเช่นกัน น้ำเหล่านั้นก็ถูกแยกออกจากกันที่นี่และที่นั่น และเอลีซาได้ข้ามไป และเมื่อเหล่าศิษย์ของพวกเขาผู้พยากรณ์ซึ่งอยู่เพื่อสังเกตการณ์ ณ เมืองเยรีโค ได้เห็นท่านแล้ว พวกเขาก็กล่าวว่า “วิญญาณของเอลียาห์ได้มาสถิตอยู่บนเอลีซาแล้ว” และพวกเขาก็มาเพื่อต้อนรับท่าน และชบหน้าของท่านลงถึงดินต่อหน้าท่าน”

ในเรื่องราวอันน่าทึ่งนี้จึงหมายความว่า:

(a) เอลีซาได้กล่าวคำขอของตนในถ้อยคำเหล่านี้, “ข้าพเจ้าขอร้องท่าน ขอให้วิญญาณของท่านอยู่บนข้าพเจ้าเป็นสองเท่าเถิด” คำอธิษฐานนี้ ซึ่งแม้ว่าถูกเอ่ยแก่เอลียาห์ แน่ใจว่าเป็นคำอธิษฐานต่อพระเจ้า และพระเจ้าทรงสดับฟังและทรงตอบ

(b) ความไม่ลดละของเอลีซาในการตอบกลับซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า “พระเจ้าโฮวาทร์ทรงพระชนม์อยู่ และจิตวิญญาณของท่านมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น” แสดงให้เห็นว่าเขามุ่งมั่นและว่าเขารอคอยพระเจ้าอยู่เสมอเพื่อรับพระพรนี้-สองเท่าของพระวิญญาณของพระเจ้าซึ่งเคยอยู่บนเอลียาห์

(c) เอลีซาได้พระพรนั้นที่เขาทูลขอ เสื้อคลุมนั้นของเอลียาห์เป็นแค่สัญลักษณ์อย่างหนึ่งของฤทธิ์เดชมหันต์ของพระเจ้าซึ่งเคยอยู่บนตัวเขา

การสำแดงนั้นที่กระทำการอัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาสถิตบนเอลีซาเหมือนกับมันเคยอยู่บนเอลียาห์ จำไว้ว่าของประทานเหล่านั้นในงานรับใช้จริง ๆ แล้วเป็นการสำแดงแห่งการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และแม้กระทั่งเหล่าศิษย์ของพวกเขาผู้พยากรณ์ก็กล่าวว่า “วิญญาณของเอลียาห์ได้มาสถิตอยู่บนเอลีซาแล้ว” (ข้อ 15) มันสำคัญมาก ๆ ที่เอลีซาขอ “สองเท่า” ของพระวิญญาณที่เคยอยู่บนเอลียาห์ และที่ขณะที่เรามีการอัศจรรย์ใหญ่ซึ่งถูกบันทึกไว้แปดประการโดยเอลียาห์ มีการอัศจรรย์ใหญ่ที่ถูกบันทึกไว้ถึงสิบหกประการโดยเอลีซา! รายการนั้นถูกให้ไว้ครบถ้วนในหนังสือของผม *Prayer-Asking and Receiving*

ในที่นี้เรามีตัวอย่างอันน่าทึ่งเกี่ยวกับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งมาในการตอบคำอธิษฐานของคน ๆ หนึ่ง

2. ฤทธิ์เดชแห่งเพนเทคอสต์มาในการตอบคำอธิษฐาน

ขอให้เราเตือนความจำคุณอีกทีเกี่ยวกับกิจการ 1:14 ซึ่งบอกว่าสิ่งใดนำพระพรนั้นแห่งเพนเทคอสต์มาให้: “คนเหล่านี้ทุกคนอยู่พร้อมใจกันต่อเนื่องในการอธิษฐานและการอ้อนวอน กับพวกผู้หญิง และมารีย์มารดาของพระเยซู และกับพวกน้องชายของพระองค์”

3. หลังจากเพนเทคอสต์คนกลุ่มเดิมนี้อธิษฐานและ

“ทุกคนเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” อีก

คนมากมายเชื่อว่าเรื่อยมาจนถึงเพนเทคอสต์ มันไม่เป็นไรที่คริสเตียนทั้งหลายจะอธิษฐานขอการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ แต่หลังจากเพนเทคอสต์ เนื่องจากคริสเตียนทุกคนมีพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว มันจึงไม่จำเป็นและผิดระเบียบที่จะอธิษฐานขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ อย่างไรก็ตาม สาวกกลุ่มเดิมนั้น และอาจมีผู้

เชื่อใหม่หลายคนด้วย ได้อิฐฐานอีกหลังจากฟื้นเทคอสต์ และพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์อีก นี้ถูกบันทึกไว้ในกิจการ 4:31 ดังต่อไปนี้: “และเมื่อพวกเขาอธิษฐานแล้ว สถานที่ซึ่งพวกเขาประชุมอยู่นั้นได้ ทั่ววันไหว และพวกเขาทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ และพวกเขากล่าวพระวจนะของพระเจ้าด้วยใจ กล้าหาญ” เราควรสังเกตเห็นว่าในกิจการ 2:4 ที่พูดถึงฤทธิ์เดชนั้นซึ่งมาที่ฟื้นเทคอสต์ และในกิจการ 4:31 ที่ พูดถึงพระพรนั้นซึ่งมาถึงคนกลุ่มเดิมนั้นในภายหลัง มีการใช้คำเดิมนั้น จงตรวจสอบแก้คำนี้ในพระคำสอง ข้อนั้น: “และพวกเขาทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์” ก่อนถึงฟื้นเทคอสต์พวกเขาได้อิฐฐานและ พวกเขาทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ หลังจากฟื้นเทคอสต์พวกเขาได้อิฐฐานอีกและพวกเขาทุก คนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์! ฉะนั้นไม่มีข้อสงสัยเลยสักนิดว่า หลังจากฟื้นเทคอสต์จบสิ้นและหมดไป แล้ว มันก็ยิ่งเหมาะสมอยู่เหมือนเดิมที่ผู้คนจะอธิษฐานขอและเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ซึ่งเป็นผลมา จากการอธิษฐาน

ถ้าคุณจะศึกษาคำอธิษฐานนั้นซึ่งนำการเต็มเปี่ยมของพระวิญญานบริสุทธิ์มาให้ในกิจการ 4:31 คุณจะ เห็นว่าพวกคริสเตียนได้อิฐฐานว่า “และบัดนี้ พระองค์เจ้าข้า...ขอโปรดประทานแก่บรรดาผู้รับใช้ของ พระองค์ เพื่อที่พวกเขาจะกล่าวพระวจนะของพระองค์ด้วยใจกล้าหาญทั้งสิ้น โดยทรงเหยียดพระหัตถ์ของ พระองค์ออกเพื่อรักษาให้หาย และเพื่อที่บรรดาหมายสำคัญกับการมหัศจรรย์ทั้งหลายจะถูกกระทำโดย พระนามของพระเยซูพระบุตรผู้บริสุทธิ์ของพระองค์” (ข้อ 29,30) พวกเขาทูลขอความกล้า การอัศจรรย์และ หมายสำคัญและการมหัศจรรย์เหล่านั้นที่พวกเขาทูลขอ สามารถมาได้ในฐานะของประทานทั้งหลายสำหรับ งานรับใช้เท่านั้น การสำแดงเหล่านั้นของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ คุณแน่ใจได้ว่าพวกเขารู้ว่า พวกเขาอธิษฐานขอสิ่งใด พวกเขาอธิษฐานขอที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ และพวกเขาก็เต็มเปี่ยม ด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์ พวกเขาอธิษฐานขอพระพรเดิมนั้นที่พวกเขาได้อิฐฐานขอไปแล้วก่อนถึงฟื้นเทคอส ต์และได้รับในวันนั้น พวกเขาอธิษฐานขออีกและพวกเขาก็ได้รับพระพรเดิมนั้น และฉะนั้นมันจึงเหมาะสมที่ คริสเตียนทั้งหลายจะอธิษฐานขอฤทธิ์เดชของพระวิญญานบริสุทธิ์ตั้งแต่ฟื้นเทคอสต์เป็นต้นมา

4. เขาโล ซึ่งต่อมาได้ชื่อว่าอัครทูตเปาโล เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์

หลังจากอดอาหารและอธิษฐานนานสามวัน

ในบทที่เก้าของกิจการ คือเรื่องราวแสนมหัศจรรย์เกี่ยวกับการกลับใจเชื่อของเขาโล เขากำลังเดินทางไปบนถนนสู่เมืองดามัสกัส โดยพนาคำและการเข่นฆ่า เจตนาที่จะจับพวกคริสเตียนและมัดพวกเขาทั้งชายและ หญิงมาไต่สวนที่เยรูซาเล็มและอาจเอาหินขว้างด้วย แต่แสงสว่างหนึ่งจากสวรรค์ส่องรอบตัวเขา และเขาล้มลง ถึงดินและได้ยินเสียงของพระเยซูเจ้าตรัสว่า “เขาโล เขาโลเอ๋ย เจ้าข่มเหงเราทำไม” จากนั้นเราอ่านว่า “และ เขากล่าวว่า “พระองค์ทรงเป็นผู้ใด พระองค์เจ้าข้า” และองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “เราคือเยซู ผู้ซึ่งเจ้าข่มเหง นั้น เป็นการยากที่เจ้าจะถืប់ระตัก” และเขาโลก็ตัวสั่นและประหลาดใจจึงกล่าวว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์ ประสงค์จะให้ข้าพระองค์ทำอะไร” และองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสแก่เขาว่า “จงลุกขึ้น และเข้าไปในเมือง และจะ บอกให้ทราบ ว่า เจ้าจะต้องทำประการใด” (กิจการ 9:5,6)

โปรดพิจารณาให้ดีว่าเขาโลกลับใจเชื่อทันทีในที่นี้ อันที่จริง ไม่มีการกลับใจเชื่อใดเลยในพระคัมภีร์ที่

เป็นแบบค่อยเป็นค่อยไป ไม่มีกรณีใดเลยของผู้คนที่ค่อย ๆ รับความรอดทีละเล็กละน้อย หรือรอดโดยวิธีอื่นใด นอกจากในทันที ในทุกกรณีในพระคัมภีร์เหล่าผู้ซึ่งถามถูกสอนให้เชื่อวางใจในพระคริสต์และรับความรอด เปาโลได้ยินสเฟนเทศนาด้วยฤทธิ์เดชอันยิ่งใหญ่แล้ว และเราแน่ใจได้ว่าเขาได้ยินข่าวประเสริฐอย่างชัดเจนแล้ว ในที่นี้เปาโล พร้อมกับใจที่สำนึกผิด ซบหน้าลง เรียกพระเยซูว่า “องค์พระผู้เป็นเจ้า” ยอมจำนนต่อพระองค์ และเสนอที่จะทำอะไรก็ได้ที่พระเยซูทรงอยากให้เขาทำ เขาพูดว่า “พระองค์เจ้าข้า พระองค์ประสงค์จะให้ข้าพระองค์ทำอะไร” ชายผู้สำนึกผิดคนนี้ ผู้ซึ่งต้อนรับพระเยซูเป็นพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและองค์พระผู้เป็นเจ้าและยอมจำนนความประสงค์ของตนต่อพระองค์แล้ว กลายเป็นคริสเตียนคนหนึ่งแล้วในที่นี้ และตรงนี้เองบนถนนไปเมืองตามัสกัส เปาโลได้บังเกิดใหม่ “เหมือนคนหนึ่งที่คลอดก่อนกำหนด” (1 คร. 15:8) ฉะนั้นเปาโลเองจึงประกาศว่าเขาบังเกิดใหม่แล้วตอนที่เขาเห็นพระเยซู และบัดนี้เปาโลที่เป็นผู้เชื่อ ผู้เชื่อใหม่คนนี้ ซึ่งตามองไม่เห็น จึงถูกจูงมือไปยังเมืองตามัสกัส

แต่น่าแปลกทีเดียวที่เปาโล “มองอะไรไม่เห็นอยู่สามวัน และมีได้กินหรือดื่มอะไรเลย” และเมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงไปหาอานาเนียและบอกเขาให้มาเจอกับเปาโล พระองค์ก็ตรัสว่า “ดูเถิด เขากำลังอธิษฐานอยู่” (กิจการ 9:11) แต่เปาโลกำลังอดอาหารและอธิษฐานนามสามวันสามคืนหลังจากที่เขาได้พบพระคริสต์แล้ว! คุณคิดว่าเปาโลอธิษฐานขอสิ่งใด? เขาไม่ได้กำลังอธิษฐานขอความรอด-เขามีสิ่งนั้นแล้ว เขาไม่ได้กำลังอธิษฐานขอการยกโทษสำหรับบาปทั้งหลายของตน พวกมันได้รับการยกโทษแล้ว และเมื่ออานาเนียมาหาเขา อานาเนียก็กล่าวว่า “พี่ซาโลเอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเยซู ผู้ซึ่งได้ทรงปรากฏแก่ท่านในทางที่ท่านมานั้น ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามา เพื่อท่านจะได้รับการมองเห็นของท่าน และเพื่อจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (กิจการ 9:17) จงหมายเหตุว่าอานาเนียเรียกเขาโลว่า “พี่ซาโลเอ๋ย” เปาโลเป็นพี่น้องคริสเตียนคนหนึ่งแล้วตอนนี้ และจงหมายเหตุว่าอานาเนียไม่ได้กล่าวว่าองค์พระผู้เป็นเจ้าได้ทรงใช้ตนมา “เพื่อท่านจะได้รับความรอด” ไม่ ไม่ใช่เลย เปาโลได้รับความรอดแล้ว อานาเนียถูกส่งไปหาพี่น้องคริสเตียนผู้หนึ่งเพื่อที่เปาโลจะได้รับการมองเห็นของตน “และเพื่อจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

ผมรู้ว่าเปาโลตอนนั้นกำลังอธิษฐานขอที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพราะว่านั่นเป็นสิ่งที่เขาได้รับ ขอให้ผมยกภาพประกอบเรื่องนี้โดยเล่าเรื่องราวอันเรียบง่ายต่อไปนี้

ครั้งหนึ่งในเมืองดัลลัส รัฐเท็กซัส ผมนั่งอยู่ในห้องทำงานของผมบนชั้นสองของคริสตจักร Galilean Baptist Church อีกฟากของถนนพวกผู้ชายกำลังทาสีบ้านหลังหนึ่งอยู่ ภายใต้อันแฮคเบอร์รี่หลายต้นที่โตอยู่นอกหน้าต่างของผม ผมมองเห็นสนามหญ้าและชั้นแรกของบ้านหลังนั้น ชั้นบนนั้นถูกซ่อนโดยกิ่งก้านของต้นไม้ที่มีใบดก แต่ผมเห็นชายคนหนึ่งเดินอ้อมมาจากหลังบ้านนั้นและยืนอยู่ริมเฉลียงด้านหน้าและเงยหน้าของเขาและขมู่มือของเขาราวกับว่าเขากำลังอธิษฐานอยู่ เขาเงยหน้าขึ้น แม้ผมมองไม่เห็นสิ่งนั้นที่เขามองเห็น เขาพูด แต่ผมไม่ได้ยินคำพูดของเขา ทันใดนั้นจากข้างบนผมเห็นบันไดอันหนึ่งถูกหย่อนลงมา เขาคว่ามั่นด้วยมือของเขา นำมันมาวางบนบ่าของเขา และพอหันไป เขาก็เดินอ้อมบ้านหลังนั้นไปพ้นสายตา ชายผู้นั้นทำอะไรบางอย่างจากคน ๆ หนึ่งที่ผมมองไม่เห็น ผมไม่ได้ยินเขา แต่ผมรู้ว่าเขากล่าวอะไรไป เขากล่าวแก่ชายคนนั้นที่อยู่บนสุดของเฉลียงด้านหน้าว่า “ส่งบันไดลงมาให้ฉันหน่อย บิลล์!” ผมรู้ว่านั่นเป็นสิ่งที่เขากล่าวเพราะว่าเขา

รับมันได้นั้นและจากไปแบบพึงพอใจ เขาได้สิ่งที่เขาขอแล้ว

เช่นเดียวกัน ผมแน่ใจว่าเปาโล ในช่วงสามวันสามคืนนั้นที่เขาอดอาหารและอธิษฐาน กำลังทูลขอฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาถูกฟ้องใจแล้วภายใต้การเทศนาอันทรงฤทธิ์ของสเทเฟนผู้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ เขาได้เห็นสเทเฟนถูกหินขว้างจนตาย แต่ด้วยใบหน้าเหมือนหน้าของทูตสวรรค์ และข่าวสารของสเทเฟนได้ทิ่มแทงใจของเขาตั้งแต่นั้นมา เปาโลอยากเป็นเหมือนสเทเฟน-เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์! และเขาเฝ้ารอพระเจ้าจนกระทั่งเขาได้พระพรนั้นที่เขาเสาะหา จากนั้นในทันทีเขาก็ลุกขึ้นและรับบัพติศมาและเริ่มต้นประกาศพระคริสต์!

ฉะนั้นเปาโลจึงเป็นอีกตัวอย่างของผู้หนึ่งหลังจากเห็นเทคอสด์ที่ได้อธิษฐานขอที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และได้เต็มเปี่ยม ซึ่งเป็นการตอบคำอธิษฐาน ในการตอบคำอธิษฐานที่จริงจังและมีชัย เปาโลประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

5. เปาโลและบารนาบัสเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

สำหรับการเดินทางแบบมิชชันนารีซึ่งเป็นการตอบคำอธิษฐาน

น่าสนใจที่ผู้คนเหล่านั้นที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่เห็นเทคอสด์ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แบบเดิมอีก เมื่อพวกเขาอธิษฐานอีก ตามที่บันทึกไว้ในกิจการ 4:31 เช่นเดียวกัน เราพอใจที่ได้พบว่าตัวเปาโลเองเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แบบสดใหม่ในอีกคราวหนึ่ง ซึ่งเป็นการตอบคำอธิษฐาน เรื่องราวนี้ถูกเล่าไว้ในกิจการ 13:1-4 ดังต่อไปนี้:

“บัดนี้มีบางคนในคริสตจักรที่อยู่ที่เมืองอันทิโอก ที่เป็นพวกผู้พยากรณ์และพวกอาจารย์ เช่นบารนาบัส และสิเมโอนที่เรียกว่านิเกอร์ และลูสิอัสชาวเมืองไซริน และมานาเอน ผู้ซึ่งได้รับการเลี้ยงดูเติบโตขึ้นด้วยกันกับเฮโรดเจ้าเมือง และเขาโล ขณะที่คนเหล่านั้นกำลังรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า และอดอาหารอยู่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสว่า “จงแยกตั้งบารนาบัสกับเขาโลไว้ให้เราสำหรับงานซึ่งเราได้เรียกพวกเขาให้กระทำนั้น” และเมื่อเขาทั้งหลายได้ออดอาหารและอธิษฐาน และวางมือของพวกเขาไว้บนบารนาบัสกับเขาโลแล้ว พวกเขาทั้งสองก็ส่งท่านทั้งสองไป ดังนั้นท่านทั้งสอง ซึ่งถูกส่งไปโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้ออกเดินทางไปยังเมืองเซลูเซีย และจากที่นั่นท่านทั้งสองได้แล่นเรือไปยังเกาะไซปรัส”

ขณะนั้นกำลังมีการประชุมอธิษฐานแบบจริงจังในคริสตจักรที่เมืองอันทิโอก บารนาบัส สิเมโอนที่เรียกว่านิเกอร์ ลูสิอัสชาวเมืองไซริน มานาเอน และเปาโลนักเทศน์หนุ่มอยู่ในที่ประชุมด้วย พวกเขา “กำลังรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า และอดอาหารอยู่” พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมีอิสรภาพอันเปี่ยมสุขของพระองค์และตรัสแก่พวกเขาว่า “จงแยกตั้งบารนาบัสกับเขาโลไว้ให้เราสำหรับงานซึ่งเราได้เรียกพวกเขาให้กระทำนั้น” น่าแปลกใหม่ที่บารนาบัสและเขาโลไม่ได้เริ่มต้นการเดินทางแบบมิชชันนารีของตนในทันที? หากพวกเขาทำเช่นนั้นไป พวกเขาก็คงไม่ได้ทำตามแบบอย่างนั้นของสาวกสิบเอ็ดคนแรกนั้น เมื่อพวกเขาได้รับพระมหาบัญชา นั้น สิบเอ็ดคนนั้นได้รับคำบัญชาให้คอยอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็มจนกว่าพวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน ฉะนั้นเปาโลและบารนาบัส ซึ่งถูกเรียกไปยังการเดินทางแบบมิชชันนารีครั้งใหญ่เหล่านั้น จึงอยู่ต่อและอดอาหารและอธิษฐาน “และเมื่อเขาทั้งหลายได้ออดอาหารและอธิษฐาน และวางมือของพวกเขาไว้บนบารนาบัสกับเขาโล

แล้ว พวกเขาก็ส่งท่านทั้งสองไป” เราไม่ทราบว่าการประชุมอธิษฐานนั้นกินเวลาต่อเนื่องนานขนาดไหนหลังจากที่พวกเขาได้รับคำสั่งเหล่านั้นจากพระเจ้า แต่มันก็นานพอที่จะเกี่ยวข้องกับกรอดอาหาร การไม่ได้กินบางมื้อและอาจไม่ได้หลับไม่ได้นอนด้วย จากนั้นพวกเขาจึงส่งท่านทั้งสองไป

หรือพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงส่งพวกเขาไปต่างหาก “ดังนั้นท่านทั้งสอง ซึ่งถูกส่งไปโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้ออกเดินทางไปยังเมืองเฮลูเคีย” พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ทรงเติมเปี่ยมเปาโลและบารนาบัสแบบสดใหม่แล้ว เพราะนี่เป็นภาษาเดียวกันกับที่ถูกใช้เกี่ยวกับพระเยซูเจ้าหลังจากพระองค์ทรงเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ลูกา 4:1 กล่าวว่า “และพระเยซูซึ่งเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้เสด็จกลับไปจากแม่น้ำจอร์แดน และทรงถูกนำโดยพระวิญญาณเข้าไปในถิ่นทุรกันดาร” พระวิญญาณบริสุทธิ์องค์เดิม ซึ่งบัดนี้เติมเปี่ยมเปาโลและบารนาบัสอีก ทรงนำพวกเขาหรือผลักดันพวกเขาออกไปสู่การเดินทางแบบมิชชันนารี

ขณะที่พวกเขาเดินทางต่อไป เราพบว่าพวกเขามาที่เมืองปาโอสและพบผู้พยากรณ์เท็จคนหนึ่ง และกิจการ 13:9 บอกเราว่า “แล้วเซาโล (ผู้ซึ่งถูกเรียกว่า เปาโล เช่นกัน) ที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เฟงตาของท่านคูเอลิมาส และกล่าวว่า...”

คราวนี้แน่นอนว่าเหล่าคริสเตียนที่เชื่อพระคัมภีร์น่าจะประทับใจกับข้อเท็จจริงที่ว่า การเติมเปี่ยมนี้ของพระวิญญาณมาอยู่บนเปาโลและบารนาบัสเพราะว่าพวกเขาปรนนิบัติองค์พระผู้เป็นเจ้าและอดอาหาร และอีกทีเมื่อพวกเขาได้รับคำสั่งต่าง ๆ จากพระเจ้าแล้ว พวกเขาก็กินอดอาหารและอธิษฐานอยู่

ฉะนั้น เห็นได้ชัดเจนว่าหลังจากฟื้นเทคอสต์ เช่นเดียวกับก่อนฟื้นเทคอสต์ ผู้คนมีสิทธิ์ทูลขอการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณและพระองค์ทรงมาในฤทธิ์เดชแห่งฟื้นเทคอสต์ในการตอบคำอธิษฐานที่มีชัย

6. โครเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขาเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในการตอบคำอธิษฐาน

กรณีหนึ่งที่โดดเด่นก็คือ กรณีของโครเนลิอัส นายร้อยชาวโรมแห่งกองทหารอิตาเลีย ผู้ซึ่งเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ทันทีที่เขาได้รับความรอด คุณคิดว่าทำไมเขาถึงเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์โดยไม่ต้องเฝ้าคอยพระเจ้าในการอธิษฐานสักกระยะหนึ่ง หลังจากที่เขารับความรอดล่ะ?

ผมคิดว่าคำตอบนั้นค่อนข้างชัดเจน หากเราอ่านเรื่องราวทั้งหมดของโครเนลิอัสให้ถี่ ๆ ในกิจการ 10:2 เราอ่านว่าเขาเป็น “คนที่ยำเกรงพระเจ้าพร้อมด้วยทั้งครัวเรือนของท่าน ซึ่งได้ให้ทานมากมายแก่ประชาชน และอธิษฐานต่อพระเจ้าเสมอ” แม้กระทั่งก่อนเขาได้รับความรอด โครเนลิอัสก็อธิษฐานอยู่ตลอดเวลา ใจของเขา กำลังร้องเรียกหาพระเจ้า

แม้ว่าก่อนหน้านั้นพระเจ้าไม่ได้เปิดเผยแก่โครเนลิอัสว่าจะรอดได้อย่างไร แต่ทรงเลือกที่จะใช้แผนการอันเปี่ยมสุขของพระองค์เองในการให้ข่าวประเสริฐถูกประกาศโดยเหล่าคนบาปที่รับการไถ่แล้วแทนที่โดยเหล่าทูตสวรรค์ โครเนลิอัสก็ยังคงอดอาหารและอธิษฐานอยู่ต่อไป โครเนลิอัสบอกเปโตร ตามที่บันทึกไว้ในกิจการ 10:30,31 ว่า “สี่วันมาแล้ว ข้าพเจ้ากำลังอดอาหารอยู่จนถึงขณะนี้ และตอนบ่ายสามโมงข้าพเจ้าได้อธิษฐานอยู่ในบ้านของข้าพเจ้า และดูเถิด มีชายคนหนึ่งยืนอยู่ตรงหน้าข้าพเจ้าสวมเสื้อมีนระยิบ และกล่าวว่า ‘โครเนลิอัสเอ๋ย คำอธิษฐานของท่านนั้นทรงสดับฟังแล้ว และท่านทั้งหลายของท่านนั้นก็เป็นที่ระลึกถึงในสายพระเนตร

ของพระเจ้าแล้ว”

โครเนลิอัสกล่าวว่า “ข้าพเจ้ากำลังอดอาหารอยู่จนถึงโมงนี้ และตอนบ่ายสามโมงข้าพเจ้าได้อธิษฐานอยู่ในบ้านของข้าพเจ้า” โครเนลิอัสได้ออดอาหารและอธิษฐานมาตลอดทั้งวันแล้ว จนถึงบ่ายสามโมง โดยไม่ได้ทานมื้อเช้าและมื้อเที่ยงเลย ชายต่างชาติคนนี้แสวงหาพระเจ้าอย่างจริงจังยิ่งนัก! ใจของเขาหันจากบาปทั้งหลายของเขาและปรารถนาที่จะทราบว่า จะรับความรอดได้อย่างไร! แน่ใจว่าเขาพิจารณาความหลงเงินและความโง่เขลาของตัวเองและว่าเขาเต็มใจที่จะยอมจำนนต่อน้ำพระทัยของพระเจ้าและกระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าหรือไม่ เรื่องทั้งหมดนั้นเกี่ยวกับความชอบธรรมและการทำให้พระเจ้าพอพระทัยและการยอมจำนนแบบสิ้นสุดใจเป็นสิ่งที่เขาคิดทบทวนอย่างไม่ต้องสงสัย และทูตสวรรค์นั้นจึงกล่าวแก่โครเนลิอัสว่า ‘คำอธิษฐานของท่านนั้นทรงสดับฟังแล้ว!’

คุณและผมทราบว่ามันไม่ต้องใช้เวลาอธิษฐานนานหลายวันเลยเพื่อที่คน ๆ หนึ่งจะรับความรอดได้ตลอดทั่วพระคัมภีร์พระสัญญาอันเป็นเหมือนเดิมในทุกที่ คนที่มาหาพระคริสต์แม้เป็นครั้งแรกก็ไม่ถูกขับออกไปเลย คนที่เชื่อในพระคริสต์ก็มีชีวิตนิรันดร์ทันที ไม่มีสิ่งใดเลยในพระคัมภีร์ที่ส่งเสริมให้ผู้ใดไปก่อนหนึ่งนาที่เต็มโดยไม่สะสางกับพระคริสต์เรื่องความรอดให้จบไปเลยทีเดียว คนที่ต้อนรับพระคริสต์ก็มีชีวิตนิรันดร์ พระคัมภีร์กล่าวเช่นนั้นซ้ำแล้วซ้ำอีก แต่พระเจ้าได้ทรงมีแผนแล้วว่าเมื่อได้ยินพระนามของพระเยซูชุนมนุษย์จะคุกกราบลง พระองค์ทรงมีแผนไว้แล้วว่าโดยความเชื่อส่วนตัวในพระคริสต์เท่านั้นผู้คนถึงรับความรอดได้ ไม่ใช่โดยการตั้งปณิธานอันดี ไม่ใช่โดยการยอมจำนนเจตจำนง ไม่ใช่โดยการกระทำอันชอบธรรมทั้งหลายและการให้ทาน โครเนลิอัสได้กระทำทุกสิ่งเหล่านี้แล้ว และทำพวกมันด้วยสิ้นสุดใจของเขา-ไม่เหมือนฟาริสี แต่ด้วยใจที่ปรารถนาที่จะรู้จักพระเจ้าและทำให้พระเจ้าพอพระทัย ด้วยเหตุนี้ แน่ใจว่าทันทีที่เขาได้ยินแผนการแห่งความรอด เขาก็เชื่อวางใจพระคริสต์และรับความรอด ทันทีที่เปโตรกล่าวว่า “ผู้ใดก็ตามที่เชื่อในพระองค์นั้นจะได้รับการทรงยกบาปทั้งหลาย” (กิจการ 10:43) โครเนลิอัสก็เชื่อวางใจองค์พระผู้เป็นเจ้าและรับความรอด แต่บัดนี้เมื่อโครเนลิอัสรอดแล้ว เขาก็ทำตามเงื่อนไขที่เป็นเหล่านั้นแล้วเพื่อจะได้รับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญูณบริสุทธิ์ เขาได้แสวงหาพระเจ้าแล้ว เขาได้ตรวจค้นใจของตัวเองแล้ว เขาตั้งใจแล้วที่ได้ทำตามน้ำพระทัยอันสมบูรณ์แบบของพระบิดาและจึงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์ ผมคิดว่าเรากล่าวได้อย่างเหมาะสมว่าการตรวจค้นใจและการอธิษฐานและการวิงวอนทั้งหมดนั้นที่เขาได้กระทำไปแล้วทำให้เขาพร้อมแล้วตอนนี้ที่จะทำการตัดสินใจแบบเด็ดขาดและเชื่อวางใจองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อรับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญูณบริสุทธิ์ เราต้องกล่าวว่าการเต็มเปี่ยมของพระวิญญูณบริสุทธิ์ในกรณีนี้ได้ถูกประทานให้ในการตอบคำอธิษฐาน มันเป็นเรื่องหนึ่งที่ไม่ธรรมดาตรงที่ว่าการเต็มเปี่ยมของพระวิญญูณบริสุทธิ์มาในทันทีเมื่อเขาบังเกิดใหม่ แต่เราต้องกล่าวว่าฤทธิ์เดชของพระวิญญูณบริสุทธิ์มาในการตอบการร้องทูลของใจที่จริงจังและอ่อนน้อมของเขา

บางคนวันนี้ไม่รู้ว่า จะเชื่อวางใจในพระคริสต์แบบเรียบง่ายได้อย่างไรเพราะว่าพวกเขายังไม่ได้รับความสว่างจากพระคัมภีร์ ผมเคยรู้จักผู้คนแบบนั้นที่ใช้เวลาหลายวันหลายคืนในการอธิษฐานตรวจค้นใจแบบจริงจัง อ่อนน้อมต่อองค์พระผู้เป็นเจ้าเพื่อขอความรอด ผมทราบว่าในช่วงเวลาแห่งการคร่ำครวญและการฟุ้งเฟ้อและ

การอธิษฐานนี้พวกเขาได้สละทิ้งบาปทุกอย่างที่ตนทราบ เพื่อพยายามที่จะค้นหาและกระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าเกี่ยวกับทุกรายละเอียดแห่งชีวิตของพวกเขา คุณและผมทราบว่าความคิดดี ๆ และถ้อยคำดี ๆ และการกระทำดี ๆ และปณิธานดี ๆ เหล่านี้ไม่ช่วยจิตวิญญาณใดให้รอดเลย แต่คำอธิษฐานและน้ำตาและการกลับใจที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาแบบนั้นแน่นอนว่าทำให้คน ๆ นั้นพร้อมที่จะกระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า ผมรู้จักกรณีเช่นนั้นมากมายจริง ๆ เมื่อผู้คนเหล่านั้นซึ่งได้เรียนรู้แผนการอันเรียบง่ายของพระเจ้าเกี่ยวกับความรอดโดยความเชื่อที่สำนึกผิดในที่สุด ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างแสนวิเศษขณะเดียวกันกับที่พวกเขากลับใจเชื่อ ผมรู้จักผู้คนแบบนั้นซึ่งกลายเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณที่แข็งแกร่งและเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชในทันที

อันที่จริง การกลับใจเชื่อของ Charles G. Finney และบัพติศมาแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ของเขา (เพราะเขาเรียกมันแบบนั้น) เกิดขึ้นในเวลาไล่เลี่ยกัน แทบจะในทันทีที่เขาแน่ใจเกี่ยวกับความรอด เขาก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ที่ชนะจิตวิญญาณ แต่ไม่มีผู้อ่านท่านใดซึ่งได้อ่านอัตชีวประวัติของ Finney จะหนีพ้นข้อสรุปที่ว่า การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นมาหลังจากการอธิษฐานที่จริงจังและใจสลายมากที่สุด

โครเนลิอัสและผู้คนในบ้านของเขาเป็นเพียงอีกตัวอย่างของผู้คนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเป็นผลมาจากการอธิษฐาน นานแล้วหลังจากฟื้นเทคอสด์

แน่นอนว่าคุณคงประทับใจกับกรณีของพวกคริสเตียนในกิจการ 4:31; ของเปาโลในกิจการ บทที่ 9; ของเปาโลและบารนาบัสอีกในกิจการ บทที่ 13; และของโครเนลิอัสในกิจการ บทที่ 10 ซึ่งทุกคนนั้นเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการตอบคำอธิษฐานของพวกเขา ทุกคนหลังจากฟื้นเทคอสด์

III. พระคัมภีร์ให้หลายตัวอย่างที่ชัดเจนแก่เราเกี่ยวกับ

บางคนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพราะ

คำอธิษฐานของผู้อื่น

ไม่น่าประหลาดใจที่บางคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ส่วนใหญ่แล้วเป็นผลมาจากคำอธิษฐานของผู้อื่น เมื่อเราอธิษฐานขอการฟื้นฟูและการฟื้นฟูนั้นมาถึง เราก็แน่ใจได้ว่าบางคนได้รับการอวยพร ไม่ใช่เพราะคำอธิษฐานของพวกเขาเอง แต่ส่วนใหญ่แล้วเป็นเพราะคำอธิษฐานของคนอื่น ๆ คุณแม่ของผมได้ถวายผมแด่พระเจ้าตอนที่ผมเกิด ท่านได้อธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงสร้างผมให้เป็นนักเทศน์และท่านเรียกผมว่า “ลูกชายนักเทศน์” ของท่าน ท่านเสียก่อนผมอายุหกขวบ แต่ผมก็แน่ใจในใจของผมว่าพระพรส่วนใหญ่ของพระเจ้าที่อยู่บนงานรับใช้ของผมสามารถสืบย้อนไปยังคำอธิษฐานเหล่านั้นของคุณแม่ของผมที่ขอให้ผมเป็นนักเทศน์ที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและชนะจิตวิญญาณ

1. จงพิจารณากรณีนี้ที่ฟื้นเทคอสด์เมื่อ

“พวกเขาทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์...”

คุณคิดหรือว่าคริสเตียนทุกคนเหล่านั้นที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ฟื้นเทคอสด์อยู่ดี ๆ ก็ได้รับตามคำอธิษฐานโดยบังเอิญและจบเรื่องในคราวเดียว? ไม่ใช่เลย เราต้องประทับใจกับข้อเท็จจริงที่ว่าพวก

เขาทุกคนพร้อมใจกันอยู่ในสถานที่แห่งเดียวและที่พวกเขาทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในคราวเดียว เพราะว่าพระเจ้าทรงสดับฟังคำอธิษฐานแบบร่วมใจกันของพวกเขา คำอธิษฐานแบบร่วมใจกันของคริสเตียนเหล่านี้ ที่ขอให้พวกเขาทุกคนได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้รับคำตอบแล้ว ฉะนั้นพวกเขาแต่ละคนจึงสามารถเชื่อได้อย่างเหมาะสมว่าตนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ส่วนหนึ่งเป็นเพราะคำอธิษฐานของคนอื่น ๆ โอ คริสตจักรทั้งหลายวันนี้ควรที่จะเรียนรู้การอธิษฐานแบบร่วมใจกันเพื่อขอให้พระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนศิษยาภิบาลและสมาชิกทุกคนเหล่านั้นจริง ๆ!

ผมคิดว่ามันเป็นการประชุมอธิษฐานแบบนั้น ที่เมือง Herrnhut ในประเทศออสเตรีย เมื่อวันที่ 13 สิงหาคม 1727 เมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงถูกเทออกในฤทธิ์เดชอันยิ่งใหญ่มาบน Count Zinzendorf และที่ประชุมของพวก Moravian จนทำให้ห้าสัปดาห์ก่อนการเริ่มต้นของงานมิชชันต่างแดนสมัยใหม่โดย William Carey คริสตจักรของกลุ่ม Moravian ได้เปิดทางแล้วในงานมิชชันในหลายประเทศที่นับถือพระอื่น เพราะการอธิษฐานแบบร่วมใจกัน พระเจ้าจึงส่งการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณมาบนผู้คนมากมายบ่อย ๆ ซึ่งบางคนในพวกเขาได้รับการเต็มเปี่ยมส่วนหนึ่งเป็นเพราะคำอธิษฐานของผู้อื่น

2. เหล่าผู้เชื่อใหม่ในสะมาเรียเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

เมื่อเปโตรและยอห์นอธิษฐานให้พวกเขา

เมื่อการข่มเหงเกิดขึ้นในคริสตจักรที่กำลังเติบโตที่กรุงเยรูซาเล็ม หลังจากเพ็นเทคอสต์ ฟิลิปผู้ช่วยก็ลงไปยังเมืองสะมาเรียและประกาศพระคริสต์แก่พวกเขา ผู้คนมากมายได้รับความรอด ฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้าถูกสำแดงในฟิลิป “และมีความปิติยินดีอย่างยิ่งในเมืองนั้น” (กิจการ 8:3-8) อีกหนพระคำที่น่าสนใจตอนหนึ่งบอกเราว่าพวกอัครทูตได้ยินเรื่องการฟื้นฟูนี้และส่งเปโตรและยอห์นมาอธิษฐานให้ผู้เชื่อใหม่เหล่านี้เพื่อที่พวกเขาจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

“บัดนี้ เมื่อพวกอัครทูตซึ่งอยู่ที่กรุงเยรูซาเล็มได้ยินว่า ชาวสะมาเรียได้รับพระวามของพระเจ้าแล้ว พวกท่านก็ส่งเปโตรกับยอห์นไปหาพวกเขา ผู้ซึ่ง เมื่อท่านทั้งสองลงไปถึงแล้ว ก็อธิษฐานเผื่อพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ (ด้วยว่าพระองค์ยังไม่ได้เสด็จลงมาสถิตอยู่บนผู้ใดในพวกเขา พวกเขาได้รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูเจ้าเท่านั้น) แล้วท่านทั้งสองได้วางมือของตนบนพวกเขา และพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์” - กิจการ 8:14-17

บางคนตั้งกฎขึ้นมาแบบคนงมงายในที่ ๆ พระเจ้าไม่ทรงตั้งกฎเลย ผมคิดว่าพระเจ้าทรงอยากให้ผู้คนเหล่านั้นให้การนับถือพวกอัครสาวกและฟังคำชี้แนะของพวกเขามากกว่าภาคพันธสัญญาใหม่จะถูกเขียน ฉะนั้นพระองค์จึงทรงให้เปโตรและยอห์นได้รับอภิสิทธิ์ในการลงมาและเหมือนให้ตราประทับรับรองของพวกอัครทูตแก่ความอดสาหะในการฟื้นฟูของฟิลิปผู้ช่วยและในการเห็นผู้เชื่อใหม่เหล่านี้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผู้เชื่อใหม่เหล่านี้ได้เชื่อแล้ว และพวกเขาได้รับบัพติศมาแล้วในพระนามของพระเยซูเจ้า เปโตรและยอห์น “เมื่อท่านทั้งสองลงไปถึงแล้ว ก็อธิษฐานเผื่อพวกเขา เพื่อที่พวกเขาจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์” พวกอัครทูตวางมือของตนบนผู้เชื่อใหม่เหล่านี้เหมือนกับที่คน ๆ หนึ่งอาจวางมือของตนบนคนป่วยคนหนึ่งในการอธิษฐานขอให้เขาหายดี หรือบนศีรษะของคนบาปคนหนึ่งขณะอธิษฐานขอให้เขาได้รับความรอด หรือเหมือนที่พวกเราใน

สภาเจมิตั้งและคณะผู้ปกครองวางมือของเรากับศิระของผู้รับใช้หนุ่มทั้งหลายเมื่อพวกเขาถูกเจมิตั้งสูงานรับใช้ ขณะที่เราอธิษฐานขอให้พระเจ้าทรงเติมเต็มพวกเขาด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์ และเมื่อเปโตรและยอห์นอธิษฐานให้พวกเขา ผู้เชื่อใหม่เหล่านี้ก็ได้รับพระวิญญูณบริสุทธิ์-นั่นคือ พระวิญญูณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกเขา เหมือนอย่างที่เราองค์ทรงถูกเทออกที่พื้นเทศออสต์มาบนพวกสาวกในกรุงเยรูซาเล็ม พวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์ ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน และนี่เป็นคำตอบสำหรับคำอธิษฐานของผู้อื่น

ผมไม่คิดว่าผู้เชื่อใหม่เหล่านี้ไม่ได้อธิษฐานให้ตัวเอง เราเชื่อว่าพวกเขาปรารถนาที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูณและว่าคำอธิษฐานต่าง ๆ ของพวกเขาเองได้ปะปนกับคำอธิษฐานของอัครทูตเปโตรและยอห์น พระเจ้าทรงตอบการอธิษฐานแบบร่วมใจกันนั้นและทรงทำให้พวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูณ

เราควรสังเกตว่านี่เกิดขึ้นหลังจากพื้นเทศออสต์และแน่นอนว่าอยู่ในสมัยประทานปัจจุบันนี้อย่างชัดเจนและเป็นต้นแบบที่เหมาะสมวันนี้สำหรับคริสเตียนทั้งหลาย เราควรอธิษฐานขอและเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูณ และเราควรอธิษฐานให้ผู้อื่นเพื่อที่พวกเขาจะได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูณ

3. ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาดูเหมือนจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์แล้ว

ในการตอบคำอธิษฐานเหล่านั้นของบิดาและมารดาของเขา

มีกล่าวไว้เกี่ยวกับยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาว่า “และเขาจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์ตั้งแต่ครรภ์มารดาของเขา” ต่อมาในชีวิต หลังจากที่ยอห์นเริ่มเห็นตัวเองว่าเป็นคนบาปและเชื่อวางใจพระคริสต์ เราก็มองใจได้ว่าเขาอธิษฐานร่วมกับบิดาและมารดาของเขา แต่ในวัยทารกของเขา เขาก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์ เขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์ก่อนที่เขาได้อธิษฐาน แต่พ่อแม่ของเขาได้อธิษฐานอย่างจริงจังและยาวนานแล้ว ไม่ต้องสงสัยเลยว่าในการตอบคำอธิษฐานต่าง ๆ ของพวกเขา ยอห์นจึงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์

ในลูกา 1:13 เราอ่านว่าทูตสวรรค์นั้นมาประกาศแก่เศคาริยาห์เรื่องกำเนิดแห่งบุตรชายของเขา: “แต่ทูตสวรรค์องค์นั้นกล่าวแก่ท่านว่า ‘อย่ากลัวเลย เศคาริยาห์เอ๋ย ด้วยว่าได้ทรงฟังคำอธิษฐานของท่านแล้ว และภรรยาของท่าน คือนางเอลีซาเบธ จะคลอดบุตรชายคนหนึ่งแก่ท่าน และท่านจะตั้งชื่อของบุตรนั้นว่า ยอห์น’” จากนั้นทูตสวรรค์ก็เล่าต่อไปเกี่ยวกับความชื่นบานใหญ่โตและความยินดีที่จะมา เพราะว่ายอห์นจะเป็นใหญ่ในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้าและจะไม่ดื่มทั้งเหล้าองุ่นและสุราและจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์ กระทั่งจากครรภ์มารดาของตน และจะเห็นหลายคนมาถึงพระเจ้า (ลูกา 1:13-17) ทูตสวรรค์นั้นเห็นได้ชัดว่ากำลังทบทวนสิ่งเหล่านั้นซึ่งเศคาริยาห์และเอลีซาเบธได้อธิษฐานขอ พวกเขาได้อธิษฐานขอบุตรชายคนหนึ่ง พวกเขาได้อธิษฐานขอมานานหลายปี เพราะข้อ 7 บอกเราว่า “เขาทั้งสองก็อายุมากแล้ว” พวกเขาได้อธิษฐานขอบุตรชายคนหนึ่งผู้ซึ่งจะนำความชื่นบานใหญ่ยิ่งมาสู่พวกเขาเพราะว่าเขาจะเป็นใหญ่ในสายพระเนตรขององค์พระผู้เป็นเจ้า พวกเขาได้อธิษฐานขอบุตรชายคนหนึ่งผู้ซึ่งจะไม่ดื่มเหล้า บุตรชายคนหนึ่งผู้ซึ่งจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูณบริสุทธิ์ บุตรชายคนหนึ่งผู้ซึ่งจะเป็นผู้ชนะจิตวิญญูณ บุตรชายคนหนึ่งผู้ซึ่งจะนำหน้าพระเยซูเจ้าไปในวิญญูณและฤทธิ์เดชของเอลียาห์! ทูตสวรรค์นั้นเล่าย้อนแต่ละประเด็นให้เศคาริยาห์ฟังซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของข่าวสารนั้นที่ว่า “ได้ทรงฟังคำอธิษฐานของท่านแล้ว!” คำอธิษฐานนั้นไม่ใช่แค่ขอบุตรชาย

คนหนึ่งแต่ขอบุตรชายแบบที่ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาได้กลายเป็น บุตรชายคนหนึ่งซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระ
วิญญานของพระเจ้า ผู้เบิกทางคนหนึ่งของพระเจ้าผู้ช่วยไ้หรือค ผู้ชนะจิตวิญญานคนหนึ่งที่ยิ่งใหญ่

เราต้องเชื่ออย่างแน่นอว่ายอห์นเป็นนักเทศน์แบบที่เขาเป็น นักเทศน์คนหนึ่งซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระ
วิญญานและชนะจิตวิญญาน เพราะคำอธิษฐานเหล่านั้นของเศคาริยาห์และเอลีซาเบธ

ผมค่อนข้างแน่ใจว่ายอห์น เมื่อเขาเห็นตัวเองว่าเป็นคนบาปและกลับใจใหม่และจากนั้นก็เชื่อวางใจใน
พระเมสสิยาห์ที่จะมาขึ้นและตั้งใจที่จะดำเนินชีวิตเพื่อพระเจ้า เขาได้อธิษฐานอย่างจริงจังเพื่อจะเต็มเปี่ยมด้วย
พระวิญญานบริสุทธิ์ กระนั้นเศคาริยาห์และเอลีซาเบธได้อธิษฐานก่อนยอห์นอธิษฐาน และคำอธิษฐานของ
พวกเขาที่ได้รับคำตอบส่วนหนึ่งแล้วก่อนที่ยอห์นเองได้เรียนรู้ที่จะอธิษฐาน คุณแม่และคุณพ่อทั้งหลายควร
อธิษฐานเผื่อลูก ๆ ของตน พวกเขาควรอธิษฐานขอให้พระเจ้าประทานลูกชายที่จะเป็นนักเทศน์ ลูกสาวที่จะ
เป็นผู้ชนะจิตวิญญาน พวกเขาควรอธิษฐานขอให้พระเจ้าจะทรงทำให้ลูก ๆ ของพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระ
วิญญานบริสุทธิ์และฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ คำอธิษฐานเช่นนั้นเป็นที่สดับฟัง ขอขอบคุณพระเจ้า! ซามูเอลเป็นผู้พยากรณ์
ของพระเจ้าซึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานอย่างทรงฤทธิ์ ซึ่งเขาเป็นเช่นนั้นส่วนใหญ่แล้วก็เพราะคำอธิษฐาน
เหล่านั้นของนางฮันนาห์ นักเทศน์จำนวนมาก ซึ่งพระเจ้าทรงใช้การอย่างยิ่งใหญ่ ได้เรียนรู้ว่าคุณแม่ของเขาได้
ถวายเขาแต่พระเจ้าในวัยทารกและอ่อนวอนพระเจ้านานหลายปีที่จะทรงใช้เขาในงานรับใช้

4. อัครทูตเปาโลอธิษฐานอย่างจริงจังให้ผู้อื่น ได้รับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญานบริสุทธิ์

คุณบอกว่า คุณไม่เชื่อเรื่องการอธิษฐานขอการเต็มเปี่ยมของพระวิญญานหรือ? จันั้นคุณก็ช่างแตกต่าง
จริง ๆ จากอัครทูตเปาโล! เพราะในจดหมายของเขาที่ส่งถึงคริสตจักรที่เมืองเอเฟซัส เปาโลเตือนใจพวกเขาว่า
เขากำลังอธิษฐานขอให้พวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาน

การกล่าวถึงครั้งแรกเกี่ยวกับคำอธิษฐานต่อเนื่องนี้ของเปาโลอยู่ในเอเฟซัส 1:15-19 ดังต่อไปนี้:

“ เหตุฉะนั้นข้าพเจ้าเช่นกัน หลังจากข้าพเจ้าได้ยืนถึงความเชื่อของพวกท่านในพระเยซูเจ้า และความรักที่มีต่อบรรดาวิสุทธิชนทั้งปวง จึงไม่หยุดเลยที่จะขอบพระคุณเพราะท่านทั้งหลาย โดยกล่าวถึงพวกท่านใน
คำอธิษฐานของข้าพเจ้า เพื่อพระเจ้าของพระเยซูคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้าของพวกเรา คือพระบิดาแห่งสง่าราศี
จะโปรดประทานให้ท่านทั้งหลายมีจิตใจแห่งสติปัญญา และความประจักษ์แจ้งในเรื่องความรู้ถึงพระองค์ ขอให้
ตาแห่งความเข้าใจของพวกท่านสว่างขึ้น เพื่อพวกท่านจะได้ทราบว่ อะไรคือความหวังแห่งการทรงเรียกของ
พระองค์ และอะไรคือความมั่งคั่งแห่งสง่าราศีของมรดกของพระองค์ในบรรดาวิสุทธิชนนั้น และอะไรคือความ
ยิ่งใหญ่อันเหลือล้นแห่งฤทธานูภาพของพระองค์ต่อเราทั้งหลายที่เชื่อ ตามการกระทำแห่งฤทธานูภาพอันใหญ่
ยิ่งของพระองค์”

เปาโลถวายคำขอบคุณเสมอเพื่อชาวเอเฟซัสเหล่านั้น โดยกล่าวถึงพวกเขาในคำอธิษฐานต่าง ๆ ของ
ตน ที่พระเจ้าจะประทานให้พวกเขา “มีจิตใจแห่งสติปัญญา และความประจักษ์แจ้งในเรื่องความรู้ถึงพระองค์”
และที่พวกเขาจะได้ทราบว่า “อะไรคือความยิ่งใหญ่อันเหลือล้นแห่งฤทธานูภาพของพระองค์ต่อเราทั้งหลายที่
เชื่อ ตามการกระทำแห่งฤทธานูภาพอันใหญ่ยิ่งของพระองค์” เขากำลังอธิษฐานขอให้พวกเขาได้ทราบถึงความ

เติมเปี่ยมแห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้าและได้มีวิญญาณแห่งสติปัญญาและการเปิดเผย คำว่า “วิญญาณ” ในข้อ 17 ถูกสะกดด้วยตัวอักษรเล็กโดยเหล่าผู้แปล (“spirit”) แต่เห็นได้ชัดว่าหมายถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ ข้อ 19 และ 20 แสดงให้เห็นชัดเจนว่าฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้าคือฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ “ซึ่งพระองค์ได้ทรงกระทำในพระคริสต์ เมื่อพระองค์ทรงบันดาลให้พระคริสต์เป็นขึ้นมาจากความตาย” เปาโลอธิษฐานขอให้ชาวเอเฟซัสเหล่านี้เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

คำอธิษฐานที่จริงจังและต่อเนื่องนี้ของเปาโลที่ขอให้ชาวเอเฟซัสเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกกล่าวถึงอีกในบทที่สาม ในข้อ 14 เปาโลบอกพวกเขาว่าตนคุกเข่าลงต่อพระบิดาในการอธิษฐาน และข้อ 16 ถึง 19 บอกเราถึงสิ่งเหล่านั้นที่เปาโลได้อธิษฐานเพื่อพวกเขา:

“เพื่อพระองค์จะโปรดประทานแก่พวกท่าน ตามความมั่งคั่งแห่งสง่าราศีของพระองค์ ให้มีกำลังเรียวแรงมากขึ้นโดยเดชพระวิญญาณของพระองค์ ในมนุษย์นั้นที่อยู่ภายใน เพื่อพระคริสต์จะทรงสถิตอยู่ในใจของพวกท่านโดยความเชื่อ เพื่อพวกท่านซึ่งถูกหึงรักและตั้งมั่นอยู่ในความรักแล้ว จะสามารถเข้าใจพร้อมกันบรรดาวิสุทธิชนทั้งปวงว่า อะไรคือความกว้าง ความยาว ความลึก และความสูง และที่จะรู้จักความรักของพระคริสต์ ซึ่งเกินความรู้ เพื่อพวกท่านจะได้เติมไปด้วยความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของพระเจ้า” - อฟ. 3:16-19

เปาโลอธิษฐานขอให้พวกเขา “ให้มีกำลังเรียวแรงมากขึ้นโดยเดช [หรือฤทธิ์เดช] พระวิญญาณของพระองค์ ในมนุษย์นั้นที่อยู่ภายใน” เขาอธิษฐานขอ “เพื่อพวกท่านจะได้เติมไปด้วยความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของพระเจ้า” ความบริบูรณ์ทั้งสิ้นนั้นของพระเจ้าคือ การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาอธิษฐานขอให้พวกเขาได้มีฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในมนุษย์นั้นที่อยู่ภายในและเติมเปี่ยมด้วยความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของพระเจ้า

เปาโลบอกชาวเอเฟซัสเหล่านี้อย่างชัดเจนสองหนในจดหมายฉบับเดียวกันนี้ว่ามันเป็นคำอธิษฐานของเขาเพื่อพวกเขาอยู่เสมอที่ขอให้พวกเขามีพลังกำลังนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์และเติมเปี่ยมด้วยความบริบูรณ์ของพระองค์ โอ พวกเราที่เป็นนักเทศน์ควรที่จะอธิษฐานเมื่อผู้คนของเราจริง ๆ เพื่อที่พวกเขาจะเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์!

คุณจึงเห็นแล้วว่า มันถูกต้องและเหมาะสมที่คริสเตียนทุกคนจะอธิษฐานขอให้ตนเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและที่จะอธิษฐานเมื่อผู้อื่นเพื่อที่พวกเขาจะได้เติมเปี่ยมด้วยความบริบูรณ์ทั้งสิ้นของพระเจ้าเช่นกัน ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน มันถูกต้องที่เราควรอธิษฐานเพื่อที่จะมีฤทธิ์เดชนั้นแห่งเพ้นเทออสต์สำหรับตัวเราเองและเพื่อที่คนอื่น ๆ จะมีฤทธิ์เดชมหัศจรรย์เดียวกันนั้น

มีอะไรที่จะกล่าวอีกเกี่ยวกับหัวข้อนี้ แต่ก่อนที่เราจะจบตอนนี้ ผมขอวิงวอนคุณที่จะเชื่ออย่างแน่วแน่ตลอดไปว่าคุณมีสิทธิ์ที่จะอธิษฐานพระเจ้าเพื่อขอฤทธิ์เดชของพระองค์และคุณสามารถอธิษฐานขอที่จะเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือถ้าคุณชอบคำเรียกนั้นมากกว่า ที่คุณจะได้รับบัพติศมา (ถูกท่วมทับ ถูกล้อมรอบ และถูกปกคลุม) ด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า เพื่อที่คุณจะเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ เพื่อที่คุณจะเป็นพยานด้วยฤทธิ์เดช ฉะนั้นพระสัญญาที่ว่าพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่คนทั้งหลายที่ทูลขอต่อพระองค์จึงมีให้สำหรับสมัยประทานนี้เช่นเดียวกับสมัยประทานอื่น ๆ ตัวอย่างมากมายจริง ๆ

ในพระคัมภีร์พิสูจน์ให้เห็นว่าคริสเตียนทั้งหลายมีสิทธิ์ที่จะอธิษฐานขอเพื่อที่จะเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

IV. พระสัญญามากมายเกี่ยวกับคำตอบที่มาสู่คำอธิษฐาน

แน่นอนว่าครอบคลุมเรื่องของการอธิษฐาน

ของการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ด้วย

พระเยซูทรงสัญญาไว้จริง ๆ ที่จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่คนทั้งหลายที่ทูลขอต่อพระบิดา พระเยซูทรงบัญชาสาวกเหล่านั้นอย่างชัดเจนให้คอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็มจนกว่าพวกเขาจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน สาวกเหล่านั้นเข้าใจอย่างแน่นอนว่าพระบัญชาที่พร้อมทั้งคำสัญญาหนึ่งเกี่ยวข้องกับการอธิษฐาน เพราะว่าพวกเขาอธิษฐานและอ้อนวอนอย่างต่อเนื่องจนกระทั่งฤทธิ์เดชนั้นแห่งแผ่นดินคอสด์มาอยู่บนพวกเขาแน่นอนว่าเรามีตัวอย่างมากมายจริง ๆ ในพระคัมภีร์เกี่ยวกับผู้คนที่อธิษฐานขอและเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์หลังจากแผ่นดินคอสด์นานแล้ว แต่ถ้าไม่มีพระคำสักข้อในพระคัมภีร์ที่สัญญาไว้โดยเฉพาะเจาะจงเรื่องฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการตอบคำอธิษฐาน ผมก็ยังต้องจำใจเชื่ออยู่ดีว่าพระเจ้าต้องประทานฤทธิ์เดชของพระองค์ให้แก่คนเหล่านั้นที่แสวงหามันและวิงวอนขอมันด้วยสิ้นสุดใจของพวกเขา เพราะว่าพระคัมภีร์หลายตอนจริง ๆ สัญญาอย่างชัดเจนว่าจะประทานสิ่งใดก็ตามที่ถูกทูลขอในพระนามของพระเยซูหรือในความเชื่อ หรือตามน้ำพระทัยของพระเจ้า และพระสัญญาเช่นนั้นครอบคลุมอย่างชัดเจนเรื่องฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์

นี่เป็นความจริงในมาระโก 11:24 ที่พระเยซูตรัสว่า “สิ่งใดก็ตามที่พวกท่านปรารถนา เมื่อพวกท่านอธิษฐาน จงเชื่อว่าพวกท่านได้รับสิ่งเหล่านั้นแล้ว และพวกท่านจะมีสิ่งเหล่านั้น” นี่เป็นพระสัญญาหนึ่งที่ว่าสิ่งใดก็ตามที่ผู้คนที่อธิษฐานขอในความเชื่อ พวกเขาจะได้รับแน่นอนว่าพระเจ้าประทานความเชื่อให้เฉพาะสำหรับสิ่งต่าง ๆ ที่ถูกต้องและเหมาะสม แต่มันถูกต้องและเหมาะสมอย่างแน่นอนสำหรับคริสเตียนทั้งหลายที่อยากทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าที่จะมีฤทธิ์เดชของพระเจ้า และถ้าไม่มีพระสัญญาอื่น ๆ ในพระคัมภีร์มาระโก 11:24 ก็สัญญากับผมว่าผมสามารถเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้เมื่อผมทูลขอ ถ้าผมเชื่อและไม่สงสัย

จงพิจารณาเยอห์น 14:13,14: “สิ่งใดก็ตามที่ท่านทั้งหลายจะขอในนามของเรา เราจะกระทำสิ่งนั้นเพื่อที่พระบิดาจะทรงได้รับสง่าราศีในพระบุตร ถ้าท่านทั้งหลายจะขอสิ่งใดในนามของเรา เราก็จะกระทำสิ่งนั้น”

ตรงนี้เป็นพระสัญญาหนึ่งที่มีไว้สำหรับ “สิ่งใดก็ตาม” ขอแค่เราทูลขอมันในพระนามของพระเยซู ครั้งหนึ่งผมเคยใส่ชื่อของหญิงสาวคนหนึ่งซึ่งหลงหายและมักกบฏแทนที่คำว่า “สิ่งใดก็ตาม” ในข้อ 13 และแทนที่คำว่า “สิ่งใด” ในข้อ 14 ผมอ้างพระสัญญานั้น และพระเจ้ายกทรงตอบ “สิ่งใด” ก็หมายถึง “สิ่งใด” “สิ่งใดก็ตาม” หมายถึง “สิ่งใดก็ตาม” ผมมีสิทธิ์ที่จะอ่านเยอห์น 14:14 ดังต่อไปนี้: ‘ถ้าพวกท่านจะทูลขอการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณในนามของเรา เราก็จะทำให้’ ถ้าผมตระหนักว่าการชนะจิตวิญญาณสามารถถูกกระทำได้เฉพาะในฤทธิ์เดชของพระเจ้า ถ้าผมตระหนักว่าจิตวิญญาณทั้งหลายที่ต้องไปสู่ความฉิบหายจะถูกเผาเป็น

นิตยในนรกหากไม่มีใครสักคนไปช่วยพวกเขา และว่าหนทางเดียวที่ผมสามารถชนะพวกเขาได้คือ การมีฤทธิ์เดชของพระเจ้า ถ้าผมอ้างพระสัญญาอย่างจริงจังและทำเช่นนั้นในพระนามของพระเยซู ผมก็จะมีฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่บนตัวผมอย่างแน่นอน คุณเห็นแล้วว่า ถ้าไม่มีพระสัญญาอื่น ๆ ในพระคัมภีร์เกี่ยวกับเรื่องนี้ พระสัญญาทั้งสิ้นเหล่านี้ที่ว่าเราสามารถมีสิ่งใดก็ตามที่เราปรารถนาเมื่อเราทูลขอในพระนามของพระเยซู หรือเมื่อเราอธิษฐานขอในความเชื่อ หรือเมื่อเราอธิษฐานขอตามน้ำพระทัยของพระองค์ ก็เพียงพอแล้วที่จะทำให้เรามีเหตุที่จะอธิษฐานขอฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์

จงพิจารณาพระคำอีกตอนหนึ่ง 1 ยอห์น 3:21,22 กล่าวว่า: “พวกท่านที่รัก ถ้าใจของพวกเราไม่กล่าวโทษพวกเรา พวกเราก็มีความไว้นือเชื่อใจจำเพาะพระเจ้า และสิ่งใดก็ตามที่พวกเราทูลขอ พวกเราก็จะได้รับจากพระองค์ เพราะว่าพวกเรารักษาบรรดาพระบัญญัติของพระองค์ และกระทำตามสิ่งเหล่านั้นซึ่งเป็นที่พอพระทัยในสายพระเนตรของพระองค์” ถ้าใจของผม เมื่อถูกยกขึ้นต่อพระเจ้าในการอธิษฐาน ไม่พบเลยว่าพระองค์ไม่ทรงพอพระทัยสิ่งใดในตัวผม และผมรู้ว่าผมกำลังอธิษฐานขอในน้ำพระทัยของพระองค์และรักษาพระวจนะของพระองค์ในเรื่องนี้ พระคำตอนนี้ก็กล่าวว่า สิ่งใดก็ตามที่ผมทูลขอผมก็ได้รับจากพระองค์ ผมเชื่อว่านี่อาจหมายถึงอาหารประจำวันก็ได้ มันหมายถึงสิ่งนั้นสำหรับผมหลายหนจริง ๆ ผมเชื่อว่ามันอาจหมายถึงเงินทองเพื่อใช้ในงานของพระเจ้า หลายครั้งจริง ๆ ที่พระสัญญานี้และพระสัญญาหลายประการที่คล้ายกัน หมายถึงความช่วยเหลือสำหรับงานของพระเจ้าเมื่อผมไม่ได้อธิษฐาน แต่แน่นอนว่ามันอาจหมายถึงและหมายความจริง ๆ ว่าผมสามารถทูลขอการประกอบด้วยฤทธิ์เดชแบบเหนือธรรมชาติได้-การทรงเจิมนั้น หรือ บัพติศมา หรือการเติมเปี่ยมนั้น หรือการเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์มาบนผม เพื่อที่จะทำงานนั้นที่พระองค์ทรงบัญชาผมแล้วให้กระทำ ผมมีสิทธิ์ที่จะทูลขอสิ่งนั้น พระคัมภีร์หลายตอนจริง ๆ มอบสิทธิอำนาจแก่ผมที่จะอธิษฐานขอสิ่งใดก็ตามที่พระเจ้าประทานความเชื่อให้ผมทูลขอ หรือสิ่งใดก็ตามที่เป็นตามน้ำพระทัยของพระองค์ หรือสิ่งใดก็ตามที่ผมสามารถทูลขอได้ในพระนามของพระองค์

มีหลักคำสอนทั่วไปประการหนึ่งอยู่ทั่วพระคัมภีร์ที่ว่า คริสเตียนมีสิทธิ์ที่จะทูลขอสิ่งใดก็ได้ซึ่งจะถวายเกียรติแด่พระเจ้า สิ่งใดก็ได้ที่ตนต้องการเพื่อการรับใช้พระคริสต์ สิ่งใดก็ได้ที่พระเจ้าทรงเปิดเผยแก่เขาว่าอยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้า พระสัญญาเหล่านี้ให้สิทธิอำนาจแก่คริสเตียนที่จะอธิษฐานขอการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แม้หากว่าไม่มีพระสัญญาสักข้อเลยในพระคัมภีร์ซึ่งเสนอฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่เราโดยเฉพาะในการตอบคำอธิษฐาน

แต่พระสัญญาบางตอนโดยเฉพาะจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ใน 2 พงศาวดาร 7:14 พระเจ้าทรงยื่นข้อเสนอที่น่าชื่นใจนี้:

“ถ้าประชากรของเรา ผู้ซึ่งเรียกตามนามของเรานั้น จะถ่อมตัวลง และอธิษฐาน และแสวงหาหน้าของเรา และหันเสียจากบรรดาทางชั่วของพวกเขา แล้วเราก็จะฟังจากสวรรค์ และจะยกโทษบาปของพวกเขา และจะรักษาแผ่นดินของพวกเขาให้หาย”

ตลอดหลายยุคสมัย เหล่าวิสุทธิชนของพระเจ้าถือว่าเป็นพระสัญญาหนึ่งเกี่ยวกับการฟื้นฟู เกี่ยวกับการทรงนำพาของพระวิญญาณของพระเจ้ามาบนผู้คนของพระองค์ เพื่อการฟ่องใจและการช่วยเหลือคนบาป

ให้รอดและการรักษาความป่วยไข้ฝ่ายวิญญาณของแผ่นดินนั้นให้หาย เช่นเดียวกับความป่วยไข้ทางวัตถุด้วย ถ้านี้เป็นพระสัญญาหนึ่งสำหรับการฟื้นฟู จันนั้นก็เป็นพระสัญญาหนึ่งเกี่ยวกับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะว่าพระเจ้าสามารถส่งการฟื้นฟูมาได้โดยทางการงานของพระวิญญาณที่เปี่ยมสุขของพระองค์เท่านั้น พระเจ้าสามารถป้องกันและช่วยเหลือคนบาปให้รอดได้โดยทางการงานของพระวิญญาณผู้เปี่ยมสุขของพระองค์เท่านั้น ดังนั้นเมื่อพระเจ้าทรงเชิญชวนเราให้อธิษฐานขอการฟื้นฟู พระองค์ก็ทรงเชิญชวนเราให้อธิษฐานขอการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ผมอยากใช้ความนุ่มนวลตรงนี้ ผมไม่อยากจะใจเป็นเหตุให้พี่น้องคริสเตียนคนใดที่เห็นต่างกับผมทุกข์ใจแม้เพียงสักนิดเลย แต่ผมก็รู้สึกว่าคุณดี ๆ บางคนได้ปล้นอภิสิทธิ์ของผู้คนของพระเจ้าไปเสีย ได้ส่งเสริมการทิ้งความเชื่อโดยไม่รู้ตัว ได้ขัดขวางการฟื้นฟูโดยไม่รู้ตัว โดยการสอนผู้คนที่พวกเขาไม่ต้องอธิษฐานขอสิ่งนั้นซึ่งพระเยซูทรงหนุนใจเราให้อธิษฐานขอ และเราควรระมัดระวังจริง ๆ ในการสอนผู้คนที่เพื่อจะให้ข้อปฏิบัติตามพระคัมภีร์แก่พวกเขา แน่แน่นอนว่าเราควรหลีกเลี่ยงให้ไกลที่สุดจากความคลั่งศาสนาและความสับสน แต่ไฟป่าก็ยังดีกว่าไม่มีไฟเลย เสียงร้องไห้ดัง ๆ ความไม่สะดวกและความไม่เป็นระเบียบที่เกิดขึ้นเพราะมีเด็กทารกเกิดใหม่ในบ้านก็ดีกว่าครรภ์ที่เป็นหมันและอ้อมแขนที่ว่างเปล่าและใจที่เหินห่าง โอ ขอพระเจ้าทรงโปรดประทานการฟื้นฟูและการป้องกันและจิตวิญญาณหลายดวงที่รับความรอดให้แก่เราและพระพรและฤทธิ์เดชของพระเจ้าให้อยู่บนผู้คนของพระองค์ ไม่ว่าจะต้องแลกด้วยสิ่งใดก็ตาม! โอ พวกเราบางคนต้องจ่ายแพงจริง ๆ หากเราขัดขวางผู้คนของพระเจ้าไม่ให้แสวงหาฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อจะกระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า!

บทที่ 12

เหตุใดการอธิษฐานแบบมีชัยไม่ลดละจึง จำเป็นสำหรับฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์

“...แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน”- ลูกา 24:49

“คนเหล่านี้ทุกคนอยู่พร้อมใจกันต่อเนื่องในการอธิษฐานและการอ้อนวอน กับพวกผู้หญิง และมารีย์ มารดาของพระเยซู และกับพวกน้องชายของพระองค์”- กิจการ 1:14

พระเจ้าช่วยให้รอดทรงบัญชาสาวกเหล่านั้นว่า “ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม” จนกว่าพวกเขาจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน เมื่อปฏิบัติตามคำบัญชาที่ชัดเจนนั้น พวกเขาพร้อมกับมารีย์ มารดาของพระเยซู พวกน้องชายร่วมมารดาของพระองค์และคนอื่น ๆ บางคน “พร้อมใจกันต่อเนื่องในการอธิษฐานและการอ้อนวอน” ในห้องชั้นบนนั้น การจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในกรณีของสาวกเหล่านี้ ต้องมีการรอคอยพระเจ้ายาวนาน รอนานถึงสิบวัน ซึ่งรวมถึงการอธิษฐานและน่าจะมีการอดอาหารด้วย

หลายคำถามมาเข้าหัวของเราขณะที่เราคิดถึงพระบัญชาของพระเยซูและการรอคอยและอ้อนวอนอย่างจริงจังในการอธิษฐานซึ่งพวกเขาพบว่าจำเป็นก่อนพวกเขาได้รับฤทธิ์เดชแห่งฟื้นเทคอสด์ เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เหตุใดถึงต้องใช้เวลานานขนาดนั้น? จำเป็นไหมตอนนี้ที่คริสเตียนทั้งหลายต้องเฝ้าคอยพระเจ้าและอธิษฐานยาวนานก่อนพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ? ทำไมถึงต้องใช้เวลานานขนาดนั้น? พระเจ้าไม่พร้อมที่จะเต็มเปี่ยมใครก็ได้ที่อยากเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณอย่างซื่อตรงหรือ? ในบทนี้เราจะพยายามตอบคำถามเหล่านั้นอย่างชัดเจนจากพระวาระของพระเจ้า

เราจะแสดงให้เห็นโดยพระวาระของพระเจ้าว่าการอธิษฐานต่อเนื่องยาวนานมักจำเป็นเพื่อที่จะได้สิ่งอื่น ๆ จากพระเจ้า ไม่ใช่แค่การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ เราจะแสดงให้เห็นว่าทำไมองค์ประกอบด้านเวลาในการอธิษฐานไม่ลดละมักมีความจำเป็น เราจะแสดงให้เห็นว่าเหล่าคริสเตียนในพระคัมภีร์มักรอคอยยาวนานต่อพระพักตร์พระเจ้าเพื่อที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในบทที่แล้วเราเห็นชัดเจนว่าการอธิษฐานเป็นเงื่อนไขหนึ่งของฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเยซูในลูกา 11:13 ตรัสชัดเจนว่า “...พระบิดาของท่านทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่คนเหล่านั้นที่ขอร้องจากพระองค์มากกว่าสักเท่าใด” และบริบทแสดงให้เห็นชัดเจนว่าพระเยซูกำลังตรัสถึงฤทธิ์เดชที่จะนำชนมปังแห่งชีวิตให้ไปเหล่าคนบาป ฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ พระเยซูทรงอธิษฐานขณะยืนอยู่ในน้ำที่ทรงรับบัพติศมา และทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เราแสดงให้เห็นแล้วว่าเอลีซาอธิษฐานต่อเนื่องไม่ลดละเพื่อที่จะให้ตัวเองได้รับสองเท้าของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งเคยอยู่บนเอลีอาห์ (2 พงศ์กษัตริย์ 2:1-15) เราแสดงให้เห็นแล้วว่าหนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้นได้รอคอยอยู่ในห้องชั้นบนนานสิบวันพร้อมกับการอธิษฐานและการวิงวอนเพื่อที่จะประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน (กิจการ 1:14) ในกิจการ 4:31 พวกเขา

อธิษฐานอีกและเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณอีก เขาโลซึ่งต่อมาได้ชื่อว่าอัครทูตเปาโล เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์หลังจากอธิษฐานนานสามวัน และเปาโลและบาร์นาบัสเต็มเปี่ยมอีกหนด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์สำหรับการเดินทางแบบมิชชันนารีของตนหลังจากอดอาหารและอธิษฐาน (กิจการ 9:1-17; กิจการ 13:1-4) โครเนลิอัสและพวกคริสเตียนที่เมืองสะมาเรียเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามที่บันทึกไว้ในบทที่แปดและสิบของกิจการ

เห็นได้ชัดว่าการอธิษฐานเป็นเงื่อนไขหนึ่งของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่คราวนี้เราพิจารณาว่าทำไมการอธิษฐานไม่ลดละ การอธิษฐานที่มีชัย ซึ่งรวมถึงการเฝ้าคอยพระเจ้ายาวนานและการอ้อนวอน บางครั้งก็จำเป็นเพื่อที่จะทำได้ตามข้อกำหนดเหล่านั้นของพระเจ้าเพื่อจะรับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์

I. การอ้อนวอนไม่ลดละมักจำเป็นในการอธิษฐาน

ขอสิ่งใดก็ตามจนสำเร็จ

“การประชุมเพื่อเฝ้าคอย” ถูกทำให้เสื่อมเสียแล้วในหลายส่วนเพราะบ่อยครั้งการประชุมเช่นนี้ถูกเชื่อมโยงกับคำสอนผิดต่าง ๆ อย่างการพูดภาษาแปลก ๆ หรือคำกล่าวอ้างเรื่องความสมบูรณ์แบบไร้บาปหรือความคลั่งศาสนาอื่น ๆ ฉะนั้นคริสเตียนที่ดี ๆ ซึ่งขวนขวายที่จะหลีกเลี่ยงความคลั่งศาสนา บ่อยครั้งทำหน้าที่เมื่อได้ยินคำสอนใดที่ว่าผู้คนควรเฝ้าคอยพระเจ้าและอธิษฐานต่อเนื่องเพื่อรับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์

อย่างไรก็ตาม ข้อโต้แย้งนี้ได้รับคำตอบทันทีเมื่อเรานึกถึงคำสอนที่ชัดเจนนั้นตลอดทั่วพระคัมภีร์ที่ว่า การอธิษฐานต่อเนื่องยาวนานและการเฝ้าคอยพระเจ้าในการอธิษฐานมักจำเป็นเวลาที่อธิษฐานขอสิ่งอื่นใด

1. คำบัญชาห้าประการที่ให้อธิษฐานอยู่เสมอ

ผมระลึกถึงคำบัญชาที่ชัดเจนห้าประการของพระคัมภีร์ที่ว่าคริสเตียนทั้งหลายต้องอธิษฐานอยู่ทุกเวลา คำบัญชาเหล่านั้น ได้แก่:

“และพระองค์ตรัสคำอุปมาหนึ่งให้พวกเขาฟังเพื่อจุดประสงค์นี้ เพื่อคนทั้งหลายควรอธิษฐานอยู่เสมอและไม่อ่อนระอาใจ”-ลูกา 18:1

“จงอธิษฐานอย่างไม่หยุดหย่อน”-1 ธส. 5:17

“จงขะมักเขม้นต่อไปในการอธิษฐาน”- รม. 12:12

“จงขะมักเขม้นในการอธิษฐาน และจงเฝ้าระวังอยู่ในการนั้นด้วยการขอบพระคุณ”- คส. 4:2

“โดยอธิษฐานอยู่เสมอด้วยบรรดาคำอธิษฐานและคำวิงวอนในพระวิญญาณ และโดยเฝ้าอยู่ในการนี้ด้วยความขยันหมั่นเพียรทุกอย่างและด้วยคำวิงวอนเพื่อวิสุทธิชนทุกคน”- อฟ. 6:18

เห็นได้ชัดว่าในลักษณะเฉพาะตัวของกรณีนั้น พระเจ้าทรงเจตนาให้คริสเตียนทั้งหลายอธิษฐานซ้ำแล้วซ้ำอีก ตรงตัวคืออธิษฐานอยู่ตลอดเวลา เหตุใดผู้ใดจึงควรรู้สึกว่ามันคงจะแปลกที่จะอธิษฐานไม่ลดละอย่างต่อเนื่องเพื่อขอฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ อธิษฐานด้วยภาระใจอันจริงจังและการตรวจค้นใจและการอ้อนวอนและน้ำตา จนกระทั่งคน ๆ หนึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และสามารถกระทำตามพระบัญชาที่ชัดเจน

นั้นของพระคริสต์ในการชนะจิตวิญญาณได้?

2. หลายคำเรียกที่ถูกใช้เกี่ยวกับการอธิษฐาน จำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับการอ้อนวอนต่อเนื่อง

“การวิงวอน” เป็นคำเรียกหนึ่งที่ใช้บ่อยในพระคัมภีร์เพื่อหมายถึงการอธิษฐานต่อเนื่องแบบรบบเร้า นั่นเป็นคำที่ใช้ในกิจการ 1:14 เกี่ยวกับพวกสาวกที่พร้อมใจกันต่อเนื่อง “ในการอธิษฐานและการอ้อนวอน” คริสเตียนทั้งหลายได้รับคำบัญชาให้ “อธิษฐานอยู่เสมอด้วยบรรดาคำอธิษฐานและคำวิงวอน” เราได้รับคำบัญชาว่า “อย่าทุกข์ร้อนในสิ่งใด ๆ เลย แต่ในทุกสิ่ง โดยการอธิษฐาน การวิงวอน พร้อมกับการขอบพระคุณ จงให้บรรดาคำทูลขอของพวกท่านถูกแจ้งให้พระเจ้าทรงทราบ” (ฟป. 4:6) คำ ๆ นั้น “การวิงวอน” เกี่ยวข้องกับการอธิษฐานต่อเนื่อง คุณเห็นมีใช่หรือว่ามันเหมาะสมและปกติที่คริสเตียนทั้งหลายจะอธิษฐานจริงจังต่อเนื่องยาวนานเกี่ยวกับสิ่งใดก็ตามที่พวกเขาต้องการจากพระเจ้า?

อีกหลายคำเรียกถูกใช้เกี่ยวกับการอธิษฐานเพื่อแสดงให้เห็นว่าเราควรอธิษฐานต่อเนื่องสำหรับภาระใดก็ตามที่อยู่บนใจของเรา สำหรับความต้องการที่จริงจังใด ๆ ที่ยังไม่สมหวัง ยกตัวอย่างเช่น ใน 2 พงศาวดาร 7:14 เป็นพระสัญญาที่เปี่ยมสุขนั้น: “ถ้าประชากรของเรา ผู้ซึ่งเรียกตามนามของเรานั้น จะถ่อมตัวลง และอธิษฐาน และแสวงหาหน้าของเรา และหันเสียจากบรรดาทางชั่วของพวกเขากลับมา แล้วเราก็จะฟังจากสวรรค์ และจะยกโทษบาปของพวกเขากลับมา และจะรักษาแผ่นดินของพวกเขากลับมา” คำว่า “แสวงหาหน้าของเรา” ในที่นี้เห็นได้ชัดว่าหมายถึงการอธิษฐานต่อเนื่อง การเฝ้าคอยพระเจ้า การแสวงหาพระพักตร์ของพระเจ้าอย่างจริงจัง มันจำเป็นต้องเกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านเวลา ฉะนั้นผู้ใดที่อธิษฐานขอการฟื้นฟูควรเฝ้าคอยพระเจ้าและอธิษฐานและวิงวอนต่อเนื่อง

อันที่จริง คำว่า “การอธิษฐาน” เองตามที่ถูกใช้ในพระคัมภีร์ของเรามักหมายถึงการทูลขอต่อเนื่อง ตัวอย่างหนึ่งถูกให้ไว้ในมัทธิว 7:7,8 ที่พระเยซูตรัสว่า “จงขอ และสิ่งนั้นจะให้แก่พวกท่าน จงแสวงหา และพวกท่านจะพบ จงเคาะ และสิ่งนั้นจะถูกเปิดให้แก่พวกท่าน เพราะว่าทุกคนที่ขอก็คือจะได้รับ และคนที่แสวงหาก็คือจะพบ และคนที่เคาะ ประตูก็จะถูกเปิดให้”

ตอนนี้มันเป็นความจริงหรือไม่ที่ว่า “ทุกคนที่ขอก็คือจะได้รับ”? เอาล่ะ ถ้าคุณทำให้คำว่า ขอ ตรงนี้ หมายถึงการขอแค่ครั้งเดียว มันก็จะเป็นความจริง หลายล้านคนสามารถเป็นพยานรับรองได้ว่าพวกเขาได้ทูลขอครั้งเดียวเพื่อขอบางสิ่งและไม่เคยได้รับสิ่งนั้น คำตรัสนั้นของพระเยซูที่ว่า “จงขอ และสิ่งนั้นจะให้แก่พวกท่าน” ก็คงไม่เป็นความจริง คำตรัสที่ว่า “เพราะว่าทุกคนที่ขอก็คือจะได้รับ” ก็คงไม่เป็นความจริงหากพระเยซูทรงหมายถึงแค่การอธิษฐานหนเดียว

แต่นั่นเป็นสิ่งที่พระเยซูทรงหมายถึงไหม? ถ้าพระองค์ทรงหมายความว่าทุกคนที่ขอครั้งเดียวก็ได้รับ นั่นพระองค์ก็คงใช้คำกริยารูปอดีตในภาษากรีกซึ่งหมายความว่าความแค่นั้น แต่พระองค์ไม่ได้ใช้! พระเยซูทรงใช้คำกริยารูปปัจจุบัน คำว่า จงขอ, จงแสวงหา และจงเคาะ ในข้อ 7 เป็นคำสั่งรูปปัจจุบัน คำกริยา ขอ และแสวงหา และ เคาะในข้อ 8 เป็นรูปปัจจุบัน ในแต่ละกรณีพวกมันหมายถึงการกระทำที่ต่อเนื่อง คนที่ขอต่อไปเรื่อย ๆ ก็ได้รับ คนที่แสวงหาต่อไปเรื่อย ๆ ก็พบ คนที่เคาะต่อไปเรื่อย ๆ ก็จะได้ยินว่าประตูนั้นถูกเปิดให้แก่เขา!

บทเรียนเดียวกันนี้ชัดเจนในยากอบ 4:2 ซึ่งบอกเราว่า “พวกท่านก็ไม่มี เพราะพวกท่านไม่ได้ขอ” ในพระคำเหล่านี้ การอธิษฐานหมายถึงการทูลขอต่อเนื่อง การอธิษฐานไม่ลดละ

3. พระเยซูทรงขอให้พวกสาวกของพระองค์อธิษฐานไม่ลดละ

อย่างต่อเนื่องเสมอและไม่อ่อนระอาใจ!

คำสอนของพระเยซูเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ชัดเจนมากจริง ๆ จงหมายเหตุว่าคำอุปมาอันมีค่าที่พระเยซูตรัส “เพื่อจุดประสงค์นี้ เพื่อคนทั้งหลายควรอธิษฐานอยู่เสมอ และไม่อ่อนระอาใจ”:

“โดยตรัสว่า “ในนครหนึ่งมีผู้พิพากษาคนหนึ่ง ซึ่งมีได้เกรงกลัวพระเจ้า และมีได้เห็นแก่মনุษย์ และมีหญิงม่ายคนหนึ่งในนครนั้น และนางมาหาผู้พิพากษานั้น โดยกล่าวว่า ‘ขอแก้แค้นปฎิบัติของดิฉันให้ดิฉันเถิด’ และผู้พิพากษานั้นไม่ยอมทำชั่วขณะหนึ่ง แต่ภายหลังเขากล่าวภายในตัวเองว่า ‘ถึงแม้ว่าเราไม่เกรงกลัวพระเจ้า และไม่เห็นแก่มนุษย์ แต่เพราะหญิงม่ายคนนี้รบกวนเรา เราจะแก้แค้นให้นาง เกรงว่าโดยการมาบ่อย ๆ ของนาง นางจะทำให้เราเบื่อหน่าย’” และองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “จงฟังสิ่งที่ผู้พิพากษาอธรรมคนนี้กล่าวเถิด และพระเจ้าจะไม่ทรงแก้แค้นให้บรรดาผู้เลือกสรรของพระองค์เอง ผู้ซึ่งร้องถึงพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืนหรือ ถึงแม้ว่าพระองค์ทรงอดทนกับพวกเขานาน เราบอกท่านทั้งหลายว่า พระองค์จะทรงแก้แค้นให้พวกเขาโดยเร็ว แต่อย่างไรก็ตามเมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมา ท่านจะพบความเชื่อบนแผ่นดินโลกหรือ”-ลูกา 18:2-8

นี่เป็นคำสอนที่ชัดเจนนั้นของพระเยซูคริสต์ ผู้คนควรที่จะอธิษฐานต่อไปเรื่อย ๆ อธิษฐานโดยไม่หยุดหย่อน เกี่ยวกับเรื่องใดที่เป็นภาระอันจริงจัง และไม่ถอดใจเด็ดขาด! พวกเขาควรที่จะ “ร้องถึงพระองค์ทั้งกลางวันและกลางคืนหรือ ถึงแม้ว่าพระองค์ทรงอดทนกับพวกเขานาน” ถ้าพระเจ้าดูเหมือนจะไม่ตอบ จันคริสเตียนคนใดก็ควรอ่อนวอนกับพระเจ้าต่อไปและเฝ้าคอยพระองค์เหมือนหญิงม่ายยากจนคนนั้นที่ทำให้ผู้พิพากษาอธรรมนั้นเอือมระอาจนเขา เพราะอยากได้ความสงบของจิตใจจริง ๆ ฟังคำร้องของนางและให้ความยุติธรรมแก่นาง!

และจากนั้นในถ้อยคำปิดท้ายนั้นที่เป็นการประยุกต์ใช้ในลูกา 18:8 พระเยซูตรัสแบบเศร้าใจว่า “แต่อย่างไรก็ตามเมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมา ท่านจะพบความเชื่อบนแผ่นดินโลกหรือ” เห็นได้ชัดว่าพระองค์ทรงหมายความว่า บุตรมนุษย์จะพบความเชื่อแบบนั้นไหม ความเชื่อแบบที่ร้องทูลต่อพระเจ้าทั้งกลางวันและกลางคืนและไม่ยอมถอดใจ! โอ เราช่างทำบาปจริง ๆ ที่ไม่อธิษฐานต่อไปเรื่อย ๆ!

ในลูกา 11:8 พระเยซูกำลังสอนโดยเฉพาะเรื่องการอธิษฐานขอพระวิญญูณบพิรุทธิ์ ตามที่คุณเห็นจากข้อ 13 ที่อยู่ด้านล่าง แต่ตรงนี้พระเยซูตรัสหลักการหนึ่งของการอธิษฐานที่ประสบผลสำเร็จ เพื่อนคนนั้นที่อยู่ภายในซึ่งมีขนมปังเหลือเพื่อไม่ได้ลุกขึ้นทันทีและให้ขนมปังแก่ผู้นั้นซึ่งมาเคาะที่ประตูบ้านของเขา พระเยซูตรัสว่า: “เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า ถึงแม้ว่าเขาจะไม่ลุกขึ้นและหยิบให้คนนั้นเพราะว่าคนนั้นเป็นเพื่อนของเขา แต่เพราะเหตุการวิงวอนมากเข้าของคนนั้น เขาจะลุกขึ้นและหยิบให้คนนั้นมากเท่าที่คนนั้นต้องการ” ตรงนี้เราเห็นว่าการวิงวอนมากเข้า-การวิงวอน, การอ่อนวอน, การอธิษฐานที่มีชัยไม่ลดละ-เป็นที่พอพระทัยพระเจ้ามาก ๆ และเป็นส่วนสำคัญที่สุดของการอธิษฐานที่สัมฤทธิ์ผล!

เมื่อเห็นคำสอนเหล่านี้ทั้งหมด มันก็ปกติจริง ๆ เข้าท่าจริง ๆ ที่คนเหล่านั้นที่อยากได้การเติมเปี่ยมของพระเจ้า อยากได้ฤทธิ์เดชบริบูรณ์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ อยากได้การประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนเพื่อการชนะจิตวิญญาณ จะต้องเฝ้าคอยพระเจ้าจนกว่าพวกเขาได้รับการเติมเปี่ยมนั้น การทรงเจิมนั้น การประกอบด้วยฤทธิ์เดชนั้นจากเบื้องบน!

4. หลายตัวอย่างในพระคัมภีร์ของการอธิษฐานที่มีชัยไม่ลดละ

จงพิจารณาตัวอย่างเหล่านั้นของการอธิษฐานที่มีชัย ผู้คนที่ได้เฝ้ารอพระเจ้า ที่ได้อ่อนน้อม ที่ไม่ยอมถอดใจ มีตัวอย่างเช่นนั้นอยู่หลายแห่งทั่วพระคัมภีร์

มียาโคบผู้ซึ่งได้พบกับทูตสวรรค์ของพระเจ้าและปล้ำสู้ทั้งคืนและกล่าวว่า “ข้าพระองค์จะไม่ยอมให้พระองค์ไป ถ้าพระองค์ไม่ทรงอวยพรข้าพระองค์!” (ปฐมก. 32:26)

มีเนหะมีย์ผู้ซึ่งอธิษฐานต่อพระเจ้า “ทั้งกลางวันและกลางคืน” เพื่อขอการฟื้นฟูให้กรุงเยรูซาเล็ม (นหม. 1:6)

มีเอลียาห์ ผู้ซึ่งหลังจากชัยชนะครั้งใหญ่ที่บนภูเขาคารเมลได้ไปและ “โน้มตัวลงบนดิน และชบหน้าของท่านระหว่างเข่าของตน” และอธิษฐานและอธิษฐานและส่งคนรับใช้ของตนไปเจ็ดหนให้มองไปที่ทะเลและมองหาเมฆฝน และในที่สุดเมฆก้อนหนึ่งขนาดเท่ามือคนก็ปรากฏ และเอลียาห์รู้ว่าคำอธิษฐานของตนได้รับคำตอบแล้ว และฝนฟ้าก็ตกมาจากสวรรค์ลงบนผืนดินซึ่งไม่ได้เห็นฝนหรือน้ำค้างเลยมานานสามปีครึ่ง! (1 พงศ์กษัตริย์ 18:42-45)

มีซามูเอลผู้ซึ่ง “ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ตลอดทั้งคืน” (1 ซมอ. 15:11)

มีดานีเอลผู้ซึ่งตั้งหน้าของตนเข้าหาองค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า “เพื่อแสวงหาโดยการอธิษฐานและการวิงวอนทั้งหลาย ด้วยการอดอาหาร และผ้ากระสอบ และขี้เถ้า” (ดนล. 9:3)

และเราคงไม่มีเวลาที่จะเล่าเกี่ยวกับเอสรา หรือเอสเธอร์และโมรเดคัย และเกี่ยวกับทุกคนในสมัยพระคัมภีร์ที่ได้เฝ้าคอยพระเจ้าพร้อมกับการอธิษฐานไม่ลดละ ด้วยใจสลาย จนกระทั่งคำตอบนั้นมาถึง

เราต้องไม่ลืมว่าพระเยซูเจ้าเอง ผู้ทรงเป็นตัวอย่างอันสมบูรณ์แบบของเรา “เสด็จออกไปยังภูเขาลูกหนึ่งเพื่อจะอธิษฐาน และได้อธิษฐานต่อพระเจ้าตลอดคืน” (ลูกา 6:12)

และพระเจ้าช่วยให้รอดทรงยกย่องหญิงชาวฟินิเซียคนนั้นด้วยความชื่นบานจริง ๆ หญิงชาวคานาอันผู้นั้นที่ยังตามพระองค์มาอยู่เมื่อนางถูกตำหนิ ที่ยังอ่อนน้อมเพื่อลูกสาวของตน ที่ถูกผีตนหนึ่งรบกวนอย่างหนัก เมื่อพระเยซูทรงดูนางอย่างชัดเจน นางก็ยังอธิษฐานต่อไป เมื่อพวกสาวกอยากส่งนางไปให้พ้น นางก็ยังอ่อนน้อมต่อไป นางได้เถียงกับพระอาจารย์! “แล้วพระเยซูทรงตอบและตรัสกับนางว่า “โอ หญิงเอ๋ย ความเชื่อของเจ้าก็ยิ่งใหญ่ ให้เป็นไปตามที่เจ้าปรารถนาเถิด” (มธ. 15:28) และบุตรสาวของนางก็หายปกติในชั่วโมงนั้นเลย! คุณเห็นแล้วว่าการอธิษฐานต่อเนื่องถูกประทานให้ตรงนี้เพื่อเป็นคำเหมือนและสัญญาณแห่งความเชื่อ และมันเป็นที่พอพระทัยองค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างมาก

สิ่งใดที่เรามีสิทธิ์ที่จะอธิษฐานเกี่ยวกับ เราก็มีสิทธิ์ที่จะอธิษฐานต่อไปเรื่อย ๆ เกี่ยวกับจนกระทั่งเราเรียนรู้ว่าคำอธิษฐานนั้นขัดต่อน้ำพระทัยของพระเจ้าหรือจนกว่าเราได้รับตามคำขอของเรา สิ่งใดที่เรามีสิทธิ์ที่

จะอธิษฐานเกี่ยวกับ เราก็มีสีর্থที่จะอธิษฐานต่อไปเรื่อย ๆ เกี่ยวกับ

อย่าคิดว่าเราต้องจริงจังและไม่ลดละในการอธิษฐานขอการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณเท่านั้น เราควรไม่ลดละและจริงจังในการอธิษฐานขอสติปัญญา ขอการฟื้นฟู ขอการกลับใจเชื่อของเหล่าคนบาป ขอสิ่งของประจำวันต่าง ๆ ขอสิ่งใดที่เราต้องการ และเมื่อเห็นคำสอนที่ชัดเจนนั้นแห่งพระวาทะของพระเจ้าเกี่ยวกับการต้องอธิษฐานไม่ลดละ-การเชื่อ การเฝ้าคอยพระเจ้าต่อเนื่องยาวนานและการแสวงหาพระพักตร์ของพระเจ้านั้นก็เห็นได้ง่ายว่าพระเจ้าน่าจะทรงต้องการการอธิษฐานแบบเดียวกันเพื่อขอการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ

II. เหตุใดองค์ประกอบด้านเวลาในการอธิษฐานไม่ลดละ

ถึงมีความจำเป็นบ่อย ๆ

เราเห็นแล้วว่าความไม่ลดละในการอธิษฐานเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่สำคัญที่สุดในการอธิษฐานที่มีชัย กล่าวอีกนัยหนึ่ง เห็นได้ชัดเจนว่าพระเจ้าทรงเรียกร้องบ่อยครั้งให้มีการใช้เวลาเยาะในการอธิษฐานก่อนประทานคำตอบนั้นให้ คราวนี้เราสามารถพบเหตุผลนั้นได้ใหม่ว่าทำไมพระเจ้าถึงทรงขอให้เราอธิษฐานต่อไปเรื่อย ๆ บ่อยเหลือเกินก่อนที่คำตอบนั้นมาถึง? ผมคิดว่าเราสามารถพบได้

1. ประการแรก การทำให้พระเจ้าพอพระทัยทำให้เราต้องเสียหนักเสมอ

ฉะนั้นคำอธิษฐานที่ประสบผลจึงต้องใช้เวลาเยาะบ่อย ๆ

จะว่าไปเวลาก็เป็นสิ่งที่มีความมากที่สุดในโลก ชายคนหนึ่งอาจเป็นมหาเศรษฐี แต่เขาก็มีแค่ยี่สิบสี่ชั่วโมงต่อวันเหมือนเดิม เงินทั้งหมดนั้น ทักษะทั้งหมดนั้น การเรียนรู้และสติปัญญาทั้งหมดในโลก อิทธิพลทางการเมืองทั้งหมดนั้นไม่สามารถเพิ่มหนึ่งวินาทีเข้ากับเวลาที่กำหนดให้คน ๆ หนึ่งได้เลย เวลา เช่นเดียวกับเพชรพลอย มีค่ายิ่งเพราะมันหายาก คน ๆ หนึ่งอาจแจกเงินจนหมดโดยไม่ส่งผลต่อชีวิตของตนเลยสักนิด บางคนอาจแจกเงินเป็นล้านดอลลาร์และยังมีกินอยู่เยาะเยยะ มีเสื้อผ้าดี ๆ อยู่เยาะเยยะ มีรถสวย ๆ ให้ขับเหมือนเดิม แต่ไม่มีผู้ใดสามารถสละเวลาโดยที่ไม่สละจากชีวิตของตนและปรับเปลี่ยนแผนการต่าง ๆ ของตน ทุกคนที่สละเวลาก็สละสิ่งอื่น ๆ ที่เขาคงจะทำในเวลานั้น ๆ ฉะนั้นพระเจ้าถึงทรงเรียกร้องให้ผู้คนสละเวลาเพื่อรับใช้พระองค์ “จงสละเวลาเพื่อจะเป็นผู้บริสุทธิ์” (“Take Time To Be Holy”) เพลงนมัสการเก่าแก่นั้นอ่อนหวานและคุณแน่ใจได้ว่าไม่มีใครสามารถเป็นผู้บริสุทธิ์ได้ ผู้ซึ่งไม่สละเวลาที่จะแสวงหาพระเจ้า สละเวลาเพื่อจะใคร่ครวญเกี่ยวกับพระวาทะของพระเจ้า สละเวลาเพื่อจะเข้าสนิทในพระคริสต์และหาน้ำพระทัยของพระองค์ให้เจอและรู้สึกถึงการสถิตอยู่ด้วยของพระองค์ ผู้คนมากมายจริง ๆ ชอบรู้สึกว่ามีเงินให้เทคนหรือถวายสำหรับงานมิชชั่นแล้ว พวกเขาจึงไม่ติดค้างพระเจ้าเรื่องเวลาของตนแล้ว! บางครั้งผมก็ได้ยินเหล่านักเทศน์พูดอย่างคนโง่เกี่ยวกับการชนะจิตวิญญาณว่า “ถ้าคุณไปไม่ได้ คุณก็ถวายได้” ผมขอเตือนผู้อ่านทุกท่านอย่างจริงจังว่าการถวายไม่แทนที่การไป ไม่มีทางที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัยโดยไม่ถวายเวลาของคุณแต่พระองค์-นั่นคือ ถวายจากชีวิตนั้นของคุณเองเลย

คุณจำได้ใหม่ว่ากษัตริย์ดาวิดตอบอย่างไรเมื่ออาราวันห์เสนอที่จะให้ลานนวดข้าวแก่นักเขาฟารี ๆ เพื่อใช้สร้างแท่นบูชาหนึ่ง วัวเหล่านั้นเพื่อเป็นเครื่องสัตวบูชาและเครื่องมือนวดข้าวเหล่านั้นเพื่อใช้เป็นฟืน เพื่อที่ภัยพิบัตินั้นที่เกิดกับชนชาติอิสราเอลจะได้ถูกยับยั้ง? ใน 2 ซามูเอล 24:24 คือคำตอบกลับของดาวิด:

“และกษัตริย์ตรัสกับอาราวันาห์ว่า “หามิได้ แต่เราจะขอจ่ายเงินซื้อจากเจ้าเป็นแน่ และเราจะไม่ถวายบรรดาเครื่องเผาบูชาแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราจากสิ่งซึ่งเราไม่เสียค่าอะไรเลย” ดังนั้นดาวิดจึงทรงซื้อลานนวดข้าวกับพวกวัวตัวผู้เป็นเงินห้าสิบเชเชล”

โอ ถ้าคริสเตียนทุกคนจะเพียงให้คำปฏิญาณนั้นที่ดาวิดได้ให้ไว้: “และเราจะไม่ถวาย...แต่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเราจากสิ่งซึ่งเราไม่เสียค่าอะไรเลย”!

นักเรียนมัธยมปลายคนหนึ่งเคยเขียนมาหาผมและกล่าวว่า:

“เรียนอาจารย์ไรซ์ที่รัก: หนูได้อ่าน SWORD OF THE LORD และได้รับประโยชน์มาก ๆ จากคำเทศนาต่าง ๆ ของอาจารย์และคำปรึกษาของอาจารย์ที่ให้แก่คนหนุ่มสาว โปรดเขียนมาบอกหนูที่ว่าหนูจะเป็นคริสเตียนที่ดีที่สุด ผู้ชนะจิตวิญญาณที่ดีที่สุดได้อย่างไร หนูอยากทำทุกสิ่งเพื่อพระเยซูที่หนูสามารถทำได้ แต่โปรดบอกหนูที่จะทำเช่นนั้นได้อย่างไรโดยที่ไม่ถูกมองว่าประหลาดหรือเสียเพื่อนฝูงไป หนูมีเพื่อนหลายคนในโรงเรียนมัธยมปลาย และหนูไม่อยากให้พวกเขาคิดว่าหนูเป็นพวกคลั่งศาสนา”

ผมเขียนถึงหญิงสาวที่รักคนนั้นและบอกเธอไปว่าเธอจะมีเค้กของเธอและกินมันด้วยไม่ได้ ว่าเธอไม่สามารถเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าและเอาใจชาวโลกได้ และไม่มีใครสามารถรับใช้พระเจ้าอย่างชอบพระทัยได้ โดยที่ไม่คาดหวังว่ามันต้องแลกด้วยหลายสิ่งจริง ๆ!

ใครบางคนอยากเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณที่แสนวิเศษโดยไม่ต้องจ่ายราคาใด ๆ เลย! คุณอยากเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณที่แสนวิเศษโดยไม่ต้องตรวจสอบตัวเองเลย ไม่ต้องเฝ้าคอยพระเจ้าเลย ไม่ต้องเสียน้ำตาด้วยความสำนึกผิดเลย! คุณอยากมีการเต็มเปี่ยมอันทรงฤทธิ์ของพระเจ้าโดยไม่ต้องถูกข่มเหง ไม่ต้องขดใช้สำหรับความผิดในอดีต ไม่ต้องตัดสินตัวเองเลย คุณอยากชนะผู้คนมากมายโดยไม่ต้องทิ้งนิสัยแย่ ๆ หรือเพื่อนฝูงที่ไม่ดี โอ หลายคนอยากเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อชนะผู้คนมากมาย ขอแค่ไม่ต้องเสียน้ำตาและเสียใจและไม่ต้องซบหน้าลงอ่อนวอนต่อพระพักตร์พระเจ้ายาวนาน! เอาละ เพื่อนเอ๋ย คุณจะไม่มีการได้ฤทธิ์เดชของพระเจ้าง่าย ๆ ขนาดนั้นหรอก!

พระเยซูเจ้าต้องเสียถึงสามสิบสามหรือสามสิบสี่ปีอันเปลี่ยวเหงายาวนาน คิดถึงบ้านในสวรรค์ ในความยากจนข้นแค้นที่สุด เป็นที่รังเกียจของมนุษย์ ในร่างกายของผู้รับใช้คนหนึ่งบนแผ่นดินโลก พระองค์ต้องเสียเหงื่อที่หยดเป็นเลือดในสวนเกทเสมีนี่ ต้องรับจูบของผู้ทรยศนั้นบนแก้มของพระองค์ พระองค์ต้องทนถูกกล่าวหาว่าพระองค์ทรงขับพวกผีออกโดยอำนาจของเบเอลเซบูบ การพูดเป็นนัยว่าพระองค์ทรงเกิดจากการล่วงประเวณี พระองค์ต้องโดนแส้แมวเก้าหางของพวกโรมเขียนบนแผ่นดินหลัง ต้องชิมน้ำองุ่นเปรี้ยวและน้ำดิบบนริมฝีปากที่แห้งผาก กางเขนที่หนักอึ้งบนแผ่นดินหลังจนพระองค์หมดแรง และจากนั้นก็ตะปูแหลมที่มแทงพระหัตถ์และพระบาท มงกุฏหนามบนพระเศียรและความปวดร้าวแห่งกางเขนนั่นเมื่อพระเจ้าพระบิดาทันพระพักตร์ไปเสียจากพระบุตรที่รักของพระองค์ผู้ทรงห้อยอยู่บนนั้นพร้อมกับบาปของคนทั้งโลกตกอยู่บนพระองค์! พระเยซูเจ้าต้องเสียทั้งหมดนั้นเพื่อช่วยเหลือคนบาปให้รอด และคุณอยากได้ส่วนหนึ่งของงานนี้โดยไม่ต้องสละเวลาเลย ไม่ต้องเฝ้าคอยพระเจ้าเลย ไม่ต้องเสียน้ำตาเลย ไม่ต้องตรวจค้นใจเลย คุณอยากได้ฤทธิ์เดชของพระเจ้าโดยไม่ต้องทูลวิงวอนเลยเนี่ยนะ! น่าละอาย น่าละอายจริง ๆ!

สเทพนต้องโดนหินขว้างจนกะโหลกแตกและร่างกายแหลกเหลว โลหิตไหลนองคลุกฝุ่น อัครทูตเปาโลต้องโดนทุบตีด้วยไม้เรียว ผจญภัยเรือแตก ต่อสู้กับพวกสัตว์ป่าที่เมืองเอเฟซัส ใช้ชีวิตโดดเดี่ยวไร้ลูกเมีย-ใช้แล้ว ต้องยอมเสียสิ่งสารพัด! วิสุทธิชนอีกหลายคนของพระเจ้าถูกเผาคาเสาหรือโดนเลื่อยเป็นท่อน ๆ หรือพเนจรไปโดยนุ่งห่มหนังแกะหรืออาศัยอยู่ตามถ้ำ เพื่อจะได้รับความโปรดปรานจากพระเจ้าและฤทธิ์เดชของพระองค์เพื่อการชนะจิตวิญญาณ ถ้าคุณคิดว่าคุณสามารถได้รับฤทธิ์เดชของพระเจ้าโดยแทบไม่ต้องเสียอะไรเลยในเมื่อคนอื่น ๆ จ่ายราคาแพงขนาดนั้น คุณก็ดูถูกพระเยซูเจ้าอย่างน่าละอายจริง ๆ และไม่ตระหนักเลยว่าพระองค์ทรงต้องการการรับใช้ที่ออกมาจากใจแบบไหน!

ถ้าคุณอยากได้ฤทธิ์เดชของพระเจ้า มันก็ต้องใช้เวลา มันต้องใช้เวลาสำหรับการตรวจค้นใจ มันต้องใช้เวลาสำหรับการสารภาพบาป มันต้องใช้เวลาสำหรับการตั้งปณิธานอันบริสุทธิ์ มันต้องใช้เวลาเพื่อจะได้ยินเสียงที่กล่าวโทษนั้นของจิตสำนึกที่ได้รับความสว่างจากพระวิญญาณ มันต้องใช้เวลาเพื่อจะอดอาหารในบางครั้ง มันต้องใช้เวลาเพื่อจะบรรลุถึงการมีความคิดและจิตใจอันเด็ดเดี่ยว การไม่ใส่ใจกับเรื่องอื่น ๆ จนเรามัวแต่ใส่ใจอยู่กับสิ่งเดียวนั้นที่เป็นเรื่องหลัก มันต้องใช้เวลาเพื่อจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเพราะว่ามันต้องใช้เวลาในการเอาสิ่งอื่น ๆ ออกไปให้หมด ในลักษณะเฉพาะตัวของกรณีนี้ ราคาแสนแพงที่คน ๆ หนึ่งต้องจ่ายเพื่อจะเป็นที่พอพระทัยพระเจาก็หมายความว่า มันต้องใช้เวลาเพื่อที่จะแสวงหาพระพักตร์ของพระองค์อย่างถูกต้องและได้รับพระพรที่ดีที่สุดของพระองค์และการเต็มเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์เพื่องานที่ยิ่งใหญ่ที่สุดของพระองค์ นั่นคือการชนะจิตวิญญาณ

2. ความไม่ลดละในการอธิษฐานเป็นเครื่องหมายบ่งบอก และมาด้วยกันกับความเชื่อ

จำไว้ว่าพระเยซูตรัสแก่หญิงชาวซีเรียฟินีเชียคนหนึ่งที่วิงวอนและโต้แย้งและไม่ยอมถอดใจในการอ้อนวอนของนางว่า “โอ หญิงเอ๋ย ความเชื่อของเจ้าก็ยิ่งใหญ่!” (มธ. 15:28)

จำไว้ว่าหลังจากคำอุปมาที่แสนวิเศษนั้น, “เพื่อคนทั้งหลายควรอธิษฐานอยู่เสมอ และไม่อ่อนระอาใจ” (คำอุปมาเรื่องหญิงม่ายและผู้พิพากษาอธรรมนั้น) พระเยซูตรัสว่า “แต่อย่างไรก็ตามเมื่อบุตรมนุษย์เสด็จมา ท่านจะพบความเชื่อบนแผ่นดินโลกหรือ” (ลูกา 18:8) กล่าวอีกนัยหนึ่ง ความไม่ลดละในการอธิษฐานมีความหมายเหมือนกับความเชื่อ และถ้าพระเยซูเสด็จมาและพบว่าไม่มีใครเต็มใจเฝ้าคอยพระองค์ในการอธิษฐานเลย นั่นนั้นก็หมายความว่าความเชื่อแบบหนึ่งหรือความเชื่อระดับหนึ่งก็ขาดไปอยู่

ความเชื่อของยาโคบถูกบ่งบอกโดยคือนั่นที่เขาปล้ำสู้กับทูตสวรรค์นั้นและกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะไม่ปล่อยท่านไป นอกจากท่านจะอวยพรข้าพเจ้า”

ฉะนั้นความเชื่อของพวกอัครทูตและคนอื่น ๆ ในกลุ่มหนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้นจึงถูกสำแดงขณะที่พวกเขาพร้อมใจกันต่อเนื่องในการอธิษฐานและการอ้อนวอนในห้องชั้นบนนั้นที่กรุงเยรูซาเล็มจนกระทั่งการประกอบด้วยฤทธิ์มหัศจรรย์นั้นมาถึงในสิบวันต่อมา ในวันเพ็นเทคอสต์นั้น

พวกคุณบางคนอยากเหลือเกินที่จะมีความเชื่อในพระเจ้าเพิ่มขึ้น คุณอาจคิดว่าความเชื่อเป็นความรู้สึกอย่างหนึ่ง ความมั่นใจอย่างหนึ่งที่อาจมาหรือไม่มาก็ได้ โดยที่ไม่เชื่อมโยงเป็นพิเศษเลยกับการกระทำต่าง

ๆ ของคุณ แต่นั่นไม่เป็นความจริง ความเชื่อที่ปราศจากการกระทำก็ตายเสียแล้ว และตัวอย่างที่โดดเด่นเหล่านั้นของความเชื่อในพระคัมภีร์ก็พิสูจน์ว่าความเชื่อจริง ๆ แล้วเป็นความมุ่งมั่นที่จะยึดพระเจ้าไว้แน่นจนกว่าคำตอบนั้นมาถึง การวิงวอน การอ้อนวอน การแสวงหาพระพักตร์ของพระเจ้า การพากเพียรในคำขอของเรา ในตัวมันเองนั้นก็เป็ยสัญญาและแก่นสารของความเชื่อ

บางคนจะกล่าวว่า “ทำไมต้องรอคอยพระเจ้าและอ้อนวอนขอฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์? แคร์ับพระพรนั้นโดยความเชื่อไปเลยสิ!” แต่คริสเตียนทุกคนที่พระวิญญาณทรงสอนต้องทราบอย่างแน่นอนว่าคนเหล่านั้นที่รับหลายสิ่งโดยความเชื่อ เช่นหญิงชาวซีเรียฟินิเซียผู้นั้น เช่นหญิงม่ายที่อยู่ต่อหน้าผู้พิพากษาธรรมคนนั้น ปกติแล้วเป็นผู้ที่วิงวอนและเฝ้าคอยต่อพระพักตร์พระเจ้าต่อไปไม่หยุด! มันเป็นเรื่องจริงอย่างแน่นอนว่าพระเจ้าประทานสิ่งใดก็ได้ภายใต้ฟ้าสวรรค์ให้แก่คนเหล่านั้นที่เชื่อวางใจพระองค์อย่างแท้จริงเพื่อรับพระพรนั้นที่พวกเขาแสวงหา แต่เราทุกคนควรจดจำไว้ว่าบ่อยครั้งความเชื่อตัวเองต้องใช้เวลาและความเชื่อตัวเองถูกพิสูจน์ให้เห็นในการเฝ้าคอยพระเจ้าแบบไม่ลดละ พี่น้องที่รักเอ๋ย ถ้าคุณเชื่อบรรดาพระสัญญาของพระเจ้า เชื่อว่าการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นสิ่งจำเป็นในงานขณะจิตวิญญาณของคุณ เชื่อว่าพระเจ้าทรงอยากให้คุณได้รับการเติมเปี่ยมนี้ ฉันขอรับรองว่าคุณที่จะแสดงให้เห็นความเชื่อของคุณโดยการทำงานต่าง ๆ ของคุณ และเฝ้าคอยพระเจ้าและไม่รับ “คำปฏิเสธ” สำหรับคำตอบใดจนกว่าลมหายใจนั้นแห่งสวรรค์ลงมาอยู่บนตัวคุณเพื่อการขณะจิตวิญญาณ โอ ความเชื่อตัวเองต้องมีการอธิษฐานแบบไม่ลดละ

3. การอธิษฐานแบบไม่ลดละเตรียมคริสเตียน

ให้พร้อมรับฤทธิ์เดชของพระเจ้า

มันไม่ยากเลยสำหรับผมที่จะเห็นเหตุผลบางประการเหล่านั้นว่าทำไมพระเยซูเจ้าถึงอยากให้เราอัครทูตเฝ้าคอยพระเจ้านานสิบวันก่อนที่พวกเขาเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ยกตัวอย่างเช่น แคสตีลีสมาวันก่อนหน้านั้น ซีโมนเปโตรได้ปฏิเสธพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและสภและสาบานอย่างน่าละอาย เป็นความจริงที่ว่าเขาได้สารภาพบาปนั้นแล้วและกลับใจจากมันและได้รับการยกโทษแล้ว แต่ไม่ต้องสงสัยเลยว่าเขาต้องเผชิญหน้าสภาพเหล่านั้นอย่างจนตรอกจริง ๆ และความบกพร่องในชีวิตของตนซึ่งได้เปิดโอกาสให้เขาล้มในบาปที่ร้ายแรงขนาดนั้น ผมรู้ว่าผู้ที่ได้รับการยกโทษบาปของตนแล้วไม่มีความเข้าใจทุกอย่างในทันทีเสมอไปเกี่ยวกับความผิดของตน ไม่เห็นผลลัพธ์อันน่าละอายทั้งหมดของมัน ในชีวิตของผมเอง บางครั้งก็ผมก็ทุกซิกและเฝ้ารอต่อพระพักตร์พระเจ้าด้วยใจสำนึกผิดกับความล้มเหลวและบาปทั้งหลายที่ผมเคยกระทำเมื่อหลายปีก่อนหน้า และซึ่งผมได้สารภาพและได้รับการยกโทษไปนานแล้ว ผมนึกภาพออกว่าในช่วงสิบวันนั้นเปโตรครุ่นคิดอยู่กับความเย่อหยิ่งและการไม่หมั่นอธิษฐานและการชอบโอ้อวดของตัวเองและสารภาพความล้มเหลวของตนและเผชิญหน้าความผิดพลาดของตนซ้ำแล้วซ้ำอีก จนกระทั่งเขาพร้อมพอสมควรแล้วที่จะไม่ล้มในบาปแบบเดิมอีก

ผมเชื่อว่าในช่วงสิบวันนั้น “โรมัสซีสงสัย” คิดซ้ำแล้วซ้ำอีกเกี่ยวกับความไม่เชื่อของตน การที่ตนขอหมายสำคัญอย่างหนึ่ง และความสิ้นหวังอันดำมืดนั้นที่ได้เกาะกุมเขาเมื่อเขาเคยคิดว่าพระเยซูตายไปแล้ว ตลอดกาลและศพของพระองค์ถูกตีตราและเนาอยู่ในหลุมศพของโยเซฟแล้ว! โรมัสได้เอานิ้วมือของตนแหงเข้าในรอยตะปูนั้นและสารภาพด้วยเสียงขาด ๆ หาย ๆ ว่าพระคริสต์ทรงเป็น “องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์

และพระเจ้าของข้าพระองค์!” แต่ผมขอเตือนคริสเตียนทุกคนด้วยใจยำเกรงตอนนี้ว่าความไม่เชื่อของคุณและการขาดการอธิษฐานและความศรัทธาและการไม่ใส่ใจต่อพระคัมภีร์ซึ่งทำให้เกิดความไม่เชื่อนั้น ต้องมีการเผชิญหน้าและการตัดสินใจอย่างจริงจังมากกว่าที่จะทำได้ในเวลาแค่ประเดี๋ยวเดียว ผมรู้สึกแน่ใจว่าโรมส์ในช่วงสิบวันนั้นได้ขังน้ำหนักบาปและความลึ้มเหลวต่าง ๆ ของตนและวิงวอนพระเจ้าให้จัดระเบียบนิสัยต่าง ๆ ในชีวิตและจุดประสงค์และแรงจูงใจของเขาใหม่หมดเพื่อที่เขาจะสามารถดำเนินชีวิตในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณได้และเหมาะที่จะรับการเติมเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชนั้น

ยากอบและยอห์นได้เมินเฉยต่อความกรุณาของพระเยซูที่มีต่อผู้คนมากมายที่อยู่รอบตัวพระองค์และไม่ได้มีภาระใจของพระองค์ที่มีต่อผู้คนมากมายที่ยังไม่รอดที่ติดตามพวกเขา มา พวกเขากลับโต้เถียงกันว่าคนไหนควรเป็นผู้แรกสุดในอาณาจักรนั้น พวกเขาได้เกณฑ์มารดาของตนมาอ่อนวอนกับพระเยซูเป็นการส่วนตัวว่าคนหนึ่งควรได้นั่งข้างขวาพระหัตถ์ของพระองค์และอีกคนได้นั่งข้างซ้ายพระหัตถ์ของพระองค์ในอาณาจักรที่จะมานั้น ผมแน่ใจว่าพวกเขาได้สารภาพบาปของพวกเขาไปแล้ว ไม่มีหลักฐานเลยว่าเมื่อพวกเขาได้เห็นพระเยซูผู้ทรงคืนพระชนม์และดีใจในการคืนพระชนม์ของพระองค์ พวกเขาเก็บบาปใดที่รู้ไว้ในใจของตนโดยที่ไม่ได้รับการยกโทษ แต่การสารภาพสิ่งหนึ่งและได้รับการยกโทษสำหรับมันแล้วนั้นเป็นเรื่องหนึ่ง แต่การครุ่นคิดอยู่กับผลเสียที่เกิดจากบาปของคน ๆ หนึ่งและเผชิญหน้ากับผลลัพธ์ที่ตามมาของบาปนั้นซึ่งส่งผลต่องานของพระคริสต์และจึงเริ่มเห็นหลายสิ่งแบบที่พระเจ้าทรงเห็นพวกมัน บ่อยครั้งต้องใช้เวลามากกว่าการสารภาพแค่ชั่วขณะหนึ่ง

ผมเชื่อว่าทุกคนเหล่านี้ในหมู่อัครทูตสิบสองคนในงานรับใช้ที่ตามหลังเพ็นเทคอสต์ให้หลักฐานอันดีว่าตนไม่ใช่คนเดิมอีกเลย พวกเขามีฤทธิ์เดชเหนือธรรมชาติ มันเป็นความจริง และนั่นเป็นสิ่งสำคัญ แต่ยิ่งไปกว่านั้น พวกเขาได้ขบหน้าเฝ้าคอยพร้อมกับการอดอาหารและการอธิษฐานนานสิบวัน เขาอดีตออกไปจากตัวและเตรียมพร้อมสำหรับอนาคต พวกเขาได้ตัดสินใจแล้ว พวกเขาได้เผชิญหน้าความลึ้มเหลวต่าง ๆ ของตนแล้ว พวกเขาได้วิงวอนพระเจ้าอย่างจริงจังจนได้รับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณและพระมหาบัญชาที่ให้แก่จิตวิญญาณเริ่มมีความสำคัญมากยิ่งขึ้นกว่าทุกสิ่งอื่นใดในโลก พวกเขาเฝ้ารอพระเจ้าจนกระทั่งพวกเขาพร้อมแล้วสำหรับการโดนข่มเหง พวกเขาเฝ้ารอพระเจ้าจนกระทั่งพวกเขาเต็มใจที่จะตาย เหมือนที่พวกเขาหลายคนได้ตายจริง ๆ เพื่อข่าวประเสริฐ พวกเขาได้สละทิ้งสิ่งต่าง ๆ ที่เป็นเรื่องรองแล้ว คุณเห็นแล้วว่า ความไม่ลดละในการอธิษฐานช่วยเตรียมคริสเตียนให้พร้อมรับคำตอบนั้นที่เขาแสวงหาและให้เป็นภาวะที่เหมาะสมที่จะรับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ

คนมากมายไม่เต็มเปี่ยมเพราะว่าพวกเขาไม่ทำตัวเองให้ว่างเปล่าเสียก่อน คนมากมายอยากเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่นั่นไม่ใช่ความปรารถนาแรกของพวกเขา ความปรารถนานั้น คำอธิษฐานนั้น ความมุ่งหมายนั้น ยังไปไม่ถึงอัตราส่วนที่ท่วมท้นแบบที่มันควรจะมี ใครเล่าสามารถอธิษฐานขอสิทธิ์ที่จะรับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในเมื่อเขายังไม่ฝึกการอธิษฐาน? ใครเล่าสามารถมีใจเด็ดเดี่ยวเกี่ยวกับเรื่องนี้ได้ในเมื่อเขายังไม่ตั้งใจสละเวลาที่จะชนะความปรารถนาอื่น ๆ และวางเรื่องอื่นไว้ก่อนเพื่อเรื่องหลักหนึ่งเดียวนี้? โอ คริสเตียนที่รักเอ๋ย คุณจะไม่ได้เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณจนกว่าคุณเต็มใจที่จะเฝ้าคอยพระเจ้า

และยอมให้พระองค์ทำสิ่งที่พระองค์ประสงค์กับคุณเพื่อเตรียมคุณให้พร้อมรับการเติมเปี่ยมของพระองค์ ฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณของพระองค์

ผมคิดว่าเราอาจกล่าวได้ว่าพระเจ้าทรงพร้อมอยู่แล้ว ก่อนหน้าเฟินเทคอสต์ ที่จะใส่ฤทธิ์เดชของพระองค์มาบนพวกสาวก แต่พวกเขาเองยังไม่พร้อม เหมือนกับที่ยาโคบไม่พร้อมที่จะเจอหน้าเอซาวอย่างสันติ จนกว่าเขาได้เผ้าคอยพระเจ้าทั้งคืนและปล้ำสู้กับทูตสวรรค์องค์นั้น และเหมือนกับที่ใจของหญิงชาวซีเรียฟีนิเซียผู้นั้นไม่พร้อมรับคำตอบอันเปี่ยมสง่าราศีนั้นที่มาสู่คำอธิษฐานของนางจนกว่านางได้พิสูจน์ให้เห็นความเชื่อของนางแล้ว เราก็คควรทราบว่ายังไม่พร้อมที่จะรับพระพรต่าง ๆ ของพระเจ้าจนกว่าเราเต็มใจที่จะเผ้าคอยพระเจ้า ไม่ว่าจะนานขนาดไหนตามที่พระองค์ทรงเห็นว่าเราต้องเผ้าคอยก่อนที่เราจะได้รับการเติมเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์

Dr. Hyman Appelman เล่าว่าเขากลับบ้านหลังจากไปร่วมการประชุมเพื่อประกาศข่าวประเสริฐเพื่อมาดูแลลูกชายแรกเกิดของเขา เด็กน้อยนั้นตัวเล็กจิ๋วจนเขาจำหน้าพ่อของตัวเองไม่ได้ ไม่สามารถจดจำสายตาคู่ที่ผู้เป็นพ่อได้ ยังไม่ได้เรียนรู้ที่จะยิ้มเลยด้วยซ้ำ และ Dr. Appelman กล่าวว่า “ผมอยากให้ลูกอายุสองขวบตอนนี้เลยจ้ะ!”

แม่ยายของเขากล่าวว่า “ลูกเอ๊ย เด็กทารกไม่ได้เกิดปั๊บโตปั๊บกน้อย!”

แน่นอนว่า เด็กทารกไม่ได้เกิดปั๊บโตปั๊บก กระทั่งก่อนปีเหล่านั้นที่คุณแม่คอยดูแล บ้อนนม ล้างตัว ฝึกทารกที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ มีเวลายาวนานหลายวันของการเฝ้ารอในระหว่างตั้งครรภ์ จากนั้นมีเวลาของการเจ็บท้องใกล้คลอดและความเจ็บปวดเมื่อเด็กน้อยนั้นลืมตาดูโลก

แต่มันไม่ยากเลยที่จะเห็นว่าบรรดาเด็กทารกคุ่มค้ำกับความลำบากของผู้เป็นแม่ ลูกน้อยคุ่มค้ำกับช่วงเวลาเก้าเดือนที่อดอดไม่สบายสำหรับผู้เป็นแม่ คุ่มค้ำกับการเจ็บท้องใกล้คลอดและการทนทุกข์ตอนคลอดบุตร คุ่มค้ำกับผ้าอ้อมที่เลอะเทอะ หลายคืนของการพักผ่อนที่ถูกรบกวนและค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูเด็ก และเราคงเป็นคนโง่เขลาจริง ๆ หากเรามองไม่เห็นว่าคุณฤทธิ์เดชอันไร้ขีดจำกัดของพระเจ้าที่มาอยู่บนเหล่าคริสเตียนที่ไม่ได้เรื่องเพื่อทำให้พวกเขาเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณนั้นคุ่มค้ำกับการเผ้าคอยพระเจ้าทั้งหมดนั้น การตรวจค้นใจทั้งหมดนั้น การวิงวอนและการรบเร้าและการอ้อนวอนทั้งหมดนั้นซึ่งมันต้องมี! โอ เราต้องเสียอะไรบางอย่างอยู่แล้วเพื่อจะได้รับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ แต่นั่นเป็นวิธีที่พระเจ้าประทานบรรดาของประทานที่มีค่าที่สุดของพระองค์ มันเป็นเรื่องจริงที่ว่าเราได้รับความรอดฟรี ๆ เพราะการทนทุกข์เหล่านั้นของพระคริสต์เพื่อเรา แต่ถ้าเราอยากเข้าสู่การทนทุกข์ต่าง ๆ ของพระองค์และเข้าสู่ฤทธิ์เดชของพระองค์และเข้าสู่กิจวัตรที่ชนะจิตวิญญาณของพระองค์ เราก็คต้องเต็มใจที่จะเผ้าคอยพระเจ้าและเตรียมใจให้พร้อมที่จะเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

มีผู้อ่านท่านใดคิดใหม่ว่าหนังสือเล่มนี้ที่พูดถึงพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกจัดเตรียมมาอย่างลวก ๆ อย่างง่าย ๆ และอย่างรวดเร็ว ๆ? งั้นขอให้ผมบอกคุณว่าผมเขียนมันมาตลอดสิบหกปีกว่า ๆ! กว่าสิบหกปีก่อน ผมได้เขียนฉบับร่างขนาดเท่าหนังสือเล่มหนึ่งเสร็จสมบูรณ์เกี่ยวกับหัวข้อนี้ แต่มันยังไม่สนุกอมติ มันยังไม่พร้อมซะทีเดียว ผมสำนึกในตอนนั้นว่าพระเจ้าทรงมีความเข้าใจอันไพบุลย์มากกว่าเกี่ยวกับพระวจนะและประสบการณ์

อันไพบูลย์มากกว่าเกี่ยวกับฤทธิ์เดชของพระองค์ในการชนะจิตวิญญาณเตรียมไว้สำหรับผม ฉะนั้นตลอดสิบหกปีอันยาวนานนั้นผมได้ศึกษาค้นคว้าและอธิษฐาน ได้เขียนบทความหลายชิ้นและสอนหลายที่ประชุมเกี่ยวกับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และตลอดเวลานั้นใจของผมกำลังร้องทูลต่อพระเจ้าเกี่ยวกับเรื่องนี้ มีแต่พระเจ้าที่ทราบถึงความเหนื่อยยากและการตรวจค้นใจและการศึกษาค้นคว้าและการปรึกษาซึ่งได้เกิดขึ้นในการทำให้เกิดหนังสือเล่มนี้ขึ้นมา ตั้งแต่ผมได้เริ่มต้นการจัดเตรียมสำหรับหนังสือเล่มนี้ ผมได้เขียนหนังสือและแผ่นพับอีกประมาณสี่สิบฉบับ และบางฉบับเหล่านั้นได้ถูกใช้การอย่างกว้างขวาง แต่หนังสือเล่มนี้ต้องใช้การเตรียมพร้อมทั้งด้านความคิดและจิตใจที่ใช้เวลานานหลายปี และถ้าผมต้องใช้เวลามากขนาดนั้นและการเฝ้าคอยพระเจ้าอย่างจริงจังและการศึกษาค้นคว้าเพื่อเตรียมหนังสือเล่มนี้ เหตุใดคริสเตียนถึงไม่ควรเสียเวลาและน้ำตาและการอ่อนน้อมบ้างเล่าเพื่อจะมีฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ที่ผมกำลังเขียนถึงอยู่? โอ ผมขอรับประกันคุณว่าการเฝ้าคอยพระเจ้านั้นเตรียมคริสเตียนให้พร้อมรับคำตอบนั้นที่เขาเฝ้ารอ-ฤทธิ์เดชนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อชนะจิตวิญญาณ

III. คริสเตียนหลายคนในพระคัมภีร์บ่อยครั้งเฝ้ารอต่อพระพักตร์พระเจ้า เป็นเวลานานเพื่อจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

คริสเตียนหลายคนในพระคัมภีร์มีการเฝ้าคอยพระเจ้าเป็นเวลานานก่อนที่จะพวกเขาได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตอนแรกมันดูเหมือนน่าแปลกที่พระเยซูเจ้าดูเหมือนแค่ทูลขอพระบิดาและเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในทันที ในลูกา 3:21,22 เป็นบันทึกเกี่ยวกับการที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไร:

“บัดนี้เมื่อบรรดาคนทั้งหลายรับบัพติศมาแล้ว ต่อมา พระเยซูก็ทรงรับบัพติศมาด้วย และเมื่อทรงอธิษฐานอยู่ ฟ้าสวรรค์ก็แหวกออก และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงรูปสัญญาณดุนกเขาเสด็จลงมาบนพระองค์ และมีเสียงหนึ่งมาจากสวรรค์ ซึ่งตรัสว่า “ท่านเป็นบุตรที่รักของเรา เราโปรดปรานท่านมาก”

ทำไมพระเยซู หลังทรงรับบัพติศมา แค่อธิษฐานและฟ้าสวรรค์ก็เปิดออกและพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จลงมาบนพระองค์? ทำไมพระเยซูถึงไม่ต้องรอคอยและอ่อนน้อมและตรวจค้นแรงจูงใจต่าง ๆ ของพระองค์และสารภาพความผิดพลาดและความบกพร่องของพระองค์?

ผมคิดว่าคำตอบนั้นง่ายมาก ๆ: พระเยซูไม่ต้องสารภาพบาปทั้งหลายของพระองค์ เพราะพระองค์ทรงไม่มีบาปเลย พระองค์ไม่ต้องเฝ้าคอยพระบิดาเพื่อจะวิเคราะห์ความปรารถนาต่าง ๆ ของพระองค์เอง เพื่อสลະทิ้งสิ่งใดที่อยู่ระหว่างพระองค์กับพระเจ้าที่คอยขัดขวาง พระองค์ไม่ต้องเผชิญหน้าพระมหากษัตริย์และตรวจสอบใจของพระองค์เองว่าพระองค์ทรงอยากจริง ๆ ไหมที่จะชนะจิตวิญญาณ ในทุกเรื่องเหล่านี้พระเยซูทรงพร้อมอยู่แล้วที่จะรับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่มีการผันแปรเลยในจุดประสงค์ของพระองค์ ไม่มีการบกพร่องเลยในความเข้าใจของพระองค์ ไม่มีการทำตามอำเภอใจ ไม่มีแรงจูงใจเท็จที่ต้องถูกพิพากษา และวางไว้ต่างหากก่อนที่พระองค์จะสามารถเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ พระผู้ช่วยให้รอดทรงพร้อมอย่างสมบูรณ์แบบแล้วที่จะเต็มเปี่ยมตอนที่พระองค์ทรงอธิษฐาน และฉะนั้นจึงไม่จำเป็นต้องมีความล่าช้าเลย เหตุผลเหล่านั้นที่เราให้เพื่อแสดงให้เห็นว่าพระเยซูไม่ต้องเฝ้าคอยและตรวจสอบใจของพระองค์และ

วิงวอนต่อพระเจ้าก่อนที่พระองค์ทรงเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณก็เป็นเหตุผลเหล่านั้นที่เราทุกคนที่เหลือต้องเฝ้าคอยพระเจ้าจริง ๆ เรามีข้อผิดพลาดต่าง ๆ ที่พระองค์ไม่เคยมี เรามีความมุ่งหมายที่สองจิตสองใจและจุดประสงค์ต่าง ๆ ที่เป็นมลทินซึ่งไม่เคยนำพาพระทัยของพระองค์เลยและซึ่งพระองค์ไม่เคยต้องสารภาพและไม่ต้องตรวจสอบด้วยซ้ำ

ในความจริง เราอาจต้องกล่าวว่าพระเจ้าช่วยให้รอดที่รักทรงเตรียมพระทัยของพระองค์ให้พร้อมแล้วเพื่อรับการเติมเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชก่อนที่พระองค์ทรงเข้ามาในโลกด้วยซ้ำ! พระองค์ทรงรักเหล่าคนบาปด้วยความรักนิรันดร์ก่อนที่พระองค์ทรงจากท้องพระโรงแห่งสวรรค์ ทรงวางสง่าราศีนั้นที่พระองค์เคยมีกับพระบิดา และทรงรับสภาพของผู้รับใช้คนหนึ่งไว้บนตัวพระองค์เอง พระองค์ทรงเตรียมตัวแล้วเพื่อที่จะเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตอนที่พระองค์ทรงเข้ามาในโลกโดยตรัสว่า “ดูเถิด ข้าพระองค์มาแล้ว เพื่อที่จะกระทำตามพระประสงค์ของพระองค์” (ฮบ. 10:7,9) เหมือนกับที่พระเยซูสามารถรับบาปพิศมาและไม่ผละหนีไปจากมัน (โดยทรงทราบว่าบาปพิศมานั้นแสดงภาพความมรณาของพระองค์เองและการถูกฝังและการคืนพระชนม์โดยจ่ายราคานั้นเพื่อชดใช้บาปทั้งหลายของมนุษย์) พระองค์ก็สามารถทูลต่อพระบิดาด้วยพระทัยที่เปิดรับและมั่นใจ เพื่อขอการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณและรับฤทธิ์เดชนั้นซึ่งพระองค์มีสิทธิ์สมบูรณ์ที่จะรับ เพราะว่าบัดนี้ถึงเวลาแล้วที่พระองค์จะเข้าสู่งานรับใช้ปวงชนของพระองค์

ตอนที่พระเจ้าช่วยให้รอดทรงเป็นเด็กชายอายุสิบสองปีในพระวิหาร ซึ่งทำให้พวกผู้เชี่ยวชาญตกตะลึงกับความรู้ของพระองค์เกี่ยวกับพระคัมภีร์ พระองค์ก็กำลังเตรียมพระทัยและความคิดของพระองค์ให้พร้อมสำหรับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ เมื่อพระองค์ทรงกลับบ้านไปและยอมอยู่ใต้บังคับนางมารีย์และโยเซฟ และ “ทรงจำเริญขึ้นในด้านสติปัญญา และในด้านความสูง และเป็นทีโปรดปรานกับพระเจ้าและมนุษย์” ก็ไม่มีสักความคิดหรือคำพูดหรือการกระทำเลยซึ่งพระเจ้าช่วยให้รอดจะทรงละลายหรือซึ่งพระองค์จะต้องสับสนหรือสลัดทิ้ง มันไม่ยากเลยที่จะเห็นว่าทำไมพระเจ้าช่วยให้รอดที่รัก พระเมษโปดกของพระเจ้าผู้สมบูรณ์แบบและไร้บาป ไม่ต้องเฝ้าคอยต่อพระพักตร์พระเจ้ายาวนานเพื่อทูลขอการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณขณะที่พระทัยของพระองค์เองควรที่จะเตรียมพร้อม ไม่เลย พระองค์ทรงพร้อมสำหรับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณแล้ว และเมื่อเวลาอันเหมาะสมนั้นมาถึง พระองค์ก็ทูลขอพระบิดาและได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฤทธิ์เดชมหันต์ของพระองค์ทันที

แต่เราไม่เป็นแบบนี้ ถ้าเราอยากมีการเติมเปี่ยมเดียวกันนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งพระเยซูเคยมีนั้นมันก็เหมาะสมและเข้ากันจริง ๆ ที่เราควรเฝ้ารอต่อพระพักตร์พระเจ้าเพื่อให้ทรงชำระแรงจูงใจต่าง ๆ ของเราให้บริสุทธิ์ ให้ทรงจัดจ่อความมุ่งหมายและความหวังต่าง ๆ ของเรา และที่จะให้ความอดทนมีงานอันสมบูรณ์ของมันในชีวิตของเรา เหมือนอย่างที่เราคริสเตียนต้องเฝ้าคอยพระเจ้าในการอธิษฐานขอสิ่งอื่น ๆ อีกมากมาย เราก็ต้องเฝ้าคอยพระเจ้าเพื่อรับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์

และนี่ก็เป็นความจริงอยู่บ่อย ๆ เกี่ยวกับคนเหล่านั้นในสมัยพระคัมภีร์ที่อ่อนวอนขอฤทธิ์เดชของพระเจ้า

1. ให้เราพิจารณาการเฝ้ารอก่อนถึงพื้นเทคอสต์อีกหน

พระเยซูทรงบัญชาสาวกเหล่านั้นแล้วว่า “ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” (ลูกา 24:49) และพวกเขาได้เฝ้าคอยจริง ๆ และเราอ่านว่า พวกเขาใช้เวลาของตน “ในการอธิษฐานและการอ้อนวอน” (กิจการ 1:14)

สาวกเหล่านั้นไม่เพียงอธิษฐานและอ้อนวอนอย่างแน่วแน่ต่อเนืองขณะที่พวกเขาเฝ้ารอนานสิบวันก่อนที่พวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่พื้นเทคอสต์ แต่พระคำต่อนั้นดูเหมือนจะสอนอย่างชัดเจนว่า พวกเขาได้อุดอาหารและอธิษฐานเช่นกัน นั่นน่าจะเป็นความหมายของข้อพระคำในมัทธิว 9:14,15:

“แล้วพวกสาวกของยอห์นมาหาพระองค์ โดยทูลว่า “ทำไมพวกข้าพระองค์และพวกฟาริสีอดอาหารบ่อย ๆ แต่พวกสาวกของพระองค์ไม่อดอาหาร” และพระเยซูได้ตรัสกับพวกเขาว่า “บรรดาสหายของเจ้าบ่าวจะโศกเศร้าตราบใดที่เจ้าบ่าวอยู่กับพวกเขาได้หรือ แต่วันเหล่านั้นจะมาถึงเมื่อเจ้าบ่าวจะต้องถูกพรากไปจากพวกเขา และเมื่อนั้นพวกเขาจะอดอาหาร”

สาวกเหล่านั้นไม่ได้อดอาหารมากนักขณะที่พระเยซู เจ้าบ่าวองค์นั้น ยังอยู่กับพวกเขา แต่เมื่อพระองค์เสด็จขึ้นสู่สวรรค์โดยละพวกเขาไว้บนภูเขามะกอกเทศ จากนั้นเราก็ก็นึกได้ว่าสาวกเหล่านั้นอดอาหาร “เมื่อเจ้าบ่าวจะต้องถูกพรากไปจากพวกเขา และเมื่อนั้นพวกเขาจะอดอาหาร” พระคำต่อนั้นกล่าว ฉะนั้นในความจริงใจอันบริสุทธิ์และความร้อนรนแห่งจิตใจของพวกเขา ชายหญิงเหล่านี้ ผู้ซึ่งพระเจ้าช่วยให้รอดได้ประทานพระมหาบัญชาของพระองค์ให้ออกไปทั่วโลกและประกาศข่าวประเสริฐแก่มนุษย์ทุกคน จึงเฝ้าคอยพระเจ้าพร้อมกับ การร้องไห้และการวิงวอนอย่างแข็งขัน และพร้อมก็อดอาหารด้วยซ้ำ คำวิงวอนของคนเหล่านี้ที่เฝ้าคอยพระเจ้าก่อนหน้าพื้นเทคอสต์ช่างจริงจังและไม่ลดละจริง ๆ!

และผมต้องเตือนใจคุณอีกว่าพื้นเทคอสต์เป็นตัวอย่างที่ยอดเยี่ยมของผู้คนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ มันเป็น “วันตัวอย่างหนึ่ง” และเรื่องราวนั้นก็ถูกเล่าไว้อย่างละเอียด เพื่อให้เราจะได้เข้าใจว่า ผู้คนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไรในตอนนั้น แน่แน่นอนว่าการเฝ้าคอยพระเจ้าและการวิงวอนและการวางสิ่งธรรมดา ๆ ไว้ก่อนเพื่อให้เราจะได้รับสิ่งที่คริสเตียนต้องการมากที่สุดนั้นเป็นการกระทำที่ถูกต้องและสำคัญ เมื่อตัดสินใจโดยตัวอย่างนั้นของพวกอัครทูต

น่าสนใจที่ว่าคนกลุ่มเดิมนั้นอธิษฐานอีกในเวลาต่อมาและเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีก ตามที่บันทึกไว้ในกิจการ 4:31: “และเมื่อพวกเขาอธิษฐานแล้ว สถานที่ซึ่งพวกเขาประชุมอยู่นั้นได้สว่างไสว และพวกเขาทุกคนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และพวกเขากล่าวพระวาทะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ” แต่ตรงนี้คนกลุ่มเดิมนั้นดูเหมือนไม่ต้องตรวจค้นใจแบบเดิมแล้ว ไม่ต้องเฝ้าคอยพระเจ้าแบบเดิมแล้ว ฉะนั้นพวกเขาจึงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกโดยไม่ต้องรอนานสิบวัน และจากเรื่องนี้ผมคิดว่าเราถูกหนุนใจให้เชื่อว่า คริสเตียนคนใดที่เฝ้ารอที่แท่นบูชาและเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า ก็ควรที่จะเต็มเปี่ยมใหม่ได้อีก วันต่อวันสำหรับทุกความต้องการและทุกสถานการณ์ คนที่ง่วนอยู่กับการชนะจิตวิญญาณก็ควรที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ตลอด และในบางนัยคนที่เฝ้ารอพระเจ้าอยู่ตลอดก็ควรที่จะสามารถเต็มเปี่ยมได้ใหม่อีกด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เมื่อใดก็ตามที่เขาต้องการฤทธิ์เดชสำหรับโอกาสและงานใหม่ของการชนะจิต

วิญญาณ

2. การอธิษฐานและอดอาหารนานสามวันสามคืนของเปาโล

บทที่เก้าของกิจการเล่าว่าเปาโลกลับใจเชื่ออย่างไร และหลังจากที่เขาได้พบกับพระเจ้าผู้ช่วยให้รอดและบังเกิดใหม่แล้ว “เขามองอะไรไม่เห็นอยู่สามวัน และมีได้กินหรือดื่มอะไรเลย” (ข้อ 9) จากนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้าทรงบอกอานาเนียให้ไปถามหาเขาโล เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า “ดูเถิด เขากำลังอธิษฐานอยู่” เขาโลชาวเมืองทาร์ซัสได้อดอาหารและอธิษฐานนานสามวันสามคืนก่อนที่เขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จากนั้นอานาเนียก็มาหาเขาและบอกเขาว่า “พี่เขาโลเอ๋ย องค์พระผู้เป็นเจ้าคือพระเจ้าเยซู ผู้ซึ่งได้ทรงปรากฏแก่ท่านในทางที่ท่านมานั้น ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามา เพื่อท่านจะได้รับการมองเห็นของท่าน และเพื่อจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (ข้อ 17)

เปาโล หลังจากที่เขาได้รับความรอดแล้ว ได้อดอาหารและอธิษฐานนานสามวันสามคืน จนกระทั่งเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์! และถ้าการเฝ้าคอยพระเจ้าอย่างจริงจังขนาดนั้นจำเป็นสำหรับเขาโลชาวเมืองทาร์ซัสเพื่อที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ จักรวรรดิโรมันเราก็คาดหวังได้ว่าพวกเราหลายคนจะต้องเฝ้าคอยพระเจ้าด้วยความจริงจังแบบเดียวกันเพื่อที่จะมีฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้า

3. เปาโลและบารนาบัสก่อนการเดินทางแบบมิชชันนารีอันยิ่งใหญ่ของตน

ใช้เวลาเฝ้าคอยในการอดอาหารและอธิษฐานเพื่อขอ

ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ในคริสตจักรนั้นที่เมืองอันติโอก บารนาบัสและสิโมน ที่เรียกว่านิเกร์ และลูสิอัสชาวเมืองไซริน และมานาเอนได้เฝ้าคอยและอธิษฐาน พระเจ้าทรงวางภาระใหญ่บนใจของพวกเขาแล้ว เราเชื่ออย่างนั้น จากนั้นกิจการ 13:2,3 บอกเรา:

“ขณะที่คนเหล่านั้นกำลังรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า และอดอาหารอยู่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ตรัสว่า “จงแยกตั้งบารนาบัสกับเขาโลไว้ให้เราสำหรับงานซึ่งเราได้เรียกพวกเขาให้กระทำนั้น” และเมื่อเขาทั้งหลายได้อดอาหารและอธิษฐาน และวางมือของพวกเขาไว้บนบารนาบัสกับเขาโลแล้ว พวกเขาก็ส่งท่านทั้งสองไป”

ขณะที่ชายเหล่านี้ “กำลังรับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า” หรือเฝ้าคอยองค์พระผู้เป็นเจ้าด้วยการอดอาหารอยู่ พระวิญญาณบริสุทธิ์ก็ทรงบัญชาให้ตั้งเปาโลและบารนาบัสไว้ต่างหากสำหรับงานมิชชันนารีอันเปี่ยมสุขนี้ จากนั้นพวกเขาก็อดอาหารต่อไปอีกและอธิษฐานก่อนวางมือของตนบนบารนาบัสและเขาโลเพื่อส่งคนทั้งสองไปในการเดินทางแบบมิชชันนารีอันยิ่งใหญ่เหล่านั้นที่จะพาพวกเขาไปทั่วพื้นที่ส่วนใหญ่ของจักรวรรดิโรมัน

และพวกเขากำลังอธิษฐานขอการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไหม? และพวกเขาได้รับการเต็มเปี่ยมนี้ ฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณนี้ไหม? ผมคิดว่าใช้อย่างชัดเจน เพราะพระเจ้าข้าอัครทูตไปกล่าวไว้ว่า “ดังนั้นท่านทั้งสอง ซึ่งถูกส่งไปโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้ออกเดินทางไปยังเมืองเซลุเคีย” พวกเขาถูกส่งไปโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จากนั้นพระคำตอนนั้นก็เล่าเรื่องราวต่อไปเกี่ยวกับว่า ที่เมืองปาโพบัส พวกเขาประกาศข่าวประเสริฐแก่เซอร์จิวสเปาโล และการที่พวกเขาถูกต่อต้านโดยเอลีมาสคนทำเวทมนตร์ “แล้วเขาโล (ผู้ซึ่งถูกเรียกว่า เปาโล เช่นกัน) ที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พังตาของท่านดูเอลีมาส...” และในฤทธิ์เดช

มหันต์นั้นของพระเจ้าเขาประกาศคำพิพากษาให้ตกบนเอลีมาสและชนะเซอร์จีสเปาโลมาถึงพระคริสต์ (กิจการ 13:9-12) เปาโลและบารนาบัสถูกส่งไปโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์และเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์สำหรับการเดินทางแบบมิชชันนารีของพวกเขา แต่เพื่อจะรับการทรงเจิมอันเปี่ยมด้วยฤทธิ์มหันต์นี้ฤทธิ์เดชนี้จากเบื้องบน เปาโลและบารนาบัสพร้อมทั้งสหายคนอื่น ๆ ผู้ซึ่งมีภาระใจเกี่ยวกับเรื่องนี้ “รับใช้องค์พระผู้เป็นเจ้า และอดอาหาร” จากนั้นพวกเขาก็ “อดอาหารและอธิษฐาน” อีก

ช่างเป็นสิ่งที่น่าละอายจริง ๆ ที่มีมิชชันนารีจำนวนมากข้ามน้ำข้ามทะเลออกไปโดยที่ไม่เคยเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เลย!

เพื่อนคนหนึ่งให้กระดาษโน้ตแผ่นหนึ่งแก่มิชชันนารีผู้หนึ่งที่ออกเดินทางไปยังประเทศอินเดีย ซึ่งเขาได้อ่านหลังจากที่เขาขึ้นเรือแล้ว โน้ตแผ่นนั้นกล่าวคำว่า “คุณเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ไหม?” และคำถามนั้น ซึ่งถูกถามอย่างเร่งด่วนขนาดนั้น นำมิชชันนารีผู้นั้นให้เฝ้าคอยพระเจ้าจนกระทั่งเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จริง ๆ และเขาก็เริ่มเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวางในชื่อ “Praying Hyde” และหลายคนพันได้ได้รับความรอดภายใต้งานรับใช้ของเขา

Jonathan Goforth ได้เรียนรู้เคล็ดลับนี้เช่นกัน ที่ว่ามิชชันนารีคนหนึ่งต้องเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และการฟื้นฟูแสนวิเศษเหล่านั้นซึ่งพระเจ้าประทานให้แก่เขาในประเทศเกาหลีและแมนจูเรียจนถึงการชนะคนนอกคริสตหลายพันคนมาถึงพระคริสต์ แสดงให้เห็นว่าข้อกำหนดของพระเจ้าสำหรับมิชชันนารีแต่ละคนยังเหมือนเดิมคือ เขาต้องเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และแสดงให้เห็นเช่นกันว่าการทรงเจิมอันเปี่ยมสุขนี้และฤทธิ์เดชแห่งเพ็นเทคอสต์มายังเฉพาะคนเหล่านั้นที่เต็มใจเฝ้าคอยพระเจ้าอย่างจริงจังจึงพอที่จะรับการเต็มเปี่ยมของพระองค์

4. เอลีซาเฝ้าคอยพระเจ้าอย่างไม่ลดละเพื่อรับ

การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์

เอลีซาห์ผู้พยากรณ์นั้นเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์มากเสียจนมีกล่าวถึงยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาว่า “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ตั้งแต่ครรภ์มารดาของเขา” และเขาจะออกไป “ในจิตวิญญาณและฤทธิ์เดชของเอลีซาห์” (ลูกา 1:15-17) เอลีซาห์ผู้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณมีเอลีซาเป็นผู้ช่วยและศิษย์ของตน และเมื่อพระเจ้าใกล้จะรับเอลีซาห์ไปสวรรค์ เอลีซาก็มุ่งมั่นที่จะไม่ถูกทิ้งไว้โดยไม่ได้รับฤทธิ์เดชเดียวกันนั้นของพระเจ้า ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งเอลีซาห์แสดงออกมา เรื่องราวนี้ถูกบอกเล่าใน 2 พงศ์กษัตริย์ 2:1-15 ตรงนั้นเอลีซาห์ขอให้เอลีซารออยู่ขณะที่ตนไปต่ออย่างเมืองเบธเอล แต่ผู้พยากรณ์หนุ่มนั้นไม่ยอม เขากล่าวว่า “พระเยโฮวาห์ทรงพระชนม์อยู่ และจิตวิญญาณของท่านมีชีวิตอยู่แน่ฉันใด ข้าพเจ้าจะไม่จากท่านไปฉันนั้น” จากนั้นเหล่าศิษย์ของพวกเขาผู้พยากรณ์อยากพูดคุยกับเอลีซา และเขาปฏิเสธพวกเขาอย่างไม่ไยดี โดยสั่งพวกเขาว่า “ขอพวกเจ้าจงเงียบ ๆ ไว้” จากนั้นเอลีซาห์กล่าวว่า “เอลีซา ขอคอยอยู่ที่นี้เถิด ข้าพเจ้าขอร้องท่าน เพราะพระเยโฮวาห์ได้ทรงส่งข้าพเจ้าไปถึงเมืองเยรีโค” เอลีซาปฏิเสธอีกว่าตนจะไม่ยอมจากเอลีซาห์ไปไหน และพวกเขามาถึงเมืองเยรีโค ที่นั่นเอลีซาก็บอกปิดพวกศิษย์ของพวกเขาผู้พยากรณ์อีกผู้ซึ่งอยากพูดคุยเกี่ยวกับการกลับบ้านของเอลีซาห์ จากนั้นเอลีซาห์ขอร้องผู้พยากรณ์หนุ่มให้รออยู่ที่เมืองเยรีโคขณะที่ตนจะไปต่อ

แม่น้ำจอร์แดน แต่เอลีซาก็ไม่ยอมอีก และพวกเขาข้ามแม่น้ำจอร์แดนไป จากนั้นเอลีซาก็หันมาทางผู้พยากรณ์หนุ่มนั้นและกล่าวแก่เขาว่า “จงขอสิ่งที่ยากให้ข้าพเจ้าทำเพื่อท่านก่อนที่ข้าพเจ้าจะถูกรับไปจากท่าน” และเอลีซากล่าวว่า “ข้าพเจ้าขอร้องท่าน ขอให้วิญญาณของท่านอยู่บนข้าพเจ้าเป็นสองเท่าเถิด”

ช่างขอสิ่งที่ยากจริง ๆ! และดูเหมือนช่างเป็นการบังอาจจริง ๆ แต่ผู้พยากรณ์หนุ่มคนนั้นได้เสนอคำวิงวอนของตนแล้วและไม่ยอมหมดหวัง เสี่ยงร้องขอจากใจของเขา ถ้าเขาจะต้องเป็นผู้พยากรณ์ของพระเจ้าในอิสราเอลแทนที่เอลีซาห์ เขาก็ต้องมีฤทธิ์เดชเดียวกัน สองเท่าของฤทธิ์เดชเดียวกันนั้น ของพระวิญญาณนั้นที่เคยอยู่บนเอลีซาห์! และพระเจ้าทรงตอบแทนคำวิงวอนของเขา การเฝ้าคอยของเขา การรบเร้าของเขา และแม้แต่เหล่าศิษย์ของพวกเขาผู้พยากรณ์ก็เห็นได้ว่า “วิญญาณของเอลีซาห์ได้มาสถิตอยู่บนเอลีซาห์แล้ว”

ตรงนี้มีตัวอย่างอันเรียบง่ายอีกของคน ๆ หนึ่งที่ไม่ยอมรับคำปฏิเสธ ที่อธิษฐานและอ้อนวอนอย่างแน่วแน่ต่อเนื่องเพื่อขอฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์

ให้เราสรุปย่อเรื่องนี้ดังนี้: ในหลายเรื่องคริสเตียนทั้งหลายต้องอธิษฐานอย่างแน่วแน่ต่อไปจนกว่าคำตอบจะมา การอธิษฐานยาวนานต่อเนื่องเป็นเครื่องหมายที่แสดงถึงความเชื่อและเป็นที่พอพระทัยพระเจ้ายิ่งนัก และการอธิษฐานไม่ลดละบ่อยครั้งเป็นสิ่งจำเป็นเพราะว่าการอธิษฐานควรที่จะทำให้เราเสียอะไรบางอย่าง คริสเตียนแต่ละคนควรที่จะเต็มใจสละตัวเองและเวลาของตนและพลังงานของตนเพื่อทำให้พระเจ้าพอพระทัย และสิ่งอื่น ๆ ควรเป็นเรื่องรอง นั่นเป็นเหตุผลอันดีสำหรับการอธิษฐานอันมีชัยไม่ลดละ การเฝ้าคอยพระเจ้าแบบไม่ลดละเตรียมคริสเตียนให้พร้อมที่จะรับฤทธิ์เดชของพระเจ้า

และเห็นได้ชัดว่าในสมัยพระคัมภีร์ผู้คนมักต้องเฝ้าคอยพระเจ้ายาวนานก่อนที่พวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน หลังจากที่ถูกคน ๆ หนึ่งเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และทำงานซบสัตย์วิญญาณเป็นประจำ เขาก็อาจไม่ต้องรอคอยนานนักเพื่อที่จะเต็มเปี่ยมอีกหนด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้า แต่สิ่งมีค่าที่สุดที่พระเจ้าทรงเตรียมที่จะประทานให้แก่ลูก ๆ ของพระองค์คือ ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และถ้าเราต้องเข้าสู่งานของพระองค์ในการช่วยจิตวิญญาณให้รอด เราก็ต้องเต็มใจจ่ายราคาใดก็ตามที่พระองค์ทรงเรียก

คุณเคยลังเลที่จะเฝ้าคอยพระเจ้าในเรื่องนี้ไหม? คุณล้มเลิกการร้องทูลของคุณและในความท้อใจคุณได้ทำใจยอมรับงานรับใช้ที่ไร้ฤทธิ์เดชหรือคำพยานที่ไร้ฤทธิ์เดชไหม? โอ ท่านที่รัก อย่าถอดใจเลย! จงอธิษฐานและเฝ้าคอยพระเจ้าต่อไปจนกว่าพระองค์ทรงระบายลมหายใจมาบนคุณจากสวรรค์ในฤทธิ์เดชมหัศจรรย์!

บทที่ 13

คุณอยากเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณจริง ๆ หรือ?

“เพราะเราจะเทน้ำลงบนผู้ที่กระหาย และน้ำทั้งหลายลงบนดินแห้ง เราจะเทวิญญาณของเราบนเชื้อสายของเจ้า และพรของเราบนลูกหลานของเจ้า” - อสย. 44:3

คุณอยากเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ใหม่? คุณอยากเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จริง ๆ ไหม? มันก็เต็มเปี่ยมได้! ความปรารถนาอันจริงใจที่ออกมาจากก้นบึ้งของหัวใจเป็นเงื่อนไขหนึ่งของการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีเงื่อนไขอีกสองประการสำหรับการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์: อย่างแรกคือ ความเชื่อฟังแบบสิ้นสุดใจต่อคำบัญชาของพระคริสต์ที่ให้ขณะจิตวิญญาณ (กิจการ 5:32) และอีกอย่างคือการอธิษฐานที่มีชัยไม่ลดละ (ลูกา 11:8,13) แต่ก่อนคุณเริ่มต้นกระทำตามเงื่อนไขข้ออื่นใด คุณควรตรวจสอบใจของคุณเองอย่างจริงจังเพื่อดูว่าคุณอยากเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จริง ๆ หรือไม่!

“เราจะเทน้ำลงบนผู้ที่กระหาย และน้ำทั้งหลายลงบนดินแห้ง” องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัส และพระองค์ตรัสถึงการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เพราะพระคำตอนนั้นกล่าวต่อไปว่า “เราจะเทวิญญาณของเราบนเชื้อสายของเจ้า และพรของเราบนลูกหลานของเจ้า” พระเจ้าจะทรงเทพพระวิญญาณบริสุทธิ์มาบนคนเหล่านั้นที่กระหายจริง ๆ!

บนใครก็ได้ที่กระหายหรือ? ใครก็ได้ที่จิตวิญญาณของตนร้องหาการเต็มเปี่ยมด้วยพระพรของพระเจ้า ร้องหาฤทธิ์เดชแห่งพื้นเทคอสต์ การประกอบด้วยฤทธิ์เดชเหนือธรรมชาติที่ขณะจิตวิญญาณ-ใครก็ได้ที่จิตวิญญาณของตนกระหายหาและโหยหาฤทธิ์เดชของพระเจ้า-ก็มีมันได้หรือ? ใช่แล้ว ขอขอบคุณพระเจ้า! พระคำสองข้อก่อนหน้านั้นถูกกล่าวแก่ชนชาติอิสราเอล แก่ยาโคบ มีเจตนาอย่างชัดเจนว่าพระเจ้าทรงให้อิสยาห์สัญญาแก่เหล่าวิสุทธิชนภาคพันธสัญญาเดิมว่าเมื่อพวกเขาปรารถนามันอย่างจริงจัง พวกเขาาก็จะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เทลงมาบนพวกเขา แต่พระคำข้อนั้นยังใช้ได้ตอนนี้เหมือนเดิม พระเจ้าไม่ได้ตรัสแค่ที่ว่าพระองค์จะเทพพระวิญญาณบริสุทธิ์บนพวกยิว ไม่ ไม่ใช่แค่บนพวกยิวที่กระหาย! และไม่ใช่แค่บนพวกยิวที่กระหาย แต่บนใครก็ได้ที่กระหายพระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงถูกเทบนพวกเขา เพราะพระวาระของพระเจ้ากล่าวชัดเจนว่า “เราจะเทน้ำลงบนผู้ที่กระหาย” “ผู้ที่กระหาย” ใช้ได้วันนี้เหมือนที่มันเคยใช้ได้ก่อนพระคริสต์ทรงเข้ามาในโลก และพระเจ้าไม่เคยตรัสเกินสิ่งที่พระองค์ทรงหมายถึง พระองค์ประสงค์ให้ทุกคนที่เชื่อพระวาระของพระเจ้ารับพระสัญญานี้ไว้สำหรับตัวเอง ถ้าใจของคุณโหยหาและกระหายหาและร้องทูลต่อพระเจ้าเพื่อขอการเต็มเปี่ยมและฤทธิ์เดชของพระองค์ คุณก็มีมันได้ พระสัญญาอันแสนวิเศษ! นี่เป็นพระสัญญาหนึ่งแก่ “ผู้ใดก็ตาม” เช่นเดียวกับยอห์น 3:16

ช่างเป็นพระพรที่ไหลบ่าจริง ๆ ที่ทรงสัญญาไว้ตรงนี้! “น้ำท่วมบนดินแห้ง” คือพระสัญญานี้

ผมเคยพบเจอกับภัยแล้งใน West Texas เมื่อหญ้าแห้งกรอบในกลางฤดูร้อน เมื่อพืชผลแห้งเหี่ยวในทุ่งนา เมื่อฝุ่นทำให้เกิดหมอกสีแดงในบรรยากาศ และเมื่อดวงอาทิตย์ที่ไร้ความปรานีแผดเผาลงบนผืนดินที่แตกกระแหงและแห้ง และเมื่อวัวตายเกลื่อนรอบหลุมที่มีน้ำขัง ผมเคยได้กลิ่นเหม็นคูลุ้งจากศพของวัวที่อดตาย

และผมมองเห็นติดกระดูก ผมเคยเห็นเวลานั้นที่หลุมที่เคยมีน้ำขังเริ่มแห้งเหือดและต้องใช้รถไถขนส่งน้ำมาเพื่อให้ผู้คนได้ดื่มกิน แต่ภัยแล้งเช่นนั้นก็ไม่เลวร้ายเท่ากับภัยแล้งฝ่ายวิญญาณที่อยู่บนแผ่นดิน พ่อแม่ทั้งหลายที่ไร้ฤทธิ์เดชเห็นลูก ๆ ของตนจมดิ่งในบาป ทั่วทุกแห่งหนมีความเมามาย การหย่าร้าง การเล่นซู้ ความไม่เคารพกฎหมายปรากฏขึ้น เหล่าศิษยาภิบาลเทศนาให้คนหยิบมือหนึ่งฟัง และฤทธิ์เดชของพระเจ้าไม่ปรากฏเพื่อเปลี่ยนแปลงชีวิต เพื่อฟ่องใจเหล่าคนบาป เพื่อฟื้นฟูพวกวิสุทธิชน โอ ข้าแต่พระเจ้า ขอโปรดส่งฝนมาด้วยเถิด! ขอพระเจ้าทรงส่งฝนแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มาบนผู้คนของพระองค์ ขอพระเจ้าทรงส่ง “น้ำท่วมมาบนดินแห้ง” ด้วยเถิด

นั่นเป็นสิ่งที่เราต้องการวันนี้ใช่หรือ? โอ ท่านผู้อ่านที่รัก ผมขอเป็นกันเองมากขึ้นและกล่าวว่า นั่นเป็นสิ่งที่คุณต้องการมีใช่หรือในใจของคุณ ในบ้านของคุณ ในความอุตสาหะประจำวันของคุณที่จะรับใช้พระเจ้าและชนะจิตวิญญาณ? ผืนดินแห่งชีวิตของคุณไม่ออกผลและถูกภัยแล้งโจมตีไหม? ฉันขออธิษฐานขอให้พระเจ้าประทานความกระหายอันบริสุทธิ์ให้แก่คุณซึ่งจะอิ่มหนำได้โดย “น้ำท่วมมาบนดินแห้ง” แห่งการเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์เท่านั้น!

พระเจ้าตรัสว่า “เราจะเทวิญญาณของเราบนเชื้อสายของเจ้า และพรของเราบนลูกหลานของเจ้า” นี่เป็นพระพรหนึ่งไม่ใช่แค่สำหรับเหล่าวิสุทธิชนของพระเจ้า แต่สำหรับครอบครัวของพวกเขา บรรดาคนที่พวกเขารัก มิตรสหายของพวกเขาด้วย การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เคยถูกประทานให้เพื่อความสนุกสนานของเหล่าวิสุทธิชนเป็นหลัก มันถูกประทานให้เพื่อทำให้วิสุทธิชนเหล่านั้นกลายเป็นสายธารแห่งน้ำที่มีชีวิต บ่อน้ำพุแห่งชีวิตแก่ผู้ที่ยังไม่รอด! พระเยซูตรัสในยอห์น 7:37,38 ว่า “ถ้าผู้ใดกระหาย จงให้ผู้นั้นมาหาเราและดื่ม ผู้ที่เชื่อในเรา ตามที่พระคัมภีร์ได้กล่าวไว้แล้วว่า ‘จากภายในผู้นั้น บรรดาแม่น้ำแห่งน้ำประกอบด้วยชีวิตจะไหลออกมา’” พระผู้ช่วยให้รอดทรงสัญญาว่าเมื่อเรากระหายและเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จริง ๆ บรรดาแม่น้ำแห่งน้ำที่มีชีวิตก็จะไหลออกจากตัวตอนที่อยู่ภายในสุดของเราไปสู่คนเหล่านั้นทุกคนที่อยู่รอบตัวเรา ฉะนั้นคริสเตียนทุกคนจึงต้องการให้การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณถูกเทมาบนตนเพื่อที่พระพรของพระเจ้าจะมาอยู่บนเชื้อสายของเขาเช่นกัน

คริสเตียนทั้งหลายควรที่จะสามารถชนะครอบครัวของตนได้ โยชูวากล่าวว่า “แต่สำหรับข้าพเจ้าและครอบครัวของข้าพเจ้านั้น พวกข้าพเจ้าจะปรนนิบัติพระเยโฮวาห์” (ยชว. 24:15) นายคุกผู้นั้นที่เมืองฟิลิปปี เมื่อกลับใจเชื่อแล้ว ก็สามารถเห็นคนทั้งบ้านของเขาได้รับความรอดและรับบัพติศมาชั่วโมงเดียวกันของคือนั้นได้! โอ พวกคุณที่เป็นพ่อเป็นแม่ที่ได้รับความรอดแล้วและไม่สามารถชนะลูก ๆ ของคุณได้ คุณกำลังพลาดการเติมเปี่ยมแห่งความเชื่อของคริสเตียนตามพระคัมภีร์! คุณควรละอายใจต่อพระพักตร์พระเจ้าและต่อหน้ามนุษย์ที่คุณไม่มีสายธารที่ให้ชีวิตนั้นสำหรับคนเหล่านั้นที่อยู่รอบตัวคุณ เมื่อพระเจ้าทรงเทน้ำแห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์บนคนทั้งหลายที่กระหาย น้ำท่วมบนดินแห้ง เชื้อสายของคุณ ลูกหลานของคุณก็จะได้รับพระพรนั้นของพระเจ้าด้วย! นั่นเป็นพระสัญญาแห่งพระวอนอันเปี่ยมสุขของพระเจ้าทรงนี้ โอ ขอพระเจ้าทรงส่งมันมาบนบรรดาผู้ที่อ่านถ้อยคำเหล่านี้ด้วยเถิด!

พระสัญญานั้นแห่งอิสยาห์ 44:3 ซึ่งเรากำลังพูดถึงอยู่นี้ คล้ายกันกับพระสัญญานั้นในโยเอล 2:28,29:

“และต่อมาภายหลังจะเป็นอย่างนี้ เราจะเทพระวิญญาณของเรามาบนเนื้อหนังทั้งสิ้น และบุตรชาย บุตรสาวของพวกเขาจะพยากรณ์ พวกเขาคนชราของพวกเขาจะฝันความฝันต่าง ๆ และพวกเขาคนหนุ่มของพวกเขา จะเห็นนิมิตทั้งหลาย และในวันเหล่านั้นเราจะเทพระวิญญาณของเราบนเหล่าผู้รับใช้และบนเหล่าสาวใช้ด้วย”

ฉะนั้นตรงนั้นจึงเป็นคำสอนที่ว่าเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงถูกเทออก ฤทธิ์เดชของพระองค์ก็จะมาอยู่บน “เนื้อหนังทั้งสิ้น” นั่นคือ บนผู้คนทุกชนิด และจากนั้นพระคำตอนนี้กล่าวชัดเจนว่า “บุตรชายบุตรสาวของพวกเขา” จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเช่นกัน และแม้กระทั่งพวกเขาใช้และพวกเขาใช้! พระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่เพียงถูกเทออกลงบนเหล่าคริสเตียน แต่ลงบนผู้คนทุกชนิด แต่เมื่อพระองค์ทรงถูกเทออกลงบนเหล่า คริสเตียน เมื่อนั้นบุตรชายและบุตรสาวของพวกเขาจะถูกขนะมาถึงพระคริสต์ จะสนใจในงานรับใช้แบบ คริสเตียนและจะขึ้นบานในพระพรนั้นของพระเจ้า เหมือนพ่อแม่ของพวกเขา พวกเขาคนใช้และเหล่าคนงานที่ เกี่ยวข้องกับคนเหล่านั้นที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็จะรู้จักฤทธิ์เดชและพระพรของพระเจ้าด้วย โยเอล 2:32 ที่ตามมาติด ๆ และยิ่งพูดถึงการเทออกครั้งใหญ่ของพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ กล่าวไว้ว่า “และจะ เป็นเช่นนี้คือ ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามของพระเยซูฮว่าห์ก็จะรอดพ้น” และคำแปลของภาคพันธสัญญา ใหม่ตามที่เปโตรให้ไว้ในกิจการ 2:21 กล่าวไว้ว่า “ผู้ใดก็ตามที่จะร้องออกพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้าก็จะ รอด” ความรอดมาถึงเหล่าคนบาปเมื่อฤทธิ์เดชของพระเจ้ามาถึงเหล่าวิสุทธิชน! ไม่มีอะไรแบบที่เป็นการเท ออกของพระวิญญาณของพระเจ้าลงบนเหล่าคริสเตียนที่ไม่ส่งผลเป็นความรอดของเหล่าคนบาปหรอก

คริสเตียนที่รักเอ๋ย พระพรแห่งการฟื้นฟูอันทรงฤทธิ์นี้ ฝนจากสวรรค์นี้ “น้ำท่วมมาบนดินแห้ง” นี้ การเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นบนเชื้อสายและลูกหลาน ถูกสัญญาไว้แก่คนเหล่านั้นที่กระหายจริง ๆ คุณอยากเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าจริง ๆ ไหม?

I. ความปรารถนาจากใจที่เด็ดเดี่ยวเป็นสิ่งจำเป็น

ต่อฤทธิ์เดชแห่งฟื้นฟูเทออสต์

ไม่น่าประหลาดใจเลยที่พระเจ้าผู้ช่วยให้รอดทรงให้พวกอัครทูตและคนอื่น ๆ ฝึาคอยอยู่ในห้องชั้นบนนั้น ประมาณสิบวันก่อนที่ฤทธิ์เดชมหัศจรรย์แห่งพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาบนพวกเขาที่ฟื้นฟูเทออสต์ ในการฝึาคอย การวิงวอนและการอ้อนวอนนั้น ความปรารถนานั้นที่ลึกหม้อยู่ในใจของพวกเขาที่ถูกขบขัน ถูกขำระให้ บริสุทธิ์และถูกทำให้กระจ่างแจ้ง ถ้าพวกเขาเริ่มต้นอธิษฐานด้วยแรงจูงใจที่ผสมปนเป พวกเขาถึงลงเอยโดยการ อธิษฐานด้วยแรงจูงใจอันบริสุทธิ์ ถ้าพวกเขาเริ่มต้นอธิษฐานด้วยความใส่ใจแบบสองจิตสองใจและเจตนาอัน บิดเบือน พวกเขาถึงลงเอยโดยการอธิษฐานด้วยสิ้นสุดจิตใจของตนและด้วยความใส่ใจแบบแน่วแน่ต่อความคิด เดียวเท่านั้น โอ พวกเขาต้องเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าเพื่อที่จะนำชาวประเสริฐไปถึงมนุษย์ทุก คน! และเราแน่ใจได้ว่าเหตุผลเดียวที่องค์ประกอบด้านเวลาจำเป็นต้องมีในการฝึาคอยพระเจ้าเพื่อรับฤทธิ์เดช ของพระองค์ก็คือว่า โดยการตรวจสอบตัวเองขณะเราอธิษฐาน โดยการตัดสินบาปต่าง ๆ ของเราขณะเรา อธิษฐาน โดยการสละทิ้งความปรารถนาองลงมาทั้งหลายขณะเราอธิษฐาน เราก็จะมาถึงความปรารถนาอัน บริสุทธิ์นั้น ความกระหายอันบริสุทธิ์นั้นที่อยากรับฤทธิ์เดชของพระเจ้าซึ่งจะทำให้เราเหมาะที่จะมีฤทธิ์เดชนั้น ที่พระองค์ทรงสัญญาไว้ได้ ความปรารถนาอันร้อนรนและเด็ดเดี่ยวเป็นสิ่งจำเป็นต่อการเต็มเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช

ของพระเจ้า

1. จงพิจารณาว่ามันเป็นบาปแห่งความหน้าซื่อใจคดจริง ๆ ที่จะขอ สิ่งที่เราไม่อยากจะจริง ๆ การอธิษฐานที่ไม่มีความปรารถนาอันจริงใจ!

โอ เมื่อไรหนอเราถึงจะเรียนรู้ว่าพระเจ้าไม่พอพระทัยกับการตกแต่งภายนอกของศาสนา! เมื่อไร
หนอเราถึงจะเรียนรู้ว่าพระเจ้าไม่ทรงประทับใจกับบรรดาเครื่องเผาบูชาและเครื่องดนตรีเป่า หน้าต่างกระจกสี
และการสวดถวายสาธุการหรือการสรรเสริญพระรีซีมี? เมื่อไรหนอเราถึงจะเรียนรู้ว่าคำพูดแบบเป็นพิธีการและ
คำอธิษฐานแบบท่องจำและศูนย์กลางการนมัสการไม่มีความหมายอะไรเลยต่อพระเจ้า? คนที่ถวายเงิน คนที่
ร่วมการประชุมนมัสการ คนที่กล่าวคำอธิษฐานของตนคงดูเหมือนชอบธรรมจริง ๆ ในสายตามนุษย์ แต่ในสาย
พระเนตรของพระเจ้าผู้ทรงทราบจิตใจ คน ๆ นั้นอาจเป็นฟาริสีคนหนึ่งเหมือนอุ้มกัฟซึ่งศพที่ฉาบปูนขาว ซึ่งส่ง
กลิ่นเหม็นหึ่งจากกระดูกคนตายก็ได้! ผมเชื่อมั่นว่าเราเน้นมากเกินไปเกี่ยวกับถ้อยคำสละสลวยและวลีอัน
ไพเราะและความถูกต้องด้านศาสนศาสตร์ในคำเรียกต่าง ๆ แห่งคำอธิษฐานของเรา สิ่งเดียวที่สำคัญแห่งคำ
อธิษฐานในสายพระเนตรของพระเจ้าคือความจริงใจ และเราช่างเป็นคนหน้าซื่อใจคดจริง ๆ เมื่อเรากล่าว
ถ้อยคำแห่งคำอธิษฐานหนึ่งซึ่งไม่ใช่เสียงร้องทูลจากใจของเรา!

ดังนั้น ผู้คนมากมายจึงอธิษฐานขอการเต็มเปี่ยมของพระวิญญูณบริสุทธิ-นั่นคือ ถ้อยคำของพวกเขา
ทูลขอการเต็มเปี่ยมของพระวิญญูณ

ชาวพุทธคนหนึ่งเดินไปตามถนนพร้อมกับวงล้ออธิษฐานอันหนึ่งที่ติดไม้เท้าของเขาเพื่อที่วงล้อนั้นจะ
หมุนไปพร้อมกับการเคลื่อนที่ของไม้เท้าและคำอธิษฐานที่เขียนไว้บนนั้น ซึ่งผูกติดอยู่กับวงล้อนั้น ก็หมุนเวียนเข้าไป
เข้ามา! ชายนอกศาสนาคนนั้นไม่รู้ว่าพระเจ้าทรงสนพระทัยเกี่ยวกับคำอธิษฐานเหล่านั้นแห่งหัวใจและไม่ทรงสน
พระทัยเกี่ยวกับว่าวงล้ออธิษฐานนั้นหมุนเวียนไปกี่รอบ! คาทอลิกบางคนที่ร้อนรนแต่ถูกชักนำให้หลงผิดคิดที่
จะได้รับกุศลผลบุญโดยการกล่าวสรรเสริญพระแม่มาเรียซ้ำหลายรอบ หรือกล่าวว่่านักบุญเปโตรของพวกเราซ้ำ
หลายหน โดยลืมไปว่าพระเจ้าไม่ทรงสดับฟังเราเพราะการพูดเยอะของเราเลย ผมเชื่อว่าคริสเตียนจำนวนมาก
อธิษฐานแบบไม่จริงจึงขอให้พระเจ้าทำให้พวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูณบริสุทธิในเมื่อไม่มีความปรารถนา
ที่แท้จริงจากใจที่แน่วแน่เลย ไม่มีความกระหายของจิตวิญญูณที่อยากจะได้รับการเต็มเปี่ยมของพระเจ้าเลย! บาง
คนไม่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูณบริสุทธิเพราะว่าพวกเขาไม่หมายความว่าพวกเขาไม่หมายความว่าพวกเขาทูลขอให้ตนเต็ม
เปี่ยมด้วยพระวิญญูณ

ในบทละครเรื่องแสมเล็ดของเชกสเปียร์ กษัตริย์คลาวดิอุสผู้ชั่วร้าย หลังจากฆ่าพี่ชายของตนซึ่งเป็น
กษัตริย์แห่งเดนมาร์คแล้ว ก็ขึ้นครองบัลลังก์ต่อจากพี่ชายของตนและแต่งงานกับภรรยาของพี่ชายของตน เมื่อ
ถูกจิตสำนึกฟ้องใจ เขาก็พยายามที่จะอธิษฐาน แต่เขาจะกลับใจจากบาปทั้งหลายของตนและยังครองบัลลังก์ที่
ตนขโมยมาและภรรยาที่ตนขโมยมาได้อย่างไร? หลังจากช่วงเวลาอันปวดร้าวของการพยายามที่จะอธิษฐาน
ชายชั่วผู้นี้ก็ร้องออกมาว่า:

ถ้อยคำของข้าบินขึ้นไป ความคิดของข้ายังอยู่บนพื้น

ถ้อยคำที่ปราศจากความคิดไม่เคยได้ไปถึงสวรรค์เลย

ถ้อยคำของเขาสารภาพบาปต่าง ๆ ของเขา อ้อนวอนขอการยกโทษและพระเมตตา แต่ใจชั่วของเขา ไม่ได้กลับใจใหม่ ไม่ได้ละทิ้งบาปของตน ไม่ได้โยยหาการอวยพรของพระเจ้ามากไปกว่าที่เขาอยากได้บัลลังก์ที่ขโมยมาและความรักอันมิชอบของตน! โอ เพื่อนที่รักเอ๋ย เมื่อคุณมาอธิษฐานขอการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ ผมขอรับรองคุณที่จะแน่ใจว่าใจของคุณขึ้นไปเช่นเดียวกับคำพูดของคุณ มิฉะนั้นพระเจ้าจะไม่ทรงสดับฟังเลย

2. พระคัมภีร์หลายตอนสอนเราว่าคำอธิษฐานที่ไปถึงพระเจ้า

ต้องเป็นการแสดงออกของความปรารถนาแห่งหัวใจที่ซื่อตรง

คนที่อธิษฐานขอให้ตนเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณต้องกระหายหาพระวิญญาณ ต้องมีความปรารถนาอันจริงจังในหัวใจของตน แต่นั่นเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงเรียกร้องในทุกคำอธิษฐานมิใช่หรือ ไม่ว่าจะคำขอนั้นจะเป็นอะไรก็ตาม? จงพิจารณา มาระโก 11:24:

“เหตุฉะนั้นเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า สิ่งใดก็ตามที่พวกท่านปรารถนา เมื่อพวกท่านอธิษฐาน จงเชื่อว่าพวกท่านได้รับสิ่งเหล่านั้นแล้ว และพวกท่านจะมีสิ่งเหล่านั้น”

เราถูกหนุนใจให้อธิษฐานขอสิ่งใดก็ได้ ขอแค่เป็นการเทออกอันซื่อตรงจากใจที่หิวโหย! “สิ่งใดก็ตามที่พวกท่านปรารถนา เมื่อพวกท่านอธิษฐาน” พระคำตอนนี้กล่าว ความปรารถนาเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งของคำอธิษฐานที่ซื่อตรง ความปรารถนาหนุนหลังความไว้วางใจ หนุนหลังเงื่อนไขอื่น ๆ ทุกประการของคำอธิษฐานที่ได้รับคำตอบ

จงพิจารณาเยเรมีย์ 29:12,13:

“แล้วพระเจ้าจะร้องทูลเรา และพระเจ้าจะไปและอธิษฐานต่อเรา และเราจะตั้งใจฟังพระเจ้า และพระเจ้าจะแสวงหาเรา และพบเรา เมื่อพระเจ้าแสวงหาเราด้วยสิ้นสุดใจของพระเจ้า”

ผู้คนมากมายจริง ๆ อธิษฐานขอการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณแต่ไม่พบสิ่งที่ตนแสวงหาเพราะว่าพวกเขาไม่กระหายหาการเติมเปี่ยมของพระองค์ด้วยสิ้นสุดใจของตน! แน่نونว่าเราไม่อาจเน้นย้ำเกินพอดีเรื่องที่ว่านั้นต้องซื่อตรงเมื่อใจเหล่านั้นมาพูดคุยกับพระเจ้า! ผมขอรับรองคุณ อย่าคาดหวังว่าจะเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์หากคุณไม่โยยหาที่จะเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

3. คุณอยากเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณมากกว่าที่

คุณอยากได้สิ่งอื่น ๆ ไหม?

ความปรารถนาที่จะเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่อันดับที่เท่าไรในใจของคุณ? มันเป็นความปรารถนาอันดับที่หนึ่งแห่งใจของคุณหรือที่สามหรือที่สี่หรือที่สิบ? คุณโยยหาที่จะมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อที่คุณจะชนะจิตวิญญาณได้และทำสิ่งเดียวกันที่พระเจ้าทรงรักสุดพระทัย จนไม่มีสิ่งใดในโลกมีความสำคัญขนาดนี้เลยไหม? หรือว่าเรื่องนี้ซึ่งเป็นอันดับหนึ่งสำหรับพระเจ้า เป็นอันดับสุดท้ายสำหรับคุณ? ช่างเป็นการทำผิดต่อพระเจ้าจริง ๆ กับการไม่ให้อะไรต่าง ๆ ที่ควรเป็นที่หนึ่งได้เป็นที่หนึ่ง แต่พระเจ้าไม่ยอมเป็นที่สองเด็ดขาด ชายที่มีศักดิ์ศรีคนใดจะรู้สึกอย่างไรหากภรรยาของตนจะพูดกับตนว่า “ฉันรักคุณมาก ๆ ค่ะ ฉันอยากทำให้คุณพอใจ ฉันอยากทำให้คุณมีความสุข ฉันชอบอยู่ใกล้ ๆ คุณ อันที่จริง มีชายแค่สามคนเองนะค่ะที่ฉันรักมากกว่าคุณ รองจากพวกเขาแล้ว คุณก็อยู่ลำดับถัดมาเลยนะค่ะที่ฉันอยากเอาใจและทำให้มีความสุข”? สำหรับสามีคน

ใดที่มีหัวใจคิด ความรักแบบนั้นก็คงเป็นสิ่งที่น่าสะอิดสะเอียนจริง ๆ

บัดนี้จงพิจารณาว่าพระเยซูได้ทรงตายเพื่อช่วยเหลือคนบาปให้รอด พระมหาบัญชาของพระองค์บัญชาเราให้ไปและนำข่าวประเสริฐไปถึงมนุษย์ทุกคน แต่พระเยซูทรงเตือนเราว่าเราไม่สามารถชนะจิตวิญญาณได้จนกว่าเราประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน กิจธุระหลักสำหรับคริสเตียนคือ การมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อที่เขาจะทำงานนั้นของพระเจ้าได้ คราวนี้เมื่อคุณอธิษฐานขอการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ นี่เป็นความปรารถนาอันดับหนึ่งแห่งใจของคุณจริง ๆ ไหม? เราควรเผชิญหน้ามันแบบตรง ๆ: เราไม่สามารถเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และเติมเปี่ยมด้วยทุกสิ่งที่เหลือไปได้ด้วยได้ เราไม่สามารถมีสิ่งที่ดีที่สุดของพระเจ้าและความเพลิดเพลินทั้งหมดของโลกไปพร้อมกันได้ เราต้องเลือกระหว่างการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณกับสิ่งอื่น ๆ ในลักษณะเฉพาะตัวของกรณีนี้ เราต้องเรียนรู้ที่จะอยากได้สิ่งเหล่านั้นที่พระเจ้าทรงอยากได้เป็นอันดับแรกก่อน หากเราอยากมีการเติมเปี่ยมแห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่บนเรา

“เราจะเทน้ำลงบนผู้ที่กระหาย และน้ำทั้งหลายลงบนดินแห้ง” องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสในอิสยาห์ 44:3 แน่แน่นอนว่าหากคุณตระหนักว่าชีวิตของคุณเป็นที่กันดารแห้งแล้ง คุณก็คงอยากเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์-อยากได้สิ่งนั้นมากกว่าสิ่งอื่นใดในโลก

คุณอยากได้การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณมากกว่าที่คุณอยากได้คำสรรเสริญของมนุษย์ไหม? คุณอยากได้ฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้ามากกว่าที่คุณอยากได้เพื่อนฝูงของคุณและการที่พวกเขาอยู่ร่วมกับคุณและรักคุณไหม? คุณอยากได้การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์มากกว่าที่คุณอยากได้การนอนตอนกลางคืนของคุณและอาหารมื้ออร่อยของคุณไหม? ถ้าเราอยากได้สิ่งสำคัญทั้งหลายมาก่อน เราก็ต้องเรียนรู้ว่าไม่มีสิ่งใดในทั้งโลกนี้ที่จะมีความสำคัญเทียบได้กับฤทธิ์เดชและการอวยพรของพระเจ้า ในการชนะจิตวิญญาณ ในการทำงานรับใช้ใดเพื่อพระเจ้า การศึกษาเป็นเรื่องรองและไม่ใช่ว่าสิ่งสำคัญ ความถนัดเฉพาะทางและพรสวรรค์ต่าง ๆ ไม่ใช่สิ่งสำคัญ อิทธิพลกับผู้อื่นก็มีความสำคัญน้อยกว่าเมื่อเทียบกัน สภาพการณ์ที่เอื้ออำนวยและเครื่องมือที่เพียบพร้อมเป็นเรื่องรองและไม่ใช่ว่าสิ่งสำคัญ โอ เราจะเรียนรู้เมื่อไรหนอว่าเพื่อที่จะทำงานนั้นของพระเจ้า สิ่งเดียวที่จำเป็นคือ ลมหายใจนั้นแห่งสวรรค์ที่มาอยู่บนตัวเรา การประกอบด้วยฤทธิ์เดชนั้นจากเบื้องบน! และมันเป็นความหน้าซื่อใจคดที่ไม่จริงใจอย่างหนึ่งเลยกับการที่คริสเตียนคนใดจะหุบลขอให้ตนเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ในเมื่อตนไม่ให้พระพรนี้อยู่เหนือสิ่งอื่นทุกสิ่งทีใจของตนอาจปรารถนา พระเจ้าทรงเทน้ำลงบนผู้ที่กระหาย คุณกระหายจริง ๆ ไหม? คุณอยากเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จริง ๆ ไหม?

4. ความปรารถนาของคุณที่อยากได้ฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อชนะจิตวิญญาณ

จริงใจมากพอที่จะทำให้คุณอธิษฐานต่อไปจนกว่าคำตอบจะมาไหม?

ผมไม่เชื่อว่าพระเจ้าทรงตั้งจำนวนชั่วโมง วัน สัปดาห์หรือเดือนไว้ว่าจะต้องเป็นเท่านี้เท่านั้นซึ่งคริสเตียนคนใดต้องใช้ในการอธิษฐานก่อนที่เขาจะเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่เราอ่านเกี่ยวกับพวกอัครทูตอย่างแน่อนว่า “คนเหล่านี้ทุกคนอยู่พร้อมใจกันต่อเนื่องในการอธิษฐานและการอ้อนวอน” ก่อนถึงเพ็นเทคอสต์ (กิจการ 1:14) มันแน่อนว่าคนที่เคาะที่ประตูบ้านเพื่อนของตน อ้อนวอนขอขนมปังให้อีกคน ไม่อาจได้รับสิ่งที่ตนขอเพราะว่าชายคนนั้นเป็นเพื่อนของเขา แต่เพียงเพราะ “การวิงวอนมากเข้า” ของเขา (ลูกา

11:8) เราถูกสอนบ่อยครั้งจริง ๆ ในพระคัมภีร์ว่าความปรารถนาแห่งจิตใจของคน ๆ หนึ่งจะได้รับคำตอบก็โดยการเฝ้าคอยพระเจ้าอย่างต่อเนื่องเท่านั้น 2 พงศาวดาร 7:14 บอกเราว่าถ้าเราอยากมีการฟื้นฟู เราต้องไม่แค่อธิษฐาน แต่พระเจ้าทรงบัญชาเราว่า “...และแสวงหาหน้าของเรา” ฉะนั้นผมจึงคิดว่าเราอาจกล่าวได้อย่างเหมาะสมว่าคนเหล่านั้นที่อยากเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ควรอยากได้สิ่งนั้นมากพอจนพวกเขาเต็มใจที่จะเฝ้าคอยพระเจ้าและอธิษฐานต่อไปจนกว่าคำตอบนั้นมาถึง

II. การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณเป็นสิ่งที่คุณ

ต้องการจริง ๆ หรือสิ่งอื่นกันแน่?

คุณอยากได้สิ่งใดจริง ๆ? คุณบอกว่าคุณกระหาย แต่คุณกระหายหาการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณหรือกระหายหาสิ่งอื่น? ผู้คนหลายพันที่กล่าวว่าตนอยากเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ไม่มีภาระใจอันล้าลึกที่จะชนะจิตวิญญาณและไม่เฝ้าคอยเพื่อที่จะประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน เพื่อที่พวกเขาจะได้เป็นเหล่าพยานที่ขอบพระทัยเพื่อพระคริสต์ ถ้าคุณไม่ได้คิดแบบเดียวกับที่พระเจ้าทรงคิด คุณก็ไม่สามารถอ้างพระสัญญาของพระองค์ได้

1. การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณไม่ใช่การชำระให้บริสุทธิ์

มีการชำระให้บริสุทธิ์แบบที่พระคัมภีร์กล่าวถึง แต่มันไม่ใช่การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ คริสเตียนคนใดบ้างไม่อยากจะพ้นอิสระจากบาป เป็นไทจากการทดลองเหล่านั้นของบาป เป็นไทจากความวุ่นวายของจิตใจที่บาปนำมาให้? โอ ผมโหยหาหลายครั้งจริง ๆ ที่จะพอกันทีกับบาป! ถ้าเพียงแต่พระเจ้าจะไม่ทรงรอนกว่าพระเยซูเสด็จมา แต่เปลี่ยนแปลงร่างกายอันต่ำช้านี้เดี๋ยวนี้เลยก็คงดี! ถ้าเพียงแต่พระเจ้าจะทรงเผาธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังจนมอดไปเลยและทำให้ผมบริสุทธิ์ ไร้บาป ไร้มลทินหมดทั้งตัวอย่างสมบูรณ์แบบเป็นนิรันดร์เลยก็คงดี! แต่ถ้าคุณแสวงหาการถอนรากถอนโคนธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนัง ไม่ว่าจะเจตนาของคุณจะดีขนาดไหน คุณก็กำลังแสวงหาบางสิ่งที่แตกต่างกันจากการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณนั้นซึ่งพระเจ้าทรงสัญญาไว้แก่ผู้ที่กระหาย การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ ฤทธิ์เดชจากเบื้องบนเพื่อทำให้คุณเกิดผลมากในฐานะพยานที่ชนะจิตวิญญาณเป็นสิ่งที่คุณอยากได้ หรือว่าคุณปรารถนาที่จะเป็นไทจากการทดลองและเป็นไทจากความละอายและข้อครหาของบาป? สองสิ่งนี้ไม่ใช่เป้าหมายอันเดียวกัน ถ้าคุณหมายถึงการถอนรากถอนโคน ก็อย่าแสวงหาการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณเลย การเอือมระอา กับบาปและการกระหายหาการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณเป็นสองสิ่งที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง

ผมขอรับรองคุณให้กลับไปศึกษาอีกสิ่งหนึ่งที่พระเยซูทรงสัญญาไว้กับเหล่าสาวกของพระองค์ที่เฝ้าคอยอยู่ในห้องชั้นบนนั้นก่อนถึงเพนเทคอสต์ จงอ่านเรื่องราวในในลูกา 24:45-49 และจงอ่านมันอีกในบทแรกของกิจการ คุณจะพบตรงไหนเลยที่พระเยซูทรงสัญญาพวกเขาว่าเมื่อพระวิญญาณเสด็จมา พระองค์จะชำระพวกเขาให้สะอาดและทำให้พวกเขาสมบูรณ์แบบ ว่าพระองค์จะเอาธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังที่ผิดบาปนั้นออกไป จงอ่านบันทึกเหตุการณ์แห่งพระพรแสนมหัศจรรย์นั้นที่มาตอนเพนเทคอสต์อีกที ตามที่บันทึกไว้ในบทที่สองของกิจการ คุณจะเห็นว่าสาวกเหล่านั้นเฝ้าคอยฤทธิ์เดชและฤทธิ์เดชนั้นก็มา! คุณจะเห็นว่าพวกเขาได้รับคำบัญชาให้เป็นเหล่าพยานและว่าฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้มาอยู่บนพวกเขาเพื่อช่วยให้พวกเขาสามารถชนะจิต

วิญญาณสามพันดวงในวันเดียวได้อย่างแสนวิเศษและแสนอัศจรรย์ แต่คุณจะไม่เห็นสักคำเลยเกี่ยวกับการที่พวกเขาถูกถอนรากถอนโคนธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังแล้ว คุณจะไม่พบสักคำเลยในพระคัมภีร์เกี่ยวกับพื้นที่คอสด์ที่บ่งบอกว่าสาวกเหล่านั้นคาดหวังหรือว่าพวกเขาได้รับ “ความสมบูรณ์แบบของคริสเตียน” แล้ว!

คนเหล่านั้นที่นึกเหมาเองว่าเมื่อพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาในฤทธิ์เดช พระองค์จะทรงเผาอร่อยเปื้อนอันผิดบาปทั้งหมดออกไปซึ่งคริสเตียนคนนั้นได้รับเป็นมรดกโดยธรรมชาติมนุษย์ของตน ควรอ่านมัทธิว 3:10-12 อีกที ซึ่งยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาพูดถึงเรื่องนี้

“และบัดนี้ขวานวางไว้ที่โคนต้นไม้ทั้งหลายแล้วด้วย ฉะนั้นต้นไม้ทุกต้นซึ่งไม่เกิดผลดีจะต้องถูกตัดลง และถูกโยนทิ้งในไฟ แท้จริง เราให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยน้ำอันแสดงถึงการกลับใจเสียใหม่ แต่พระองค์ผู้ที่เสด็จมาภายหลังเรา ทรงมีฤทธิ์ยิ่งกว่าเรา ผู้ซึ่งเราไม่คู่ควรที่จะถือรองเท้าของพระองค์ พระองค์จะทรงให้เจ้าทั้งหลายรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และด้วยไฟ ผู้ซึ่งผลวของพระองค์อยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และพระองค์จะทรงชำระลานข้าวของพระองค์ให้ทั่ว และจะทรงรวบรวมข้าวสาลีของพระองค์ไว้ในยุ้งฉาง แต่พระองค์จะทรงเผาแกลบด้วยไฟที่ไม่รู้ดับ”

เห็นได้ชัดจากข้างบนว่ายอห์นผู้ให้รับบัพติศมากำลังเทศนาแก่ทั้งบรรดาผู้ที่ยังไม่กลับใจเชื่อและผู้ที่กลับใจเชื่อแล้ว แก่ผู้ที่รอดแล้วและผู้ที่ยังไม่รอด ขวานแห่งการพิพากษาถูกจ่ออยู่ที่รากของต้นไม้เหล่านั้นแล้ว และต้นไม้เหล่านั้นซึ่งไม่เกิดผล-ผลแห่งการกลับใจใหม่มาถึงพระเจ้าและความเชื่อที่มีต่อพระคริสต์-ต้นไม้เช่นนั้นจะต้องถูกโค่นลงและโยนเข้าในไฟ นั่นคือไฟซึ่งพระคริสต์จะทรงใช้ในการให้บัพติศมาบางคน และข้อ 12 กล่าวชัดเจนว่าคนสองประเภทถูกพิจารณา พระคริสต์จะทรงรวบรวมข้าวสาลีไว้ในยุ้งฉางของพระองค์ แต่

“พระองค์จะทรงเผาแกลบด้วยไฟที่ไม่รู้ดับ” นี่คือพระคริสต์องค์เดียวกันที่ทรงเสนอที่จะให้บัพติศมาคริสเตียนทั้งหลายในพระวิญญาณบริสุทธิ์และทรงขู่ว่าจะให้บัพติศมาเหล่าคนบาปที่ปฏิเสธพระคริสต์ ที่ไม่ยอมกลับใจใหม่ในไฟเหล่านั้นแห่งการทรมาน แต่การรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในที่นี้ไม่ได้หมายความเลยสักนิดว่าคริสเตียนคนใดจะให้บาปทั้งหมดนั้นถูกเผาหมดไป

ผมขอถามคุณอย่างจริงจังอีกครั้ง: การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณเป็นสิ่งที่คุณอยากได้ หรือว่าคุณอยากได้ความสมบูรณ์แบบไร้บาป?

และถึงแม้คำว่า การชำระให้บริสุทธิ์ สำหรับคุณไม่ได้หมายถึงความสมบูรณ์แบบไร้บาป การชำระให้บริสุทธิ์ก็ยังไม่ใช่ความหมายของพื้นที่คอสด์อยู่ดี การเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณไม่จำเป็นต้องหมายถึงชัยชนะเหนือนิสัยเฉพาะบางอย่าง ผมยอมรับกับคุณว่าพระคริสต์ทรงมีชัยชนะให้เราวันต่อวัน-ชัยชนะอันต่อเนื่องและเปี่ยมสง่าราศี-ถ้าผู้ใดจะรับมันไป แต่ชัยชนะนั้นเป็นเรื่องหนึ่ง และการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ ซึ่งหมายถึงการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนเพื่อการชนะจิตวิญญาณ ก็เป็นคนละเรื่องกันเลย คนเหล่านั้นที่วุ่นวายใจเกี่ยวกับนิสัยบางอย่าง คนเหล่านั้นที่ละอายกับอารมณ์ร้อนอันชั่ว ความสนุกสนานแบบชาวโลกบางอย่าง การคบหากับเพื่อนฝูงที่ไม่ดีหรือต้นหาบางอย่างของเนื้อหนัง ควรที่จะนำเรื่องนั้นมาทูลต่อพระเจ้าในการอธิษฐานและขอความช่วยเหลือจากพระองค์ แต่การอยากได้ชัยชนะก็ไม่ใช่อะไรเดียวกันกับการอยากได้การเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อชนะจิตวิญญาณ

ฉะนั้นผมถามคุณอีกที: การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณเป็นสิ่งที่คุณอยากได้จริง ๆ หรือสิ่งอื่นกันแน่?

2. การอยากพูดในภาษาต่าง ๆ ไม่ใช่ความกระหาย

หาพระวิญญาณบริสุทธิ์

คริสเตียนคนใดที่อยากเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ที่โหยหาที่จะมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่บนตัวเพื่อที่เขาจะสามารถชนะจิตวิญญาณตามที่พระคริสต์ทรงบัญชาเราให้กระทำ ควรตั้งใจให้พระเจ้าส่งสัญญาหรือหลักฐานใดที่พอพระทัยพระเจ้ามาถึงเขา

ผมทราบมาก่อนผมเริ่มงานของผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ตอนที่ผมแสวงหาฤทธิ์เดชของพระเจ้าให้มาอยู่บนตัวผมด้วยน้ำตาและการอธิษฐานและความจริงจิงอันบริสุทธิ์และการอดอาหารและการเฝ้าคอยพระเจ้าทั้งวันทั้งคืน ตอนนั้นผมตั้งใจที่จะให้พระเจ้าส่งสัญญาใดก็ได้ที่พระองค์ทรงปรารถนา ขอเพียงให้ผมได้รับฤทธิ์เดชของพระองค์เพื่อที่จะทำงานของพระองค์ เหล่าคริสเตียนดี ๆ ที่จริงจิงในกระแสพุดภาษาแปลก ๆ กล่าวในตอนนั้นว่าถ้าผมเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผมก็คงพูดในภาษาต่าง ๆ ผมพูดต่อพระเจ้าไปไม่ใช่แค่คนเดียว แต่หลายหน ว่าถ้าพระองค์ทรงอยากให้ผมพูดในภาษาต่าง ๆ นั่นก็ดีเลย ขอเพียงผมได้เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและฤทธิ์เดชของพระองค์! ผมได้พูดไปหลายครั้งหลายหนว่าถ้าการกลิ้งตัวไปบนพื้นและการถูกมองว่าเป็นคนบ้าและคนโง่จะถวายเกียรติแด่พระเจ้าในทางใด และถ้ามันจำเป็นเพื่อที่ผมจะได้เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผมก็ยินดีที่จะทำเช่นนั้น ตอนนั้นผมอยากได้ฤทธิ์เดชของพระเจ้า และผมอยากได้มันตามเงื่อนไขของพระเจ้า ไม่ว่าจะเงื่อนไขเหล่านั้นจะเป็นอะไรก็ตาม!

แต่ผมขอเตือนความจำคุณว่าสิ่งที่ผมอยากได้ตอนนั้นคือการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตอนนั้นผมไม่ได้กำลังแสวงหาภาษาต่าง ๆ และไม่ควรมีใครอื่นแสวงหาภาษาต่าง ๆ ด้วย จงสรรเสริญองค์พระผู้เป็นเจ้าที่รัก พระองค์ทรงระบายลมหายใจมาบนผมในฤทธิ์เดชจริง ๆ! เพื่อถวายเกียรติแด่พระองค์ขอให้ผมกล่าวว่าพระเจ้าทรงชูพระกรอันทรงฤทธิ์ของพระองค์และให้ผมเห็นการมหัศจรรย์ใหญ่โตหลายประการ จิตวิญญาณหลายหมื่นดวงได้หันมาหาพระคริสต์ภายใต้การเทศนาที่ได้รับการเจิมของนักเทศน์ที่ไม่คู่ควรคนนี้ ที่อ่อนแอและอ่อนกำลังยิ่งนัก ถ้าตอนนั้นพระเจ้าทรงอยากประทานภาษาต่าง ๆ ให้แก่ผม พระองค์ก็คงประทานให้ไปแล้ว และผมก็คงตั้งใจให้พระองค์ทำเช่นนั้น แต่ตอนนั้นผมไม่ได้กระหายหาการพูดรัว ๆ เป็นภาษาแปลก ๆ ตอนนั้นผมกำลังกระหายหา “น้ำท่วมมาบนดินแห้ง” ผมกระหายหาการเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฤทธิ์เดชมหัศจรรย์เพื่อที่เราจะได้เห็นจิตวิญญาณหลายดวงรับความรอด

บางคนอาจบอกคุณว่าคุณไม่สามารถเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้โดยไม่พูดในภาษาต่าง ๆ แต่คุณแสวงหาที่จะทำให้พระเจ้าพอพระทัยหรือเอาใจมนุษย์? คุณแสวงหาความเห็นชอบจากเพื่อน ๆ ของคุณหรือคุณแสวงหาฤทธิ์เดชเพื่อชนะจิตวิญญาณ? จำไว้ว่านั่นเป็นสองปลายทางที่แตกต่างอย่างสิ้นเชิง คุณอยากได้การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณหรือสิ่งอื่นกันแน่?

3. การโหยหาความเคลิบเคลิ้มไม่ใช่การกระหายหา

พระวิญญาณบริสุทธิ์

ผมแน่ใจว่าพวกสาวกมีความสุขที่เพ็นเทคอสต์เมื่อจิตวิญญาณสามพันดวงได้รับความรอด ความรอด

ของจิตวิญญาณหลายดวงทำให้คริสเตียนที่ศรัทธาในพระเจ้ามีความชื่นชมยินดี มันนำความชื่นชมยินดีมาต่อหน้าเหล่าทูตสวรรค์ในสวรรค์ด้วยซ้ำ พระเยซูคริสต์ไว้ แต่สาวกพวกเดมินี้ดีใจก่อนหน้าพื้นเทออสต์ เมื่อพระเยซูทรงปรากฏแก่พวกเขาในวันที่ทรงคืนพระชนม์และให้พวกเขาดูพระหัตถ์และพระบาทที่มีรอยแผลและพิสูจน์ว่าพระองค์ทรงเป็นขึ้นจากตายแล้วจริง ๆ พระคัมภีร์ตอนนั้นก็บอกเราว่า “แล้วพวกสาวกจึงมีความยินดี เมื่อพวกเขาเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้า” (ยอห์น 20:20) ไม่มีคริสเตียนคนใดควรรอคอยการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณเพื่อจะมีความสุข และไม่มีคริสเตียนคนใดควรอธิษฐานขอให้ตนเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเพราะเหตุผลแค่อยากมีความสุข

Dr. Bob Jones, Sr. กล่าวไว้อย่างเหมาะสมว่า “ความสุขไม่ใช่อะไรที่ถูกพบโดยการแสวงหามัน มันเป็นเรื่องที่เราสะดุดไปเจอขณะเดินไปบนถนนแห่งนี้” ความปลอบปล้ำและความชื่นบานที่มาเมื่อเราเห็นคนที่เรารักได้รับความรอดก็ไม่น่ายินดี แต่พวกมันเป็นผลพลอยได้ที่ไม่สำคัญของการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

“ฉันอยากมีความสุขมาก ๆ จนฉันจะให้ร้องสรรเสริญพระเจ้าเหมือนที่แม่ฉันเคยทำ” หญิงคนหนึ่งกล่าวแก่ผม

คุณคิดว่ามันเป็นความกระหายอันบริสุทธิ์ที่อยากได้การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ของพระเจ้าไหม? ไม่ใช่ มันเป็นคำขอที่เห็นแก่ตัว คำขอแบบที่แทบไม่เคยได้รับคำตอบเลย ผมเคยรู้จักผู้คนมากมายที่ “ได้เฝ้าคอยบัปติศมานั้น” เหมือนที่พวกเขาได้เฝ้าคอย และพวกเขาเปิดเผยแก่ผมว่าพวกเขาโหยหาที่จะมีความสุขเคลิบเคลิ้มแสนวิเศษนั้นซึ่งคนอื่น ๆ รายงานว่าตนเคยมีตอนที่พวกเขาพูดภาษาแปลก ๆ! ไปปลิวมากมายจริง ๆ ที่พูดถึงภาษาแปลก ๆ กล่าวว่าคน ๆ หนึ่งจะไม่มีทางรู้จักกับความสุขอันบริสุทธิ์ที่สุดบนแผ่นดินโลกเลย จนกว่าพระเจ้าทรงควบคุมลิ้นของเขาและตรัสผ่านเขาเกี่ยวกับข้อลึกลับแสนวิเศษหลายประการในภาษาหนึ่งซึ่งเขาไม่เข้าใจ และหลายพันคนอยากที่จะมีความสุขเคลิบเคลิ้มที่มีคนรายงานบ่อย ๆ นี้ แม้ว่าพวกเขาไม่มีภาระใจเรื่องจิตวิญญาณและไม่ปวดร้าวใจต่อพระพักตร์พระเจ้าเลยเพื่อเหล่าคนบาปที่หลงหายและชอกช้ำ ผู้ซึ่งหากไม่ได้รับการช่วยให้พ้น ต้องไปอยู่ในนรกชั่ววันรันดร์ แต่การอยากได้ความชื่นบานอันเห็นแก่ตัวไม่ใช่สิ่งเดียวกันกับการกระหายหาการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ

ในภัตตาคารแห่งหนึ่งเมื่อเร็ว ๆ นี้ผมได้เห็นถ้วยกาแฟบนเมนู, “โปรดอย่าขอสิ่งอื่นแทน” เมื่อสั่งพอร์คชอป คุณก็จะได้แอปเปิ้ลซอส โคลสลอร์ มันฝรั่งบดและกาแฟ เมื่อสั่งเนื้อลูกวัวย่าง คุณก็จะได้น้ำสลัดเสจ ถั่วฝักยาวและสลัดแบบผสมผสาน พร้อมกาแฟ ถ้าใครสั่งอาหารจานหลักรายการหนึ่ง เขาก็ได้สิ่งที่มาพร้อมกับมัน โดยไม่ได้สิ่งอื่นแทน และเกี่ยวกับเรื่องนี้คือการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเจ้าตรัสว่า “โปรดอย่าขอสิ่งอื่นแทน!” คุณกล่าวว่าคุณอยากเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ดีเลย พระเจ้าตรัสว่าการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณนำการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนมาให้เพื่อที่คุณจะเป็นพยานคนหนึ่ง พยานคนหนึ่งซึ่งจะจิตวิญญาณ อย่าขอสิ่งอื่นแทนเลย! อย่าทูลขอการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณจากพระเจ้าและคาดหวังการชำระให้บริสุทธิ์หรือภาษาต่าง ๆ หรือความสนุกสนานอันเห็นแก่ตัวของ “ประสบการณ์” หนึ่งเลย

4. กระทั่งการโหยหาความสำเร็จในงานคริสเตียนก็ไม่จำเป็นต้อง เหมือนกับความกระหายอันบริสุทธิ์ที่อยากได้ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ

พระเยซูตรัสว่า “พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเรา...” (กิจการ 1:8) แต่บางครั้งคนที่อยากได้ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์จริง ๆ ก็ไม่รอดคอยมันด้วยเหตุผลที่ชัดเจน ศิษยาภิบาลของคริสตจักรหนึ่งอาจอยากได้ความสำเร็จ ผุงชนกลุ่มใหญ่กว่าเดิม เงินถวายที่เพิ่มขึ้น เกียรติยศมากขึ้นในท่ามกลางผู้คน เขาอาจอยากนำเสนอรายงานประจำปีที่ดีมากขึ้นให้ภิกษุของเขา เขาอาจอยากได้รับความเห็นชอบหรือเป็นที่อิจฉาโดยเหล่าเพื่อนผู้รับใช้ เขาอยากได้ความสำเร็จนั้น พระพรเหล่านั้นที่ไปพร้อมกับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่มันไม่จำเป็นต้องเป็นความจริงว่าใจของเขากระหายหาอย่างชัดตรงเพื่อจะรับการเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือน “น้ำท่วมมาบนดินแห้ง” ตามที่พระเจ้าทรงสัญญาไว้ ความเยอหยิ่งฝ่ายวิญญาณเป็นความเยอหยิ่งชนิดที่เลวร้ายที่สุด ความทะเยอทะยานฝ่ายวิญญาณอาจเป็นสิ่งที่ชั่วร้ายมาก ๆ ก็ได้

ผมเชื่อว่าซีโมนผู้มีเวทมนตร์นั้นแห่งกิจการ 8:9-24 กลับใจเชื่ออย่างแท้จริงแล้ว เขาวิงวอนเปโตรและยอห์นที่เขาจะมีฤทธิ์เดชที่จะวางมือของตนบนผู้คนและเพื่อคนเหล่านั้นจะได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ นี่คือนายคนหนึ่งที่ไม่เพียงอยากที่จะมีฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์สำหรับตัวเองแต่เป็นผู้ที่อยากที่จะสามารถถ่ายทอดมันให้แก่ผู้อื่นด้วย เขาเสนอว่าจะซื้อของประทานนี้ด้วยเงินทอง! แต่ความปรารถนาของเขาเป็นความปรารถนาที่ไม่บริสุทธิ์ เห็นได้ชัดว่าเขาคิดไม่ออกจริง ๆ เลยว่ามีสิ่งใดเกี่ยวข้องในคำขอของเขา เขายังตัดไม่ขาดจากแนวคิดเดิมที่รักโลกเกี่ยวกับอำนาจและชื่อเสียงและความเป็นที่นิยม ขอให้เรื่องนี้เตือนใจเราว่าคำอธิษฐานต่าง ๆ ที่ขอสิ่งบริสุทธิ์ทั้งหลายอาจเป็นคำอธิษฐานที่ไม่บริสุทธิ์เพราะแรงจูงใจของเราเป็นแรงจูงใจที่ไม่บริสุทธิ์

หญิงคนหนึ่งขอร้องผมให้อธิษฐานเพื่อสามีที่ยังไม่รอดของเธอ “ถ้าเขากลับใจเชื่อ ครอบครัวเราก็คงมีความสุขมากขึ้นเยอะเลยคะ” เธอกล่าว “เขาคงจะใจดีกับฉันมากขึ้น เขาคงจะพาเราไปคริสตจักร เขาคงจะให้เงินฉันไว้ใช้จ่ายมากขึ้น โอ ช่วยอธิษฐานเพื่อสามีของฉันด้วยคะ!” เธอไม่ได้กำลังอธิษฐานขอให้สามีของเธอได้รับความรอดเป็นหลักเพื่อที่เขาจะได้รักพระเยซูคริสต์เจ้าและเพื่อที่จะจิตวิญญาณที่น่าสงสารของเขาจะถูกกันให้พ้นจากนรก เธออยากให้เขาได้รับความรอดเพราะเหตุผลอันเห็นแก่ตัวนั้นที่ว่ามันคงจะง่ายขึ้นกับเธอในบ้านถ้าสามีของเธอได้รับความรอด!

บ่อยครั้งจริง ๆ ที่เรากล่าวคำอธิษฐานที่ดูเหมือนเป็นคำอธิษฐานที่บริสุทธิ์ แต่ลึก ๆ ลงไป ในใจกลางของคำอธิษฐานเหล่านั้น พระเจ้าทรงเห็นความน่าสะอิดสะเอียนของแรงจูงใจที่เห็นแก่ตัว ของความมั่งคั่งใหญ่ใฝ่สูงแบบชาวโลกที่ไม่เข้ากันเลยกับถ้อยคำแห่งคำอธิษฐานของเรา คุณอยากเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือจริง ๆ แล้วคุณอยากได้สิ่งอื่นกันแน่? ขอพระเจ้าทรงโปรดช่วยเราให้ค้นดูใจของเราเมื่อเราอธิษฐาน พระเจ้าทรงเทน้ำลงบนคนเหล่านั้นที่กระหาย แต่เฉพาะคนเหล่านั้นที่กระหายหาฤทธิ์เดชของพระเจ้าจริง ๆ เพื่อจะกระทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้า

III. คุณกระหายมากพอไหมที่จะจ่าย ราคานี้เพื่อจะได้รับการเติมเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช?

น่าทึ่งที่ว่าพระเยซูเจ้า ก่อนที่พระองค์ทรงเริ่มดำเนินงานรับใช้ปวงชนของพระองค์ ทรงไปหายอห์นผู้ให้รับ
บัพติศมาที่กำลังเทศนาในถิ่นทุรกันดารแห่งแคว้นยูเดีย และที่นั่นทรงเสนอพระองค์เองที่จะรับบัพติศมา ที่นั่น
พระเยซูทรงรับบัพติศมาในลักษณะที่เหมือนกับการสิ้นพระชนม์และการถูกฝังของพระองค์เองและทรงถูกยก
ขึ้นมาจากหลุมศพนั้นในลักษณะที่เหมือนกับการคืนพระชนม์ที่จะมาของพระองค์จากพวกคนตาย จากนั้น
เมื่อทรงรับบัพติศมาแล้วและอธิษฐานอยู่ พระเยซูทรงเห็นพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาในรูปร่างของนกเขาตัว
หนึ่งและมาเกาะอยู่บนพระองค์ พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงมาอยู่บนพระองค์ในฤทธิ์เดชมหัศจรรย์เพื่องานรับใช้ของ
พระองค์หลังจากที่พระองค์ทรงเสนอพระองค์เองต่อหน้าผู้คนแล้วเพื่อความมรณาของพระองค์ แม้แต่พระเยซู
ก็ไม่ได้เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จนกระทั่งพระองค์ทรงเผชิญหน้าเรื่องนั้นต่อหน้าผู้คนแบบเป็น
ทางการ ในการสละพระองค์เองเพื่อจะมรณา ถวายพระองค์เองเพื่อการตรึงกางเขน เมื่อพระเยซูทรงรับพิธีการ
นั้นไว้บนพระองค์เองต่อหน้าผู้คน ซึ่งปาวประกาศว่าพระองค์ทรงเต็มใจทนทุกข์ความทรมานทั้งหมดนั้นของผู้
ถูกลงพระอาญาเพื่อที่จะกันเหล่าคนบาปให้พ้นจากนรก และเพื่อจะกระทำตามน้ำพระทัยของพระบิดาผู้สถิต
ในสวรรค์ พระองค์ก็ทรงเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์!

น่าทึ่งที่เปโตรบัญชาคนเหล่านั้นที่มาหาเขาที่พื้นเทคอสต์ว่า “จงกลับใจเสียใหม่และรับบัพติศมาใน
พระนามของพระเยซูคริสต์...และพวกท่านจะได้รับของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์” (กิจการ 2:38)
คริสเตียนทุกคนที่อยากเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อชนะจิตวิญญาณต้องเผชิญหน้าการตรึงกางเขน
ตัวเองเหมือนพระเยซู เขาต้องเผชิญหน้าการข่มเหงที่ไม่อาจเลี่ยงได้ที่มาสู่คริสเตียนที่เติมเปี่ยมด้วยพระ
วิญญาณ

ท่านผู้อ่าน คุณกระหายมากพอไหมที่จะรับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ ที่จะรับฤทธิ์เดชมหัศจรรย์นั้น
แห่งพื้นเทคอสต์ จินคุณคงเต็มใจที่จะจ่ายราคาของพระเจ้าเพื่อรับการเติมเปี่ยมของพระองค์? คุณเต็มใจที่จะ
จ่ายราคานี้ที่จำเป็นใหม่เพื่อจะเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า?

Dr. R.A. Torrey ผู้ล่วงลับกล่าวไว้ว่า “ผมเกรงว่าคนมากมายอธิษฐานว่า ‘โอ พระองค์เจ้าข้า ขอทรง
ให้ข้าพระองค์เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เถิด’ ซึ่งหากพวกเขาจริงจัง ๆ ว่ามันจะทำให้พวกเขาต้องเสียสิ่ง
ใดบ้าง คงจะอธิษฐานว่า ‘โอ พระองค์เจ้าข้า โปรดอย่าให้ข้าพระองค์เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เลย’”
ผมเชื่อว่าคนมากมายที่รอดแล้วจริง ๆ และอยากมีฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณไม่เคยได้เติมเปี่ยมด้วยพระ
วิญญาณบริสุทธิ์อย่างบริบูรณ์เลยเพราะว่าพวกเขาไม่มีความกระหายหากการเติมเปี่ยมของพระเจ้าแบบแท้จริง
ความปรารถนาแบบที่ซื่อตรงและมีใจเด็ดเดี่ยวที่เต็มใจจ่ายราคาใดก็ได้ที่จำเป็นเพื่อจะมีฤทธิ์เดชของพระเจ้า
และทำงานของพระเจ้าในการชนะจิตวิญญาณ

1. คุณกระหายหาฤทธิ์เดชของพระวิญญาณมากพอที่จะ

ดำเนินชีวิตแบบตรึงกางเขนทุกวันไหม?

มันควรที่จะประจักษ์ชัดแก่คริสเตียนคนใดที่มีความคิดฝ่ายวิญญาณว่าการติดตามตัวเองไม่ใช่การ

ติดตามพระเจ้า และว่าถ้าคริสเตียนคนใดได้ทำตามใจชอบ พระเจ้าก็ไม่ได้ทำตามชอบพระทัย ฉะนั้น การเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ-ถูกให้บังพิศมา ถูกปกคลุม ถูกท่วมทับ ถูกบงการโดยพระวิญญาณ-จำเป็นต้องหมายถึงการปฏิเสธตัวเอง นั่นเป็นสิ่งที่มันหมายถึงสำหรับพระเยซูเอง! พระองค์ตรัสว่า “เพราะว่าเราได้ลงมาจากสวรรค์ มิใช่เพื่อกระทำตามความประสงค์ของเราเอง แต่พระประสงค์ของพระองค์ผู้ได้ทรงส่งเรามา” (ยอห์น 6:38)

กาลาเทีย 5:17 กล่าวว่า: “เพราะว่าเนื้อหนังมีตัณหาต่อสู้พระวิญญาณ และพระวิญญาณก็ต่อสู้เนื้อหนัง และทั้งสองฝ่ายนี้อยู่ตรงกันข้ามกัน ดังนั้นพวกท่านจึงกระทำบรรดาสิ่งที่พวกท่านปรารถนากระทำไม่ได้”

“พวกท่านจึงกระทำบรรดาสิ่งที่พวกท่านปรารถนากระทำไม่ได้” พระคำที่นำที่ตอนนี้กล่าว! นั่นคือ ถ้าพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงได้ตามชอบพระทัยและถ้าคุณยอมจำนนต่อพระวิญญาณจริง ๆ คุณก็ต้องเลือกข้างที่ต่อสู้กับเนื้อหนัง คุณต้องหันหลังให้กับความประสงค์ของคุณเอง คุณจะทำตามใจชอบและเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณไม่ได้

การเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จำเป็นจริง ๆ ที่คริสเตียนต้องตั้งใจที่จะให้ตัวเองถูกตรึงกางเขนทุกวัน เปาโลกล่าวว่า “ข้าพเจ้าตายทุกวัน” (1 คร. 15:31)

คุณเห็นแล้วว่า คน ๆ หนึ่งอาจเป็นลูกของพระเจ้า บังเกิดจากพระวิญญาณแล้ว โดยที่ไม่ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่การเป็นสาวกของพระเยซูจริง ๆ ผู้เรียนและผู้ติดตามของแท้ ซึ่งมีฤทธิ์เดชของพระองค์และทำงานของพระองค์ ก็เกี่ยวข้องมากกว่าแค่การรับความรอด และพระเยซูตรัสในลูกา 9:22-24:

“บุตรมนุษย์จะต้องทนทุกข์หลายประการ และถูกปฏิเสธโดยพวกผู้สาวโส และพวกบุโรหิตใหญ่ และพวกธรรมาจารย์ และจะถูกระเบิดชีวิต แต่จะทรงถูกชุบให้เป็นขึ้นมาในวันที่สาม” และพระองค์ตรัสแก่พวกเขาทุกคนว่า “ถ้าผู้ใดปรารถนาจะตามเรามา ให้ผู้นั้นปฏิเสธตัวเอง และรับกางเขนของตนทุกวัน และตามเรามา เพราะว่าผู้ใดก็ตามที่ปรารถนาจะเอาชีวิตของตนรอด จะเสียชีวิตนั้น แต่ผู้ใดก็ตามที่ปรารถนาจะเสียชีวิตของตนเพราะเห็นแก่เรา ผู้นั้นจะได้ชีวิตรอด”

พระเยซูได้สละพระองค์เองเพื่อจะมรณา และนั่นอยู่ในพระทัยของพระองค์ตอนที่พระองค์ทรงรับบังพิศมา ซึ่งแสดงภาพการสิ้นพระชนม์และการคืนพระชนม์ของพระองค์เอง พระเยซูทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แบบสมบูรณ์ ไม่อาจเปลี่ยนแปลงได้และไร้ขีดจำกัดเพราะว่าพระองค์ทรงยอมจำนนต่อน้ำพระทัยของพระบิดาอย่างสมบูรณ์แบบเสมอ ทรงมุ่งหน้าไปสู่กางเขนนั่น ทรงถวายความทุ่มเททั้งหมดให้กับ การช่วยจิตวิญญาณทั้งหลายให้รอด และพระเยซูตรัสว่าพวกเราเช่นกัน หากเราอยากติดตามพระองค์และเดินตามรอยพระบาทของพระองค์จริง ๆ ทำงานของพระองค์จริง ๆ ก็ต้องปฏิเสธตัวเองหรือปรับโทษตัวเองให้ตายและแบกรับกางเขนของเราทุกวันและตามพระองค์ไป เราสามารถมีชีวิตที่ชนะจิตวิญญาณ ที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณและอุดมไปด้วยผล โดยการทิ้งความประสงค์ของเราเอง วิถีทางของเราเอง โดยการเสียชีวิตของเรา เพราะเห็นแก่พระคริสต์เท่านั้น เราจึงสามารถช่วยชีวิตของเราให้รอดได้

ผมไม่ได้กำลังพูดถึงการช่วยตัวเองให้รอดจากการโดนฆ่าหรือการถ่วงตัวเองให้โดนฆ่าฝ่ายร่างกาย แน่แน่นอนว่านั่นเป็นส่วนหนึ่งของมัน คริสเตียนทุกคนที่ยอมจำนนอย่างสิ้นสุดใจต่อพระคริสต์ควรที่จะ

สามารถกล่าวเหมือนเปาโลได้ว่า “...โดยชีวิต หรือโดยความตาย” (ฟป. 1:20) แต่ถึงแม้ว่าผมอาจไม่ถูกคาดหวังให้ตายบนกางเขนไม้อันหนึ่งหรือโดนเผาจนตายบนกองกิ่งไม้หรือโดนเลียเป็นท่อน ๆ หรือโดนตัดศีรษะเหมือนผู้พลีชีพคนอื่น ๆ หลายคน แต่ผมก็ต้องถวายตัวเองทุกวัน ซ้ำแล้วซ้ำอีก ให้เป็นของพระคริสต์ไม่ว่าจะต้องแลกกับสิ่งใดในโลก และนั่นหมายความว่าผมหันหลังให้กับความประสงค์ต่าง ๆ ของตัวเอง นั่นหมายความว่าผมตรงความปรารถนาต่าง ๆ ของตัวเองที่กางเขน โธ เพื่อที่จะมีการเต็มเปี่ยมของพระเจ้า ผมต้องเททิ้งตัวเองก่อน!

ในลูกา 14:26,27 พระเยซูตรัสถึงเรื่องนี้อีก พระองค์ตรัสว่า:

“ถ้าผู้ใดมาหาเรา และไม่เกลียดชังบิดาของตน และมารดา และภรรยา และบุตรทั้งหลาย และพี่น้องชาย และพี่น้องหญิง ไซ้แล้ว และชีวิตของตนเองด้วย ผู้นั้นจะเป็นสาวกของเราไม่ได้ และผู้ใดก็ตามที่ไม่แบกกางเขนของตน และตามเรามา จะเป็นสาวกของเราไม่ได้”

คุณเห็นแล้วว่า มันไม่ใช่แค่สิ่งแยะ ๆ ที่เราต้องหันไปเสียจากมัน แต่สิ่งดี ๆ ด้วย หากเราอยากทุ่มเทหมดทั้งใจให้พระคริสต์และมีการเต็มเปี่ยมของพระองค์ ฤทธิ์เดชของพระองค์ และเป็นสาวกของพระองค์จริง ๆ จำไว้ว่าการเป็นสาวกเป็นมากกว่าแค่การรับความรอด การเป็นสาวกหมายถึงการเป็นผู้ติดตามจริง ๆ การเป็นสิ่งที่พระคริสต์ทรงอยากให้เราเป็น ทำงานนั้นที่พระองค์ทรงกระทำ

คน ๆ หนึ่งต้องขังพ่อแม่ของตนหรือภรรยาและลูก ๆ ของตน หรือพี่น้องชายหญิงของตนหรือ? อย่างน้อยความรักของเขาที่มีให้พระคริสต์ก็ต้องเผาผลาญ ต้องเหนือกว่ามากเสียจนมันแทบไม่สำคัญเลยสักนิดเกี่ยวกับคนอื่น ๆ คริสเตียนที่ดีเยี่ยมที่สุดเหล่านั้นย่อมทำให้เกิดบุตรชายบุตรสาวที่ดีเยี่ยมที่สุด ภรรยาและสามีที่ดีเยี่ยมที่สุด พี่น้องชายหญิงที่ดีเยี่ยมที่สุด และมีอยู่นัยหนึ่งที่ว่าทุกคนที่ให้พระคริสต์มาเป็นอันดับหนึ่งจริง ๆ ก็หันหลังของตนให้ทุกคนที่เหลือในโลก โธ มันเป็นกิจธุระที่โดดเด่นจริง ๆ กับการทำให้พระคริสต์พอพระทัย และเต็มเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์!

แต่ในตอนนั้นมันก็โดดเด่นสำหรับพระเยซูเจ้าเหมือนกัน พระองค์คงคิดถึงสวรรค์น่าดู! มีบางสิ่งที่โคกเศร้าย่างน่าประหลาดในคำตรัสของพระผู้ช่วยให้รอด, “บรรดาสุขนั้นจึงจอกมีโพรงทั้งหลาย และนกเหล่านั้นแห่งฟ้าอากาศมีรังทั้งหลาย แต่บุตรมนุษย์ไม่มีที่ที่จะวางศีรษะของตน” (ลูกา 9:58) พระเยซูทรงสลະทิ้งทุกสิ่งในโลกจริง ๆ เพื่อจะกระทำตามน้ำพระทัยของพระบิดา และคนเหล่านั้นที่อยากเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญูณก็จะต้องตัดสินใจเลือกในแบบเดียวกัน เพราะพระคำตอนนั้นกล่าวว่าเนื้อหนังและพระวิญญูณต่อสู้กันเอง คนที่อยากมีการเต็มเปี่ยมของพระวิญญูณก็ทำตามใจชอบไม่ได้ เพื่อน้ำพระทัยอันสมบูรณ์แบบของพระเจ้า เหล่ามิชชันนารีทั้งพ่อแม่ไว้ข้างหลัง และบางครั้งก็ทิ้งภรรยาและลูก ๆ ด้วย เพื่อจะเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐ ชายหลายคนต้องจากบ้านและครอบครัวไปและประสบความเสียใจและความเปล่าเปลี่ยวในต่างบ้านต่างเมือง ภรรยาหลายคนจริง ๆ ได้กล่าวแก่ผู้ประกาศข่าวประเสริฐว่า “คุณไม่รักฉันมากพอที่จะอยู่กับฉันและลูก ๆ เหมหรือ? เราต้องการคุณจริง ๆ นะ!” และผู้ประกาศข่าวประเสริฐหลายคนจริง ๆ ต้องตอบกลับไปว่า “แต่งงานของพระเจ้ามาก่อนนะ และแม้กระทั่งภรรยาและลูก ๆ ต้องเป็นรองต่อการช่วยจิตวิญญูณให้รอด”

ผมเคยได้ยิน Dr. L.R. Scarborough ประธานยาวนานของ Southwestern Baptist Theological

Seminary เล่าว่าเขาเคยได้รับข่าวว่าลูกชายคนหนึ่งของเขาใกล้เสียชีวิตและโทรเลขอันหนึ่งยื่นกรานอย่างเร่งด่วนให้เขาละงานประชุมฟื้นฟูและมาบ้าน มีการดีนรนจริง ๆ เกิดขึ้นในใจของเขา! แต่สุดท้ายแล้ว อย่างมีชัยชนะ เขาหันไปทำงานชนะจิตวิญญาณนั้นและฝากลูกชายของเขาไว้กับพระเจ้า พระเจ้าทรงให้เด็กชายนั้นหายดี แต่บางครั้งพระเจ้านั้นไม่ให้เด็กชายนั้นหายดี บางครั้งรอยร้าวทั้งหลายก็ไม่เคยหายสนิท บางครั้งความสูญเสียต่าง ๆ ก็ไม่สามารถชดใช้ได้อย่างสมบูรณ์ได้อีกบนแผ่นดินโลก ถึงกระนั้น ผู้ชนะจิตวิญญาณที่อยากมีการเติมเปี่ยมแห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้านั้นก็ต้องกล่าวอำลาแก่ทุกคนและทุกสิ่งในโลก “ใช่แล้ว และชีวิตของเขาเองด้วย”!

เมื่อหลายปีก่อน ผมได้เป็นผู้พูดที่งานประชุมข่าวประเสริฐงานหนึ่งที่ Cedar Lake รัฐอินเดียน่า ซึ่งได้รับการสนับสนุนโดย Christian Business Men's Committee แห่งเมืองชิคาโก หลังจากวันหนึ่งที่วุ่นมาก ๆ Mr. Frank Sheriff และผมนั่งบนม้านั่งตัวหนึ่งบนสนามหญ้าของโรงแรมตอนเที่ยงคืน ผมรู้สึกหมดแรงจริง ๆ จากภาระเหล่านั้นตลอดทั้งวัน ผมได้ร้องไห้ให้เหล่าคนบาปแล้ว ผมได้อ้อนวอนกับพวกคริสเตียนให้มอบถวายทุกสิ่งบนแท่นบูชาแล้ว ผมได้อธิบายพระวจนะของพระเจ้าแล้ว ขณะเดียวกัน ผมก็แบกรับภาระเหล่านั้นของการตีพิมพ์ SWORD OF THE LORD การตอบไปรษณีย์จำนวนมหาศาลและการแจกจ่ายวรรณกรรมคริสเตียน Mr. Sheriff และผมตอนเที่ยงคืนพูดคุยเกี่ยวกับภาระหลายอย่างของเรา และจากนั้น Mr. Sheriff กล่าวว่า “โอ ราคาหลักนั้นคือการชำระ การชำระ การชำระให้สะอาดนี้อยู่ตลอด! การปฏิเสธตัวเองอยู่เสมอ การวางตัวเองบนแท่นบูชานี้อีกทุกวัน การกล่าวอำลานั้นแก่ทุกสิ่งที่มีค่าในโลก!”

ต้นทุนของการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณช่างมหาศาลจริง ๆ มีการต่อสู้อยู่เสมอระหว่างเนื้อหนังกับพระวิญญาณ ถ้าคุณอยากช่วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้ชนะในการต่อสู้นี้ ถ้ามีการชำระตัวเองให้สะอาดอยู่เสมอ การปฏิเสธตัวเองอยู่เสมอ การตายอยู่ตลอด นั่นคุณอาจกระหายที่จะเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จริง ๆ ก็ได้!

บางคนคิดว่าตนทำเพื่อพระเจ้าเยอะแล้วเมื่อพวกเขาเลิกดื่ม ผมรู้จักคริสเตียนหลายคนที่เป็นพาริสีที่ภาคภูมิใจและคิดว่าตัวเองชอบธรรมเพราะว่าพวกเขาไม่ไปโรงหนัง ไม่สูบบุหรี่ และไม่เป็นสมาชิกของสมาคมลับทั้งหลาย ผมรู้จักบรรดาสตรีคริสเตียนที่อ้างว่าตัวเองรักษาความบริสุทธิ์ในทุกเรื่องจริง ๆ โดยการที่พวกเขาไม่แต่งหน้า เอาละ ผมเชื่ออย่างแน่อนว่าคริสเตียนคนหนึ่งควรที่จะสลະทิ้งสิ่งใดที่ทำให้ร่างกายเป็นมลทิน เช่น ยาสูบหรือเหล้า ผมเชื่ออย่างแน่อนว่าคริสเตียนคนหนึ่งไม่ควรเข้าร่วมและให้อิทธิพลของตนหนุนหลังการรักโลกและใบอนุญาตและความชั่วที่อยู่ในโรงหนัง แต่ โอ เพื่อน ๆ ที่รักเอ๋ย คน ๆ หนึ่งอาจเลิกนิสัยหนึ่งหรือทั้งการรักโลกไปนิดหน่อยโดยที่ไม่ได้จ่ายราคานั้นเพื่อรับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณจริง ๆ เลย

ผมไม่ได้กำลังขอแค่ให้คุณเลิกบุหรี่หรือเลิกไปโรงหนัง ผมไม่ได้กำลังขอแค่ให้คุณเลิกดื่มคือคเทล ผมกำลังขอ และพระเจ้ากำลังขอ ให้คุณสลະทิ้งแม่ พ่อ ภรรยา ลูก ๆ พี่น้องชายหญิง บ้านเรือน ที่ดิน ใช่แล้ว และชีวิตของคุณเอง ความประสงค์ของคุณเอง ความสบายของคุณเอง ความชื่นบานของคุณเองเช่นกัน! ถ้าพระเยซูทรงจ่ายราคาค่านั้นเพื่อจะได้การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อที่พระองค์จะทรงเป็นแบบอย่างที่ดี สมบูรณ์แบบของเราได้ เราเองก็ควรคาดหวังที่จะถวายตัวเราเองอย่างเต็มที่และอย่างเต็มใจพอ ๆ กัน คุณเต็มใจที่จะตายไหม และตายทุกวัน? ถ้าคุณเต็มใจที่จะจ่ายราคาเช่นนั้น คุณก็อาจกระหายหาการเติมเปี่ยมของ

พระวิญญาณบริสุทธิ์ และพระเจ้าตรัสว่า “เราจะเทน้ำลงบนผู้ที่กระหาย” โอ เราควรห่วงใยอย่างจริงจังจริงๆ และเราควรใส่ใจเรื่องนี้ด้วยการเฝ้าระวังอันบริสุทธิ์จริงๆ ในการทำให้พระคริสต์พอพระทัยและให้การชนะจิตวิญญาณมาเป็นอันดับหนึ่งและให้ฤทธิ์เดชของพระเจ้ามาเป็นอันดับหนึ่ง!

ผู้รับใช้หนุ่มที่เฉลียวฉลาดคนหนึ่ง ผู้จบการศึกษาจากพรินซ์ตันและศิษยาภิบาลของคริสตจักรแห่งหนึ่งที่ใหญ่โตและมีเกียรติ ได้ยินผมเทศนาบ่อยวันหนึ่งของวันธรรมดา เขามาหาผมในภายหลังเพื่อกล่าวว่าเขาได้ให้คำปฏิญาณอันบริสุทธิ์ไว้ เขาเป็นนักกอล์ฟที่เก่งกาจจริงๆ เขาบอกผมว่า “ผมรู้ว่าไม่มีอะไรเสียหายในการตีกอล์ฟ ผมไม่กลัวว่าผมจะไม่เล่นมันอีกเลย แต่ผมทูลองค์พระผู้เป็นเจ้าที่รักไปวันนีว่าการรักมันในใจของผมก็มากเกินไปและว่าผมจะยอมฉีกความรักนั้นออกไปจากใจของผมเพื่อที่จะแน่ใจว่าพระองค์ทรงเป็นที่หนึ่งเสมอ”

ผมได้พูดคุยกับผู้ชนะจิตวิญญาณที่แสนวิเศษคนหนึ่ง ชายคนหนึ่งที่มีความหลงใหลและฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ เขาเคยเล่นฟุตบอลตำแหน่ง full-back สมัยเรียนวิทยาลัย เขาเคยเล่นด้วยความกระตือรือร้นและความซึ้นบาน แต่เดี๋ยวนี้เขาบอกผมว่าเขาไม่เคยไปดูการแข่งขันฟุตบอลแล้ว เขาไม่คิดว่ามีอะไรที่จำเป็นต้องฝึกในฟุตบอล แต่เขากล่าวว่า “ผมรักมันมากเกินไป-มากเกินไปสำหรับชายคนหนึ่งที่อยู่ในกิจธุระของการชนะจิตวิญญาณ มันไม่เป็นไรเลยสำหรับคริสเตียนคนหนึ่งที่จะสนุกกับฟุตบอล แต่ไม่มีคริสเตียนคนใดควรที่จะรักมันมากเท่ากับที่ผมเคยรักมัน” ผมกล่าวว่าเขาไม่เคยไปดูการแข่งขันที่สนาม และเมื่อผมกำลังเตรียมหนึ่งในคำเทศนาของเขาเพื่อตีพิมพ์ใน SWORD OF THE LORD ผมได้พบว่าเขาเคยหมายเหตุนึงเกี่ยวกับฟุตบอลอย่างระมัดระวังซึ่งเล่าเกี่ยวกับกลเม็ดล่าสุดของเขาเองบนสนามฟุตบอล เขาแค่หมายความว่าฟุตบอลต้องตายไป ขณะที่ทุกสิ่งทุกอย่างที่เหลือนอกจากการชนะจิตวิญญาณและฤทธิ์เดชของพระคริสต์ต้องตายไปในชีวิตของเขา

D.L. Moody หลังจากสองปีของการวิงวอนและการเฝ้ารอด้วยใจสลาย ได้พบกับพระเจ้าบนวอลล์สตรีท นิวยอร์ก วันหนึ่ง ในการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ มันเป็นเวลาแห่งพระพรและการประกอบด้วยฤทธิ์ในแบบที่เขาไม่เคยมีเลย ประสบการณ์อันโดดเด่นนั้นในตลอดชีวิตของเขาหลังจากเขาได้กลายเป็นคริสเตียน ตัวเขาเองเล่าว่าขณะที่ก่อนหน้านี้เคยมีห้าและสิบคนรับความรอด เดียวนี้มีถึงหลายร้อยคน และเมื่อต่อมาใครสักคนอยากเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตของมูดี เขาก็กล่าวประมาณว่า “ตั้งแต่พระเจ้าทรงใส่ฤทธิ์เดชของพระองค์บนตัวผม ผมก็ตั้งใจแน่วแน่ที่จะเดินอย่างแผ่วเบาๆ ผมไม่อยากให้เรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตของผมถูกตีพิมพ์เกรงว่าผมอาจทำให้พระเจ้าเสียพระทัยในทางใด ผมอยากมีฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์มากกว่าสิ่งอื่นใดในโลก”

ต่อมาเรื่องราวชีวิตของ D.L. Moody ก็ถูกเขียนขึ้น และมันเป็นพระพรมหาศาลแก่หลายพันคนเหมือนที่มันได้เป็นพรแก่ผม อันที่จริง มันคงจะเป็นความผิดพลาดอันน่าเศร้าที่สุดเลยหากเรื่องราวนี้ไม่ได้ถูกเขียนขึ้นมา แต่ผมแค่กำลังยกภาพประกอบข้อเท็จจริงที่ว่า D.L. Moody ทราบดีว่าตัวเองต้องตายและคำสรรเสริญของมนุษย์ต้องถูกเหยียบย่ำใต้ฝ่าเท้าจริง ๆ เพื่อที่พระวิญญาณบริสุทธิ์จะทรงได้ตามขอบพระทัยของพระองค์จริงๆ ในชีวิตของ D.L. Moody

คุณเห็นแล้วว่า ผมไม่ได้กำลังพูดถึงการสละทิ้งฟุตบอลหรือกอล์ฟ และผมไม่ได้กำลังเสนอแนะว่ามัน

ผิดที่จะให้เรื่องราวชีวิตของคุณได้รับการบันทึกไว้ ผมกำลังกล่าวว่าแค่การสละทิ้งสิ่งต่าง ๆ นั้นยังไม่พอหรือ การสละทิ้งความสนุกสนานต่าง ๆ นั้นยังไม่พอ ผมกำลังกล่าวว่าคุณต้องสละทิ้งตัวคุณเอง แม้กระทั่งชีวิตของคุณและแผนการต่าง ๆ และความประสงค์ของคุณเอง เทหึ่งสิ่งอื่น ๆ ออกจากตัวคุณเพื่อที่คุณจะสามารถเต็มเปี่ยมด้วยการเต็มเปี่ยมของพระเจ้าได้ ผมคิดว่านั่นเป็นความหมายของการกระหายหาคือการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์

พระเจ้าจะทรงเหน็บานผู้ที่กระหายและน้ำท่วมมาบนดินแห้ง พระองค์ทรงสัญญา แต่ โอ เพื่อนรักเอ๋ย คุณกระหายจริง ๆ ไหม? คุณกระหายมากพอที่จะจ่ายราคานั้นของการตรึงกางเขนตัวเองทุกวันไหม?

2. คุณเต็มใจไหมที่จะจ่ายราคานั้นในการโดนข่มเหงที่จำต้องเกิดขึ้น

หลังการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์?

“เพราะว่าเนื้อหนังมีตัวตนต่อสู้พระวิญญาณ และพระวิญญาณก็ต่อสู้เนื้อหนัง และทั้งสองฝ่ายนี้อยู่ตรงกันข้ามกัน” กาลาเทีย 5:17 กล่าว ผู้ใดที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณก็มีการต่อสู้ที่ต้องเผชิญ เนื้อหนังไม่ชอบการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ

ข้อพระคำที่ให้ไว้ด้านบนในกาลาเทีย 5:17 เป็นเพียงการประยุกต์ใช้ของพระเจ้าเกี่ยวกับอุปไมยที่ถูกกล่าวไว้ชัดเจนในบทที่แล้ว เปาโลกล่าวว่าอิชมาเอล บุตรชายของหญิงทาสนั้น เป็นตัวแทนเนื้อหนัง และอิสอัค บุตรชายตามพระสัญญา เป็นตัวแทนคนเหล่านั้นที่เกิดโดยพระวิญญาณและเดินตามพระวิญญาณ จากนั้นเปาโลกล่าวโดยได้รับการตลใจจากพระเจ้าในกาลาเทีย 4:29, “แต่ในครั้งนั้นผู้ที่เกิดตามเนื้อหนังได้ข่มเหงผู้ที่เกิดตามพระวิญญาณฉันใด ปัจจุบันนี้ก็เหมือนกันฉันนั้น”

มีอยู่สามคำในพระคำข้อนั้นที่เป็นตัวอักษรเอียง สามคำนั้น, “ผู้ที่เกิด”, ไม่อยู่ในต้นฉบับ ดังนั้นเราอาจอ่านข้อนั้นได้ว่า “แต่ในครั้งนั้นผู้ที่เกิดตามเนื้อหนังได้ข่มเหงเขาตามพระวิญญาณฉันใด ปัจจุบันนี้ก็เหมือนกันฉันนั้น” งานของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นที่ขัดเคืองใจต่อเนื้อหนังมากเป็นพิเศษ ฉะนั้นการข่มเหงจึงเลี่ยงไม่ได้ที่จะเกิดกับคนเหล่านั้นที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ผมกล่าวว่าการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เลี่ยงไม่ได้ที่จะนำไปสู่การข่มเหงหรือ? ใช่แล้ว แน่ทีเดียว! และชีวิตของพระเยซูเจ้าเองก็พิสูจน์ข้อเท็จจริงนั้นอย่างว่องไว

พระเยซูทรงมีอายุประมาณสามสิบปีก่อนที่พระองค์ทรงเริ่มงานรับใช้ปวงชนของพระองค์ กระนั้นพระองค์ก็ดำเนินชีวิตที่บริสุทธิ์ สมบูรณ์แบบ และไร้บาป พระองค์ทรงร่วมประชุมในธรรมศาลาในแคว้นกาลิลีตามธรรมเนียมของพระองค์ และพระองค์ทรงอ่านพระคัมภีร์ที่นั่น พระองค์ทรงทราบเกี่ยวกับสิ่งต่าง ๆ ของพระเจ้ากระทั่งตอนที่พระองค์ทรงอายุสิบสองปีมากกว่าพวกผู้เชี่ยวชาญบทบัญญัติในกรุงเยรูซาเล็มเสียอีก กระนั้นพระองค์ทรงได้รับความนับถืออย่างมากในแคว้นกาลิลีและทุกแห่งที่พระองค์ทรงไป และไม่เคยมีการข่มเหงเกิดขึ้นกับพระองค์โดยคนเหล่านั้นที่รู้จักพระองค์เลย เท่าที่เราทราบ จนกระทั่งพระองค์ทรงมีอายุสามสิบปี เฮโรดได้พยายามที่จะฆ่าพระองค์เพื่อรักษาบัลลังก์ของตัวเองไว้ และเราทราบว่าซาตานเกลียดชังพระองค์ แต่ผู้คนในตอนนั้นไม่ได้เกลียดชังพระเยซูหรือข่มเหงพระองค์เป็นการส่วนตัวเลยจนกระทั่งพระองค์ทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ลูกา 3:21,22 บอกเราว่าพระเยซูทรงมาที่แม่น้ำจอร์แดนและทรงรับบัพติศมาจากยอห์น ที่นั่น พระองค์ทรงอธิษฐาน และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงลงมาสถิตบนพระองค์ในรูปร่างหนึ่ง และตั้งแต่นั้นมาที่นั่น พระเยซูก็ทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ พระคัมภีร์บอกเรา กิจการ 10:38 ซึ่งอ้างอิงถึงเวลานั้น “หลังจาก การให้รับบัพติศมาซึ่งยอห์นได้ประกาศนั้น” กล่าวว่า “พระเจ้าได้ทรงเจิมพระเยซูแห่งนาซาเร็ธด้วยพระ วิญญาณบริสุทธิ์และด้วยฤทธานุภาพอย่างไร ผู้ซึ่งได้เสด็จไปทั่วกระทำดี และรักษาบรรดาคนที่ถูกกดขี่โดย พญามาร ด้วยว่าพระเจ้าได้ทรงสถิตอยู่กับพระองค์”

คราวนี้ถ้าคุณติดตามเรื่องราวชีวิตของพระเยซูในช่วงประเสริฐอันเดิมของลูกาซึ่งบอกเราว่าพระองค์ ทรงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณอย่างไร คุณก็จะพบว่าพระองค์ทรงเผชิญกับการทดลองครั้งใหญ่ของพระองค์ใน ถิ่นทุรกันดารนั้น (ลูกา บทที่ 4), “เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” และจากนั้น “ได้เสด็จกลับไปในฤทธิ์ เดชของพระวิญญาณมาตั้งแต่วันกาลิลี” จากนั้นพระองค์ทรงมาที่เมืองนาซาเร็ธซึ่งเป็นที่ ๆ พระองค์ทรงเติบโต ขึ้นมา ทรงเข้าไปในธรรมศาลานั้นในวันสะบาโต “ตามธรรมเนียมของพระองค์” และทรงยืนขึ้นเพื่อจะอ่าน และที่นั่นพระองค์ทรงพบอิสยาห์ 61:1 และอ่านถ้อยคำเหล่านี้ให้ผู้คนเหล่านั้นฟัง:

“พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนยากจน พระองค์ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามาให้รักษาคนที่ชอกช้ำระกำใจ ให้ร้องประกาศ การช่วยให้พ้นแก่บรรดาเชลย และการได้รับการมองเห็นคืนมาแก่คนตาบอด ให้ปล่อยคนทั้งหลายที่ฟกช้ำให้ได้ รับเสรีภาพ เพื่อประกาศปีแห่งความโปรดปรานขององค์พระผู้เป็นเจ้า” -ลูกา 4:18,19

พระองค์ทรงยกพระคำตอนนั้น ที่พยากรณ์ว่าพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าจะมาอยู่บนพระองค์ และว่าพระองค์จะทรงถูกเจิมให้เทศนา และจากนั้นพระองค์ตรัสว่า “ในวันนี้พระคัมภีร์ตอนนี้ก็สำเร็จในหูของ ท่านทั้งหลาย”

และเพื่อนบ้านเหล่านี้ของพระเยซูเจ้าที่เคารู้จักพระองค์มาเกือบสามสิบปี จากนั้นพวกเขาต้อนรับ พระองค์อย่างไร? เพื่อนบ้านเหล่านี้ที่ได้พบกับพระองค์ในธรรมศาลานั้นและขอให้พระองค์อ่านพระคัมภีร์ พวกเขา รู้สึกอย่างไรเกี่ยวกับพระองค์หลังจากที่พระองค์เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์? สูดยอดเรื่องประหลาด จริง ๆ ที่วันเดียวกันนั้น “พวกเขาทุกคนในธรรมศาลา เมื่อพวกเขาได้ยินสิ่งเหล่านี้ ก็เต็มไปด้วยความโกรธเคือง และลุกขึ้น และผลักพระองค์ออกไปจากนคร และพาพระองค์ไปยังขอบหน้าผาของเนินเขาที่นครของพวกเขา ถูกตั้งอยู่บนนั้น เพื่อพวกเขาจะโยนพระองค์ลงไป” (ลูกา 4:28,29) เราเชื่อว่าภายในชั่วโมงเดียว หลังจากที่ พระเยซูทรงปรากฏตัวในธรรมศาลาที่บ้านเกิดของพระองค์ โดยเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เหล่าเพื่อน บ้านของพระองค์ก็พยายามฆ่าพระองค์! การข่มเหงนี้ที่เกิดกับพระเยซูคริสต์เริ่มต้นเมื่อพระองค์ทรงเต็มเปี่ยม ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์!

เนื้อหนังและพระวิญญาณต่างฝ่ายต่างต่อสู้กัน

โลกไม่ถือสาคน ๆ หนึ่งที่รับความรอดแล้วและมีงานการที่ดีขึ้น โลกไม่ถือสาคน ๆ หนึ่งที่รับความรอด แล้วเมื่อเขาเลิกเมาเหล้าและเลิกทุบตีภรรยาและเป็นพลเมืองที่ดีขึ้น แต่ถ้าคน ๆ นั้นเริ่มฟลุคเพื่อพระเจ้าและ ละเลยงานการของตนเพื่อการชนะจิตวิญญาณและทำให้เพื่อนฝูงอับอายโดยการวิงวอนพวกเขาให้รับความ

รอดและพยายามชนะผู้คนมากมายในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เมื่อนั้นเขาจะเป็นที่เกลียดชังอย่าง
แน่นอน การข่มเหงเกิดขึ้นตามหลังการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างเลี่ยงไม่ได้!

ไม่มีการข่มเหงเกิดขึ้นกับพวกอัครทูตในช่วงสิบวันนั้นที่พวกเขาเฝ้าคอยอยู่ในห้องชั้นบนนั้นหรือรอบ
กรุงเยรูซาเล็ม แต่บทที่สองของกิจการเล่าเกี่ยวกับการเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์และเกี่ยวกับคนมากมาย
ที่รับความรอด และหลังจากนั้นการข่มเหงก็เริ่มต้น ทันทันที่เปโตรและคนอื่น ๆ เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ
บริสุทธิ์ พวกเขาไม่ตีก็เริ่มล้อเลียน โดยกล่าวว่า “คนเหล่านี้เติมไปด้วยเหล้าองุ่นใหม่” การข่มเหงเริ่มต้นเมื่อ
ฤทธิ์เดชนั้นมา เปโตรรักษาชายง่อยคนหนึ่งที่พระวิหาร และทันใดนั้นเขาก็ถูกจับกุมและตีคุก และ
การข่มเหงครั้งใหญ่ก็เริ่มต้น สเทเฟนเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และคนชั่วเหล่านั้นที่ “ไม่สามารถต่อ
ต้านสติปัญญาและพระวิญญาณซึ่งทำให้ท่านพูดนั้น” จึงลอบเอาหลายคนเข้ามา จ้างพวกที่พูดหมิ่นประมาท
และพวกใส่ร้าย เพื่อที่จะทำให้สเทเฟนโดนจับกุม บทที่เจ็ดของกิจการเป็นคำปราศรัยโดยสเทเฟนผู้เติมเปี่ยม
ด้วยพระวิญญาณและเล่าเกี่ยวกับการพลีชีพของเขาเพราะว่า “พวกเขาก็รู้สึกแสบใจ และพวกเขาได้ขบเขี้ยว
เคี้ยวฟันของพวกเขาเข้าใส่สเทเฟน” พวกเขาเกลียดสเทเฟนผู้เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ เหมือนที่พวกเขาเกลียด
พระบุตรของพระเจ้าผู้ทรงเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ถ้าเราเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ หลายคนจะ
เกลียดเราเหมือนกัน

จงพิจารณาสักครู่ว่าคริสเตียนหลายคนก็ตามทางพระเจ้าเป็นประธานของวิทยาลัย แต่ประธาน
วิทยาลัยทั้งหลายถูกใส่ร้ายเหมือนที่พวกผู้ประกาศข่าวประเสริฐโดนใส่ร้ายไหม? มีครูสอนพระคัมภีร์ที่ตามทาง
พระเจ้าอยู่มากมาย แต่ครูสอนพระคัมภีร์ทั้งหลายโดนข่มเหงและเป็นที่ยกย่องเหมือนพวกผู้ประกาศข่าว
ประเสริฐไหม? คุณทราบคำตอบอยู่แล้ว พวกเขาไม่โดน ผู้ที่เติมเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อชนะจิต
วิญญาณควรคาดหวังการถูกขัดขวางและการโดนข่มเหงมากกว่าคนอื่น ๆ

พระเจ้าช่วยให้รอดที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณทรงถูกกล่าวหาว่า “ขับพวกนี้ออก...โดยอาศัยเบเอลเซบู
บเจ้านายของพวกผีเหล่านั้น” (มธ. 12:24) มีผู้กล่าวแก่เปาโลซึ่งเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ที่พยายามชนะจิต
วิญญาณว่า “เจ้าเสียสติไปแล้ว การเรียนรู้มากทำให้เจ้าคลั่งไปจริง ๆ” (กิจการ 26:24)

D. L. Moody เคยเป็นที่รู้จักหลายปีในเมืองชิคาโกในฐานะ “Crazy Moody” และคริสเตียนทั้ง
หลายที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณในทุกแห่งหนถูกเรียกว่าเป็น “พวกคลั่งศาสนา” และ “พวกสุดโต่ง”

คริสเตียนเอ๋ย คุณเต็มใจที่จะทนทุกข์การถูกข่มเหงเพื่อพระเยซูคริสต์ใหม่? การข่มเหงย่อมเกิดขึ้นตาม
หลังการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นธรรมดา เพราะว่าเมื่อผู้ใดเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์
เขาก็กำลังโจมตีฐานที่มั่นของซาตานจริง ๆ โดยจุดเหล่านี้บัพออกจากรู้งมือของผู้ชั่วร้ายนั้น การชนะจิต
วิญญาณเป็นกิจธุระเดียวที่ซาตานเกลียดชังมากที่สุด! การชนะจิตวิญญาณทำให้เปาโลและสิลาสตีตก ตามที่
บันทึกไว้ในบทที่สิบหกของกิจการ การชนะจิตวิญญาณนำพาผู้คนให้พูดถึงพวกเขาว่า “คนเหล่านี้ซึ่งเป็นพวก
ยิวรบกวนเมืองของเราอย่างยิ่งนัก และสั่งสอนธรรมเนียมทั้งหลาย ซึ่งไม่ถูกต้องตามกฎหมายที่จะให้พวก
เราที่เป็นชาวโรมรับไว้หรือถือปฏิบัติเลย” (กิจการ 16:20,21) และคริสเตียนทั้งหลายวันนี้ที่เติมเปี่ยมด้วยพระ
วิญญาณก็จะโดนเกลียดชังและโดนใส่ร้ายและบางครั้งก็โดนทำร้ายร่างกาย

คุณกระหายจริง ๆ ไหม? คุณอยากได้ฤทธิ์เดชของพระเจ้ามากพอที่จะจ่ายราคานั้นในการโดนข่มเหงไหมซึ่งต้องมาอยู่แล้วหากผู้ใดเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์?

เพื่อน ๆ กลุ่มเพื่อนเทคอสต์ของเราที่เชื่อว่าการพูดภาษาแปลก ๆ เป็นหลักฐานตามพระคัมภีร์ที่แสดงถึงการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ก็กล่าวว่าการพูดภาษาแปลก ๆ ไม่เป็นที่นิยมและว่าพวกเขาโดนข่มเหงเพราะว่าพวกเขาพูดภาษาแปลก ๆ เป็นความจริงที่ว่าหลายคนคิดว่าการพูดในภาษาหนึ่งซึ่งไม่มีใครเข้าใจได้และซึ่งไม่ได้ส่งเสริมอุดมการณ์ของพระคริสต์และไม่เข้ากันกับรูปแบบของฤทธิ์เดชนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ถูกเทออกที่เพื่อนเทคอสต์เป็นเรื่องโง่เขลา 1 โครินธ์ 14:23 กล่าวว่า: “เหตุฉะนั้นถ้าทั้งคริสตจักรมาประชุมพร้อมกันในที่แห่งเดียวนั้น และทุกคนพูดภาษาต่าง ๆ และมีคนเหล่านั้นที่รู้ไม่ถึง หรือคนทั้งหลายที่ไม่เชื่อเข้ามา พวกเขาจะไม่กล่าวว่าพวกท่านคลั่งไปแล้วหรือ” แน่แน่นอนว่าพระคัมภีร์กล่าวถูกต้อง การพูดในหลายภาษาซึ่งผู้คนเข้าใจไม่ได้จะนำการยับยั้งมาไว้ และพระคัมภีร์เตือนเราไม่ให้มีแบบนั้นแต่ให้ทุกคนพูดในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อที่คนที่รู้ไม่ถึงและผู้ไม่เชื่อทุกคนจะถูกทุกคนชักจูง ถูกทุกคนตัดสิน และจะถูกพอใจและกลับใจเชื่อ

แต่การพูดในภาษาต่าง ๆ ไม่ใช่ข้อครหาใหญ่ นั่น ข้อครหาที่ติดอยู่กับการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณเอง เนื้อหนักกับพระวิญญาณต่างฝ่ายต่างต่อสู้กัน บุตรชายของหญิงทาสนั้นได้ข่มเหงบุตรชายของหญิงไทนั้น และมันก็เป็นเหมือนเดิมวันนี้

หากผู้คนยังไม่หวั่นไหวมากนักเกี่ยวกับฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณจนพวกเขาเต็มใจที่จะทนทุกข์การถูกข่มเหง พวกเขาก็ยังไม่กระหายมากพอที่จะรับพระพรที่ทรงสัญญาไว้ “เราจะเทน้ำลงบนผู้ที่กระหาย และน้ำทั้งหลายลงบนดินแห้ง” องค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสไว้ “เราจะเทวิญญาณของเราบนเชื้อสายของเจ้า และพรของเราบนลูกหลานของเจ้า”

3. คุณกระหายมากพอไหมที่จะเฝ้าคอยต่อพระพักตร์พระเจ้านานเท่าที่จำเป็นเพื่อจะรับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์?

เมื่อพระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตายแล้ว ทรงสอนเหล่าสาวกของพระองค์นานสี่สิบวัน และเสด็จขึ้นสู่สวรรค์ ตอนนั้นมีผู้กลับใจเชื่อหลายพันคนอยู่บนแผ่นดินโลก ยอห์นผู้ให้รับบัพติศมาได้ให้บัพติศมาหลายพันคนที่สำนึกผิดแล้วอย่างแท้จริงและเชื่อในพระเมษโปดกของพระเจ้า และเราอ่านว่า “พระเยซูทรงมีและให้บัพติศมาพวกสาวกมากกว่ายอห์น” (ยอห์น 4:1) หลายคนกลับใจเชื่ออย่างแท้จริงผู้ซึ่งไม่ได้ติดตามพระเยซูอย่างใกล้ชิดมากนัก หลายคนได้เรียนรู้ที่จะเชื่อวางใจในพระคริสต์ในฐานะพระผู้ช่วยให้รอดส่วนตัวของตน แม้ว่าพวกเขาไม่ได้อยู่ในการประชุมอธิษฐานที่ห้องชั้นบนนั้นนานสิบวันและพวกเขาไม่ได้อยู่ในหมู่หนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้นซึ่งฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาสถิตอยู่ด้วยอย่างแสนวิเศษเช่นนั้นที่เพื่อนเทคอสต์

หลังจากที่พระเยซูทรงเป็นขึ้นจากตาย พระองค์ทรง “ถูกเห็นโดยพวกพี่น้องมากกว่าห้าร้อยคนในคราวเดียว” (1 คร. 15:6) หนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้นที่อยู่ด้วยในการประชุมอธิษฐานนั้นก่อนถึงเทศกาลเพื่อนเทคอสต์เป็นเพียงคริสเตียนส่วนน้อยที่อยู่ในกรุงเยรูซาเล็มด้วยซ้ำ กระนั้นแม้แค่หนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้นที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในตอนแรกนั้น!

มันเริ่มชัดเจนหลังจากการคิดใคร่ครวญด้วยใจอธิษฐานว่าเฉพาะคนเหล่านั้นที่เฝ้าคอยในการอธิษฐานอย่างแน่วแน่ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ มีบางคนทีพูดโดยไม่คิดว่า “เอาละ พื้นที่คอสดคงจะมาอยู่ดีนะแหละไม่ว่าสาวกเหล่านั้นจะอธิษฐานหรือไม่” ไซ้ วันเทศกาลของพวกเขาตามปฏิทินนั้นคงจะมาอยู่ดี แต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ในฤทธิ์เดชของพระองค์ไม่ได้มาอยู่บนคนอื่น ๆ เหตุไฉนพระองค์ถึงทรงบังเอิญมายังหนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้นที่ “ทุกคนอยู่พร้อมใจกันต่อเนื่องในการอธิษฐานและการอ้อนวอน กับพวกผู้หญิง และมารีย์ มารดาของพระเยซู และกับพวกน้องชายของพระองค์”? (ดู กิจการ 1:14) การเต็มเปี่ยมของฤทธิ์เดชพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้มาสู่คริสเตียนทั้งหลายที่กำลังเฝ้าคอยในการอธิษฐานอย่างต่อเนื่อง ฤทธิ์เดชของพระองค์ไม่ได้มาอยู่บนคริสเตียนคนอื่น ๆ ในกรุงเยรูซาเล็มและที่กระจัดกระจายอยู่ทั่วแผ่นดินปาเลสไตน์ผู้ซึ่งไม่ได้กำลังรอคอยพระเจ้าในการอธิษฐาน

แน่นอนว่าในพี่น้องห้าร้อยคนนั้นที่ได้เห็นพระเยซูในคราวเดียวหลังจากการคืนพระชนม์ของพระองค์ ทุกคนอยากที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และที่จะเป็นพยานที่ชนะจิตวิญญาณเพื่อพระคริสต์ ผมเชื่อไม่ได้ว่าพระเยซูไม่ได้ประทานพระมหาบัญชาให้แก่พวกเขาเหมือนกัน ผมต้องเชื่อว่าพระเยซูประทานคำบัญชาและพระสัญญาเหล่านั้นให้แก่พวกเขาในลูกา 24:46-49 ซึ่งพระองค์ประทานให้แก่คนอื่น ๆ ที่เฝ้าคอยในการอธิษฐานและวิงวอนต่อเนื่องเพื่อรับการเต็มเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชนั้น ฉะนั้น เหตุไฉนจึงบังเอิญที่แค่หนึ่งร้อยยี่สิบคนได้รับการทรงเจิมที่ยิ่งใหญ่นั้น การเทออกนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่พื้นที่คอสด และชนะจิตวิญญาณสามพันดวง? อีกสามร้อยแปดสิบคนนั้นของพวกคริสเตียนที่ได้เห็นพระเยซูกับทุกคนในคราวเดียวหลังจากที่พระองค์คืนพระชนม์นั้นอยู่ที่ไหน? คนอื่น ๆ อีกมากมายที่รักพระองค์และอยากทำให้พระองค์พอพระทัยนั้นอยู่ที่ไหน?

ผมเชื่อมั่นจริง ๆ ว่าบางคนได้เริ่มต้นรอคอยและอธิษฐานแต่ก็ถอดใจเสียและกลับไปทำกิจธุระของตนแล้ว การอธิษฐานเป็นงานที่หนัก บางคนอธิษฐานเพียงชั่วครู่ และจากนั้นก็อาจกล่าวว่า “ฉันจะอธิษฐานที่บ้านละกัน เมื่อฉันทำได้ ฉันทิ้งงานการของฉันไว้นานขนาดนั้นไม่ได้หรอก” ผมเคยร่วมการประชุมอธิษฐานทั้งคืนมาหลายหนแล้ว ทุกหนเริ่มต้นด้วยฝูงชนหมู่ใหญ่กว่าและจบลงด้วยฝูงชนที่เล็กลง บางคนอยู่ทั้งคืนไม่ได้ด้วยซ้ำ เราเข้าใจได้ว่าเหตุใดบางคนถึงไม่อยู่อธิษฐานต่อถึงสิบวัน แต่ถ้าบางคนจากไปเสียโดยที่ไม่อธิษฐานอย่างจริงจังต่อไป ถ้าบางคนตอนนั้นไม่ได้วิงวอนต่อไปด้วยใจที่คาดหวัง มันพวกเขาก็พลาดพระพรอันยิ่งใหญ่แห่งการเทออกของพระวิญญาณบริสุทธิ์เสียแล้ว พวกเขาไม่ได้รับฤทธิ์เดชเดียวกันนั้นจากสวรรค์ที่คนอื่น ๆ ได้รับ การเฝ้าคอยพระเจ้าเป็นส่วนสำคัญของการเต็มเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์

ผมอยากจริงจัง ๆ ท่านผู้อ่านที่รัก ว่าคุณกระหายหาฤทธิ์เดชของพระเจ้ามากพอที่จะเฝ้ารอต่อไปจนกว่าพระองค์ทรงทำให้คุณเต็มเปี่ยมหรือไม่

ในปี 1941 หนุ่มสาวคู่หนึ่งตกหลุมรักกันมาก ชายหนุ่มนั้นถูกเรียกให้ไปเข้ากองทัพ แต่หญิงสาวนั้นที่รักเขาสัญญาว่าจะรอเขา ในไม่ช้าเขาก็ถูกส่งข้ามทะเลไป สงครามดุเดือดมากขึ้นเรื่อย ๆ หลายสัปดาห์เริ่มกลายเป็นหลายเดือนที่น่าเหนื่อยหน่าย หลายเดือนกลายเป็นหลายปีที่แสนยาวนาน! จดหมายหลายฉบับของเธอเริ่มเย็นชามากขึ้น เริ่มสั้นน้อยลง จากนั้นเธอเขียนไปหาเขาว่า “ทั้งหมดเป็นความผิดพลาด” เธอส่งแหวนวง

นั่นคืนให้เขาไป เธอไม่เต็มใจที่จะรอนานกว่านี้และไปตกหลุมรักกับชายอีกคนแล้ว เมื่อทหารคนนั้นกลับมาหญิงสาวนั้นที่เขารัก หญิงสาวนั้นที่เคยสัญญาไว้ว่าจะรอ เป็นภรรยาของชายอีกคนแล้ว!

คุณเต็มใจไหมที่จะรอคอยพระเจ้าจนกว่าพระองค์ทรงทำให้คุณเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์?

ชายหนุ่มหลายคนอยากเป็นแพทย์ แม้เขารู้ว่ามันจะหมายถึงการเรียนมหาály โรงเรียนแพทย์และจากนั้นก็การเป็นหมอฝึกหัดในโรงพยาบาลสักแห่งก่อนที่เขาพร้อมที่จะเริ่มประกอบวิชาชีพ แต่องค์ประกอบด้านเวลาเป็นสิ่งจำเป็นจริง ๆ สำหรับการศึกษาเพื่อเป็นหมอ แผลงที่มาของความน่าสะอิดสะเอียนที่มีต่อวิชาชีพหมอในศตวรรษล่าสุดนี้ก็คือ วิทยาลัยแพทย์ระยะสั้น ซึ่งมอบใบปริญญาที่ไม่คู่ควรกับความพยายามให้แก่ชายทั้งหลายที่ได้รับการฝึกฝนมาไม่ดีพอ ผู้ซึ่งจะกุมชีวิตของผู้อื่นไว้ในนิ้วที่ไม่ชำนาญของตน

ในฐานะที่เคยเป็นผู้ให้การศึกษา ผมทราบดีว่าแค่การอ่านหนังสือหลายเล่ม การตอบคำถามหลายข้อ การท่องจำข้อเท็จจริงหลายประการ-ว่าสิ่งเหล่านี้ไม่ก่อเกิดเป็นการศึกษาจริง ๆ เดียวนี้เราเรียนรู้แล้วว่ามันไม่ฉลาดเลยกับการให้ผู้คนจบการศึกษาจากมหาályตอนที่อายุยังน้อยเกินไป กระบวนการศึกษาส่วนหนึ่งเกี่ยวข้องกับเวลา วิทยาลัยหลายแห่งที่เข้มแข็งกำหนดให้ส่วนหนึ่งของงานที่ต้องทำเพื่อที่จะได้ใบปริญญาต้องถูกระทำในวิทยาลัย ไม่ใช่งานทั้งหมดถูกทำโดยหลักสูตรไปรษณีย์ทั้งหลาย องค์ประกอบด้านเวลาเป็นส่วนสำคัญที่ขาดไม่ได้เลยในการศึกษาที่ดี

นักเทศน์หนุ่มทั้งหลายใช้เวลาตั้งแต่สามถึงแปดปีของการฝึกฝนพิเศษหลังจบ ม. ปลาย เพื่อจบโรงเรียนหรือวิทยาลัยพระคัมภีร์และโรงเรียนพระคริสตธรรม แต่คริสเตียนทุกคนที่ได้รับการสอนในฝ่ายวิญญาณทราบว่าการเตรียมหลักเพื่องานรับใช้ที่ชนะจิตวิญญาณไม่ใช่ใบปริญญามหาályและไม่ใช่วุฒิบัตรจากพระคริสตธรรม ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การทรงเจิมจากสวรรค์ มีความสำคัญต่องานรับใช้ที่ตามทางพระเจ้ามากกว่าการฝึกฝนทั้งหมดที่โรงเรียนเหล่านั้นจะให้ โอ ฉะนั้น เหตุใดผู้คนถึงควรคิดว่ามันน่าแปลกที่พระเจ้าทรงขอให้เราเฝ้าคอยพระองค์ด้วยสิ้นสุดใจของเราเพื่อจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์? ถ้าคน ๆ หนึ่งเต็มใจที่จะใช้เวลาหลายปีในการฝึกฝน ทำไมถึงไม่ใช้เวลานานเท่าใดก็ตามที่จำเป็นในการเฝ้าคอยพระเจ้าเพื่อจะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เล่า?

D. L. Moody ใช้เวลาประมาณสองปีในการเฝ้าคอยพระเจ้าด้วยใจสลายก่อนที่เขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ เขากระหายจริง ๆ เขาจึงวิงวอนพระเจ้าต่อไปจนกระทั่งเขาได้รับการทรงเจิมที่แสนวิเศษนั้นจากสวรรค์

คุณกระหายหาการเต็มเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชมากพอไหมจนคุณเต็มใจที่จะอธิษฐานต่อไป วางภาระนี้ต่อพระพักตร์พระเจ้าเสมอไป จนกระทั่งคุณได้รับฤทธิ์เดชทั้งสิ้นของพระองค์ที่คุณต้องการเพื่อจะทำตามคำสั่งของพระองค์และนำข่าวประเสริฐของพระองค์ออกไป? นั่นถ้าคุณกระหาย จงจำไว้ว่าพระเจ้าตรัสว่า “เราจะเทน้ำลงบนผู้ที่กระหาย และน้ำทั้งหลายลงบนดินแห้ง เราจะเทวิญญาณของเราบนเชื้อสายของเจ้า และพรของเราบนลูกหลานของเจ้า”

โอ ในพระนามของพระเยซู ขอให้เราเริ่มต้นที่จะมีความคิดเด็ดเดี่ยวเหลือเกินในการทุ่มเทของเราให้กับการชนะจิตวิญญาณ ถวายตัวให้กับงานเดิยวันนั้นและกิจธุระที่ทรงมอบไว้กับเราจนเราจะโหยหาที่จะเต็ม

เปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์โดยยอมแลกกับทุกสิ่ง! โอ กระแสพระพรที่ไหลบ่าจะมาสู่ผู้คนของพระเจ้าเมื่อ
พวกเขากระหาย!

คุณกระหายจริง ๆ ไหม? คุณโหยหาที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์จริง ๆ ไหม?

บทที่ 14

เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เต็มเปี่ยม

ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไร

“แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก”- กิจการ 1:8

“ในปากของพยานสองหรือสามคน ทุกคำจึงจะเป็นที่เชื่อถือได้”- 2 คร. 13:1

ใครสักคนกล่าวไว้ว่าตัวอย่างเดียวมีค่าเท่ากับข้อโต้แย้งเป็นพัน เราไม่เชื่อว่าภาพประกอบเดียวของมนุษย์มีค่ามากกว่าคำกล่าวใดของพระคัมภีร์ และกระนั้นภาพประกอบต่าง ๆ ก็ช่วยให้เข้าใจคำกล่าวเหล่านั้นของพระคัมภีร์ และบ่อยครั้งภาพประกอบเดียวก็ช่วยแสดงให้เห็นว่าพระคัมภีร์หมายความว่าอะไรจริง ๆ โดยสิ่งที่มันกล่าว มากกว่าคำอธิบายอันมีตรรกะมากมายของมนุษย์

มันไม่ฉลาดเลยที่จะให้หลักคำสอนหนึ่งมีพื้นฐานอยู่บนประสบการณ์ทั้งหลายของมนุษย์ ยกตัวอย่างเช่น หลายพันคนได้กลับใจเชื่อพระเจ้าแล้ว ได้รับความรอดจริง ๆ แล้ว โดยแสดงการคร่ำครวญด้วย แต่นั่นไม่ใช่เหตุผลเลยที่ผู้ใดจะกล่าวว่าการคร่ำครวญเป็นสิ่งจำเป็นต่อการรับความรอด คนบางคนปีติยินดีใน

“ประสบการณ์” ของตน โดยจำได้ว่าตนรู้สึกเคลิบเคลิ้มยิ่งนักและโห่ร้องสรรเสริญพระเจ้าเมื่อพวกเขาได้บังเกิดใหม่ แต่มันคงโง่เขลาหากเราจะสรุปโดยการนั้นว่าคน ๆ หนึ่งรอดไม่ได้หากไม่โห่ร้องสรรเสริญพระเจ้า มันไม่เคยฉลาดเลยที่จะสร้างหลักคำสอนหนึ่งขึ้นมาจากประสบการณ์ทั้งหลายของมนุษย์ ถึงกระนั้น เมื่อพระคัมภีร์สอนความจริงหนึ่งอย่างชัดเจน มันก็น่าชื่นใจและมีประโยชน์ที่จะให้ประสบการณ์ทั้งหลายของมนุษย์รับรองความจริงแห่งหลักคำสอนนั้นตามพระคัมภีร์

ฉะนั้นในบทนี้ ผมจึงอยากเล่าเรื่องเกี่ยวกับเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไร และเราจะพบว่าประสบการณ์เหล่านั้นของผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นให้การรับรองคำตรัสที่ชัดเจนเหล่านั้นของพระเยซูคริสต์ในกิจการ 1:8 ตามที่ให้ไว้ข้างบน เมื่อเหล่าคนของพระเจ้าที่ยิ่งใหญ่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ พวกเขาได้รับฤทธิ์เดชสำหรับการเป็นพยานและคำพยานที่ชนะจิตวิญญาณ เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ดีที่สุดในทุกภาษาแปลก ๆ พวกเขาไม่ได้อ้างว่าตนถูกถอนรากถอนโคน ธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังแล้ว แต่พวกเขาได้รับฤทธิ์เดชจากพระเจ้าเพื่องานชนะจิตวิญญาณ

ในหนังสือที่ยอดเยี่ยมเล่มนั้น *The Holy Spirit: Who He Is, and What He Does* Dr. R. A. Torrey ในบทที่ทำให้คำนิยามสามคำกล่าวเกี่ยวกับว่าบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์คืออะไร ฉะนั้นก่อนที่เราพิจารณาประสบการณ์ทั้งหลายของเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่และว่าพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณอย่างไร ขอให้เราพิจารณาคำนิยามของ Dr. Torrey เขากล่าวดังต่อไปนี้:

1. ประการแรก บัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นประสบการณ์หนึ่งที่ชัดเจนของสิ่งทีคน ๆ หนึ่งสามารถทราบได้ว่าตนได้รับมันแล้วหรือยังไม่ได้รับ...

2. ประการที่สอง บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นงานหนึ่งของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งแตกต่างจากและเพิ่มเข้ากันงานที่บังเกิดใหม่ของพระองค์...

3. ประการที่สาม บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นงานหนึ่งของพระวิญญาณบริสุทธิ์ซึ่งเชื่อมโยงอยู่เสมอกับและหลัก ๆ แล้วมีไว้เพื่อจุดประสงค์ในการเป็นพยานและการรับใช้

แม้ว่าเราไม่ยืนยันว่าจะต้องใช้คำเรียก “บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เราก็เชื่อว่า Dr. Torrey ได้ให้คำนิยามหนึ่งที่ดีเกี่ยวกับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชพิเศษนี้จากเบื้องบน เมื่อคิดเช่นนี้ เราควรพิจารณาคำพยานเหล่านั้นของผู้ยิ่งใหญ่หลายคนที่ได้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และเห็นว่าการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นการประกอบด้วยฤทธิ์เดชพิเศษจริง ๆ ซึ่งตระเตรียมพวกคริสเตียนให้พร้อมที่จะชนะจิตวิญญาณ และเราจะเห็นว่าคริสเตียนคนอื่น ๆ ได้รับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชนี้ได้อย่างไร

การประกอบด้วยฤทธิ์ของ D.L. Moody

ใน *The Life of D.L. Moody* ซึ่งลูกชายของเขาเป็นผู้เขียน มีบันทึกอันเรียบง่ายมาก ๆ แต่น่าประทับใจเกี่ยวกับเคล็ดลับแห่งฤทธิ์เดชของ D.L. Moody นี้เป็นเรื่องราวเกี่ยวกับการประกอบด้วยฤทธิ์ของ Mr. Moody ตามที่เล่าไว้ในหน้า 146, 147 และ 149:

ปี 1871 เป็นปีที่สำคัญยิ่งในภาระงานของ Mr. Moody เขาตระหนักมากขึ้นเรื่อย ๆ ว่าเขาช่างเตรียมตัวมาน้อยจริง ๆ สำหรับงานของเขา โดยการไขว่คว้าด้วยตัวเองในหลายสิ่ง ความทวิโหยและความกระหายอันรุนแรงที่อยากได้ฤทธิ์เดชฝ่ายวิญญาณได้ถูกปลุกเร้าในตัวเขาโดยหญิงสองคนผู้ซึ่งเคยเข้าร่วมการประชุมเหล่านั้นและนั่งอยู่แถวหน้าสุด เขามองเห็นได้โดยสีหน้าของพวกเธอว่าพวกเธอกำลังอธิษฐานอยู่ พอสิ้นสุดการประชุม พวกเธอก็ขอบพูดกับเขาว่า:

“พวกเราอธิษฐานเพื่อคุณอยู่นะคะ”

“ทำไมพวกคุณไม่อธิษฐานเผื่อผู้คนล่ะครับ?” Mr. Moody ชอบถาม

“เพราะว่าคุณต้องการฤทธิ์เดชของพระวิญญาณนะสิคะ” พวกเธอขอบตอบ

“ผมต้องการฤทธิ์เดชนั้น! ทำไมล่ะครับ” Mr. Moody กล่าว ในการเล่าย้อนเหตุการณ์นั้นในอีกหลายปีให้หลัง, “ผมเคยคิดว่าผมมีฤทธิ์เดชแล้ว ตอนนั้นผมมีที่ประชุมใหญ่โตที่สุดในเมืองชิคาโก และมีผู้คนกลับใจเชื่อมากมาย ตอนนั้นผมรู้สึกอิมใจอยู่บ้าง แต่ต่อมา หญิงที่ตามทางพระเจ้าสองคนนั้นก็อธิษฐานเผื่อผมต่อไป และคำพูดที่จริงจังของพวกเธอก็เกี่ยวกับการทรงเจิมเพื่อการรับใช้พิเศษก็เริ่มทำให้ผมคิด ผมขอร้องพวกเธอให้มาและพูดคุยกับผม และพวกเธอได้ใจของตบออกในการอธิษฐานขอให้ผมได้รับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ความทวิโหยครั้งใหญ่เข้ามาในจิตใจของผม ตอนนั้นผมไม่รู้ว่ามีอะไร ผมเริ่มร้องออกมาในแบบที่ผมไม่เคยทำมาก่อน ผมรู้สึกจริง ๆ ในตอนนั้นว่าผมไม่อยากมีชีวิตอยู่แล้วถ้าผมไม่สามารถมีฤทธิ์เดชนี้เพื่อการรับใช้”

จากนั้นหนังสือเล่มนั้นก็เล่าเกี่ยวกับเหตุไฟไหม้ครั้งใหญ่ในเมืองชิคาโก เกี่ยวกับงานบรรเทาทุกข์ของ D.L. Moody การก่อสร้าง North Side Tabernacle และเกี่ยวกับการที่เขาไปเยือนในฝั่งตะวันออกเพื่อขอเงินทุนสำหรับงานของเขา จากนั้นมีการเล่าต่อไป:

ในช่วงการไปเยือนฝั่งตะวันออกนี้ ความหวอโหยฤทธิ์เดชฝ่ายวิญญาณที่มากขึ้นยังอยู่บน Mr. Moody เหมือนเดิม

“ใจของผมตอนนั้นไม่ได้อยู่ในงานของการขอเงินทุนนั้น” เขากล่าว “ผมร้องขอไม่ได้ ผมร้องให้ตลอดเวลาขอให้พระเจ้าทรงทำให้ผมเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระองค์ เอาละ วันหนึ่งในเมืองนิวยอร์ก-โอ วันนั้นสุดยอดเยี่ยม ๑!- ผมไม่อาจพรรณนาถึงมันได้ ผมแทบไม่ค่อยพูดถึงมันเลย มันเป็นประสบการณ์ที่แทบจะศักดิ์สิทธิ์เกินกว่าจะเอ่ยชื่อ เปาโลมีประสบการณ์หนึ่งซึ่งเขาไม่เคยพูดถึงเลยนานสิบสี่ปี ผมกล่าวได้แต่เพียงว่าพระเจ้าได้ทรงเปิดเผยพระองค์เองแก่ผม และผมมีประสบการณ์เช่นนั้นเกี่ยวกับความรักของพระองค์จนผมต้องทูลขอพระองค์ให้ยังพระหัตถ์ของพระองค์ไว้ ผมไปเทศนาอีก คำเทศนาเหล่านั้นไม่ได้ต่างไปจากเดิม ผมไม่ได้นำเสนอความจริงใหม่ ๑ แต่มีหลายร้อยคนกลับใจเชื่อ เดียวนี้ผมไม่ยอมกลับไปอยู่ในที่ ๑ ผมเคยอยู่ก่อนหน้าประสบการณ์อันเปี่ยมสุขนั้นแล้วหากคุณจะยกโลกทั้งใบให้ผม-มันคงเป็นเหมือนฝุ่นเม็ดเล็กบนตาชั่งเลย”

จงสังเกตในบันทึกข้างบน ในถ้อยคำของ D.L. Moody เอง ว่าขณะที่เขามีความชื่นบานใหญ่โตในการเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ถึงบนตัวเขาในฤทธิ์เดช แต่ผลลัพธ์หลักนั้นคือ: “คำเทศนาเหล่านั้นไม่ได้ต่างไปจากเดิม ผมไม่ได้นำเสนอความจริงใหม่ ๑ แต่มีหลายร้อยคนกลับใจเชื่อ”

D.L. Moody เองเน้นมากเกี่ยวกับหลักคำสอนนี้ที่ว่าคริสเตียนทั้งหลายควรเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตามที่ตัวเขาเองกล่าวมันบ่อย ๑

ในหนังสือชื่อว่า *Moody, His Words, Work, and Workers* ซึ่งเรียบเรียงโดย Rev. W. H. Daniels มีข้อความหลายตอนที่เป็นตัวแทนหลักคำสอนของ D. L. Moody ผมอยากยกคำพูดตรงนี้จากข้อความตอนหนึ่ง เริ่มต้นที่หน้า 396 ของหนังสือเล่มนั้น เพื่อแสดงให้เห็นหลักคำสอนที่ชัดเจนของ Moody เกี่ยวกับเรื่องนี้ของการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน

บทความของ D. L. Moody เกี่ยวกับ

บัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อการรับใช้

ในบางนัย และถึงขอบเขตหนึ่ง พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงสถิตอยู่กับผู้เชื่อทุกคน แต่มีของประทานอีกอย่าง ซึ่งอาจเรียกได้ว่าเป็นของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อการรับใช้ ผมสังเกตเห็นว่าของประทานนี้แตกต่างอย่างสิ้นเชิงและแยกออกจากการกลับใจเชื่อและความมั่นใจเรื่องความรอด พระเจ้าทรงมีลูกจำนวนมากที่ไม่มีฤทธิ์เดช และเหตุผลก็คือ พวกเขาไม่มีของประทานนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อการรับใช้ ดูเหมือนพระเจ้าไม่ทรงทำงานร่วมกับพวกเขา และผมเชื่อมั่นเป็นเพราะว่าพวกเขาไม่ได้แสวงหาของประทานนี้

ในตอนต้นของบทที่สิบเอ็ดของลูกา เราพบว่าพวกเขาทูลขอพระคริสต์ให้สอนพวกเขา อธิษฐาน หลังจากทรงสอนพวกเขา พระองค์ทรงอธิบายมันต่อไป และในข้อที่เก้า, สิบและสิบสาม พระองค์ตรัสว่า: “ และเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า จงขอ และสิ่งนั้นจะให้แก่พวกท่าน จงแสวงหา และพวกท่านจะพบ จงเคาะ และสิ่งนั้นจะถูกเปิดให้แก่พวกท่าน เพราะว่าทุกคนที่ขอก็ก็นจะได้รับ...”

ฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลาย ผู้เป็นคนชั่วร้าย ยังรู้ว่าจะให้ของกำนัลดี ๆ แก่บุตรทั้งหลายของตนอย่างไร พระบิดาของท่านทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่คนเหล่านั้นที่ขอ จากพระองค์มากยิ่งขึ้นกว่าสักเท่าใด”

คราวนี้บทเรียนที่เราต้องเรียนรู้จากเรื่องนี้ก็คือ เราต้องอธิษฐานขอพระวิญญาณบริสุทธิ์ สำหรับการรับใช้ อธิษฐานขอให้เราได้รับการทรงเจิมและมีคุณสมบัติที่จะทำงานนั้นที่พระเจ้าทรงมี ให้เราทำ ผมเชื่อว่าเอลีชาเป็นลูกคนหนึ่งของพระเจ้าก่อนที่เอลียาห์ได้เจอหน้าเขา แต่เขายังไม่มี คุณสมบัติพร้อมสำหรับงานของผู้พยากรณ์จนกว่าวิญญาณของเอลียาห์มาอยู่บนเขา เราต้องทูลขอ พระพรนี้ เคาะหามัน แสวงหามัน และหาให้เจอว่าทำไมมันถึงไม่มา ถ้าเราเก็บงำความชั่วช้าไว้ในใจ ของเรา ถ้าเรามีบาปบางอย่างที่ชุกชอนไว้ พระเจ้าก็จะไม่ประทานบัพติศมาแห่งฤทธิ์เดชนั้นให้แก่ เรา เราไม่เป็นเหมือน “ภาชนะที่ว่างเปล่า” เรายังไม่พร้อมที่จะรับพระพรนั้น และฉะนั้นมันจึงไม่มา

ในบทที่สามของลูกา เราพบว่าพระคริสต์ทรงรับบัพติศมาโดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ก่อนที่ พระองค์ทรงเข้าสู่งานรับใช้ของพระองค์ นี่ควรสอนเราให้รับการทรงเจิมก่อนเริ่มต้นทำงานขององค์ พระผู้เป็นเจ้า พระคริสต์ทรงเป็นพระบุตรของพระเจ้าก่อนรับบัพติศมามากพอ ๆ กับหลังรับบัพติศ มา แต่กระทั้งพระองค์ก็ต้องการฤทธิ์เดชนี้ และถ้าพระบุตรของพระเจ้า ผู้ไม่เคยทำบาปเลย ต้องการ ฤทธิ์เดชนั้น พวกเราก็ยังต้องการมันมากกว่าสักเพียงใด และมันคงจะสิ้นหวังจริง ๆ หากเราพยายาม ทำงานก่อนเราได้ฤทธิ์เดชนั้น

เช่นเคยคุณจะสังเกตเห็นคำสอนของ Mr. Moody ที่ว่าการเสด็จมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงบน คริสเตียนทั้งหลาย สิ่งที่ Moody และ Torrey และผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่คนอื่น ๆ ส่วนมากเรียกว่า “บัพ ติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์” จริง ๆ แล้วก็คือการประกอบด้วยฤทธิ์เดชเพื่อการรับใช้ที่ชนะจิตวิญญาณ ว่า คริสเตียนทั้งหลายควรอธิษฐานขอการประกอบด้วยฤทธิ์เดชนี้จากเบื้องบน

การทำงานของ Moody ถูกกระทำในฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ การที่เขามิฤทธิ์เดชนั้น แห่งพื้นเทคอสต์อยู่บนตัวเขาจริง ๆ ก็เป็นที่ประจักษ์ชัดแก่ทุกคนที่รู้จักเขาดี ที่งานศพของ Moody, C. I. Scofield ซึ่งขณะนั้นมีอายุประมาณ 56 ปี ได้กล่าว และแม้ว่าต่อมา-เมื่อมีเสียงร้องบ่นโดยเหล่าสาวกของ Darby ที่ต่อต้านการใช้คำเรียกของ Moody และ Torrey และผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่คนอื่น ๆ เกี่ยวกับ เรื่องบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์นี้ หรือการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ- Scofield ก็หลีกเลี่ยงมันในตอน นั้น แต่ในโอกาสนี้เขาใช้คำเรียกนั้นของ Moody และของ Torrey และของ Finney นี่เป็นถ้อยคำของ Dr. Scofield ที่กล่าวเหนือศพของ Moody ผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่นั้น:

เคล็ดลับเหล่านั้นแห่งฤทธิ์เดชของ Dwight L. Moody ได้แก่: อย่างแรก ในประสบการณ์ที่ ชัดเจนเกี่ยวกับพระคุณที่ช่วยให้รอดของพระคริสต์ เขาได้ผ่านพ้นออกจากความตายเข้าสู่ชีวิตแล้ว และเขาก็ทราบดี อย่างที่สอง เขาเชื่อในสิทธิอำนาจจากพระเจ้าของพระคัมภีร์ พระคัมภีร์สำหรับเขา เป็นเสียงของพระเจ้า และเขาทำให้มันส่งเสียงสะท้อนเช่นนั้นในจิตสำนึกของผู้คน อย่างที่สาม เขา ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ และเขาก็ทราบดี [ตัวเอียงถูกใส่เพิ่ม] สำหรับเขามันเป็น

ประสบการณ์หนึ่งที่ชัดเจนพอ ๆ กับการกลับใจเชื่อของเขา (*The Life of D. L. Moody* โดยบุตรชายของเขา, หน้า 561)

ไอ Moody จริงจังจริง ๆ ในภาระใจของเขาที่จะให้ฤทธิ์เดชแห่งพระวิญญาณของพระเจ้าอยู่บนตัวเขาต่อไป! เขาเคยกล่าวไว้หนหนึ่ง ในคำเทศนาของเขาเรื่อง “Hindered Power” ในหนังสือชื่อ *Secret Power* ว่า “ผมมีชีวิตอยู่มานานพอที่จะทราบว่าถ้าผมไม่สามารถมีฤทธิ์เดชของพระวิญญาณของพระเจ้าอยู่บนตัวผมเพื่อช่วยผมให้ทำงานเพื่อพระองค์ ผมก็ขอตายดีกว่า ดีกว่าที่จะมีชีวิตอยู่ไปแค่นั้น”

ในคำเทศนาอันยอดเยี่ยมของ Dr. R. A. Torrey เรื่อง *Why God Used D. L. Moody* เขาเอ่ยชื่อคุณสมบัติเจ็ดประการที่ทำให้ Moody เป็นชายที่ถูกใช้การอย่างแสนวิเศษแบบที่พระเจ้าทรงใช้เขา และคุณสมบัติที่เจ็ด ลำดับสุดท้ายและสำคัญที่สุดก็คือว่า Moody “ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนอย่างชัดเจน” จงฟังสิ่งที่ R. A. Torrey กล่าว (หน้า 51-55) เกี่ยวกับ Mr. Moody:

อย่างที่เจ็ดที่เป็นเคล็ดลับว่าทำไมพระเจ้าถึงทรงใช้ D. L. Moody ก็คือว่า เขามีการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนอย่างชัดเจน บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ชัดเจนและเด่นชัดมาก ๆ Mr. Moody ทราบว่าตนมี “บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” เขาไม่มีข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องนี้เลยในสมัยแรก ๆ ของเขา เขาเป็นคนที่พลิกแพลงเก่ง เขามีความปรารถนายิ่งใหญ่ที่จะทำบางสิ่ง แต่เขาไม่มีฤทธิ์เดชที่แท้จริง เขาเคยทำงานส่วนใหญ่ในเรียวยแรงแห่งเนื้อหนัง แต่ตอนนั้นมีหญิงที่ถ่อมใจของกลุ่ม Free Methodist สองคนที่เคยมาร่วมการประชุมต่าง ๆ ของเขาใน Y.M.C.A. คนหนึ่งชื่อ “Auntie Cook” และอีกคนชื่อ Mrs. Snow (ผมคิดว่าชื่อของเธอไม่ใช่ Snow ณ เวลานั้น) หญิงสองคนนี้ชอบมาหา Mr. Moody ตอนสิ้นสุดการประชุมต่าง ๆ ของเขาและกล่าวว่า: “พวกเรากำลังอธิษฐานเพื่อคุณอยู่นะคะ” ในที่สุด Mr. Moody ก็เริ่มรู้สึกเคืองเล็กน้อยและกล่าวแก่พวกเธอคืนหนึ่ง: “ทำไมพวกคุณถึงกำลังอธิษฐานเพื่อผมล่ะครับ? ทำไมพวกคุณไม่อธิษฐานเพื่อคนที่ยังไม่รอดล่ะ?” พวกเธอตอบกลับ: “พวกเรากำลังอธิษฐานขอให้คุณได้ฤทธิ์เดชนั้นค่ะ” Mr. Moody ไม่ทราบตอนนั้นว่าพวกเธอหมายถึงอะไร แต่เขาเริ่มครุ่นคิดเกี่ยวกับมัน และจากนั้นก็ไปหาหญิงเหล่านี้และกล่าวว่า: “ผมขอให้พวกคุณบอกผมทีสิครับว่าพวกคุณหมายถึงอะไร” และพวกเธอบอกเขาเกี่ยวกับบัพติศมาที่ชัดเจนนั้นด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ จากนั้นเขาก็ขอให้เขาได้อธิษฐานกับพวกเธอและไม่ใช่แค่พวกเธออธิษฐานเพื่อเขา

Auntie Cook เคยบอกผมเกี่ยวกับความร้อนรนที่จริงจังนั้นซึ่ง Mr. Moody ได้อธิษฐานในคราวนั้น เธอเล่าให้ผมฟังในถ้อยคำที่ผมแทบไม่กล้าทวนซ้ำเลย แม้ว่าผมไม่เคยลืมถ้อยคำเหล่านั้นเลย และเขาไม่เพียงอธิษฐานกับพวกเธอ แต่เขาอธิษฐานคนเดียวด้วย หลังจากนั้นไม่นาน วันหนึ่งระหว่างการเดินทางของเขาไปประเทศอังกฤษ เขากำลังเดินขึ้นไปบนถนนวอลล์สตรีทในนิวยอร์ก (Mr. Moody แทบไม่เคยเล่าเรื่องนี้เลยและผมเกือบลืมนะ) และในท่ามกลางความพลุกพล่านและความเร่งรีบของเมืองใหญ่นั้น คำอธิษฐานของเขาก็ได้รับคำตอบ ฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้ลงมาสู่เขาขณะที่เขาเดินขึ้นถนนเส้นนั้น และเขาต้องรีบไปที่บ้านของเพื่อนคนหนึ่งและขอให้เขาได้

ใช้ห้องหนึ่งสำหรับตัวเอง และในห้องนั้นเขาอยู่ตามลำพังนานหลายชั่วโมง และพระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงลงมาบนเขา ทำให้จิตวิญญาณของเขาเต็มเปี่ยมด้วยความชื่นบานในแบบที่สุดท้ายเขาต้องขอให้พระเจ้ายังพระหัตถ์ของพระองค์ไว้ เกรงว่าเขาจะตายตรงนั้นเลยเพราะความชื่นบานยิ่งนัก เขาออกไปจากสถานที่นั้นพร้อมกับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่อยู่บนตัวเขา และเมื่อเขาไปถึงกรุงลอนดอน (ส่วนหนึ่งเพราะคำอธิษฐานของวิสุทธิชนผู้ในอดีตเพียงคนเดียวในคริสตจักรของ Mr. Lessey) ฤทธิ์เดชของพระเจ้าได้กระทำกิจผ่านตัวเขาอย่างมหัศจรรย์ใน North London และหลายร้อยคนถูกเพิ่มเข้ากับคริสตจักรเหล่านั้น และนั่นเป็นสิ่งที่นำไปสู่การที่เขาได้รับเชิญให้มาร่วมงานฟื้นฟูที่แสนวิเศษนั้นที่เกิดขึ้นตามมาหลายปี

ครั้งแล้วครั้งเล่า Mr. Moody ชอบมาหาผมและกล่าวว่า: “ทอร์เรย์ ผมอยากให้คุณเทศนาเรื่องบังเกิดใหม่ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ผมไม่ทราบว่าเขาเคยขอให้ผมพูดในหัวข้อนั้นก็ครั้งแล้วครั้งหนึ่ง เมื่อผมได้รับเชิญให้ไปเทศนาใน Fifth Avenue Presbyterian Church ที่นิวยอร์ก (ได้รับเชิญตามคำแนะนำของ Mr. Moody หากไม่ใช่เพราะคำแนะนำของเขา คำเชิญนั้นก็คงไม่มีทางมาถึงผม) ก่อนผมเริ่มออกเดินทางไปที่นิวยอร์กพอดี Mr. Moody ขับรถมาที่บ้านของผมและกล่าวว่า: “ทอร์เรย์ พวกเขาอยากให้คุณเทศนาที่ Fifth Avenue Presbyterian Church ในนิวยอร์ก มันเป็นคริสตจักรที่ใหญ่โตมาก ๆ ต้องเสียเงินเป็นล้านดอลลาร์เลยในการสร้างมัน” จากนั้นเขาพูดต่อว่า “ทอร์เรย์ ผมแค่อยากขอสิ่งหนึ่งจากคุณ ผมอยากบอกคุณว่าควรเทศนาเรื่องอะไร คุณจะเทศนาคำเทศนานั้นของคุณเรื่อง ‘เหตุผลสิบประการว่าทำไมผมเชื่อว่าพระคัมภีร์เป็นพระวจนะของพระเจ้า’ และคำเทศนาของคุณเรื่อง ‘บังเกิดใหม่ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์’” ครั้งแล้วครั้งเล่า เมื่อผมได้รับเชิญให้ไปเทศนาที่คริสตจักรบางแห่ง เขาก็ชอบมาหาผมและกล่าวว่า: “คราวนี้ ทอร์เรย์ จงแน่ใจนะที่จะเทศนาเรื่องบังเกิดใหม่ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”

โอ หากเรามีชายมากขึ้นที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนเหมือน Moody เราก็คงมีชายมากขึ้นที่แสดงให้เห็นผลลัพธ์ทั้งหลายของ Moody!

R. A. Torrey เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

อย่างแน่นอนเพื่อฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ

คุณทราบอยู่แล้ว โดยสิ่งที่ Dr. Torrey กล่าวเกี่ยวกับ D. L. Moody ว่าเขาเชื่อ เหมือนที่ Moody เชื่อ ว่าผู้ที่อยากชนะจิตวิญญาณเพื่อพระคริสต์ต้องมีฤทธิ์เดชของพระเจ้า การประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่พิเศษนั้นคือ ต้องเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า Torrey จะว่าไปก็เป็นผู้สืบทอดต่อจาก D. L. Moody เขาเป็นผู้ช่วยเหลือที่ Moody ไว้วางใจมากที่สุดอย่างแน่นอน ในการท่องเที่ยวไปรอบโลกหนหนึ่ง งานฟื้นฟูของ R. A. Torrey ได้ส่งผลเป็นจิตวิญญาณนับแสนดวงที่รับความรอด George T. B. Davis กล่าวเช่นนั้นในหนังสือของเขา, *Twice Around the World with Alexander* คุณเดวิสกล่าวว่า Torrey และ Alexander เป็น “ผู้สืบทอดต่อจาก Moody และ Sankey” ขณะเล่าเกี่ยวกับงานฟื้นฟูของ Torrey และ Alexander ในประเทศอังกฤษ เดวิสกล่าวว่า “ในเบอร์มิงแฮมระหว่างงานฟื้นฟูเดือนเดียว 7,700 คนได้กล่าวรับเชื่อพระคริสต์ ขณะ

อยู่ในกรุงลอนดอน ในงานมิชชั่นห้าเดือน ซึ่งจัดใน Royal Albert Hall หอประชุมชั้นยอดที่สุดในประเทศ อังกฤษ และในอาคารเหล็กที่ถูกตั้งขึ้นเป็นพิเศษสองหลัง รวบรวม 17,000 คนได้กล่าวยอมรับในที่ประชุม รวมทั้งหมด ในช่วงงานนานสามปีนั้นในหมู่เกาะอังกฤษ มีบันทึกว่ามีผู้กลับใจรับเชื่อราว 80,000 คน...” อีกหลาย พันคนรับความรอดในประเทศออสเตรเลีย และแน่นอนว่าอีกหลายพันคนในการฟื้นฟูหลายงานในอเมริกา ฉะนั้น Torrey ผู้เป็นนักวิชาการนั้นจึงเดินตามรอยเท้าของ Moody ผู้ไร้การศึกษา พวกเขาทั้งคู่เต็มเปี่ยมด้วย พระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนกัน และขอให้เราอ่านสิ่งที่ Dr. Torrey กล่าวเกี่ยวกับตัวเอง

ในหนังสือของเขา *The Holy Spirit: Who He Is, and What He Does* ในบทที่ชื่อว่า “The Baptism With the Holy Spirit” หน้า 107, 108 Dr. Torrey กล่าวว่า:

คำปราศรัยในบ่ายวันนี้ และคำปราศรัยทั้งหลายของอีกหลายวันที่จะตามมา เป็นผลที่ได้รับ จากประสบการณ์หนึ่ง และประสบการณ์นั้นเป็นผลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าพระวจนะของ พระเจ้า หลังจากที่ผมเป็นคริสเตียนมาหลายปีแล้ว และหลังจากที่ผมอยู่ในงานรับใช้นี้มาหลายปี ผมก็เกิดสนใจมาก ๆ เกี่ยวกับบางวิถีที่พบในข่าวประเสริฐทั้งสี่เล่มและในกิจการของพวกอัครทูต และในจดหมายฝากเหล่านั้น เช่น “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์”, “เต็มเปี่ยมด้วยพระ วิญญาณ”, “พระวิญญาณบริสุทธิ์ลงมาบนพวกเขา”, “ของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์”, “ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน” และวลีอื่น ๆ ที่คล้ายกันมาก เมื่อผมได้ศึกษาวลีอันหลากหลายเหล่านั้นในบริบทของพวกมัน มันก็เริ่มชัดเจนแก่ผมว่าพวกมันหมายถึงประสบการณ์เดียวกัน เลย และมันก็เริ่มชัดเจนแก่ผมเช่นกันว่าพระเจ้าได้ทรงกำหนดสำหรับลูกแต่ละคนของพระองค์ ในสมัยประทานปัจจุบันนี้ว่าพวกเขาควรที่จะ “รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณ” หรือ “เต็มเปี่ยม ด้วยพระวิญญาณ”

เมื่อผมได้ศึกษาค้นคว้าหัวข้อนี้ต่อไปอีก ผมก็เริ่มเชื่อมั่นว่าพวกมันพรรณนาถึงประสบการณ์ หนึ่งซึ่งตัวผมเองไม่เคยมีมาก่อน และผมได้พยายามที่จะได้มาซึ่งประสบการณ์นั้นที่ได้พรรณนา ไป ผมได้แสวงหาอย่างจริงจังเพื่อที่ผมจะ “ได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” ผมเคย พยายามทำมันแบบคนไม่รู้เรื่องรู้ราวเลยจริง ๆ บ่อยครั้งผมสงสัยว่าจะมีใครเคยพยายามทำมัน แบบคนไม่รู้เรื่องเลยมากไปกว่าผมไหม แต่แม้ว่าตอนนั้นผมไม่รู้เรื่องเลย ผมก็มีความจริงจังและ จริงจังอย่างถึถ้ว และพระเจ้าทรงมาพบกับผม เหมือนที่พระองค์ทรงมาพบกับจิตวิญญาณที่ จริงใจและจริงจังเสมอ ไม่ว่าเขาจะไม่รู้เรื่องรู้ราวขนาดไหน และพระเจ้าได้ประทานสิ่งที่ผมเคย แสวงหาให้แก่ผมแล้ว ผมได้รับ “บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” แล้ว และผลลัพธ์ก็คือ ชีวิต คริสเตียนหนึ่งที่ถูกเปลี่ยนแปลงและงานรับใช้นี้ที่ถูกเปลี่ยนแปลง

Torrey เองก็เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เขาไม่ได้พูดในภาษาต่าง ๆ เขาไม่เคยอ้างว่าถูกถอน รากถอนโคนธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังแล้วเลย แต่เขาได้รับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชมหันต์จากเบื้องบนแล้วจริง ๆ มันมาหลังจากที่เขาได้รับความรอดแล้วและทำให้เขาเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณที่ทรงฤทธิ์คนหนึ่ง

ในหนังสือ *Holiness and Power* หน้า 337, 338 Rev. A. M. Hills เล่าเกี่ยวกับจดหมายฉบับหนึ่ง

จาก Dr. Torrey ในถ้อยคำต่อไปนี้:

ผมเขียนจดหมายฉบับหนึ่งไปถึง Brother Torrey แห่งเมืองชิคาโก เมื่อหนึ่งเดือนก่อน โดยขอให้เขาเล่าให้ผมฟังว่าเขาเริ่มแสวงหาบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้อย่างไร และพระพรนั้นได้กระทำสิ่งใดเพื่อเขาบ้าง เขาตอบกลับมาดังต่อไปนี้: “ตอนนั้นผมถูกชักนำให้แสวงหาบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพราะผมเริ่มเชื่อมั่นแล้วจากการศึกษากิจการของพวกอัครทูตว่าไม่มีใครมีสิทธิ์ประกาศข่าวประเสริฐจนกว่าเขาได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว ในที่สุดผมก็ถูกชักนำไปสู่จุดที่ผมได้กล่าวว่าผมจะไม่ยอมขึ้นธรรมาสันอีกเลยจนกว่าผมได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และทราบว่าได้รับแล้ว หรือจนกว่าพระเจ้าในบางวิธีทรงบอกผมให้ไป ผมได้รับพระพรนั้นในเวลาไม่ถึงสัปดาห์ ถ้าตอนนั้นผมเข้าใจพระคัมภีร์อย่างที่ผมเข้าใจตอนนี้ ก็คงไม่ต้องใช้เวลาหลายวันเลย

“ส่วนที่ว่าพระพรนั้นได้ทำอะไรให้ผมบ้าง ผมก็เริ่มต้นบอกไม่ถูกเลย มันนำความชื่นบานมาสู่จิตวิญญาณของผมในแบบที่ผมไม่เคยนึกฝันมาก่อน เสรีภาพในการเทศนาที่ทำให้การเทศนาเป็นความปิติที่เหลือจะกล่าวในขณะที่ยังก่อนมันเป็นเรื่องน่าเหนื่อยหน่าย มันเปิดประตูแห่งความมีประโยชน์ให้แก่ผมแล้ว ฉะนั้นตอนนี้ แทนที่จะเทศนาให้คริสตจักรที่เล็กมาก ๆ สักแห่ง ผมได้รับเชิญทุกปีให้ไปประกาศความจริงแก่หลายพันคน ได้รับเชิญไปยังงานประชุมต่าง ๆ ในทุกส่วนของแผ่นดินเพื่อกล่าวกับผู้ฟังหมู่ใหญ่ และผมมีคริสตจักรหนึ่งวันนี นอกเหนือจากงานของผมในสถาบันนั้น ซึ่งมีจำนวนสมาชิกมากกว่าหนึ่งพันสามร้อยคน พร้อมกับผู้ที่มาประชุมรอบเย็นที่บางครั้งก็ล้นออกมาจากหอประชุมของคริสตจักร ซึ่งเราสามารถจุคนได้สองพันห้าร้อยคน เข้าไปในห้องบรรยายด้านล่าง”

จดหมายฉบับนี้โดย Dr. Torrey ถูกเขียนก่อนที่เขาออกทัวร์ไปทั่วโลกและก่อนที่เขาเข้าสู่ชีวิตของการฟื้นฟูเพื่อประกาศข่าวประเสริฐ กระนั้นเขาก็ทราบว่าเขาได้ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนอย่างแน่นอนแล้ว เขาเคยมีช่วงเวลาหนึ่งที่แน่ชัดซึ่งเขาได้แสวงหาฤทธิ์เดชของพระเจ้าและเขาทราบว่าเขาได้พบสิ่งซึ่งเขาแสวงหาแล้ว พระเจ้าได้ประทานฤทธิ์เดชแก่เขาในการเทศนาพระวจนะและการสอน และมันส่งผลเป็นผู้คนมากมายที่รับความรอด

Dr. J. Wilbur Chapman เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

Rev. A. M. Hills เคยเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐประจำรัฐในรัฐมิชิแกนสำหรับคริสตจักรนิกายอังกฤกันนัล หนังสือของเขา *Holiness and Power* เป็นหนังสือที่ดีเล่มหนึ่ง แม้ว่าเราไม่รับรองทัศนะของ Brother Hills เกี่ยวกับความบริสุทธิ์ก็ตาม แต่ Hills เล่าในถ้อยคำต่อไปนี้ หน้า 336 เกี่ยวกับช่วงเวลาหนึ่งเมื่อ Dr. J. Wilbur Chapman ได้เข้าเฝ้าพระเจ้าและแสวงหาฤทธิ์เดชของพระองค์และพบมันแล้ว:

Dr. Wilbur Chapman บอกเราว่าเขาได้เข้าเฝ้าพระเจ้าและถวายตัว และจากนั้นก็ทูลในความเชื่อว่า “พระบิดาของข้าพระองค์ บัดนี้ข้าฯ ขอรับการเติมเต็มของพระวิญญาณบริสุทธิ์” และเขากล่าวว่า: “ตั้งแต่วินาทีนั้นมาจนถึงวินาทีนี้พระองค์ทรงเป็นความเป็นจริงที่มีชีวิต ก่อน

หน้านั้นผมไม่เคยรู้เลยว่าจะรักครอบครัวของผมยังไง ผมไม่เคยรู้เลยว่าจะต้องศึกษาพระคัมภีร์ยังไง และผมจะรู้ได้อย่างไรเล่า ในเมื่อตอนนั้นผมยังหาบุญเจนนั่นไม่เจอเลย? ผมไม่เคยรู้เลยว่าจะต้องเทศนาอย่างไร ‘สิ่งเก่า ๆ ก็ผ่านพ้นไป’ ในประสบการณ์ของผม ‘ดูเถิด สิ่งสารพัดกลายเป็นสิ่งใหม่ทั้งนั้น’ ”

ที่เปิดเผยมากยิ่งขึ้นเกี่ยวกับคำสอนและหลักปฏิบัติและประสบการณ์ของ Dr. Chapman ในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์คือ ข้อความต่อไปนี้โดย Dr. Chapman:

Dr. Chapman กล่าวว่า “ผมเคยมีชายที่ไม่รู้เรื่องเลยคนหนึ่งในคริสตจักรของผมในเมืองฟิลาเดลเฟีย ซึ่งมีชื่อว่า S. ผู้ซึ่งพูดภาษาอังกฤษฟังไม่รู้เรื่องเลย เมื่อเขาลุกขึ้นพูดครั้งแรก และคุณได้ยินเขาเป็นครั้งแรก คุณก็คงอัศจรรย์ใจ และคงจะหวังว่าเขาคงไม่พูดนานนัก แต่ในไม่ช้าคุณก็จะเริ่มประหลาดใจกับฤทธิ์เดชมหัศจรรย์แห่งถ้อยคำของเขา ผมจะบอกคุณให้เกี่ยวกับเคล็ดลับของมัน หนหนึ่งผมเคยเรียกคนงานสามสิบคนในคริสตจักรของผมให้มาร่วมใจกันอธิษฐานขอข้อพิศมาแห่งฤทธิ์เดชเพื่องาน ๆ หนึ่งที่พิเศษ เขาลุกขึ้นและออกไปนอกห้อง หลังจากนั้นผมได้พบเขาอยู่ตามลำพังในห้องเล็ก ๆ ห้องหนึ่งของคริสตจักรกำลังอธิษฐานอ้อนวอนว่า: ‘โอ พระองค์เจ้าข้า โปรดเอาบาปทั้งสิ้นไปจากตัวข้าฯ โปรดสอนข้าฯ ว่ามีสิ่งใดขัดขวางการมาของพระองค์ ข้าฯ จะยอมสละทิ้งทุกสิ่ง โปรดมาเถิด ข้าแต่พระวิญญาณบริสุทธิ์ โปรดมาและครอบครองตัวข้าฯ และช่วยข้าฯ ให้ชนะผู้คนด้วยเถิด’ เขาลุกขึ้นจากการคุกเข่าและเจอกับผมหน้าต่อหน้า และกล่าวว่า: ‘อาจารย์ ผมได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วครับ’ เท่าที่ผมทราบ ตั้งแต่เวลานั้นเป็นต้นมา (ประมาณสามปี) ชายผู้ไม่รู้เรื่องคนนั้นได้นำคนกว่าหนึ่งร้อยคนมาถึงพระเยซู” (*Holiness and Power* หน้า 329, 330)

งานรับใช้ที่แสนมหัศจรรย์นั้นของ J. Wilbur Chapman อาจถูกอธิบายได้โดยข้อเท็จจริงที่ว่าเขา เช่นเดียวกับ Moody และ Torrey เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เห็นได้ชัดว่าประกอบด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ว่าจะคุณ จะอยากใช้คำเรียกอันไหนก็ตาม Chapman เป็นเพื่อนกับ Moody เป็นผู้ที่ Moody เลือกให้เป็นรองประธานใหญ่ของ Moody Bible Institute และเป็นผู้แต่งหนังสือ *The Life and Work of D. L. Moody* อันที่จริง Dr. Chapman บอกเราว่า Moody เองเป็นผู้ที่นำ Chapman มาสู่ความมั่นใจเต็มเปี่ยมเป็นครั้งแรกเกี่ยวกับความรอด

ในชีวิตประวัตินั้นของ J. Wilbur Chapman ที่เขียนโดย Ottman มีคำกล่าวที่เด่นชัดนี้: “เขาได้เห็นการสำแดงที่แสนมหัศจรรย์หลายประการของพระวิญญาณของพระเจ้าในงานประชุมหลายงานของเขาจนเขารู้สึกผิดหวังอย่างรุนแรงเมื่อกระแสนั้นไปไม่ถึงระดับไหลบ่าเต็มที่” เขาเป็นนักเทศน์ผู้ทรงฤทธิ์ที่ขับเคลื่อนจิตใจเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ Chapman เองได้อธิษฐานขอการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ เขาสอนคนอื่น ๆ ให้อธิษฐานขอ “บัพติศมาแห่งฤทธิ์เดชเพื่องาน ๆ หนึ่งที่พิเศษ”

Billy Sunday ผู้ซึ่งชนะจิตวิญญาณกว่าล้านดวงมาถึงพระคริสต์ เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างชัดเจน

Mr. Homer Rodeheaver ผู้นำเพลงของ Billy Sunday สำหรับช่วงหลายปีที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชมากที่สุดในงานรับใช้ของเขา มีสิ่งต่อไปนี้ที่จะกล่าวเกี่ยวกับ Mr. Sunday:

Mr. Sunday ถูกวิพากษ์วิจารณ์ในแบบที่น้อยคนจะโดน เขาทนคำวิจารณ์ได้ ส่องไฟไปที่ Mr. Sunday จากมุมมองไหนก็ได้ ผลลัพธ์ก็คือ การประจานความเล็กรู้สึกอับอายของผู้อื่นที่วิจารณ์เขา เขาทำหลายสิ่งที่ยิ่งใหญ่ ภายใต้งานรับใช้ของเขา ชีวิตของผู้คนมากมายได้รับการเปลี่ยนแปลงมากกว่าผู้ใดที่เคยประกาศข่าวประเสริฐ ชายหญิงกว่าล้านคน “แห่กันกลับใจเชื่อ” เขาเป็นตัวการที่ทำให้เกิดผู้รับใช้และมีชนนารีจำนวนมากมาย คริสตจักรหลายแห่งที่ได้รับการฟื้นฟู โรงเรียนพระคัมภีร์ และกิจกรรมคริสเตียนทั้งหลายที่ไปถึงสี่มุมของแผ่นดินโลก (*Twenty Years With Billy Sunday* หน้า 24)

ดูเหมือนเป็นไปได้ว่าในสมัยที่ยากกว่าและมีการแข่งขันที่รุนแรงกว่า Billy Sunday ชนะจิตวิญญาณผู้คนมากกว่า D. L. Moody หรือชายคนอื่นใดที่เคยมีชีวิตอยู่ ตามที่ Mr. Rodeheaver กล่าว Mr. Rodeheaver กล่าวอีกว่า “ไม่มีข้อสงสัยเลยว่าเขาได้พบกับผู้คนโดยตรงในตลอดอาชีพการงานของเขา มากกว่าชายคนอื่นใดในโลก เขาทำเช่นนี้โดยไม่ต้องใช้เครื่องขยายเสียงหรืออุปกรณ์ที่เป็นกลไกเลยเพื่อนำพาเสียงของเขาออกไป” (*Twenty Years With Billy Sunday* หน้า 18)

คราวนี้ Billy Sunday เองเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ไหม? เขามีการทรงเจิมพิเศษของพระเจ้าไหม การประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนซึ่งทำให้งานรับใช้ของ Moody และของ Torrey และของ Chapman และของผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่คนอื่น ๆ เป็นไปได้? ไม่มีข้อสงสัยเลยว่า Billy Sunday มีการประกอบด้วยฤทธิ์เดชเช่นนั้นจริง ๆ การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณที่เด่นชัดจริง ๆ

เมื่อผมพิจารณาเรื่องนี้ในตอนแรก ผมก็ผิดหวังที่เราไม่ได้ทราบจากคำบอกเล่าของ Billy Sunday ว่าเขาพูดถึงวันหนึ่งและพรรณนาถึงประสบการณ์หนึ่ง เมื่อพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าได้เสด็จมาบนเขา ในการประกอบด้วยฤทธิ์เดชพิเศษที่ชนะจิตวิญญาณ ผมอยากได้คำพูดของ Billy Sunday เองที่บ้านทีกเป็นลายลักษณ์อักษร บ้านทีกบางอย่างเกี่ยวกับช่วงเวลาพิเศษแห่งอารมณ์และความตื่นตัวและสง่าราศีซึ่งเราสามารถชี้ไปได้ ผมไม่ทราบเลยว่ามีคำกล่าวเช่นนั้นโดย Billy Sunday หรือมีบ้านทีกที่ตีพิมพ์ใดเกี่ยวกับช่วงเวลาหนึ่งเมื่อ Billy Sunday ประกอบด้วยฤทธิ์เดชอย่างชัดเจน

และยังผมคิดเกี่ยวกับมันและอธิษฐานเกี่ยวกับมันมากเท่าไร พระเจ้าก็ดูเหมือนจะตรัสชัดเจนมากเท่านั้นแก่ใจของผมในเรื่องนี้และแสดงให้เห็นถึงสติปัญญาอันไร้ขีดจำกัดของพระองค์ในการไม่เปิดโอกาสให้เราได้มีคำบรรยายที่ชัดเจนเกี่ยวกับเวลานั้นเมื่อ Sunday เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นครั้งแรก ผมไม่อาจพรรณนาได้เกี่ยวกับครั้งแรกนั้นที่ตัวเองเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ อย่างหนึ่งก็คือ ผมเริ่มชนะจิตวิญญาณตอนที่ผมอายุสิบห้า อีกอย่างก็คือ ผมมีฤทธิ์เดชมหันต์ของพระเจ้าอยู่บนตัวผมในการชนะจิตวิญญาณก่อนผมเข้าใจหลักคำสอนเรื่องพระวิญญาณบริสุทธิ์ ผมได้อธิษฐานขอฤทธิ์เดชก่อนผมได้รู้จักคำเรียก

ตามพระคัมภีร์ที่หมายถึงฤทธิ์เดชนั้นที่ผมต้องการและอยากได้ ผมได้ยอมจำนนต่อน้ำพระทัยของพระเจ้าและถวายหมดทั้งตัวให้กับงานชนะจิตวิญญาณก่อนผมได้ทราบว่าสิ่งเหล่านี้เป็นข้อกำหนดซึ่งพระเจ้าทรงตั้งไว้สำหรับการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดังนั้นผมจึงไม่สามารถพรรณนาถึงจุดสูงสุดหนึ่งและวิถีหนึ่งหนึ่งของอารมณ์และความมั่นใจอันเปี่ยมสง่าราศีที่จะบังขึ้นครั้งแรกนั้นที่ผมเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ได้ และสิ่งเดียวกันนี้ก็ดูเหมือนจะเป็นจริงเกี่ยวกับ Billy Sunday และผู้ชนะจิตวิญญาณที่โดดเด่นอีกหลายพันคน ไม่ต้องสงสัยเลยว่าพระเจ้าในพระเมตตาของพระองค์ทรงอยากให้เราเห็นว่าหลักฐานนั้นที่พระองค์เองทรงพรรณนาไว้ในกิจการ 1:8 ก็เพียงพอแล้ว: “พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน” ฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณก็เพียงพอแล้ว

แต่ Billy Sunday รู้ตัวไหมว่าตนเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์? เขาได้กระทำตามข้อกำหนดเหล่านั้นเพื่อรับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชพิเศษเหมือนผู้ชนะจิตวิญญาณคนอื่น ๆ ไหม นั่นคือ เงื่อนไขเดียวกันเหล่านั้น? เขารู้ตัวไหมเกี่ยวกับความสามารถที่เหนือธรรมชาติซึ่งหันจิตใจของเหล่าคนบาปมาถึงพระคริสต์เมื่อเขาเทศนา? แน่แน่นอน ไม่มีข้อสงสัยเลยสักนิด เขาไม่เพียงกระทำตามข้อกำหนดทั้งหลายของพระเจ้า ข้อกำหนดเดียวกันเหล่านั้นที่คนอื่น ๆ ได้กระทำตาม และมีความสามารถเหนือธรรมชาติเดียวกันนั้น การประกอบด้วยฤทธิ์เดียวกันนั้น แต่เขารู้ตัวอย่างแน่นอนเกี่ยวกับการเต็มเปี่ยมนั้นของพระวิญญาณและพึงพาพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อจะทำงานแบบพื้นเทคอสด์ที่แสนวิเศษของพระองค์ผ่านตัวเขา, Mr. Sunday, ในการช่วยจิตวิญญาณหลายดวงให้รอด

เราคงไม่ต้องการหลักฐานเพิ่มเติมเกี่ยวกับเรื่องนี้มากไปกว่าจิตวิญญาณเป็นล้านดวงนั้น และอีกมากที่ได้อันมาหาพระเจ้าภายใต้การเทศนาของ Mr. Sunday จิตวิญญาณหลายดวงรับความรอดโดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่มีผู้ใดเคยชนะจิตวิญญาณโดยพึงพาฤทธิ์เดชอื่นใดเลย ไม่ใช่ความกระตือรือร้นของมนุษย์ ไม่ใช่บุคลิกภาพของมนุษย์ ไม่ใช่ความเป็นนักวิชาการและไม่ใช่แม้กระทั่งการเทศนาพระวจนะของพระเจ้าในสติปัญญาแบบมนุษย์ที่สามารถช่วยจิตวิญญาณให้รอดได้ แม้แต่พระวจนะของพระเจ้าเอง เราก็อ่านว่า “ตัวอักษรนั้นประหารให้ตาย...” (2 คร. 3:6) ฉะนั้นถ้าผมไม่เคยมีสักคำพูดเลยจาก Billy Sunday ไม่เคยมีการบ่งชี้ใด ๆ เลยเกี่ยวกับจุดยืนด้านหลักคำสอนของเขาเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมก็คงทราบว่า Mr. Sunday เต็มเปี่ยมอย่างมหันต์ด้วยพระวิญญาณของพระเจ้าเพื่อการชนะจิตวิญญาณ

แต่หลักฐานนั้นก็ท่วมท้นจริง ๆ ว่า Billy Sunday ทราบว่าเงื่อนไขเหล่านั้นของเจ้ามีอะไรบ้าง ว่าเขารู้ตัวว่าเขาได้กระทำตามเงื่อนไขเหล่านั้นแล้ว และว่าเขาทราบว่าเขาเต็มเปี่ยมอย่างสุดยอดจริง ๆ ด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า

ประการแรก จงจำไว้ว่า Billy Sunday เป็นศิษย์คนหนึ่งของ J. Wilbur Chapman เขาทำงานกับผู้ประกาศข่าวประเสริฐคนตั้งนี้นานสามปีตอนที่ Mr. Chapman กำลังจัดงานฟื้นฟูแบบร่วมมือกันครั้งใหญ่ ฉะนั้นเมื่อ Billy Sunday เริ่มงานของตัวเองในฐานะผู้ประกาศข่าวประเสริฐ มันก็คือคำเทศนาต่าง ๆ โดย Dr. Chapman ซึ่งเขาเทศนา “คำเทศนาเจ็ดเรื่องซึ่ง Dr. Chapman ให้แก่เขา บวกคำพยานของตัวเขาเอง รวมเป็นแปดซึ่งเขาใช้เริ่มต้นอาชีพผู้ประกาศข่าวประเสริฐของเขา” (*Twenty Years With Billy Sunday* หน้า

21) ช่วงเวลาสามปีของเขาภายใต้ J. Wilbur Chapman ได้หล่อหลอมหลักคำสอนของเขาเกี่ยวกับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ เหมือนกับที่อิทธิพลของ Moody ได้หล่อหลอมอิทธิพลของ Dr. Chapman ทั้งนี้ Billy Sunday ยกความดีความชอบให้แก่ Dr. J. Wilbur Chapman สำหรับการเทศนาของตนมากกว่าให้แก่ใครอื่น ฉะนั้น Billy Sunday จึงเชื่อและเทศนาเรื่องการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์เหมือนที่ Dr. Chapman เชื่อและเทศนามันอย่างแน่นอน

จุดยืนของ Billy Sunday เกี่ยวกับเรื่องนี้ถูกแสดงให้เห็นชัดเจนมากยิ่งขึ้นโดยการเทศนาของเขาเอง ยกตัวอย่างเช่น ผมมีคำเทศนาหลายเรื่องที่ถูกตีพิมพ์ของเขาซึ่งถูกเทศนาในงานฟื้นฟูที่เมืองโอมาฮา รัฐเนบราสกา ในปี 1915 เขาเคยเทศนาหนึ่งในเรื่อง “พวกท่านได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วหรือยังตั้งแต่พวกท่านได้เชื่อ” (กิจการ 19:2); หนึ่งในเรื่อง “แต่ท่านทั้งหลายจงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” (ลูกา 24:49); หนึ่งในเรื่อง “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก” (กิจการ 1:8); และหนึ่งในเรื่อง “การฟื้นฟูนั้นที่พื้นเทคอสต์” คำเทศนาเหล่านั้นที่ใช้ชื่อพระคำและหัวข้อเหล่านั้นบ่งชี้ถึงความสำคัญที่ Billy Sunday เองให้เกี่ยวกับการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนเพื่อการชนะจิตวิญญาณ

แต่มีหลักฐานอย่างหนึ่งที่โดดเด่นมากกว่าซึ่งแสดงว่า Billy Sunday รู้สึกว่าตนประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนและว่าเขาเทศนาในการทรงเจิมที่แสนพิเศษจากสวรรค์ ทุกครั้งที่ Billy Sunday เทศนา เขาก็เปิดพระคัมภีร์ของเขาไปที่ข้อพระคัมภีร์ตอนที่ประกาศว่า “พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระองค์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศ...” วางไม้เทศนาของเขาบนข้อพระคำตอนนั้นและเทศนาด้วยไฟและฤทธิ์เดชของพระเจ้า! เกี่ยวกับเรื่องนี้ Mr. Rodeheaver ผู้ช่วยของเขานานยี่สิบปีกล่าวว่า:

“แทบจะไม่เปลี่ยนเลย เขาเปิดพระคัมภีร์และวางไม้เทศนาของเขาบนข้อพระคำในอิสยาห์ ข้อหนึ่งของบทที่หกสิบเอ็ด ซึ่งอ่านว่า: ‘พระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่ผู้ที่ถ่อมใจ พระองค์ได้ทรงส่งข้าพเจ้ามาให้รักษาคนที่ชอกช้ำระกำใจ ให้ร้องประกาศอิสราเอลแก่บรรดาเขลย และการเปิดคุกออกให้แก่คนทั้งหลายที่ถูกจองจำ’

“ผู้คนมากมายอยากถือครองพระคัมภีร์เล่มนั้นที่ Mr. Sunday เคยใช้ในระหว่างงานฟื้นฟูหนึ่ง เมื่อเขายอมตามคำขอร้อง ก็จะพบว่าใบหน้าเหล่านั้นในหนังสืออิสยาห์แทบจะขาดอยู่แล้ว”

(*Twenty Years With Billy Sunday* โดย Homer Rodeheaver หน้า 10)

Billy Sunday มีประสบการณ์ใดกับพระเจ้าที่ทำให้เขาเปิดพระคัมภีร์ไปที่พระคำข้อเดียวกันนั้นเสมอ? คำปฏิญาณอันบริสุทธิ์ใดกัน ข้อตกลงใดกันกับพระเจ้า นำพาผู้ชนะจิตวิญญาณที่ทรงฤทธิ์คนนั้นจนทุกครั้งที่เขาประกาศข่าวประเสริฐ พระคัมภีร์ของเขาก็เปิดวางอยู่บนธรรมาสน์พร้อมกับถ้อยคำเหล่านี้, “พระวิญญาณของ

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าสถิตอยู่บนข้าพเจ้า เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงเจิมตั้งข้าพเจ้าไว้ให้ประกาศ...”? แนนอนว่า Mr. Sunday ทราบแบบไร้ข้อสงสัยใด ๆ ว่าพระวิญญาณขององค์พระผู้เป็นเจ้าทรงอยู่บนตัวเขา และเขาทราบอย่างแน่อนว่าเขาถูกเจิมตั้งให้เทศนา ผมไม่มีข้อสงสัยเลยว่าเขาเทศนาไว้เหนือความรู้อื่นใด คือ ความรู้ที่ว่าฤทธิ์เดชของเขาเป็นฤทธิ์เดชของพระเจ้าและว่าเขาไม่กล้าล้อเล่นกับมัน เมื่อทราบว่าเขามีการทรงเจิมอันบริสุทธิ์ เขาก็ทำให้พระเจ้าพอพระทัยแทนที่จะเอาใจมนุษย์ เขาเทศนาโดยปราศจากการอ้อมชอมเทศนาในแบบที่สร้างความขุ่นเคือง ที่บาดลึก ที่เผลอผลาญและที่จู้จี้และยึดครองปราสาทแห่งจิตใจของมนุษย์มาเป็นเชลยของพระคริสต์ ถ้า Billy Sunday ได้บอกผมด้วยน้ำเสียงของเขาเอง โดยมองหน้าผมตรง ๆ ว่าเขารู้ว่าเขามีการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่ชัดเจนจากพระเจ้าเพื่อการชนะจิตวิญญาณและว่ามันเป็นความไว้วางใจอันบริสุทธิ์ซึ่งเขาไม่กล้าล้อเล่นด้วยแต่ต้องรักษาเงื่อนไขเหล่านั้นของมันไว้ในความคิดอยู่เสมอ มันก็คงไม่แน่อนในความคิดของผมมากไปกว่าที่มันเป็นแล้ว

เมื่อ Mr. Sunday กับผมเคยออกกรายการวิทยุด้วยกัน นั่งอยู่บนยกพื้นเดียวกัน และเคยเป็นแขกร่วมโต๊ะเดียวกัน เขาไม่ได้บอกผมเกี่ยวกับประสบการณ์ลับที่เด่นชัดเช่นนั้น แต่เขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และทราบมัน และอ้างสิ่งนี้เป็นสมบัติที่เขาหวงแหนมากกว่าสมบัติทั้งปวง อุปกรณ์เดียวที่เขาขาดไม่ได้เพื่อการชนะจิตวิญญาณ เรื่องนั้นเราทราบได้อย่างแน่อนโดยการเน้นของเขาเองเกี่ยวกับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในการเทศนาของเขาและโดยข้อเท็จจริงที่ว่าเขาเปิดพระคัมภีร์ของเขาไปที่ข้อพระคำตอนเดียวกันเสมอในอิสยาห์ 61:1 ก่อนประกาศข่าวประเสริฐ

คนอื่น ๆ อาจไม่รู้ว่าจะ Billy Sunday ได้ฤทธิ์เดชของเขามาจากไหน แต่เขารู้ เขารู้! และเขาเตือนใจตัวเองเกี่ยวกับแหล่งที่มาหนึ่งเดียวที่เขาสารภาพและฤทธิ์เดชได้ทุกครั้งที่เขาเทศนา! และเรามีเหตุอันควรในการเชื่อว่าทุกครั้ง Billy Sunday เปิดพระคัมภีร์ของเขาไปที่อิสยาห์ 61:1 และวางมันบนธรรมาสน์ตรงหน้าเขาก่อนเริ่มต้นคำเทศนาของเขา เขาก็ให้พันธสัญญาอันสดใหม่กับพระเจ้า โดยฟังพาฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์สำหรับคำเทศนานั้นและถ่อมใจอ่อนน้อมพระเจ้าเพื่อขอพระพรของพระองค์ การประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่ชัดเจนจากเบื้องบนเป็นคำอธิบายเดียวที่เป็นไปได้เกี่ยวกับงานรับใช้ของ Billy Sunday

Charles G. Finney ผู้ชนะจิตวิญญาณที่ทรงฤทธิ์ ได้รับบัพติศมา ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์!

Autobiography of Charles G. Finney เป็นหนังสือที่มีประโยชน์มากที่สุดเล่มหนึ่งที่เคยถูกตีพิมพ์มันเป็นหนึ่งในสี่เล่มที่มีอิทธิพลมหาศาลที่สุดต่อชีวิตและงานรับใช้แบบคริสเตียนของผม อีกสามเล่มที่เหลือคือ *George Muller of Bristol* โดย A. T. Pierson, *How to Pray* โดย R. A. Torrey และ *In His Steps* หรือ *What Would Jesus Do?* โดย Charles M. Sheldon แต่สำหรับการเปิดเผยหนึ่งที่ทีมแท่งและทรงฤทธิ์เกี่ยวกับว่าพระเจ้าทรงกระทำกิจอย่างไรในการชนะจิตวิญญาณและการฟื้นฟู หนังสือย่อยเล่มจริง ๆ ที่เคยถูกเขียนจะสามารถแข่งหน้า *Autobiography of Charles G. Finney* ได้ Finney ชนะจิตวิญญาณหลายพันดวงแม้ว่าเขาเทศนาในพื้นที่ ๆ เล็กกว่า และแม้ว่าเขามีข้อบกพร่องอยู่บ้างในความเข้าใจผิดบางเรื่องในด้านศาสนศาสตร์ Finney ก็น่าจะมีการสำแดงแห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่อยู่บนงานรับใช้ของเขาแบบทรงฤทธิ์มากพอ ๆ

กับที่ D. L. Moody หรือนักเทศน์คนอื่นใดเคยมี นับตั้งแต่สมัยของเปาโลเป็นต้นมา และในพื้นที่ ๆ เล็กกว่าซึ่งเขารอบคลุมในงานฟื้นฟูของเขา มีประชากรที่รับความรอดในอัตราส่วนที่ใหญ่กว่าในงานรับใช้ของผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่คนอื่นใด การที่เขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไรนั้นถูกเล่าไว้ในหน้า 19-23 ของอัตชีวประวัติเล่มนั้น Charles G. Finney เขียนไว้ในที่อื่น ตามที่ Dr. Oswald J. Smith ยกคำพูดมาใน *The Revival We Need*:

ผมได้กลับใจเชื่ออย่างทรงฤทธิ์เมื่อเช้าวันที่ 10 ตุลาคม 1821 เย็นวันนั้นผมได้รับบัพติศมาอันท่วมท้นหลายหนของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งผ่านไปทั่วตัวผม ตามที่ผมเห็น ทั้งร่างกายและจิตวิญญาณ ผมพบในทันทีว่าตัวเองประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนจนถึงขนาดที่ไม่ก็ถ้อยคำที่พูดตรงนี้ที่ตรงนั้นที่กับหลายคนเป็นสื่อกลางไปสู่การกลับใจเชื่อในทันทีของพวกเขา ถ้อยคำของผมดูเหมือนเป็นลูกธนูพันหนามที่ปักแน่นในจิตวิญญาณของมนุษย์ พวกมันผ่าลึกเหมือนดาบเล่มหนึ่ง พวกมันทุดใจเหมือนค้อนอันหนึ่ง ผู้คนมากมายยืนยันเรื่องนี้ได้ บ่อยครั้งคำ ๆ หนึ่งที่ผมพูดไปโดยที่จำมันไม่ได้แล้วจะทำให้เกิดการฟ่องใจที่เกาะแน่น และบ่อยครั้งส่งผลเป็นการกลับใจเชื่อแทบจะในทันที บางครั้งผมก็พบว่าตัวเองไม่มีฤทธิ์เดชนี้เลย ผมออกไปเยี่ยมผู้คน และพบว่าผมไม่มีความน่าประทับใจที่ช่วยให้รอดเลย ผมเตือนสติและอธิษฐาน พร้อมกับผลลัพธ์เหมือนเดิม จากนั้นผมจึงแยกวันหนึ่งไว้ต่างหากสำหรับการอดอาหารและอธิษฐานส่วนตัว เพราะกลัวว่าฤทธิ์เดชนี้ได้จากผมไปเสียแล้ว และจะพยายามเสาะหาเหตุผลของความว่างเปล่าที่ชัดเจนนี้ หลังจากถ่อมตัวลง และร้องทูลขอความช่วยเหลือ ฤทธิ์เดชนั้นก็กลับมาหาผมพร้อมกับความสดใหม่ทั้งหมดของมัน นี่เป็นประสบการณ์แห่งชีวิตของผมมาจนถึงตอนนี้

ฤทธิ์เดชนี้เป็นความมหัศจรรย์ที่ยิ่งใหญ่ ผมเคยเห็นมาหลายหนแล้วผู้คนที่ไม่สามารถทนต่อพระวจนะได้ คำกล่าวที่เรียบง่ายและปกติธรรมดามากที่สุดก็จะพินนมนุษย์ตกจากที่นั่งของพวกเขาเหมือนดาบเล่มหนึ่ง จะทำให้พวกเขาหมดสิ้นเรี่ยวแรง และทำให้พวกเขาแทบจะช่วยเหลือตัวเองไม่ได้เหมือนคนตาย หลายครั้งมันเป็นจริงในประสบการณ์ของผมจนผมไม่สามารถเปล่งเสียงของตน หรือกล่าวอะไรได้ในคำอธิษฐานหรือคำเตือนสติ ยกเว้นในลักษณะที่นุ่มนวลมากที่สุด โดยที่ไม่เอาชนะพวกเขา ฤทธิ์เดชนี้บางครั้งดูเหมือนจะแทรกซึมบรรยากาศของคน ๆ หนึ่งที่ถูกระงับด้วยมันอย่างสูง หลายหนผู้คนจำนวนมากในชุมชนหนึ่งจะถูกปกคลุมด้วยฤทธิ์เดชนี้เมื่อบรรยากาศนั้นของสถานที่แห่งนั้นทั้งหมดดูเหมือนจะถูกประจูดด้วยชีวิตของพระเจ้า เหล่าคนแปลกหน้าที่เข้ามาที่นั่นและผ่านเข้าสถานที่แห่งนั้นก็จะถูกทิ่มแทงในทันทีด้วยการฟ่องใจเรื่องบาปและในหลายกรณีก็กลับใจเชื่อมาถึงพระคริสต์ เมื่อเหล่าคริสเตียนถ่อมตัวลงและมอบถวายทั้งหมดของตนแต่พระคริสต์อีกหน และทูลขอฤทธิ์เดชนี้ พวกเขาที่จะได้รับบัพติศมาเช่นนั้นบ่อย ๆ จนพวกเขาจะมีส่วนสำคัญในการทำให้จิตวิญญาณหลายดวงกลับใจเชื่อในวันเดียวมากกว่าในตลอดทั้งชีวิตของพวกเขาก่อนหน้านี้ เมื่อคริสเตียนทั้งหลายยังถ่อมใจลงมากพออยู่ต่อไปที่จะรักษาฤทธิ์เดชนี้ไว้ งานของการทำให้กลับใจเชื่อจะดำเนินต่อไป จนกว่าทั้งชุมชนและทั้งภูมิภาค

ของประเทศกลับใจเชื่อมาถึงพระคริสต์ นี่เป็นความจริงเช่นกันเกี่ยวกับงานรับใช้

เราควรสังเกตเห็นว่า Charles G. Finney ใช้คำเรียก “บัพติศมาทั้งหลายของพระวิญญาณบริสุทธิ์” เราไม่ยืนยันกรานให้ใช้คำเรียกนั้น แต่ผู้คนที่มีความคิดไม่ควรถอยย่นคำเรียกนั้น ซึ่งเป็นคำเรียกหนึ่งตามพระคัมภีร์ ตามที่ Finney, Moody, Torrey และ Chapman เข้าใจและใช้ จงหมายเหตุเช่นกันว่าการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณนี้มาในการตอบคำอธิษฐาน Finney กล่าว เขากล่าวว่าเมื่อเขาได้พบว่าตัวเองสูญเสียฤทธิ์เดชไป “จากนั้นผมจึงแยกวันหนึ่งไว้ต่างหากสำหรับกรออดอาหารและอธิษฐานส่วนตัว...” จากนั้นเขากล่าวว่า “หลังจากถ่อมตัวลง และร้องทูลขอความช่วยเหลือ ฤทธิ์เดชนั้นก็กลับมามาหาผมพร้อมกับความสดใหม่ทั้งหมดของมัน นี่เป็นประสบการณ์แห่งชีวิตของผมมาจนถึงตอนนี้”

จงหมายเหตุอีกว่า Charles G. Finney ไม่ได้กำลังพูดถึงการถอนรากถอนโคนธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนัง เขาไม่ได้พูดภาษาแปลก ๆ เขาไม่ได้กำลังแสวงหาความรู้สึกพิเศษบางอย่าง แม้เขาจะรู้สึกพิเศษจริง ๆ ว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่บนตัวเขา เขาแสวงหาและพบการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนที่ทำให้เขาเป็นผู้ชนะจิตวิญญาณที่ทรงฤทธิ์!

Charles H. Spurgeon ผู้ชนะจิตวิญญาณที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ

Charles H. Spurgeon ศิษยาภิบาลของ Metropolitan Tabernacle ในลอนดอน มีผลกระทบอย่างมากต่อผู้คนในยุคของเขาพอ ๆ กับ D. L. Moody ในประเทศอังกฤษเราเชื่อว่าเขาโดดเด่นมากกว่า Moody ในอเมริกาเสียอีก น่าสงสัยว่าจะมีใครที่เคยมีชีวิตอยู่ที่จะเป็นคู่ปรับที่ทัดเทียมกับ Spurgeon ในฐานะนักเทศน์ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดนับตั้งแต่เปาโลเป็นต้นมาได้ไหม W. Robertson Nicoll กล่าวว่า “...งานรับใช้ของเขาไม่มีใครทัดเทียมได้จริง ๆ ในประวัติศาสตร์ทั้งสิ้นของคริสตจักรคริสเตียน ไม่มีใครนอกจาก Mr. Spurgeon ที่เทศนาอย่างต่อเนื่องนานสี่สิบปีและสามหนต่อสัปดาห์แก่ผู้ฟังเหล่านั้นที่เขาได้เทศนา

“มีหลายแสนคนที่เป็นหนี้บุญคุณเขาในเรื่องจิตวิญญาณของพวกเขา”

ผมไม่พบจากปลายปากกาของ Mr. Spurgeon ที่พรรณนาถึงเวลาหนึ่งและวิกฤติหนึ่งที่เขาารู้ตัวว่าเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างชัดเจน แต่นั่นอาจดีแล้วก็ได้ เราไม่ควรคาดหวังให้ทุกคนมีประสบการณ์แบบเดียวกันในส่วนของการสำแดงภายนอกและความรู้สึก ยิ่งไปกว่านั้น เราไม่ควรเชื่อว่าช่วงเวลาแบบรู้ตัวเช่นนั้นแห่งความชื่นบานหรือความเข้าใจอันสมบูรณ์เกี่ยวกับการเติมเปี่ยมของพระเจ้าจะต้องมาในทันทีเหมือนแสงรัศมีที่ส่องมาจากสวรรค์ ผมแน่ใจว่าลมหายใจของพระเจ้า ฤทธิ์เดชนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ได้ถูกระบายมาบนตัวผมแล้วในพระเมตตาอันยิ่งใหญ่ของพระเจ้า กระนั้นผมก็บอกไม่ได้ว่าเป็นวันไหนและบรรยายไม่ถูกเกี่ยวกับประสบการณ์นั้น ฉะนั้น Spurgeon เช่นเดียวกับ Billy Sunday จึงไม่ตั้งบันทึกเกี่ยวกับเวลาที่เฉพาะเจาะจงนั้นที่เขาเติมเปี่ยมอย่างมหันต์เป็นครั้งแรกด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้าเพื่อการชนะจิตวิญญาณ กระนั้นการเจิมอันทรงฤทธิ์นั้นของพระวิญญาณจึงอยู่บน Spurgeon เราทราบว่ามันเป็นคำอธิบายเดียวสำหรับหลายแสนคนที่รับความรอดภายใต้งานรับใช้ของเขา ตัวเขาเองทราบเรื่องนั้นเช่นกัน และคำพูดหลายตอนที่ยกมาจากคำเทศนาต่าง ๆ ของเขาก็ให้คำพยานเกี่ยวกับการที่เขาตระหนักถึงฤทธิ์เดชมหันต์ของพระวิญญาณ

ในหนังสือ *Twelve Sermons on the Holy Spirit* และในคำเทศนา “The Outpouring of the Holy Spirit” (หน้า 50) Spurgeon กล่าวว่า:

พระเยซูคริสต์ตรัสว่า ‘พวกท่านจะกระทำการงานที่ยิ่งใหญ่กว่านี้เพราะว่าเราไปหาพระบิดาของเรา เพื่อที่จะส่งพระวิญญาณบริสุทธิ์มา’ และจงระลึกว่าไม่กี่คนเหล่านั้นที่กลับใจเชื่อภายใต้งานรับใช้ของพระคริสต์ก็ไม่ได้กลับใจเชื่อโดยพระองค์ แต่โดยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่สถิตอยู่บนพระองค์ ณ เวลานั้น พระเยซูชวาวนาซาเรธทรงถูกเจิมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ฉะนั้นถ้าพระเยซูคริสต์ ผู้ก่อตั้งที่ยิ่งใหญ่แห่งศาสนาของเรา ทรงต้องรับการเจิมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ เหล่าผู้รับใช้ของเราจึงต้องรับการเจิมมากยิ่งขึ้นกว่าสักเพียงใด?

อีกหนึ่งในคำเทศนาเดียวกัน หน้า 51 Spurgeon กล่าวว่า:

ขอให้นักเทศน์สารภาพเสมอก่อนเขาเทศนาว่าเขาพึ่งพาพระวิญญาณบริสุทธิ์ ขอให้เขาเผาร่างคำเทศนาของตนทิ้งและพึ่งพาพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้าพระวิญญาณไม่เสด็จมาช่วยเขา ก็จงให้เขาอยู่นิ่ง ๆ และปล่อยให้ผู้คนกลับบ้านไปและอธิษฐานขอที่พระวิญญาณจะทรงช่วยเขาวันอาทิตย์ถัดไป

และที่ดีที่สุดเลยก็คือ ถ้าคุณอยากได้พระวิญญาณบริสุทธิ์ ก็ขอให้เรามาประชุมกันอย่างจริงจังเพื่อจะอธิษฐานขอพระองค์ จำไว้ว่า พระวิญญาณบริสุทธิ์จะไม่เสด็จมาหาเราในฐานะคริสตจักรหนึ่ง หากเราไม่แสวงหาพระองค์ ‘เพราะการนี้แหละ เราถึงจะยอมให้วงศ์วานอิสราเอลทูลขอเราให้กระทำการสิ่งนั้นเพื่อพวกเขา’ ‘บัดนี้จงลองดูเราในเรื่องนี้ พระเยซูฮาวาห์จอมโยธาตรัสว่าเราจะไม่เปิดบรรดาช่องฟ้าแห่งสวรรค์ให้พวกเจ้า และเทพรให้พวกเจ้า จนจะไม่มีที่ว่างพอที่จะรับพรนั้นหรือ’ ขอให้เรามาประชุมกันและอธิษฐาน และถ้าพระเจ้าไม่ทรงสดับฟังเราจริง ๆ มันก็จะเป็นหนแรกที่พระองค์ทรงพิตพระสัญญาของพระองค์

ในหนังสือเล่มเดียวกันนั้น ในคำเทศนาเรื่อง “The Indwelling and Outflowing of the Holy Spirit” (หน้า 113, 114) Spurgeon กล่าวว่า:

แต่มีอีกสิ่งที่จะต้องทำเช่นกัน และนั่นก็คือ การอธิษฐาน และตรงนี้ผมอยากเตือนใจคุณเกี่ยวกับคำตรัสอันเปี่ยมสุขเหล่านั้นขององค์พระผู้เป็นเจ้า, “ทุกคนที่ขอก็จะได้รับ และคนที่แสวงหาก็คจะพบ และแก่คนที่เคาะ ประตูก็จะถูกเปิดให้ ถ้าบุตรชายคนหนึ่งจะขอขมบ่งจากผู้หนึ่งผู้ใดในพวกท่านที่เป็นบิดา ผู้นั้นจะเอาก่อนหिनให้บุตรคนนั้นหรือ หรือถ้าบุตรคนนั้นขอปลา ผู้นั้นจะเอารูให้บุตรคนนั้นแทนปลาหรือ หรือถ้าบุตรคนนั้นจะขอไข่ ผู้นั้นจะเอาแมงป่องให้บุตรคนนั้นหรือ ฉะนั้น ถ้าท่านทั้งหลาย ผู้เป็นคนชั่วร้าย ยังรู้ว่าจะให้ของกำนัลดี ๆ แก่บุตรทั้งหลายของตนอย่างไร พระบิดาของท่านทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่คนเหล่านั้นที่ขอจากพระองค์มากยิ่งขึ้นกว่าสักเท่าใด” คุณเห็นแล้วว่า มีพระสัญญาหนึ่งที่ชัดเจนแก่ลูก ๆ ของพระเจ้า ว่าพระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ของพวกเขาจะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่พวกเขาถ้าพวกเขาทูลขอฤทธิ์เดชของพระองค์ และพระสัญญานั้นถูกทำให้หนักแน่นยิ่งขึ้นโดย

ตัวอย่างเหล่านั้นที่เชื่อมโยงกับมัน แต่พระองค์ตรัสว่า “พระบิดาของท่านทั้งหลายผู้ทรงสถิตในสวรรค์ จะประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่คนเหล่านั้นที่ขอร้องพระองค์มากกว่าสักเท่าใด” พระองค์ทรงทำให้มันเป็นเรื่องที่หนักแน่นกว่าพ่อแม่ปกติธรรมดา องค์พระผู้เป็นเจ้าต้องประทานพระวิญญาณให้แก่เราเมื่อเราทูลขอพระองค์ เพราะว่าในที่นี่พระองค์ทรงผูกมัดพระองค์เองโดยคำมั่นที่ไม่ธรรมดาเลย พระองค์ทรงใช้ภาพเปรียบเทียบซึ่งคงจะนำความเสื่อมเสียมาสู่พระนามของพระองค์เอง และเป็นความเสื่อมเสียแบบที่น่าเกลียดที่สุดด้วย หากพระองค์ไม่ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์แก่คนทั้งหลายที่ทูลขอพระองค์

โอ ฉะนั้น ขอให้เราทูลขอพระองค์ทันทีที่เกิด ด้วยสิ้นสุดใจของเรา ผมมีความสุขเหลือเกินมิใช่หรือถ้าจะมีผู้ใดในหมู่ผู้ฟังที่จะทูลขอในทันที? ผมขออธิษฐานให้บางคนที่ไม่เคยได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์เลยจะถูกนำพาตอนนี้ ขณะที่ผมกำลังพูดอยู่ ให้อธิษฐานว่า “ข้าแต่พระวิญญาณผู้เปี่ยมสุข ขอโปรดมาเยี่ยมข้าฯ เกิด ขอทรงนำข้าฯ มาถึงพระเยซู” แต่โดยเฉพาอย่างยิ่งคุณทั้งหลายที่เป็นลูก ๆ ของพระเจ้า พระสัญญาที่ถูกทำไว้กับพวกคุณเป็นพิเศษ จงทูลขอพระเจ้าที่จะทำให้คุณเป็นสารพัดที่พระวิญญาณของพระเจ้าจะทำให้คุณเป็นได้ ไม่ใช่แค่ผู้เชื่อที่พึงพอใจที่เต็มแล้วสำหรับตัวเอง แต่เป็นผู้เชื่อที่ใช้การได้ ที่ไหลล้นไปทั้งย่านด้วยพระพร ตรงนี้ผมเห็นเพื่อน ๆ หลายคนจากชนบทที่มาใช้เวลาช่วงวันหยุดของตนในลอนดอน มันคงเป็นพระพรจริง ๆ หากพวกเขากลับไปยังคริสตจักรทั้งหลายของตนอย่างไหลล้น เพราะมีคริสตจักรหลายแห่งจริง ๆ ที่ต้องการการท่วมเอ่อ พวกเขาเหี่ยวแห้งดุจลานข้าว และน้ำค้างเพียงน้อยนิดเคยตกมาบนพวกเขา

โอ ขอให้พวกเขาถูกท่วมทันทีด้วยเถิด!

ผมปีติยินดีจริง ๆ ที่ได้พบสิ่งที่ไม่ได้รู้มาก่อน ว่า Spurgeon เข้าใจว่าพระเยซูพระผู้ช่วยให้รอดทรงเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างไรในฐานะแบบอย่างของเรา และการรับใช้ที่แสนมหัศจรรย์ทั้งสิ้นของพระคริสต์บนแผ่นดินโลกได้ถูกกระทำในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่ใช่ในฤทธิ์เดชของพระองค์ และผมพบว่า Spurgeon เข้าใจสิ่งที่ผมได้พบแล้วจากพระคัมภีร์ ว่าคำอุปมาเรื่องเพื่อนที่รับรื้อคนนั้นในลูกา บทที่ 11 ที่อ่อนวอนขอขนมปังไปให้เพื่อนคนหนึ่งซึ่งเดินทางมายังบ้านของผู้วิงวอนนั้น แสดงภาพคริสเตียนคนหนึ่งที่รอคอยพระเจ้าเพื่อขอฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อจะนำขนมปังไปให้เหล่าคนบาป!

ฉะนั้น ขอให้เรากล่าวว่า Spurgeon ตระหนักถึงการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่อยู่บนตัวเขา และว่าเขารู้ว่าฤทธิ์เดชของเขามาจากไหน เราเห็นเช่นกันว่าฤทธิ์เดชมหัศจรรย์ของพระเจ้ามาอยู่บน Spurgeon ในการตอบคำอธิษฐานที่วิงวอน ไซ้แล้ว ในการตอบคำอธิษฐานฤทธิ์เดชนี้มาแล้วมาอีกบน “เจ้าชายแห่งเหล่านักเทศน์” ผู้เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชคนนี้

Evan Roberts ผู้ประกาศข่าวประเสริฐชาวเวลส์

เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

Dr. Oswald J. Smith ในหนังสือของเขา *The Revival We Need* หน้า 42, 43 มีคำพูดต่อไปนี้ที่ยกมาจาก Evan Roberts, ผู้ประกาศข่าวประเสริฐชาวเวลส์:

“นานสิบสามปี” Evan Roberts เขียน “ผมได้อิฐฐานขอพระวิญญาน และนี่คือวิธีที่ผมได้ถูกนำให้อิฐฐาน William Davies ผู้ช่วยศิษยาภิบาล ได้กล่าวคืนหนึ่งในสมาคมนี้: ‘จงจดจำที่จะสัตย์ซื่อ จะเป็นยังไงถ้าพระวิญญานทรงลงมาและคุณไม่อยู่? จงจดจำโรมัส! เขาเสียไปเยอะจริง ๆ!’

“ผมพูดกับตัวเองว่า ‘ฉันจะต้องมีพระวิญญาน’ และไม่ว่าดินฟ้าอากาศจะเป็นไงและไม่ว่าจะประสบความสำเร็จขนาดไหน ผมก็ไปร่วมการประชุมเหล่านั้น หลายครั้ง เมื่อเห็นเด็กหนุ่มคนอื่น ๆ ที่นั่งเรือเล่น ผมก็ถูกลองใจให้หันกลับและไปร่วมวงกับพวกเขา แต่ ไม่ ผมบอกตัวเอง: ‘จงจดจำปณิธานของแกไว้’ และผมก็ไปต่อ ผมไม่ไปร่วมการประชุมอิฐฐานเหล่านั้นอย่างสัตย์ซื่อตลอดสิบหรือสิบเอ็ดปีนั้นที่ผมได้อิฐฐานขอการฟื้นฟู พระวิญญานทรงนำพาผมให้คิดเช่นนั้น”

ที่การประชุมเช้ารอบวันหนึ่งซึ่ง Evan Roberts เข้าร่วม ผู้ประกาศข่าวประเสริฐท่านนั้นในคำทูลขอหนึ่งของเขาได้ทูลขอให้องค์พระผู้เป็นเจ้าจะทรง “บิตงอเรา” พระวิญญานดูเหมือนจะตรัสแก่ Roberts: “นั่นแหละสิ่งที่เจ้าต้องการ ถูกบิตงอ” และดังนั้นเขาจึงพรรณนาถึงประสบการณ์ของตน: “ผมรู้สึกถึงพลังงานหนึ่งที่มีชีวิตเข้ามาในทรวงอกของผม พลังงานนี้ขยายใหญ่มากขึ้นเรื่อย ๆ และผมแทบจะระเบิดในตอนนั้น ทรวงอกของผมกำลังเดือดพล่าน สิ่งที่เดือดพล่านในตัวผมคือพระคำข้อนี้: ‘พระเจ้าทรงสำแดงความรักของพระองค์’ ผมคุกเข่าลงพร้อมกับแขนขาไปบนที่นั่งตรงหน้าผม น้ำตาและเหงื่อไหลอย่างอิสระ ผมคิดว่าเลือดกำลังทะลักออกมา” เพื่อนบางคนเข้ามาเช็ดหน้าของเขา ขณะเดียวกันเขาก็กำลังร้องทูลว่า “โอพระองค์เจ้าข้า ขอทรงบิตงอข้า! ขอทรงบิตงอข้า!” ทันใดนั้นสง่าราศีนั้นก็หายไปแบบฉับพลัน

Mr. Roberts เสริมว่า: “หลังจากผมถูกบิตงอแล้ว ระลอกแห่งสันติสุขก็มาท่วมตัวผม และผู้ฟังก็ร้องเพลง ‘I hear Thy welcome voice’ และขณะที่พวกเขาร้องเพลง ผมก็นึกถึงการบิตงอนั้นที่วันพิพากษา และผมก็เต็มเปี่ยมด้วยความกรุณาต่อคนเหล่านั้นที่จะต้องบิตงอในวันนั้น และผมก็ร้องไห้

“ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา ความรอดของจิตวิญญานทั้งหลายก็เริ่มเป็นภาระใจของผม ตั้งแต่เวลานั้นผมก็ไฟลุกพร้อมกับความปรารถนาที่จะไปทั่วแคว้นเวลส์ และถ้าเป็นไปได้ ผมก็เต็มใจที่จะจ่ายให้พระเจ้าสำหรับอภิสิทธิ์ในการได้ไป”

จงหมายเหตุว่า Evan Roberts อิฐฐานนานสิบสามปีก่อนที่การฟื้นฟูอันทรงฤทธิ์นั้นที่เขาอิฐฐานขอจึงมา และว่าการเต็มเปี่ยมของพระวิญญานได้ทำให้เขาเป็นผู้ชนะจิตวิญญานที่ยิ่งใหญ่ที่เขาได้กลายเป็น

ผู้ชนะจิตวิญญานที่ทรงฤทธิ์อีกหลายคนอ้างตัวว่า

เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญานบริสุทธิ์อย่างแน่นอน

เราไม่มีพื้นที่ตรงนี้จะเล่าเกี่ยวกับชายผู้ยิ่งใหญ่ทุกคนเหล่านั้นของพระเจ้าที่เรามีบันทึกซึ่งอ้างอย่างแน่นอนว่าพวกเขามีการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน ซึ่งมาถึงพวกเขาเหนือจากการกลับใจเชื่อของพวกเขามาถึงพระคริสต์ ขอให้เรากล่าวถึงพวกเขาบางคนอย่างย่อ ๆ

Rev. A. B. Earle, D. D., เป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐแบปติสคนหนึ่งซึ่งเริ่มเทศนาในปี 1830 เขาเขียนหนังสือเล่มหนึ่งชื่อว่า *The Rest of Faith* โดยเล่าเกี่ยวกับประสบการณ์บางตอนของเขา ในบทนำสู่หนังสือเล่มหนึ่งของเขา ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ Earle กล่าวว่าพระเจ้าทรงช่วยให้เขาสามารถนำจิตวิญญาณ 157,000 ดวงมาถึงพระคริสต์ และ Hills ในหนังสือของเขา *Holiness and Power* กล่าวว่า “หนังสือเล่มหนึ่งวางอยู่ตรงหน้าผมซึ่งกล่าวว่า ‘เขาไม่มีฤทธิ์เดชพิเศษในฐานะนักเทศน์ก่อนที่พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงลงมาบนตัวเขา’” Dr. Earle มาก่อน D. L. Moody แต่เขาเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐประจำสหภาพที่พระเจ้าทรงอวยพรอย่างแสนวิเศษ และเขายกให้ฤทธิ์เดชของเขาเป็นมาจากการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากสวรรค์อย่างชัดเจน การเติมเปี่ยมขึ้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อการชนะจิตวิญญาณ

Mr. Hills กล่าวเกี่ยวกับ A. T. Pierson ว่า “Dr. A. T. Pierson เคยเทศนานานสิบแปดปีโดยวางใจในพลังด้านวรรณกรรมและวาทศิลป์และวัฒนธรรม จากนั้นเขาได้แสวงหาและได้รับ ‘ความบริสุทธิ์และฤทธิ์เดช’ โดยบังเอิญของพระวิญญาณบริสุทธิ์! จากนั้นเขาให้การรับรองต่อผู้รับใช้คนหนึ่ง: ‘พี่น้องทั้งหลาย ผมได้เห็นการกลับใจเชื่อและประสบความสำเร็จในช่วงสิบแปดเดือนนี้ตั้งแต่ผมได้รับพระพรนั้นมากกว่าในสิบแปดปีก่อนหน้านี้’” (*Holiness and Power* หน้า 336) และคนเหล่านั้นที่รู้จักงานเขียนเหล่านั้นของ Dr. Pierson จะเข้าใจว่าเขาไม่ได้หมายความว่าเขาได้ให้ธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังถูกถอนรากถอนโคนแล้ว และเขาไม่ได้พูดภาษาแปลก ๆ แต่เขาได้รับฤทธิ์เดชจากเบื้องบนเพื่อการชนะจิตวิญญาณ

คนของพระเจ้าที่ถูกใช้การอย่างยิ่งใหญ่อีกมากมายจริง ๆ เหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ได้รับการทรงเจิมเป็นพยานรับรองว่าพวกเขาใช้เวลาหนึ่งที่ชัดเจน ในการตอบสนองต่อคำอธิษฐานอันจริงจังเพื่อขอฤทธิ์เดชของพระเจ้าในการชนะจิตวิญญาณ เมื่อพวกเขาได้เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ มี Christmas Evans ผู้ประกาศข่าวประเสริฐชาวเวลส์ที่ตาดอบคนนั้น ซึ่งเติมเปี่ยมอย่างแสนวิเศษด้วยพระวิญญาณหลังจากการวิงวอนกับพระเจ้านานสามชั่วโมง มี Len G. Broughton ศิษยาภิบาลแบปติสได้ทำงานรับใช้ของเขาได้รับการเปลี่ยนแปลงคืนหนึ่งขณะที่เขาคุกเข่าอยู่ที่แท่นบูชาหนึ่งและวิงวอนกับพระเจ้าเพื่อขอการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณและขอรับฤทธิ์เดชนั้นและกลับไปเพื่อให้บังเกิดผู้เชื่อใหม่สามร้อยคนภายในปีนั้นและเริ่มต้นงานรับใช้ด้านการชนะจิตวิญญาณที่เพิ่มพูนขึ้นอย่างแสนมหัศจรรย์ มี “Praying Hyde” มิซซันนารีผู้หนึ่งที่ไปประเทศอินเดีย ขณะที่เขาล่องเรือจากอเมริกา เพื่อนคนหนึ่งยื่นกระดาษโน้ตปิดผนึกแผ่นหนึ่งให้แก่เขาซึ่งต่อมาเขาพบว่ามิซซันนารีว่า “คุณเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ไหม?” ตอนแรกเขาโมโห จากนั้นก็งุนงงใจ และจากนั้นก็แสวงหาพระเจ้าด้วยสิ้นสุดใจของเขาจนกระทั่งเขาได้เติมเปี่ยมอย่างแสนวิเศษ งานฟื้นฟูใหญ่ ๆ พร้อมกับ การชนะจิตวิญญาณหลายพันดวงในอินเดียเกิดขึ้นตามมา มี Dr. L. R. Scarborough ประธานของ Southwestern Baptist Theological Seminary ผู้ซึ่งชนะจิตวิญญาณสองหมื่นดวงมาถึงพระคริสต์และสอนในชั้นเรียนของเราเกี่ยวกับการประกาศข่าวประเสริฐว่าเราต้องการการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนอย่างชัดเจน การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ซึ่งตัวเขาเองได้รับแล้วอย่างแน่นอน

**บทเรียนที่ทรงพลังหลายเรื่องจากคำพยาน
ของยักษ์ใหญ่เหล่านี้ผู้เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ**

ผู้อ่านทุกท่านที่คุ้นเคยกับประวัติศาสตร์เกี่ยวกับกระแสการฟื้นฟูครั้งใหญ่ในสมัยปัจจุบันต้องประทับใจกับข้อเท็จจริงที่ว่าในบทนี้เราได้ให้จุดยืนและคำพยานของผู้ชนะจิตวิญญาณที่ทรงฤทธิ์ที่สุดทุกคนเหล่านั้น - Moody, Torrey, Chapman, Sunday, Finney, Spurgeon ใครอื่นจะเทียบเทียมพวกเขาได้ในการฟื้นฟูและการชนะจิตวิญญาณ? ผู้ยิ่งใหญ่หลายคนได้จัดงานมากมาย ก่อตั้งนิกายที่ยิ่งใหญ่ทั้งหลาย ตั้งโรงเรียนที่ยอดเยี่ยมหลายแห่ง แต่ชายเหล่านั้นที่เราได้เอ่ยชื่อไปในบทนี้ชนะจิตวิญญาณผู้คนมากกว่าและเทศนาด้วยฤทธิ์เดชที่มากกว่าชายคนใดที่เคยมีชีวิตอยู่ตั้งแต่อัครทูตเปาโล เเท่าที่เราทราบ และผมเห็นว่ามันดูเหมือนแสวงพิเศษที่ยกย่องผู้ฝ่ายวิญญาณเหล่านี้ ซึ่งเต็มเปี่ยมอย่างมหัศจรรย์ด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้า ทุกคนล้วนเห็นพ้องตรงกันในข้อเท็จจริงที่สำคัญเหล่านั้นเกี่ยวกับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ หรือบัพติศมาของพระวิญญาณ การทรงเจิมอันทรงฤทธิ์นั้นของพระเจ้า ฤทธิ์เดชนั้นแห่งแผ่นดินเทศออสต์

ชายบางท่านที่ถูกเอ่ยชื่อนั้นเป็นนักศาสนศาสตร์ที่เก่งกว่าคนอื่น ๆ บางท่านมีการศึกษามากกว่าคนอื่น ๆ แต่พวกเขาทุกคนเต็มเปี่ยมอย่างมหัศจรรย์ด้วยฤทธิ์เดชของพระเจ้าและรู้ว่าตนเต็มเปี่ยมอย่างไร และพวกเขาทุกคนเห็นพ้องตรงกันเกี่ยวกับสิ่งสำคัญเหล่านั้นของฤทธิ์เดชนี้แห่งแผ่นดินเทศออสต์ ฉะนั้นจึงสังเกตบทเรียนบางประการจากคำพยานของชายผู้ทรงฤทธิ์เหล่านี้:

1. พวกเขาทุกคนเชื่อว่าการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ตามที่พวกคริสเตียนในหนังสือกิจการเคยประสบมีไว้สำหรับเราวันนี้! อันที่จริง แต่ละคนอ้างว่าตัวเองมีและเสนอให้เหล่าผู้ฟังของตนรับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์
2. พวกเขาทุกคน ไม่มีข้อยกเว้นเลย เชื่อว่าการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ถูกประทานให้เพื่อฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ
3. ชายทุกคนเหล่านี้ที่เปี่ยมด้วยฤทธิ์มหัศจรรย์เชื่อว่าการเทศนาแห่งแผ่นดินเทศออสต์ การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ มาในการตอบคำอธิษฐานที่ไม่ลดละ
4. ก็คนกันในผู้ชนะจิตวิญญาณเหล่านี้ ผู้ยิ่งใหญ่ที่สุดในช่วงสองพันปีนี้ ที่เชื่อว่าการพูดภาษาแปลก ๆ เป็นหมายสำคัญที่จำเป็นของบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์? ไม่มีสักคนในพวกเขา! ไม่มีสักคนในพวกเขาที่ 'พูดภาษาแปลก ๆ' และไม่มีสักคนในพวกเขาที่เทศนาว่าการพูดภาษาแปลก ๆ เป็นสิ่งจำเป็นหรือเป็นหมายสำคัญที่พึงมีเพื่อแสดงถึงการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์!
5. ไม่มีสักคนในผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่สุดเหล่านี้ในช่วงหลายร้อยปีอ้างว่าตนถูกถอนรากถอนโคนธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังแล้ว หรือว่าบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ทำให้พวกเขาได้รับแล้ว! Charles G. Finney สอนหลักคำสอนเรื่องการชำระให้บริสุทธิ์ในเวลาต่อมา แต่ไม่เคยอ้างเลยว่าบัพติศมาอันทรงฤทธิ์ของเขาเองด้วยพระวิญญาณ (เขาเรียกมันแบบนั้น) ทำให้เขาได้รับแล้วหรือถอนรากถอนโคนธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังแล้ว ณ เวลานั้น (คู่อัตชีวประวัติของเขา) แม้กระทั่ง John Wesley ซึ่งคำพยานของเขาไม่ถูกให้ไว้ในที่นี้ ก็ไม่ได้พัฒนาแนวคิดของเขาเกี่ยวกับความสมบูรณ์พร้อมของคริสเตียนจนกระทั่งหลังจากที่ตัวเขาเองได้รับประสบการณ์ที่แสวงพิเศษของเขากับพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ Aldersgate ไปนานแล้ว

ผมเชื่อว่าประสบการณ์และคำพยานของชายของพระเจ้าผู้เปี่ยมด้วยฤทธิ์เหล่านี้ ซึ่งเราให้ถ้อยคำของ

พวกเขาไว้แล้วในบทนี้ต่างเห็นพ้องตรงกันอย่างท่วมท้น อย่าให้ผู้ใดคิดเป็นอันขาดว่าหลักคำสอนของหนังสือเล่มนี้เป็นของใหม่หรือแปลก จริง ๆ แล้วมันเป็นหลักคำสอนเดียวกันกับคำสอนของ Spurgeon, Moody, Torrey, Chapman, Sunday, Finney, Christmas Evans, A. T. Pierson, Len G. Broughton, “Praying Hyde”, A. B. Earle และ L. R. Scarborough

คนเหล่านั้นที่ตีตัวออกห่างจากหลักคำสอนเรื่องการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ ฤทธิ์เดชนั้นแห่งพื้นเทคอสต์ ซึ่งเป็นการประกอบด้วยฤทธิ์เดชพิเศษเพื่อการชนะจิตวิญญาณซึ่งมีให้แก่คริสเตียนทุกคนและควรถูกแสวงหาด้วยการอธิษฐานไม่ลดละ ก็ตีตัวออกห่างไปจากจุดยืนของผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้น การหล่นหายไปเป็นหลักคำสอนนี้มาพร้อมกับการหล่นหายไปจากการฟื้นฟู! ผู้คนไม่เชื่อในฤทธิ์เดชแห่งพื้นเทคอสต์แล้วเพียงเพราะว่าพวกเขาเองไม่มีฤทธิ์เดชนั้นแห่งพื้นเทคอสต์

ผมขอจบบทนี้โดยรู้สึกว่าคุณผู้อ่านทุกท่านจะต้องให้การรับผิดชอบต่อพระเจ้าสำหรับสิ่งที่เขาทำเกี่ยวกับคำพยานอันท่วมท้นนี้ของเหล่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่แห่งหลายศตวรรษที่กล่าวว่าพวกเขาเองเต็มเปี่ยมอย่างมหันต์ด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อการชนะจิตวิญญาณ และในการตอบคำอธิษฐาน และการประกอบด้วยฤทธิ์มหันต์นี้ไม่ได้ทำให้พวกเขาพูดภาษาแปลก ๆ ไม่ได้ถอนรากถอนโคนธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนัง ขอพระเจ้าโปรดตรัสกับทุกใจที่ถ่อมลงผู้ซึ่งอ่านและทรงทำให้เขาเต็มใจยอมรับคำพยานของคนเหล่านั้นที่พระเจ้าได้ระบายลมหายใจแก่พวกเขาในฤทธิ์เดชมหันต์ของพระองค์แล้ว

บทที่ 15

จงมารับพระพรของคุณ

“...และพวกท่านจะได้รับของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยว่าพระสัญญาที่นั้นตกแก่พวกท่าน...”- กิจการ 2:38, 39

“...และเกี่ยวกับการงานแห่งมือของเรา พวกเจ้าจงสั่งเรา”-ออสย. 45:11

“และนี่คือความไว้นือเชื่อใจที่พวกเรามีในพระองค์ว่า ถ้าพวกเราทูลขอสิ่งใด ๆ ตามพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์ก็โปรดฟังพวกเรา และถ้าพวกเราทราบว่าคุณโปรดฟังพวกเรา สิ่งใดก็ตามที่พวกเราทูลขอ พวกเราก็ทราบว่าคุณจะได้รับตามคำอ้อนวอนทั้งหลายที่พวกเราได้ปรารถนาจากพระองค์นั้น”- 1 ยอห์น 5:14, 15

ตอนนี้เราอาจเอือมแล้วกับศาสนศาสตร์ในหนังสือเล่มนี้ ถึงเวลาแล้วสำหรับประสบการณ์ที่ใช้ได้จริง! ผู้อ่านที่ชื่อตรงท่านใดที่ได้ศึกษาบทที่ผ่าน ๆ มาด้วยตั้งใจอธิษฐานเกี่ยวกับเรื่องนี้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์จะเข้าใจส่วนสำคัญของมัน คุณจะไม่เข้าใจทุกสิ่งเกี่ยวกับฤทธิ์เดชแห่งเพนเทคอสต์และการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่แน่นอนว่าท่านผู้อ่านที่จริงจังทราบแล้วตอนนี้ว่ามีการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนซึ่งประทานให้แก่ผู้คนที่รอดแล้วเพื่อช่วยให้พวกเขาสามารถชนะจิตวิญญาณได้ ฤทธิ์เดชนี้ถูกประทานให้แก่คนเหล่านั้นที่เฝ้าคอยพระเจ้าและถวายหมุดทั้งตัวเพื่อกระทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ โดยเฉพาะในการชนะจิตวิญญาณ แต่ อนิจจา ผู้อ่านหลายท่านฉลาดขึ้นแล้วในหัวสมองของตน และหัวใจของเขาอาจยังเป็นซาอยู่! ตอนนี้ผู้อ่านหลายท่านอาจมีความคิดเห็นที่ตนสร้างขึ้นอย่างชัดเจนมากขึ้นแต่ไม่มีฤทธิ์เดชมากขึ้นเพื่อการชนะจิตวิญญาณ ไม่มีการนำพาที่บริสุทธิ์มากขึ้นของพระวิญญาณผู้ทรงฤทธิ์ของพระเจ้าในการเป็นพยานของตนมากกว่าที่เขาเคยมีแต่ก่อนเลย! บัดนี้ถึงเวลาแล้วที่ผู้อ่านที่ชื่อตรงทุกท่านจะมาขอรับพระพรของคุณ! ถึงเวลาแล้วที่จะเริ่มต้นเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน

อย่าถือสาเลยเกี่ยวกับความแตกต่างบางอย่างในการใช้คำเรียก อย่าถือสาเลยเกี่ยวกับบางประเด็นที่คุณไม่เห็นด้วย โอ ภาระใจของผมขณะที่ผมเขียนถ้อยคำเหล่านี้ไม่ได้อยู่ที่ผู้คนที่ต้องเห็นด้วยกับผมเกี่ยวกับหลักคำสอนแต่ที่ผู้คนที่ได้รับฤทธิ์เดชของพระเจ้า! อย่าโต้เถียงเกี่ยวกับพระพรนี้เลย-จงรับมันไปเถิด! อย่าถือสาเรื่องชื่อที่ใช้เรียกมันเลย ไม่ว่าคุณจะเรียกมันว่าบัพติศมาของพระวิญญาณ หรือการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ หรือของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ หรืออาจเป็นชื่อเรียกอื่นที่บางกลุ่มอื่นชอบใช้มากกว่า มันสำคัญตรงไหนเล่าว่ามันจะเป็นชีวิตที่ล้ำลึกกว่าเดิม หรือการชำระให้บริสุทธิ์ หรือความรักอันสมบูรณ์แบบ ถ้าคุณไม่มีมัน? ผมขอกล่าวว่า อย่าถือสาเกี่ยวกับการใช้คำเรียกเลย ในพระนามของพระเยซูจงมาขอรับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์และ เมื่อประกอบด้วยลมหายใจนั้นจากสวรรค์ การทรงเจิมนั้นของพระเจ้าแล้ว จงออกไปชนะจิตวิญญาณวันนี้!

ผมได้รอคอยนานถึงสิบเจ็ดปีกว่าเจ็ดปีพิมพ์หนังสือเล่มที่บทนี้เป็นส่วนหนึ่งของมัน เมื่อสิบเจ็ดปีก่อนหลังจากการศึกษาค้นคว้านานหลายเดือน ผมได้เขียนต้นฉบับหนึ่งเกี่ยวกับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ

บริสุทธิ์ แต่มันมีความสำคัญในขณะนั้นมากเสียจนผมไม่กล้าตีพิมพ์หนังสือเล่มนี้ในตอนนั้น ผมใช้เวลาหลายปีเพื่อศึกษาค้นคว้า เพื่อเผาคอยพระเจ้า เพื่อพิสูจน์ฤทธิ์เดชของพระองค์ที่อยู่บนชีวิตของผมก่อนที่ผมได้ตีพิมพ์หนังสือเล่มหนึ่งเกี่ยวกับหัวข้อนี้ พระบิดาผู้สถิตในสวรรค์ของผมทรงทราบว่าผมวิงวอนอย่างจริงจังขนาดไหน เผาคอยพระเจ้ายาวนานขนาดไหน ค้นดูพระคัมภีร์อย่างขมิขมันขนาดไหน มีความปรารถนาอันบริสุทธิ์ขนาดไหนที่จะเป็นพรและช่วยเหลือผู้คนของพระเจ้าและที่จะไม่ทำร้ายผู้ใดเลย ผมได้จัดเตรียมข้อความเหล่านี้เกี่ยวกับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณและฤทธิ์เดชแห่งเพ็นเทคอสต์ มันเป็นเรื่องหนึ่งที่สำคัญมากเสียจนหลักคำสอนนั้นต้องเป็นตามพระคัมภีร์และถูกกล่าวอย่างชัดเจน พร้อมกับความเรียบง่ายอันบริสุทธิ์

แต่ขณะที่ผมยังล่าช้าอยู่นั้นในการตีพิมพ์หลักคำสอนนั้น ขอขอบคุณพระเจ้า ผมได้พิสูจน์บรรดาพระสัญญาของพระเจ้าและได้รับฤทธิ์เดชอันเปี่ยมสุขของพระองค์แล้ว จิตวิญญาณหลายพันดวงได้มาถึงพระคริสต์ภายใต้งานรับใช้ของผู้แต่งที่ไม่คู่ควรคนนี้ขณะที่ผมได้รอคอยที่จะทำให้ต้นฉบับของหนังสือเล่มนี้สมบูรณ์แบบผมต้องรอในตอนนั้น อาจเพื่อให้หลักคำสอนนั้นชัดเจน เพื่อตอบทุกคำถามที่เป็นไปได้ แต่ตอนนั้นผมไม่จำเป็นต้องรอคอยฤทธิ์เดชของพระเจ้า

ตอนผมเป็นเด็กชายอายุสิบห้า ผมก็ชนะจิตวิญญาณดวงแรกแล้ว โดยพระเมตตาของพระเจ้า ผมได้ชนะจิตวิญญาณหลายร้อยคนก่อนผมเริ่มต้นเทศนาจากธรรมาสน์ การทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าและมีใจที่ถูกตองนั้นมีความสำคัญมากกว่าการรู้หลักคำสอนหนึ่งอย่างเทียบกันไม่ได้

พาริสี่ก็คนแล้วแข่งสาปคริสตจักรวันนี้! ก็คนทราบที่จะ ‘ถวายเป็นสักขีพยานหนึ่งของสละแห่น ยี่ห้าและขมิ้น’ และไม่มีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่บนตัวเพื่อจะกันจิตวิญญาณสักดวงให้พ้นจากรกเลย! โอ ท่านผู้อ่านที่รัก ในพระนามของพระคริสต์ จงทำให้การเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์นี้เป็นประสบการณ์และความชื่นบานและฤทธิ์เดชของคุณเอง! จงออกมาจากเขตแดนของศาสนศาสตร์เชิงเทคนิคและเข้าสู่เขตแดนแห่งประสบการณ์คริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ จงให้ใจของคุณไปไกลเกินกว่ากรอบอันโล่งเตียนแห่งหลักคำสอนและเข้าสู่ฤทธิ์เดชที่มีชีวิตของพระคริสต์เพื่อการชนะจิตวิญญาณ!

I. พระพรนี้มีไว้สำหรับคุณ!

ผมขอขอบเร้าคุณให้มารับการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน เพราะว่าฤทธิ์เดชนี้มีไว้สำหรับคุณ พระเจ้าได้ทรงเจตนาให้ทุกคนที่เชื่อวางใจพระคริสต์เพื่อรับความรอดแล้วได้รับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ

นี่ถูกแสดงออกชัดเจนโดยถ้อยคำที่ได้รับการคล้อยใจของเปโตรที่เพ็นเทคอสต์ ซึ่งถูกบันทึกไว้ในกิจการ 2:38,39:

“แล้วเปโตรได้กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกท่านทุกคนจงกลับใจเสียใหม่และรับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์ เพราะโปรดยกบาปทั้งหลายแล้ว และพวกท่านจะได้รับของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ด้วยว่าพระสัญญานั้นตกแก่พวกท่าน และแก่ลูกหลานของพวกท่าน และแก่คนทั้งหลายที่อยู่ห่างไกลออกไป คือทุกคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเราจะทรงเรียกนั้น”

การกลับใจใหม่-นั่นคือ การหันอย่างจริงจังของหัวใจไปเสียจากบาปและการหันมาหาพระคริสต์ใน

ความเชื่อ-คือทางแห่งความรอดนั้น และทุกคนที่กลับใจใหม่อย่างแท้จริงก็รับความรอด จากนั้นคนเหล่านั้นที่
รับบัพติศมาในพระนามของพระเยซูคริสต์อย่างซื่อตรง โดยประกาศต่อหน้าผู้คนถึงการยกบาปนั้นซึ่งพวกเขา
ได้รับแล้ว ก็ได้รับคำสัญญาว่า “พวกท่านจะได้รับของประทานของพระวิญญาณบริสุทธิ์” เมื่อเปรียบเทียบข้อ
พระคำเหล่านี้กับกิจการ 11:15-17 “ของประทาน” นั่นก็คือ การประกอบด้วยฤทธิ์เดชพิเศษนี้แบบที่พวก
สาวกได้รับที่เฟินเทออสต์และโครเนลิอัสได้รับเมื่อเขากลับใจเชื่อ

ฉะนั้น “พระสัญญานั้นตกแก่พวกท่าน” พระสัญญาเรื่องการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์มีให้แก่
คนเหล่านั้นที่ได้ยินเปโตรที่เฟินเทออสต์ พระสัญญานั้นมีให้แก่ลูกหลานของพวกเขา พระสัญญานั้นมีให้แก่
“คนทั้งหลายที่อยู่ห่างไกลออกไป คือทุกคนที่องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเราจะทรงเรียกนั้น” ฉะนั้นทุก
คนที่ได้รับการทรงเรียกให้รับความรอดจึงมีพระสัญญานั้นเรื่องการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ

มันสอนเราหลายอย่างและมีประโยชน์มากในการตามรอยคำเรียกนั้น “พระสัญญานั้น” เกี่ยวกับการ
เต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ ยอห์นผู้ให้บัพติศมาคอยทำพระเยซูก่อนที่พระองค์ทรงถูกสำแดงต่อหน้าผู้คนใน
ฐานะ “ผู้ซึ่งให้บัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์” (ยอห์น 1:33) จากนั้นพระผู้ช่วยให้รอดทรงบอกพวกสาวก
ในลูกา 24:49 ว่า “และคุณเถิด เราจะส่งพระสัญญาแห่งพระบิดาของเรามาเหนือท่านทั้งหลาย แต่ท่านทั้งหลาย
จงคอยอยู่ในกรุงเยรูซาเล็ม จนกว่าท่านทั้งหลายจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่มาจากเบื้องบน” ในกิจการ 1:4,5
พระเยซูทรงเตือนใจพวกสาวกอีกเกี่ยวกับพระสัญญาเดิมนี้: “และเมื่อพระองค์ได้ทรงชุมนุมกันกับพวกเขา จึง
กำชับพวกเขาว่า พวกเขาไม่ควรออกไปจากกรุงเยรูซาเล็ม แต่ให้คอยรับตามพระสัญญาของพระบิดา ซึ่ง
พระองค์ตรัสว่า “ตามที่ท่านทั้งหลายได้ยินจากเรานั้นแหละ เพราะว่ายอห์นได้ให้บัพติศมาด้วยน้ำก็จริง แต่
ท่านทั้งหลายจะรับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกไม่กีวันนับจากนี้” ฉะนั้นเมื่อเปโตร ที่ยืนอยู่ต่อหน้า
ผู้คนมากมายที่ถูกฟ่องใจนั้นที่เฟินเทออสต์ กล่าวไว้ว่า “พระสัญญานั้นตกแก่พวกท่าน...” เขาก็หมายถึง (และ
พระวิญญาณบริสุทธิ์ทรงหมายถึง) พระสัญญาเดียวกันนี้! และพระสัญญาเดียวกันนี้ก็มีให้แก่คุณเช่นกัน
ท่านผู้อ่านที่รักเอ๋ย ไม่ว่าคุณจะเป็นใคร ผู้ซึ่งพระเจ้าทรงเรียกให้มาและรับความรอดแล้ว และเกรงว่าเราจะลืม
ว่าการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์มีสัญญาไว้แก่เราทุกคน เอเฟซัส 1:13 ก็เรียกพระวิญญาณบริสุทธิ์ว่า
“พระวิญญาณบริสุทธิ์นั้นแห่งพระสัญญา”

ฉะนั้นเราจึงควรมีใจกล้าจริง ๆ ในการมาหาพระเจ้าเพื่อขอรับพระสัญญานั้นที่พระองค์ตรัสถึงบ่อย
ครั้งเหลือเกิน! มันถูกเจตนาไว้อย่างชัดเจนจริง ๆ ว่าคริสเตียนทุกคนควรมีการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ
บริสุทธิ์!

การมีใจกล้าของเราในการมาหาพระเจ้าและวิงวอนกับพระองค์และเฝ้าคอยพระองค์เพื่อขอรับการ
ประกอบด้วยฤทธิ์เดชเพื่อการชนะจิตวิญญาณควรที่จะเพิ่มมากขึ้นเมื่อเราระลึกว่าพระองค์ได้ประทานงานหนึ่ง
แก่เราซึ่งต้องอาศัยฤทธิ์เดชของพระองค์จริง ๆ เราได้รับคำบัญชาให้นำข่าวประเสริฐไปถึงมนุษย์ทุกคน พระ
เยซูในมัทธิว 28:18-20 กล่าวชัดเจนว่าสิทธิอำนาจทั้งสิ้นในสวรรค์และในแผ่นดินโลกถูกมอบไว้แก่พระองค์
แล้วและว่าเราทุกคน เมื่อเรารับความรอดและรับบัพติศมาแล้ว ก็ควรเริ่มต้นที่จะถือรักษาทุกสิ่งซึ่งพระคริสต์ได้
ทรงบัญชาพวกอัครทูตไว้ในพระมหาบัญชา! พระมหาบัญชานั้นที่ให้ประกาศข่าวประเสริฐแก่คนทั้งโลกเป็น

ของทุกคนที่รับความรอด ฉะนั้นเราจึงต้องมีฤทธิ์เดชเดียวกันนั้นที่ได้ประทานให้แก่พวกอัครทูตและแก่คริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่คนอื่น ๆ หากเราทำงานนั้นที่พวกเขาได้กระทำ

เราจำได้ว่าพระเยซูตรัสไว้ว่า “ผู้ที่เชื่อในเรา การงานเหล่านั้นซึ่งเรากระทำนั้น เขาก็จะกระทำเช่นกัน และเขาจะกระทำการงานทั้งหลายที่ยิ่งใหญ่กว่านี้อีก เพราะว่าเราจะไปยังพระบิดาของเรา” (ยอห์น 14:12) เรามีงานหนึ่งที่เหนือธรรมชาติ มันคงเป็นความโง่เขลาเหลือจะกล่าว มันคงเป็นความบังอาจที่ผิดบาปที่จะเริ่มต้นทำงานนั้นที่แสนอัศจรรย์ของพระเจ้าโดยปราศจากฤทธิ์เดชของพระเจ้า คำบัญชาอันของพระเจ้าที่ให้ชนะจิตวิญญาณเป็นสิ่งที่ยิ่งใหญ่ยิ่งให้แสวงหาฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ พระเยซูทรงเชื่อมโยงสองสิ่งนั้นเข้าด้วยกันในทุกแห่ง พระองค์ประทานพระสัญญาอันของพระบิดาให้แก่พวกอัครทูตแต่ทรงบัญชาพวกเขาว่าพวกเขาไม่ควรออกไปจากกรุงเยรูซาเล็มแต่ให้เฝ้าคอยจนกว่าพวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน พระองค์ทรงสัญญาพวกเขาในกิจการ 1:8 ว่า “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเราทั้งในกรุงเยรูซาเล็ม และในแคว้นยูเดียทั้งหมด และในแคว้นสะมาเรีย และจนถึงที่สุดปลายแห่งแผ่นดินโลก” เราทุกคนจึงควรมีใจกล้าที่จะนำคำบัญชาเหล่านี้มาเข้าเฝ้าพระเจ้าและยอมรับความอัศจรรย์จริง ๆ ของเราในการทำตามน้ำพระทัยของพระเจ้าโดยปราศจากฤทธิ์เดชของพระเจ้า

จากนั้นเราควรมีใจกล้ามากขึ้นไปอีกเมื่อเราทูลขอที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ เนื่องจากถ้อยคำเหล่านั้นเป็นคำบัญชาหนึ่งของพระคัมภีร์ เอเฟซัส 5:18 กล่าวว่า “และอย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งการเกินพอดีอยู่ในนั้น แต่จงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” เราได้รับคำบัญชาให้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ฉะนั้นไม่อาจมีข้อสงสัยใด ๆ ได้เลยว่าการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณอยู่ในน้ำพระทัยของพระเจ้าสำหรับคริสเตียนทุกคน ฉะนั้นนี่จึงเป็นเรื่องหนึ่งซึ่งเราสามารถอธิษฐานด้วยใจกล้าทั้งสิ้นได้ พระเจ้าทรงอยากให้เราเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไซ้แล้ว พระองค์ถึงขั้นบัญชาเราให้เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ดังนั้นขอให้เราอ้างสิทธิ์พระพรของเรา ขอให้เรารับมรดกของเรา ขอให้เราทูลขอการเตรียมของเราเถิด

II. เราควรอธิษฐานขอฤทธิ์เดชแห่งฟื้นเทคอสต์

ด้วยใจเชื่อ ด้วยใจที่คาดหวังจริง ๆ!

หนึ่งร้อยยี่สิบคนนั้นที่เฝ้าคอยในห้องชั้นบนนั้นเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ที่ฟื้นเทคอสต์ หลังจากการเฝ้ารอและการอธิษฐานและการอ้อนวอนต่อเนื่องนานสิบวัน ผมเชื่อว่าคริสเตียนหลายคนรอนานเกินกว่าที่จำเป็นต้องรอและเฝ้าคอยและอ้อนวอนในเมื่อพวกเขาควรที่จะเชื่อพระเจ้าและรับพระพรนั้นเร็วกว่านั้น

ผมรู้ว่าคำสอนเท็จอย่างหนึ่งเกี่ยวกับเรื่องนี้ ผมรู้ว่าครูสอนพระคัมภีร์หลายคนยืนยันกรานว่าไม่ควรไม่มีใครต้องรอดต่อพระพักตร์พระเจ้าและอ้อนวอนขอฤทธิ์เดชของพระองค์เลย บางคนกล่าวว่าเราแค่ควรยอมจำนนและเชื่อว่าตนมีฤทธิ์เดชของพระเจ้าแล้วและไปทำกิจของตนต่อเลย แต่ความจริงอันน่าเศร้าก็คือว่าครูสอนพระคัมภีร์ส่วนใหญ่เหล่านั้นที่ไม่เห็นด้วยกับการเฝ้าคอยพระเจ้าในการอธิษฐานไม่ลดละเพื่อขอการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตัวพวกเขาเองก็ไม่แสดงให้เห็นฤทธิ์เดชที่ฟื้นฟูนั้น ฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณนั้น ซึ่งเป็นเครื่องหมายกำกับของความเชื่อแบบคริสเตียนภาคพันธสัญญาใหม่ พวกเขาเองซึ่งพูดคล่องเหลือ

เกินเกี่ยวกับการแคบยอมจำนนและเชื่อ ไม่เห็นว่าจะมีการเต็มเปี่ยมของพระเจ้าอยู่บนตัวพวกเขาเลย

ไม่ใช่เลย มีหลักคำสอนตามพระคัมภีร์ที่ชัดเจนว่า ไม่ใช่แค่เพื่อขอฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์แต่เพื่อขออีกหลายสิ่งด้วย พระเจ้าทรงอยากให้เราเฝ้าคอยพระองค์ อ่อนน้อมกับพระองค์ อธิษฐานและวิงวอนอย่างต่อเนื่องจนกว่าพระพรนั้นมาถึง ยาโคบได้ปล้ำสู้ทั้งคืนกับทูตสวรรค์ของพระเจ้าก่อนไปพบหน้าเอซาว (ปฐม. 32:24) หลิงมายนั้นไม่ยอมแพ้และวิงวอนต่อหน้าผู้พิพากษาธรรมนั้นในคำอุปมานั้นของพระเยซูในลูกา 18:1-8 พวกเขาได้เฝ้าคอยในห้องชั้นบนนั้นนานสิบวันก่อนหน้าเพ็นเทคอสต์และการเทออกของพระวิญญาณที่มาอยู่บนพวกเขา ไม่มีใครมีสิทธิ์ที่จะขัดขวางผู้คนไม่ให้อธิษฐานอย่างไม่ลดละเพื่อขอฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ไม่มีใครมีสิทธิ์ที่จะสัญญาเรื่องทางลัดต่าง ๆ ที่ไม่มีความหวังโยอันลึกซึ่งประมาณหนึ่งและการตรวจค้นใจและการวิงวอน ก่อนที่เขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ ถ้ามันถูกต้องที่จะอธิษฐาน มันก็ถูกต้องที่จะอธิษฐานอยู่ต่อไปจนกว่าคำตอบนั้นมาถึง ถ้ามันถูกต้องที่จะทูลพระเจ้าเพื่อขอการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน มันก็ถูกต้องที่จะวิงวอนและอธิษฐานและอ่อนน้อมต่อเนื่อง เหมือนที่พวกเขาได้กระทำ

กระนั้นในทางกลับกัน มีคำสอนหนึ่งที่ชัดเจนอยู่ที่พระคัมภีร์ที่ว่าความเชื่อที่มีใจกล้าและไม่สงสัยสามารถยุติปัญหาทั้งหมดในการอธิษฐานได้ “เหตุฉะนั้นเรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า สิ่งใดก็ตามที่ท่านปรารถนา เมื่อพวกท่านอธิษฐาน จงเชื่อว่าพวกท่านได้รับสิ่งเหล่านั้นแล้ว และพวกท่านจะมีสิ่งเหล่านั้น” พระเยซูตรัสไว้ (มาระโก 11:24) พระองค์ตรัสอีกว่า “ถ้าท่านสามารถเชื่อได้ สิ่งสารพัดก็เป็นไปได้แก่ผู้ที่เชื่อ” (มาระโก 9:23) ยิ่งเรามีใจกล้ามากเท่าไรในการที่เราขออธิษฐานขอฤทธิ์เดชของพระเจ้า และยิ่งเรามั่นใจมากเท่าไรว่าเรากำลังอธิษฐานขอในน้ำพระทัยของพระเจ้า ว่าพระองค์ทรงอยากประทานสิ่งที่เราแสวงหา เราก็ควรคาดหวังพระพรของพระองค์ได้เร็วยิ่งขึ้นเท่านั้น โอ เพื่อนที่รักเอ๋ย จงมาด้วยใจกล้าเวลาที่คุณมาทูลขอการเต็มเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช!

จงยอมให้พระวาระของพระเจ้าเสริมกำลังความเชื่อของคุณในที่นี้ ใน 1 ยอห์น 5:14,15 เราอ่านว่า “และนี่คือความไว้วางใจที่พวกเรามีในพระองค์ว่า ถ้าพวกเราทูลขอสิ่งใด ๆ ตามพระประสงค์ของพระองค์ พระองค์ก็โปรดฟังพวกเรา และถ้าพวกเราทราบว่าคุณโปรดฟังพวกเรา สิ่งใดก็ตามที่พวกเราทูลขอ พวกเราก็ทราบว่าพวกเราได้รับตามคำอ่อนน้อมทั้งหลายที่พวกเราได้รับจากพระองค์นั้น” ช่างเป็นพื้นฐานแห่งความมั่นใจอันเปี่ยมสุขจริง ๆ! เรารู้ว่าเรากำลังทูลขอในน้ำพระทัยของพระเจ้าเมื่อเราอยากได้ฤทธิ์เดชนั้นเพื่อชนะจิตวิญญาณเพื่อจุดประสงค์และแผนการต่าง ๆ ของพระองค์เท่านั้นและตามพระวาระของพระองค์ เรารู้ว่าเรากำลังทูลขอสิ่งหนึ่งที่พระเจ้าทรงพอพระทัยที่จะประทานให้ และถ้าเรารู้ว่าเราทูลขอสิ่งใดตามน้ำพระทัยของพระองค์ เราก็รู้ว่าพระองค์ทรงสดับฟังเรา

ในอิสยาห์ 45:11 เป็นพระคำที่น่าตกใจข้อหนึ่งซึ่งผมเชื่อว่าผมเคยเทศนาแค่สองหนในชีวิตของผม และเทศนาอย่างเหนียวแน่นด้วย มันกล่าวเช่นนี้: “พระเยโฮวาห์ องค์บริสุทธิ์แห่งอิสราเอล และผู้สร้างของเขา ตรัสดังนี้ว่า “จงถามเราถึงสิ่งทั้งหลายที่จะมาเกี่ยวกับลูกหลานของเรา และเกี่ยวกับการงานแห่งมือของเรา พวกเจ้าจงฟังเรา”

บางทีมันอาจผิดที่จะบัญชาพระเจ้าเกี่ยวกับความต้องการต่าง ๆ ของเราเอง แน่แน่นอนว่ามันคงผิดที่จะ

สิ่งพระเจ้าเกี่ยวกับสิ่งใดที่มันไม่อยู่ในน้ำพระทัยอันประเสริฐของพระองค์อย่างชัดเจนจนหมดข้อสงสัยและเพื่อถวายเกียรติแด่พระองค์ แต่เกี่ยวกับพระราชกิจแห่งพระหัตถ์ของพระองค์ เกี่ยวกับการงานที่ถวายเกียรติพระองค์แต่เพียงผู้เดียวและการงานที่พระองค์ทรงฝากให้เรากระทำในฤทธิ์เดชของพระองค์ พระคำต่อนั้นกล่าวว่า “พวกเจ้าจงสั่งเรา” นี่เตือนใจเราเกี่ยวกับคำบัญชาของโยชูวาที่ให้ดวงอาทิตย์หยุดนิ่ง คำอธิษฐานเหล่านั้นของเอลียาห์และเอลีชา ก็เป็นการสั่งด้วยใจกล้าบอญ ๆ ที่ไหนมีความแน่ใจอย่างชัดเจนเกี่ยวกับน้ำพระทัยของพระเจ้า ที่นั่นก็มีความกล้าในการอธิษฐานอย่างเหมาะสม

Dr. F. B. Meyer เคยมีสิ่งต่อไปนี้ที่จะกล่าวเกี่ยวกับการขอรับฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์:

เมื่อคุณได้รับการยกโทษและความรอดโดยความเชื่อแล้ว ฉะนั้นบัดนี้จึงขอรับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณเถิด จงกระทำตามเงื่อนไขเหล่านั้นที่บอกไปแล้ว จงเฝ้าคอยอย่างสงบและอย่างมั่นใจต่อพระพักตร์พระเจ้าในการอธิษฐาน เพราะพระองค์ประทานพระวิญญาณบริสุทธิ์ให้แก่คนทั้งหลายที่ขอลงต่อพระองค์ จากนั้นด้วยใจยำเกรงจงรับของประทานอันเปี่ยมสง่าราศีนี้ไว้เป็นของตัวเอง และจงลุกขึ้นจากการคุกเข่า และไปตามทางของคุณโดยถือว่าพระเจ้าทรงรักษาคำตรัสของพระองค์แล้วและว่าคุณเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณแล้ว จงวางใจพระองค์ในทุก ๆ วันที่จะเต็มเต็มตัวคุณและทำให้คุณเต็มเปี่ยมต่อไป ตอนแรกอาจไม่มีเสียงลมพัดแรง หรือเสียงแตรแห่งไฟ หรือความรู้สึกได้ว่าพระองค์สถิตอยู่ด้วย อย่ามองหาสิ่งเหล่านี้เลย เหมือนกับที่ผู้เชื่อใหม่ไม่ควรหมายพึ่งความรู้สึกให้เป็นหลักฐานที่แสดงถึงการยอมรับ แต่จงเชื่อไม่ว่าจะรู้สึกอย่างไรว่าคุณเต็มเปี่ยมแล้ว จงทูลซ้ำ ๆ ว่า “ข้าพระองค์ขอบคุณพระองค์ โอ ข้าแต่พระเจ้าของข้าพระองค์ ที่พระองค์ทรงรักษาคำตรัสของพระองค์ที่ให้ไว้แก่ข้าพระองค์แล้ว แม้ข้าพระองค์ยังไม่รู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงพิเศษใด ๆ ก็ตาม” และความรู้สึกนั้นจะทะลุลงเข้าสู่จิตสำนึกของคุณไม่ช้าก็เร็ว และคุณจะชื่นชมยินดีพร้อมกับความชื่นบานยิ่งนัก และผลทั้งหมดนั้นของพระวิญญาณจะเริ่มสำแดงตัวพวกมันออกมา

ผมไม่คิดว่าผมจะสามารถกล่าวได้ว่า Dr. Meyer พูดเหมือนที่ผมคิดเกี่ยวกับเรื่องนี้เป็ย พระเยซูตรัสเกี่ยวกับชายผู้นั้นที่ม้ออวอนขอขมบงให้ผู้อื่น ซึ่งแสดงภาพคริสเตียนที่เฝ้าคอยพระเจ้าเพื่อขอฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ ในลูกา 11:8 ว่า “เรากล่าวแก่ท่านทั้งหลายว่า ถึงแม้ว่าเขาจะไม่ลุกขึ้นและหยิบให้คนนั้น เพราะว่าคนนั้นเป็นเพื่อนของเขา แต่เพราะเหตุการวิงวอนมากเข้าของคนนั้น เขาจะลุกขึ้นและหยิบให้คนนั้นมากเท่าที่คนนั้นต้องการ” กฎของการได้รับฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณคือ “การวิงวอนมากเข้า” แต่พระคริสต์ทรงหมายถึงการวิงวอนมากเข้าด้วยความเชื่อ การวิงวอนมากเข้าด้วยความคาดหวัง การวิงวอนมากเข้าที่รับพระพรนั้นที่พระเจ้าทรงอยากประทานให้ ไม่ว่าความเชื่อของคุณจะสั้นไหวขนาดไหนขณะที่คุณเฝ้าคอยพระเจ้า จงคาดหวังว่าพระเจ้าจะประทานฤทธิ์เดชนั้นให้แก่คุณเพื่อชนะจิตวิญญาณ ฤทธิ์เดชนั้นแห่งเพนเทคอสต์ และจงเชื่อว่าพระองค์ประทานและจะประทานพระพรนั้นที่พระองค์ทรงสัญญาไว้

III. เราควรเป็นพยานใหม่ขณะรอคอย?

บางคนที่อ่านข้อความนี้สำนึกเกี่ยวกับความจำเป็นจริง ๆ ที่ต้องเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

อาจเป็นไปได้ว่ามีผู้รับใช้หลายคน เหล่าบุรุษที่จริงจังของพระเจ้า ที่รู้ว่าการเทศนาของตนเป็นความล้มเหลว เพราะว่ามันไม่ประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน มีคริสเตียนคนอื่น ๆ ที่ไม่ใช่ผู้รับใช้ที่รู้ว่าพวกเขาควรที่จะชนะจิตวิญญาณและที่อาจพยายามชนะจิตวิญญาณแล้วแต่พบว่าตัวเองไร้ฤทธิ์เดช บัดนี้คำถามที่ชื่อตรงนั้นจึงปรากฏ: คริสเตียนเช่นนั้นควรพยายามต่อไปที่จะชนะจิตวิญญาณใหม่ขณะที่เขารอคอยพระเจ้าเพื่อรับการเติมเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช? หรือเขาควรหันไปเสียจากความพยายามทั้งหมดในการชนะจิตวิญญาณจนกว่าเขาจะแน่ใจว่าการทรงเจิมของพระเจ้าที่เขาแสวงหาอยู่บนตัวเขาแล้ว?

ปกติแล้วผมเห็นว่าเราควรพยายามอย่างจริงจังที่จะชนะจิตวิญญาณต่อไป แม้ในขณะที่เราวิงวอนและเฝ้าคอยพระเจ้าอย่างต่อเนื่องเพื่อขอฤทธิ์เดชของพระองค์ ความพยายามที่จริงจัง ที่หมั่นอธิษฐาน ที่หลังน้ำตา และที่มีใจกรุณาเพื่อชนะจิตวิญญาณเป็นหลักฐานที่ดีเยี่ยมที่สุดที่แสดงว่าเราอยากเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์จริง ๆ เราได้รับคำบัญชาให้ชนะจิตวิญญาณแล้ว ให้พยายามเข้าถึงมนุษย์ทุกคนด้วยข่าวประเสริฐ คำบัญชานั้นก็คือ “ให้ผู้ที่ได้ยินกล่าวว่า “เชิญมาเถิด”” (ว. 22:17) พระคำตอนนั้นไม่ได้กล่าวว่าถ้าผู้ใดเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แล้วและมีความมั่นใจอันสมบูรณ์ว่าถ้อยคำของตนจะมีฤทธิ์เดชแล้ว เขาก็ควรกล่าวว่า “เชิญมาเถิด” ไม่ใช่เลย คำบัญชาที่ชัดเจนและเรียบง่ายนั้นที่มาถึงคริสเตียนทุกคนคือ “ให้ผู้ที่ได้ยินกล่าวว่า “เชิญมาเถิด”” ฉะนั้นหากไม่มีการทรงนำที่ชัดเจนจากพระเจ้าให้ทำสิ่งตรงข้าม ผมก็คิดว่าคริสเตียนคนหนึ่งควรที่จะพยายามอย่างหนักแน่นต่อไปในการชักชวนผู้คนให้มาหาพระเยซูคริสต์ แม้ในขณะที่ใจของเขาร้องขอการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณ หรือขอการประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนใหม่อีกหน

ผมคิดว่ามีหลายคราวที่คริสเตียนทั้งหลายไม่พร้อมอย่างชัดเจนจริง ๆ ที่จะพูดเพื่อพระเจ้าจนพวกเขาควรที่จะรู้สึกว่ามันจำเป็นจริง ๆ และไม่พยายามพูดเพื่อพระเจ้าจนกว่าพวกเขาเฝ้ารอต่อพระพักตร์พระองค์ และได้รับการรับประกันจากพระองค์ว่าพระองค์จะตรัสผ่านพวกเขา ก่อนที่เพื่อนเทศน์คนเหล่านั้นที่รวมตัวกันในห้องชั้นบนนั้น “อยู่พร้อมใจกันเนื่องในการอธิษฐานและการอ้อนวอน” (กิจการ 1:14) และเราไม่คิดว่าพวกเขาออกไปในท่ามกลางผู้คนเพื่อจะเทศนาหรือเป็นพยานในช่วงสิบวันนั้น มันเป็นเวลาแห่งความฉุกฉินครั้งใหญ่ พวกเขาไม่พร้อมจริง ๆ ที่จะเผชิญหน้าผู้คนมากมายที่ได้ตั้งกางเขนพระเยซูเจ้า จนกว่าพวกเขาจะประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบนอย่างแสนวิเศษ และบางครั้งผู้คนก็เผชิญหน้าความฉุกฉินเช่นนั้นในวันนี้

Dr. R. A. Torrey ในจดหมายฉบับหนึ่งที่เขียนถึง Rev. A. M. Hills ซึ่งถูกยกคำพูดมาในหนังสือที่ชื่อว่า *Holiness and Power* (หน้า 337,338) กล่าวว่า “ในที่สุดผมก็มาถึงจุดที่ผมกล่าวว่าผมจะไม่ยอมขึ้นธรรมาสันอีกเลยจนกว่าผมจะได้รับบัพติศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์และทราบมันแล้ว หรือจนกว่าพระเจ้าในบางวิธีทรงบอกผมให้ไป ผมได้รับพระพรนั้นในเวลาไม่ถึงหนึ่งสัปดาห์ ถ้าตอนนั้นผมเข้าใจพระคัมภีร์เหมือนที่ผมเข้าใจตอนนี้ ก็ไม่ต้องใช้เวลาหลายวันเลย”

แต่ผมเชื่อว่ากรณีของ D. L. Moody เป็นกรณีที่พวกเราส่วนใหญ่สามารถดำเนินตามรูปแบบได้ เขาเริ่มเกิดความรู้สึกโหยหาที่จะเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ กระนั้นในชีวิตของเขาก็มีฤทธิ์เดชบางอย่างของพระวิญญาณกระทั้งในตอนนั้น การทรงเจิมบางอย่าง การเติมเปี่ยมบางอย่าง เพราะว่าขณะนั้นเขากำลังมีผู้คนที่รับความรอด ใครก็ตามที่ชนะจิตวิญญาณก็ทำเช่นนั้นโดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ ฤทธิ์เดชนั้น

แห่งพื้นเทคอสต์ การชนะจิตวิญญาณเป็นกิจธุระที่เหนือธรรมชาติ การงานนั้นของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และในชีวิตของ Moody พระวิญญาณบริสุทธิ์กำลังทำงานอยู่ในระดับหนึ่งที่จำกัด บางคนกำลังรับความรอดแม้ว่าเขาทราบดีว่าฤทธิ์เดชของเขาเป็นเพียงเศษเสี้ยวเล็ก ๆ ของสิ่งที่มันควรจะเป็น ฉะนั้น Moody จึงเฝ้าคอยพระเจ้าวันแล้ววันเล่า ขณะที่เขาเทศนาและอธิษฐานในระหว่างนั้น เขาอธิษฐานเป็นเวลาประมาณสองปีขณะที่เขาทำงานไปด้วย และใจของเขาร้องทูลต่อพระเจ้าอยู่ตลอด ไม่ว่าในช่วงการอธิษฐานส่วนตัวยาวนานหลายช่วงของเขาหรือขณะที่เขาเที่ยวออกไปเยี่ยมเยียน และวันหนึ่งในนิวยอร์กซิตี้ การเติมเปี่ยมแห่งพระพรนั้นก็มาอยู่บนตัวเขา!

คริสเตียนมากมายมีฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่บ้างแล้ว เคยเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณอยู่บ้าง แต่ต้องรอคอยพระเจ้าอยู่เสมอจนกว่าพระองค์ทรงกระทำกิจของพระองค์อย่างสมบูรณ์แบบมากขึ้นและอย่างทรงฤทธิ์มากขึ้นในตัวพวกเขา ทรงเจิมพวกเขาและทำให้พวกเขาเติมเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณปกติแล้วเราควรอธิษฐานอยู่ต่อไปและพยายามอยู่ต่อไปที่จะชนะจิตวิญญาณ

ประสบการณ์ของผมเองมีอยู่หลายครั้ง หลังจากการรอคอยและการตรวจค้นใจและการวิงวอนกับพระเจ้าเป็นเวลายาวนาน ตอนนั้นผมไม่รู้จักการเติมเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชของพระองค์จนกระทั่งผมได้ยื่นขึ้นเพื่อเทศนาต่อหน้าผู้ฟังหมู่ใหญ่หรือจนกระทั่งผมได้เผชิญหน้ากับคนบาปที่ใจแข็งกระด้างสักคนและพูดกับเขาในฤทธิ์เดชของพระเจ้า หลายหนจริง ๆ ขณะที่ผมเริ่มต้นพูด ผมแน่ใจว่าลมหายใจแห่งสวรรค์มาอยู่บนตัวผมและว่าฤทธิ์เดชที่เหนือธรรมชาติอยู่ในถ้อยคำที่ผมใช้ ฉะนั้นมันจึงถูกต้องตามปกติที่คริสเตียนคนหนึ่งจะเชื่อฟังคำบัญชาที่ชัดเจนนั้นของพระเจ้าต่อไปในการพยายามชนะจิตวิญญาณ แม้ในขณะที่เขาวิงวอนและอธิษฐานขอการเติมเปี่ยมด้วยฤทธิ์เดช

ในหลายกรณีในพระคัมภีร์ การเติมเปี่ยมของพระวิญญาณดูเหมือนจะมาโดยเฉพาะในช่วงเวลาที่คับขัน ฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ดูเหมือนจะมาอย่างสดใหม่บนตัวสเทเฟนแม้ในขณะที่เขานั่งอยู่ในสถานชานเฮตริน ถูกกล่าวหาและถูกไต่สวนเพื่อตัดสินชีวิตของเขา (กิจการ 6:15; กิจการ 7:55) เขาโล ซึ่งมีชื่อว่า อัครทูตเปาโลเช่นกัน ดูเหมือนจะเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อย่างฉับพลันเมื่อเขานั่งอยู่ต่อหน้าเซอร์จิวัสเปาโลและเผชิญหน้ากับเอลิมัสคนทำเวทมนตร์นั้น ที่พยายามหันผู้ว่าราชการเมืองไปจากความเชื่อนั้น (กิจการ 13:9) ผู้ที่คุ้นเคยกับภาคพันธสัญญาเดิมจะจำได้ว่ามีคำกล่าวเช่นนั้นบ่อยครั้งอย่าง “พระวิญญาณของพระเจ้าได้เสด็จมาสถิตอยู่บนอาซาริยาห์...” (2 พศต. 15:1) หรือ “และพระวิญญาณของพระเจ้าได้สวมทับเศคาริยาห์...” (2 พศต. 24:20) ในหนังสือผู้วินิจฉัยพระวิญญาณบริสุทธิ์ดูเหมือนจะเสด็จมาเมื่อมีความต้องการให้ฤทธิ์เดชของพระองค์สถิตอยู่บนพวกผู้วินิจฉัย (ดู ผู้วินิจฉัย 11:29; ผู้วินิจฉัย 13:25; ผู้วินิจฉัย 14:6,19; ผู้วินิจฉัย 15:14) ฉะนั้นผู้ที่เฝ้ารอพระเจ้าต่อไป ขณะที่เขาพยายามที่จะชนะจิตวิญญาณต่อไป ก็น่าจะพบว่าการเติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณมาอยู่บนตัวเขาเมื่อเขาต้องการฤทธิ์เดชนั้นมากที่สุดในการชนะจิตวิญญาณบางโอกาส

และผมเห็นว่าความจริงข้อนี้ถูกบอกเป็นนัยในวิธีที่พระเยซูประทานพระมหาบัญชาในมัทธิว 28:19,20 เราจะต้องไปและสร้างเหล่าสาวกในทุกประชาชาติ ให้บังเกิดมาพวกเขาและสอนพวกเขาให้ไปและ

สร้างสาวกคนอื่น ๆ และถือรักษาสิ่งสารพัดที่พระเยซูทรงบัญชาพวกอัครทูตไว้ และพระสัญญาอันเปี่ยมสุขนั้น ก็ใช้ได้ด้วยที่ว่า, “และดูเถิด เราอยู่กับท่านทั้งหลายเสมอไป แม้กระทั่งถึงการสิ้นสุดของโลกนี้” คำว่า “ดูเถิด” ดูเหมือนจะบอกเป็นนัยถึงความประหลาดใจอันเปี่ยมสุข! เมื่ออยู่ดี ๆ เราก็คต้องการให้พระเจ้าช่วยให้รอดถูก สำแดงโดยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในตัวเรา เมื่อนั้นพระองค์ก็ทรงอยู่ด้วย และเราจะพบพระองค์อยู่ที่ นั้นโดยพลัน! แนวคิดของคำว่า “ดูเถิด!” อยู่ที่นั่น ผู้ที่อธิษฐานอยู่ต่อไปและคาดหวังอยู่ต่อไปจะพบการเติม เปี่ยมด้วยฤทธิ์เดชของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในตัวเขาเมื่อเขาต้องการมันสำหรับงานขององค์พระผู้เป็นเจ้าอย่างแน่นอน พระผู้ช่วยให้ รอดทรงอยู่ด้วยกับคริสเตียนที่เชื่อฟังเสมอ แต่แน่นอนว่าในที่นี้คือพระสัญญาหนึ่งเกี่ยวกับฤทธิ์เดชที่เฉพาะ เจาะจงของพระองค์เพื่อการชนะจิตวิญญาณ ขณะที่เราทำงานอย่างซื่อตรงต่อไปในการชนะจิตวิญญาณ ฉะนั้น ปกติแล้วจึงเป็นการฉลาดที่จะเป็นพยานต่อไปขณะที่คุณรอคอยพระเจ้าเพื่อรับฤทธิ์เดชของพระองค์

IV. คริสเตียนทั้งหลายควรคาดหวังวิกฤติแบบฉับพลันและ

การสำแดงที่เด่นชัดและอารมณ์ที่รุนแรงไหมเมื่อ

เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์?

มันเป็นเรื่องธรรมดามากที่สุดที่ผู้คนจะอยากได้หมายสำคัญที่ปรากฏภายนอกบางอย่างเป็นหลักฐานที่ แสดงว่าพวกเขาได้รับการยอมรับต่อพระพักตร์พระเจ้าแล้ว ธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังคิดว่าผู้คนรอดถ้าพวกเขา รับ บัพติศมา ว่าผู้คนรอดถ้าพวกเขาได้รับศีลยืนยันในคริสตจักร หรือว่าบาปต่าง ๆ ของคน ๆ หนึ่งได้รับการยก โทษถ้าบาปเหล่านั้นหลังจากการสารภาพบาปแล้ว ธรรมชาติฝ่ายเนื้อหนังชอบที่จะเชื่อว่าผู้เป็นที่รัก ซึ่งจากไปแล้วจะได้รับกุศลผลบุญหลังจากทำพิธีมิสซาให้จิตวิญญาณของเขาแล้ว แม้กระทั่งพวกคริสเตียนก็ ชอบที่จะมีหมายสำคัญที่ปรากฏภายนอกบางอย่าง ผู้คนมากมายสงสัยความรอดของตัวเองเพราะว่าพวกเขาไม่ ได้ให้ร้องเสียงดังตอนกลับใจเชื่อ ไม่ได้รู้สึกถึงความเคลิบเคลิ้มบางอย่าง เพราะว่าพวกเขาไม่ได้ถูกนำพาด้วย อารมณ์แห่งความชื่นบานและความมั่นใจอย่างทรงพลัง พวกเขาคิดผิดในเรื่องนี้ เป็นความจริงที่ว่ามีความ ชื่นบานยิ่งนักในการรับใช้พระเจ้า และมันก็น่าชื่นใจอย่างแสนวิเศษที่ได้รู้ว่าคน ๆ หนึ่งบังเกิดใหม่แล้ว ว่าบาป ทั้งหลายของเขาได้รับการยกโทษแล้ว ว่าเขาเป็นที่ยอมรับแล้ว เพราะเห็นแก่พระเยซู โดยพระบิดาผู้สถิตใน สวรรค์ แต่อารมณ์ไม่ใช่หลักฐานที่เพียงพอ อารมณ์ทั้งหลายเปลี่ยนแปลงไปมา และความมั่นใจของคน ๆ หนึ่ง จะไปอยู่ที่ไหนเล่า? คนมากมายคิดว่าตัวเองรอดวันนี้และจากนั้นก็คิดว่าตัวเองหลงหายพรุ่งนี้และจากนั้นก็คิด ว่าพวกเขาได้กระทำบาปที่ทรงอภัยให้ไม่ได้แล้วในวันมะรืน ก็เข้าใจผิดเพราะพวกเขากำลังพึ่งพาหลักฐานแห่ง ความรู้สึกของตัวเองแทนที่จะวางใจในคำตรัสที่ชัดเจนเหล่านั้นแห่งพระวาทะของพระเจ้าและการเสวยสละที่ เพียงพอสำหรับทุกสิ่งซึ่งพระเยซูได้ทรงกระทำนั้นเพื่อชดใช้บาปของพวกเขาแล้ว

ฉะนั้นมันจึงง่ายที่จะเห็นว่าทำไมผู้คนถึงอยากพูดภาษาแปลก ๆ หรืออยากรู้สึกอะไรที่เหมือนไฟที่วิ่ง ผ่านตัวพวกเขา เผาทั้งชี้นจนหมด หรืออยากรู้สึกกระแสไฟฟ้าที่เข้ามาที่ศีรษะของพวกเขาและออกไปที่นิ้ว มือและนิ้วเท้าของพวกเขาหรืออยากล้ม “ภายใต้ฤทธิ์เดช” เพื่อเป็นหลักฐานที่แสดงว่าพวกเขาเติมเปี่ยมด้วย พระวิญญาณบริสุทธิ์แล้ว อันที่จริง ไม่มีหลักฐานเช่นนั้น ไม่มีการสำแดงเช่นนั้นถูกสัญญาไว้ในพระคัมภีร์เลยแก่ คนทั้งหลายที่เติมเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์

ที่เห็นเทคออสต์มีเสียงลมพัดแรงกล้าที่เต็มทั่วบ้านทั้งหลังนั้น มีลื่นไพลหลายลื่นมาเกาะอยู่บนผู้คนเหล่านั้น และคนเหล่านั้นที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณก็พูดในภาษาเหล่านั้นของผู้คนที่มารวมตัวกันเพื่อที่คนบาปทั้งหลายจะได้ยินพวกเขาพูดในภาษาของคนเหล่านั้นเองตามที่พวกเขาเกิดมา แต่มันเป็นการฉลาดที่จะจดจำไว้ว่าการสำแดงเหล่านี้ไม่ได้ถูกสัญญาไว้แก่พวกเขาเมื่อพระเยซูทรงบอกพวกเขาให้คอยอยู่ในเยรูซาเล็มจนกระทั่งพวกเขาประกอบด้วยฤทธิ์เดชจากเบื้องบน การสำแดงที่ปรากฏภายนอกเหล่านี้เป็นสิ่งไม่สำคัญ พวกเขาสามารถกำลังรอคอยฤทธิ์เดช และมันคือฤทธิ์เดชจากสวรรค์ที่พวกเขาได้รับ ฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ ฤทธิ์เดชนั้นเองเป็นหลักฐานที่เพียงพอแล้วสำหรับพวกเขา ข้อพิสูจน์ที่ว่าพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อยู่ในการกลับใจเชื่อของคนสามพันคนวันนั้น

คนกลุ่มเดิมนี้อิทธิฐานอีก และในกิจการ 4:31 เราอ่านว่าพวกเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณอีก คราวนี้ไม่มีภาษาต่าง ๆ ไม่มีเสียงลมพัดแรงกล้า ไม่มีลื่นเหมือนไพลมาเกาะอยู่บนพวกเขา คราวนี้มีแผ่นดินไหว “สถานที่ซึ่งพวกเขาประชุมอยู่นั้นได้หวั่นไหว” แต่ก็อีกการสำแดงนั้นของอาคารที่สั่นไหวไม่ใช่สิ่งสำคัญ “พวกเขาบอกว่าพระวามะของพระเจ้าด้วยใจกล้าหาญ” และหลายคนรับความรอดอันเป็นผลมาจากการมาเยือนอันทรงฤทธิ์นี้ของพระวิญญาณบริสุทธิ์ และส่วนใหญ่แล้วเมื่อเราพบผู้ที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ในภาคพันธสัญญาใหม่ หรือแม้แต่ในภาคพันธสัญญาเดิม เราก็ไม่มีหลักฐานหรือการสำแดงที่ปรากฏภายนอกถูกกล่าวถึงเลย นอกจากว่าคนเหล่านั้นที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณพูดเพื่อพระเจ้าในฤทธิ์เดชอันยิ่งใหญ่

D. L. Moody เมื่อเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์บนวอลล์สตรีท นิวยอร์กซิตี้ ก็มีประสบการณ์ครั้งสำคัญ การทรมานแห่งจิตวิญญาณของเขาแบบรู้ตัวด้วยฤทธิ์เดชและความชื่นบานขององค์พระผู้เป็นเจ้า เราไม่ทราบว่าการสำแดงทางกายภาพใด ๆ บ้างไหม การอัศจรรย์ทางกายภาพใด ๆ บ้างไหมที่เกิดขึ้นพร้อมกับการมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในฤทธิ์เดชที่มากกว่าเดิมบนตัวมูดี แต่แน่นอนว่าตอนนั้นมีการสำแดงทางอารมณ์อย่างมหาศาลในจิตวิญญาณของเขาเอง อย่างไรก็ตาม มันไม่ยากเลยที่จะเข้าใจว่าทำไมมันอาจเป็นจริงในกรณีของมูดี เขาเพิ่งผ่านเหตุการณ์ไฟไหม้ครั้งใหญ่ในเมืองชิคาโก งานของเขาถูกทำลาย อาคารนั้นที่เขาเคยกล่าวถูกเผา ผู้คนของเขาต่างกระจัดกระจายไป เมืองใหญ่ที่รุ่งเรืองนั้นได้กลายเป็นถิ่นทุรกันดารชั่วระยะหนึ่ง มูดีเริ่มมองเห็นว่าพลังงานที่ศึกษาคักของเขาและกิจกรรมอันต่อเนื่องนั้นไม่เพียงพอ เขากำลังรู้สึกมากขึ้นเรื่อย ๆ ว่าตนไม่ตีพอสำหรับงานนั้นที่พระเจ้าทรงเรียกเขาให้ทำ เขาไม่มีการศึกษาอนาคตคู่มือหม่น เขามีภาระอันหนักอึ้งของจิตวิญญาณ เราขอบคุณพระเจ้าที่ D. L. Moody ได้รับการรับประกันอันน่าชื่นใจจากพระเจ้า การสำแดงอันยิ่งใหญ่แห่งฤทธิ์เดชของพระเจ้าในอารมณ์ต่าง ๆ ของเขา กระนั้นตัวมูดีเองไม่เคยพลาดสิ่งสำคัญนั้นเลย เขาแทบไม่เคยพูดถึงความรู้สึกหรืออารมณ์ต่าง ๆ ของเขาในช่วงอันศักดิ์สิทธิ์นั้นเลย เขากล่าวว่า “ผมพรรณนาถึงมันไม่ถูก ผมแทบจะไม่พูดถึงมันเลย” เขารู้ว่ามันไม่จำเป็นต้องให้อารมณ์แบบเดียวกันนั้นเกิดขึ้นในชีวิตของคริสเตียนทั้งหลาย สิ่งที่คุณต้องการคือฤทธิ์เดช และถ้าพวกเขามีฤทธิ์เดชนั้น พระเจ้าเองก็จะทรงตัดสินพระทัยได้ว่าพวกเขาต้องการอารมณ์หรือการอัศจรรย์หรือการสำแดงที่ปรากฏภายนอกใด ๆ แบบพิเศษเฉพาะไหม มูดีกล่าวว่า “ผมไปเทศนาอีก คำเทศนาเหล่านั้นไม่ได้แตกต่างไปจากเดิม ผมไม่ได้นำเสนอความจริงใหม่ ๆ เลย แต่หลายร้อยคนก็กลับใจเชื่อ” (*The Life of D. L.*

Moody โดยบุตรชายของเขา หน้า 149) สิ่งสำคัญนั้นสำหรับมูดี อย่างที่มันควรเป็นสำหรับเราด้วย คือฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ

อารมณ์ไต่บ่างไหลผ่านดวงใจของเขาโล เมื่อเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นครั้งแรกและถูกทำให้เป็นผู้ชนะจิตวิญญาณ ตามที่พรรณนาไว้ในกิจการ 9:17-20? เราไม่รู้ พระคัมภีร์ไม่กล่าว

อารมณ์ไต่บ่าง ความรู้สึกไต่บ่าง ความชื่นบานไต่บ่าง การสำแดงแบบไต่บ่างวิ่งผ่านดวงใจของคริสเตียนเหล่านั้นที่เมื่อสงมาเรียเมื่อเปโตรและยอห์นวางมือของตนบนพวกเขาและพวกเขาได้รับพระวิญญาณบริสุทธิ์ ตามที่เล่าในกิจการ 8:17? เราไม่รู้ พระคัมภีร์ไม่กล่าว! และมันก็เป็นเช่นนั้นในกรณีส่วนใหญ่เหล่านั้นในพระคัมภีร์ ผู้คนที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์แค่ได้รับฤทธิ์เดชจากเบื้องบน และนั่นก็เพียงพอแล้ว นั่นทำให้พระสัญญาอันเปี่ยมสุขของพระเจ้าในกิจการ 1:8 สำเร็จจริงแล้ว: “แต่พวกท่านจะได้รับพระราชทานฤทธิ์เดช หลังจากพระวิญญาณบริสุทธิ์เสด็จมาบนพวกท่าน และพวกท่านจะเป็นพยานฝ่ายเรา...”

ผมคิดว่าถ้าการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณจะต้องหมายถึงการปฏิวัติรูปแบบการใช้ชีวิตของคน ๆ หนึ่งอย่างสิ้นเชิง วิธีที่เขาคิด แผนการต่าง ๆ ของเขา มันอาจเป็นไปได้ว่าการมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์ลงบนตัวเขาก็คงนำวิถีทางอารมณ์ครั้งใหญ่และความรู้สึกมหาศาลต่าง ๆ มาด้วย อาจเป็นไปได้ว่าในกรณีเช่นนั้นคน ๆ หนึ่งน่าจะทราบในวันนั้นและชั่วโมงนั้นเลยเมื่อเขาเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ครั้งแรก

ในเรื่องความรอดมันก็เป็นแบบเดียวกัน ผมได้เห็นคนซีมาหลายร้อยคนรับความรอด ผมได้เห็นหลายคนในช่วงขณะเดียวถูกเปลี่ยนจากคนชั่วที่หยาบช้ำหรือแม้กระทั่งอาชญากร กลายเป็นวิสุทธิชนของพระเจ้า ผมรู้จักผู้คนที่รับความรอดตอนที่พวกเขาอยู่ภายใต้อิทธิพลของสุราและที่ดูเหมือนจะสร้างมาแทบจะในทันทีโดยการเชื่อวางใจในพระคริสต์ ผู้คนเช่นนั้นยอมทราบเป็นธรรมดาว่าพวกเขากลับใจเชื่อเมื่อไรกันแน่ กระนั้นผมพบว่าเมื่อเด็ก ๆ ที่เติบโตมาในครอบครัวคริสเตียนและถูกชนะมาถึงพระคริสต์ตอนพวกเขาอายุห้าหรือหกขวบ พวกเขาที่จำแทบไม่ค่อยได้ว่าตนรับความรอดวันที่เท่าไรกันแน่

ผมกลับใจเชื่อตอนผมอายุประมาณเก้าปี ผมจำไม่ได้ว่ามันเป็นวัน เดือน หรือปีที่เท่าไรกันแน่ อันที่จริงผมไม่แน่ใจในตอนนั้นด้วยซ้ำว่าผมรอดแล้ว และผมไม่ได้มีความมั่นใจอันสมบูรณ์จนกระทั่งอีกสามปีต่อมา ตอนที่ผมรับความรอด ผมก็ไม่ได้เลิกสูบบุหรี่ เพราะผมไม่เคยสูบบุหรี่เลย ผมไม่ได้เลิกสภ เพราะผมไม่เคยพูดสภ ผมไม่ได้เลิกดื่มเหล้า เพราะผมไม่เคยดื่มเหล้า ตอนนั้นผมเป็นลูกชายที่มีระเบียบวินัยและได้รับการเลี้ยงดูมาอย่างดีของนักเทศน์คนหนึ่ง มีช่วงเวลาหนึ่งที่ชัดเจนที่ผมได้เชื่อวางใจพระคริสต์เพื่อรับความรอดของผม แต่การเปลี่ยนแปลงนั้นไม่ได้เกิดขึ้นอย่างรุนแรงจนทำให้เกิดความเต็มตื่นทางอารมณ์ครั้งใหญ่และการสำแดงที่ชัดเจนจนไม่อาจลืมได้เลย อันที่จริง ผมไม่ได้ร้องไห้ด้วยซ้ำตอนที่ผมมาเชื่อวางใจพระคริสต์ให้เป็นพระผู้ช่วยให้รอดของผม และคุณพ่อของผมไม่ได้เชื่อว่าผมโตพอที่จะรู้ว่าผมกำลังทำอะไรอยู่ ฉะนั้นผมจึงบอกใคร ๆ ไม่ได้ว่าผมรู้สึกเบาหัวใจจนหนัก ว่าชีวิตของผมได้รับการเปลี่ยนแปลงจากหน้ามือเป็นหลังมือในนิสัยภายนอกทั้งหลาย อันที่จริง ผมรู้จนถึงวันนี้ว่าผมรับความรอดแล้วในตอนนั้นก็เพราะว่าพระวณะของพระเจ้ากล่าวไว้ชัดเจนว่าผู้ที่เชื่อวางใจในพระคริสต์ก็รับความรอดแล้ว ตอนนั้นผมได้เห็นมาหาพระคริสต์และเชื่อวางใจพระองค์ในใจแบบเด็กผู้ชายของผมจริง ๆ แล้ว ผมจำไม่ได้ว่าเป็นวันที่เท่าไรกันแน่ แม้ผมรู้ว่าเป็นสถานที่แห่ง

โต แต่พระวจนะของพระเจ้ากล่าวว่ามีมรดกแล้ว

ใน Southwestern Baptist Theological Seminary, Dr. J. M. Price เคยกล่าวแก่ชั้นเรียนขนาดใหญ่ที่ผมนั่งอยู่ด้วยว่าคนงานคริสเตียนจำนวนมากจำไม่ได้ว่าพวกเขาเชื่อวางใจในพระคริสต์เมื่อไรกันแน่ นักศึกษาคนหนึ่งกล่าวว่าเขาเชื่อว่าคนที่ไม่รู้วันที่ตนกลับใจเชื่อก็ไม่เคยกลับใจเชื่อจริง ๆ เลย ไม่เคยเชื่อวางใจในพระคริสต์เพื่อรับความรอดจริง ๆ เลย ทันใดนั้น Dr. Price ก็ให้เราออกเสียงลงคะแนน และเราพบว่าในชั้นเรียนนี้ ซึ่งพวกเขาทุกคนเน้นรากฐานในด้านหลักคำสอน พวกเขาทุกคนมั่นใจว่าตนได้เชื่อวางใจในพระคริสต์แล้วและถูกชำระให้สะอาดโดยพระโลหิตของพระองค์อย่างเดียวกัน หนึ่งในสี่ไม่รู้ว่ตนเชื่อวางใจในพระคริสต์ครั้งแรกเมื่อไร! นักเทศน์และคนงานคริสเตียนเหล่านี้มาจากครอบครัวคริสเตียนที่ยำเกรงพระเจ้ามากที่สุด พวกเขาหลายคนรับความรอดตอนเป็นเด็กเล็ก ๆ พวกเขาหลายคนได้ถูกสอนให้อิทธิฐานตั้งแต่วเวลาที่พวกเขาพูดได้ พวกเขาได้เชื่อวางใจพระคริสต์แล้วแต่ไม่มีวิกฤติครั้งสำคัญที่เป็นการสำแดงที่ปรากฏภายนอก และไม่มีการเปลี่ยนแปลงในเรื่องนิสัยต่าง ๆ และความคิดและเพื่อนฝูงที่คบหา ไม่มีใครเคยจดไว้ในพระคัมภีร์ว่าพวกเขากลับใจเชื่อวันที่เท่าไร พวกเขาจึงจำวันที่นั้นไม่ได้ และพวกเขาบางคนจำไม่ได้อย่างชัดเจนว่ามีประสบการณ์ใด ๆ นอกจากที่พวกเขาจำว่าตนกำลังเชื่อวางใจในพระคริสต์เพื่อรับความรอด

และนั่นก็ช่วยเราให้มองเห็นว่าอาจมีความแตกต่างในเรื่องอารมณ์เหล่านั้นและการสำแดงเหล่านั้นที่อาจมาพร้อมกับการเติมเปี่ยมของพระวิญญาณบริสุทธิ์ในคน ๆ หนึ่งหรืออีกคน ถ้าคริสเตียนคนหนึ่งที่ยืนขาและไร้ฤทธิ์เดชอยู่ดี ๆ ก็ไปลุกเพื่อการชนะจิตวิญญาณ ก็อาจมีการตัดสินใจครั้งใหญ่ของเจตจำนงเข้ามาเกี่ยวข้อง การเลิกบาปบางอย่าง การหันจากแผนการต่าง ๆ ที่เห็นแก่ตัว ในกรณีเช่นนั้นคน ๆ หนึ่งอาจจำประสบการณ์หนึ่งที่ชัดเจนได้ จุดสูงสุดครั้งใหญ่ของการปฏิเสธตัวเองและจากนั้นมีการไหลบ่าแห่งพระพรและฤทธิ์เดชของพระเจ้า แต่สำหรับคริสเตียนทั้งหลายที่ยอมจำนนต่ออำนาจพระทัยของพระเจ้าอยู่แล้วเท่าที่พวกเขาทราบมัน คริสเตียนทั้งหลายที่กำลังดำเนินชีวิตที่แยกออกและชีวิตที่บริสุทธิ์อยู่แล้ว คริสเตียนทั้งหลายที่หวังใอย่างจริงจังอยู่แล้วเกี่ยวกับการชนะจิตวิญญาณและเต็มใจที่จะชนะจิตวิญญาณไม่ว่าจะต้องแลกด้วยสิ่งใดปกติแล้วก็ไม่น่าจะมีการสำแดงอันยิ่งใหญ่ ไม่ว่าในด้านความรู้สึกและอารมณ์ต่าง ๆ หรือในทางอื่นใด ยกเว้นการตระหนักถึงการสถิตอยู่ด้วยของพระเจ้าและโดยเฉพาะอย่างยิ่งฤทธิ์เดชของพระองค์ที่อยู่บนความอดุสสาหะของพวกเขาในการชนะจิตวิญญาณ

ในประสบการณ์ของผมเองนานหลายปีในฐานะผู้ชนะจิตวิญญาณ หลายครั้งเด่นชัดในความทรงจำของผมเมื่อผมได้วางตัวเองบนแท่นบูชาใหม่อีกหนเพื่อขอฤทธิ์เดช ผมจำได้ครานั้นใน Pacific Garden Mission ในเมืองชิคาโก้ และใน University of Chicago ที่ผมกำลังทำงานของบัณฑิตอยู่ เมื่อผมหันจากอาชีพการสอนนั้นอย่างชัดเจนและถวายตัวแด่องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพเจ้าเพื่องานรับใช้ของพระองค์ ผมจำเวลานั้นได้ในปี 1926 เมื่อผมสละตำแหน่งศิษยาภิบาล สละเงินเดือนประจำ สละประกันชีวิตของผม และเริ่มต้นเป็นผู้ประกาศข่าวประเสริฐโดยยอมแลกกับทุกสิ่งในโลก และเกือบเวลาเดียวกันนั้นผมได้เผชิญหน้าปัญหาอันอย่างชัดเจนของการสละเพื่อนฝูงที่คบมาชั่วชีวิตโดยการเลือกจุดยืนหนึ่งที่ต่อต้านการสอนเรื่องวิวัฒนาการในวิทยาลัยคริสเตียนทั้งหลายและต่อต้านบางคนที่อยู่ตำแหน่งประจำนิกายระดับสูง ๆ จากนั้นมีช่วงวิกฤติอีก

เมื่อในปี 1940 ผมรู้สึกว่าคุณต้องเข้าสู่งานประกาศข่าวประเสริฐแบบเต็มเวลาอีก โดยทำงานรับใช้อันเปี่ยมสุขในเมืองดัลลัส รัฐเท็กซัส ในห้อง ๆ หนึ่งของ Y.M.C.A. ใน St. Paul รัฐมินเนโซตา ผมได้รอคอยพระเจ้ายาวนานเพื่อที่จะแน่ใจว่าทุกแรงจูงใจถูกจําแนกให้แก่พระเจ้าแล้ว ว่าผมจะยอมทำตามน้ำพระทัยของพระองค์ทั้งหมด ไม่ว่าผลลัพธ์จะเป็นเช่นไร อีกทวน หลายปีต่อมาใน South Side ของเมืองชิคาโก ผมได้รอคอยพระเจ้าจนตึกตื่นและรู้สึกถูกนำพาให้กล่าวคำปฏิญาณอันบริสุทธิ์ว่าผมจะถวายตัวที่จะอยู่หรือตาย ไม่ว่าจะต้องแลกด้วยสิ่งใด เพื่อจะช่วยเหลือพี่น้องงานประชุมฟื้นฟูแบบจับมือกันครั้งใหญ่ในอเมริกา แต่ไม่มีสักกรณีเหล่านี้ที่ผมนึกออกว่ามีกรไหลบ่าทางอารมณ์แบบท่วมท้น ผมรู้สึกว่าคุณพระเจ้าทรงอยู่กับผมและจะประทานพระคุณให้แก่ผม ผมรู้สึกว่าคุณสามารถวางใจพระองค์ได้อย่างเต็มที่ ตอนนั้นผมไม่รู้ว่าผลลัพธ์จะออกมาในรูปใด ตอนนั้นผมแน่ใจว่าจิตวิญญาณหลายดวงจะรับความรอดในจำนวนมหาศาล เหมือนที่เป็นมาตลอด และผมพรรณาน่าถึงช่วงเวลาเหล่านั้นได้ประมาณนี้

และผมยังคิดอยู่ว่าคุณเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เป็นครั้งแรก อาจตอนที่ผมอายุสิบห้า ผมได้พบกับที่สองของกิจการในพระคัมภีร์ ผมอ่านมันนานหลายวันและอ่านมันซ้ำ ๆ และใคร่ครวญเกี่ยวกับมันและเดินอยู่ในหมู่เมฆ โอ น่าตื่นเต้นจริง ๆ ที่ได้คิดเกี่ยวกับสามพันคนที่รับความรอดในวันเดียว! ตอนอายุสิบห้าผมชนะจิตวิญญาณดวงแรกของผม ผมจำได้ว่าผมใช้เวลาประมาณหนึ่งในการอดอาหารและอธิษฐานตอนทำงานฟื้นฟูหนึ่งในเมืองเล็ก ๆ ที่เลี้ยงวัวที่อยู่ไกลเคียงนั้นไม่มีผู้กลับใจเชื่อเลยมาหลายวันแล้ว หลังจากผมอดอาหารและอธิษฐาน ผมก็มีความชื่นชมยินดีครั้งใหญ่เมื่อสายธารแห่งพระพรของพระเจ้าไหลบ่ามาเหนือชุมชนนั้นและหลายคนรับความรอด

ต่อมาเมื่อผมเป็นนักศึกษาวิทยาลัยและนักร้องเพลงข่าวประเสริฐ และจากนั้นเป็นครูสอนวิทยาลัย ผมได้ชนะจิตวิญญาณหลายร้อยคนมาถึงพระคริสต์ หลายครั้งจริง ๆ ที่ผมได้แสวงหาอย่างจริงจังและมั่นใจจริง ๆ ว่าลมหายใจใหม่แห่งสวรรค์มาอยู่บนตัวผม การประกอบด้วยฤทธิ์เดชใหม่จากเบื้องบน แต่ผมบอกเวลาหรือสถานที่แบบชัดเจนไม่ได้ว่าคุณเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ครั้งแรกเมื่อไร อย่างไรก็ตาม ผมก็มีหลักฐานนั้น ขอขอบคุณพระเจ้า จิตวิญญาณหลายพันดวงได้หันจากความมืดมาสู่ความสว่างเมื่อผมบอกทางนั้นแก่พวกเขา ผมต้องการที่จะเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์อีกมากขึ้นเรื่อย ๆ แต่ผมจะไม่เรียกร้องวิฤทธิพิเศษใด ๆ ของประสบการณ์ทางอารมณ์ และผมจะไม่ผิดหวังถ้าผมไม่มีมัน โอ ถ้าพระเจ้าจะประทานคนบาปหลายร้อยคนหรือกระทั่งหลายพันคนซึ่งหันมาหาพระคริสต์ในงานฟื้นฟูหนึ่งให้แก่ผม ผมก็จะรู้ว่าผมเต็มเปี่ยมอีกทวนแล้วด้วยพระวิญญาณของพระเจ้า

เมื่อวานนี้ผมได้พูดคุยกับพี่ชายของผม ผู้ประกาศข่าวประเสริฐ Bill Rice เกี่ยวกับเรื่องนี้พอดี เขามีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่บนตัวเขาและชนะจิตวิญญาณหลายร้อยดวง บางคนรู้สึกว่าคุณความสำเร็จของเขาส่วนใหญ่นั้นเป็นเพราะเรื่องราวต่าง ๆ ของเขาเกี่ยวกับชาวตะวันตก หรือคำพูดที่มีสีสันของเขา แต่ผมรู้ดีกว่านั้น ผมรู้ว่าเขาได้เข้าสู่งานรับใช้เช่นไรโดยที่มีบางคนทีใกล้ชิดกับเขามาก ๆ คอยขัดขวาง ผมรู้ว่าเขาประกาศข่าวประเสริฐอย่างไรเมื่อมันหมายถึงการต้องหิวแสบท้องจริง ๆ และการต้องเห็นภรรยาของเขาไม่มีอาหารและเสื้อผ้าที่จำเป็น ผมรู้ว่าเขาเทศนาเมื่อเขาโดนขู่ฆ่า เทศนาด้วยใจกล้าและชัดเจนแม้ในยามที่เหล่าคนชั่วเข้ามา

ในคริสตจักรและยกป็นกระบอกหนึ่งขึ้นมาจะยิ่งเขา ผมรู้ว่า Bill ไม่ยอมไขว่เขวไปจากภาระของเขาเพื่อจิตวิญญาณทั้งหลายเมื่อเขาเข้าเรียนที่ Moody Bible Institute เขาต้องจัดงานฟื้นฟูหลายงานแม้ว่าเหล่าผู้มีอำนาจคิดว่าเขาเด็กเกินไปและยังไม่บรรลุนิติภาวะ เขาต้องประกาศข่าวประเสริฐแม้ว่ามันหมายถึงความยากจนและการทดลองและความตึงเครียดที่ไม่อาจบรรยายเป็นคำพูดได้ ตั้งแต่แรกเริ่มเลย Bill เทศนา กล่าวโทษบาปด้วยใจกล้า ตั้งแต่แรกเริ่มเลยเขาทำงานหนักมาตลอดในการชนะจิตวิญญาณ ตั้งแต่แรกเริ่มเลยเขาได้ทนทุกข์กับการเสียเพื่อนและอีกหลายสิ่งเพียงเพื่อจะทำให้องค์พระผู้เป็นเจ้าพอพระทัย ฉะนั้นเมื่อการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณมาอยู่บนตัวเขา จึงไม่มีความจำเป็นต้องมีวิกฤติทางอารมณ์ครั้งใหญ่ใด ๆ มีความต้องการให้ฤทธิ์เดชอยู่บนงานรับใช้ของเขาจริง ๆ ฤทธิ์เดชเพื่อชนะจิตวิญญาณ และฤทธิ์เดชนั้นก็มี!

โอ ท่านผู้อ่านที่รัก อย่าถ้อสาเลยกับภาพและเสียงและความรู้สึกและความเคลิบเคลิ้มใดบ้างที่บางคนกล่าวอ้าง ถ้าพระเจ้าทรงอยากส่งพวกมันมา ก็ให้พวกมันมาเถิด ถ้าพวกมันไม่มา นั่นก็ไม่ใช่ไร สิ่งที่สำคัญคือฤทธิ์เดชของพระเจ้าที่อยู่บนตัวเราเพื่อชนะจิตวิญญาณ และสรรเสริญพระเจ้าที่นั่นเป็นสิ่งที่เรามีได้และจะมีเมื่อพระวิญญาณเสด็จมาบนเรา

V. จินตคุณไม่เห็นด้วยกับหนังสือเล่มนี้หรือ?

มีใครเล่าที่เขียนหนังสือหลายหน้าขนาดนี้เกี่ยวกับหลักคำสอนหนึ่งในพระคัมภีร์ที่เป็นที่ถกเถียงมากที่สุดและคาดหวังให้ผู้อ่านทุกคนเห็นด้วยอย่างขึ้นบาน? ผมไม่หวังว่าผู้อ่านทุกท่านจะเห็นความจริงทั้งหมดที่ถูกสอนในที่นี้ทันทีหรือเห็นด้วยทันทีกับทุกจุดยืนที่ผมเชื่อ แต่สำหรับคุณ ผู้ที่สงสัยเอ๋ย ผมมีคำหนึ่งที่จริงจังก่อนอาจไม่เชื่อว่ามันจำเป็นจริง ๆ ที่คริสเตียนคนหนึ่งต้องรอและเฝ้าคอยพระเจ้าเพื่อรับการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ คุณอาจเชื่อว่าบัพติศมาของพระวิญญาณบริสุทธิ์แค่หมายถึงสิ่งที่คริสเตียนคนหนึ่งได้รับเมื่อเขาได้รับความรอด คุณอาจคิดว่าคำสอนที่ให้ไว้ในที่นี้เกือบจะเป็นการคลั่งศาสนาแล้ว แต่ไม่ว่าจะเป็นสิ่งใดก็ตามเกี่ยวกับคำสอนนี้ที่คุณไม่เห็นด้วย มีความรับผิดชอบอันใหญ่โตบางประการที่คุณยังมีอยู่ มีข้อเท็จจริงบางประการที่คุณต้องเผชิญ

ประการแรก คุณจะต้องจำให้ขึ้นใจว่า ในส่วนใหญ่แล้ว จุดยืนที่ผมเชื่อตรงนี้ ที่ว่าคริสเตียนทุกคนสามารถเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์เพื่อจะมีฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณได้และว่านี่เป็นประสบการณ์หนึ่งที่เป็นคนละส่วนกับความรอดและการเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณนี้มาในการตอบคำอธิษฐานที่ไม่ลดละและมีจุดประสงค์เพื่อฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณ-ผมขอกล่าวว่าใจความหลักโดยรวมนั้นเป็นจุดยืนด้านหลักคำสอนของผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่ที่สุดทุกคนตลอดหลายร้อยปี Spurgeon เชื่อเรื่องนี้ Charles G. Finney ก็เชื่อ D. L. Moody และ R. A. Torrey และ J. Wilbur Chapman ก็เชื่อ Jonathan Edwards ก็เชื่อ A. T. Pierson ก็เชื่อ A. B. Earle ผู้ประกาศข่าวประเสริฐแบปติสที่ชนะจิตวิญญาณกว่า 150,000 ดวงก็เชื่อ George W. Truett และ L. R. Scarborough เหล่าชาวเท็กซัสผู้ทรงฤทธิ์ก็เชื่อ

ผมขอกล่าวว่ากลุ่ม Plymouth Brethren และคำสอนของ Darby ที่ไม่ยอมรับจุดยืนของ Moody และ Torrey ไม่เคยผลิตผู้ประกาศข่าวประเสริฐที่ยิ่งใหญ่เลยสักคนที่เทียบได้กับผู้ชนะจิตวิญญาณคนอื่น ๆ เหล่านี้ที่ถูกกล่าวถึงไปแล้ว คนเหล่านั้นที่ชนะจิตวิญญาณผู้คนมากมายเชื่อเรื่องการเต็มเปี่ยมของพระ

วิญญาณที่เป็นการประกอบด้วยฤทธิ์เดชพิเศษจากเบื้องบน ซึ่งประทานให้เพื่อฤทธิ์เดชที่ชนะจิตวิญญาณแก่คนเหล่านั้นที่เฝ้าคอยพระเจ้าและถวายหมุดทั้งตัวแด่พระองค์เพื่องานของพระองค์ คำสอนของพวกเขาเน้นสมัยประทานแบบสุดโต่งถูกนำเข้ามา และคำสอนอันเก่าแก่ของ Moody และ Torrey ได้ถูกแทนที่ในบางพื้นที่ แต่คริสเตียนที่ซื่อตรงทุกคนต้องเผชิญหน้าคำพยานของผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นตลอดหลายร้อยปีนี้ พวกเขาทุกคนเชื่อเรื่องการประกอบด้วยฤทธิ์เดชที่ชัดเจนเพื่อการชนะจิตวิญญาณ ซึ่งพวกเขาสอนว่ามีให้แก่คริสเตียนทุกคนที่จ่ายราคาของพระเจ้าเพื่อจะรับฤทธิ์เดช

ประการที่สอง คริสเตียนท่านใดที่ไม่ยอมเชื่อเอ๋ย ถ้าคุณไม่เห็นด้วยกับผมในเรื่องหลักคำสอน คุณก็ต้องให้การต่อพระเจ้าอยู่ดี อย่าถือสาเลยเรื่องทฤษฎีนั้น อย่าถือสาเลยเรื่องการใช้คำเรียก จะสำคัญตรงไหนเล่าถ้าคน ๆ หนึ่งพูดถึงการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณ (ซึ่งเป็นคำเรียกที่ผมชอบมากกว่า) หรือบัพติศมาของพระวิญญาณหรือของประทานของพระวิญญาณหรือการทรงเจิมของพระวิญญาณ? อย่าถือสาเลยว่าคุณชอบมากกว่าที่จะพูดถึงชีวิตที่ล้ำลึกกว่าเดิมหรือพูดถึงความบริสุทธิ์หรือการถวายตัว ไม่ใช่ถ้อยคำต่าง ๆ ที่เป็นสิ่งสำคัญ แต่ฤทธิ์เดชต่างหาก คุณมีฤทธิ์เดชนั้นแห่งเพนเทคอสต์ใหม่? คุณชนะจิตวิญญาณหลายดวงเพื่อพระคริสต์ใหม่? คุณออก “ผลมาก” ตามที่ทรงสัญญาไว้นั้นไหม? คุณผลิตซ้ำผลลัพธ์ทั้งหลายแบบภาคพันธสัญญาใหม่ในชีวิตประจำวันของคุณไหม? ถ้าไม่ คุณก็เป็นคริสเตียนที่ไม่เชื่อฟัง คุณไม่ได้กำลังกระทำตามพระมหาบัญชา นั้น ถ้าคุณไม่ดำเนินชีวิตประจำวันแบบมีชัยชนะและชนะจิตวิญญาณ ชีวิตแห่งคำพยานในฤทธิ์เดชของพระวิญญาณ คุณก็กำลังขาดจากหน้าที่ของคุณและพลาดมรดกคริสเตียนของคุณไปแล้ว สมมติว่าคุณไม่เห็นด้วยกับคำสอนที่ให้ไว้อย่างละเอียดในที่นี้ คำบัญชานั้นของเอเฟซัส 5:18 คำบัญชาที่ชัดเจนของพระเจ้า ก็ยังมีให้แก่คุณอยู่ดี: “อย่าเมาเหล้าองุ่นซึ่งการเกินพ้ออยู่ในนั้น แต่จงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ” คุณได้รับคำบัญชาอย่างชัดเจนว่าอย่าเมาเหล้า คุณได้รับคำบัญชาอย่างชัดเจนว่าจงเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ ไม่มีข้ออ้างสำหรับคริสเตียนคนใดที่จะฝ่าฝืนคำบัญชาที่ชัดเจนนี้ของพระเจ้า ถ้าคุณไม่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ์ คุณก็กำลังใช้ชีวิตในความไม่เชื่อฟังและบาป

คุณพูดว่าคุณไม่เห็นด้วยกับ Dr. Torrey หรือ? คุณไม่เห็นด้วยกับ D. L. Moody หรือ Chapman หรือ Finney หรือ? อย่าถือสาเลยเกี่ยวกับการใช้คำเรียก ประเด็นด้านเทคนิคทั้งหลายเกี่ยวกับหลักคำสอน คุณมีสิ่งที่คุณเหล่านี้มีไหม?

ผู้ชนะจิตวิญญาณที่เต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณคนหนึ่งรับใช้อยู่ในฟิลาเดลเฟียเมื่อหลายปีก่อน และขณะอยู่บนสนามกอล์ฟ ชายผู้เป็นที่รักของพระเจ้าสองคนเดินไปกับเขาและพูดคุยกันเกี่ยวกับเรื่องฝ่ายวิญญาณทั้งหลาย เขาเคยเทศนาเรื่องการเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณเหมือนอย่างผม เขาเคยเทศนาแก่พวกคนที่ยังไม่รอดเช่นกัน และพระเจ้าได้ทรงนำพาใจของคนบาปทั้งหลายให้หันมาหาพระคริสต์เหมือนที่พระองค์ได้ทรงนำพาคริสเตียนทั้งหลายให้ละทิ้งความไม่ร้อนไม่เย็นของพวกเขาและตั้งต้นอย่างจริงจังที่จะชนะจิตวิญญาณ หนึ่งในพี่น้องที่รักเหล่านี้ได้กล่าวแก่เขาว่า “ผมไม่เชื่อในทุกสิ่งที่คุณเคยกล่าวเกี่ยวกับพระวิญญาณบริสุทธิ์ แต่ผมเชื่ออย่างแน่อนในสิ่งที่คุณมี!” คุณมีสิ่งที่คุณชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เหล่านี้มีไหม? ผมไม่สนใจมากนักเกี่ยวกับโครงร่างทางเทคนิคด้านหลักคำสอน การใช้คำเรียกที่คน ๆ หนึ่งอาจใช้เกี่ยวกับพระวิญญาณ

บริสุทธิ (อย่างไรก็ตาม หลักคำสอนแบบที่ไม่ก่อให้เกิดผลลัพธ์แบบที่ถูกต้องก็ไม่น่าจะเป็นหลักคำสอนที่แท้จริง หลักคำสอนแบบที่ไม่ทำให้เกิดการฟื้นฟูก็ไม่ใช่ความจริงตามพระคัมภีร์เกี่ยวกับเรื่องนี้ของพระวิญญาณ บริสุทธิ) แต่ผู้อ่านทุกท่านยังต้องเผชิญหน้าคำถามที่ชัดเจนนี้เหมือนเดิม: คุณเต็มเปี่ยมด้วยพระวิญญาณ บริสุทธิไหม?

ในหนังสือ *Why God Used D. L. Moody* โดย Dr. R. A. Torrey ทอร์เรย์เล่าว่าผู้เขียนกราบทูลแล้ว ซ้ำอีกให้ทอร์เรย์เทศนาเรื่อง “บำบัดศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิ” จากนั้นทอร์เรย์กล่าวว่า:

ครั้งหนึ่งเขาเคยมีครูบางคนอยู่ที่นอร์ธฟิลด์-พวกเขาทุกคนเป็นคนดีทั้งนั้น แต่พวกเขาไม่เชื่อ เรื่องบำบัดศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิสำหรับแต่ละคน พวกเขาเชื่อว่าลูกทุกคนของพระเจ้าได้รับบำบัดศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิแล้ว และพวกเขาไม่เชื่อเรื่องบำบัดศมาที่พิเศษใด ๆ ด้วย พระวิญญาณบริสุทธิสำหรับคน ๆ นั้น Mr. Moody มาหาผมและกล่าวว่า: “ทอร์เรย์ คุณช่วยมาที่บ้านผมหลังการประชุมคืนนี้ได้ไหม? และผมจะให้ชายเหล่านั้นมา และผมอยากให้คุณพูดเรื่องนี้จนหมดเปลือกกับพวกเขา” แน่แน่นอน ผมยินยอมตามนั้นทันที และ Mr. Moody และผมได้พูดคุยเป็นเวลานาน แต่พวกเขาไม่ได้เห็นพ้องตรงกันหมดทุกเรื่องกับพวกเรา และเมื่อพวกเขาไป Mr. Moody ก็ส่งสัญญาณบอกผมให้อยู่ต่อสักครู่ Mr. Moody นั่งอยู่ตรงนั้นโดยเอาคางทาบที่หน้าอกของเขา เหมือนที่เขานั่งทำนั้นบ่อย ๆ เวลาที่เขาครุ่นคิดแบบลึกซึ้ง จากนั้นเขาก็เงยหน้าขึ้นและกล่าวว่า: “โอ ทำไมพวกเขาต้องแยกความแตกต่างในเรื่องเล็กน้อยด้วย? ทำไมพวกเขาถึงไม่เห็นว่าเป็นสิ่งเดียวที่ตัวพวกเขาเองต้องการ? พวกเขาเป็นครูที่ดี พวกเขาเป็นครูที่แสนวิเศษเลย และผมดีใจจริง ๆ ที่ได้พวกเขามาสอนที่นี่ แต่ทำไมพวกเขาถึงไม่ยอมเห็นว่าบำบัดศมาด้วยพระวิญญาณบริสุทธิเป็นเพียงสัมผัสเดียวที่พวกเขาเองต้องการ?”

ผมขอยืนยันว่าไม่มีครูสอนพระคัมภีร์คนใดมีสิทธิ์ยึดเป็นคำสอนเกี่ยวกับเรื่องนี้หากตัวเขาเองไม่มีฤทธิ์เดชของพระเจ้าอยู่บนตัวเขา-ฤทธิ์เดชแสนวิเศษที่ฟื้นฟู ที่ชนะจิตวิญญาณบนงานรับใช้ของเขา หลายคนที่สำคัญเกี่ยวกับคำเรียกต่าง ๆ ต้องการ (เหมือนที่ Moody กล่าวว่าครูสอนพระคัมภีร์เหล่านี้ที่งานประชุม Northfield ต้องการในตอนนั้น) การเต็มเปี่ยมของพระวิญญาณบนตัวพวกเขา

Dr. W. H. Houghton ในบทนำสู่หนังสือเล็ก ๆ เล่มนั้น *Why God Used D. L. Moody* กล่าวว่า “เรื่องน่าสลดก็คือว่าคนมากมายเหลือเกินถูกต้องในทางเทคนิคและไร้ฤทธิ์เดชในฝ่ายวิญญาณ” ถ้าคุณ “รู้” ว่าคุณถูกต้องในทางเทคนิคเกี่ยวกับเรื่องนี้และถ้าคุณยังไม่มีฤทธิ์เดชอันยิ่งใหญ่ของพระวิญญาณของพระเจ้าอยู่บนตัวคุณ มันจะมีประโยชน์อันใดเล่ากับการถูกต้องในทางเทคนิค? และอะไรทำให้คุณคิดว่าคุณรู้ดีกว่าผู้ชนะจิตวิญญาณที่ยิ่งใหญ่เหล่านั้นแห่งประวัติศาสตร์ตั้งเยอะเกี่ยวกับว่าสิ่งใดถูกต้องในทางเทคนิคจริง ๆ?

และบัดนี้ขอให้ผมหายใจแห่งสวรรค์นั้นมาอยู่บนทุกคนที่อ่านและตรึงตรองถ้อยคำเหล่านี้และที่เฝ้าคอยพระเจ้าเพื่อรับการเต็มเปี่ยมของพระองค์ คริสเตียนทั้งหลายเอ๋ย จงมารับพระพรของคุณเถิด! จงเข้าสู่มรดกของคุณเถิด! “พระวิญญาณแห่งพระสัญญา” นั้น (อฟ. 1:13) ทรงพร้อมแล้วที่จะเต็มเปี่ยมคุณ “พระสัญญานั้นตกแก่พวกท่าน และแก่ลูกหลานของพวกท่าน และแก่คนทั้งหลายที่อยู่ห่างไกลออกไป คือทุกคนที่

องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้าของเราจะทรงเรียกนั้น” (กิจการ 2:39)